உ

கடவுள்துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-௭௲.

ஐந்தாவது காண்டம்.

காப்பு.

ஆதியென்றசத்திபரா பரமேகாப்பு
அகிலமெலாம்பேர்படைத்த வுமையாள்காப்பு
நீதியெனும்பரஞ்சோதி சுடரேகாப்பு
நீடாழியுலகனைத்துங் கொண்டோன்காப்பு
பாதிமதிசடையணிந்த பரமன்காப்பு
பதாளந்தனிலவாழுஞ் சேடன்காப்பு
சோதியெனுங்காலாங்கி பாதங்காப்பு
சுத்தமுடன்தாள்பணிந்தேன் பாதங்காப்பே. க

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பாதம் பாங்கானதிருவடிக்கிநமஸ்கரித்தேன், துணிந்தேனேகாண்டமதுயேழுஞ்சொன்னேன் துறையானவாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தான், மணிபோன்றபோகரேழாயிரந்தான் மகத்தானநூலிதுகாண்பெருநூலப்பா, கணிதமுடன் காண்டமிதுவைந்துமாகுங் காசினியில்வெகுமதியையறியலாமே, உ

அறியவேயைந்தாவதானகாண்டம் வவனிதனிலதிசயங்களிதிலடக்கம், குறியானகாண்டமதுவைந்துக்குள்ளே குவலயத்தில்மலைகுகைகள்சாகரங்கள், தெரியாதகானாறுகுன்றாதானும் தெளிவானசத்தநதியிலடக்கம், சரியானசினபதிபார்க்கமெல்லாஞ் சட்டமுடன் கூறுவேன்போகர்தானே. ந

தானானகாண்டமது வைத்துக்குள்ளே சாகரத்தின்பெருமை யெல்லாஞ்சாற்றலாகுங், கோனானபெனவையர்காலாங்கிநாதர் குரு பாதங்களைவணங்கியாவுஞ்சொல்வேன், பாணனமனோமணிபாள்முன் னேநிற்க பாடிவைத்தேன்போகரேழாயிரந்தான், மாணனநாதக்க ளென்பேரிற்றான் மனக்கோபங்கொள்ளாமல்மன்னிப்பீரே. ௪

சத்தசாகரப்பெருமை.

கொள்ளவேபிரிதிவென்றபூமிதானுங் குவலயத்தில்நான்கிலோர் பங்குமாகும்,கிள்ளவேசத்தசாகரமுமப்பா மிக்கானமூன்றுபங்கென் னலாகும், உள்ளவேகாலாங்கிகிருபையாலே உத்தமனாடியேனுங் குளிகைபூண்டு,தெள்ளமிர்தமானதொருசாகரந்தான் தேற்றமுடன் திருப்பாலின்கடலுமாமே. ௫

கடலானவேழுவரைகோடிமட்டும்காசினியில்குளிகைகொண்டு சுத்திவந்தேன், மட்லானசினபதிக்கடலும்விட்டு மகத்தானதிருப்பா லின்கடலுங்கண்டேன், அடலாகவஷ்டதிசைசுத்திவந்தேன் அப்ப னேமற்றசாகரமுங்கண்டேன், திடலானநெய்க்கடலும்பாலுங்கண் டேன் தீர்க்கமுடனுவர்கடலுங்கண்டேன்தானே. ௬

கண்டேனேயுவர்கடலைக் கடந்தபின்பு கடிதானதயிர்க்கடலை யானுங்கண்டேன், விண்டேனேமதுபானக்கடலுங்கண்டேன் விரி வானகருப்பன்சாகரமுங்கண்டேன், அண்டமெலாந்தான்புகழும் நன்னீரான வழகானசாகரமுங்கண்ணிற்கண்டேன், தண்டுளவமாலை யணிகிருஷ்ணன்கொண்ட சாகரமாம்மத்திபத்திலிறங்கினேனே. ௭

இறங்கினேன்கிருஷ்ணனவர்பள்ளிகொண்டயெழிலானகடலின துநடுமையத்தில், அறங்குடையஆலிலையைகண்டேனங்கே வப்பனே குளிகைகொண்டுவதின்மேல்நின்றேன், திறமுடையகுளிகையதுவலு வினாலே தீர்க்கமுடன்சென்றேறிவந்தேனப்பா, சிறகில்லாப்பட்சி யதுபோலேயானும் கீர்த்தியுடன்குளிகையினால்பறந்திட்பேடே. ௮

இட்டேனேசத்தசாகரமுங்கண்டேன் யெழிலானசத்ததீவுகளு ங்கண்டேன், திட்டமுடன்சம்புவென்றதீவுங்கண்டேன் திகழானபி லட்சமாந்தீவுகண்டேன், சட்டமுடன்செத்தீவுயானுங்கண்டேன் சார்பானகிரவுஞ்சத்தீவுகண்டேன், வட்டமாஞ்சாகரத்தின்தீவுகண் டேன் வனமானசான்மலியுக்கண்டேன்பாரே. ௯

பாரேதான்சான்மலிக தீவுகண்டேன் பரங்கானபுஷ்கரத் தீவு கண்டேன். நேரேதான்சத்த தீவுகளுங்கண்டேன் நேரானகுளிகை யதுபூண்டுக்கொண்டு, சீரேதான்காலாங்கி புஜபலத்தால் சிறப்புடனே லோக மெல்லாஞ்சுத்திவந்தேன், கூரேதான்சீனபதி யானுஞ் சென்றேன் குவலயத்திலிதுபோல ஒன்றுகாணே. ௧௦

போகர் சத்தரிஷியைக்கண்டது.

காணேனேசீனபதி தேசம்போல கண்டதில்லை ஒருதேசம்யானுமப்பா, பாலமுடன் சீனபதிகடலோரத்தில் பண்பானமலையொன்றுகுகைதானுண்டு, வானவர்முதல் வந்திறக்கும் பொய்கையுண்டு வளமான மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு, தோணவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுதொல்லுலகை யான்மறந்து சென்றேன்பாரே. ௧௧

சென்றேனேமலைபிட்டு மண்டபத்தில் சேணநெடுங் காதவழி போனேன்யானும், நின்றதொருரிடிமலையாயங் கொன்றுண்டு நிலையான சப்தரிஷிமலைதானுதும், குன்றானமலையோரங் குளிகைகொண்டுகொற்றவனர்காலாங்கிதனை நினைந்து. தென்றிசையில்பொதிகை முனிக்கார்த்தாப்போலதேர்வேந்தே யெந்தனையுங்காரென்றாரே. ௧௨

காரென்று சொல்லுகையில் காலாங்கிதம்மை கருத்திலேதானினைந்துநமஸ்கரித்து. ஆரென்றுகினையாமலையர்பாதம் வப்பனேவணங்கினேன் காக்கவென்று, பாரென்னைக்காத்தருள வேண்டுமென்று பட்சமுடனாதரிக்கமனதுவந்து, சீரென்றநாமமதுபோர்விளங்க சிறப்புடனே யான்தொழுதேன்போகர்தாமே. ௧௩

தாமானவதிசயங்களின்னுஞ் சொல்வேன் தாக்கான மலைதனிலே ரிஷிகளப்பா, கோமான்கள் தாமறியார் ரிஷியார்தம்மை குவலயத்தில் சத்தரிஷி யானுங்கண்டேன், நாமானமரீசியென்ற ரிஷியார் தாமும் நவமானமுதல்வரையிலிருந்தாரப்பா, வேமானமாகவல்லோ அத்திரியார்தாமும் வேகமுடன் இரண்டாங்கால் வரைமீதுண்டே.

உண்டான அங்கிசய ரிஷியார்தாமும் வுத்தமனே மூன்றாங்கால் வரையிலப்பா, திண்டானதவபதி யிலிருந்துகொண்டு திறமான யோகநிஷ்டை செய்வாரப்பா, கண்டேனேநாலாங்கால்வரையிலப்பா

கனமான புலஸ்தியரைக் கண்டேன்யானும் ஜண்டமாருதம்போல
வைந்தாங்கலாம் சங்கதிமேல்வரையி லிருப்பார்பாரே. ௧௫

பாரேதான் புலகனு ரிஷியார்தாமும் பான்மையுடன் மேல்வரை
யிலிருப்பாரங்கே, நேரேதான் ஆறாங்கால்வரைமேலப்பா நேர்மையு
டன்பிருகுமகாரிஷிதானுண்டு. சீரேதானேழாங்கால் வரைமேலப்
பா சிறப்பான வசிஷ்டருங்கண்டேன்யானும், நீரேதான்சப்தமகாரி
ஷிகள்தம்மை தீர்க்கமுடன் மலைதனில் கண்டேன்தானே. ௧௬

தானானசப்தரிஷி யேழுபேர்கள் தாக்கானமலைதனிலே தவசிரு
க்கும், கோனானகுகைகளிலே கண்டேன்யானுங் கொற்றவர்களா
சிரம மெல்லாங்கண்டேன், தேனானரிஷிகளும் சேர்வைகாண தீர்க்க
முடனேழுவகை குளிகைபூண்டு, மானானமனோன்மணியாள்கிருபை
யாலே மலைமீதில்யேழுவரை வென்றேன்தானே. ௧௭

கானவேரிஷிகளிடஞ் சென்றேன்யானுங் காலாங்கி நாதருட
கிருபையாலே, பூணவேஞானோபதேசம் பெற்றேன் பொங்கமுடன்
கருவிகரணாதியெல்லாம், தோணவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் து
ரைராச சந்தானர்சொன்னாரங்கே, வேணவேசகலகலைகியான மெல்
லாம் விருப்பமுடன்பிழைக்கவென்று கொடுத்திட்டாரே. ௧௮

கொடுத்தாரே பூவுலகில் பிழைக்கவென்று குவலயத்திலென் மீ
தில்பட்சம்வைத்து, அடுத்தவொருகுளிகைக்கு வுறுதிசொல்லி அப்
பனே சாரணைநன்மிகவுங்கூறி, வுடுத்துமே யெந்தனையும் மலைவிட்
டேகி வேதாந்தசித்து முனிரிஷிகளெல்லாம், ஓடுக்கம்வரபுத்தியது
மிகவுங் கூற ஓகோகோசப்தரிஷி போவென்றாரே. ௧௯

என்றாரேசப்தரிஷி உரையும்பெற்று வெழிலான காலாங்கிகிரு
பையாலே, சென்றேனேகுளிகையது மிகவும்பூண்டு சீனபதிக்குள்
ளாகவந்தேன்யானும், நின்றேனேயெனதைடர் காலாங்கிநாதர் கீழே
பானசமாதியிடஞ்சேர்வைசெய்தேன், குன்றானமலைதனிலேபெரிய
ல்லோ கொப்பெனவேகமல முனிகண்டேன்தாமே. ௨௦

தாமேதான்கமலமுனிசமாதிபக்கல் தன்மையுடன்பான்சென்
று சேர்வைசெய்தேன், வேமேதான்சீனபதிக் கோட்டைக்குள்ளே,
வேகமுடன்குளிகைகொண்டு யிரங்கினேன்யான், போமேதான் சீ
னபதிப்பெண்களெல்லாம் போகமுடனெந்தனையு மணையவல்லோ,
நாமேதான் நினைத்தபடி பெண்களெல்லாம் நாட்டமுடன் மோகித்து
வணைந்தார் பாரே. ௨௧

சீனபதியில்சப்தரிஷிகளைப்போல் போகருக்கு புத்திருண்டாதல்

பாரேதான்நினைத்தவொருநல்விதன்னால் பாங்கானசப்தரிஷிபோ
லேயப்பா,நேரேதான்நினைத்தவண்ணம்ரிசிகள்போலேநேர்மையுடன்
தான்பிறந்தாரிஷிகளப்பா,சீரேதானவர்கொடுத்தவரத்தினாலே சிறப்
பானசப்தரிஷிபிறந்தாரங்கே, கூரேதான்தேவரிஷி யென்னலாகுங்
குவலயத்தில்அரசரைப்போல்பிறந்தார்தாமே. உஉ

பிறந்தாரேசீனபதிவாசுசெய்ய பேரானசப்தரிஷி யரசரப்பா,
துறந்தவொருஞானிகள்போல்அரசரப்பா துப்புறவாய்ச்சீனபதியாண்
டதுண்டு, மறந்தாரேவெகுகாலமிருந்துமல்லோ வையகத்தில்வாழ்க்
கைதனைவிட்டுநீங்கி, நறந்தவொருபால்போலேஞானம்பூண்டு காசினி
யில்வெகுகாலமிருந்தார்பாரே. உங

இருந்தாரேகோடிவரையுகாந்தகாலம் மெழிலானசீனபதிக்கோ
ட்டைதன்னை, பொருந்தவேயரசாட்சிநடத்தியேதான் பொங்கமுட
ன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, திருந்தவேசமாதிதனிலிரங்கியல்லோ திட்
டமுடன்தாமிருந்தார்சித்துதாமும், வருந்தவேகோட்டையதுவேழு
சுத்து வாகாசதத்தலைவாசலேழுதானே. உச

ஏழானதலைவாசலொவ்வோர்சித்து யிரங்கிபேசமாதியதுபூண்டு
கொண்டார், தாழானதிருவாசலொவ்வோர்பக்கம் தண்மையுடன்ச
மாதியதுபெருமைமெத்த, வீழாமல்தேகமதுவழியாமற்றான் வீரான
கோட்டையதுவாசலமுன்னே, சாழானசமாதியதுவேழுங்கண்டேன்
சட்டமுடன்சீஷவர்க்கம்நெருங்கினேனே. உரு

நெருங்கவேவெகுகோடிமாண்பாரப்பா நேராகவென்தன்முன்வந்
துநின்று,குருங்கையென்றகரமதனைத்தானெடுத்து கொப்பெனவே
முடிமீதில்சுமந்துகொண்டு,தருங்கவேவாசிர்மம்மிகவுஞ்செய்து சட்ட
முடனென்தனையுங்கேள்விகேட்டு, வருந்தியேயிக்காலமெங்கேசென்
றீர் வண்மையுடன்வந்ததுவும்புதுமையாச்சே. உசு

ஆச்சென்றபுதுமையதுமிகவுரைத்து வப்பனேயென்தேவரிஷிக்
காலர்தான், போச்சென்றதேகமதுமனதிலெண்ணி பொங்கமுடன்
வந்ததும்புதுமையாச்சு, பாச்சலுடன்காயாதிகற்பங்கொண்ட பாங்
கானதேகமதுயென்றுசொல்லி, வீச்சலுடன்காலாங்கிகிருபையாலே
விதித்துதேகாணவல்லோவென்றிட்டாரே. உஎ

இட்டாரேவெகுமாண்பர்கும்பல்கூடி யெழிலாக யெந்தனிடம் வந்தாரப்பா, சட்டமுடன்யான்கண்டவதிசயங்கள் சார்புடனேயா னுரைத்தேன்யோகமெல்லாம். திட்டமுடன்மாண்பரெலாமதிசயித்து தீரமுடன்வீற்றிருந்தார்சீனந்தன்னில், பட்டமுள்ள அரசருடசமாதி விட்டு பாங்குடனேகுளிகைகொண்டுபுறப்பட்டேனே. உஅ

புறப்பட்டேன் சீனபதிக்கடலோரந்தான் புகழானவதிசயங்க ளெல்லாம்பார்த்து, திறக்கவேவடக்குமுகந்திருப்பால்தன்னில் தீரமு டன்குளிகைகொண்டுசென்றேன்யானும், நிறமாயித்தானிருக்குமாண் பால்லோநீடானலகவத்தின்முகத்தைப்போல, உறமானமாண்பர்களை க்கண்டேனப்பா வுத்தமனேசெகந்தனுக்குள்ளிருப்பார்தானே. உகூ

இருப்பாரேமலைமீதும்பாரைமீதும் வெழிலானவட்டமதில்பிறங் கினேன்யான், விருப்பமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டுவீரமுடன வர்களிடஞ்சென்றபோது, பொருப்பானமலையொன்று குகைதானு ண்டு பொங்கமுடனயிராவதமென்னலாகும், குருப்பானயேழுவரை வுயரங்காணும் குணமானமலையொன்றுகண்டேன்தானே. ௩0

சத்தகன்னிகளைக்கண்டது.

கண்டேனேயென்மனதில்சந்தேகத்தால் கவனமுடன்குளிகை கொண்டுசென்றேன்யானும், அண்டவொண்ணுப்பாரையதுமேலேயு ண்டு கவலமதுபோசனைத்தான்சொல்லப்போமே, தொண்டர்முனிசி த்தர்களுமநேகமுண்டு தோற்றமுடனெந்தனுக்குக்கண்ணிற்றோன்ற: சண்டமாருதம்போலயென்னைக்கண்டார் சட்டமுடனுமென்றுகேட் டார்தாமே.

கேட்டாரேசித்தமுனியெந்தனுக்காய் கிருபையுடன்யாரென்று கேட்கும்போது, நாட்டிகமாய்குளிகைகொண்டுவந்தவர்யார் தண் மையுள்ளசிறுபாலாவென்றபோது, நீட்டமுடன்காலாங்கிசீஷனென் றேன் நீடானசித்தமுனிரிஷிகளெல்லாம், வாட்டமுடனெந்தனையும் வாசீர்மித்து வளமுடனேஞானோபஞ்செய்தார்பாரே. ௩உ

பாரேதான்யானுமல்லோசிலதுகாலம் பாண்மையுடனங்கிருந்தே ன்சித்தர்பக்கல், நேரேதான்வடகோடிகானகத்தில் நேரானதோப்பு ண்டுகுளமுமுண்டு, ஊரேதானென்றறிந்து வுளவறிந்து வுத்தமனே யாசீர்மங்காணுதென்றேன், பேரென்னவூரென்னபதிதானென்றேன் பேரானசத்தகன்னிபதியென்றாரே. ௩௩

பதியென்று சொல்லுகைபிலடியேன்றானும் பட்சமுடனென்மீதில்கிருபைவைத்து, துதிபுரியுஞ்சத்தகன்னி ஆசிர்மந்தான் தப்புரவாபவ்விடத்திற் செல்லொணாது, மதிபோன்றசத்தகன்னியிருக்குந்தானம்மகத்தான தேவகாவாசிர்மந்தான், கதிபெறவே சென்றவர்க்குமெல்லாமுண்டுகாசினியில் போவார்தானில்லைதானே. ௩௪

இல்லையென்று போனாலுங்கன்னிமார்கள்மெழிலானமாண்பர்களைசபிப்பாரப்பா, கொல்லவேயமனுக்கு யுறுதியாகும் கோபத்தால் சாபமது வாய்க்கும்பாரு, புல்லவேயவ்விடத்திற் செல்லவேண்டாம் புகழானசத்தகன்னிமார்களப்பா, எல்லைவிட்டுப்போகாதேயென்தன் பாலாயெடுத்துரைத்தா ரெந்தனுக்குமிகுதியாச்சே. ௩௫

ஆச்சென்றுபோகாமலடியேன்றானும் வன்புடனேமறுபடியுங் கேள்விகேட்டு, பாச்சலுடன் குளிகையது போட்டுக்கொண்டு பாங்கிமார்சத்தகன்னியேழுபேரை, மூச்சடங்கிபோனதொரு தேகம் போலமொய்க்குழல்மார்தங்கள் முன்னடியேன்நின்று, ஏச்சியேயவளிடங்கண்டுபேசிவெழிலாகயான் வருமேலனென்றிட்டேனே, ௩௬

என்றேனேசிறுபாலன் சொன்னவார்த்தைமெழிலானதவமுனிகள்ரிஷிகள்கேட்டு, நின்றதொருநெடுமூச்சுதானெறிந்து நேர்மையுடனெந்தனுக்குமிகவுகூறி, குன்றின்மேல் செல்வதற்குவினயஞ்சொல்லிகொப்பெனவே யாசிர்மம்மிகவுங்கூறி, வென்றிடவே யடியேனையனுப்பினார்கள் விடுபட்டுக் குளிகைகொண்டு போனேனென்றேனே, ௩௭

போனேனேயாசிர்மந் தன்னிலேதான் பொங்கமுடன்காவணத்தையிறக்கினேன்யான், சோலைபோல் சுனையருகேயிறங்கி நின்றேன் சொர்னமென்றசத்தகன்னிமார்கள்கண்டார், தேனேதான் அகலிகையாசிர்மந்தான் திகழானமுதற்பீடம் முதற்காவணந்தான், மானேதான்திரௌபதியாம்ரெண்டாம்பீடம்மகத்தானசீதையதுபீடந்தானே.

சீதையாம்பீடமது மூன்றும்பீடம்சிறப்பானதாரையாம் நான்காம் பீடம், வேதையாம்பண்டோதரி ஐந்தாம்பீடம் மிக்கானசாமாவியாறும்பீடம், பாதையாம்காந்திரௌதாசிறமாவியாகும்பாங்கான சத்தகன்னியேழுபேர்கள், கோதையாம் தேவகன்னியேழுபேர்கள் குளிகைகொண்டியோனுமங்கே கண்டிட்டேனே. ௩௯

பஞ்சவர்களை சத்தகன்னி விசாரித்தல.

கண்டேனேயவர்களிடம் வார்த்தைபேசி கலியுகத்துவதிசயங்களெல்லாங்கேட்டேன், கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார்செய்திகேட்டேன்கோடான கோடிபெண்கள் முறைமைசொன்ன, விண்டபடிவார்த்தையதுமிகவுமங்கேவேதாந்தத்தாயினதுவருளும்பெற்று, தொண்டனெனுமைத்துனர்களைந்துபேரும் சுகமுடனே கேட்டுமெல்லோ விசாரித்தாரே. ௪௰

கேட்டுமேகலியுகச்சேதிதன்னை கீர்த்தியுள்ளபஞ்சபாண்டவர்கள்தம்மை, வாட்டமுடன்கலியுக முதலில்தன்னில் வளமாகவெவ்விதத்தில்மடிந்தாரென்று, நீட்டமுடனெந்தனையுங் கேட்கும் போது நீடூழிகோடிவரையிருந்தாரங்கே, காட்டமதுகலியுகமுதலிலப்பா கண்காணுமண்மேலேபோனார்தாமே. ௪௧

போனதொரு செய்திதன்னை யானுரைத்தேன் பொங்கமுடனெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, தானமொடுசித்தர் முனிரிஷியார்தம்மால்தாரணியில் சாபமதுநேரிட்டாலும், தீனமொடுசாபமது சொல்லாமற்றான் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்கு வரந்தந்தாரே. ௪௨

தந்தாரே சாபமதுநீக்கியல்லோ தாரணியில் சத்தகன்னிமார்கள்தானும், அந்தமுடனெந்தனுக்கு வாசீர்மித்துவவனியெல்லாஞ் செல்வதற்கு அதிதஞ்சொல்லி, சொந்தமுடனுபதேசமிகவுங்கூறிருட்சாதிருட்சமெல்லாந் தெளிவுரைத்து, யெந்தனுக்குமாற்றமென்றமைகொடுத்துவெழிலாகச்சீனபதி போவென்றாரே. ௪௩

என்றவுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை யெழிலாகத் தானினைந்து சீனம்போக, சென்றுமே குளிகைகொண்டு வடியேன்றானும் சிறப்புடனே சீனபதி வந்தேன்யானும், மூன்றுமேதான்டந்தசேதியெல்லாம்முன்னையாலசீனபதிமாண்பருக்கு, நன்றாகத்தானுரைத்தேனடியேன்றானும் நலமுடனேமவக்களிப்பு கொண்டார்பாரே. ௪௪

சத்தகன்னிசங்கதியைசீனத்தார்க்குகூறல்.

பாரேதான்சத்த கன்னிமார்கள்நேர்மை பாங்குடனேதானுரைத்தேன்சீனத்தார்க்கு, நேரேதானெந்தனுக்கு உறுதிசொல்லி நேர்மையுடன்சாபமதை தவிர்த்தாரென்றே, ஊரேதான்போகவென்று விடையுந்தந்து வுத்தமர்க்குவாதியந்தமுடிவுசொல்லி, பேரேதான் வாழ்கவென்று யெந்நாளும் பெருமையுடனிருக்க வென்றுவரந்தந்தாரே. ௪௫

தயிர்கடலுக்குவடகோடி.

தந்தாரேசினபதிவிட்டுவந்தேன் தகமையுள்ள குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வந்தேனேதயிர்கடலுக்கப்பாலப்பா வாகானவடகோடி கானகத்தில், சொந்தமுடன்யானுமல்லோசென்றேனங்கே சுத்தமுள்ளவர்சிர்மங்கண்டேயானும், அந்தமுடனாசிர்மம்நடுமையத்தில் அழகானவாயக்கால்கூடந்தானே. சச

தானானகூடமதுசித்ரகூடம் தண்மையுள்ளசித்தர்களும்மறியாருடு, கோனானயெனதைபர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானானவடகோடிகானகத்தில் வளமானவாயக்கால் மண்டபந்தான், தேனுளமனோன்மணியாளிருக்கும்ஸ்தானம் தேவியென்றகூடமதுவிசித்திரமாமே. சஎ

ஆமேதான்ஆயக்கால்மண்டபத்தில்அண்டவொண்ணுதேவரிஷிக்கூட்டமப்பா, தாமேதான்காலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்மெய்யானவார்த்தைகொண்டு,போமெனவேவடகோடிகானகத்தில் பொங்கமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, வேமெனவேயாசிர்மந்தன்னிற்சென்றேன் வேதாந்ததாயினதயிடங்கண்டேனே. சஅ

போகர்வடகோடிகானகத்தில் மனோன்மணியைத்தெரிசித்தது.

கண்டேனேமனோன்மணியாள்வீற்றிருக்கும் கடிதானவாசிர்மந்தன்னைக்கண்டேன், அண்டவொண்ணுச்சேனையது ரிஷிகள்கூட்டம் அங்ஙனமேயான்கண்டுபயமுங்கொண்டு, தொண்டரெனும்ரிஷிமுனிவர்சித்தர்தாமும் தோற்றமுடனாசிர்மந்தன்னைச்சுற்றி,கொண்டல்வண்ணனச்சுதனும்முன்னேநிற்க கோடானகோடிவரைபார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனேமனோன்மணியாளாசிர்மத்தில் பலகோடிதவகோடிரிஷியார்தாமும்,கார்த்துமேசதாகாலஞ்சூழ்ந்திருக்ககண்மணிநவரத்தினவாசிர்மத்தில், தீர்த்தமுடன்தடாகமென்றபொய்கைதன்னில் திகமானமனுக்கூட்டமனேகம்பேர்கள், சார்த்தகைபாழ்வார்பன்னீராயிரந்தான் சட்டமுடன்தவசிருக்கக்கண்டேன்தானே. ருo

மனோன்மணியாள் தாமரைப்பொய்கை.

கண்டேனேமனோன்மணியாள்பொய்கைதன்னை காசினியில்மற்றெவரால்காணப்போமோ, தொண்டனெனும்ஆள்வார்கள்பொய்கைதன்னில் தேற்றமுடன்காவலதுபூண்டுநிற்பார்,வண்டுமலராள்மனோன்மணியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள் வசந்தமளிமண்டபத்தின் பொய்கை

தன்னில்,தெண்டமுடனடியார்கள்கூட்டமெல்லாந்தெரிசிப்பார்மனோ ன்மணியைதெரிசிப்பாரே. ௫௧

பாரேதான்யடியேனுங்குளிகைகொண்டுபட்சமுடன்ரிஷிவர்க்கந் தன்னைக்கண்டேன், நேரேதானாசிரமந்தன்னைச்சுற்றி நேர்மையுடன் காத்திருக்கும்ரிஷியார்பக்கல்,சீரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு சிறப்புடனேபொய்கைதனில்நடுமையத்தில், கூரேதான்நீராழிமண்ட பத்தில் கொப்பெனவேயிறங்கிவிட்டேன்பண்பாய்தானே. ௫௨

பண்புடனேரிஷிமுனிவரென்னைக்கண்டு பதிரியேயோடிவந்து யாரென்றார்கள், திண்பானகாலாங்கிநாதர்தம்மை திடுக்கிட்டுமனந்தனி லேதானினைந்து, நண்பாககாலாங்கிசீடனென்றேன் நாதாக்கள்சித் தொளிவுநடுங்கினார்கள், கண்பானமனோன்மணியைக் காணவென்று காசினியில்குளிகைகொண்டுவந்திட்டேனே. ௫௩

வந்திட்டேனென்றவுமேரிஷியார்தாமும் வணக்கமுடனெந்தனு க்குவாசிர்மித்து,தந்திட்டார்மனோன்மணியைக்காணவென்று தகமை யுடனிடமதுவுங்காண்பித்தார்கள், அந்தமுடனெந்தனையுமழைத்துக் கொண்டு வன்பானவாசிர்மந்தன்னின்முன்னே, சொந்தமுடனென்னை நிறுத்திவுளவுசொன்னார் சூட்சமுடன்தான்கண்டுதிரும்பினேனே. ()

போகர்மனோன்மணியைக் கண்டதைசீடர்க்குரைத்தல்.

திரும்பியேமனோன்மணியைக்காணவென்றுசிலகாலமங்கிருந்து வுளவுகண்டேன், அரும்பொன்மணிநவரத்தினவாசிர்மத்தில் அழகா னமனோன்மணியாள் பீடங்கண்டேன், சுரும்புடையபூந்துடையாள் சொரூபங்கண்டேன், தோற்றமுடன்கண்ணிற்குத்தோற்றலாச்சு கரு ம்பெனவுந்தேன்மாரிபொழியக்கண்டேன் சைலங்கிரிப்போலிருக்கும் பொய்கையாமே. ௫௫

ஆமேதான்பொய்கையிடங்கிட்டிநின்றேன் வப்பனேமனோன்ம ணியைக்கண்டதில்லை, தாமேதான்மனோன்மணியாள்ரூபம்பேல தற் சொரூபமானதொருஜோதிகண்டேன், போமேதான்பொன்னானவா சிர்மத்தைப் பொங்கமுடன்நெடுந்தூரங்கண்டேன்யானும், தேமேதா னவச்சித்திரபொய்கையப்பா, தெளிவானமண்டபத்தைப்பார்த்தேன் பாரே. ௫௬

பார்த்தேனேநீராழிமண்டபத்தைப் பளிங்கானபன்னகச்சாலைக ண்டேன்,தீர்த்தமுடன்பூஞ்சோலைத்தன்னைக்கண்டேன் திகழானபொ

ன்னம்பலந்தன்னைக் கண்டேன், சேர்த்துமே ரிடிகோஷிமுனிவர்தம்மை சேனைமுதல் நவகோடிசித்தர்கண்டேன், சார்த்தகிரிபாழ்வார்கள் கணக்கோயில்லை சட்டமுடன்வடகோடி மகிமைதானே. ௫௭

தானான யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ள புலிப்பாணிசொல்லக்கேளும், கோனானவெனதையர் காலாங்கிநாதர்குவலயத்தில் வெகுகாலமிருந்தாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்காமரூபி தேவிதனையொருநாளுங்கண்டதில்லை, பானானபராபரியாள் சோதியல்லால் பாங்கியரைவொருநாளுங் காணேன்தானே. ௫௮

காணேனேயென்றுசொல்லிக்காலாங்கிநாதர் கனமாக வெந்தனுக்குச்சொன்னதுண்டு, வேணபடி வெகுகாலங் கார்த்திருந்தார் வேதாந்தத்தாயினது வருளைக்காண, மாணவேவரைகோடி காலமப்பா வையகத்தில்மனோன்மணியாள் சொரூபங்காண, நீணவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலந்தாமிருந்தார் தவசியாமே. ௫௯

தவசுடனே சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு தாரணியில்மதியமுர்தம்வெகுவாய்ப்பூண்டு, பவமகற்றிசமாதிதனில் கோடிகாலம் சட்டமுடன்தாமிருந்தார்நாதர்தாமும், சிவக்கடலைக்காணுதற்கு வெகுவாயெண்ணி தீரமுடன்சமாதிதனிலிருந்தாரப்பா, அவமுடனே சமாதிவிட்டு யேகியுந்தான் வவனிதனில்மனோன் மணியைக்காணார்பாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாருலகில் வெகுகோடிசித்தருண்டு, நேரேதான் மனோன்மணியைக்கண்டதில்லை நேர்மையுடன்சோதியென்ற வொளிவுகண்டார், வீரேதான் சொரூபநிலைக் கண்டபோதே விருப்பமுடன் சோதிமயந் தன்னிற்றோன்றி, கூரேதான் மனோன்மணியை நினைத்தவண்ணங் கொப்பெனவே தரிசனைபோல் தோற்றலாச்சே. ௬௧

போகர்தனகோட்டியென்னும் ராமேசுவரத்தைக்கண்டது.

தோற்றமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தொல்லுலகைசுத்திவந்து குளிகைகொண்டேன், காற்றில்லாராமேசுவரந் தானென்னுங் கனமானதனக் கோட்டிக்கடலைக்கண்டேன், மேற்றிசைக்குக் கீழ்பாகக்கடலோரந்தான் மேலான தென்பொதிகை சமீபமப்பா, காற்றமுள்ள சங்கதுவும் பிறக்கும்ஸ்தானம் நடுக்கடலாந் திட்டொன்று கண்டேன்பாரே. ௬௨

கண்டேனேநடுக்கடலாம்மத்திபத்தின் கனமானபாறையொன்று திட்டொன்றுண்டு, தண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணபூபன் தகமையுள்ள மண்டபந்தானங்கொன்றுண்டு, கொண்டல்வண்ணன் ஸ்ரீராமர்சீதாதே

வி குடியிருப்புவாசிர்மந்தன்னைக்கண்டேன், வெண்டாமரைப் பொய்கையுண்டு ஸ்தலமூழுண்டு மேன்மையுள்ள குகையதுவும் பார்த்திட்டேனே. ௬௩

பார்த்தேனே சிதையென்னும் பெண்ணனங்கைபண்பானவச்சிர மாங்கல்லினாலே, கோர்த்தியுடன்கைச்சிலையா யமைத்துமேதான் நேர்ானமூகலைவயென்னுஞ் சாகரத்தில், பூர்த்தியாய்ச்சேதுபதி ஸ்நானஞ்செப்வோர்புகழானராமருடதேவிதன்னை, நீர்த்தமுடன் சீதாவின் பிராட்டியாரை நினக்கிரமவலங்காரஞ் செய்வார்தாமே. ௬௪

செய்வாரோராமலிங்கம் பூசைசெய்துஸ்ரீராமர்பிராட்டியார் ரூபங்காண, உய்யவேவோடமது தன்னிற்சென்று வுத்தமனார் ஸ்ரீராமர் தேவிதன்னை, துய்யமுனி சித்தனவர்ரிஷிகளெல்லாம் சுத்தமுடன் வோடமதிற்சென்றுமேதான், பையவேவிக்கிரகம்பூசைசெய்ய பட்சமுடன்போவாரும் வருவார்தாமே. ௬௫

தனக்கோட்டிக்கி யிடபாகம்.

தாமானபின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தாக்கான தனக்கோட்டியிடபாகத்தில், வேமானமென்றதொரு வாசிர்மந்தான் மிக்கானகாடுள்ளேகுகைதானுண்டு, கோமானுக்கொப்பானரிஷியார்தாமும் குருவானசாமியென்ற சித்துவுண்டு, நாமானமாகவல்லோ குளிகைபூண்டு நன்மையுடன்சென்றேனே வனந்தானுள்ளே ௬௬

போகர் குருபர்னமகாரிஷியைக் கண்டது.

உள்ளான வாசிர்மந்தன்னிற்சென்றேன் ஓகோகோ நாதாக்கள் சித்தருண்டு, கள்ளமென்ற சித்தராப்பாகனக்கோயில்லைகாசினியிலவர் பெருமைமெத்தவுண்டு தெள்ளமூர்தமானதொரு சித்துமுன்னே சிறப்புடனே குளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், மெள்ளவே சித்தர்முனிக்கண்டபோது மேதினியில்யாரென்று மெனைக்கேட்டாரே. ( )

கேட்டவுடன்சித்தர்கட்கு விடையுஞ்சொன்னேன் கெடியான காலங்கி சீடனென்றேன், நீட்டமுடன்தனக்கோட்டிக் காணவந்தேன் நீதியுடன் சிதையென்னுந் தேவிகண்டேன், வாட்டமுடனிடப்பாகங் குளிகைகொண்டேன் வாகான வாசிர்மமிங்கேகண்டேன், நாட்டமுடன்குளிகைகொண்டுயிறங்கியல்லோ நாதாந்தசித்தெளிவைக் கண்டிட்டேனே. ௬௮

கண்டவுடன்ரிஷிக்கூட்டமுனிவர்தாமும்கருத்துடனேயெந்தனுக்குவுறுதிசொல்லி, அண்டமுடன் ஆகாயரிஷிகள்தேவர்வப்பனே அதி

சயங்கள் நாமுறைத்து, மண்டலங்கள் தான்புகழும் ரிஷியார்தம்மை வாட்டமுடன் யான்கண்டேன்போகர்தானும், தண்டமிழ்சூழ் சித்தர் முனிரிஷிகள்கூட்டந்தன்மையுட னெந்தனுக்குவிதிசொன்னாரே. ()

விதியான வாசகத்தை யானுங்கேட்டு விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டுவாசிர்மத்தில், பதியான குருபர்னரிஷியார்தம்மை பட்சமுடன்காணுதற்கு வருகிற்சென்றேன், ததியான ரிஷிப்பக்கஞ்சென்ற போது தகைமையுள்ளரிஷியாருமென்னைப்பார்த்து, மதிபோன்ற திருமுகத்தைநோக்கியல்லோ மார்க்கமுடன் வார்த்தையது சொன்னார் பாரே. எ0

சொன்னாரே குருபர்ன ரிஷியார்தாமும் தோற்றமுடன் சிறுபாலாயெங்கேவந்தீர், மன்னவனே குளிகைகொண்டு வந்ததென்ன மாராட்டமாகவல்லோவந்தாயப்பா,வன்னனெடுங்கோபமுள்ளசித்தர்தாமும் வளமுடனே யுந்தனையுஞ்சபிப்பாரப்பா, இன்னெடுங்காலமிலா இந்தகாலம் யிறையவனேயேன்வந்தீரென்றிட்டாரே. எக

இட்டாரே குருபர்னரிஷியார்தாமும் யெழிலான போகர்முகந் தன்னைப்பார்த்து, பட்டமரந் துளுத்ததுபோல்பாலாநீயும் பட்சமுடன்வந்ததினாலுந்தனுக்கு, சட்டமுடன் வரந்தருவே னென்றுசொல்லி சாங்கமுட னெனக்குரைத்தார் ரிஷியார்தாமும், அட்டதிசைப் புகழவல்லோ வரங்கள்பெற்றுவாசிர்மந்தான்கடந்து வந்திட்டேனே.

சம்புமகாரிஷியைக்கண்டது.

வந்திட்டேன் தனக்கோட்டிக் கடலோரந்தான் வாகானசம்புவென்றசங்கைக்கண்டேன், பந்திட்டமாகவல்லோ கடலோரந்தான் பாரினிலேகுளிகைகொண்டு செல்லும்போது, முந்திட்டகுருபர்னர் செய்தியெல்லாம் முனையானசம்புவென்றசங்கர்தானும், தொந்திட்டமாகவல்லோசம்புதானும் தொன்மையுடன் தானுரைக்கக் கேட்டிட்டேனே. எங

போகர் முத்தாசிர்மங்கண்டது.

கேட்டேனே முத்திஞசிர்மந்தானுங் கெடியான சாகரத்தைக் கிட்டிவந்தேன், நீட்டமுடன் முத்திரையுங்கடல்தானப்பா நீடாழி சாகரமுமளவுமெத்த, தேட்டமுடனுணியென்ற முத்துதானும் தெளிவானகடல்தனிலே விளையுஞ்சிப்பி, நாட்டமுடன் சித்தர்முனி ரிஷியார்தாமும் நவிலவேதானிருக்குங் கடல்தானமே. எச

கடலானநடுமையம்பாறைமீதில்கனமானசம்புமகா ரிஷியார்சிர்மம், அடலானவாய்க்கால்மண்டபந்தான் அழகானகள்ளமுகர்கோட்டைதானும், மிடலானதேவதா ஸ்தலமுமுண்டு மிக்கானவடிவேலர்

கோயிலுண்டு, குடதிசையாம்பக்கமதில்பொய்கையுண்டு குறிப்பான
சம்புமகாபதிதானுமே. ௭௬

பதியானபாறையின்மேல் மகிமைமெத்த பாங்கான கோட்டை
யதுகள்ளர்கோட்டை, மதிபோன்ற சம்புமகாரிடியார்தாமும் மகத்
தானவாசிர்மஞ் சொல்லப்போமோ, துதியுடனே மாண்பரெல்லாங்
கோடாகோடி, துப்புறவாய்த்தெரிசித்து வருவார்போவார், கதிபெற
வே வடிவேலர்கோயில்காணகாசினியில்வெகுகோடிவருவார்தானே.

வருவாரேயாசிர்மந் தன்னிற்சென்று வரமுடனேவெகுபேர்கள்
கோடிமாண்பர், மருவான முல்லையிருவாட்சியோடு மகத்தான நமஸ்
காரமஞ்சலித்து, குருவானசம்புமகா ரிடியைத்தானும் கோடிப்பார்
திரிகாலபூசைமார்க்கம், உருவானவடிவேலர் தம்மைக்காண வுகந்து
மேதான்போவார் கோயில்தாமே. ௭௭

தாமானவாசிர்மந்தன்னைவிட்டு தாக்கானவடிவேலர் கோயில்பக்
கல், போமேதான் வெகுகோடி மாண்பரப்பாபொங்கமுட னர்ச்சனை
கள் மிகவுஞ்செய்வார், பூமேவும்பன்னகச்சாலைதன்னில் புகழானபுட்
பமதுமிகப்பறிப்பார், தேமேவும் நவதாது கனிகளோடு தெளிவாக
தானழைத்துப் பூசிப்பாரே. ௭௮

பூசிக்கும் கிரியைதனை யானுங்கண்டேன் பொங்கமுடன் தனக்
கோட்டியானும்வந்தேன், நேசித்து சம்புமகாரிடியார்தம்மால் நேச
முடன்பின்னும் யான்சென்றுவந்தேன், ஆசித்து ஆசிர்மந்தன்னில்
வந்து யடியேனுந்தலைவணங்கி முடிவணங்கி, வாசித்துப்பிரணவத்
தையோதியேதான் வணக்கமுடன்பின்னும்யான்தொழுதிட்டேனே.

சம்புமகாரிடிபோகருக்குவுபதேசங்கூறல்.

தொழுதேனே ரிடியாரின்சிர்பாதந்தான் தோத்திரங்கள் மிகச்
செய்துகரங்குவித்து, பழுதுரு சாபமதுநேரிடாமல் பாலகனைவெந்த
னையுங்காக்கவென்று, அழுதுமேவடியேனும் முடிவணங்கி வன்புட
னேகாலாங்கித்தனைநினைத்து, தொழுகாமல்தான்பணிந்தே னடியேன்
றானும் நேர்மையுடன்வரமெனக்குக் கொடுத்தார்பாரே. ௮௦

பாரேதான் குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாரினிலே சம்புவரம்
பெற்றுவந்தேன், நேரேதான்முத்துறையும் நாடுங்கண்டேன் நெடி
தான ஆழியதுயானுங்கண்டேன், சீரேதான் சிப்பிதுறை முத்துதா
னும்சிறப்பானகடலதுவும் பார்த்துவந்தேன், ஊரேதான் குருபரன
ரிடியாசிர்மம் வுத்தமனேயான்கண்ட வளஞ்சொல்வேனே. ௮௧

வளமான மார்க்கமது பின்னங்கேளு வண்மையுள்ள தனக்கோட்டி வடபாகத்தில், தளமான பதியென்றுபாறைகண்டேன் தண்மையுள்ளசம்பு, மகாரிடியைக்கண்டேன், குளமானபொய்கைபல சித்தர் வாழ்க்கை, குவலயத்திலதற்கீடுயாதொன்றில்லை, பளமானநவகனியும் நவதான்யத்தோடு பாறையதில்தான் விளையும்பாண்டிநாடே ()

நாடானபாண்டி வளநாட்டைகண்டேன் நவகோடிரிடிமுனிவர் சீர்மந்தான், காடான தவமுனிகளுறையும்நாடு காசினியில் மாண்பர்கள் தானறியாரடு, கோடான கோடியிலே பொருவனப்பா குறையான விட்டகுறையிருக்குமானால், நாடான்மைக் கொண்டதொரு நலமுங்காண்பார் தாரணியிலவனுமொரு சித்தனுமே. அங

சித்தனைப் பிறந்தாலுமென்னலாபம் சீரானவிட்ட குறையிருக்கவேண்டுங், கத்தனதுபதவிதனைப் பிறவேவேண்டும் காசினியில் மதியாளிப் பெருவானப்பா, சுத்தமுடன் ஞானோபதேசந்தன்னைசூட்சாதி சூட்சமதை, யறியவேண்டும், பித்தனைப்போலிருக்காமற் பேரின் பத்தில் பேருலகில் வாழ்பவனே யோகியாமே. அச

யோகமென்றால் யோகமது சொல்லொண்ணாது யொளிவான பிரகாசமானசோதி, பாகமுடன் சின்மயத்தினிலையில்நின்று பட்சமுடன்சதாகால, மர்ச்சித்தேதான், சோகமது வாராமல் சமாதிதன்னில் தொல்லுலகில் மாய்கையது வாஸசயற்று, வேகமுடன் மனோன்மணி பைமனதிலுன்னி வெட்டவெளியம்பரத்தேநிற்பீர்தாமே. அரு

நிற்பீரேநிலை தனிலேநின்றுகொண்டு நீடானபிரணவத்தை யுச்சரித்து, கற்பதித்தலுணதுபோ லெந்தநாளுங் கலங்காமல் சமாதிதனில் நின்றுகொண்டு, சொற்படியே குருவினது மொழியுங்கேட்டு தோராமல், ஞானமதுபூண்டுகொண்டு, பற்பலபேதத்தின் பேதாபேதம் பாரினிலே சொல்லாதபான்மையாமே. அசு

பான்மையென்ற சதாநிலையில் நின்றுகொண்டு பட்சமுடன்யோகமதை நிலைநிறுத்தி, ஆன்மாவுக்கொருநாளு மழிவுமில்லை வவனிதனில் நீயுமொரு, சித்தனைப்போல, மேன்மையுடன் தானிருந்துவையகத்தில் மெய்பான வழியறிந்த பதவிகண்டு, மான்மையென்றமோட்ச வழிக்காளதாகி மகிதலத்தி லிருப்பவனேபுத்திவானே. அஎ

புத்தியென்றால் வாதமதைக் காண்பதற்கு புகழானயோகமதை நிறுத்துதற்கும், நித்தியமும் வாசியையுள்ளடக்கி நிகழான சுவாசமதை மேலநோக்காமல், சத்தியென்ற சொருபமதைக் கண்ணிற்

கண்டு சராசரலம், கர்மவினை தனையகற்றி, முத்திபெறவழிபாடுசெய்து கொண்டுமூதலகிலிருப்பவனே தர்மவானே. ௮௮

தர்மமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்லுவேன் தாரணியில்காலாங்கிடாட்சத்தாலே, கர்மமென்ற பவக்கடலைவிட்டகற்றி கருவிகாணுதியுடன் தொக்கம்பார்த்து, வர்மமுடன் நடப்பவனே புத்திவானும் வரை கடந்துயிருப்பவனே கழுதைமாண்பன், கர்மவினை விட்டகற்றித்தாணிதனில் சட்டமுடன்பெருண்டாய்வாழ்குவீரே. ௮௯

தனக்கோட்டியில் அலையில்லாமலிருப்பதைப் பற்றியோர் புலிப்பாணிக்குக் கூறல்.

வாழ்கவே யின்னமொரு மகிமைகேளும் வாகான தனக்கோட்டி கடலிலப்பா, தாழ்கவேயலைகடலில் சத்தந்தானும் தன்மையுடன்நின்றதொரு வனப்பஞ்சொல்வேன், மாழ்கியதோர் கடல்தனில் பாறைமீதில் மகத்தான, குருபர்ன ரிடியார்தாமும், வேழ்வியுடனுசிர்மத்தனை நடத்தி விருப்பமுடன் தானடத்துங் காலந்தானே. ௯௦

சீதாதேவி யாகங்காணவந்தது.

தானானயாகமது நடத்தும்போது தாக்கான லங்கையென்றபதியில்வாழும், தேனான மாதுமையாள் சீதாதேவி தென்னிலங்கைப்பதியைவிட்டு வாசிர்மத்தில், கோனான குருபர்னர் வேழ்வியாகம் கோதையருந்தான்பார்க்க வந்தபோது, பானான தனக்கோட்டி கடலில்தானும் பாரமுடன் சத்தமது கேழ்க்கலாச்சே. ௯௧

கேழ்க்க வென்றாலின்ன மொருமார்க்கங்கேளு கெடியானபற்பமென்ற பனையில்தானும், வேழ்க்கமுடன் காற்றோசைத்தன்னாலே வேகமுடன் அலைபனையும் விசலாச்சு, சூழ்க்கமுடன் சப்தமதைமாதுகேட்டுசுத்தமுள்ள யாசிர்மம்யாகந்தன்னில், தாழ்க்கமல நவாத்தின கசிதந்தன்னில் தனிக்கவொட்டாசப்தமதை கண்டார்தாமே. ௯௨

சீதைசாபத்தால்கடலின் அலைநின்றது

கண்டதொரு அலைகடலின் சப்தந்தன்னை காரிகையாள் ஸ்ரீராமர் தேவியப்பா, கொண்டல்வண் ணச்சுதனைத்தனை நினைந்துகொடுத்ததொரு சாபத்தாலலையும்போச்சு, விண்டபடி கற்பகத்தருவுக்கப்பா மேதினியில்சப்தமது யில்லைகண்மர், தண்டலெனும்பனைமாமுமசைவுமில்லை தாரணியில் தனக்கோட்டிமார்க்கந்தானே. ௯௩

மார்க்கமுடன் தென்றிசையில் கடலில்தானும்மகத்தான ஸ்ரீராமர் தேவிதன்னால், ஏர்க்கவே கடலோசை நின்றுபோச்சு வெழிலான தனக்கோட்டி மகிமையப்பா தீர்க்கமுடன் சம்புமகா ரிஷிபலத்தால்

னசங்கதுவும்பிரக்கலர்ச்ச, வர்க்கமுடன் திரிச்சங்கு தன்னிலே
லாகான கோட்டையது கட்டலாச்சே. ௯௪

போகர்திருச்சங்குகோட்டையைக்கண்டது.

ஆச்சென்றுபோகாம வின்னஞ் சொல்வேன் அப்பனே புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, மாச்சலென்ற தனக்கோட்டிகிழ் பாகத்தில்மக
த்தானதிருச்சங்கு கோட்டையுண்டு, நீச்சுடனேகடல்தனில் பிறந்த
சங்கு கிலேகோடிசங்கதனை யெடுத்துமல்லோ, வீச்சுடனே காதவழி
க்கோட்டைதானும்விருப்புடன் கட்டிருக்கக் கண்டேன்பாரோ. ௯௫

கண்டேனே தனக்கோட்டி கடல்மையத்தில் கனமானதிருச்சங்
கு பாழிகோட்டை, அண்டர்முதல்தேவாதி ரிஷிகளெல்லாம் வன்பு
டனே வந்திரங்குங் கோட்டையப்பா, தண்டுளகிருஷ்ணவதாரந்தா
னும் தகமையுள்ள வாசிர்மமொருபக்கந்தான், கொண்டல் வண்ண
னுசிர்மமதற்குப்பின்னல் குறிப்பானயேழுசுத்து கோட்டைபாரே.

பாரேதான்எழுசுத்து கோட்டையப்பா பாங்கான ஆணிமுத்
து மதில்தானும், நேரப்பா ஆணிமுத்துதன்னிலே நிலேபான
கோட்டையது கட்டிருக்கும்,சீரேதான்யேழுசுத்து கோட்டைக்கு
ள்ளே சிறப்பான பிரிங்கிமகா ரிஷியாசிர்மம், கூரேதான்மாண்பர்க
ளுங்காணப்போமோ குவலயத்தில் தனக்கோட்டி மகிமைதானே.

தானனயேழுசுத்துக் கோட்டைக்குள்ளே தவகோடி ரிஷிகளு
மே சூழ்ந்திருப்பார், மானனமதில் தனிலே சித்துமாண்பர் மகாதவ
சி விற்றிருப்பார் கோட்டைதன்னில், மோனன வாசிர்மந்தன்னில்
தானும் மகத்தானமுத்து சிம்மாதினந்தான், கோனன பிரிங்கிமகா
ரிஷியார்தாமுங்கொற்றவனுர் வீற்றிருக்கும்பதிதானுச்சே. ௯௮

ஆச்சப்பாகுளிகையது பூண்டுகொண்டேன் வப்பனே வாசிர்
மங் தன்னிற்சென்றேன், கூச்சலுடன் ரிஷிமுனிவர் சித்தர்கூட்டம்
கூறவொண்ணுகோஷ்டமது சொல்லப்போமோ, பேச்சரியாமாண்ப
ர்களோ காணப்போரார் பேரானபிரிங்கி முத்துரிஷியாசிர்மம், மாச்
சலுடன் காண்பதற்கு முடியாதப்பா மகத்தான சித்தாது கோட்
டையாச்சே. ௯௯

கோட்டையாங் திருச்சங்குகோட்டையப்பா குறிப்பான ஆணி
முத்துகோட்டைதன்னை, நீட்டமுடன் கோட்டைதனையறியமாட்
டார் நீடான சாகரத்தில் செல்லமாட்டார், வாட்டமுடன் குளிகை

கொண்டு காலாங்கிநாதர் வகுப்பான மகிமையினால் கண்டேன்பாரு, தேட்டமுடன் எனதையர்சொன்னவாக்கு தெளிவான சொற்படியேகாணலாச்சு. ௬00

காணவேகலியுகத்துமுன்னேயப்பா காலாங்கிநாதர் சொன்ன திருவாக்குத்தான், தோணவே யெந்தனுக்குயிப்போதல்லோ தோற்றமுடன் யெந்தனுக்குக்காணலாச்சு, வாணர்முதல் சொன்னதொரு கோர்வையெல்லாம் வளமாகபில்வண்ணஞ்சொன்னதில்லை. பூணவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு புகழான கோட்டைதனைப் பார்த்திட்டேனே. ௬0௧

பார்த்தேனேபிரிங்கிமகாரி ஷியார்தன்னை பட்சமுடனடியேனு மஞ்சலித்து, தீர்த்தமுடன்சோட சோபசாரத்தோடு திகழாக பிரிங்கிமகாரிஷியார் முன்னே, சேர்த்துமே கரங்குவித்து சிரமேல் வைத்து சிறப்புடனே தாள்பணிந்து வஞ்சலித்தேன், பூர்த்தியுடன் மனதுவந்து சாமிபாதம் பொன்னடியை மறுக்காலுந் தொழுதிட்டேனே. ௬0௨

தொழுதுமே முக்காலும் பணிந்துமேதான்தொல்லுலகையான் மறந்து துதித்தேனப்பா, பழுதுபடாத் திருமேனிக் காவலாரே பாருலகில்பள்ளி கொண்டநயனரை, முழுதுமேயாழிபது கோட்டை சுத்தி மோனமுடன் குளிகைகொண்டு நிற்கும்போது,வழுவாகயாசிர்மமங்கே கண்டேன் வண்மையுள்ள கிருஷ்ணனுசிர்மந்தானே. ௬0௩

கிருஷ்ணராசிர்மங்கண்டது.

தானென்னதுவாரகையாம் புருடனப்பா தாக்கானகிருஷ்ணரவராசிர்மந்தான், தேனான திருச்சங்கு கோட்டைக்குள்ளே தெரிசித்தேன் முத்திநசிர்மம்பின்னால்,வானனபிரிங்கிமகாரிஷியார்பக்கம் வகுப்பான வாணிமுத்துக்கோட்டையோரம், மானனமகதேவனுசிர்மந்தான் வையகத்தில் பார்த்தவர்க ளில்லைதானே. ௬0௪

இல்லையே யொருவருந்தான் கண்டதில்லை யெழிலான பிரிங்கிரிஷிக்கோட்டைகண்டேன், புல்லவேயடியேனைப்பார்த்தபோது புகழான சிறுபாலா வென்றுசொல்லி, வல்லதொரு காலாங்கி சீடபாலாவாகான போகரென்று தானழைத்து,சல்லாபங் கொண்டல்லோ யென்னைப்பார்த்து சட்டமுடன்யாரென்று மதிப்பிட்டாரே. ௬0௫

மதித்துமேயெந்தனையுங் கேட்டபோது மகத்தான காலாங்கிச் சீடனென்றேன்,துதிப்புடனே யெந்தனையுமாசீர்மித்து தப்புறவாய் பட்சமதுகொண்டுயென்னை, கதிரோன்கன்காணுத யாழிகோட்டை கருவுடனேயுளவறிந்து குளிகைகொண்டு, விதிப்படியேவிட்டகுறையிருந்ததாலே விருப்பமுடனுந்தனையுங் காணலாச்சே. ௬0௬

காணுதற்குகாலம்வந்து சேர்ந்தென்றுகாலாங்கிநாதரது கிருபையாலே, வேணபடிபலாபலத்தின் மகிமையாலேவினையமுடன்கோட்டையது கண்டாயென்று, கோணமல்மன துவந்து பென்னைப்பார்த்துகொற்றவனே காலாங்கிசீடாயென்று, நீணவேபிரிங்கி மகாரிஷியார்தாமும்ரீட்சியுடன் சந்தோஷங் கொண்டார்தாமே. ௧0௭

போகர் ஆணிமுத்துவிளையுந்துறையைக்கண்டது.

தர்மானபிரிங்கிமகா ரிஷியைத்தானும் தகமையுடன்கண்டுவந்துவுறவுபேசி, ஆமானமானதொருஆணிமுத்து அலைகடலில்விளைகின்றவதிதங்கேட்டேன், நாமானவார்த்தைக்கி வன்பர்தாமும் நாதாதுகாலாங்கிகிருபையாலே,ஏமாந்துமுத்துறையும்வளமைசொன்னார் யெழிலானமுத்துவளங்கண்டிட்டேனே. ௧0௮

கண்டேனே முத்துறையும்நாடுங் கண்டேன்கருவான ஆணிமுத்துதானுங்கண்டேன், கொண்டேனே வெகுதூரங்குளிகைகொண்டு கொபபெனவே முத்துறையும்பதியுங்கண்டேன், விண்டிட்டகுளிகையதுபலத்தினாலேவீரான ஆழியரைசுத்திகண்டேன், உண்டதொருகுண்ணளவுமுத்துகண்டேன் வுகமையுள்ள சிப்பிமுத்து கண்டேன்பாரே. ௧0௯

பார்த்தேனே மலைமலையாய் முத்துதன்னைபாங்கான ஆழிக்குளனேகங்கண்டேன்,நேர்த்தியுடன் முத்தெடுக்கும் பதமுங்கண்டேன் நேர்மையுடனுளவு தனையறிந்துகொண்டு, சேர்த்துமே ஆணிமுத்து கையிலேந்தி சிறப்புடனேசீனபதிபானுஞ் சென்றேன், பூர்த்தியுடன் குளிகைதனை விட்டிறங்கிபுகழாகச் சமாதிபிடமிறங்கினேனே.

சீனபதியில்காலாங்கிசமாதியைக்கண்டு போகர் அஞ்சலித்தல்.

இறங்கியேகாலாங்கி நாதர்தம்மை யெழிலானசமாதிதனைதெரிசித்தேன்யான், திறமானகாலாங்கி நாதர்தானும் தீரமுடன்யான்வந்த செய்திகண்டு, வரமுடனே யெந்தனுக்குவசரீராகவாக்களித்தார் யெந்தனது குருபரன்றான்கரங்குவித்துமுடிவணங்கியடியேன்றானும் கர்த்தாவைத்தெண்டனிட்டுப் பணிந்திட்டேனே. ௧௧௧

சீனத்தார்க்கு தீவைபோகர் கூறல்.

பணிந்தேனேகாலாங்கிநாயர்பாதம் பட்சமுடன்தெண்டனிட்டுப்பதியிற்சென்றேன்,அணியணியாய்சீனபதிமாண்பரெல்லாவன்புடனேயெனைவந்துகண்டாரப்பா, துணிவுடனேகொண்டுவந்தமுத்தையெல்லாம் தப்புறவேசீனத்தார்க் கறியச்சொல்லி,மணியானமுத்தறையுங்கடலைபானும்மாண்பர்களேகண்டுவந்தேனென்றிட்டேனே.

இட்டேனேமுத்திருக்கும்பதியுஞ் சொன்னேன்யெழிலான திருச்சங்குகோட்டை சொன்னேன், வட்டமுடன் திருச்சங்குகோட்டை பக்கல் வாகானகிருஷ்ணவாசிர்மஞ்சொன்னேன், பட்டணங்கள்சீன பதிமார்க்கமெல்லாம் பட்சமுடன்யான்வந்து சேதிகண்டு, திட்டமுடன்மாண்பரெல்லா மெந்தனுக்குதீரமுடனுசிர்மஞ்சொன்னார்பாரே.

பார்க்கவேயெந்தனுக்குப் பணிந்துமேதான்பட்சமுடன்முத்திருக்குந்தீவுதன்னை, தீர்க்கமுடன்போகவென்றுவடையாளங்கள் தீரமுடன்கேட்டார்கள் மாண்பரெல்லாம், ஏர்க்கவேயாழி யென்னுங்கடலிலப்பாயெழிலான முத்தெடுக்கப்போகாதப்பா, மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தானமுத்தெடுக்கவேண்டும்பாரே

சீனபதியார் நீராவிக்கப்பலால் முத்துக்கடல்கண்டது.

பாரேதான்குளிகையது யில்லாவிட்டால் பாங்கானநீராவிக்கப்பல்வேண்டும், நேரேதான் நீராவிக்கப்பல்தன்னில் நேர்மையுடன்நிர்மித்துநீங்களெல்லாம், ஊரேதான் நீராவிகப்பல்கொண்டு வுத்தமனே முத்தாழி காணவேண்டும், சேரேதானுழிதடம் நடக்கும்போது சிரானயுத்தியதுவேண்டுந்தானே. ௧௧௫

தானனதனக்கோட்டி வடபாகத்தில் தாக்கான முத்தாழிதீவுமுண்டு, தேனனசித்தர்முனி கண்டதில்லை தேவதாரிடிகளெல்லாங் காணுமாழி, பானனபராபரியாள்வாசஞ் செய்யும்பாங்கான முத்துறையுந்தீவுமாச்சு, மானனமண்டலத்தில் யாருங்காணார் மகத்தான முத்துரையுந்தீவுமாச்சே. ௧௧௬

ஆச்சப்பா தீவுவழி செல்லும்போது வப்பனே கடல்தனிலேமுடக்கமுண்டு, நீச்சுடையகடல்தனிலேபோகும்போது நீடானமலைப்பாறைக்குண்ணுமுண்டு வீச்சுடனே நீராவி மரக்கலந்தான் வீறுடனே யாழிதனிற்செல்லும்போது, மாச்சலென்ற மலைவளத்தாரிட ருண்டாகும் மகத்தானமரக்கலமுமுடைந்துபோமே. ௧௧௭

போகர்மரக்கலக்கண்ணாடி சொன்னது.

போமேதாநீராகவிக் கப்பல்தானும் பொங்கமுடன் கடல்தனிலே செல்லும்போது, நாமேதான் கண்ணாடிக் கைபிடித்து நலமுடனேயாழிதடம் பார்க்கும்போது, வேமேதான் கண்ணாடிக்கைபிடித்துவிருப்பமுடன் கப்பல்முனைத் தனிலிருந்து, தாமேதான்கண்ணாடி தன்னையப்பாதாரணியில் ஆழிதனைக்காணுவாயே. ௧௧௮

காணுகையி லாக்கனவர்க்குப் புத்திமானே கடலிலுள்ள மர்மமெ
ல்லாங்கண்ணிற்றோற்றும், தோணுமே மலைப்பாறைக்கல்களெல்லாம்
தோற்றுமே யுத்தன்கண்ணாடியாலே, பூணவே வழிதடத்தைதக்கண்
டு மல்லோ புகழானமலைப்பாறை பொறுங்கியேதான், சீணவேகெடு
க்காரஞ் சொல்லலாகும் நீராவிக்கண்ணாடிக்கப்பல்தானே. ௧௧௯

தானானநீராவிக்கப்பல்கொண்டு தகமையுள்ளவாணிமுத்துமெ
டுக்கலாகும், தேனான ஆணியென்றமுத்தைதானும் தெளிவாகக் கட
ல்தனிலேயெடுக்கலாகும், கோணான குருசொன்னவாக்குநானும் கு
றைபாமலாழிதனில் நடத்தினுக்கால், பாணானபாதாள முத்தையெல்
லாம் பாக்குடனேயெடுப்பதற்கு துறையுமாச்சே, ௧௨௦

துறையானதுறைவழியே கண்டபோது துப்புறவாய்க்கனகமெ
ல்லாங்கைக்குள்ளாச்சு, மறைவான பொருளெல்லாங் கண்ணிற்றோ
ற்றும் மகத்தான நிதிகளெல்லா மெடுக்கலாகும், நிறைகடலில்நீராவி
க்கப்பல்தன்னால் திரளானகளஞ்சியத்தைக்காணலாகும், குறைபாம
ல் செல்வமது யெக்காளுந்தான் கொற்றவனே புத்தனுக்குவாய்க்கும்
பாரே. ௧௨௧

வாய்க்குமே மகமேருபருவதந்தான்வாகான குகையானிப்பர்வ
தந்தான், நீக்கவே தீவுகளுங் காணலாகும் நிறைகோடி கடல்தனை
சுற்றலாகும், லேய்ப்பானபதிதனிலே மகிமையெல்லாம் வேகமுடன்
மரக்கலத்தால்காணலாகும், சாய்க்கவே சீனபதியுலகத்தார்க்கு சட்ட
முடன்தானமைத்தநூலிதாமே. ௧௨௨

நூலான போகரேழாயிரந்தான் நுணுக்கமுள்ள பொருளெல்
லாமிதிலேதோயும் பாலானசாத்திரந்தான்சத்த காண்டம்பாலகனே
யிக்காண்டமைந்தாங்காண்டம், மேலானகாண்டமிது யேழுக்குள்ளே
மேதினியில் கருவிகாணுதியெல்லாம், மாதனசத்தசாகரமடக்கம் மக
த்தான போகர்நூல்பெருநூலாமே. ௧௨௩

அகஸ்தியர்பன்னீராயிரத்தை போகர்சிறப்பித்தது.

பெருநூலாம்போகரே ழாயிரந்தான்பெருக்க முடன்பாடிவை
த்தேன்சீனத்தார்க்கு, விருநூலாபடியேனுஞ் சொன்னமார்க்கம்விரு
ப்பமுட னகஸ்தியருமொருநூல், செய்தார்குருநூல்காவியம் பன்னீ
ராயிரந்தான் கும்பமுனிபாடிவைத்தார்காண்டமப்பா, திருநூலாங்கா
ண்டமதுபனிரெண்டாகும் திறமானவாருயுமவேதந்தானே. ௧௨௪

போகர்பச்சைமலைக்கண்டது.

வேதமாம் பின்னமொரு மார்க்கங்கேளுவிருப்பமுடன் புலிப்
பாணிமைந்தாநீயும், நீதமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு நீதியுடன்

னைபதி விட்டுயானும், போகமுடன் வடகோடிகானகத்தை பொங்கமுடன் திரும்பிவந்தேனடியேனானும், நாதமெனுங்கடலாழிதன்னிலப்பா சுவைமுடன்குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. ௧௨௫

பாரேதான்வடகோடியாழிதன்னில் பாங்குடனேகுளிகைகொண்டு யானுஞ்சென்றேன், நேரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது நேர்மையுடனாசிர்மமொன்றுகண்டேன், ஊரதுபோல கடலாழிநடுமையத்தில் ஓகோகோதீவதுதான்கண்டேனப்பா, சேரேதான் குளிகையதுசென்றுயானும் சேர்ந்தேனேதீவுதனில் கிட்டினேனே. ௧௨௬

கிட்டவே தீவுதனிற் செல்லும்போது கெடியான தேவதாமலையொன்றுண்டு, குட்டவேபாசிபோலிருந்ததப்பா, மூதுலகில்மலையென்றுநினைந்துக்கொண்டேன், வட்டமுள்ளபாறைதனை சோதித்தேன்யான் வளமானபச்சையென்ற மலைதானப்பா, திட்டமுடன் கண்டறிந்தேன் பச்சையப்பா திடமானபச்சைமலை 'பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே மலையினிட மகிமைமெத்தபாருலகில் சித்தர்முனி கண்டதில்லை, தீர்த்தமுடன் மலைமீதில் சுனைதானுண்டு திறமானபச்சையென்றநிறத்தைப்போல, கார்த்துமே காவலுடன் வெகுகோடிசித்தர்கதிர்காணுமலைதனிலேயிருப்பாரங்கே, பூர்த்தியாயவர்களிடஞ் சென்றேன்யானும்புகழாகவடிபணிந்து தொழுதிட்டேனே. ௧௨௮

தொழுதேனேசித்தர் வர்க்கந்தன்னைக்கண்டேன் தோற்றமுடன்குளிகைகொண்டுபக்கல்சென்றேன், பழுதுபடாமேனியதைப்பார்க்கும்போது பச்சையென்ற திருமேனியென்னலாகும், சழுகுடனே யிமாம்பட்சி யெல்லாமப்பாகாணுகைக்குப்பச்சைநிறமென்னலாமே

என்னவே யென்தேகம் பச்சையப்பாயெழிலான ஜலமெல்லாம் பச்சையப்பா, துன்னவேமண்டலமும்பச்சையப்பா துறையானபூமிமுதல்பச்சையப்பா, பன்னவேபரர்லோகம் பச்சையப்பா பாங்கானவிருட்சமுதல்பச்சையப்பா, சொன்னதொருமார்க்க மெல்லாம்பச்சையப்பாசுடரொளியை யென்சொல்வேன்போகர்தாமே. ௧௩௦

பச்சைமலைசித்தர்போகரைக் கேழ்விகேட்டது.

தானானமலைவளத்தைக் கண்டேன்யானும்தகமையுள்ளசித்தர்களை சொல்லொண்ணாது, கோனானசித்தரென்னைக்கண்டபோது

லயத்துமனிதரப்பா குளிகைகொண்டு, ஏனோ நானிம்மலையில்வந்தீரெ
ன்றார் பெழிலானசித்தரெனைக்கேட்டபோது, நாமேதான்காலாங்கி
சீடனென்றேன் நாதாக்கள்காணவல்லோவந்திட்டாரே. ௧௩௧

வந்தேனேகுருவினதுபதாம்புயத்தை வணக்கமுடன்காணுதற்கு
குளிகைகொண்டேன், அந்தமுடன்பச்சையென்ற மலையைக்காண
வன்புடனேயானுமல்லோவந்தேனென்றேன், சொந்தமுடன்யானு
ரைக்கும்வார்த்தைதகேட்டு சுந்தரனார்சித்தர்முனிரிடிகள்யாவும், எந்
தன்மேல்யட்சமதுமிகவும்வைத்துயெழிலாக கூறலுற்றார்சித்தர்தாமே

சித்தானசித்துமுனிரிடிதானப்பாசிறப்புடனேயென்தனையும்பார்
த்துமேதான், பத்தியுடன்காலாங்கிபாதம்போற்றி பாலகனேயிம்ம
லையில்வந்ததாலே, வெற்றிபெறயென்தனையுஞ்சபிக்கவந்த வேதாந்த
சித்தரெல்லாமனமிரங்கி, சுத்தியுடனிதிகாசப்புராணமெல்லாம் சூட்
சாதிசூட்சமுடன்சொன்னார்பாரே. ௧௩௩

சொன்னாரேயென்தனுக்குவேதஞானம் சொரூபமென்றகூடரொ
ளியைக்காணவென்று, மன்னனேகேள்காலாங்கிபோகநாதர்மகிமையுள்ள
வாசிர்மமிங்கொன்றுண்டு, தென்பாறைபச்சையென்றமீதிலப்பா தேர்
வேக்தரிடியாருமொருவருண்டு, முன்னேதான்பெரியோர்கள்சொன்
னாற்போல மோனமென்றஞானகுருசித்துவுண்டே. ௧௩௪

மோனமகாரிடியைக்கண்டது

உண்டானசித்துமகாரிடியார்தாமும் ஓங்காரேகோநாதாக்கள்வா
சிர்மந்தான், கண்டேனேபச்சையென்றமலையின்மீதில் காவலர்களா
யிரம்பேர்சூழ்ந்திருக்க, திண்டானவாசிர்மங்கிண்டியேதான் தீரமுட
ன்குளிகைதனைபூண்டுகொண்டு, அண்டமதில்தான்பார்த்துமேலேமி
ன்று வப்பனேகுளிகைகொண்டியிறங்கினேனே. ௧௩௫

யிறங்கியேமோனகுருவெதிர்முன்பாகவெழிலாகக்குளிகைகொ
ண்டுநின்றேனங்கே, திறமுடையசித்தர்களோவாயிரம்பேர் தீரமுட
னென்தனையேசபிக்கவந்தார், நிற்மாணபச்சையென்ற சித்துதாமும்
சீறிக்கியென்தனையுஞ்சபிக்கவந்தார், மரம்போலநின்றுவிட்டேன்போ
கர்யானும் மார்க்கமுடன்தாள்பணிந்துதெரிசித்தேனே. ௧௩௬

தெரிசித்தேன்மோனமாகரிடியைதானும் தீரமுடன்வடகோடி
கானகத்தில், பரிசித்தரிசியாரும்பச்சைமீதில் பாங்குடனேவீற்றிரு
ந்தவாசிர்மந்தான், வரிசையுடன்மோனமாகரிடியாசிர்மம் வண்மை

தனைக்காணவென்று வந்தேன்பாரும், குளிகையென்றமோனகுருவா சிரமத்தை குறிப்புடனேயான்கண்டுவணங்கினேனே. ௧௩௭

மோனகுருபோகருக்கு வுபதேசங்கூறல்.

வணங்கவேரிஷிபாருமென்னைப்பார்த்துவாகுடனேயாரப்பாவென்றுகேட்க, இணங்கவேகாலாங்கிசீடனென்றேன் யெழிலானமோன குருரிஷியாசிரமம், சுணக்கமதுவாரமலடியேன்றன்னை நுட்சமுடன் தன்னறுகில்வரவழைத்து, மனமுடனேயெந்தனுக்குஞானோபதேசம் மார்க்கமுடன்வரமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. ௧௩௮

பாரேதான்வெகுகோடிகாலமப்பா பட்சமுடன்பச்சையென்ற மலைதான்மீதில், நேரேதானக்கினியும்சுவதாதோடு நேர்மையுடன் தானறிந்துயிருந்தேனங்கே, சீரேதான்சிலகாலஞ்சென்றபின்பு நிகழுடனேமோனமகாரிஷியைபாரும், சாரமுடன்ஞானோபதேசம்பெற்று சட்டமுடன்சீனபதியேகினேனே. ௧௩௯

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகவேசீனபதிப்போகவென்று யெழிலானகுளிகைதனைப்பூண்டு கொண்டு, வேகமுடன்சீனபதிவந்தேன்யானும் வெட்டவெளிஆகாயக்கோட்டைதன்னில், சாகமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கியேதான் சட்டமுடன்மாண்பரெல்லாங்கண்டேன்யானும், சோகமுடன்சீடவர்க்கங்கண்டபோது சுத்தியென்னைவந்துமல்லோசூழ்ந்தார்பாரே. ()

சூழ்ந்தாரேயெந்தனையுஞ்சீடவர்க்கம்சூட்சாதியானதொருமார்க்கமெல்லாம், தாழ்ந்துமேயெந்தனையுங்கேட்கும்போது சட்டமுடன் யானுரைத்தேன்பச்சைதன்னை, ஆழ்ந்ததொருகடல்தனிலேமலைதானுண்டு அப்பனேவடகோடியாழிதன்னில், வாழ்ந்துமேபச்சமலைதன்னிலப்பா வாகுடனேவெகுகாலமிருந்தேன்பாரே. ௧௪௧

ஆகாயமார்க்கமாய் கூண்டுகட்டிக்கொண்டுயிறங்கி.
பச்சையெடுக்கும்விதி.

யிருந்தேனேபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெழிலானமாண்பர்களேகேளும்கேளும், திருத்தமுடன்வடகோடியாழிதன்னில் திரமுடன்பச்சையதுயெடுக்கவென்றால், பொருந்தவேநீருக்கப்பல் தானும் போகாதுகடலுக்குத்தடக்கானில்லை, வருந்தியேசுழலதுவு மெத்தவுண்டு வாகானபட்சிமுதல்மடிந்துபோமே. ௧௪௨

மடியுமேகடலுக்குமேற்பாகத்தில்வளமுடனே ஆகாயம்பறக்கும் பட்சி, அடியுமேதான்பறந்துசுழலுமாழி அப்புறவாய்ச்சலமதிலே விழுகும்பாரு, அடியில்கற்பாறைதனிமெத்தவுண்டு அலைகடலில்தடம

துவுங்காணப்போமோ, நொடியானவாகாயக் கூண்டுதன்னில் நேர க்கமுடன் தீவுக்குச்செல்லலாமே. கசங

செல்லலாம் யானுரைத்த கூண்டினாலே சிறப்புடனே தீவுக்குப் போகலாகும், வெல்லவே ஆகாயமார்க்கந்தன்னில் விருப்பமுடன் கூண்டைவிட்டு பிறங்கியல்லோ, புல்லவே யான்சொன்ன வாசிர்மத் தில்புகழான வடகோடிகடலில்தானும், நல்லதொரு பச்சையென்ற மலையைக்கண்டு நலமுடனேயிறங்கியல்லோ யெடுக்கலாமே. கசச

எடுக்கலாம் பச்சையென்றகளஞ்சியத்தை யெழிலான வடகோ டியாருதன்னில், தொடுக்கவேகூண்டுவழிமார்க்கமாக தோராமல்பச் சைதனையெடுக்கவேண்டும், விடுக்கவேயாகாயந் தனிலெழும்பி விடு பட்டுச்சுழலதனைத்தாண்டியேதான், ஒடுக்கமுடன்சினபதி கோட் டைக்குள்ளே வுத்தமனேயிறங்கவென்று உரைத்திட்டேனே. கசரு

தனக்கோட்டிக்கு வடபாகத்தில்கெம்புகிளையும்
ஆற்றைக்கண்டது.

உரைத்தேனே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு வுகமையுள்ள புலி ப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், கிரைப்படியேயெனதையர் காலாங்கி நாதர் நேராகயெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், திரையானவடகோ டியாழிதன்னில் தீர்க்கமுடனாசிர்மமங்கொன்றுண்டு, வடகோடிகா னகந்தான் சொல்லொண்ணாது வாகானகுளிகைகொண்டுசென்றேன் பாரே. கசசு

பாரேதானாழி தடகும்யான்கடந்தேன் பாங்கானவாசிர்மந்தன் னிற்செல்ல, நேரேதான் குளிகையதுகொண்டுமல்லோ நேரானவட கோடிகானகத்தில், தீரேதான்குளிகை கொண்டுயிறங்கியல்லோ தீர் க்கமுடன் தீவுதனைக்கண்டேன்யானும், ஊரேதானென்றில்லைக்கடல் தானப்பா வுத்தமனேயாசிர்மம் நதியாருண்டே. கசஎ

உண்டானவாசிர்மந்தன்னிற்சென்று ஓகோகோகா தாக்கள்பெ ருமைதன்னை, கண்டேனே வடகோடியாசிர்மத்தில் கனமான சித்து முனிரிஷிகள்யாவும், தொண்டருடன் வாசிர்மந்தன்னைச்சுற்றி சொ ரூபமென்றசித்தொளிவுசொல்லொண்ணாது, அண்டர்முனிராட்சதா கள் காணவே வப்பனேகுளிகைகொண்டு சென்றேன்தானே. கசஅ

தானானகுருபதத்தைக்காணவென்று தாக்கானமனோன்மணியா ளருளும்பெற்று, கோனானயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் குருமொழியாஞ்சொற்படிக்கு,தேனானகுளிகைகொண்டு சென்றுமல்

லோ தெளிவுடனே யாசிர்மந்தன்னில்நின்றேன், பானுகம்பிளியா
ருசித்தர்தாமும் பாற்கடலிலெந்தனையும் பார்த்திட்டாரே. கசகூ

போகர்கம்பிளிசித்தரைக்கண்டது.

பார்த்தாரே நடுக்கடலாசிர்மத்தில் பாங்கானசித்துமுனி ரிஷிக
ளெல்லாம், வேர்த்து முகமாயிருக்க யானுங்கண்டேன் வீரானதேக
மெல்லாம் ரோமமப்பா, சீர்த்தியுள்ள சித்தரப்பாவையகத்தில் சிறப்
பானலோகமதிற்கண்டதில்லை, பூர்த்தியாமகிமையது சொல்லொண்
ணாது பொன்னுலகுசித்தரென்று செப்பலாமே. கருo

செப்பவென்று லவர்களிடங் கிட்டிநின்றேன் செங்கதிரோன்
போல்வீசும் சடலமப்பா, ஒப்பவேதேகமது ரோமந்தானும் உத்தம
னே காடியென்றே செப்பலாகும், இப்புவியிலா ரேனுங்கண்டதில்லை
எழிலான காடிமயிர்சித்தரப்பா, அப்பதியி லாசிர்மம் யாருங்காணார்
அலைகடலில் வழிகாணார்மாண்பர்தாமே. கருக

மாண்பானவையகத்தில்யா னுமல்லோவளமுடனேகுளிகைகொ
ண்டு சென்றேனப்பா, வீண்போகாக்காலமது யான்கடந்து விருப்ப
முடனட்டதிசைகாணவென்று, காண்பான வடகோடித்தாண்டியல்
லோகைலைபதிக்கொப்பான தீவுதன்னில், ஆண்மையுடன்சென்றுமல்
லோசித்துதம்மை வன்புடனேயான்கண்டவளஞ்சொன்னேனே. ()

சொல்லவேயாசிர்மந்தன்னினின்று சடாரணசித்தர்முனிதன்னை
க்கண்டு, வல்லதொருரோமமுள்ளசித்தரப்பாவண்மையுடனெந்தனை
யாரென்றுகேட்க, புல்லறிவானதொரு வடியேன்றானும் புகழுடனே
காலாங்கிச் சீஷனென்றேன், மெல்லவேயெந்தனையும் மாசிர்மித்துமே
ன்மையுடன் பட்சமது கொண்டார்தாமே. கரு௩.

கொண்டாரே காலாங்கிபேருரைக்க கொப்பெனவே ரோமமெ
ன்றகாடிசித்து, சண்டமாருதம்போலக் கோபங்கொண்ட சகலரு
மேயென்பேரிலாசிர்மித்து, கண்டுமே யுபதேசஞ்செய்வதற்கு கருத்
திலே மனதுவந்து யடியேனுக்கு, விண்டதொரு ஞானோபதேசமெ
ல்லாம் விருப்பமுடன்போதித்தார் சித்தர்தாமே. கருச

சித்தானசித்துமுனி ரிஷிதானப்பா சிறப்புடனேயெந்தனுக்கு
யாமஞ்சொல்லி, முத்தானவாசிர்மம்பெருமைசொல்லிமுதுலகில் மகி
மையெல்லாந்தானுரைத்து, எத்தலமுங்கண்டுவந்த சிறுபாலாகேள்

பெழிலானவாசிர்மம்மகிமையெல்லாம், சுத்தமுடனுர்தமக்கு யாமு ரைத்தோம் சூட்சாதிசூட்சமெல்லாமறிந்துகொள்ளே. கருரு

போகர் கெம்புநதி கேட்டது.

கொள்ளவென்று சொல்லுகையிலடி யெள்ருனும்கொப்பனவே கெம்புநதியெங்கேயென்றேன், விள்ளவேயெந்தனுக்குச்சொன்னுரப் பா விருப்பமுடன்வடகோடி கானகத்தில், அள்ளவே வயோத்திநகர் மேற்பாகத்தில் அழகானகெம்புநதியென்றுரைத்தார், மெல்லவே கெம்புநதிக்காணவென்று மேன்மையுடன் குளிகைகொண்டு விடை பெற்றேனே. கருசு

பெற்றேனே சித்தரிடம்விடைகள் பெற்றுபோரானகுளிகைத னைப் பூண்டுகொண்டு சுற்றமுடன் அயோத்திநகர் தன்னைநோக்கி சூட்சமுடன்மேற்பாகந்தனனிற் சென்றேன், வுற்றதொரு குளிகை கொண்டுமேற்பாகத்தில் ஒகோகோநாதாக்களிருக்கும்ஸ்தானம்,வெ ற்றியுடன் காலாங்கி தனைநினைந்து விருதுடனே வடியேனுவிறங்கி னேனே. கருஎ

இறங்கினேன் வயோத்திநகர் மேற்பாகத்தில் யெழிலானகெம் பாறுநடுமையத்தில் திறமுடையகெம்புகல் மண்டபந்தான் தெளி வானபதியொன்றுகுகைதானுண்டு, நிறமானவெம்பென்றசித்தர்தா தானும் நீலவர்ணன்முகம்போலே சித்தொன்றுண்டு, உறமானமண் டபத்தில் தவசியாரும் வுற்பனமாய்த்தானிருக்கக்கண்டிட்டேனே.

கண்டிட்டேன்குளிகையது பூண்டுகொண்டேடிதானகெம்பாறு நடுமையத்தில், தண்டுளபமாலையணி கிருஷ்ணன்போல தவமுடைய சித்தொருவராங்கேயுண்டு மண்டலுகர் தானறியாதிவுதானும் மகத் தானகெம்பாறுமண்டபந்தான், அண்டமெல்லாம் தான்புகழும் நதி தானப்பாவப்பனேகெம்பாருபார்த்திட்டேனே. கருகூ

பார்த்தேனேரிஷியாரையடியென்றுனும் பட்சமுடன்பக்கல்த னில்பாலுஞ்சொன்னேன், தீர்த்தமுடன கெங்காநதிபானத்தோடு திறமுடனேவஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன்,சேர்த்துமேயெந்தனையுங் கொண்டணைத்து சிறுபாலாயெங்கு வந்தீரென்றுரைத்தார் ஏர்க்க வேயெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து யெழிலான வாசிர்மஞ்சொன்னுர் பாரே. கசுo

சொன்னவுடன் அடியேனுங்கால்நடுக்கி சுத்த்முடன்தலைகுனி ந்துசாஷ்டாங்கித்தேன், நன்னயமாய் காலாங்கி நாதர்தம்மால் நாடி வந்தேனுசிர்மந்தன்னையென்றேன், வுன்னிதமாய்க் கெம்புநதிகாண

வென்று உகந்ததொரு குளிகை தனைக்கொண்டுவந்து, பன்னவேயா சீர்மங்கிட்டிவந்தேன் பட்சமுடனெந்தனக்கு வருள்செய்வீரே, ( )

அருளென்றுசொல்லுகையில் வடியேன்மீது வன்புடனே கிருபையதுமிகப்புரிந்து, தெருள்கலையிற் றெள்ளமுதேதேனே மானே தெவிட்டாத கண்மணியே போகர்பாலா, இருளகற்றுஞ்செந்தேனே சிங்கவேறே யெழிலான குணக்குன்றே யோகவானே, பொருளான ஞானோபதேசங்கேட்கும் பொன்னவனேயுந்தனுக்கு வருள் சொல்வேனே. ௧௬௨

சொல்வேனே ஞானோபதேசந்தன்னை சூட்சாதிசூட்சமதையுனக்குரைப்பேன், வல்லதொரு காலாங்கிநாதாபாலா வளமையெல்லாமுந்தனுக்குபோதுவேன்யான், வெல்லவே ஞானோபதேசமெல்லாம் விருப்பமுடனெனக்களிப்பேனென்றுசொல்லி, புல்லவேபூதலத்தின் மகிமையெல்லாம் புகழ்ச்சியுடனெந்தனுக்கு ஓதுவாரே. ௧௬௩

கெம்புரிடிபோகருக்கு ஞானோபஞ்சொல்லி கெம்புவிளைவுகாட்டியது.

ஓதுவார்கெம்பாருநதியுஞ்சொன்னார் ஓகோகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வாதுரைத்தயெந்தனுக்கு ரிஷியார்தாமும் வண்மையுள்ள ஞானோபமுரைத்தாரப்பா, மாதுமனோன்மணியாளின்கிருபையாலே மகத்தான மகிமைகளுஞ்சொன்னாரப்பா, சேதுபந்த மானதொரு கடலின் நேர்மைசெப்பினா ரெந்தனுக்குச்செப்பினாரே. ௧௬௪

செப்பினார்கெம்புதனை யெடுக்கவல்லோ சேதுபந்தம்வயோததிக்குமேற்கேயப்பா, ஒப்பவேகெம்பாறு வடமுகத்தில் ஓங்கியதோர்வோடையொன்றுகுகைதானுண்டு, வெப்புடனேவடகோடி யாற்றையப்பா விண்ணுலகில கண்டவர்களாருமில்லை, நெப்பமுடன் யெந்தனுக்கு வுளவுசொல்லி நேர்மையுடன வோடைதனைகாண்பித்தாரே.

காண்பித்தார் வயோத்திநகர்வோடைதன்னில் கனமான கெம்பினது அருங்கண்டேன், ஆண்பானகெம்பினது அருமைதன்னை வப்பினைநாதாக்கள்சொலவாமோசொல, தூண்போலேகல்லதுதான யிருக்கும்பாருதுடியானகெம்பினதுவோடைதன்னை, சாண்போலே யாறையதுமிக்விருக்கும் காண்பானசிறுகல்லுபொடியுமாமே ௧௬௬

பொடியான கல்லதுதான் மணல்தானப்பா பொங்கமுடன் கழற்சிக்காய்ப்போலிருக்கும், துடியானகெம்புதனை யெடுப்பாரப்பா னணபோன்றகெம்புதனை யெடுக்கமாட்டார், படியான ஓடைக்குன்

சித்தர்காவல்பாங்கான மேற்புறத்தேசெல்லலாகா, அடிபோன்ற கா
ணுறுவதிலேயுண்டு அற்புதமாமருவியென்ற வாழியாமே. ௧௬௭

ஆழியாம் மேலருவில் தன்னிலப்பா வப்பனேசுழற்சிக்காயள
வுபோலும், காழியால்தான்கொண்டு கெம்பளுக்குநாயகனே பொ
டிமணலாமருவிபாயும், நீழியுடன்கீழருவில் தூண்போல்கெம்பு நீடோ
ணமலைபோலேயிருக்கும்பாரு, தாழினிடமிளைகின்றகெம்புமார்க்கம்
தகமையுடன் வெகுபேர்கள் காணார்தாமே. ௧௬௮

காணரேகெம்பினுட வாட்டின்மார்க்கம் காசினியில் காலாங்கி
கிருபையாலே, தோணுநகருவிகாணுதியெல்லாம் தோற்றமுடனெக்
தனுக்குக்காண்பித்தார்பார், பூணுநதுறைமுதலுங் காணுந்தான்
பொங்கமுடன் கெம்பினதுவருவிதானும், மாணமுறும் கெம்பினிட
தீவுதன்னை மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் தேசமாமே. ௧௬௯

போகர்சீனபதிக்குவந்து கெம்புவிலைகூறல்.

தேசமாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சிறப்பானசீனபதி
வுலகத்தார்க்கு, மோசமதுதெரியாத மாண்பரப்பா மூதுலகில் சீன
பதியாரைப்போல, பாசமுடன்மெய்யென்று நம்புமாண்பர் பாருல
கில்சீனபதியுலகமப்பா, நாசமுள்ளமற்றதோர் தேசமெல்லாம் நல
மானகருமிகள்தா னென்னலாமே. ௧௭0

என்னவேசீனபதி யுலகத்தோர்க்கு யெழிலானகபடுகளுஞ்சூது
தானும், பன்னவேபழிபாவம் தெரியாதப்பா பாருலகிலம்மாண்பர்
போலேயுண்டோ, துன்னவேயாம்கண்ட மார்க்கந்தன்னை துப்புற
வாய்சீனபதியுலகத்தாற்கு, முன்னவேகாலாங்கி சொன்னாப்போல
முயற்சியுடன்தானுரைப்பேன் பதியுள்ளோர்க்கே. ௧௭௧

பதியானசீனபதி மாண்பரேகேள் பாருலகில் கடலேழுஞ்சுற்றி
வந்தேன், நிதியான நவகோடிதிரவியங்கள் நேர்மையுடன்தானிருக்
கும் தவமுங்கண்டேன், துதியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் சூழ்ந்
திருக்குங்கெம்பினுட நதியுங்கண்டேன், மதியாததவசுமுனி சித்தா
சிரமம் மார்க்கமுடன்கண்டுவந்தேன் மகிமைபாரே. ௧௭௨

பாரேதான்கெம்பாறு நதியுங்கண்டேன் பாங்கான வேராடை
முதயருவிகண்டேன், நேரேதான் கானாறுயாழிகண்டேன் நேரான

கெம்புத்தான் பாறைகண்டேன், சாரேதான்மேலருவி வுள்ளருவி
கண்டேன் சாங்கமுடகெம்பினுட மண்டபந்தான், தீரேதான் வட
கோடி மேற்பாகத்தில் நிரமுள்ளசித்தர்கள்தான் காவலுண்டே. ()

காவலாங்கானுறுபதியிலப்பா காத்திருப்பார் வெகுகோடிசித்
தாங்கே, அவனுடன்கெம்பெடுக்கப் போகும்போது வப்பனே யவர்
கருணை மிகவேவேண்டும், யேவலுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்று
யெழிலானகெம்பதனை யெடுக்கலாகும், கோபமதுவாராமல்குருவின்
முன்னே கொப்பெனவே யாசீர்மங்கொள்வீர்தாமே. கஎச

கொள்ளவேயாசீர்மங் கொண்டபோது கொற்றவனே யுந்தமக்
குத்தடமுஞ்சொல்வார், விள்ளவேவந்நியிருக்குமிடமுஞ்சொல்லி விரு
ப்பமுடன்கெம்பினுட நாடுஞ்சொல்லி, உள்ளதொருவுடல்பொருள்
ளாவியோடு உததமனே உந்தனுக்குத்தத்தமீய்ந்து, கள்ளமின்றி
மனதுவரநடக்கவென்று கடாட்சமுடனருள்வளஞ்சொல்வார்பாரே

சொன்னதொரு விதிமுறைகளனைத்துங் கூறி சுத்தமுடன் ஞா
னோபதேசமோதி, நன்னயமாய் வையகத்தில்வாழ்கவென்று நாதாந்
தக்கண்மணியி னருளைபெற்று, என்னுளுஞ் சித்தருக்கு முத்தனாக
யெழிலாக யிருக்கவென்றுவாசீர்மித்து, பன்னவேபரப்பிரம்ம சோதி
தன்னை பகட்டுவார்யுந்தமக்குப் பண்பாய்த்தானே. கஎசு

போகர் யானைமலைகண்டது.

உ தானுனையின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாசொல்வேன், தேனுனதென்மதுரை வடமேற்கப்பா தெளி
வானயானமலை யென்றொன்றுண்டு, கோனுனயெனதையர் காலாங்கி
நாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குச் சொன்னமார்க்கம், பானுனகுரு
சொன்னமொழிப்படிக்கிப்பாலகனே குளிகையதுகொண்டேன்பாரே

கொண்டேனே குளிகையதுயானுங்கொண்டு கூரானயானைமலை
க்காண்பதற்கு, அண்டமுடனாகாயம் தான்பறந்து அழகானயானை
மலைமீதிற்சென்றேனே, கண்டேனேவுச்சிதனில் மண்டபந்தான் கா
ணானகாலமதுமூனாறுயோகம், உண்டானசித்தரப்பா யங்கேயுண்டு
வுத்தமனே கல்லடியாஞ்சித்தராமே. கஎஅ

கல்லானசித்தரப்பாயனேகமாண்பர்காசினியிலிருந்தவர்துமலை
மேற்சென்றோம், வல்லானயானைமலைப்புச்சிதன்னில் வளமுடனே ஆய

க்கால்மண்டபத்தில், கொல்லரொனுஞ்சிஷர்களா மாயிரம்பேர் கூட்ட மிட்டுவந்திருக்கக் கண்டேன்யானும், வெல்லவேபோகாது சித்தர் தம்மை வேகமுடன் தான் சபிப்பாறு றுதியாமே. ௧௭௯

உறுதியாமோனநிலை கொண்டசித்த ரூதுலகில்பார்த்தவர்களா ருமில்லை, மருமமாம்வதிதமுதல் மகிமைகோடி வண்மையுள்ள சித்தர் களுமங்கேயுண்டு, கறுமணங்கள் கொண்டதொருசித்து தம்மை நனி லைவேமுடியாது மலைமேலப்பா, குறுமுனியாமகஸ்த்தியர்க்கு நேர தான கொற்றவர்களங்கிருக்கக் கண்டேன்தானே. ௧௮௦

தும்புருமகாரிஷியாசிர்மம்.

தானை ஆயக்கால்மண்டபத்தில் தகமையுள்ளகல்லடியாஞ் சித் தாப்பா, கோனைமண்டபத்தில் சமாதியுண்டு கோமானும் தும்புரி ஷியார்தாமும், பானைபளிங்குமா மண்டபந்தான் பாஙகானமலைமீ தில் யிருக்கும்பாரு, தேனைரிடிமுனிவர் சித்தர்தாமும் தேற்றமுட ன்கொலுக்கூடம் காப்பார்தாமே. ௧௮௧

கொலுவனமண்டபத்திலடியேன்றானும்கொப்பெனவேகுளிகை கொண்டுயிறங்கியல்லோ, வலுவானகல்லடியான் சித்தர்முன்னே வள ப்பமுடன்குளிகைவிட்டு யிறங்கிநின்றேன், மெலுவானவார்த்தையது மிகவும்பேச மேன்மையுட னென்மனதி லெண்ணங்கொண்டு, அலு வானசமாதிபக்கல், நின்றேன்யானும் அங்கெனவே கண்டாரே முனி வர்தாமே. ௧௮௨

முனியானசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுட னென்மீதிற் சினமுங்கொண்டு, தொனியானவார்த்தையது சிறலாகி தோற்றமுட னென்தனையுஞ் சபிக்கவென்று, பனிபோன்றமலைமீதில் யிருந்துமல் லோ பாங்குடனேபுறப்பட்ட ராயிரம்பேர், கனிவுடனேயவர்களை யான் கண்டபோது கால்விழுந்துசாஷ்டாங்கஞ் செய்திட்டேனே.

இட்டேனேசித்தர்முனிரிஷிகளுக்கு யெழிலுடனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டேன், கிட்டிநின்றயென்தன்மேல் கிருபைவைத்துகீர்த் தியுடன்பாரப்பா வென்றுகேட்க, திட்டமுடன்காலாங்கிநாதர் தம மை திறமுடனே மனந்தனிலே நினைந்துகொண்டு, வட்டமுடன் குளிகைகொண்டசிஷன்யானும்வாகுடனே மலைதேடிவந்தேன்பாரே

பார்த்தேனேயானைமலைக்காணவென்று பாங்கானகுளிகைகொண்டு பிறப்பித்தேனென்பான், தீர்த்தமுடன்காசிபதி சென்றுயானும் நிகழானகாசிலிங்க தீர்த்தங்கொண்டு, ஆசையுடன் பூசைநைவேத்தியங்கள் வன்புடனே பதாம்புயத்தை யார்ச்சிப்பேன்பான், சேர்த்துமே கரங்குவித்து வுரைத்தபோது சிறப்பானரிஷியாருமகிழ்ந்திட்டாரே

மகிழ்ந்திட்டசித்தரென்னை யாசீர்மிக்கமகிழ்ச்சியுடனவர்பாதமஞ்சலித்தேன், நெகிழ்ந்திட்டரிடியாரும் மென்னைப்பார்த்து நேர்மையுடன்மலைமீதில் வரலாமோசொல், தகிழ்ந்திட்டசிறுபாலா வென்னையிப்போ தன்மையுடன் தெரிசிப்பேனென்றுரைத்து, மகிழ்ந்திடவே ஞானோபதேசஞ்சொல்லி சட்டமுடன் மலைவளத்தைச் சொன்னார்பாரே. கஅசு

பாரப்பாகாலாங்கி நாதர்பாலா பட்சமுடன்மலைவளத்தையானுரைப்பேன், ஆரப்பாவென்னைப்போல சொல்லப்போறார் வப்பனேயானுனக்கு வுறுதிசொல்வேன், சீரப்பாவெந்தனது போகநாதர்சிறப்புடனே யானைமலைமகிமைகேளும், நேரப்பாமலைதனிலே வதீதமெத்த நேர்மையுடன்யாம்கண்டவரை சொல்வேனே. கஅஎ

தும்புரிஷிபோகருக்கு யானைமகிமைகூறல்

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே சொல்வேன்கேளும், வெல்லவேயானைமலை யடிவாரத்தில் மேன்மையுடன்*சுனையொன்று குகைதானுண்டு, புல்லவேசுனையருகில் போகும்போதுபுகழான கல்லடியாஞ்சித்தரப்பா, மல்லர்கள்போல்நூறும்பேர் கொலுவிருப்பார் மகத்தானசுனையருகே காவலுண்டே கஅஅ

உண்டானகாவலுக்குள்ளதிசயங்கள் வுத்தமனேசொல்லவென்றால்முடியாதப்பா, திண்டானகார்த்தவ ரூபனப்பா திகழானசுனையினது படித்தளத்தில், சண்டமென்றவாயுதப் பாணியோடு சக்கரமும் வளைதடியுங் கைபிடித்து, துண்டரிகமானதொரு வீரியன்றான் துப்புரவாய்க்காவலது யிருப்பான்காணே. கஅகூ

*காணவேகுளிகைகொண்டுசெல்லும்போது கண்மணியேயுன்னையவர் வழிமறிப்பார், பூணவேகார்த்தவனூர் வீரியன்றான் புகழானவாயுதபாணியாக, வேணவேயுத்தமது செய்யவென்று விருப்பமுடன் வருவாரைக்கண்டபோது ஆணவங்களதிகரித்துயுன்னைக்கொல்லவப்லே வருவாரேயுண்மைதானே. கசூ0

தும்புரிஷி போகருக்கு சுந்திரமுறைத்தல்.

உண்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேகுகைக்குள்ளேசெல்வதற்கு, நன்மையுடன்பிரணவமாஞ் சக்கரந்தான் நலமுடனேயான்கொடுத்தேன்யுந்தனுக்கு, கன்மையாஞ்சக்கரத்தைக்கைபிடித்து கவனமென்றகுளிகைகொண்டு, செல்வாயானல்வண்மையுடன்யுந்தனுக்குவசியமாவார் வளமுடனேநாதாந்தசித்துதாமே.

சித்தானசித்துமுனி தன்னைக்கண்டுசிறப்புடனே குகைதனிலே சென்றேன்யானும், சுத்தமுடன்கரர்த்தவனு ரெந்தனைத்தான்சூரருடனென்னைவளைதக்கத் துணிந்தார்பாரு, பத்தியுடனவர்பக்கல் நின்றுகொண்டுபட்சமுடன் பிரணவமாஞ்சக்கரத்தை, வெத்திபெற வுச்சாடம் செய்தபோது வீரபத்திரன்கைவசமு மானார்தாமே. கசுஉ

போகர்பத்மாசூரனைக்கண்டது

ஆனாரே ரிடியாருமெந்தனுக்கு வன்புடனேகைவசமு மானார் தாமும், போனேனே குகைகடந்து சென்றேன்யானும்பொங்கமுடன் வீரபத்திரன்றனைக்கடந்தேன், வானோர்கள்தான்புகழும் பத்மாசூரன் வண்மையுள்ள குகைதனையேகண்டேன்யானும், ஞானேபதேசம்தூகூறிக்கொண்டுநயம்படவேசமாதி தனிலிருந்திட்டாரே. கசுங

இருந்தாரே பத்சூரனையுங்கண்டேன்யெழிலானசூரனவர்பக்கல் தன்னில் பொருந்தவேதாருகாரிஷிகள்தானும்பொங்கமுடன் கொலுவிருந்தார்குகைதானுள்ளே, திருந்தமுடன்குளிகையது கொண்டுயானும் தீரமுடன்சூரனது பக்கல்சென்றேன், குருந்தமலைசோலையது குகைதானுள்ளே குருபத்மாசூரனையுங் கண்டேன்தாமே கசுச

தாமான சூரனையுங் கண்டபோது தகமையுடனெந்தனையு மாரென்றேதான், கோமான்போல் வீற்றிருக்குஞ்சூரன்றானும் கோலமுடனெந்தனையுமுருட்டிப்பார்த்து, நேமமுடன் சிறுபாலயாரென்றேதான்னேர்மையுடனிவ்விடத்தில், வந்ததென்ன பூபானேயென்றுசொல்லி யென்னைகேழ்க்க பொங்கமுடனடியேனுங்கூறினேனே கசுரு

கூறினேன்காலாங்கி நாதரையாகொற்றவனும் நற்சீஷனென்றுரைத்தேன், மாறிடவேசூரனவன் மகிழ்ந்துமல்லோமகிமையெல்லாந்தானுரைத்தாரெந்தனுக்கு, கோறிவந்தவினையங்கைகூடலாச்சே குவலயத்திலதிசயங்கள் தாமுரைத்தார், வேறிடமாம்மலே குகைகள்யாவுஞ்சொல்லிவிருப்பமுட னெந்தனுக்குவிடைதந்தாரே கசுசு

தந்தாரேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளுதகமையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாசொல்வேன், அந்தமுள்ளவகஸ்தியர்க்குவுகந்தசீஷன் அறிவுள்ளகண்மணியாம் தேரைதானும், சொந்தமுடன்வெகுகாலம் அகஸ்தியர்தானும் தோற்றமுடனற்சீஷனென்றுசொல்லி, விந்தையுள்ளவசதியங்கள் வையகத்தில் விருப்பமுடன்கண்டவரை சொன்னார்பாரே

பாரேதான்கண்டவரை மார்க்கமெல்லாம்பாங்குடனே தாமுரைத்தார்தேரையர்க்கு, நேரேதான்சங்கத்தார் கூட்டமப்பாநேரானசித்தர்முனிரிஷிவர்க்கத்தில், சீரேதான்சமாதிதனிமுனியார் சீஷன்சிறப்பான திரணாக்கியமுனிவருக்கு, நீரேதான்மூளைதனில் தலைநோக்காடு நேர்மையுடன்வந்துமல்லோ வருந்தலாச்சே ௧௯௮

வருந்தமுடன்மூளைதனில் பத்திநின்றவாகான தலைநோக்கையென்னசொல்வோம், பொருந்தமுடன் நோய்களிலே வருந்தியல்லோ பொலிவான துன்பமதுமேலதாகி, இருந்தமுடன்நோயதனைத் தீர்ப்பதற்கு திறமான வகஸ்தியரை அழைக்கச்சொல்ல, அருந்தமதுதானறிந்தாகும் பயோனிஅறிந்தாரேஞான மென்றதிஷ்டியாலே ௧௯௯

சங்கப்புலவருக்கு அகஸ்தியர் பண்டிதஞ்செய்தது

ஆமேதான்வகஸ்தியரு முன்னேசெல்லவன்பானதேரையர்பின்னேசெல்ல, தாமேதான் அகஸ்தியனார் வுத்தாரந்தான்தகமையுள்ள மருந்துவகை ஆயுதங்கள், போமேதான்தேரையமுனிவர்தாமும்பொங்கமுடன் அடப்பமதுகொண்டுயேந்தி, நாமேதான்சொன்னபடியகஸ்தியனார் பின்வன்பாகவழி நடந்தார்தேரையாமே ௨௦௦

தேரையென்றமுனியானசித்தர்தாமும் தெளிமையுடன்வகஸ்தியனார்வுடன்சென்றேபின், பாரையென்றமலைமீதில் தானிருக்கும்பான்மையுள்ள சங்கத்தார் கூட்டந்தன்னில், ஆரையாஞ்சமுகமதுமுன்னேநின்று வகஸ்தியரும் சீஷனுடன்போயிருக்க, குறையென்றசங்கத்துபுலவரெல்லாம் குட்சமுடனகஸ்தியர்க்குவுரைத்திட்டாரே ௨௦௧

இட்டாரேசங்கத்துப்புலவ ரெல்லாம்யெழிலான திரணாக்கியமு[illegible]ர்நோவை, சட்டமுடன்தசவருடகாலமையா தலைவலியும் சன்னிமுதலதிகமுண்டு, தொட்டதொருபண்டிதங்கள்மெத்தவுண்டு துரைசாஜகந்தார்க்கு லக்கோயில்லை, திட்டமுடன்தங்களது பண்டிதங்கள் திறமுடனேசெய்வதற்கு வறிந்திட்டாரே ௨௦௨

அகஸ்தியர் ஞானதிருஷ்டியினால் சிரசில் தேரையிருக்குதென்று கூறல்.

வருந்தவேயகஸ்தியனார் முனிவர்தாமும் வல்லமையால் பண்டிதங்கள்மிகவுரைப்பார், பொருந்தியேதேரையது மூளையன்னை பொலிவானநாசிவழி தன்னிற்சென்று, வருந்தியேமூளை தன்னைப் பற்றியல்லோவாருடனே தேரையதுபொருந்திநிற்க, மருந்தியவென்றல்லோ மனதிலுன்னி மகத்தானவகஸ்தியருங் கவனித்தாரே. ௨௦௩

கவனிக்கும்வேளையிலே கத்திகொண்டுகருத்துடனேமூளைதனைக்கீறிப்பார்க்க, மவுனமென்றமூளைதனில் தேரைதானும்மார்க்கமுடன்கவ்வியல்லோ கொண்டுநிற்க, புவனமென்றகுறடாவில் யெடுக்கப்போனார்புகழானதேரையர்முனிவர்தானும், கவனமென்ற பாணியினாலெடுக்கதந்திரம் சாற்றினார்தேரையர் சாற்றினாரே. ௨௦௪

அகத்தியர்க்குத்தேரையர் தந்திரஞ் சொன்னதினால் தேரையனென்றுபேர்பெற்றது.

சாற்றவே மண்பாண்டம்தன்னில்தானும் தண்மையுள்ளசலமதனைநிறையவிட்டு, ஆற்றலுடன் தேரைமுன்னேதிரேகாட்ட அங்ஙனவேமூளைவிட்டுகுதிக்கலாச்சே, நாற்றிசையும் மேவுபுகழ் அகஸ்தியனுந்தாமும்நல்லறிவுகண்டுமல்லோ மனதுவந்து, போற்றியே யென்சிஷா பொன்னரங்கா பொலிவானதெள்ளமூர்த்த சிங்கமாமே. ௨௦௫

சிங்கமாம்சித்தர்முனிமெச்சும்பாலா சிவயோகாவருள்பாலாதேகாமோகா, துங்கமேமெய்ப்பொருளே ஞானதீபாசுடர்மணியே கதிரொளியேருட்சபாதர், தங்கமே சடாட்சரத்தின் மோனவானே தயாபரமேதயாநிதியே சாருந்தீபா, புங்கிசித்தியெட்டுரிய போகவானே புகழான மகமேரேயென்றார்தாமே. ௨௦௬

என்றுரேவகஸ்தியரும்மெச்சியல்லோயெழிலானதேரையமுனிவருக்கு, நன்றான பொருளெல்லாம் மிகவுரைத்து நலம்பெறவேஞானோபதேசஞ்செய்தாரங்கே, குன்றானமலைதனிலே யிருக்குமூலி குவலயத்திலிறந்தவரையெழுப்புமூலி, வென்றிடவே மூலிதனைத்தேரையருக்கு விருப்பமுடன்ஞானோபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௨௦௭

பாரேதான்பொன்மூலி யுளவுஞ்சொல்லி பாங்கானபொன்னை யும்நாடுஞ்சொல்லி, நேரேதான்கருவிகாரணாதியெல்லாம் நேர்மையுடன்தேரைய முனிவர்தானும், சீரேதான் கற்றறிந்துக்கொண்டபின்பு

சிறப்புடனேயிருமாப்புயதிகமாகி, வேரேதான் அகஸ்தியரை விட்டு நீங்கி விருப்பமுடன் மலைவளத்தைச்சென்றார்தானே. உ0அ

தேரையர் வாரணவாசிமலையிற்சென்றது.

தானானவாரணமாம் மலையைக்கண்டு தன்மையுடன்தேரையமுனிவர்தாமும், கோனானவகத்தியரைவிட்டுநீங்கி குருமொழியைத் தான்கடந்தசித்துதாமும், தேனானவித்தையெல்லாமறிந்துகொண்டு,தேற்றமுடன் லோகமெல்லாஞ்சித்துசெய்ய, மானானகாசியென்றமலைவாரத்தில் மார்க்கமுடன்தான்சென்றார் முனிவர்தாமே. உ0கூ

தேரையர் சீஷருக்குபதேசித்தல்.

முனியானதேரைய சித்துதாமும்மூர்க்கமுடன் தனக்கிசைந்த சீஷர்தம்மை, தனியாக ஞானோபதேசஞ்செய்துமல்லோ தகமையுடன் மூலியெல்லாங்காண்பித்தாராம், கனியான தேரையமுனிவர்தாமும் நலமானபொன்விளையும் மூலியெல்லாம், பனியானமலைமேலே பூசியேதான் பழுக்கவேதுருத்திகொண்டு ஊதினாரே. உக0

வாரணவாசியை தேரையர்தங்கமாக்கினது.

ஊதவேமலையெல்லாம் தங்கமாச்சு வுத்தமனேவதிலிருந்ததவசிமார்கள், மாதவங்கள்செய்கின்ற ரிஷிகள்தாமும் மகத்தானவடவாக்கினியனல்கொள்ளாமல், காதவங்கள்மிகவாகிரிஷியார்தாமும்கைலங்கிரிமலைதானும் விடங்கொள்ளாமல், பாதவத்தில்மிகுந்ததொரு வகத்தியர்முன்னே பொங்கமுடன்முறைய முதுசெய்திட்டாரே. உகக

முறையான்சித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும் மூர்க்கமுடனோடிவந்து அகஸ்தியனார்முன்னே, சிறைமீண்டசித்தனும் தேரைதானும் தேற்றமுடன்மலையடிவாரந்தன்னில், திறையானதீமூட்டி துருத்திகொண்டு திறமுடனேமலைதனையேதீயால்தாக்க,குறையானசித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும் குடியிருக்கவெங்களுக்கு யிடமில்லைதாமே. உகஉ

தாமானதேரைமுனி சித்துதம்மால் தாணியெல்லாம்சித்து மயமாகிப்போகும், சாமானமலைகளெல்லாந்தங்கமானால்தாரணியிலொருவருக்கோர்மதிப்போருண்டோ, கோமான்கள் குருவேது சீஷரேது குவலயத்திலொருவருந்தான்யில்லைகண்டீர், நாமானவாகவல்லோகூறிவிட்டோம்நாதாந்த சித்தொளிவைக்காப்பீர்தாமே. உகங

காக்கவென்றுசொல்லியல்லோ காங்குவித்துகைலாசவகத்தியற்குயிதவுகூறி, ஆக்குவது அழிப்பதிவுமும்மாலாகும்வப்பனேகடாட்ச

மதுசெய்யவென்ன, நோக்கமது கொண்டுமல்லோ அகஸ்த்தியர்தா
மும் நொடிக்குள்ளேசினமதுவுமதிகமாகி, தூக்கியேதேரையசித்து
தம்மை துப்புறவாய்க்கிழித்தெறிந்துபோட்டிட்டாரே. ௨௧௪

போட்டாரேயகஸ்தியனார்சித்துதம்மை பொங்கமுடன்தம்பதிக்
குப்போனாரப்பா, நீட்டமுடன் அகஸ்தியரும்போனபின்பு நேரான
தேரையசீஷர்களேகூட்டமுடன்வந்திருந் திமூலிதன்னால்கொப்பென
வேயெழுப்பிவிட்டார்சித்துதம்மை, வாட்டமுடன்மறுபடியுஞ்சித்து
தாமும் வளமையுடன்முன்போலயூதினாரே. ௨௧௫

ஊதினார்தேரையமுனிவர்தாமும்ஓகோகோநாதாக்கள்பின்னுமல்
லோ, சாதிகெட்டபையலவன்பின்னும்வந்து சட்டமுடன்தருத்தி
கொண்டூதுறார்பார், பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரான்போல் பட்ச
முடன்தாமுரைப்பார் அகஸ்தியர்தாமும், நீதிமுறையில்லையோதான்
சித்தருக்குநிஷ்டூரந்தானதிகம்வுரைத்தார்பாரே. ௨௧௬

அகஸ்தியர்தேரையரை சமாதானப்படுத்தல்.

பாரேதான்சித்தர்களுமுறைக்கும்போதுபான்மையுடனகத்திய
னார்சித்துதாமும், சீரேதான்தேரையமுனிவர்தம்மை சிறப்புடனே
செய்வதற்குநீதியுண்டோ,நேரேதான்முக்காலில்கண்டுமேதான் நேர்
மையுடன்தணலதனைநிறுத்தவென்று,கூரேதான்விண்ணப்பம்மொழி
யனந்தம் குறிப்புடனேகேட்டாரேமுனிவர்தாமே. ௨௧௭

முனியானவகஸ்தியனார் முனிவர்தாமும் முறையோடுங்குறை
யோடுங்கேட்டசீஷன்,தனியானதேரையசித்துதாமும் தகமையுடன்
சமாதிக்குப்போகுமார்க்கம்,பனியானநற்மதாமலையின்மீது பான்மை
யுடன்தேரையமுனிவர்தானும், நனியானசமாதிக்கு யேகவென்று
நாட்டமுடன்தேரையர்வெளிப்பட்டாரே. ௨௧௮

பட்டாரேதேரையமுனிவர்தானும் பாருலகில்சமுசாரவாழ்க்கை
யற்று, விட்டகுறையிருந்ததொருநேர்மையாலே விருப்பமுடன்வுலக
த்தில்வாசைவிட்டு, சட்டமுடன்சீஷர்களைத்தாமழைத்து சதாகாலம்
வுலுகுதனிலிருந்துமென்ன, திட்டமுடன்குருவனக்கங்கொண்டுமெ
ன்ன திறளானவுபலேதமொன்றுங்காணே. ௨௧௯

காணேனேவுபதேசம்வொன்றுமில்லைகாசினியிலிருந்தாலும்ப
லனுமில்லை. பூணவேவவரைகோடி மகிமைவித்தை புகழாகக்கற்றூலு

மொன்றுமில்லை, வேணபடியிதிகாசப்புராணவேதம் வெட்கமுடனு
யுறுவேதந்தானும்,தோணவேகண்டாலுமொன்றுமில்லைதப்புறவாய்
சமாதிக்குப்போகநன்றே. ௨௨௦

நன்றானசமாதிக்குப் போரேனப்பா நலமுடனேநீங்களெல்லா
மனதுவந்து,குன்றானநறமதாமலையைநாடிகொற்றவரேவருகவென்று
விடையுந்தந்தார், வென்றிடவேதேரையசித்துதாமும் வீரமுடன்நற
மதாமலையைத்தேடி, சென்றாரேமலைபடிவாரந்தன்னில் சிறப்புடனே
தானமர்ந்தார்முனிவர்தாமே. ௨௨௧

முனியானசித்துரிஷிசொரூபர்தாமும்,மூதுலகிறைசையதுவிட்ட
கன்று, பனிபோன்றநாடுவளஞ் சென்றேயேகி பாங்கானமலைவளத்
தையடுத்தசித்து,சனிபிடித்தகதையைப்போல்சொரூபர்தாமும் சாங்
கமுடன்மனதுமிகத்தான்தளர்ந்து, நளியானசமாதிக்குச் செல்லவெ
ன்று நாட்டமுடன்சித்தரவர்நின்றிட்டாரே. ௨௨௨

நின்றாரேசித்துமுனிசொரூபர்தானும் நிலையானசமாதியதுகுழி
தான்வெட்டி, தென்றலுடன்வாயுவதுவுட்செல்லாமல் திறமானகல்த
ரையும்தானமைத்து, சன்னமதாய்ஒருபக்கந்துவாரமிட்டு சட்டமு
டன்சமாதிக்குயிடமுந்தேடி,பன்னவேரிஷியாருமுன்னேநின்றுபாரு
லகில்சீஷருக்குமதிசொல்வாரே. ௨௨௩

மதியானசீஷவர்க்கமெந்தன்பாலாமகத்தானலோகமதுவதிசயங்
கள், பதியானபாருலகில்சொல்லொண்ணாது பட்சமுடன்தேரைய
முனிவர்தாமும், விதியானவிதிப்படியேசீஷருக்கு விருப்பமுடன்தா
முரைப்பார்சித்தர்தாமும், துதியுடனேசீஷர்களும்வஞ்சலித்து தோ
ற்றமுடன்யெதிராகநின்றார்பாரே. ௨௨௪

பாரேதான்சீஷவர்க்கம்நிற்கும்போது பாலகனேயென்தோமூ
பாக்கியவானே, நேரேதான்கல்லறைக்குளிறங்குவேன்யான் நேரான
கற்பாறைமேலேமூடி, சீரேதான்சமாதியதுபூண்டபோது சிறப்புட
னேபால்பழமுந்தருகவென்று,நீரேதான்மண்டலங்கடந்தபின்புநீட்சி
யுடனவ்வழியைமூடிப்போடே. ௨௨௫

தேரையரிடம் அசரீரிவாக்கு பிறந்தது.

போடவேகற்பாறைமூடிப்பின்புபொங்கமுடன்சமாதியுடன்நிற்
கவேண்டும், நீடவேநான்வருகுங்காலந்தன்னில் நிலையானபாறைதனி
லெழுத்துதோன்றும், கூடவேவாண்டுவது பத்துக்குள்ளே கொப்

பனவேயான்வருகுங்காலந்தன்னில், சாடவேநற்மகாமலைதானப்பா சட்டமுடன்தங்கநிறமாகும்பாரே. ௨௨௬

தங்கமாமதிலிருக்குஞ்சித்தரெல்லாம் சட்டமுடன்மலையைவிட்டுக்கீழிறங்கி, அங்கமுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து வன்புடனேசமாதியிடம்வந்துநிற்பார், புங்கசித்திபெட்டு மதுபூண்டுகொண்டு புகழானயோகமென்றஞானங்கொண்டு, சங்கமென்றஞானோபதேசத்தோடும் சார்புடனேசமாதியிடம்நிற்பார்பாரே. ௨௨௭

பார்க்கவென்றுவின்னம்வெகுலதிசயங்கள் பாருலகில்தானடக்கும்மகிமைசொல்வேன், தீர்க்கமுடன்வடகோடியாருதானும் திகழுடனேதென்றிசைவிருந்துமல்லோ, மூர்க்கமுடன்வடகோடிகானகத்தில் மூத்தமுடன்கான்பாயுமென்றுசொன்னார், ஏர்க்கவேகானாறுநதிகளெல்லாம் யெழிலுடனேயிப்படியேநடக்குந்தானே. ௨௨௮

நானானசித்துமுனிரிஷிகளெல்லாம் தண்மையுடன்சமாதியுடபக்கல்வந்து, கோனானயெனதையர்அகஸ்தியர்தம்மை கொற்றவனார்குருபதத்தைதாம்நினைந்து, தேனானசித்தர்முனிவருவதற்கோ தேசமெல்லாங்கண்டுமனங்களிப்பதெப்போ, பானானசமாதியதுபாரைதானும் பாருலகில்வெடிப்பதெப்போவென்றிட்டாரே. ௨௨௯

இட்டதொருகாலம்துசென்றபின்பு யெழிலானசித்துவரும்நாளுமாச்சு, சட்டமுடன்மலைகளெல்லாந்தங்கமாச்சு சார்பானபாறையின்மேலெழுத்துண்டாச்சு, குஷ்டமுடன்நோயுள்ளபிணியோரெல்லாங் குறைநோயுந்தீர்ந்துமல்லோகுசலமானார், திட்டமுடன்சீஷவர்க்கமானோரெல்லாஞ் சிறப்புடனேசமாதியிடம்யிருந்தார்பாரே. ௨௩௦

தேரையர் சமாதிவிட்டு வந்தது.

இருந்தாரேதசமாண்டுபத்துமாச்சு யெழிலானசித்துவருங்காலமாச்சு, பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்துமல்லோ பொங்கமுடன்தேரையசித்துதாமும், அருந்தவமுந்தான்தீர்ந்துவவனிமேலே வன்புடனேவெளியானார்சித்தர்தாமும், வருந்தியேசீஷரென்ற மாண்பரெல்லாம் வண்மையுடனவர்பாதம்தொழுதிட்டாரே. ௨௩௧

தொழுதாரேதேரையசித்துதம்மை தொல்லுலகைவிட்டதொருமாண்பரெல்லாம், பழுதுபடத்திருமேனிக்காயந்தன்னை பண்புடனேதான்களித்துவஞ்சலித்து, அழுதுமேயவர்பாதம்பின்வணங்கி ஐயனே

நாதாந்தசித்தரூபே, வழுவாதுபொய்புரையாக் காவலோனே வண
ங்கியேயமல்சரித்தப்பணிந்திட்டாரே. ௨௯௨

பணிந்திட்டானப்பரெல்லாம்முகமமலர்ந்து பரமவெளிநாதாந்
தசித்தரூபே, கனிந்திட்டவசரீரிவாக்குபோலே கர்த்தனேவர்ப்புத
ங்கள்முடிந்ததாச்சு, துணிந்திடவேவலாக்கதுவும்பொய்யொன்றில்லை
தப்புறவாய்வையகத்தில்மெய்யேயாச்சு, தணிந்திடவேசிஷவர்க்கம்
மனதுவந்து சட்டமுடனுசிர்மஞ்செய்வீர்தாமே. ௨௯௩

தேரையர் மறுபடியுஞ் சமாதிக்குப்போய்
இருபதாண்டு போனால் வருவேனென்று சிஷர்களுக்குரைப்பதும்
சொற்பனங்கூறுவதும்.

நாமானபின்னமொருமார்க்கங்கேளும் நகமையுள்ளசிஷவர்க்க
மானபேரே, கோமானமெனதையர் அகஸ்தியனார்தம்மை கொற்றவ
னார்தம்மைவிட்டுயான்பிரிந்து, சாமானமுள்ளதொருஞானுபதேசம்
சட்டமுடன்பானதிக்குபிரிந்துவிட்டேன், நாமானமாகவல்லேசமா
திகொண்டு நாயகனேபத்தாண்டுயிருந்திட்டேனே. ௨௯௪

இருந்தேனேபின்னும்வந்துயானுங்கண்டேன் பெழிலானசிஷவ
ர்க்கமென்னசொல்வேன் பொருந்தவேசொற்பனமும் யானுங்கண்
டேன் பொங்கமுடன்மருபடியுஞ்சமாதிக்கேக, வருந்தியேபராபரத்
தின்செயலினாலே, வன்மையுள்ளசொற்பனமும் மெய்யேயாகும்
இருந்தியேயான்கண்ட சொற்பனத்தால் திறமாகடப்பதுவும்வுண்
மையாமே. ௨௯௫

உண்மையாம்சொற்பனமும்கண்டேனப்பா ஓகோகோநாதாக்க
ளுகந்தசிஷர், வண்மையாம்சமாதிக்குப்போனப்போதும் வகுப்புட
னேயிருபதுவாண்டிருப்பவென்றும், கண்மையாம்மனோன்மணியாள்
கடாட்சத்தாலே கண்டேனேசொற்பனங்களுண்மையாக, திண்மை
யாஞ்சமாதிக்குப்போனற்போதும் திறமானவதிசயங்கள் பார்த்தி
ட்டேனே. ௨௯௬

பார்த்தேனேசமாதிக்குச்செல்லும்போது பாங்கானவெகுகால
ஞ்சென்றசித்து,சேர்த்தியுடன்பூமிதனிற்சமாதிபூண சேர்மையுடன்சி
ஷர்களுமொன்றாய்க்கூட்டி, பூர்த்தியுடன்குழிதோண்டபோனபோது
புகழானசித்தொருவரிருந்தாப்போலும், பார்த்திடவேபிரகாசமான
ஜோதி யகத்தானசித்தொருவர்கண்டேன்தானே. ௨௯௭

தானானசொற்பனங்கள்கண்டேனப்பா தன்மையுள்ளசிஷர்களே
யென்னசொல்வேன், கோனானவெனதையர்அகஸ்தியர்போல் கொ

ற்றவனார்சித்தொருவர் கண்டேனங்கே, தேறுமையேறன் பனியான்
கடாட்சத்தாலே, தெளிவுடனே கண்விழித்துப் பார்க்கும்போது,
மானனை சொற்பனத்தில் கண்டாப்போல மன்னவனை கண்விழிக்கி
லொன்றுங்காணே. ௨௫௮

காணேனே சொற்பனத்தில் சித்ததாமும் கைலாசநாதருட
சோதிப்போதான், ஆனவேளைவந்தான் சிவநாக்கோ பொங்க
மூன் சொற்பனமும் பொய்யோபொய்யோ, தோணலேபெக்கனுக்கு
ஒன்றுங்காணே துரைராஜசுந்தரனே மகிமையோதோ, மாணவேமறு
படியுஞ்சித்துதாமும் மாத்தானசமாதிக்கு போகினாரே. ௨௫௯

தேரையர் சமாதிக்குபோகுதல்.

எகினர் சேவர்க்க மனேகம்பேர்கள் வெழிலான கூட்டமுடன்
போகியல்லோ, சாகமுடன்கற்பகாமலைக்குமேற்கே சட்டமுடன் ச
மாதிக்குச்சென்றுமல்லோ, வேகமுடன்சமாதியது தோகண்டும்போ
து மேன்மையுள்ள சித்தொருவரங்கிருந்தார், போகமுடன் சித்தொ
ருவர் தன்னேக்கண்டார் பொளிபானுபிரகாசக் தோன்றலாச்சே. ()

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிபின்னங்கேளு வப்பனேதேரையர் சென்
றபோது, மூச்சடங்கி வெகுகாலஞ்சென்றசித்து மூலைக்கடந்த
தொருசித்துமாச்சு, மார்சனுடன் பூமிதனி லோர்நாள்மட்டம் மன்னை
தனிவாசியல்லோ கண்டபோது, பாச்சனுடன்பூமிதனில் லிங்கமெ
ல்லாம் பாதாளநீர்மட்டும் வுருகலாச்சே. ௨௬௧

உருகவேநீர்மட்டம்லிங்கமெல்லா ஆமிருகத்தான் பாய்ந்துவே
ர்கள்போல, பெருகவேசடைமூடியுந் தம்பிரான்போல் போரானசமா
திதனி லிருந்தார்தாமும், வருகலுடன் கண்மூடி சித்துதாமும் வன்
மையுடன் சமாதிதனி லிருக்கக்கண்டார், சருகனுடன் ரிஷியாரும்
பூமிதன்னில் சட்டமுடன் தானிருக்கக் கண்டார்பாரே. ௨௬௨

பாரேதான்தேரைய முனிவர்தாமும் பண்மையுடன் சமாதிதனிலி
ருந்துகொண்டு, நீரமுடன்தேரையமுனிவர்தம்மை சிறமுடனே பா
சென்றுகேட்கும்போது, சேரேதான் சித்துமுனி ரிஷி[illegible]பார்த்து
சிறப்புடனே தாமுரைப்பார் முனிவர்தாமும், கே[illegible] அகஸ்
தியனார்சிஷனென்றார் கேர்மையுடன் தேரையமுனிவர் [illegible]னே. ௨௬௩

தானுமதேரைய முனிவர்தா[illegible] கைமையு[illegible] ஷிபார்க்குகி
டையுஞ்சென்றார், கோணைகும்பமுனி கடாட்ச[illegible] லே [illegible]க்

தில் வெகுகோடிமகிமைகள்லே, தேரனை மனோன்மணியா ளருளினாலே நேசமுடி லதிசயிக்கக்கண்டேன் யானும், மோனதேரையமுனி வர்தானும் மோனதவேயடிபணிந்து துதித்திட்டாரே. உசச

துதித்தாரேதேரையர் முனிவர்தானும் துப்புறவாய் யடிவணங் கி தெண்டனிட்டு, கதிப்புடனேகாயகற்பங் கொண்டுயானுங் காசினி யில்வெகுகோடிகாலந்தானும், மதிப்புடனேசமாதிமுகஞ் சென்றுயா னும் மகதேவர் தசவருஷம் மிருந்தேன்யானும், விதிப்படியு மமைப் பின்படிபின்னுமல்லோ வேதாந்தநாயின தருள்பெற்றேனே. ()

பெற்றேனேமறுபடியுஞ் சமாதியேக பெருமையுடன் யிருப்பதா வாண்டுமட்டும், கற்பதித்தேன் ஞானோபதேசங்கேட்டு காசினியிலா சையற்றுசமாதிபூண, சிற்றறிவுவுடையதொரு பாலன்யானும் ஓராக சமாதிக்குபாத்திரனுவாய், குற்றமில்லாவரைகடந்து யடியேன்யானு ம் குருபதத்தைசார்டியல்லோவந்திட்டேனே. உசசு

தேரையரிஷியாருக்குவரலாறுகூறல்.

வந்தேனேசிஷவர்க்கந் தன்னைவிட்டு வகையான நற்மதாமலை யைத்தேடி, அந்தமுடன்சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டார் வன்பான சிஷ வர்க்கமானபேர்கள். சொந்தமதாய்க்குழிதோண்டுஞ் சமாதிதன்னை சுந்தரரே தாயிருக்கக்கண்டேன்யானும், முந்தவேயான்கண்ட சொற் பனம்போல் முடிந்ததே யிட்டகுறைவாய்க்கலாச்சே. உசஎ

ஆச்சென்று தேரைய சித்துதாமும் வன்பாக ரிஷியார்க்குத்தா முரைக்க, மூச்சடங்கி சிலகாலமெந்தன்பக்கல் முடியானவாண்டுவரு முடிவுமட்டும், வீச்சுடனேசமாதியது யிருக்கவென்று விருப்பமுட ன் ரிஷியாரும் வாக்களித்தார், பாச்சலென்ற சுவாசமதுதானடங்கி பட்சமுடன் தானிருக்கவாரந்தந்தாரே. உசஅ

வரமுடனே தான்கொடுத்து ரிஷியார்தாமும் வண்மையுட னு சீர்மஞ்சொன்னாங்கே, சரமுடையவார்த்தையென்ற மொழிக்கித் தானும் தப்பாமல் சமாதிக்குட்சென்றாரங்கே, திறமுடைய தேரை யர் சித்துதாமும் தீர்க்கமுடன் சீஷருக்கு போதனுற்றார், குறமு டைய ரிஷியாருஞ் சீஷருக்குகூறுவார் அதிசயங்கள்மிகவாய்த்தானே.

தானேதான்சமாதியது பூண்டபோது தகமையுள்ளவசரீரியாக் குண்டாகும், மானேதான் சீடவர்க்கம் மாண்பாகேனு மகிழ்ச்சியுட ன் சமாதிதனிலிருக்கும்போது. தேனேதான்சிவயோகசித்தியினி

தேற்றமுடன் மேதினியில்வருவதற்கு, மானேதான் வதிசயங்கள்மிக நடக்கும் மகத்தானசமாதியிடம்பக்கல்லிலே. ௨௫௦

தேரையர்சீடருக்கு சொற்பனஞ்சாதித்தல்.

நிற்கையிலேமனோன்மணியாள்கிருபையாலே நீடானவசரீரிகே ட்கும்பாரு, அற்பமென்றதினையாந்தேவன்பாகேளு வவனியிலேனான் வருகுங்காலந்தன்னில்,சிற்பரன்போலுந்தனக்குசொற்பனங்கள் சீரா கத்தானடக்கும்வருள்மைந்தாகேள், உற்பமுடன்சொற்பனத்திலநா ன்வந்தாற்போல் வுத்தமனேவதிசயங்கள்நடக்குந்தானே. ௨௫௧

தானானலோகமதுயிருண்டுபோகும் தாக்கானகடலதுதான்பொ ங்கும்பாரு, மோனானநாதாக்களிறந்தபேர்கள் மோனமென்றசமாதி யதுவொளிக்கும்பாரு, தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக்கண்ணின்முன்நிற்பார்பாரு, பானானாலுயுகவதிசயங் கள் பட்சமுடன்தாமுறைப்பார்சித்தர்தாமே. ௨௫௨

சித்தானதேரையர்முனிவர்தானும் சிறப்புடனேகூறலுற்றுரிந்த வண்ணம்,பத்தானசீஷியருஞ்சமாதிவிட்டு பட்சமுடனதானடக்கவ ழியுஞ்சொல்வார், முத்தானதேகமதையுலகிற்காண முனியானதே ரையர்சமாதிதானும், புத்தானபாறைபதுதான்வெடித்து புகழாகச் சமாதிவிட்டுவெளிவந்தாரே. ௨௫௩

தேரையர்சமாதிவிட்டுவந்து சீடர்களுக்குக்கூறல்.

வெளியாகசித்துமுனிவந்தபோது வெற்றிபெறசீடருக்குத்தாமு ரைப்பார், தெளிவானசாஸ்திரங்களகற்றுமென்ன தேகாதிகாயகற்ப ங்கொண்டுமென்ன, பனியானதேகமதைவையகத்தில் பட்சமுடன் காப்பாற்றிகிறுத்தியென்ன, குளியானசமாதியிடஞ்சென்றுமென்ன குவலயத்திலிருந்தாலுமொன்றுங்காணே. அ௫௪

காணேனேபஞ்சபூதத்தினாசை கடிதானதேகமது நிலைநில்லாது, பூணவேவரைகோடியிருந்துமென்ன பூவுலகில்சடலமதுவழிந்துபோ கும், தோணவேயில்லாமேயிடுகாடாகும் துப்புறவாய்ச்சொந்தகர்ப்பு றங்காடாகும்,மாணவேவையகத்திலாசையெல்லாம் மறப்பதுவேவண் மையுள்ளவதிதமாமே. ௨௫௫

அதிதமாங்காயமதுநிலைநில்லாது [illegible]யிலேயிருந்தவர்களாரு மில்லை, பதிதமாம்லோகத்தின்வாழ்க்கையெல்லாம் பாந்தானபொய் வாழ்வுமெய்யேயல்ல, துதிதமுடன்லோகமதல்லிருந்தோரில்லை துய்பு

வாய்ச்சடலமதுவழியும்பாரு, கதிதமுடன்தேரையமுனிவர்தானும் பமுடனேதாமுனைதார்வுளைடமரே. ௨௫௬

புலிப்பாணிக்குச்சொல்வது.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பகருகிறேன்தேரையசித்தர்தன்னை, ஆரப்பாவுலகுதனில்தேரைபோலும் வப்பனேவதிசயங்கள் மகிமைகொண்டோர், நேரப்பாவுலகுதனிலிருந்தசித்து நேர்மையுடன்கண்டவரிலிவர்போலுண்டோ, தீரப்பாகாயாதிக்கொண்டசித்துதிறமுடையதங்கமொன்றசித்துவாமே. ௨௫௭

தங்கமாஞ்சித்தர்களிலிவர்க்கீடுண்டோ தாரணியில்காயாதிகொண்டசித்து, புங்கமாஞ்சித்திவெட்டுகொண்டசித்து புகழானமூலிவகைநிறைந்தசித்து, துங்கமாமாண்டவரைசெழுப்புஞ்சித்து துரைகோடியமைகோடியதிந்தசித்து, சிங்கமாம்பதினெண்பேர்சித்துதன்னில் சீடனுமகஸ்தியர்க்குவுகந்தசித்தே. ௨௫௮

சித்தானதேரையர் முனிவர்தாமும் சீரானவுலகுதனிலிருந்தாரே தானே, முந்தானதேகமதைமறந்தாரேதான் மூதுலகவாசைதனைவிட்டார்பாரு, பத்தானபரமரிஷிவெவரானாலும்பாருலகிலிருந்தவர்களாருமில்லை, சத்தமுடனசைதன்னியவறுகைவிட்டு சுகமுடனேதவநிலையிலிருக்கநன்றே. ௨௫௯

நன்றான தவநிலையிலிருந்துகொண்டு காதாக்களென்றல்லோபெயருங்கொண்டு, குன்றானதேகமதுநிகைதள்தேடி கூறுபிலந்தனிலொளித்துமுனிவரெல்லாம், வென்றிடவேவெட்டவெளிதன்னிற்சென்று விருப்பமுடன்சமாதியதுபூண்டேல்லோ, பன்றிடவேபாரினிலேபின்னும்யேகிப் பராமரிக்குக்காயமதையொழித்திட்டாரே. ௨௬௦

ஒழித்தாரேசித்தரெல்லாமிந்தமார்க்கம் ஓகோகோகா தாக்களெல்லாருந்தான், வழியுடனேவையகத்தைத்தான்மறந்து வல்லானவுயிர்தன்னையே போக்கடித்தார், பழியுடனேகல்லானதேகந்தன்னை பான்மைபெறபாரினிலேயொழித்துப்போட்டார், அழியானவையகத்திலொருவருந்தான் வப்பனேவையகத்திலில்லைகாணே. ௨௬௧

தானானதத்துவங்களதிகஞ்சொல்லி தட்டழிந்துப்போகுமிந்தகாயமப்பா, கானானகுருவென்றசொன்னசித்தும் குவலயத்தைத்தான்மறந்துசென்றாரப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்வரமும்பெற்று தேசத்திலிருந்தசித்தும்போனாரப்பா, பானானபரமருடபாதங்காண பாருலகிலெல்லோரும்பிறந்தார்தாமே. ௨௬௨

பிறந்தவருமொருகாலமிருந்ததுண்டோ பேருலகில்வாக்கியமு
ம்மெய்யோபொய்யோ, இறந்தவர்களொருகாலம் புரந்ததுண்டோ
வெழிலானகுருதனில்மெய்யோபொய்யோ, நிரந்தரமாய்த்தேசம
தில்யெவரானாலும் தீர்க்கமுடன்சாகாமலிருப்பரென்று, கூறமே
ன்றமெய்ப்பொருளைக் கண்டோராய்ந்து வப்பனைபக்கதில் கண்டு
போற்றே. உ௬௩

ரோமரிஷிபாருப்பவம்.

போற்றவேயின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, ஏற்றவேபதினெண்பேர்சித்தர்தன்னில் யெழிலான
ரோமரிஷியென்னுஞ்சித்து, நாற்றிசையுமெச்சிதற்கு யோகவானும்
நலமானரோமபுரியென்னும்நாடு,மேற்புறமாம்வடகோடிகானகத்தில்
மேனியில்தான்புறந்தலித்துதாமே. உ௬௪

தானானசித்தர்முனிவெகுகாலந்தான் தன்மையுடன்ரோமபுரி
பதியிலப்பா,தேனானசெங்கழுனிதீர்த்தந்தன்னில்சிறப்புடனேவெகு
காலமிருந்தாரங்கே, மானானரிஷியாரும்மலைமீதிற்றான் மகத்தானவா
தவித்தைசெய்வதற்கு,ஊனானபட்சியின்றன்வாதவித்தை வுத்தமனே
செய்தாரேகோடியாமே. உ௬௫

ரோமரிஷிகெந்தகச் செம்புவேதை.

கோடியாஞ்சாதியென்றசேவல்தானும்கொற்றவனும்ரோமரிஷி
கானகத்தின்,தேடியேபெருஞ்சாதிசேவல்தன்னை தெளிவுடனேகண
டல்லைவாராய்ந்தேதான், நீடியேகெந்தகமும்பலந்தான்பத்து நேர்
மையுடன்கருங்குருவையரிசிநேராம், கூடியேகுழிக்கல்லில்தன்னிலி
ட்டுத் துப்புறவாய்த்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே உ௬௬

நாலானசாமமதுமேதிப்பாலால் நலம்பெறவேதானரைப்பாய்நா
லுசாமம்,சீலமுடன்மாவதனைத்திரட்டியேதான் சிறப்பானசேவலுக்
குடணவுயீய, கோலமுடன்சேவலதுவுண்டபின்பு கொற்றவனேகு
கைக்குள்ளேயடைத்துமேதான், பாலமுர்தமுண்டபின்பு பட்சித
ன்னை பான்மையுடனதானமைத்தார்குகையினுள்ளே. ௬௬௭

உள்ளானகுகைதனிலேநாளாவட்டம்வுத்தமனேசேவலுக்குஉண
வுதந்து,எள்ளளவுமெச்சமதுவெளிபோகாமலே யெழிலாகத்தான்சேர்
த்துகாயப்போடு, தெள்ளமிர்தமானதொருகாரமிட்டு தெளிவாக
மூசையிட்டுச்சீலைசெய்து, கள்ளமின்றிரவிதனிலேகாயவைத்து கலங்
காமல்மூசைதனையூதிடாயே. உ௬௮

மாதவென்றால்சரவலைபில்லைவைத்தலூதவுக்குமேனேநியாரிவெடுத்துப்பாரு, நீதமுடன்மூசைதலைபுடைத்துப்பார்க்க கிலைத்துநடா வெந்தியென்றசெம்புமாச்சு, நேசமுடன்செம்புதன்னை யெடுத்துக் கொண்டு நேராசமலமறுபடியும்பொடித்துமேதான், சாதமுடன்கெந் திபதுபொடியைச்சேர்த்துசட்டமுடன்சேவலுக்குக்கொடுத்திடாயே.

கொடுக்கவென்றால்சேவலுக்குமுன்போற்செய்துருகைநனிலே தானெடுத்துபெச்சந்தன்னை, தடுக்காமல்முன்போலேவுருக்கித்திரு சட்டமுடன்செம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம், வடிவானசெம்பதுவும் மெடுத்துக்கொண்டு வன்மையுள்ளமதிதனிலேபத்துக்கொன்று, கடு வானமூசைதனிலுருக்கிக்கொண்டு நன்மையுடன் சோதித்திடவே மாற்றெட்டாமே. ௨௭௦

ஸ்ரீராமர்தங்கக்காசி.

எட்டானமாற்றதுவுந்தங்கம்தங்கம் வெழிலானஸ்ரீராமர்காசிய ப்பா, மட்டான தங்கமதுமதிப்புமெத்த மகிதலத்தில்மகிமையதுமகி ழுப்போமோ, திட்டமுடன்கெந்தியென்றதங்கச்செம்பாம் சிவராஜ யோகியவன்செய்வான்பாருசட்டமுடன்விதிபாளிசெய்வானல்லால் சாங்கமுடன்மற்றவருஞ்செய்பார்தாமே. ௨௭௧

செய்பாராமற்றொருவ ராலுந்தான்செம்மையுடன்கைபாகஞ் செய்பாகந்தான், ஏய்பாதுகெந்திலுடசெம்புமார்க்கம் பெருக்கவுமே பாகமதுகாணப்போமோ, மையானகெந்தியதுசெம்பேயானால் மகத் தானவேதைபிதுகோடிக்கோடும், துய்யதோருமதிதானுமபழுத்த தங்கம் துப்புறவாய்ப்பின்னுமந்த மதியில்தாக்கே. ௨௭௨

தாக்கவேபத்துக்குவொன்று தங்கம்தன்மையுடன்வுருக்கிப்பார் மாற்றேயாகும், நோக்கமுடன்கெந்தியென்றசெம்புதன்னை நேசன் மையுடன் ஆறுமாற்றுனிம்மேலே, தூக்கமுடன்பத்துக்குவொன்று தாக்க துடியானமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், வாக்கதும்பொய்யாது ஸ்ரீராமர்வேதைவன்மையுள்ள கெந்தியென்றசெம்புதானே. ௨௭௩

சேவல்கற்பம்.

தானானசேவலென்றமாமிசத்தைத் தகமையுடன்சோமத்தைப் போக்கிநன்றாய், தேனான குடல்பாகியெறும்புபோக்கி தெளிவற வேவறுகவையார்தன்னோடொக்க, பாகுகபதமேத்தி சமைத்துமல் லோபாக்குபெறமாமிஷத்தையுண்டபோது மாலுனெம்தகமதுகாயகற் பம் மகத்தானகாசமதுபேறலாச்சே. ௨௭௪

ஏறவென்றால்மண்டலக்தான்றிப்படியேகொண்டால் வெழிலான தேகமதுகற்றாணு சம், சீரவென்றசுவாசமதுகேழ்நோக்காகுஞ் சிறப் பானதேகமதுகாந்திவீசும், பீக்கவென்றசுரோணிதந்தான் கட்டிப் போகும் போரானதாதுவிர்த்தியதிகமாகும், கூறவேமுடியாதுசேவல் கற்பம் குவலயத்தில்ரோமரிஷி மார்க்கந்தானே. உளரு

மயில்கற்பம்.

மார்க்கமாமின்னமொருவபணஞ்சொல்வேன் மகத்தானரோம ரிஷி மகிமைபாரு, தீர்க்கமுடன்நக்ஷத்ரதுவாகனந்தான் திறமானபுள் ளிமயிற்பட்சியாகும், சேர்க்கவேசெந்நிறதுகானக்தானும் சிறப்பான ஆதமது தன்னைவெடக்க, ஏர்க்கவேசாக்கதுவுஞ்சமனாக வெழிலா னதன்குருவையரிசிகூட்டே. உளசு

கூட்டவேசாக்குக்குரெட்டிப்பாகொற்றவனையரிசியதுவொன் டதாகும், நீட்டவேமூன்றையுந்தானொன்றாய்க்கூட்டி நீகியுடன்குழி க்கல்லில்பொடியதாக்கி, நாட்டிகமாய்ச்சலமதனிற்பிசைந்துகொண்டு சட்டமுடன்மயிலுக்குக் காக்கிபாரு, வட்டமுடன்மண்டலமுந்தா க்கியேதான் மகத்தானவெச்சமதையொன்றாய்ச்சேரே. உளஎ

சேர்க்கவேரோமமதுவுதிர்ந்துபோகும் செம்மையுடன்மயில துவுக்காரமேறி, தீர்க்கமுடன்காயாசிகற்பமாகி திரமானமயிலினது ரோமம்போகும், ஏற்கவேஆறண்டுசென்றபின்பு வெழிலானரோம மதனினையும்பாரு, மூர்க்கமென்றமயிலுக்குரோமமாகி முன்போ லே வாலுக்குயேதுவாமே. உஉஅ

ஏதுவாங்காரமேகத்தன்னைக்கண்டு வெழிலாகமயிலாடிவுறவு செய்யும், சாதுடனேமயில்தனைப்பிடித்துவந்து சட்டமுடன்ரோமரி ஷிமுனியார்தாமும், தீகற்றிமாமிஷத்தையெடுத்துக்கொண்டு திற முடனேவறுகவையாக்தன்னெடக்க, மூதுறவேவகைபாகஞ்செய்து கொண்டு மூப்பகலமண்டலந்தான்கொண்டார்பாரே. உளகூ

பாரேகான்குசிபாகம்அறிந்தசித்த பாருலகில்வெகுகாலமிருந் தாரப்பா; சீரேதன்மாமிஷத்தைகண்டபோது சிறப்பானரோமரிஷி முனியார்தாமும், தீரேதான்தேகமதுகற்றாணுகி திரைநரையுமற்று மல்லோபுனிதனானார், மேரேதான்வேறுவெளாறசித்தனாகி மேதினி யில்வெகுகாலமிருந்தார்காணே. உஅ௦

காணவேநிதகமநாட்டைதன்னிற் காசினியில்வெகுகாலமிருந்துசி
த்து, பேணவேவெகுகாலந்தவரைக்கண்டசித்து தொல்லுலகிலாளைதனை
க்கிறங்கச்செய்து, பூணவேவாதவர்க்கிவிதமுரைத்த புகழானரோமரிஷி
வேணபடி மிதற்கற்பம்போர்ன்டேசித்து மேதினியில்சுயரூபசித்து
தானே. ௨௮௧

மயில்யெச்சக்களங்குவேதை.

காணைநின்னமொருமார்க்கக்கேளு தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, கோணையெனவேயர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுமெந்
தனக்குச்சொன்னநீதி, மாணவேரோமரிஷிபுண்டகற்பம் மகத்தானம
யிலினதயெச்சமப்பா, வூணவுடல்தனிலேவந்தயெச்சம் வுத்தமனே
ரோமரிஷிபாகங்கேளே.

கேளேநான்யெச்சமதைக்காரமிட்டு கிருபையுடன்மூசைதனில
டைத்துமல்லோ, தோளேதான்வாராமல்வுலேயில்வைத்து கொற்றவ
னேவச்சிரமாங்குகைதனைக்காணும், பாளேதான்போகாமல் பதுங்க
வூதி பக்குவமாய்த்தானெடுத்தார்களங்குமாச்சு, தூளேதான்களங்க
மதுநாலுக்கொன்று துப்புரவாய்க்காந்தமதுசேர்த்திட்டாரே. ௨௮௩

இட்டாரேசுக்கமதுநாத்துக்கொன்று யெழிலாகக்குழிக்கல்லில்
பொடியதாக்கி, சட்டமுடன்கையாணன்சாற்றினாலே தான்ரைப்
பாய்ச்சாமமன்பின்பு,திட்டமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து திட
மானகுப்பியென்றகுப்பிக்கேற்றி, வட்டமுடன்மரக்கல்லால்கொண்டு
மூடி வன்மையுடன்சீலைபதுசெய்தார்தாமே ௨௮௪

செய்தாரேகாசிமென்று குப்பிதன்னை செம்மையுடன்தளவாயாம்
பாண்டந்தன்னில், பையவேவிளைகதனைக்கொட்டுமைந்தா பாங்குபெ
றநடுமையங்குப்பிதன்னை, பெய்யவேகுப்பிமேல்மணலைக்கொட்டிபே
ரணமேற்பாண்டந்தன்னைமூடி, தூய்யவேவாலுகையாமேந்திரத்தில்
துப்புரவாய்நாற்சாமமெரித்திட்டாரே ௨௮௫

எரிக்கவேசெந்தூரமென்னசொல்வேன்யெழிலான நாற்சாமமா
னபின்பு, சொரிக்கவேமணலதுவுஞ்சிவந்துமெத்த சத்தமுடன்செந்
தூரங்காந்திபோச்சு, பரிபானசெந்தூரமென்னசொல்வேன்பாருலகில்
சித்தர்முனிசெய்யாரோதான், சரியானவேதையிதுரோமர்வேதை
சட்டமுடன்முடித்தாரேசித்துமாமே. ௨௮௬

சித்தானரோமரிஷிசெந்தூரத்தைத்திறமுடனேகுப்பியதுதிறந்து
பார்க்க,சத்தானசரக்கெல்லாம்மான்றுச்சேர்த்துச்சங்கமுடன்செங்

தாரம்காரவேரயில்லை, சுத்தமுடன் மனோன்மணியைத் துதித்துமே நான் சுகமுடனேசெந்தூர மெடுத்தார்பாரே. உஅஎ

எடுத்துமேசெந்தூரம் மைந்தாகேளுயெழிலான வெள்ளிசெம்பில் பத்துகொன்று, கொடுத்துமே தானுருக்கிபெடுத்துக் கொண்டு கொற்றவனே யோட்டில்வைத்தவூதும்போது, படுத்ததொருமாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் பாலகனே யபந்தவும்பெட்டதாகும், அடுத்துமேதங்கமது நாலுக்கொன்றுவப்பனே புடம்போடதங்கமாச்சே உஅஅ

தங்கமென்றால் சுயத்தங்கம் பிரிதிவாச்சுதாரணியில் சமுசாரிக்கானவேதை, பங்கமது வொருக்காலும்நோ.தப்பா பண்பானமாண்பர்களுக்கானவேதை, புங்கசித்து யெட்டுவகை யடையலாகும் புகழானரோமரிஷிவேதைதானும், வங்கத்துக்கொருநாளும் யிடையாதப்பா வர்னமென்ற செந்தூரவேதையாமே. உஅகூ

செந்தூரமுன்னை

வேதையின்னமொருபோக்கு கேளுவீரன செந்தூரமென்ன சொல்வேன், பாதையாம் செய்தேனிற் குன்றிதானும் பாலகனேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதகன்றுதேகமது கற்றூணாகும் திறமான சட்டையது தள்ளும்பாரு, மீதலத்திலுண்டவருஞ் சித்தனாவார் புகழான செந்தூரக்களக்குதானே உகூ0

தானானசெந்தூர முண்டுமல்லோ தன்மையுடன் சமாதிக்குப் போகவென்று, கோனானகுருசொன்ன வாக்குதம்மை குறையாமல் தன்மனதில்தான்நினைந்து, பானானசமாதிக்குயிடமுந்தேடி பட்சமுடன்சிஷர்களைத்தானழைத்து, மானானடில்லிக்குமேர்க்கேயப்பாமகத்தான சமாதிக்கு யிடங்கண்டாரே உகூக

ரோமரிஷி டில்லிக்கு மேர்பாகத்தில்சமாதியடைதல்

கண்டாரே டில்லிக்கு மேற்கேயப்பா கனமானரோமரிஷிமுனிவர்தானும், அண்டர்முனி யறியாதவனாந்தரத்தில் அங்ஙனவே சமாதிக்கு யிடமுங்கண்டு, தொண்டரொனுஞ் சிஷவர்க்கமான பேரை துரைராஜசுந்தரனார் தாமழைத்து, விண்டிடவே சமாதியதுதோண்டுதற்கு விருப்பமுடன்வுத்தாரஞ்செய்தோர்பாரே உகூஉ

பாரேதான் சிஷவர்க்கமாண்பரோடு பாங்குடனே சமாதிபதிவிரங்கவென்று, நேரேதான் சிஷர்முகந்தன்னைநோக்கி நேர்மை...

ன்தாமுரைப்பார் சிஷியர்தாமும், கூரேதான்சமாதிக்கு போரே
னப்பா கொற்றவனே யிருப துவாண்டுமட்டும், ஓரேதான் வையகத்
தை யான்மறந்து சிறப்புடனேயிருப்பே னென்றுரைத்தார்தாமே. ()

தாமான சமாதிக்குப்போகு முன்னே தகமையுடன்சிஷியருக்
தா முரைப்பார், சமானபானதொரு சிஷர்தம்மை தன்மையுடன்
பக்கமீற்றுமழைத்து, கோமானும் ராஜாதிராசர்தம்மால் கொற்றவனு
மிடையூறுபெறா சேர்ந்தாலும், நாமான சொற்படியே யென்னைத்தா
னும் நலமான சமாதியதிற்கொண்டுசே ௨௧௪௪

அதிசயங்காண்பது

ஒன்றான சமாதிவிட்டு வருகும்போ துவுத்தமனே சந்தனமும்
மலரும்பாரு, நன்றாகுதேவதாபுட் பந்தானும் நன்மையுடன் சமா
திசத்திப் பூர்த்திருக்கும், திண்ணமுடன் பாரிசாதபுட்பமப்பா திக
மானநாடெல்லாம் பூர்த்திருக்கும், எண்ணமுடன் சித்தரிஷிசித்தரெ
ல்லாம் யெழிலானசொற்பனமுங் காண்பார்தானே. ௨௧௪௫

தானானசொற்பனங்கள் திகழ்காண்பார் தகமையுள்ளபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, பானனமிருகமெல்லாம் பாஷைபேசும் பட்சிகளும்
பரிபாஷை மிகவுங்கூறும், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லே தேசமெல்லாம் மிருள்வந்து மூடிக்கொள்ளும், பானனபரிதிமதி
காணமாட்டார் பாலகனே சமாதியதுவெடிக்கும்பாரே ௨௧௪௬

வெடிக்குமே சமாதிதனி லசரீருண்டாம் வேகமுடன் சித்தவ
ருங் காலமாச்சு, துடிக்கவேரிஷிதிவர்க்கமெல்லாம் துறையோடும்
முறையோடுஞ் சென்றாரங்கே, கடிக்கவேசித்தாதி சித்தரெல்லாம்
நலமுடனே ரோமரிஷி வந்தாரங்கே, முடிக்கவே சிஷன்முகந்தன்னை
நோக்கி முனியாகக் கேட்கலுற்றார் ரிடியார்தாமே ௨௧௪௭

தாமேதான்கேட்கையிலே ரிஷர்தாமும் தன்மையுடன்தாமுரை
ப்பார்சிஷியாருக்கு, போமேதான்சமாதிதனில் சென்றபோதுபொங்
கமுடன் தாமுரைத்தவர்க்கமெல்லாம், வேமேதான்மேதினியில்செய்
யலாச்சு விருப்பமுடன்மகிமை யெல்லாம் நடக்கலாச்சு, ஆமேதான்
தாமுரைத்தவர்க்கமெல்லாம் ஐயனே மெய்யாச்சி யென்றிட்டாரே.

என்றிட்டபோதையிலேசிஷியர்தாமும் யெழிலானதேகமதை
கம்பொன்றாக, சன்றிட்டமாகவல்லோ சமாதிக்கேக சட்டமுடன்
ரோம ரிஷிமுனிவர்தானும்,வென்றிடவேசிஷர்களை மிகவிரும்பி விரு
ப்பமுடன் சமாதிக்குபேகலாகி, சென்றிடவேபூலோகமாய்கைபற்று
சிறப்புடனே சமாதிக்குயேகினாரே. ௨௧௪௮

மறுபடியும் ரோமரிடிசமாதிக்கு ஏகுதல்.

ஏகவேரோமரிடி முனியார்தாமும் யெழிலானசமாதிக்குச்செல் வேனென்று, சாகாமல் வையகத்திலிருந்துமென்ன சட்டமுடன்காய சற்பங்கொண்டுமென்ன, வேகமுடனசின்மயத்தி லிருந்துகொண்டு விருப்பமுடன் வாசியோகஞ்செய்துமென்ன, யோகமதுசெய்து மல் லோ கோடிகாலம் யொன்றையுந்தான் காண்பதில்லை தேகவாழ்வே.

வாழ்கவென்றுலோகமதி லொன்றுமில்லை வையகத்தோர் வாழ் வெல்லா மிந்தவண்ணம், சூழ்கியேபோனார்கள் கோடிமன்னர் சூதுல கிலிருந்தவர்களாருமில்லை, மாழ்கியே நன்னிலையில் நில்லாமற்றான் மதிகெட்டுப்போனவர்கள கோடியுண்டு, பாழ்கியேலோகமதின் வா சைவிட்டேன் கைலாயமெந்தனுக்கு காணியாச்சே, ௬0௧

ஆச்சப்பா சீஷவர்க்கஞ் சொல்லக்கேளுவப்பனே சமாதிக்குசெ ன்றபோது மூச்சடங்கிப் போனதொருதேகந்தானும் மூதுலகில்மறு படியும் வந்துமென்ன, மாச்சலுடன் வையகத்தை யான்மறந்துமண் ணதனில் தேகமதை யொழிப்பேனென்றும், பாச்சலுடன் சமாதிக் குட்போறேனென்றும் பான்மையுடன் ரிடியாருமிரங்கினாரே ௬0௨

இறங்கவேசீஷவர்க்கமெல் லோருந்தான யெழிலாகப் பூபாறை கொண்டுமூடினார்கள், உறங்கவேமண்ணுதனில் ரிடியார்தாமுமவுத்த மனார் தேகமதை மேவலாக்கி, மரந்தாமே தேகமதை சொரூபர்தா மும் மானிலத்தில விட்டொழித்து மண்ணிற்சாய்ந்தார், திறமுடனே [illegible]ரெல்லா மாசீர்வாதம் செய்தினார்துரைராச வேந்தருக்கே, ௬0௩

வேந்தராம் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு விருப்பமுடன்சொல்லு கிறேன் ரிடியார்தம்மை, சாந்தமுடனுலகுதனி லாசிருந்தார் சட்ட முடன் தேகத்தை மறந்தார்சித்தர், போந்தமுடன்வுலகுதனி லாரு மில்லை பொன்னுலகம் பதிபோனார்மாண்பரெல்லாம், நீத்தவேபோய யான வாழ்க்கைநம்பி நீனிலத்தில்வெகுகோடி கெட்டார்தாமே ௬0௪

கெட்டாரேமாண்பரெல்லாம் யுககோடிகாலம் கெவனமுடன்கா தாக்கள் தெய்வமென்பார், பட்டாரே பாருலகில் மனிததெய்வம்பா ரினிலே மனிதரேதெய்வமானால், இட்டமொடு யின்னதொருதெய்வ மென்னயெழிலான பூலோகவாழ்க்கையாவும், சட்டமுடனிப்படியே யிருக்குதல்லால் தாரணியிலொன்றுந்தான் காணும்பாரே. ௬0௫

கடுவெளிசித்தருற்பவம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி
மைந்தா பாரு, நேரேதானெனதையர் காலாங்கி நாதர் நேர்மையுட
னெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, சீரேதான்குளிகைகொண்டு படியேன்று
ம் சிறப்புடனே அஷ்டதிசை சுற்றியல்லோ, வீரேதான் வடக்கு
முகம் போகும்போது விசானகடுவெளியைக்கண்டேன்றானே ௬௦௬

கண்டேனே கானகத்தின் மார்க்கந்தன்னை கடுவெளியாமென்ற
தொருசித்துகண்டேன், அண்டியேயானுமல்லோ வருகிற்சென்றேன்
அங்ஙனேயாரென்று வென்னைக்கேட்க, விண்டதொருகடுவெளியா
ஞ்சித்தருக்கு, விருப்பமுடன் காலாங்கிசீஷனென்றேன், பண்டிதங்
கன்மிகக்கேட்டுவென்னையல்லோபட்சமுடனுசிர்மஞ்செய்தார்காணே

காணவே கடுவெளியாஞ் சித்துதம்மை கனமுடனேபடியேனும்
வணங்கியல்லோ, பூணவே காட்டகத்தைக் காணவந்தேன்புனிதமுள்
ளரிஷிபாரேயின்னப்பங்கேள், தோணவேபவளமென்ற காட்டகத்
தைதொல்லுலகையான்பார்க்க வேண்டுமென்றேன், நீணவேபடியே
னுங்கேட்கும்போது நீதியுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தார்தாமே ௬௦௮

போகர்பவளம்விளையுங் காட்டைக்கண்டது

உரைத்தாரேகடுவெளியார் சித்துதாமும் ஓகோகோயிவனுரோ
நாதனென்று, வரையானமுறைப்படியே சித்துதாமும்வட கோடி
கானகத்தைச்செல்ல கன்னி, திரைபோன்றகானுக்கு வடக்கேயப்பா
நிவாத்திரமான தொருகாடொன்றுண்டு, கரையானவழிதனையேயெண்
டதில்லை காசினியிலதிதமப்பா சொல்லொண்ணாதே ௬௦௯

ஒண்ணாதுவென்றல்லோ சித்துதாமும் ஓகோகோநாதாக்களறி
யாக்காடு, குன்னுனமலையதுவுங்கூறப்போமோ, கூறுனகதண்டுகளு
மதிலேயுண்டு, எண்ணவேயாராலுமுடியாதப்பா, யெழிலானசிங்கத்
தின் தலையைப்போல, அண்ணாந்துபார்த்தவரை யங்கேசொல்லும்
அத்வானவடகோடி மலைதானுக்கே ௬௧௦

ஆச்சப்பாமத்தகசந் தன்னைப்போல அழகானகதண்டு களுமங்
கேயுண்டு, பேச்சப்பா பேசமுன்னே சிரகம்போகும்,போானகதண்
டுகளுமங்கேயுண்டு, மூச்சடங்கமேல் விழுங் கதண்டுதானும்மூலை
யான குதிரையின் சிரசுபோலாம், கூச்சலுடன்தானிருக்கும் வனத்
தானப்பா குவலயத்தில் கண்டவர்களில்லைதானே ௬௧௧

கதண்டுமகாரிஷிவனம்.

தானுனகாலாங்கிசிஷர்களும் தன்மையுள்ளகதண்டுமகாரிஷி தானப்பா, கோனனயென்பாட்டரிஷி தானுகும்கொற்றவனே கதண் டுமகாரிஷியாசிரமம், தேனுனகாட்டகத்தைச் சென்றபாலுல் தெளி வுடனேயுந்தனுக்குவுளவுசொல்வார், மானுனரிஷிமகாதேவர் தன்னுல் மானிலத்தில்பவளமதைக்காணலாமே. ௫௱௧௩

காணலாமென்றுகடுவெளியார்தாமும்கருத்துடனே யெந்தனுக் குச்சொன்னுரங்கே, பூணவேயவர்பாதம் பின்னும்யானும்பொங்கமு டன்தொழுதிட்டேனரிஷியார்தாமும், நீணவேயெந்தனுக்கு யாசிர் மித்துநீதியுடனெந்தனையு மழைத்துமல்லோ, வேணபடி யெந்தனுக் குபிதவுசொல்லி விருப்பமுடன் காட்டகத்தைச்சென்றூர்பாரே.

கடுவெளிசித்து போகரைக்கண்டு மகாரிஷியினிடம் அழைத்துக்கொண்டு போகுதல்.

பாரேதான்கதண்டுமகாரிஷியார்பக்கலபதிவுடனேயெந்தனையுங் கொண்டுசென்றூர், நேரேதானகடுவெளியார் சித்துதாமும்நேர்மையு டன்யெந்தனுக்குபிதவுகூறி, சீருடனேகாலாங்கிசிஷனென்றுசெப்பி னுர்யென்மீதிற்கிருபைவைதது, நேரேதானிவர்தமக்குவாசிர்மித்துநீட் டமுடன்வரந்தருகவென்றிட்டாரே. ௫௱௧௪

வென்றிட்டபோதையிலேரிஷியார் தாமும்விருப்பமுடன்வுபதே சஞ்செய்யவென்று, சென்றிடவேதம்பக்கலழைத்துமல்லோ சிறப்பா னகாலாங்கிசிஷனென்று, என்றிடவே யிவர்தமக்கு பவழக்காட்டை யெழிலாகக்காணுதற்குவரமுமீய, சென்றும்மதமதிடமும்வந்தாரை யா சிறப்பானபோகரிஷியிவாதானுச்சே. ௫௱௧௫

ஆச்சையரயென்குருவேசாமிநாதா வன்புடனே தன்பாதங்கா ணவந்தோம், மாச்சனுடனசினபதிவிட்டுமல்லோ மகத்தானபோகரிஷி வந்தாரையா, மேபச்சரிபாபோகரிஷி நாதருக்குப்பேரான வுபதேசஞ் செய்யவேண்டும், ஆச்சரியமானதொரு பவழக்காட்டை யவர்தமக் குயின்பமுடன் அளிப்பீர்தானே. ௫௱௧௬

கதண்டுமகாரிஷி போகருக்கு பவழக்காட்டைத் தெரிவிப்பது.

தாமென்ற புலிப்பாணியின்னவர்களுந்தகமையுள்ளகதண்டுமகா ரிஷியார்தாமும, ஆமனவேகாலாங்கிநாதயமால்வன்புடனேயெ தனமேல்கடாட்சமவைத்து, ஏமெனவ்யபாசிரவாதங்கள்சொல

ழிலானகாட்டகத்தைநயெந்தனுக்கு, பேரமெனவேவிடைதந்தவுளவுஞ்சொல்லி பொங்கமுடன்வரந்தந்தார்ரிடியார்பாரே. ௩௱௧௭

பாரேதான் காலாங்கிசேஷர்கேளுபாங்குடனேசொல்லுகிறேனுந் தமக்கு, சேரேதானிவ்வனத்துக்கிழக்கேயப்பா செயலானபவளத்தின்காட்டகந்தான், கேரேதான்காணுறகுகையுமுண்டு சீடானவாரிதியாங்கடலோரந்தான், கூறானபவளமது யென்னசொல்வேன் கொற்றவனே யாருந்தான்போகொண்ணாதே. ௩௱௧௮

ஒண்ணாதுகாட்டகத்தில்கதண்டுதானும்வுத்தமனேயுந்தனையுங் கொல்லும்பாரு, அண்ணாந்து பார்த்தாக்கால் சிரசும்போகும் வப்பனேயவ்வனத்தேசெல்லொண்ணாது, மண்ணாளும்ராஜதிராசரெல்லாலமகாவனத்தைநவந்துமல்வோமடிந்துபோனார், குண்ணனமலைதனையேகண்டபோது கொற்றவனே குலைநடுங்கியிறந்தார்தாமே. ௩௱௧௯

இறந்தாரேலோகத்துமாண்பரெல்லாம் பெழிலான காட்டகத்தைச்சென்றுமல்லோ, மறந்தாரேதேகாதிதேகந்தன்னை வையகத்தில்கோடியுண்டுலக்கோயில்லை, துறந்ததொருஞானிகளுமாய்ந்துபோனார் துப்புறவாய்திரும்பிவந்தோரருமில்லை, சிறந்ததொருகானத்தே சென்றுபானல் சிரானபாலகனேமடிவாய்பாரே. ௩௱௨௰

பாரப்பாயுந்தனையுங் கதண்டுதானும்பார்த்தாலேயுன்தலையைக் கொண்டுபோகும், ஊரப்பா அதிலொருவர் போனதில்லை வுத்தமனே சிலநாளிங்கிருந்தாயானால், சேரப்பா அமாவாசைபட்சந்தன்னில் சிறப்பானகதண்டுகளெல்லாங்கூடி, ஆரப்பாஞானோபதேசங்கேட்கவப்பனேவருமென்று சொல்லிட்டாரே. ௩௱௨௧

சொல்லவே போகரிடி முனிவர்தானும் சொற்றவறு வண்ணமதயிருக்கவென்று, புல்லவேசிலநாளங்கிருந்தேன் யானும் புகழான கதண்டுமகாரிடியார்பக்கல, வல்லதொருகதண்டுகளாங் கூட்டங்கூடி வண்மையுடன் ஞானோபதேசங்கேட்டு, செல்லவேகானகத்தைப் போகுஞ்சேதிசெம்மலுடனயானகண்டுநின்றிட்டேனே. ௩௱௨௨

நின்றேனேகெடுநேரகால்கடுக்க நேர்மையுடன்கதண்டுமகாரிடியார்தாமும், குன்றானமலைதனிலேயிருக்கும்வண்டை கொப்பெனவே தாமழைத்து விளையஞ்சொல்வார், பன்றானபாலனிவன் யாரென்றுகால் பாருலகில்காலாங்கிசேஷனப்பா, தென்றிசையில்மலைகளெல்லாந் தான்கடந்து திக்குசெயம்பேற்றுவந்தபாலன்றானே. ௩௱௨௩

தானனபாலனுக் குகடுவெளியார்தாமுந் தயவுடனே யெந்தனுக்
குகியமஞ்செய்தார், தேனனகதண்டுகளே யுந்தமக்கு தேற்றமுடன்
யானுமல்லோவிபமஞ்செய்தேன், கோனனகாலாங்கி நாதர்போரால்
கொற்றவனார் போகரிஷிநாதருக்கு, பானனபவளமென்ற காட்டை
யல்லோ பார்ப்பதற்குயிடமருளுமென்பார்தாமே. ௬௨௪

கதண்டுகள்போகருக்கு அஞ்சலிசெய்தது.

என்றுரேகதண்டு மகாரிஷியார்தாமும் யெழிலானபோகரிஷி
நாதருக்கு, குன்றானமலைபோலே கதண்டுவெல்லாம் கொப்பெனவே
போகரிஷிநாதருக்கு, நின்றுமேயஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து நீதியுள்
ளகாலாங்கிசிஷருக்கு, சென்றுமேதானழைத்து வனந்திரத்தில் செ
ம்மலுடனாசனங்கள்கொடுக்கலாச்சே. ௬௨௫

ஆச்சப்பாயடியேனுங் காட்டகத்தே வன்புடனே யெந்தனையுங்
கொண்டுசென்று, மாச்சலுடன்கதண்டுகளு மொன்றாய்க்கூடி மார்க்
கமுடன்பவழக்காலாசிரமத்தில், வீச்சுடனே சிம்மாதனம் ஏற்றியெ
ன்னைவிருப்பமுடன் சங்கீதம்பாடலாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு பவ
ளபீடம்வன்புடனே யெந்தனுக்குத்தருதலாச்சே. ௬௨௬

தந்துமேவடகோடிகானகத்தில் தன்மையுடன்பவளமென்ற கா
ட்டையெல்லாம், சொந்தமுடனெந்தனுக்கு வளவுசொல்லி சுத்தமு
ன் சினபதிபிழைக்கவென்று, அந்தமுடன் யெந்தனுக்குச் சொல்லியல்
ல்லோ வப்பனேயடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, வந்ததொருபாலனுக்
கு யதிதஞ்சொல்ல வண்மையெல்லாமடியேனுங் கண்டிட்டேனே.

கண்டேனேவளமான புதுமையெல்லாங் காட்டகத்தைச்சுத்தி
யல்லோயானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்காடு
வழகானபவளமென்றநாடேயாகும், கொண்டலிடிமேகமது யெழும்
பும்நாடு கொற்றவர்கள்தாமறியா பவளநாடு, தண்டகாரணியமது
சொல்லப்போமோ தாரணியில்கண்டவர்களில்லைதானே. ௬௨௮

கதண்டுமகாராஜன் கோட்டைகண்டது.

தானனகோட்டையது யென்னசொல்வேன் தன்மையுள்ள கத
ண்டுமகாரிஷியின்கோட்டை, பானனகோட்டைக்குள் சாங்கமுண்டு
பக்கமெல்லாம் பவழத்தால்தானுமுண்டு, தேனனமனோன் மணியா
ள் பீடம்போலதேற்றமுடன் சித்திரமாம்மண்டபந்தான். கோனனக
தண்டுமகாரிஷியின்பாட்டன் கொற்றவனாசிரமந்தனைக்கண்டேனே

கண்டேனேயடியேனுமிரிஷியார்தம்மை கனமுடனே காணுதற்
கு பாலன்றானும், தெண்டமுடன்ரிஷியாரும் யென்னைக்கண்டு தெ
ரிமையுடன்யாரென்று கேட்கலுற்றார், அண்டியேகுருபாதம் தனை
வணங்கி யப்பனேயாதரிக்கவேண்டும்பாரு சண்டமாருதம்போலே
ரிஷியார்பாதம் தலைவணங்கிநெஞ்சிப்பணிந்திட்டேனே. ௬௩௰

பணிந்தமேதிக்கையிலேசீஷவர்க்கம் படைமீறிவெண்மேலேபோர்பொருக்க, அணியணியாய்த்திரள் கூட்டமதிகமாகி அங்ஙனவே சொல்லுசற்குபொன்னைக்கொண்டு, துணிவுடனே சபிப்பதற்கு விட்டேகேர்க்க கப்புறலாய்ப்பெண்மேலே வினயங்கொண்டு, மணியான யோகீஸ்வரன்முதலோர்தாமும் மார்க்கமுடனெந்தனையுஞ்சூழ்ந்தார்பாரே. ௬௬௧

பாரப்பா சீஷவர்க்கஞ்சொன்னபோது பாருலகில்லாதுமல்லோ இடுக்கிட்டேன்கொ, தோப்பாரதம்போலநின்று விட்டேன்றெளிமையிடவர்பாகம் தொழுதேனப்பானும், சாப்பாவென்றுரைத்துக் கரமெடுத்துயர்த்தாலே ரட்சிக்கவேண்டுமென்றேன். ஆரப்பாகாலாங்கி செஷ்ந்தன்னால் வப்பனேயுந்தனையும் மதித்தோம்பாரே. ௬௬௨

மதித்தோமே காலாங்கிகடாட்சத்தாலே மகதேவரொக்களுக்கு குருவுமாச்சு, விதிப்படியேயவர்களிக்கு வச்சலிக்கேன் வீரானசிஷ சொல்லாமன்னித்தார்கள், கதிப்புடையபாலனென்று பெண்ணைத்தானும் துரைராஜகாலாங்கிசீஷனென்று, மதிபோன்றமனத்தனிலேயுன்னியல்லோ மார்க்கமுடன்சினமதுவைநீக்கினாரே. ௬௬௩

சீஷர் போகரைமன்னிப்பது.

நீங்கியேயெந்தமேல்பட்சம்வைத்து நீதியுடன்பாதரிக்கவேண்டுமென்று, சோக்கமுடன்போகரிஷிமுனிவர்தாமும் கொடியான பவமகற்றிகார்க்கவேணும், வாக்குடனேயெந்தனுக்குவரமுந்தந்து, வன்மையுடன்பாதுகாத்தருளென்றார்பார், நாக்கமலம்வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியாள்பாதம் நன்மையுடன்வணங்கியல்லோ பணிந்திட்டேனே. ௬௬௪

பணிந்துமிக்கிற்கைகிலே சீஷர்தாமும்பாங்குடனே யென்றன்மேல்பட்சம்வைத்து, அணிந்தவொருபவளமென்ற வாரத்தன்னைவப்பனேயென்கழுத்திற்சாத்தினார்கள், துணிந்துமேயடியேனுந் தான்பணிந்து அப்புறவாய்பானுமல்லோவஞ்சலித்தேன், கனிந்தமே பவளத்தின்வுளவுசொல்லி கருவானவாரிதியைக்காண்பித்தாரே ௬௬௫

கண்டேனே சத்தசாகரமுங்கண்டேன் கனமானபவளமென்ற கடல்தானப்பா, விண்டேனேசாதாக்கள் கைமறைப்பு வேதாந்தத்தாயினது கடல்மறைப்பு, உண்டானமகிமையெல்லாம் யானுங்கண்டேன் ஒகோகோகோசாதக்கள் சூட்சங்கண்டேன், திண்டானபவழத்தின் விளைவுகண்டு திரமுடன்சீனபதியேகினேனே. ௬௬௬

ஏகவே யடியோனுங்காட்டைவிட்டு வெழிலானசீனபதிபோறேனென்றேன், சோகமுடனெந்தனுக்கு வெகுமானங்கள் தொல்லுலகில் தான்கொடுத்தார்சீஷவர்க்கம், வேகமாம்பவள சிம்மாதினங்கள் விருப்பமுடனெந்தனுக்குபாவுந்தந்து. போகரென்ற போதனையே மெச்சவேதான் போவென்றார்சீனபதி வந்திட்டேனே. ௬௬௭

வந்தேனே காலாங்கிகிருபையாலே வளமுடைய கதண்டுமகா ரிஷியாசிர்மம், அந்தமுடன்கண்டல்லோ யடியேன்தானும் அடைவா னபவளமென்றகடலைத்தாண்டி, சொந்தமுள்ள சீனபதி தேசத்துக்கு துப்புரவாய்வந்தல்லோ பெண்களுக்கு, விந்தையது தானுரைத்தேன் வெகுசதாக மேதினியிலெனைமெச்சி யணைந்திட்டாரே. ரு௫அ

போகர்சீனபதிபெண்களுக்குபவளமாலைதரித்தல்.

அணைந்துமே சீனபதிபெண்களுக்கு அழகானபவளமென்ற மா லைதன்னை, மணங்கமழும் மார்பதனிற் பதக்கமாலை மார்க்கமுடன் தான்கொடுத்தார்பரிசனந்தான், இணக்கமுடன் பவளமென்ற கடல் தானப்பா யெழிலானகாட்டகத்தைத் தாமுரைத்து, கணக்கமது வாராமல் சீனத்தார்க்கு சூட்சமதைவெளியிட்டார் போகர்தாமே. ()

போகர்பவளம்விளைகிறவதிசயத்தைசீனத்தார்க்குகூறல்.

தாமான யின்னமொருகருமானந்தான் தகமையுள்ள சீனபதி யுலகத்தார்க்கு, போமெனவேகண்டுவந்த வதிசயத்தைப் பொங்கமு டன்தாமுரைத்தார் போகர்தாமும், நாமெனவே யெழுகடலுஞ் சுத் திவந்தேன்நாதாக்கள் மகிமைதனை யானுங்கண்டேன், நேமெனவே டில்லிக்குவடபாகத்தில் நேர்மையுடனுசிர்மந்தன்னைக்கண்டேனே. ()

கண்டேனே நாதாக்கள்கண்டதில்லை காலாங்கிநாதருட கிருபை யாலே, அண்டர்முனிராட்சதருங் கண்டதில்லை யவ்வனத்தே மர்ண் பர்களும் போனதில்லை, தொண்டுசெய்துயடியேனும் வெகுகாலந் தான் தோற்றமுடன் தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்தேன், விண்டவர்கள் யாரேனுங்கண்டதில்லை வீரானகடுவெளியார் வனந்தானுமே. ரு௬௧

வனமானகடு வெளியார்நாடுகண்டேன் வண்மையுள்ள சித்தொ ளிலைக்கண்டேன்யானும், தினகரனுங்காணுத வாசிர்மந்தான் திக ழான கடுவெளியார்சித்துநாடு, இன்னிடனே மேகமது தங்கும்நாடு புகழான திருப்பாலின்கடலோரந்தான், மனமுடையசித்து மகாரிஷி கள்நாடு மகத்தானகடுவெளியார் சித்துநாடே. ரு௬௨

நாடான கடுவெளியார்சித்துநாடு நலமுடனேகுளிகையது கொ ண்டுயானும், காடானவாசிர்மந் தன்னைக்கண்டேன் கடுவெளியார்வுப தேசம்யானும்பெற்றேன், தாடாண்மையுள்ளதொருபலமுங்கொண் டேன் தாக்கானிரிடியினுடபலத்தினலே, கோடானகோடி வடகான கத்தில் கொப்பெனவேயாசிர்மம் பார்த்திட்டேனே. ரு௬௩

பார்த்தேனே பவளமென்ற கடலோரத்தை பாங்குடனேயான் கண்டுவதிசயித்தேன், தீர்த்தமுடன் காளுறுகுகைதான்சென்று திராளனபவழமென்ற காட்டைக்காண, நேர்த்தியுடன் கடுவெளியாரெந்தன்மீறுநேர்மையுடனதிசயித்துசொன்னசொல்லே, பூர்த்தியாய்க்கடுவெளியார் பட்சம்வைத்து புகழாகயெந்தனுக்கு விடைசொன்னாரே.

சொன்னாரே யெந்தனையுந்தானழைத்து சுத்தமுடன் கதண்டுமகாரிடியாருக்கு, மன்னனகாலாங்கிநாதர் தன்னைமகத்தான சீடனிவர்போகரென்று முன்னோர்கள், ரிடிமுனிவர்துதிக்கும்போகர் மூதுலகில் கீர்த்திபெற்றசீடனென்று, பன்னியேபலகாலும் பட்சம்வைத்து பாங்குபெறவுத்தாரஞ் சொன்னார்தாமே. ௩௪௫

சொன்னாரேகதண்டு மகாரிடியாருக்கு தோற்றமுட னெந்தனுக்குஅடவிதன்னை, பொன்னானபவளமது விளையுமார்க்கம் பொங்கமுடனெந்தனுக்கு அருளவென்று, மன்னவனுங்கதண்டுமகாரிடியாருக்கு பார்க்கமுடனுறுதி மனங்கொள்வதற்கு, வின்னமதுவாராமல் யெந்தன்மீதில் விருப்பமுடன்பட்சமது விடைதந்தாரே. ௩௪௬

தந்தாரேகதண்டு மகாரிடியார்தாமும் தாரணியில் காலாங்கிசீடனென்று, எந்தன்மேல்கிருபைபதுமனதுவந்து யெழிலானபவளமென்றகானகத்தை, அந்தமுடனெந்தனுக்குத் தெரியவேதான் வன்புள்ளகதண்டுகளைத்தாமழைத்து, இன்பமுடன்காண்பிக்கசொல்லியே தானினிமையுடனுத்தாரஞ் செய்தார்பாரே. ௩௪௭

பாரேதான் வுத்தாரஞ்செய்தபின்பு பாங்கானகானகத்தில்கதண்டுதானும், நேரேதான் வடகோடிகானகத்தில் நேர்மையுடன் கதண்டுகளும்காணலாச்சு, சீரேதான் யானையின்தலைகள்போலே திறியதோர்கதண்டுகளைக் கண்டேன்யானும், வீரேதான்கதண்டுகட்டுமெத்தவுண்டு விண்ணிலிடங்கொள்ளாது பயந்திட்டேனே. ௩௪௮

இட்டேனேயானையது தலைகள்போலே யெழிலானகதண்டுகளுமெத்தவுண்டு, பட்டதொரு சிங்கத்தின் தலைகள்போலே பாங்கான கதண்டுகளு மெத்தவுண்டு, திட்டமுள்ள குதிரையது தலைகள்போலே துரானகதண்டுகளையானுங்கண்டேன், விட்டகுறை யிருந்ததினாலெந்தனுக்கு விளையதுவுந்தொடாரமல் வந்திட்டேனே. ௩௪௯

வந்தேனேகதண்டுமகாரிடியார்பக்கல் வடக்குமுகம்பின்புரமாய் நின்றுகொண்டேன், சொந்தமுடனவர்பாதந்தொழுதுயானும் துரைர்பக்கமதில்நின்றுகொண்டு, அந்தமுடன்கரங்குவித்து வஞ்சலித்

துவன்புடனே தொழுதுபணிகிற்கும்போது, விந்தையுடன் கதண்டு மகாரிடியார்தாமும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வழிசொன்னாரே. ()

வழியானகதண்டுகளுமெந்தன்மீதில் வன்மையுடன் மனதுவந் துயெந்தனைத்தான், பழியதுவும்நேராமல் பெந்தன்மீதில் பட்சமு டன் கதண்டுரிடிவலுமையாலே, குழியான்குன்னுக்கல் கானர்தம் மில் கொற்றவனே யெனையழைத்துப்போகலாச்சு, அழியாதவாச னங்க ளெந்தனுக்குவன்புடனைதான் கொடுத்தார் பணியலாச்சே ()

பணியவேபவளமென்ற வாசிர்மத்தில் பாங்குடனேயடியேனும் வீற்றிருந்தேன், துணிவுடனேகதண்டுமகா கூட்டத்தோடு அன்பு வாய்யெந்தனுக்குவாசீர்மித்து, அணியணியாய்க்கதண்டுகளுங்கூட்ட ங்கூடி அங்ஙனவேயெந்தனுக்கு வதிதஞ்சொல்லி, மணியான பவள மென்ற மாலைதன்னை மார்க்கமுடனெந்தனுக்கு கொடுக்கலாச்சே. ()

கொடுக்கவேயடியேனும்பவளம்பூண்டு கொப்பெனவேகுளிகை யதுபூண்டுகொண்டு, விடுபட்டு சீனபதிவந்தேன்யானும் விட்டகுறை யிருந்ததொரு வலுமையாலே, தொடுகுறிபோல் பவளமென்ற காட் டகத்தைதொல்லுலகில் வாரிதியைக் கண்டுவந்தேன், கடுவெளியாரு சித்தருடகடாட்சத்தாலே கனமுடனேசீனபதிவந்திட்டேனே. ()

வந்தேனே சீனபதிமான்பரேகேள் வகுப்பானபவளமென்றகா ட்டகத்தை, அந்தமுடன் யான்கண்டுபவளம்பூண்டு யன்புடனேயுந்த னுக்காய் வுபதேசிக்க, சொந்தமுடனென்னுரு மனுவும்பூண்டு சுத்த முடன் நீங்களெல்லாந்தேறுதற்கு, விந்தைகளை யுங்களுக்குக் கூற வந்தேன் விருப்பமுடன்கண்டுகொள்ளு மென்றிட்டாரே. ருடுச

கடுவெளிசித்தர்சமாதிக்குப்போகுதல்.

என்றிட்டபோகர்முனிரிஷியார்தாமும் பெழிலானசீனபதிவிட்டு மல்லோ, குன்றிட்ட குளிகையதைப்பூண்டுகொண்டு கொப்பெனவே வடகோடி யாசிர்மத்தில், தன்றிட்டமாகவல்லோ தரணிமீது சாங்க முடன்குளிகை கொண்டுயிறங்கினேன்யான், சென்றிட்டு வடகோடி கானகத்தில் சேனையுடன் சீடவர்க்கமெழுந்திட்டாரே. ருடுரு

எழுந்தாரே கடுவெளியார் சித்துதாமும் பெழிலானசமாதிக்கு யேகவென்று, அழுந்தியேபூமிதன்னில்வெகுகாலந்தான் அடக்கமதா ய்த்தானிருக்க வெண்ணங்கொண்டு, பழுதபடாத்திருமேனி போகர் தம்மைபட்சமுடன்தாமழைத்து சித்துதாமும், வழுதணையாய்வெகு காலமிருக்கவென்று வன்மையுடன் வரமதுவுங் கொடுத்தார்தானே,

கடுவெளியார்போகருக்குபுத்திகூறி சீடனை அழைத்துக்கொண்டு சமாதிக்கேகல்.

கொடுத்துமேகாலாங்கிசீடருக்கு கொப்பெனவே புத்திமதியதிகஞ்சொல்லி, அடுத்துமே கண்மணியே போகநாதா அவனியெலாங்குளிகை கொண்டுசுத்திவந்தாய், தொடுத்ததொரு பூமிவள மனேகமூண்டு தொல்லுலகில்கானகத்தில்சமிக்குஞ்சித்து, ஒடுக்கமுடன்தான்சமிப்பார்போகநாதா ஓகோகோநாதாக்கள திதங்காணே. கடுள

காணவேசமாதிக்குப்போறேனப்பா காசினியிலார்பகையுங்கொள்ளவேண்டாம், வீணவே சித்துமகாகோடியுண்டு விருதுடனேமடிபிடித்துசண்டைசெய்வார், மாணமருங் கல்வியுள்ளோர் போலேபேசி மகத்தானநாதவெளிசித்தன்போல், நீணவேயுந்தனிடங்காங்கள் வைத்து நீடானயுலகமதில் செய்வார்பாரே. கடுஅ

பார்க்கையிலே நல்லவர்போல்பொல்லாரப்பா பாருலகில்சித்தருண்டுரிடியுமுண்டு, ஏர்க்கவே நல்லரவின் படத்தைப்போலே யெழிலானநாதாக்கள் முனிவருண்டு, பூர்க்கவேபடமதனில் விடத்தைக்காணுர் புகழானபடமது மழகாய்த்தோற்றும், ஏர்க்கவே கதைபோல முடியுமப்பா யெழிலானசித்தர்களை நம்பொண்ணாதே. கடுக

ஒண்ணாது வுலகினுள்ளசித்தரப்பா ஓகோகோதர்மிகளுங் கருமியுண்டு, எண்ணவேமுடியாது யெவராலுந்தான் யெழிலான சித்தர் முனிமர்மமப்பா, கண்ணபிரானொருநாளுஞ்சிக்கிக்கொண்டு காசினியிலவர்வலையைநீக்கிக்கொள்வார், நண்ணவே யெப்போதும் போகநாதர் நண்புடனே தர்க்கிட்டு வாழ்குவீரே. கசுo

வாழ்கவென்று லோகமெல்லாங்குளிகைகொண்டு வளமுடனே சுத்தசாகரமுங்கண்டேன், தாழ்கவே அஷ்டதிசைதானுங்கண்மர்தாக்கானமலைபாறுகுகைகள்கண்டேன், மூழ்கியதோர்பிரளயங்களெல்லாங்கண்டேன் மூதுலகவையகத்தின் வாழ்க்கைகண்டேன் மங்கியே போகாமல் சிலதுகாலம் மார்க்கமுடனிருக்கவென்று வரந்தந்தாரே.

தந்தாரேசமாதிக்குப்போரேனப்பா தன்மையுடன்சிலகாலமிருந்துயானும், அந்தமுடன் வுலகுதனில்வருகும்போது வப்பனேயுந்தனையுங் காண்பேனென்று, சிந்தனையிலவர்மீது பட்சம்வைத்து சிறப்புடனே விடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு, சொந்தமுடன் சீடர்பதிக்கூட்டத்தோடு சுத்தமுடன்சமாதிக்கி ஏகினாரே. கசுஉ

கடுவெளியார்சீடரோடு சமாதிக்கேகல்.

ஏகவேசீடவர்க்கந்தனையழைத்து யெழிலானகாட்டகத்தைச்சென்றுயானும், சங்கமுடன் சமாதிக்கிடமுந்தேடிசட்டமுடன்குழிய

துவுந்தோண்டியேதான், வேகமுடனொராவின் பட்டங்கீழேவிருப்ப
முடன்கல்லறைகளுண்டுசெய்து, தாகமுடன்பாலமுர்தமுண்பதற்கு
சட்டமுடன்தானுழைய வழிவைத்தாரே. ௩௬௩

வழியானசமாதிக்குதிட்டங்கூறி வண்மையுடன்கடுவெளியார்சி
டருக்கு, பழிபாவந்தனைநீக்கிசித்துதாமும் பட்சமுடன்வுபதேசஞ்
செய்தாரங்கே குழியானசமாதிக்கிபோகும் போதுகொப்பெனவே
யெந்தனுக்குமண்டலந்தான், வழியோடே பால்பழமும்வெனக்குத்
தந்து வண்மையுடன்சமாதிதனை மூடிப்போடே. ௩௬௪

போடேதான் மண்ணதனை மேலேமூடிபொங்கமுடன்கல்லாலே
சமாதிகட்டி, நீடேதானிருபதுவாண்டுமட்டும் நிலையாகசமாதியிடங்
காத்திருந்து, தேடவேசமாதியதுவெடிக்கும்போதுதேற்றமுடனே
வனுக்குமுன்னேனின்று, பாடவேயுபதேசம்மிகவும் பெற்றுபாரினி
லேவெகுநாளாய்வாழ்குவீரே. ௩௬௫

கடுவெளிசித்து சமாதிமகிமை.

வாழ்கவென்றால் சமாதிக்குட்சென்றபின்புவையகத்தில்திசயங்
கள்மிகநடக்கும், தாழ்கவேசத்துருசங்காரரெல்லாம்தாழ்மையுடன்நீ
திவழிநடப்பார்பாரு, மீழ்கவேமிருகமெல்லாம் பாஷைபெசுமிக்கான
பட்சியதுவேதங்கூறும், ஆழ்கவேகடலதுவும்திசை மாரிப்போம் வ
ப்பனேவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டே. ௩௬௬

உண்டானசத்துருக்கள்வணங்குவார்கள்ஒகோகோநாதாக்களெ
ல்லாங்கூடி, திண்டானசித்துவருங்காலமாச்சு திகழானசமாதிவிட்டு
யேகவென்று, அண்டமதுகிடுகிடுக்க ரிடிகளெல்லாம்வன்புடனென்
னேவனுக்குமுன்னேநிற்பார், வண்டினங்கள்கவிபாடுஞ் சமாதிமுன்
னேவருங்காலமாச்சுதென்று நினைத்துக்கொள்ளே. ௩௬௭

கொள்ளவே கெர்ப்பமதுகுள்ளிருக்கும்கூறுனசிசுபாலன் வார்த்
தைகூறும், விள்ளவேபரிதிமதிதிசைமாறிப்போம் வீரானகோட்க
ளுமதிரும்பாரு, துள்ளவே ஆதிசேடன்பூமிதன்னில் துடிப்புடனே
தோள்மாற்றிநடுங்கச்செய்வான் அள்ளவேயண்டமது வதிரும்பாரு
ஆகாயநட்சத்திரமுதிரும்பாரே. ௩௬௮

பாரேதான் சமாதியதுசுழலும்பாருபாங்கானசமாதிக்குள்ளசரி
ருண்டாம், நேரேதான்தெற்குமுக மதிசயங்கள் நெருப்பான தேன்
மாரிமிகவேபெய்யும் சேரேதான்மேற்குமுகந் தன்னிலப்பா சிறப்பா
னமண்மாரி மிகவேபெய்யும் கூரேதான்சந்தனமுமலரும்பாரு குறிப்
பானசெங்கழுநீர்பூர்க்குந்தானே. ௩௬௯

தானானபாரிசாதம்மலரும்பா... தானான தேவதாபுட்பந்தானும்
மானானமலைதனிலேபூக்கும்பாரு, மகத்தானதொடல்லாமணமேவீ
சும், தேனானதும்பிகளுங்கூடி கூடவிட்டு, தேன்பொசிக்கக்காட்டக
ந்தைதச்செய்யும்பாரு, கோனான அரசர்களுக்கேநினையுன்னகுவலயத்
திலொருவருந்தான்பயப்படாரே. ௬௭௦

பயமேதுவுலகுதனிலொன்றுமில்லை பாங்கானபுலிபசுவு மொன்
றாய்க்கூடி, நயமுடனேவோர்த்துறையில் நீர்குடிக்கும் நன்பானசர்
பமதுங்கீரிதானும் செயமுடனேவோர்கூண்டில்விளையாடும்பார் செப்பி
டவேகெருடனும் பாம்புதானும், தயம்படவேகூடிவிளையாடிருக்கும்
தாரணியிலதிசயங்கள் காணும்பாரே. ௬௭௧

பார்க்கையிலே குருடனவன் கண்திறப்பான்பாங்கானசெவிடனு
க்குசத்தங்கேட்கும் திர்க்கமுடன்ஊமையனும் வார்த்தைசொல்வான்
திறமானசப்பாணி நடப்பான்பாருஎர்க்கவேயித்தாதிமகிமையெல்லா
ம்யெழிலாகத் தானடக்கும்வருங்காலத்தில், ஆர்க்கவே போகர்க்கு
சொன்னவாக்குனப்பனே யுலகுதனில்நடக்குந்தானே. ௬௭௨

தானுகவதியங்கள்மிகநடக்கும் தாக்கானசமாதி. விட்டுவருகும்
போதுபரனைபாரையது வெடிக்கும்பாருபளிங்கான சொருபமென்ற
சோதிதானும், தேனுனவருஷமது[illegible]வதாகும் தேவிமனோன்மணி
யாளின்கடாட்சத்தாலே, வேனுனசமாதிவிட்டுவெளியில்யானும்விரு
ப்பமுடன்வருவேனென்றியம்பினாரே. ௬௭௩

கடுவெளிசித்தர் சமாதிவிட்டுவந்தது.

என்னவேகடுவெளியார் சித்துதாமும்யெழிலான நெடுவதுஞ்
சென்றுமேதான், பன்னவெசித்துவருங்காலமாச்சு பாங்கானசீடரெ
ல்லாம்வந்திருந்தார், மூன்னமேதாமுரைத்தவாக்கதெல்லாம் முதுல
கில்நிறைவேறகாணுமாச்சு, சொன்னதொருகாலமது முடிவுமாச்சுசு
ந்தரனுர்சமாதியதுவெடிக்கலாச்சே. ௬௭௪

ஆச்சப்பாசமாதியது வெடிக்கலாச்சுஆகாசநாதாந்தவொளிவு
தானும், பேச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும்போனமண்ணு
லகில்பிறவியாச்சு, மூச்சடக்கிவெகுகாலமிருந்தசித்துமுதுலகைக்கா
ண்பதற்குவந்தாரல்லோ, மாச்சனுடன்தேகமதுதங்கப்போலாம்மக
த்தானரிடியாரைக் கண்டிட்டாரே. ௬௭௫

கண்டாரேசீடர்களாங்கூட்டமெல்லாம் ஞானமானகடுவெளியார்சித்
துதம்மை, அண்டாதசேனைமுடிமாண்பரெல்லாம்வன்பான சித்தொ
ளியைக்கண்டுமேதான், தெண்டமுடனடிபணிந்துவஞ்சலித்துதெளி

வான நாதவெளிசித்துதம்மை, பண்டுளபசெங்கழுனி மாலைதன்னை பட்சமுடன்தான்போட்டு தொழுதிட்டாரே. ௫௭௬

இட்டாரேபதாம்புயத்தைப் பணிந்துமேதான் பெழிலான சீடவர்க்கங் கூட்டத்தோடு, கட்டுடனேயவர் முகத்தைத்தானும்பார்த்து களிப்புடனே யவர்பக்கல் நிற்கும்போது, சட்டமுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமுப்சாங்கமுடன் சீடருக்குவுபதேசங்கள், விட்டகுறைதப்பாமல் சீடருக்கு விருப்பமுடன் வுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௫௭௭

செய்தாரே சீடருக்கு வுபதேசங்கள் செம்மலுடன் கடுவெளியார் சித்துதாமும், மையவேசமாதிவிட்டு வெளியேவந்து பாங்குடனே வாசிர்மந்தன்னிற் சென்று, வெய்யவேகதண்டு மகாரிடியார் தம்மை விருப்பமுடன் கண்டுமல்லோ வுபதேசித்து, மெய்யானதேகமது சிலதுகாலம் மேன்மையுடனிருக்கவென்று வந்திட்டேனே. ௫௭௮

வந்தேனேயின்னமொரு யுகமிருந்துவளமையுடன் சமாதிக்குப் போவேனென்றும், அந்தமுடன்கதண்டுமகாரிடியாருக்குவன்புடனே வாக்கதுவுமிகவுங்கூறி, பூந்தினதோர்காலாங்கிசீடர்தம்மை முதலகில் காண்பதற்கு பெண்ணங்கொண்டு சிந்தனையில்தானினைந்து சித்துதாமும் இட்டமுடன்போகர்தம்மைகேட்டிட்டாரே. ௫௭௯

கடுவெளிசித்து சமாதிவிட்டு வந்தபிறகு போகரைகேட்பது.

கேட்டாரே சமாதிக்குமுன்னேயப்பா கிருபையுடன் சித்தொருவர் வந்தாரெங்கே, நீட்டமுடன் காலாங்கிசீடரென்று நிலைபானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, வாட்டமுடனென்றன்முன்வாது பேசிவளமான பவளமென்றமாலைபூண்டு, ஓட்டமுடன் சீனபதிபோன சித்துவுத்தமனே காணவென்று கேட்டிட்டாரே. ௫௮0

கடுவெளியார்பூர்வக்கியானத்தால் நினைக்கும்போது.
போகநாதர் குளிகைபூண்டு யிறங்கினது.

கேட்கையிலே கடுவெளியார் சித்துதானும் கெவனமுடன்பூர்விகக்கியானத்தாலே, வேட்கமுடன் காலாங்கி சீடனல்லோவெளிப்பட்டார்க் குளிகைகொண்டு சீனம், விட்டுவாட் கமலவரைத்தில் விற்றிருக்குருட்வண்மையுள்ளகடுவெளியார், சித்துமுன்னில்ழுட்படைகளில்லாமல் ரிடியார்தாமும் அவனிதனில் குளிகைகொண்டு யிறங்கினாரே.

இறங்கேயேகுளிகைவிட்டு சித்துதாமும் பெழிலான கடுவெளியார்முன்னேவந்து, திறமுடனே போகரிருடியர்தாமுந் திர்க்கமுடன் கடுவெளியார் கஞ்சலித்து, அறமுடைய தானமது மிகவும்பூண்

டு வன்புடனே கடுவெளியார் சித்தருக்கு, வுறமுடனே வணக்கமது மிகவும் பூண்டுவுத்தமனார்போகரிடி பணிந்திட்டாரே. ௬௮௨

பணியவே கடுவெளியார்சித்தருக்கு பட்சமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து, துணிவுடனேபோகரிடி முனிவர்தாமும் தப்புறவாய்க் கடுவெளியார் தம்மைக்காண, அணியானவாசிர்மந்தான் கொடுத்து வன்புடனேபக்கமது, சேர்வைகொண்டு மணியானகண்மணியேபோகராதாமண்டலத்தில் மங்களபோவென்றிட்டாரே. ௬௮௩

என்றிடவேபோகமுனி ரிடியார்தாமும் வெழிலான மங்களாகரமேயென்று சென்றிடவே, பவளமதுபடியேன் பூண்டுசேனைபதி திரள்கூட்டஞ், சினஞ்சென்றேன் வென்றிடவேசினபதி மார்க்கத்தாருக்கு விருப்பமுடன், பவளமென்ற காடுரைத்தேன் இன்றுமுதல் தங்களது வாசிர்மத்தால் வெழிலானசினபதிகைகமென்றாரே. ௬௮௪

என்றுமே போகரிடிமுனிவர்தாமும் வெழிலான வதிசயங்கள் மிகவுங்கூறி, குன்றின் மேற்சந்திரனுங்குவலயத்தில் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல் கூறலாகி, அன்றுமேகடு வெளியார்சித்தருக்கு வன்புடனே வார்த்தையது மிகவுங்கூறி, இன்பமுடன்தானிருந்தார் ரிடியார்தாமும் வெழிலான கடுவெளியார் தன்னேதானே. ௬௮௫

கடுவெளிசித்து போகருக்கும்-சீடருக்கும் சமாதிக்குப்போரேனென் றுரைத்தல்

தானனபோகரிடி நாதாகேளும் தாரணியிலிருப்பதினாற் பலனொன்றில்லை, தேனனமனோன்மணியாள்கிருபையாலே தேற்றமுடனுகாந்தவரையதிசயங்கள், கோனனகுருசொன்ன வாக்கியம்போல்குவலயத்தி லனேகவித்தை யானுங்கண்டேன், பானன பாருலகிலிருந்துமென்னபாரைவிட்டு நீங்குவது நலமென்றாரே. ௬௮௬

நலமானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மையுடன் கடுவெளியார் சித்து தாமும், பலமானதேகமதை நம்பொண்ணாது பாரினிலே யிருந்தவர்களாருமில்லை, குலமான பதியைவிட்டு சிலதுகாலம் கொற்றவனே சமாதிதனிலிருப்பேனென்று, தலமுடனேகடுவெளியார் சித்துதாமும் சட்டமுடன் போகரிடிக்குரைத்திட்டாரே. ௬௮௭

உரைக்கவே சமாதிசென்று வருகுமட்டும் உத்தமனேநீயுமல்லோ வன்புகூர்ந்து, திரைக்கவேசமாதிவிட்டு வருகும்போது தீர்க்கமுடனுந்தனையுங் காணலாகும், குறையகற்றியுந்தனுக்கு வாசிர்மங்கள் குறையாமல் மனதுவந்து, கூறவேன்யான்வரையாது வாக்கதுவும் பொய்யாமற்றான் வண்மையுடன்வுந்தனுக்கு போதிப்பேனே. ௬௮௮

போகித்தக்கடுவெளியார் சித்துதாமும்பொங்கமுடன் சீடருக் குத்தாமுரைத்து, அதித்தன்வந்துதிக்கும் வேளைதன்னில்வன்பானச மாதியிடபக்கல்சென்று, வாதித்தசீடருடன்விடையும்பெற்று வள மான குழிதனிலேயிறங்கியல்லோ, பேதித்துபாறைதன்னை சீடருக்கு பிரியமுடன்மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௫௮௯

தந்தாரேசித்துமகாரிஷிபார்தாமும் தகமையுடன் சீடர்க்குமா னவேர்க்கு, விந்தைதனைமிகவுரைத்து சித்துதாமும் விருப்பமுடன் சீடருக்குவதிதஞ்சொல்லி, அந்தாமுடன் நான்வருந்தங்காலந்தன்னில் அதிசயங்கள்மிகநடக்குமென்றுசொல்லி, சிந்தனையாய்த்தாமுரைத்து மண்ணிற்சென்றுசிறப்பான வசரீரிகூறுவாரே. ௫௯0

கூறுவார் சித்துமகாரிஷிபார்தாமும் குணமான சித்தர்வர்க்கமா னவேர்க்குமாறிடையதேகமது வருகும்போதுமகத்தான வையகத்தி லிடியுண்டாகும் விறுடைய மேகமதுதிரண்டுமேதான் வீராணமாரிய து யில்லாமற்றான் ஆறுகலம்தான்முழுகில்வதிதம்பாரு அவனிதெல் லாமிடியென்றசத்தமாமே. ௫௯௧

சத்தமாங் கோர்டையிடிபோலேகாணும் தகமையுள்ளபீரிடியும் நெருப்பிடியுங்காணும், நித்தமுமிடிமுழக்க மதிகமாகும் நீடாழிபுலக மெல்லாந்தத்தளிக்கும், வத்திசமுத்திரமும்சலமுங்காணும் வாரிதி யும்திசைமாறிநடுங்கும்பாரு, புத்தியுள்ளசீடர்களேமகிமைதோன்றும் புசழானசித்துவரும்நாளுமாச்சே. ௫௯௨

நாளானகாலமதி லதிசயங்கள் நாடெல்லாஞ்செந்நெல்கள் வி ளையும்பாரு, காடானபூண்டதுவும் பூர்க்கும்பாரு கருவானமூலிகைக ள் கண்ணிற்றோற்றும் மாளாதமாண்பரெல்லாஞ் சிவயோகங்கள் மா னிலத்தில்மிகப்பேசிவளமைசொல்லார் தூளானகாயகற்பமூலிதானும் துப்புறவாய்கண்ணிற்றுந் தோன்றும்பாரே. ௫௯௩

பாரேதானதிசயங்கள் மிகநடக்கும்பாரினிலேசித்துவருங்காலந் தன்னில், நேரேதான்மேற்குமுகந் தன்னிலப்பா நிலையான சூரியனு முதயமாவான், சேரேதானருக்குதிகள் யாவுந்தானும் செங்கையால் தான் தொடவேவிட்டிருக்கும், ஊரேதான்குடிப்படைகள்யாவுந் தா னும் வுத்தமர்களெந்தனையும் நினைப்பார்தானே. ௫௯௪

நினைக்கையிலேபான்வருங்காலந்தன்னில்நீதியுடன்சமாதியது வெடிக்கும்பாரு, புனைமேவுஞ்சமாதியது வெடிக்கும்போது புகழான செகசோதிதோற்றும்பாரு விண்போன்றசடலமதுவெளியேபேசி வி

ருப்புமுடன்சித்தமுனிவத்துமேதான், முனியானமுதலோர் நடுநடு
ங்க வுத்தமரும் வெளிதனிலேவந்திட்டாரே. ௬௯௬

இட்டாரேசித்தமுனி வந்தபோதுபெருமிலான சீடவர்க்கங் கூ
ட்டங்கூடி, திட்டமுடன் அவர்பாதந்தொழுதிட்டார்கள் சிறப்பான
மாண்பரெல்லாம்வணங்கிநின்றார், சட்டமுடன் சித்தமுனி சொன்
னவாக்கு தாரணியில்மெய்யாச்சு பார்க்கும்போது, வட்டமுடன் கடு
வெளியார் சித்ததாமும் வண்மையுடன் லோகவதிசயங்கேட்டாரே

கேட்டாரே லோகத்தின் புதுமையெல்லாங்கிருபையுடன் சீடவ
ர்க்கந்தன்னைநோக்கி, நீட்டமுடன்சமாதிக்கு யேகுமுன்னே நீதியுள்
ள சிறுபாலன்போகநாதன், வாட்டமாங்காலாங்கி சீடனப்பா வள
மான போகரிஷிநாதன்றானும், அட்டமுடன்குளிகையது பூண்டுகொ
ண்டு வன்புடனே வந்தசித்தெங்கென்றாரே. ௬௯௭

எங்கென்றுகேட்கையிலே போகநாதன்பெருமிலானகுளிகையது
பூண்டுகொண்டு, அங்ஙனவேசித்துவனம் நினைக்கும்போது அழகா
ன போகர்முனிவந்திட்டாராம், புக்கமுடன்சித்தமுனிசிஷியர் தா
மும் புகழான போகரிஷிநாதருக்கு, துங்கமுடன் ஆசிர்மம் மிகவுஞ்
செய்து துப்புரவாய் போகருக்கு வளஞ்சொன்னாரே. ௬௯௮

சொன்னாரேகண்மணியே போகநாதர்துறைகோடி வரைகோடி
காலமப்பா, மன்னனைப்போலவதமேயுன்னைக்கண்டு மார்க்கமுடன்முப்ப
துவாண்டுமாச்சு, தென்றுகேள் சினபதிக்குடையவேந்தே சிறப்பாக
வுன்னையான்கண்டபோதே, முன்னோர்காலாங்கி காதசித்து மொ
ழிந்ததொருவார்த்தை யெதிரில்லைதானே. ௬௯௯

டில்லிக்குதென்கிழக்குஜெயமுனிவுற்பவம்.

தானையின்ன மொருவயணங்கேளு தகமையுள்ள டில்லிக்கு
தென்கிழக்கே, கோதானை அளகாபுரியென்னுமாம் குறிப்பான பதி
யொன்றுருண்டாமுண்டு, சேனைமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லே சேர்ந்தமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, பானைகாலாங்கி கிரு
பையாலே பாலகனே குளிகைகொண்டு சென்றேன்பாரே. ௭00

பாரேதான்குளிகைகொண்டு செல்லும்போது பாங்கானவழித
டமும் மனைகண்டேன், நேரேதான் டில்லிக்கு தென்கிழக்கேநேர்
மையுடன் குளிகைகொண்டு யிறங்கினேன்யான், சீரேதா னவ்விடத்
திலுள்ள மாண்பர் சிறப்புடனே யெனைவந்து கண்டாரங்கே ஊரே
தான் குருப்படைகள்யாவுங்கண்டு வுத்தமர்களெந்தனுக்கு துதிசொ
ன்னாரே. ௭0௧

துதித்துமேயென்றனிடபக்கல்வந்து முறையோடுமுறைபோடு
மஞ்சலித்து,மதிப்புடனேயென்றனையும்பாரென்றார்கள் மகத்தானமா
ண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி, பதியானமானகரம்வதிசயங்கள் பாரினி
லேயிதுவரையில்கண்டதில்லை, ததிநாகத்தோற்றுகுது வென்றுமல்
லோ புத்தியுடன்மாண்பரெல்லாமயங்கினரே. ௪௦௨

போகரைக்கண்டமாண்பர்கள் செயமுனிசீடருக்குவுரைத்தல்.

மயங்கியேமாண்பரெல்லாங்கூட்டங்கூடி மகத்தானசெயமுனி
யாசிடர்பக்கல்,தயங்கியேசிடர்களைத்தானும்பார்த்துதாரணியில்புது
மையிதுபாங்கள்கண்டோம்,நயம்படவேசினபதிதேசம்விட்டு நவுடா
னகாலாங்கிசிடன்றானும், செயமுடனேகுளிகைகொண்டு யிங்குவந்
தார் சீரானமகத்துவங்கள்சொல்லொண்ணாதே. ௪௦௩

ஒன்றானசிடவர்கமானபேர்கள் ஓகோகோநாதாக்கள்யாரோ
வென்று,நண்ணியேதன்மனதில்தானடக்கி யேகாந்தசித்தொளிவை
க்காணவென்று, எண்ணியேசிடவர்க்கமாயிரம்பேர் நலமுடனேயென்
றனையுங்காணவென்று, வண்ணமுடன்யென்றனையா ரென்றுகேட்க
வண்மையுடன்காலாங்கிசிடனென்றேன் ௪௦௪

வென்றேனேயடியேனுஞ்சொல்லும்போது யெழிலானசிடவர்க்
கமென்றனுக்கு, வென்றிடவேகாலாங்கிசிடாகேளும் வீரானகானகத்
தில்வரலாமோசொல், குன்றானமலையுண்டுகுகைதானுண்டு குவலயத்
தில்மாமுனிவர்கண்டதில்லை, இன்றுநீவந்ததினாலுந்தனுக்கு யெழிலா
னசாபமதுமெய்தும்பாரே. ௪௦௫

எய்துமேசாபம்வருமென்றுமல்லோ யெழிலானசிடவர்க்கங்கூறு
ம்போது, பையவேயென்றனுக்குபயமுமாகி பாரமுடன்கைசோர்ந்து
மெய்யுஞ்சோர்ந்து, நையவேயடியேனுஞ்சிடர்தம்மை நடுக்கமுடன்
பானுமல்லோவஞ்சலித்து, துய்யவேகாலாங்கிசிடனென்றேன் துரை
ராசரென்றனையுமன்னித்தாரே. ௪௦௬

மன்னித்துயென்றனுக்குசாபந்தன்னை மதிப்புடனேஜெயமுனி
யார்பக்கலசென்று, கனனியமாய்செயமுனியார்தன்னைநோக்கி கர்த்
தாவரம்பித்துமுனியடிபணிந்து, இன்னிலததில்சினபதி மனிதன்று
னும் யெழிலானகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு,துலனீலங்கண்ணனும்
போகநாதன் துப்புறவாய்க்காணவல்லோவந்திட்டாரே. ௪௦௭

போகர் செயமுனியைக்கண்டது.

வந்தாரேபோகரிஷியென்றுதாமும் வளமாகத்தாமுரைத்தார்
சிடவர்க்கம்,அந்தமுடன்செயமுனிக்குக்கூறும்போது வனபுள்ளசெ

யமுனியாசீஷியர்தாமும்,சொந்தமுடன்சீஷியருமன்புகூர்ந்து சுத்தமுடனெந்தனையும்வரவழைத்து, சிந்தையாய்காலாங்கிசேடர்கேளு சிற்பரனேவந்தினிநல்குற்றபரச்சே. ௬௦௮

ஆச்சப்பாபோகமுனிசொல்லக்கேளும் அன்பானவென்வார்த்தைநயுந்தனுக்கு, பாச்சலுடன்சினபதிவிட்டமெல்லோ பாருலகில்வந்ததொருவதிசயங்கள், மாச்சலுடன்வென்னவதிசயந்தன்கான மன்னவனேபென்வந்தாயென்றுகேட்க, நீச்சமுடனடியேனுமிகநடுங்கி நிஷ்டையாய்த்தானுரைத்தேனுண்மைதானே. ௬௦௯

உண்மையாயடியேனுமுரைத்தபோது உத்தமனார்செயமுனியாரெந்தனுக்கு, நன்மைபெறசதாகாலமிருக்கவென்று நலமுடனேதன்பக்கல்சிடனாக்கி,இன்மைபெறவுபதேசமிகவுஞ்செய்து நேரமுடன்சகலகலைக்கியானமெல்லாம்,வன்மையுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்துவகைமாறப்தொகைமானஞ்சொல்லிட்டாரே. ௬௧௦

சொல்லவேயடியேனுமன்றுவந்து துப்புரவாஞ்ஞானத்தைமறந்து, வெல்லவேமெய்ஞ்ஞானமுட்புகுந்து மேதினியில்யானுமொருசித்தனாகி,சல்லியங்கள்சாத்திரமுமிகவுகற்று தரணியில்கருவாளியாயுமாகி, தெள்ளியமாம்வித்தைதனில்முதல்வனாகி தேசத்திலஞ்சனமாஞ்சித்தானேனே. ௬௦௨

போகர்சல்லியவித்தைசெய்தது.

சித்தானேசிலகாலஞ்சென்றுபானும் செயமுனியார்பாதாரவிந்தத்தாலே,சத்தானலோகமதிலிருக்குந்தானம் தகமையுள்ளசித்திகளெல்லாந்தானெடுக்க,எத்தனங்கள்மிகச்செய்துபுனிதவானுப் பெழிலாசாத்திரத்தைநகைகையிலேக்தி,மூத்தானயுலகமெல்லாமிகமதிக்கவுத்தமனேதிரிந்தேனேபோகர்தானே. ௬௧௨

போகரென்றுசொல்லவென்றூல்லோகந்தன்னில் பொங்கமுடன்கண்டவர்கள்தானெடுக்க, போகமுடன்திக்கெல்லாந்திரண்டுமெல்லோ பெத்தனையுங்காணுதற்குவெகுஜனங்கள், சாங்கமுடன்கண்டல்லோவடியேனுக்கு சட்டமுடன்சோடசோபசாரஞ்செய்து,வேகமுடன்சித்திபெடுக்கவென்றேந்தான் மேதினியிலழைத்தவர்கள்கோடியாமே.

கோடியாய்ச்சித்திபெடுக்கவென்றேந்தானும் கொற்றவர்கள்கூட்டிடல்லோதேசந்தன்னில், நீடியேதிரவியங்கள்கண்டெடுக்க நிட்களமாய்வுந்திமிகப்பாடுசெய்து, நாடியேசாத்திரத்திலுளவுபார்த்து நாதாந்தசித்தொளிவைமனதிலுன்னி, வாடியேதிரியாமலடியேனாலும் வன்மையுடனெடுக்கலுற்றேன்சித்திகள்தானே. ௬௧௪

காணுனநிதிகளதுயெடுக்கயென்ன தட்சணமும்மலையமுனியாசிர மத்தில். கேளுனகுருக்கள்முதல்சித்தயாவும் கூட்டியேயென்னையழைத்துக்கொண்டுசென்ருர், மாணுனமனோன்மணியாள் கிருபையாலே பகத்தானநிதியெடுக்க சென்றேனங்கே, தேனுனதென்மலையாங்கடலோரத்தில் தேற்றமுடன்யான்சென்றேன்பதிநாலுண்டே. ௪௧௭

உண்டானபொதிகைமலைதன்னிலப்பா வுத்தமனேசல்லியசாத்திரத்தின்மார்கம், கண்டுமேயடியேனும்மிகவாராய்ந்து கருத்துடனே தானெடுத்தேன்கோடியுண்டாம்; வண்டமிழ்சொல்லங்கத்தார்கூட்டக்கூடி வளமானநிதிகளெல்லாமெனக்குப்பாதி, கொண்டுபோமெனறெனக்குவிடைகள்தந்தார் கொற்றவர்கள்சங்கத்தார்புலவர்தாமே.

தாமானநிதிகளெல்லமடியேன்றானும் தண்மையுடன்ஜெபமுனியார்பக்கலாக, பூமானும்ரிஷியின்மகாதேவர்பக்கம் பொங்கமுடன்கொண்டல்லோபொப்பிலவைத்தேன், சாமானமாதொருதிரவியத்தை சட்டமுடன்பெந்தனுக்காய்கொடுத்துவிட்டார் ஆமானமாகவேதானடியேன்றானும் வன்புடனேசினபதிக்கொடுசென்றேனே. ௪௧௮

சென்றேனேதிரவியங்களனைத்துமல்லோ சிறப்புடனேயானுமல்லோசினத்தார்க்கு, குன்றுனதிரவியங்கள்செம்பொனனெல்லாம கொட்டினென்மலைபோலேதங்கமப்பா, என்றன்மேல்பட்சம்வைதநிதிகள்தம்மை யெழிலாகதான்கேட்டார்சினத்தார்கள், வென்றிடவேஜெபமுனிவரிஷியைக்கண்டேன் வேதாந்தரிஷியாருமருள்செய்தாரே. ௪௧௯

அருளானமகிமையதும்மெத்தவுண்டு வன்பானசினபதிமார்க்கத்தோரே, பொருளானதிரவியங்கள்யெடுப்பதற்கு பொங்கமுடன்வித்தைமிகக்கற்றுவந்தேன், தெருளானதேசமெல்லாந் திரிந்துமேதான தேற்றமுடன்தென்பொதிகைகொண்டுசெனருர், இருளானகாட்டகதைடான்கடந்து யெழிலானதென்பொதிகைகண்டிட்டேனே. ௪௨௦

கண்டேனேபொதிகைமலைக்கடலோரந்தான் காஞுழுவோடை முதல்தான்கடந்து, அண்டமுனிராட்சதர்கள்காணுமல் அழகான தென்பொதிகைசாரலப்பா, தண்டலங்கள்தாமறியார் கடலோரந்தான் தகமையுள்ளசாரலதுகொண்டுசெனருர், விண்டலமுமறியாத குன்றுவப்பா வீராறுகனையருகில்சென்றேன்பாரே. ௪௨௧

பாரேதான்சல்லியத்தின்சாத்திரந்தான் பாங்கானகணிதமெனற படிதானப்பா, நேரேதான்பாதாளங்கிழக்குதன்னில் நேர்மையுடன்

வஞ்சனத்தைப்பார்க்கும்போது;சீரேதான் திரவியங்கள்கிடாரலவப்பு
சிறப்பானமலைதனிலேகோடியுண்டு, கூரேதான்வைப்பதனைச்சல்லி
யத்தால் கொற்றவனேயெடுத்தேனேகோடியாமே. ௪௨௨

கோடியென்றபொன்னையெல்லாமுர்தமக்காய் கொப்பெனவே
கொடுவேந்தேனென்றுரைத்தேன், வாடியேதிரியாமல் மனம்விடா
மல் மகிதலத்திலுங்களுக்கு குறைவுநேரா, நீடியேயுகாந்தவரைசெல்
வந்தாலும் நீட்சியுடன்குறையாமல்செய்துவைத்தேன், ஆடியேவகல்
தியனார்மலையிலப்பா வன்பானதிரவியத்தின்மகிமைதானே. ௪௨௩

போகர்சொர்னகிரிநிதிகண்டது.

மகிமையாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானநிதிய
னைத்துங்கோடியுண்டு, அகிலமெலாந்தானெடுத்துவப்பாகேளும் வன்
புடனேயுங்களுக்காயளிப்பேனென்றேன், சகிலமுடன்மாண்பர்களு
மன்னையங்கேட்டு சட்டமுடன்சாத்திரத்தைக்கேட்கலுற்றார், விகித
முடன்சாபமதைநிவர்த்திசெய்து வெத்தியுடன்யான்கொடுப்பேனென்
றிட்டேனே. ௪௨௪

இட்டேனேசினபதி யுலகத்தோர்க்கு யெழிலானதிரவியத்தின்
பெருமைசொன்னேன, சட்டமுடன்சாத்திரத்தையிதவுகேட்டு சாங்
கமுடன்சாபமதைநிவர்த்திசெய்துவட்டமுடன்யான்தருவேனென்று
ரைத்துவளமானவுறுதிமொழிமிகவுங்கூறி, திட்டமுடன்சொர்னகிரி
மேருட்சென்றேனதீரமுடனசீடவர்க்கங் காட்டிட்டேனே. ௪௨௫

கண்டேனேசீடவர்க்கமாயிரம்பேர் கருவானமாண்பர்களுமெந்
தனுடதா ஈ, கெண்டமுடன்வஞ்சனைகள்மிகவுஞ்செய்து தேற்றமுட
னயாரென்றுகேட்கலுற்றார். உண்டானசாத்திரத்திலுண்மைசொன்
னேன் வுத்தமர்கள்யெந்தனையுமெச்சியேதான்,கொண்டனைத்துசொ
ர்னகிரிசித்தர்பக்கம் கொப்பெனவேகொண்டுபோய்விட்டார்காணே.

காணவேயடியேனைசித்தரும் கனமுடனேயெந்தன்மேல்பட்
சம்வைத்து, பூணவேயாசிரமந்தான்கொடுத்து பொங்கமுடனெந்
தனையுமாறென்றன்ன காணவேயடியேனுஞ்சினம்விட்டுகலமுடனே
சொர்னகிரிவந்தனென்றேன், பாணமுன்ளகாலாங்கிசீடனென்றே
ன்கைதொழுதுமெய்வணங்கிகலங்கினேனே. ௪௨௭

கலங்கியேயிருக்கையிலேரிஷியார் தாமுங்கருணையுடன்யெந்தனுக்
குவாசீர்மக்கள்,துலங்கவேதானகொடுத்தார்யெந்தனுக்கு துப்புரவா

படியேனுமீதிருந்து, விலங்கவேசல்லியமாஞ்சாந்திரத்தைதவிருப்பமு
டன்யானுரைத்தேன் ரிடியாருக்கு, நலமுடனே சல்லியங்கள்கூறும்
போது நாதாந்தசித்தொளிவும் மதித்தார்பாரே. ௪௨௭

மதிப்புடனேரிடியாருஞ் சொல்லும்போது மார்க்கமுடனடியே
னுமுறைத்தேனங்கே, பதியானபதிவிட்டு திரவியங்கள் பட்சமுட
னிவ்விடத்தில்வந்தேன்யானும், நிதியானதிரவியங்கள் கோடாகோ
டி நீட்சியுடனெடுப்பதற்கையமில்லை, விதியானமுறைப்படியே சாத்தி
ரத்தைவிருப்பமுடன் பேதித்து யெடுப்பேன்தானே. ௪௨௮

போகர் சொர்ணகிரியில் நிதியெடுத்தது.

எடுப்பேனென் றுரைக்கையிலே ரிடியார்தாமும் யெந்தனுக்கு
விடைதந்தாருண்மையாக, ஒடுக்கமுடன்யானுமல்லோசல்லியத்தை த
வுத்தரித்தேன்சொர்ணகிரிமலையிலப்பா, அடுத்துமே அஞ்சனத்தைப்
போடும்போது ஆதாளபாதாளபூதமெல்லா தடுத்துமே பூதமெல்லா
ங், கிடாரந்தன்னை தட்டழித்து கெடுப்பதற்கு யெண்ணமாச்சே.

எண்ணங்கள் மிகக்கொண்டு பூதமெல்லாம்யெழிலான வனுமா
ரைபடித்துத்தள்ளும், குண்ணருகேகிடாரத்தைசுத்தியல்லோ கூற
வேமுடியாதுபூதங்காவல், அண்ணமுடன்சல்லியங்கள்பார்க்கும்போ
து அஞ்சனதேவிபின்றன்பூசையாலே, திண்ணமுடனெடுப்பதற்கு
தயிரியங்கள் திறமானசல்லியத்தில் செப்பலாச்சே. ௪௩௦

செப்பவே சல்லியங்கள்கூறும்போது செம்மையுடன்பின்னும்
யான்வுச்சரித்தேன் வப்பாலேபூதமெல்லாம் கடுநடுங்கி அம்மலையை
விட்டுமல்லோ, யேகலாச்சு ஒப்பவே யெந்தனுக்கு நிதிகளெல்லாம்
ஓகோகோபூதங்கள்கொடுக்கலாச்சு, தப்பிதங்கள் நேராமல்நிதியினை
த்தும் கிரங்கமுடன்ரிடியாருக் கொப்பித்தேனே. ௪௩௧

ஒப்பித்தேன் வரைகோடிதங்கக்காசு ஓகோகோராமருட வைப்
புவல்லோ இப்புவியில் ராமருடவராசனப்பா யெவர்காண்பர்விதியா
ளிதண்டேனல்லோ, செப்பிடவே சிவராசரிடியார்தாமுந்திரளானநி
தியினைத்துங்கண்ணுற்கண்டு ஒப்புறவேயெந்தனுக்குபாதிதந்தார்வுத்
தமனார் ரிடியாருமுண்மைபாரே. ௪௩௨

பாரேதான்புவிப்பாணி வமந்தாகேளுபட்சமுடனெந்தனுக்குரி
டியார்தாமும், நேரேதானிடைபாதியெனக்குத்தந்தார் நேர்மையுட
ன்திரவியங்களனைத்துமல்லோ, சேரேதான்செம்பொன்னின்வராகங்

தன்னைநேற்றமுட னெங்களுக்குத்தகமைகூர்ந்து, ஊரிதான்கொடு போகவெனக்குச்சித்த வுத்தமனார்வுக்காரந்தந்திட்டாரே ௪௯௩

தந்தவுடனடியேனும் நிதிகளெல்லாம் தன்மையுடன்சீனபதிக் கொண்டுசென்றேன், சொந்தமுடன்சீனபதி மான்பருக்கு சொர்ண மென்றதிருபனைத்துங் கொடுத்தேன்யானும், வந்தவொருமாண்பரெ ல்லாம்நிதிதனைக்கண்டு, வளமுடனேபெற்றதனையும்விசாரித்தார்கள் இ ந்தவொருதிரவியத்தின் பெருமைதன்னை யெவராலுஞ்சொல்ல நாவில் லைதானே. ௪௯௪

தானான திரவியத்தின் பெருமைதன்னை தாரணியில்வெகுமாண் பர்கண்டதில்லை, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேடி வைத்தநிதிகளெல்லாங் கண்டாராய்ந்தேன்பானானவுலகுதனில்சல்லி யத்தின்பெருமையான சாத்திரத்தைக் கண்டாராய்ந்தேன்மானானசீனபதி மார்க்கத்தோர்க்கு மகத்தானதிரவியங்கள் கொடுத்திட்டேனே.

இட்டனனேவெகுகோடி திரவியங்கள் எழிலானசீனபதி மாண் பருக்கு, திட்டமுடன்யான்கொடுத்தேன் கோடாகோடி திரமுடன்சீ னத்துப் பெண்களுக்கு சட்டமுடன் சீனத்துப்பெண்களுக்கு சாங் கமுடன்யான் கொடுத்தநிதியினாலேபட்டமுடன் நிதியதும்வந்தவா றுமிச்சமுடனெந்தனையுங்கேட்டார்பாரே. ௪௯௬

கேட்டதொருபெண்களுக்குயானுமல்லோகிருபையுடன்மனங் களித்துச் சொன்னேன்யானும் வாட்டமுடன்குளிகை கொண்டு லோகஞ்சுத்திவன்மையுடன் வெகுமலைகள் கண்டாராய்ந்து, நீட்ட முடன்ரிஷியுட வாசிர்மங்கள் நீட்சியுடன்யான்சென்று தொண்டு செய்து நாட்டமுடனவர்பணிக்கு முன்னேநின்றுநலமானவாசிர்மம் பெற்றேன்தானே. ௪௯௭

தானானவாசிர்மம்பெற்றுமேதான், தகமையுள்ளசல்லியமாஞ்சா த்திரத்தை கோனானயெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தன் பாதகடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் நேர்த்தெடுத்தேன் சல்லியமாங்கோர்வைநூலை பானானவையகத்தில் நூலைக்கொண்டு பார்த்தேனேமலைமுதலும வளங்கள்தாமே. ௪௯௮

வளமானமலைதோறும் யானுஞ்சென்று வன்மையுடன்நிதிகளெ ல்லாங்கண்டெடுத்தேன், களமுடனேசொர்ணமென்றதிரியில்யானும் சட்டமுடன்சல்லியமாஞ் சாத்திரத்தின், அவ்வுடனே மையதனைத் தீட்டியேநான்வன்புடனேராமர்மைத்தவைப்புதன்னை, களவுடனே பூதமதை யகற்றிப்போட்டுகோசினியில்திரவியங்கள்பெற்றேன்பாரே.

பாரேதான்ராமருடவராகந்தன்னை பாங்கானமுத்திரைபோலெட்
டுத்தேன்பாரும், நேரேதான்ராமருடவடையாளந்தன் னெடிதான
முத்திரையாந்தங்கக்காசு, சீரேதான்திடாரவைப்புகண்டெடுத்துசிறப்
புடனேயவர்களுக்காய்க்கொண்டுவந்தேன், வேரேதான்மற்றோராலெடு
க்கப்போமோ விருப்பமுடன்நான்கண்டேனுண்மைதானே. ௪௪௦

ஸ்ரீராமர்முத்திரைவராகனைக்கண்டு சினத்தார்தங்கக்காசு.

செய்தது.

தானானராமருடவராகந்தன்னை தகமையுள்ளசீனபதிதேசத்தார்
கள், மானானசெம்பொன்னின் காசுதன்னை மகத்தான முத்திரையும்
வளமுங்கண்டு, தேனானதென்பொதிகைசாரல்தன்னில் சிறப்புடனே
தானெடுத்த தங்கக்காசு, கோனானபெனதையர்காலாங்கிநாதர் குறிப்
புடனேசொன்னதொருகாசுமாமே. ௪௪௧

காசானசெம்பொன்னின் தங்கக்காசு சருவாகக்கண்டல்லோ
சினத்தார்கள், நேசமுடன்ராமருடவராகன்போலும் நேர்மையுடன்
ராஜாதிராஜன்போலும், பாசமுடன்பரங்கிபென்றதங்கக்காசு புலபல
வாங்கேசமதில்செய்யலாச்சு, மாசில்லாதங்கமதுதசமற்றுத மன்னவ
ராஞ்சீனபதியமைந்திட்டாரே. ௪௪௨

அமைத்தாரேபலபலவாம்வர்ணமாகும் வப்பனேசீனபதிமார்க்
கத்தோர்கள், சமைத்தாரேமதியாலேகாசுதன்னை சட்டமுடன்தான
மைத்தார்விளைதங்கோடி, இமையாமல்ரூபமதைத்தானமைத்து பெ
ழிலானராஜபதிமரண்பருக்கு, சுவைபோலூர்தங்கமென்றகாசுதன்னை
சூட்டினார்காவில்லைசொல்லொண்ணாதே. ௪௪௩

ஜெயமுனிசமாதிக்குயேகல்.

ஒன்றாதபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓதாகோடாதச
க்கள்மருத்துவந்தான், என்றாதபுலிப்பாணியமைந்தாரொரு பெயரிலா
னகாலாங்கிசொன்னநீதி, நின்னமுடன்தேசமல்லாதுத்தியல்லோ
தேற்றமுடன்ஜெயமுனியைக்கண்டேன்யானும், வண்ணமுடன்வெகு
காலமிருந்தசித்து மார்க்கமுடன்சமாதிதனைக்காண்பேன்பாரே. ()

காணவேபோகருஞ்சொல்லும்போது கருவானஜெயமுனியார்
சீஷவர்க்கம், பூணவேஜெயமுனியார்சித்துதாமும் புகழானசீடவர்க்
கந்தனையழைத்து, தேவனேயென்றனுக்குசமாதிகாணும் தயபுரவா
ய் யாகடையமணமுங்கொண்டேன், நீணவேகாசினியிலானைபற்றே
கிட்களமாய்சமாதிசெல்வேனென்றிட்டாரே. ௪௪௫

இட்டாரேசெயமுனியார்சித்துதர்முட்பெழிலானவடகோடிகா
ணத்தில், திட்டமுடன்தென்பொதிகைச்சாரல்தன்னில் திகழுடனே
சமாதிக்குழிட்டமுக்கோடி, வட்டமுடன் சீஷவர்க்க மனதுவந்து மகத்
தானசமாதியது யிடமுந்தேடி, அட்டமுடன்குழியதுவுந் தோண்டி
யேதான் அழகானசமாதியதுகட்டிட்டாரே. ௪௪௬

கட்டவேசமாதியதுவென்னசொல்வேன் கைலாசசெயமுனியார்
சித்துதாமும், திட்டமுடன்சமாதிக்குச்செல்வேனென்று சிறப்புட
னேசீடவர்க்கந்தனையழைத்து, மட்டவிழ்சோன்மாண்பர்களேசீமா
னேகேள் மகத்தானசமாதிக்குசெல்லப்போறேன், இட்டமுடன்நீங்
களெல்லாம்கிட்டிருந்து வெளிவானசமாதிதனைமூடிப்போடே. ௪௪௭

செயமுனியார்சமாதியில் சென்றபோது அசரீரியாக்கு.

போவென்றுசொல்லுகையில்சித்தர்தாமும் பொங்கமுடன்சீட
வர்க்கங்கிட்டிருந்து, கூடேதானுபயாசந்தானிருந்து கொற்றவனார்
செயமுனியார்சித்துதாமும், விடேதான்கற்பாறைமேலேமூடி விருப்
பமுடன்மண்ணதனை மேலேதூவி, சாடவேசமாதியதுபொதித்துமே
தான் சட்டமுடன்செய்யவென்றுமொழிசொன்னாரே. ௪௪௮

சொன்னாரேசெயமுனியார்சித்துதாமும் தோற்றமுடன்வசரீரி
கூறலாச்சு, மன்னுகேள்நான்வருகுங் காலந்தன்னில் மகத்தானவதி
சயங்கள்மிகநடக்கும், இன்னிலத்திலுருவெல்லாங் கண்திறப்பார்
பெழிலானவூமைபன்பேசுவான்பார், பன்னவேசப்பாணிநடப்பான்
பாரு பாருலகில்செவிடனொலிகேட்குந்தானே. ௪௪௯

தானனதேன்மாரிபொழியும்பாருதன்மையுள்ளபிரளயங்களதி
கங்காணும், கோமானும்வேந்தர்களும்போரேசெய்வார் குவலயத்தில்
மாண்பரெல்லாம்போரில்மாள்வார், தேனனடிஞேன்மணியாள்தேச
ம்மாறி திசைகெட்டுபதிகெட்டுதிரும்பிநிற்பார், பானனவுலகமெல்லா
மென்னைப்போற்றி பட்சமுடன் துதிசெய்வார்காண்பீர்தானே. ௪௫௦

காணவேயிருபதுவாண்டுமட்டும்காசினியையாண்மறந்துசமாதி
யின்று, பூணவேநான்வருகுங்காலந்தன்னில் புகழானசீடவர்க்கமெல்
லாருந்தான், வேணவேசமாதியிட்டுவருகும்போது விருப்பமுடனெ
ன்பக்கல்நின்றுமேலோ, மாணவேசமாதியதுவெடிக்கும்போது மண்
டலத்திற்பாறையதுவெடிக்கும்பாரே. ௪௫௧

பாரேதான்சித்துவருங்காலந்தன்னில் பாருலகில்சீடவர்க்கமெல்
லாருந்தான், நேரேதான்சமாதியதுவெடிக்குமுன்னே நேர்மையாந்தி

ருக்கூட்டமான்பரோடும், சீரேதான்சமாதிபதுமுன்னேநின்று சிறப்
பானசித்துவருங்காலமென்று, சீரேதானவெகுகோடியான்பராலே
திக்கமுடனேசமாதியிடமிருந்தார்தாமே. ௪௫௨

இருந்தாரேகோடிவர்க்கசேனையோடு வெழிலானசமாதிபதுமு
ன்னேநிற்க, பொருந்தவேசமாதியதுவெடித்ததுமல்லோ பொங்கமுட
ன்காதாக்கசித்துதாமும், திருந்தவேகாயாதிகற்பங்கொண்ட தேக
மதுஜெகஜோதிமின்னல்போல, வருந்தவேசித்துமகாரிஷியார்தாமும்
வையகத்தில்வந்தொருவன்மைபாரே. ௪௫௩

செயமுனியார் இரண்டாவதுசமாதிக்கேகல்.

வண்மையாஞ்செயமுனியார்சித்துதாமும் வையகத்தைத்தான்
மறந்துவந்துமல்லோ, வுண்மையாய்த்தேகமதுயிருக்குமென்ன ஓகோ
கோகாதாக்கள்கோடிபேர்கள், திண்மையுடன்வையகத்தைமறந்தும
ல்லோ நிகழானசமாதிக்குச்சென்றார்தாமும், பன்மையாய்நாள்சிலது
காலந்தன்னில பட்சமுடன்சமாதிக்குப்போகன்றே. ௪௫௪

நன்மையுடன்சமாதிக்குப்பின்னுமோர் நாதாந்தசொரூபரங்கே
மனதுவந்து, வன்மைசெறிபாக்கியமும்காடுதானும் வளமானநன்னக
ரந்தான்மறந்து, தன்மைபெறும்வையகத்தில்வாழ்க்கையற்று துப்பு
ரவாய்சமாதிக்குபோறேனென்று, தன்மையாய்சித்துமுனிசொரூபா
னந்தர் சட்டமுடன்சமாதிக்கியேகினாரே. ௪௫௫

ஏகவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் வெழிலானசமாதிக்குப்போ
கவென்று, சாகமுடன்திருப்பாலிகடலோரந்தான் சட்டமுடன்சமா
திக்குபேகவென்று, நாகமுடன்சீடவர்க்கக்கூட்டத்தோடுலமுடனே
சமாதிக்குமுன்னதாக, பாகமுடன்செயமுனியார்சித்துதாமும் பட்ச
முடன்சீஷரோடுசென்றிட்டாரே. ௪௫௬

சென்றாரேசெயமுனியார்சித்துதாமும் செழிப்பானசமாதியது
தோண்டவென்று, நின்றதொருசமாதியதுதோண்டியல்லோ கிட்கள
மாய்கல்லாலேயறையுண்டாக்கி, வென்றிடவேசுற்பாரைத்தானமை
த்து விருப்பமுடன்சீடவர்க்கமான்பரோடு, கன்றாமல்செயமுனியார்
சித்துதாமுங் காசினியைத்தான்மறந்துபேகினாரே. ௪௫௭

ஏகவேசமாதிக்குச்செல்கவென்று வெழிலானசெயமுனியார்சி
த்துதாமும், பாகமுடன்சமாதிதனில்இறங்கிபல்லோபட்சமுடன்சீடரு
க்குகூறலுற்றார், வேகமுடன்கற்பாறைமூடிப்போட விருப்பமுடன்

சீடவர்க்குமுரைத்தபோது, தோசமுடன்சீடவர்க்க மெல்லாம்கூடி தோருமல்பாறைதனைமூடிப்பாரே. ௪௫௮

மூடவேசெயமுனியார்சித்துதாமும் முனைபானசமாதிதனிலிரு ந்துகொண்டு, நீடவேயசரீரிவாக்குதானும் நிட்களமாய்த்தானுரைத் தார்சீடருக்கு, கூடவேமுப்பதுவாண்டுமட்டுங் குறையாமல்பூமிதனி லிருந்துகொண்டு, ஆடவேவையகத்தையான்மறந்து அவனிதனில்வ ருவேனென்றுரைத்திட்டாரே. ௪௫௯

உரைத்துமேசிலகாலஞ்சென்றபின்பு ஓங்காரசொருபதாக்கள்சித் தம்மால், நிரைப்புடனேமறுபடியும்வருவேனென்று திட்டமுடன் செயமுனியார்சொன்னவாக்கு, நிரைப்புடனேமுப்பதுவாண்டுசெ ன்று நேர்மையுடன்சீடவர்க்கம்வந்துநிற்க, மரைப்பில்லாசித்துமுனி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன்சமாதிவிட்டுவந்திட்டாரே. ௪௬0

வந்தாரேசித்தமுனிரிஷிபார்தாமும் மார்க்கமுடன்வையகத்தை க்காணவென்று, சொந்தமுடன்சமாதிவிட்டுவந்துமல்லோ தோற்றமு டன்சீடவர்க்கங்காணபதாச்சு, அந்தமுடன்சீடாதிசீடரெல்லாம் வன் புடனேகுருதனையேவாழ்த்திநின்று, சிந்தனைகள்மிகத்தீர்ந்துகுருவி ன்பாதம் சிறப்புடனேமாண்பரெல்லாம்பணிந்திட்டாரே. ௪௬௧

பணியவேசித்துமகாரிஷிபார்தாமும் பாங்குடனேசீடவர்க்கந் தாமுரைப்பார், அணியுடனேவையகத்திலுறைசைதன்னை வன்புடனே யொழிப்பதுவுமெத்தனன்று, துணிவுடனேவையகத்தி லிருந்துமெ ன்னதுப்புரவாய்த்தேகமதைபொழிதமேதென்று, பணிவுடனேசமா திக்குப்போறேனென்று பண்பாகத்தாமுரைத்தார்சித்துதாமே. ()

சித்தானசெயமுனிபார்ரிஷிபார்தாமும் சிறப்புடனேவையகத் தைத்தானேமறந்து, முத்தானசமாதிக்குப்போரேனப்பா முதலகில்ம றுபடியும்வருவதில்லை, பத்தானசீடவர்க்கமானபேரே பாரைகொண்டு மெய்த்தேயுமூடவேண்டும், சுத்தமுடன்சதாகாலம்பூசைவர்க்கம்சுட ரொளியாந்தீபமதைவைக்கநன்றே. ௪௬௩

நன்றானசமாதியிலேபூசைமார்க்கம் நாடோறும்நடத்திவருங்கா லந்தன்னில், குன்றானகோமேவந்தரென்னைத்தானுங் கொற்றவனார்செ யமுனியாரெங்கேயென்றால், பன்றானபரமகுருநாதர்தம்மின் பாதார விந்தமதுயடைந்தாரென்றுமே, வென்றிடவேபதிசயங்கள் மிகவுரை த்து மேதினியிலாசைபதுஒழிப்பிரதாமே. ௪௬௪

போகர் செயமுனியார் வரலாறுகூறல்.

வானானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு தகைமையுள்ள செயமுனியா
ர்சித்துதாமும், பானானவையகத்தினாசையற்று பரமகுருநாதரது
பாதஞ்சேர்ந்தார், தேனானை யென்னையர்காலாங்கிநாதர் தேற்றமுட
னெந்தனுக்குசொன்னநீதி, கோனானகுருபானார் செயமுனியார்தா
மும் குவலயத்தினாசைதனை மறந்தார்பாரே. ௬௬௫

மறந்தாரே செயமுனியார்சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்தி
னாசையெல்லாம், துறந்தாரேபதினாறு பிரமாவைத்தான் துப்புரவா
ய்யுகங்கடந்துசித்துதாமும், திறமுடனே சகலகலையறிந்துமென்ன
திக்கெங்குமொரு குடையிலாண்டுமென்ன, அறமதுவும் வழுவாமல்
செய்துமென்ன அவனிதனில்செயமுனியும் மண்ணானாரே. ௬௬௬

மண்ணாகிப்போனாரே சித்துதாமும் மகத்தான வையகத்தினா
சையற்று, கண்ணபிரான்முதலானோர் மண்ணில்மாண்டார் காசினியி
லாரிருந்தார்வுலகுதன்னில், வண்ணமுடன் சித்துமுனிரிஷியார்தாமும்
வளமுடனே யிப்படியே மாண்டாரல்லோ, என்னமது கொண்டல்
லோ வுலகுதன்னில வெழிலானவாசையது வொழிந்திட்டாரே. ()

ஒழித்தாரே யிப்படியோவனேகஞ்சித்து வொப்பரவே கலியுக
த்தினாசையெல்லாம், வழிப்படவே யொழித்தவர்கள் கோடாகோடி
வைகுண்டபதவிதனை யடைந்தார்கோடி, பழிதனக்குயிடங்கொடா
வண்ணமாக பாருலகில் சடமொழித்தார் சித்துதாமும், அழியாத
சடலமது வழிந்துபோச்சு வப்பனேயுலகமதில்லானதுங்காணே. ()

காணவேயிப்பெரிய சித்துதம்மை காசினியில்சித்தர்முனியென்
னலாகும், தோணவே தவங்கிடந்தரிஷியார்தம்மை தொல்லுலகில்
தெய்வமென்று செப்பலாமோ, வேணபடி வையகத்துமாண்ப ரெல்
லாம் விருப்பமுடனிப்படியே மாய்ந்தாரல்லோ, காணவேசித்தர்களி
னவர்க்கமெல்லாம் நானிலத்திலிப்படியே பொய்வாழ்வாச்சே. ௬௬௯

ஆச்சப்பாபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு ஆரிருந்தார் வுலகுதன்னி
ல் பொய்யேவாழ்வு, மாச்சலுடனே சமாதுக்குச்செல்வேனென்று மா
னிலத்தில்தவமழிந்து கெட்டார்கோடி, மூச்சடங்கி வாசியோகஞ்
செய்தபேரும் மூதுலகிலிருந்தாரோ லக்ஷ்காயிலலே, ஏச்சானவுலக
மெலாமிப்படியேயாச்சு யெழிலானமாயசித்தி கிரியைதானே. ௬௭௦

அசுவனிதேவர் சமாதிகண்டது.

தானானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தன்மையுள்ள சினபதிவிட்டு
யரலும், கோனானவென்னையர் காலாங்கிநாதர் குருசொன்னவாக்கி

னது பிரகாரந்தான், தேனானதுளிகைபது ஆண்டுபாரும் தேசமெலாஞ்சுத்திடல்லோ வருகும்போது, மானனவடகோடி கானகத்தில் மார்க்கமுடன்மலையொன்று நண்டேல்பாரே. ௪௭௧

பாரேதான்வடகோடிகானகத்தில் பாங்கானதிருப்பாலின் கடலின்பக்கல், சீரேதான்மலையொன்று குன்றொன்றுண்டு சிறப்பாவை சுவனியாம்பருவமப்பா, நேரேதான்மலைநாடுநடுமையத்தில நேர்மையுடன்குளிகையது கொண்டுமல்லோ, ஊரேதான்குடிகளில்லா மலைகள்நாடு வுத்தமனேயானுமது யிறங்கினேனே. ௪௭௨

இறங்கியேமலைவளத்தைச் சுற்றுங்கண்டேன் வெழிலானமலைசுத்திகாறுறண்டு,திறம்வேறுரிஷிமுனிவரங்கேயுண்டு நேர்மையுடன்பச்சைவண்ண மாண்பரப்பர், திறமுடையசிஷவர்க்கஞ் சொலவொண்ணாது தீர்க்கமுடன்வெகுபேரைக் கண்டேன்யானும,உறமானமானுக்கரோடிவந்து வுத்தமனேயெந்தனையுங் கண்டிட்டாரே. ௪௭௩

கண்டாரேசிஷவர்க்கமோடிவந்து கடூரமுடனெந்தனையு மாரென்றார்கள், விண்டமெதிருசிடவர்க்கத் தனைப்பார்த்து வீரடங்கிமெபதுங்கி யடியேனானும், தொண்டனைப்போலடிபணிந்து முடிகள்சாய்த்து, தொழுதிறங்கிமிகப்பணிந்து ஐயாவென்றேன் அண்டர்முதல்தான்போற்றுங் காலாங்கிநாதர் அவருடைய சிஷனென்று வரைந்திட்டேனே. ௪௭௪

அறைந்தேனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன் அங்கனவேவார்த்தையது வுரைத்தபோது, குறைபேசிவந்தவொரு சிஷவர்க்கம் குறிப்புடனேயெந்தனையும் பார்த்தபோது, முறைபேசிகதைபேசி உறவுபேசி மூவுலகிலசித்துமகாரிஷிகளோது, திறமையுடனுஞ்சனிதள் மிகவுஞ்செய்து தீர்க்கமுடன் ஆசீர்மஞ்செய்திட்டாரே. ௪௭௫

செய்தாரேயெந்தனுக்கு யிங்கிவுசொல்லி சிறப்புடனேவசுவனியார்த்தேவருக்கு, மையமேகாலாங்கிசிஷர்தாமும பாருலகைக்காண்பதற்கு பூபாலனானுன், தூயமேகுளிகைகொண்டுசினம்விட்டு தப்புவேகமறுடையவாசிர்மந்தான்,வெய்யவேகாண்பதற்குவந்தாரென்று விருப்பமுடன்வசுவனிக்கு வுரைத்திட்டாரே. ௪௭௬

அசுவனிக்கு சிஷர்களுரைத்தது.

இட்டாரேயெந்தனையுஞ் சிஷவர்க்கம் வெழிலானவசுவனியார்த்தேவருக்கு,சட்டமுடனதாமுரைத்தாரென்னைப்பற்றிதன்மையுள்ள

வசிவனியார்தேவர்தானும், வட்டமுடன்யெனையழைத்து யாரென்
றார்பார் வளமையுடன்காலாங்கிசிட்டனென்றேன், கட்டமதுவாராமல
டியேனுக்கு கைலாகுசெய்துமல்லோவனைத்திட்டாரே. சஎஎ

அனைத்தாரேகாலாங்கிசிட்டனப்பா அவனியெலாங்குளிகைகொ
ண்டுபறந்தசித்தர். கணப்பொழுதுபூமிதனில்தங்காசித்து நைசரசம்
பறக்குகின்றகடிகைபாலா, சுணப்பொழுதுபூமிதனில்கிற்கவேந்தர்
சாங்கமுடன்காலாங்கிக்குகந்தசிட்டர், வணக்கமுடனிணக்கமதுகொ
ண்டசித்தர் வண்மையுள்ளபாலகனேவாவென்றாரே. சஎஅ

என்றுமேவசுவனியாந்தேவர்தானும் வெழிலானவெந்தனையுங்
கொண்டணைத்து, குன்றானமகமேரகோவேகேளும் குவலயத்தில்
சித்தர்களுக்குகந்தசீடா, வென்றிடவேநாற்றிசையும்போற்றும்பாலா
வேதாந்தத்தாய்தமக்குவுகந்தபாலா, தென்றிசையிலகத்தியரும்மெச்
சும்நாதா தெளிவானகண்மணியேயென்றிட்டாரே. சஎகூ

கண்ணானகண்மணியேபோகநாதா கைலாசரிஷிகள்முதல்மெச்சு
ம்பாலா, விண்ணுலகில்நவகோடிரிஷிகள்தம்மில் விருப்பமுடன்தேர்ந்
தெடுத்தவினோதபாலா, தண்ணானசுடர்மணியேசூட்சாசூட்சம்தார
ணியில்கற்றறிந்தலோகநாதாவண்ணமுடன்மேதினியில்கீர்த்திபெற்ற
வைராக்கியபோகரென்றுமதித்திட்டாரே. சஅ0

மதித்தாரேயெந்தனையுந்தேவர்தாமும் மார்க்கமுடனெந்தன்மே
ல்பட்சம்வைத்து,துதித்தாரேகாலாங்கிநாதர் தம்மை துப்புரவாயஞ்
சலிகள்மிகவுஞ்செய்து, கதிப்பானசீனபதிவிட்டுநீரும் கண்மணியே
யேன்வந்தீராசீர்மந்தக்தான், விதிப்புணக்குயிருந்துமல்லோவந்தீரோ
தான் விருப்பமுடன்விதியகலவந்திட்டீரோ. சஅக

வந்ததொருவரலாற்றைக்கூறுமென்று வண்மையுடன்தாமுரைத்
தார்தேவர்தாமும், சிந்தனையாய்க்கேழ்க்குகையிலடியேன்றானும் சிற
ப்புடனேவசுவனியாந்தேவருக்கு, சொந்தமுடன்தங்களதுவாசிர்மந்
தான் துப்புறவாய்க்காண்பதற்குவந்ததென்று, இந்தமுடனடியேனு
ம்பணிந்துமல்லோ வன்பாகவணங்கிட்டேன்பாதந்தானே. சஅஉ

பாதத்தையான்வணங்கிபரமநாதா பாருலகில்குளிகைகொண்டு
வந்தேன்யானும், நீதமுடன்தங்களது வாசிர்மந்தில் நிலையானவசு
வத்தின் மார்க்கந்தன்னை, நேசமுடன்காண்பதற்கு வந்தேன்யா
னும்நேசமுடன்பறக்குகின்றவசுவந்தன்னை, நீதமுடனடியேனுங்
காணவென்று நீதியுடன்தம்பதிக்கு வருகலாச்சே. சஅ௩

போகர் அசுவனிதேவரை ஆகாயபுரவிகேட்டது.

ஆச்சென்றுசொல்லுகைபி லடியேன்றானும் வன்புடனேமனது
வந்த தேவர்தானும், பாச்சலுடன்தன்பதியி லழைத்துக்கொண்டு
பாங்கானகுன்னாகின் மேலேசென்று, வீச்சுடனேபறக்குமென்ற
வசுவந்தன்னை விருப்பமுடனென்றனுக்கு காண்பித்தார்பார், மூச்சட
க்கிக்குளிகைதனை கையிலேந்தி மூர்க்கமுடன்புரவியின்மே லேறி
னேனே. ௪௮௪

போகர்தன்குளிகையை கையில் மறைத்துக்கொண்டு ஆகாயபுரவியின் வேகஞ்சோதிப்பது.

ஏறினேன்கானகத்தைச்சென்றுயானும் பெழிலானசெம்புரவி
யொண்டுமல்லோ, தூறினேனாகாயமார்க்கமாக துப்புரவாய்வைய
கங்களெல்லாஞ்சுத்தி, மாறிடவேயசுவனியா யாசிர்மந்தான் மகத்
தானவலசாரியிடசாரியாக, கூறியபேர்மொழிபடியே யடியேன்றா
னுங் கொண்டுவந்துசெம்புரவி நிறுத்தினேனே. ௪௮௫

நிறுத்தினேனாகாபுரவிதன்னைநீதியுள்ளவசுவனியாந்தேவர்தா
னும், கறுப்புடையசெம்புரவி போகநாதா கருவானகுளிகைக்குகரி
யுமாச்சோ, துறுப்புநிகர்பலங்குறைந்து தோர்க்கலாச்சே துப்பு
ரவாய்க்குளிகையது மேலதாச்சோ, பொறுப்புடனே பொன்னுலகப்
புரவிமேலோ புகழானசினபதி மார்க்கத்தோனே. ௪௮௬

மார்க்கமுடனசுவனியாந் தேவர்தானும் மகத்தானகுளிகைக்கு
வாசிர்மந்தான், தீர்க்கமுடன்தானுரைத்தார் தேவர்தானும் தீரமுட
னென்றனது குளிகைக்கல்லோ, ஏர்க்கவேபேச்சிடவே ரிஷியார்தா
மும் பொழிலாகவென்றனுக்கு வசுவந்தன்னை, பார்க்கவே சினபதிக்
கொண்டுபோக பரமகுருவசுவனியாம் விடைதந்தாரே. ௪௮௭

விடையானதேவராது மொழியுங்கேட்டேன் வீரானபுரவியது
மகிமைகண்டேன், கடையுடனேநசம்புரவி பறக்கும்வேகம் நாதாக்க
ளொருவருந்தான்கண்டதில்லை, தடையன்றிசெய்புரவி யடியேன்றா
னுந்தன்மையுடன்பேசுவது மகிமைகண்டேன், படைமுகமாம் புரவி
யதுசெல்லும்வேகம் பாருலகில்சித்தர்களுங்காணார்தாமே. ௪௪௮

காணாரேநாதாந்தசித்துதாமும் காசினியில்வெகுகோடி கண்
டேன்யானும், தோணாதமகிமையெல்லாம்யானுங்கண்டு துப்புரவாய்
வுலகுபதிசுத்திவந்தேன், நீணவேயசுவனியாந் தேவர்தம்மால் நிட்
களமாய்வினோதவகை யானுங்கண்டேன், பூணவேயிதிகாசவித்தை
யெல்லாம் புகழாகவையகத்தில் கண்டிட்டேனே. ௪௮௯

கண்டேனேபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு காசினியிலசுவனியாமகி மைவித்தை, விண்டிடவே சீனபதிதேசத்தார்க்குளிருப்பமுட னுரைப்பதற்குயானுஞ்சொல்வேன் சண்டமாருதம்போன்ற புரவிதன்னைசட்டமுடன் சைனத்தார்காணவென்று, கொண்டுமேயான் போறேனப்பாகேளு குவலயத்திலாச்சரிய மகிமைதானே. ௪௮0

போகர் ஆகாயபுரவியின்மேல் சைனதேசம்போகிறது.

தானுனகாலங்கி சொன்னநீதி தப்பாமல் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனுனையெனதையர் கடாக்ஷத்தாலே கொற்றவனே ஆகயபுரவிகொண்டு, மானுனலோகமெல்லாஞ் சுத்திமேயதான் மகத்தான செம்புரவி கடிவாளேந்தி, தேனுனசைனபதி தேசமல்லோ சிறப்புடனேயான்போறே னென்றிட்டாரே. ௪௮௧

இட்டாரே புலிப்பாணி மைந்தருக்கு பெழிலான வார்த்தையது மிகவுங்கூறி, சட்டமுடன் செம்புரவிமேலேயேறி தாரணியெல்லாஞ் சுத்தி மகிமைபூண்டு, திட்டமுடன்சைனபதி தேசந்தன்னில் சிறப்புடனே செம்புரவியிறக்கினேன்யான், மட்டவிழ் பூங்கோதையர்களெல்லாருந்தான் மார்க்கமுடனெந்தனையே சூழ்ந்திட்டாரே. ௪௮௨

போகரை சைனதேசத்துப் பெண்கள் காணல்.

சூழ்ந்தாரேசைனபதி பெண்களோடு சுத்தமுள்ள மாண்பர்களுமொன்றாய்க்கூடி, தாழ்ந்ததொரு ஆகாயபுரவிதன்னை சட்டமுடனெல்லவருங் கண்டுஏங்கி, வாழ்ந்தோமே வையகத்தில் வெகுகாலந்தான் வளமையுள்ள வதிசயங்க ளனேகங்கண்டோம், வீழ்ந்ததொரு ஆகாயந்தனிலிறங்கி விடுபுரவி மகிமையது கூறப்போமோ. ௪௮௩

கூறவென்றால்நாவில்லைப் பாவுமில்லை "குவலயத்தில் பொற்புரவி புதுமையாவும், மாறலுடன் வெகுகோடி வித்தைதானும் மன்னவனே போகமுனிநாதர்நீயும், ஆறலன்றியெங்களுக்கு வதிதமார்க்கம் துப்புர வாய்வுபதேசஞ் செய்வீரல்லோ, சீறலதுவாராமல் நாங்களுந்தான் சிறப்புடனே வுபதேசம் பெற்றோங்காணே. ௪௮௪

காணவேயுபதேசம் மதிதங்கொண்டு காக்ஷடனே சைனபதி வாழ்ந்திருந்தோம், பூணவேவெகுதேச வதிசயங்கள் புகழாகத்தாமுரைப்பீரெங்களுக்காய், ஆணவமாமசுவமதின் மகிமைதன்னை வன்புடனே வையகத்தில் கண்டதில்லை, நீணவேவாகாய புரவிதானும் நேர்மையுடன் கண்டதொரு மகிமையாரே. ௪௮௫

பாரேதான் செம்புரவி மார்க்கர்தன்னை பாரினிலே ராஜாக்கள் கண்டதில்லை, நேரேதான்தேசமெல்லாஞ் சுத்திவந்துநேர்மையுடன சுவதாவனத்தைக்கண்டேன், கூரேதானசுவதாரிடியாசிர்மம் குறிப்பானஉசனபதி மார்க்கத்தோரே, நீரேதானுசிர்மஞ் சென்றமல்லோ திகழான ரிஷியாரைப் பார்த்திட்டேனே. சகசு

பார்த்திட்டேனசுவதாரிடிவனத்தில் பாங்கான செம்புரவி மகிமைதன்னை, தீர்த்திட்டே னுகாயப்புரவிதன்னை திறமானவசுவனியார் தேவர்தன்னை நேர்த்தியுடன்புரவிதனை வேண்டுமென்றேன் நேர்மையுடன் ரிஷியாருமனதுவந்து, பூர்த்தியுடன்யெந்தமக்கும் புரவிதானும்புகழாகத் தான்கொடுத்தார் தேவர்தாமே. (சகஎ)

தேவாரமசுவனியார் கடாட்சத்தாலே தேற்றமுடன்புரவிதனின் மீதிலேறி, ஆவலுடன் சைனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகக்காணுதற்குவேண்டுமென்று, மேவலுடன்குளிகைதன்னை சோதித்தேதான் மெச்சியேசெம்புரவி கொண்டுவந்தேன், ஏவலதுசெய்வதற்கு சைனத்தோர்க்கு யெழிலான புரவியது மகிமைதானே. சகஅ

தானனபுரவியதுயுந்தமக்காய் தன்மையுடன் கொண்டுவந்தேனருமைமெத்த, கோனனையெனதையா காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர் தாமுரைத்தநீதிதன்னால், பானைகாட்டகத்தை யானுஞ்சென்று பட்சமுடன் கொண்டுவந்தேன் புரவிதன்னை, தேனனவார்த்தையது மிகவுங்கூறி தெளிவாகத்தாமுரைத்தார் வதிதங்கானே. சகக

அதிதமுடன் புரவிதன்னைக்கண்டபோது அங்ஙனவேசைனபதி மார்க்கத்தோர்கள், துதிதமுடன்புரவியதுபோலேசெய்ய துப்புமவாயெத்தனங்கள் மிகவேசெய்வார், நதிதமுள்ளபுரவியது செய்வதற்கு நாதாந்தமுனிவரால் முடியாதல்லோ, கதிதமுள்ள செம்புரவிசெய்வதற்கு கருவாக்சைனபதி நினைத்தார்தாமே. ருoo

நினைத்துமேசைனபதி தேசத்தோர்கள் நிகட்சியுடனுகாய புரவிதானும், பணியமென்றசெம்பாலே புரவிசெய்து பாங்குடனேபஞ்சலோகந்தன்னைசேர்த்து, நினைவுடனேபஞ்சகர்த்தா ளொடுக்கத்தாலும் திகழானபஞ்சலோகந் தன்னிற்சேர்த்து, மூனையானபஞ்சபூதமொன்றாய்ச்சேர்க்க முடியாமல் செம்புக்குவுயிருமாச்சே. ருoக

பஞ்சலோகப்புரவி பஞ்சகர்த்தாளொடுக்கம்.

ஆச்சப்பாயிரிதிவினில் அப்புசேர்ந்து, வன்புடனேவப்புதனில் தேய்வுசேர்ந்து, மூச்சப்பாதேய்வுதனில் வாய்வுசேர்ந்து முசியாமல்

வாய்வுதனிலாகாயஞ்சேர்ந்து, மாச்சலுடன்பஞ்சபூத மொன்றேடொ
ன்று மார்க்கமுடனென் றுக்குள்ளொன்றடக்கம், பாச்சலுடன் பூத
ங்களைந்து சேர்ந்து பாங்கானவசு வத்துக்குயிருமாச்சே. ௫௦௨

உயராசைசினபதி மார்க்கத்தார்கள் ஒப்பமுடனசுவமதுசெய்து
மேதான், மயில்போன்றசெம்புரவி தனையமைத்து மகத்தானவாகா
யங்கொண்டுசெல்ல, பயிலானசூத்திரத்தில் வாய்வுதாக்கி பாரினிலே
பறப்பதற்கு மயமுண்டாக்கி, அயிலமுடன்சைனபதி மான்பரெல்
லாம்வன்புடனே அசுவமது சமைத்தார்பாரே. ௫௦௩

பாரேதான்போகருடவசுவம் போலபாங்குடனே சினபதிமான்
பரெல்லாம், நேரேதான்செம்புரவி நியமித்தார்கள் நேர்மையுடன்
செம்புரவிதன்னைத்தானும், சீரேதானசுவதாரிஷியாருக்கு சிறப்புட
னே.சைனபதிவசுவந்தன்னை, தீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு
தீரமுடனசுவதாபதி சேர்ந்தேனே. ௫௦௪

பதிபானவசுவனியார் வாசீர்மந்தான்பாலகனே புலிப்பாணிமை
ந்தாகேளு, துதியுடனேவாசீர் மஞ்சென்றேன்யானும் தும்புரவே
யசுவனியாந்தேவர்பக்கல், மதிபோன்ற செம்புரவிதன்னைத்தானும்
மார்க்கமுடன்கொண்டல்லோ சென்றுநின்றேன், அதிவினயபலகா
லும் விண்ணப்பங்கள்வன்புடனே வஞ்சலிகள்செய்தேன்தானே. ( )

தானானவசுவனியாந் தேவர்தானும்தன்மையுடனெந்தன்மேல்
கிருபைவைத்து, கோனான யெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்
பாதமதுகடாட்சத்தாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலு
ம்தேற்றமுடனென்மீதில் பட்சம்வைத்து, பானானமுறைப்படியே
யென்னைத்தானும் பாங்குடனேசிஷவர்க்கம் நினைத்தார்தாமே. ௫௦௬

தாமானவசுவனியாந் தேவர்தானும்தன்மையுடனெந்தன்முகந்
தன்னைநோக்கி, பூமானுங்காலாங்கிகொண்டசீஷர் புகழானயெந்தனிரு
மணியேகேண்மோ, சாமானமான தொருபுரவிதானும் சட்டமுடன்
நிர்மித்தவண்மைதன்னை, கோமானேபோக ரிடிதுய்யபாலா கூறுவீ
ரெந்தனுக்கு வுண்மைதானே. ௫௦௭

உண்மையுடனசுவனியாந் தேவர்தானும் வுகமையுடனுத்தாரங்
கேட்கும்போது, தண்மையுடனடியேனுந் தாள்வணங்கிசட்டமுடன்
பானுரைத்தேன் தேவர்சங்கம், திண்மையுடனாகாய புரவிதன்மேல்
தீர்க்கமுடனடியேனுஞ் சென்றுமல்லோ, வண்மையுடன் சைனபதி
யானுஞ்சென்றேன் வளமான புரவிதனைக்கண்டார்தாமே. ௫௦௮

கண்டாரேசெம்புரவி தன்னைப்பார்த்து கைலாயநாதருட புரவி
யென்று, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் புரவிதானோ ஆண்டவனார்மயே
ஸ்வரனார்புரவிதானோ, கொண்டுமேதன் மனதிலெண்ணங்கொண்டு
குறிப்புடனேபுரவியது போலமைத்து, சண்டமாருதம்போல புரவி
தன்னை சாங்கமுடனெந்தனுக்குத் தந்தார்தாமே. ௫௦௯

தந்தாரேசெம்புரவிக் குயிருந்தந்து தகமையுள்ள சினபதிமாண்
பர்தாமும், அந்தமுடன் செம்புரவியமைத்துமேதான் அன்பாகத்தா
ன் கொடுத்தாரெங்களுக்கு, சொந்தமுடனசுவனியாந் தேவருக்குத்
தோறாமல்செம்புரவி கொண்டுசென்றேன், சிந்தனைகள்மிகத் தீர்ந்து
செப்பலுற்றேன்திறமான அசுபனியாந்தேவருக்கே. ௫௧௦

சைனதேசத்துப் புரவியைக்கண்டு அசுவனிதேவர் ஆச்சரியப் படுதல்.

தேவராம்ரிஷி முனிவர்நாதர்தாமும் தேற்றமுடன் செம்புரவி
தன்னைப்பார்த்து, யாவலுடன் சீனபதிமார்க்கத்தோர்கள் வன்பாகச்
செய்து வைத்தபுரவிதன்னை, மேவவேகுளிகையது வேகந்தன்னை வி
ருப்பமுடன்கண்டல்லோ மிகக்களித்து, தாவலுடன்புரவிக்கு வுப
தேசங்கள் சட்டமுடன்தான்கொடுத்தார் ரிடியார்தானே. ௫௧௧

தானானபுரவிக்குமகிமைசொன்னார் தன்மையுள்ள வசுவனியார்
தேவர்தாமும், கோனானவுபதேசம் யென்னவென்றால் கொற்றவனார்
போகரிடிவுத்தாரந்தான், தேனானசெம்புரவி கேட்பதற்கு செப்பி
னார் தேவரிடிமுனிவர்தானும், பானானவுலகமெலாம்சுத்தும் போது
பண்பாகநில்லென்றால் நிற்கவேண்டும். ௫௧௨

வேண்டுமே போவென்றால் போகவேண்டும் விருப்பமுடன்விடு
திதனில்நிற்கவென்றால், தூண்டுமிகக்கருமானபஞ்சதாதும் தொட்ட
வுடனசைவற்றுநிற்கவேண்டும், தாண்டியேசெல்லாமல் போகர்வாக்
குதட்டாமல் மகிமை தன்னையறியவேண்டும் யாண்டேனேன்குகால
மிருக்கவென்று வன்புடனே வரமதுவுங்கொடுத்தார்பாரே. ௫௧௩

போகர் சிக்கிந்தாமலையின் ரிடியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பண்புடனே யுந்தமக்குச்
சொல்வேன்யானும், நேரேதான்தெற்குமுகந் தன்னிலப்பா நேரான
சிக்கிந்தாமலைதானுண்டு. கூரேதான்மலைதனிலே வதிசயங்கள் குறிப்

பரனவடிவேர்கோயிலுண்டு, யாரேதான்வைகையென்ற நதியுமுண்டு வனமானகனையுண்டுகாணுமுண்டே. ௫௧௪

உண்டான மலைதனிலேசித்தரப்பா ஓகோகோநாதாக்கவ்கோடியுண்டு, கண்டாலும்விடுவார்கள் முனிவர்தாமும் காசினியில்மாண்பர்கட்கு கண்ணிற்கிட்ட, பண்டுடனே கிழக்குமுதல் சரிகையாவும் பாலமூர்தங் கொண்டல்லோ யிருப்பார்தாமும், பெண்டானமாய்கையது அறியாரப்பா பேரானசித்தர்முனி கூட்டந்தானே. ௫௧௫

கூட்டமாமலைதனிலே குளிகைகொண்டு கொப்பெனவே மலைமீதிலிறங்கினேன்யான், நீட்டமுடன் மலைதனிலேயிருந்தசித்து நேர்மையுடனெந்தனது புரவிகண்டார், தாட்டிகமாய்ப்புரவியிடங் கிட்டிநின்று சாங்கமுடனெந்தனை யுங்கண்டிட்டார்கள், வாட்டமுடன் சிறுபாலாபுரவியென்ன வந்தவகையாரெனக்குச் சொல்லென்றாரே. ()

சிக்கிந்தாமலை சித்தரிடஞ் செம்புரவிபேசுவது.

சொல்லென்று கேட்கையிலேசித்துதாமும் தோருமல்புரவியது மகிமையோடு, வெல்லவேசித்துமுனிநாதருக்கு வெழிலான யெந்தனது புரவிதானும், நல்லதொருவார்த்தையது மிகவுங்கூறி நன்மையுடன் தானுரைக்கும் புரவிதானும், புல்லவேகாலாங்கி சீஷர்தம்மின் புகழான போகரிஷி யென்னலாச்சே. ௫௧௭

என்னவே புரவியதுமகிமைதன்னால் யெழிலான வார்த்தையது மிகவேகூறி, பன்னவே அசுவனியாங் தேவர்தானும் பாங்கானபோகரிஷிநாதருக்கு, சொன்னமென்ற புரவியது தான்கொடுத்தார் துப்புரவாய்சைனபதி கொண்டுசென்றார், அன்னமதுதன்போலே வாய்திறந்து அழகான வார்த்தையது கூறலாச்சே. ௫௧௮

கூறவேசைனபதி மாண்பரெல்லாம் குறிப்பானபுரவியது மகிமைகண்டு, மாறவேபஞ்சலோகந் தன்னிலேதான் மகத்தான புரவியது வுண்டுசெய்து, ஆறவுடன் பஞ்சபூதங்களைத்தான் வன்பாகத்தான் கொடுத்துயென்னைத்தானும், வீறவுடன்போகரிஷி நாதருக்கு விருப்பமுடன் தான்கொடுத்துவனுப்பினாரே. ௫௧௯

அனுப்பவே செம்புரவியடியேன்றன்னை அழகானபோகரிஷி முனிவர்தானும், மனுவுடனேயெந்தனையும் வசமதாக்கி மகிழ்ச்சியுடன் குளிகையதுதானும்பூண்டு, தனுர்வுடனே ஆசீர்மங்கொண்டுமல்லோ தகைமையுள்ள சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி, கனுவுடனேவந்தாரே போகநாதர்கைலங்கிரி நாதரைத்தான் காணத்தானே. ௫௨௦

தானானபுரவியது கூறும்போது தன்மையுள்ள திருவேலதேவர்
தானும், தேனாவசெப்புரவி தன்தனக்கு தேற்றமுடன் ஞானோபதே
சஞ்சொல்லி, பானானகாலாங்கிநாதர்தம்மின் பான்மையுள்ள சிஷனெ
ன்றுமனதுவந்து, தேனானமருத்துவ மாங்கிரியைதன்னை தேற்றமுட
னுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௫௨௧

பாரேதான் செம்புரவியுபதேசத்தை பாங்குடனேகொண்டபின்
புயடியேனுக்கு, நேரேதான் திருவேலரிடியாசிரமம் நேர்மையுடன்
சிஷவர்க்கங்கொண்டுசென்று, தீரேதான் திருவேலரிடி யார்முன்னே
தீர்க்கமுடன்யெந்தனையுங் கொண்டுசெல்ல, வேரேதான் சிக்கிந்தா
மலைநாட்டுள்ளே விடுதிதனில்புரவிவிட்டு யிறங்கினேனே ௫௨௨

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரிடியாரைக்கண்டது.

இறங்கினேன் சிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே யெழிலான சிஷவர்க்
கந்தன்னைக்கண்டேன், சுறங்கமென்ற குகைதனிலே சிஷர்தாமும்
சூட்சமுடனெந்தனையுங் கொண்டுசென்றார், மறங்களுடன் மலைதனி
லேகோட்டையுண்டு மகத்தான கோட்டைக்குவாசல்நான்குந்திறமு
டையவாசல்வழி யென்னைத்தானும் திசமுடனேகொண்டு சென்றார்
சிஷர்காணே. ௫௨௩

காணவே கோட்டைவழிதன்னிற்சென்று கருவாகமுன் வாசல்
நிற்கும்போது, தோணவேதாளதுதான் திறந்ததங்கேதுப்புரவாய்லி
ங்கமென்ற சமாதிகண்டேன், பூணவேரெண்டாங்கால்வாசல் சென்று
புகழாக யெந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், காணவே சோதிலிங்கஞ்
சமாதிகண்டேன் நாதாந்தசித்தொருவர் கண்டேன்பாரே. ௫௨௪

பார்த்தேனே நாதாந்தசித்துதாமும் பாங்கானமூன்றாங்கால் வா
சல்சென்றேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக் கண்டேன் தீர்க்க
முள்ளசித்தொருவரங்கிருந்தார், ஆர்க்கவேநாலாங் கால்பதிதானப்பா
வன்புடனே வாசல்வழிசென்றேன்யானும், நாற்கமலசமாதிதனில்
வீற்றிருக்கும் நடராஜசுந்தரனைப் பார்த்திட்டேனே. ௫௨௫

இட்டேனே நான்குதிருகோட்டைவாசல் யெழிலானசித்தமு
னிசமாதிகண்டேன், வட்டமுடன்கோட்டையது வாசல்தாண்டி
வண்மையுள்ள திருவேலரிடியார்முன்னே, தட்டாமலெந்தனையுஞ்
சிஷவர்க்கம்சட்டமுடன் யெந்தனையுங்கொண்டுசென்றார், திட்டமுட
ன்திருவேலரிடியார்தாமும் தீர்க்கமுடனெந்தனையுங் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரே திருவேலரிடியார்தாமும் கடினமுடன் சிஷவர்க்கந்
தனையழைத்து, அண்டமதில்குளிகைகொண்டு சிறுபாலன்றான் ஆகாய

செம்புரவிகிட்டிறங்கி, சண்டமாருதப்போல மலைதானுள்ளே சட்ட முடன்வந்தவரை யாரென்றென்ன, துண்டரீ முள்ளதொரு சிஷவர்க்கம் துப்புரவாய்த் தனையழைத்துக் கேட்டார்தாமே. ருஉஎ

திருவேலரிஷி கேட்கையில் சீடர் போகரைக் கல்லாய் சமைத்தது.

கேட்கையிலேதிருவேலரிஷிபார்தாமும் கெவனமுடன் சிஷவர் வர்க்க மோடிவந்து, விட்கமுடன்போகரிஷி நாதர்தம்மைமிரட்டியே மிகபேசிவாதுகூறி, தாழ்க்கமலந் தனிலிருக்கும்வேலான தகமை யுள்ள ரிஷியாருமுந்தன்மீது, ஆட்க முடன்சினமதுவும் நேர்ந்துமல்லோ அப்பனேயுன்மீதிற் சீறினாரே. ருஉஅ

சிறவேசீடவர்க்கநாங்களுந்தான் சிறப்பான திருவேல ரிஷியார் வாக்கு, மீறியேவந்ததொருமொழியினாலே மிக்கவேயுந்தனையுஞ்சபிக்கவென்று, ஆறியதோர்கோபமதை தனையகற்றி வப்பனேயுன்முன்னே வந்தோம்நாங்கள், மாறியதோர்கல்லோடே யுனைசபிக்க மகத்தானதேவர்முனி விடைதந்தாரே. ருஉகூ

விடைதந்தாரெங்களது சித்துதாமும் வேதாந்தரிஷியாருமனது வந்து, தடையதுவும்நேராமல் யாங்களுந்தான் சாங்கமுடன் கல்லாகச் சமைப்போமென்று, சடைபோன்றசித்துமுனி சிஷவர்க்கம்சதுரானபோகரிஷி நாதர்தம்மை, படைவீரர்ஒன்றாகக் கூடியல்லோபாரினிலேகல்லாகச் சமைத்திட்டாரே. ருகூ0

சமைத்துமேபோகரிஷி நாதர்தாமும் தகமையுள்ளசித்தாமலைதானுள்ளே, அமைந்துமேகல்லாகக் சமைந்தாரப்பா அங்ஙனவேமாண்பர்களுங்கண்டதில்லை. இமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மை யெழிலானநாதவொளிசித்துதாமும், சமைந்ததொருபோகரிஷி நாதர்தம்மை சட்டமுடன் சித்தொளிவு மெழுப்பினாரே. ருகூக

நாதவொளிசித்து போகரை எழுப்புதல்.

எழுப்பினர் நாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானபோகரிஷி நாதர் தம்மை, வழுக்கில்லாநாதாந்தசித்துதாமும் வளமாகபோகருக்குவாசிர்மித்து, அழுக்கறவே அவனிதனி லெந்தநாளு வப்பனேசிரஞ்சீவி பட்டந்தந்தேன், ஒழுக்கமுடனுமதுபதிபோகவென்று வுத்தமனார் சித்தொளியும் விடைதந்தாரே. ருகூஉ

தந்தாரேநாதாந்தசித்துதாமும் தண்மையுள்ளபோகரிஷி நாதர் தம்மால், அந்தமுடன்தானெழுப்பி வினயங்கேட்க அழகானபோக

ரிஷி மூனியர்தாமும், சொந்தமுடன்காலாங்கி சீடனென்றேன் சுந்தரனேயென்னைப்பார்த்து மிகக்களித்து, விந்தையுடனுபதேசங் கூறியல்லோ விண்ணுலகில்போகவென்று வரந்தந்தாரே. ௫௩௩

தந்தாரேநாதவொளிசித்துதாமும் தகமையுடன்போகரிஷிநாதருந்தான், சுந்தரமாந்திருவேலரிஷியார்தம்மைசுத்தமுடன்யான்கண்டபோதுமல்லோ, விந்தையாயென்றனையும் பார்த்துமல்லோ விட்டகுறையிருந்ததினால் பொழுந்தீரேதான், அந்தமுடன்காலாங்கி கிருபையாலே அவனிதனில்மறுபடியும் பிறக்கலாச்சே. ௫௩௪

பிறந்துமேசனனமது வொழிந்துமேதான் பேரானபோகரிஷிநாதர்கேளும், இறந்தவர்களிவ்வுலகில் பிறந்ததுண்டோ பெழிலான மகிமையிது கூறொண்ணாது, திறமுடையசித்துமகா ரிஷியார்தாமும் தீர்க்கமுடனென்றனுக்கு வுபதேசங்கள், வுறமாகத்தான்கொடுத்து வாசீர்பித்து வுற்பனங்கள்மிகவுமல்லோ ஓதினாரே, ௫௩௫

ஓதவேயடியேனுந்தாள்பணிந்துவுத்தமனார்திருவேலரிஷியாருக்கு, நீதமுடன் காங்குவித்து சிரம்பணிந்து நீட்சியுடன் வுத்தாரஞ்சொன்னேனென்பாரு, போதமுடன்யென்றனையுங் கண்டதாலே புகழாகயுந்தனுக்குக் கிருபைசெய்வேன், தோதமுடன் சிலகாலமென்றன்பக்கல் தோற்றமுடனீரிருந்தா லருள்சொல்வேனே. ௫௩௬

சொல்வேனேலோகவதி சயங்களெல்லாம் சுருக்கமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசிப்பேன், புல்லவே திருவேல ரிஷியார்தாமும் புகன்றிட்டாரென்றனுக்கு வாக்குமல்லோ, வெல்லவேதசவருடம் யானுமங்கே வீருனசிக்கிந்தா மலைதானுள்ளே வல்லதொரு சித்தருடன் கூடயானும் வளமாகவனந்தனிலே யிருந்தேன்பாரே. ௫௩௭

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்கானகாட்டகத்தே சித்தர்கூட, நேரேதான்யானுமது வாசம்பூண்டு நெடுங்காலமங்கிருந்தேன் காட்டகத்தே, சீரேதான்சீஷனுடன் கொண்டுசென்று சிறப்பாகவிருக்கையிலே ரிஷியார்தாமும், பேரேதான்கூப்பிட்டு திருவேலர்தாமும் போனமகிமைதனைக் கூறினாரே. ௫௩௮

கூறினார்சிக்கிந்தாமலைதானுள்ளே கூறானகதவுமுண்டு மலைதான்பக்கல், மாறிடவேரிஷியாருஞ் சமாதிபூண்டு மகத்தானசமாதியது சொல்லொண்ணாது, நீறியதோர்கற்கண்ணைக் கூடமப்பா நிலையான சமாதியிடஞ் சென்றாயானால், தேரிடவேசிக்கிந்தா ரிஷிதானப்பா செயலானசமாதிக்குள் ளிருப்பார்காணே. ௫௩௯

சிங்கிந்தரிஷி சமாதி.

நாணவேநாலுயுகங்கண்டசித்து கருவானபிரளயத்தில்பிதற்தசி
த்து, பூணவேலோகமது முடிவுதன்னில் பொங்கமுடனுலகைக்க
டக்கசித்து, தோணவேவாதாபின் யோவான் தன்னைத் தோறுமல் க
ண்டறிக்கசித்தவாரும் நீணவேபிரளயங்கள்வந்த பின்பு நிலையாகி நி
ன்ற தொருசித்தர்தாமே. ௫௪௦

நாமான சித்துமகாசொரூபரப்பா தாரணியில்வெகுகாலங்கடந்
தசித்து, கோமான்களிருந்த தில்லைகொடியசித்துகொற்றவனே பேர
களிஷிபறியமாட்டாய், பூமானுமூணவதயர்காலாங்கிநாதர் புகழு-
னே கண்டறிக்கசித்துவாரும், நாமாகவறிந்தபடி சொன்னேனப்பா
நாட்டிலேயாரேனுஞ்சொல்லார்தாமே. ௫௪௧

சொல்லாரே சிங்கிந்தா மலைதானுள்ளே சொரூபமென்றசித்து
மகாரிஷியார்தாமும், வெல்லவேவெகுகாலமலையின்மேலேவேழ்க்கை
யுடன் தாமிருந்தார் ரிஷியார்தாமும், புல்லவே சமாதிக்குயேகவென்று
புகழானசிஷவர்க்கந்தன்னொடொக்க, அல்லல்படுத்வையகத்தினுசை
விட்டு வன்புடனே தாமெழுந்தார் ரிஷியார்தாமே. ௫௪௨

தானான சிங்கிந்தாரிஷியார்தாமும் தகமையுடன் சிஷவர்க்கந் த
ன்னைநோக்கி, கோனனையெனதையர் திருவேலரிஷியார் கொற்றவனு
ருத்தாரப்படியேதானும், பானுசமாதிக்குச்செல்வேனென்றுபட்ச
முடன் சிஷருக்குத்தானுரைத்து. தேனான சிங்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே
நீரமுடன்புரப்பட்டார்சித்துதாமே. ௫௪௩

சிங்கிந்தாரிஷிசீடருக்கு விசேடமுரைத்தல்.

சித்தான சிங்கிந்தாமலை தான்சித்து சிறப்பானசீடருக்குந்தாமு
ரைப்பார், முந்தான திருவேலரிஷியார்வாக்குமுதலனைக்கடந்தொ
ருரிஷியார்தாமும், எத்தனையோ வரைகோடிகாலமப்பாஏற்றமுடன்
வையகத்திலிருந்தார்தானும். பத்தியுடன்லோகமதிலிருந்துமேதான்
பாருலகில்லாபமதைக்காணார்பாரே. ௫௪௪

காணாரே திருவேல ரிஷியார்தாமுங் காசினியில்நாலு யுகமிருந்
துமென்னதோணுதகாய, கற்பங்கொண்டுமென்னதப்புரவாயாசை
தன்னை விட்டொழித்தார் வேணவே யானவர்களுத்தொண்டுசெய்து

வெகுகாலம் வையகத்திலிருந்தேன்பாரும், பூணவேபார்தனிலே வாசைபற்றுபுகழானசமாதிக்குபேகினேனே. ௬௩௫

ஏறுவேன்சமாதிக்குசீடவர்க்கம் யெழிலான சிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே, ஆகுடனேசமாதிபது தோண்டவென்று வன்புடனே ரிஷிருக்குவிடைகொடுக்க, பாருமொழிதவறாமல்ரிஷிவர்க்கம்பண்புடனே சென்றார்கள் மலையோரத்தில், வேகுடனேசமாதியது கட்டவென்று வெளிப்பட்டுத்தான் தொடர்ந்தார் மாண்பர்தானே. ௬௩௬

மாண்பானசீடர்களுஞ் சமாதிகட்டி மார்க்கமுடன் சிக்கிந்தா ரிஷிபாருக்கு ஆண்பான சமாதியதுகட்டியல்லோ அழகானபாரையதுமேலமைத்து, காண்பான ரிஷியார்க்கு முன்னேநின்று கர்த்தாவே சிக்கிந்தாமலைதான்சித்தே, நீண்பானசமாதியதுமுடிந்ததென்று நிஷ்டைவிட்டுவருகவென்றுபணிந்திட்டாரே. ௬௩௭

பணிந்துமேமாண்பரெல்லாம் தொழுதும்போதபட்சமுள்ளசிக்கிந்தாரிஷிபார்தாமும், துணிந்துமே சிக்கிந்தாமலையைவிட்டு தப்புரவாய்வெகுஜனங்கள்பின்னடக்க அணிபணியாய்மாண்பர்களுங்கூட்டத்தோடு வன்பான ரிஷியாரும்முன்னடக்க, கனிவுடனேசிக்கிந்தாமலைக்கு மேற்கே கர்த்தாவும்சமாதி பதிவந்திட்டாரே. ௬௩௮

வந்ததொருரிஷியாருஞ்சமாதிகண்டுவளமையுடன்மாண்பர்களை நோக்கல்கொண்டு, அந்தமுடனடியார்கள் தன்னைநோக்கிவன்புடனே மனதுவந்துவார்த்தைசொல்வார், இந்தவொருவையகத்திலுவைசவிட்டேன்யெழிலானசமாதிக்குச்செல்வேனப்பா, சொந்தமுடன்பாறைதனைமுடியல்லோசுத்தமுடன் காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௬௩௯

என்றுமேதாந்தசித்துதாமும்யெழிலானசமாதிதனிலிறங்கும்போது, குன்றுளமாமேரே மாண்பரேகேள்குறிப்பானசமாதிதனிலிறங்குறேன்யான், வென்றிடவேபாறைகளைமூடவென்று வெழ்க்கமுடன்குறவார்க்குகூறும்போது, அன்றுரைத்தமொழிபோலே மாண்பரெல்லாம் வன்பாகப்பாறைதனைமூடிட்டாரே. ௬௪௦

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதியில் அசரீரிவாக்கு.

மூடினார்சீடவர்க்கமாண்பரெல்லாமூதுலகைக் கடந்ததொருசித்துதாமும், நீடியேவருவதற்கு முன்னதாக நிட்களங்கமானதொருவாக்குதானும், கூடியேநான் வருகுங்காலமப்பா கொற்றவனே அறுபத்தாவாண்டுமாகும், தேடியேநீங்களெல்லாஞ்சமாதிபக்கல் தேற்றமுடன்காத்திருங்களென்றிட்டாரே. ௬௪௧

என்றுமேதான்வருகுங் காலந்தன்னில் மெய்ழிலானசப்பாணி நடப்பான்பாரு, குன்றின்மேல்மேயுகின்ற மிருகமெல்லாங் கொப்பெனவேவாய்ஞானம் மிகவேகூறும், வென்றிடவேகுருடனவன் கண்திறப்பான்வேதாந்தம் ஊமையன் மிகவேசொல்வான், ஞானமுணபட்சியது ஞானங்கூறும் நாதாந்தசித்துவருங் காலமாச்சே. ௫௫௨

ஆச்சப்பாபுலிபசுவுமொன்றாய்க்கூடி அடர்ந்ததொருபொய்கைதனில் நீரையுண்ணும், யாச்சனுடன் நரியந்து கரியைவெல்லும் பாங்கானபரியதுவும் அரியைவெல்லும், பேச்சனுடன்சந்திரனுங் கலைகள்மாறி மிக்கானநிலைதனையே நிற்பான்பாரு, காச்சனுடன்கதிரோனுந்திசைகள்மாறி கண்ணுக்குத்தோற்றாமல் நிற்பானபாரே. ௫௫௩

ப்பாரேதான்காலாங்கிசொன்னநீதி பட்சமுடன்யிவ்வுலகில்மெய்யதாச்சு, நேரேதான்பூவுலகிலப்பாகேளு நெடிதானபட்டமரந் தழைத்துநிற்கும், சீரேதான்பிரளயங்க ளதிதங்காணும் சிறப்பானசித்தரெல்லாம் முன்னேநிற்பார், கூரானயிவ்வண்ணவதிசயங்கள் புவலயத்தில் நடக்குமென்று சொல்லிட்டாரே. ௫௫௪

சொல்லவேசிக்கிந்தாரிஷிபார்தாமும் சுத்தமுடன்சித்துவருங் காலமாச்சு,வெல்லவே அருபத்துவாண்டுமாச்சு வேதாந்தசித்துவருங் காலமாச்சு,புல்லவேசமாதியிடமாண்பரெல்லாம்புகழானசித்தமுனி கூட்டத்தோடும், வல்லதொருநாதாந்தமுனிவர்தானும் வளமையுடன்சமாதிவிட்டு வருநாளாச்சே. ௫௫௫

சிக்கிந்தாரிஷிசமாதிவிட்டு வருவது

வருகின்றநாளாச்சுசித்துதாமும் வண்மையுடன்சீஷவர்க்கமுன்னேநிற்க, பெருகவேசமாதியின்றன் பாறைதானும்; போனநாள்வருகுங் காலந்தன்னில், வருவுடையபாறையது வெடிக்கலாச்சு ஓங்காரநாதாந்தசித்துதாமும், சொரூபமென்ற செகசோதிமின்னல்போல சுந்தரனார்சித்தொளிவும் வந்திட்டாரே. ௫௫௬

வந்திட்டார்நாதாந்தசித்துதாமும் வையகத்தின் பவக்கடலைக்காணுதற்கு, சொந்தமுடனசீஷவர்க்கமெல்லோருந்தான் சோர்ணமென்ற சித்தொளிவைக் கண்டாரங்கே, அந்தமுடன் சித்தொளிவு சொன்னவாக்கு அவனிதனில்மெய்யாச்சோ பொய்யுமாச்சோ, சுந்தரம்போல்வாய்திறந்து ரிஷிபார்தாமும் சூட்சமுடன் சுந்தரரைக் கேட்டிட்டாரே. ௫௫௭

கேட்டாரேசிக்கிந்தாமலைபின்வேந்தன் கீர்த்தியுடனிவ்வுலகிலிருக்கிறீரோ, நீட்டமுடன்யானுரைத்தவாக்குவண்ணம் நீடாழிபுலகமதிலுறுதியாச்சே, காட்டிகமாய்ச்சித்துமுனி வுரைக்கும்போது தன்மையுடன் சிஷவர்க்க மாண்பரெல்லாம், மாட்டிமையாய் நிறைவேறிப்போச்சுதென்றுமகதேவரென்று சொல்லிவணங்கிட்டாரே. ௫௬௮

வணங்கியதோர்சீடருக்கு வுபதேசங்கள் வளமாகத்தாமுரைத்தார் சிடியர்தாமும், இணங்கியேசிக்கிந்தாமலைபின்மேலே பெழிலான சிக்கிந்தா ரிஷீபர்தாமும், மணக்கமழுஞ்சமாதிவிட்டு முனிவர்தானும் மார்க்கமுடன் சமாதிவிட்டுவந்துநின்றார். சுணங்கமதவாராமல் ரிஷீபாருக்கு சந்தமுடன் ரிஷீபருஞ் சூழ்ந்திட்டாரே. ௫௬௯

சூழ்ந்துமே அஞ்சலிதளாசிர்மங்கள் சுத்தாதிமாந்தர்முதல் வேந்தர்யாவும், தாழ்ந்துமே சிறங்குனிந்து வணக்கனிந்து சட்டமுடன் ரிஷீபாரைதரிசித்து, வீழ்ந்துமேபதாம்புயத்தைப்போற்றிநின்று விருனவுபதேசம் பெறுவதற்கு, ஆழ்ந்துமேபவக்கடலை விட்டகற்றிவன்புடனேகார்த்தருளுமென்றிட்டாரே. ௫௭௦

போகர்சிக்கிந்தாமலை சிடியாரைக்கண்டது.

இட்டமேமாண்பரெல்லா மிதயங்கூர்ந்து பெழிலானமனதுவந்திருக்கும்போது, சட்டமுடன்காலாங்கி சிஷர்தாமும்சதுரானசேனபதிவிட்டுமல்லோ, அட்டதிக்குகாணுற்குளிகைகொண்டு அவனியெலாஞ்சுத்திவருங் காலந்தன்னில், பட்டமதுபகர்க்காலமுச்சிதன்னில் பாரினிலே சிக்கிந்தாசிடிகண்டாரே. ௫௭௧

கண்டாரேபோகரிடிநாதர்தாமுங் காசினியில் சிக்கிந்தாமலையைக்கண்டு, அண்டமுடன்தேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனே தானிறங்கும்மலையென்றெண்ணி, கொண்டர்களுஞ்சித்தர்முனியிருக்கும் நாடு துரைராச சிக்கிந்தாமலைவளத்தை, சண்டமாருதம்போலே போகர்தாமுஞ்சட்டமுடன் கண்டுமல்லோவிறங்கினாரே. ௫௭௨

இறங்கியேபோகமுனி ரிடியார்தாமும்பெழிலானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, சுறங்கமென்றமேற்சுனையில்வந்துநின்று துரைராசர்வடிவேலர்சுனையைக்கண்டு, காந்தட்டி காசிவிசுவநாதர் தம்மைகருத்தினிலேதானினைந்து கூப்பிட்டேன்தான், வறமுடனே மச்சமெனற மீனைத்தானும் வாகுடனே காந்தட்டி யழைத்திட்டாரே. ௫௭௩

தட்டியேபோகரிடிநாதர் தாமும் தகமையுடன்வடிவேலர்சுனையி ல்நின்று, எட்டியேசுனைதனையேபார்த்து மல்லோவெழிலானகாசிவெ ன்றவிசுவர்தம்மை, அட்டில்லாதனைபழைக்க மச்சந்தானும் வன்புட னேபோகரிடிசத்தம்கேட்க, கொட்டியெனுஞ்சுனைதனிலே மட்சக்கூ ட்டஞ்சந்தாரைக்காண வல்லோவருகலாச்சே. ௫௬௪

ஆச்சப்பாமோகரிடி முனிவர்தானும் வன்புடனேமச்சமென்ற சுனையைத்தாண்டி, பாச்சலுடன்ரெண்டாங்கால் வரையிலப்பாபாங் காகபோகரிடி முனிவர்தானும், பாச்சலுடன் சௌவன மென்றகுளி கைதன்னை மகத்தான போகரிடிமுனிவர்தானும், வீச்சுடனே குளி கைசென்றுபோகும்போது விருனதடந்தனிலே தனைக்கண்டாரே.

சுந்திரமூர்த்தியார் எழுப்பியமதலைபின்முதலை.

கண்டாரேரெண்டங்கால் சுனையிலப்பாகருவாகபோகரிடி நாதர் தாமும், கண்டாரேபடுமுதலைசுனையிலப்பாகருவாகசுந்தரனார்மூர்த்தி தன்னால், கண்டாரேவந்தவொருமுதலையப்பாகனமுடனேமதலைதனை விழுங்கிவிட்ட, கண்டாரேமுதலைதனைப் பார்த்துமல்லோ கனத்த தொருவிசாரமது கொண்டிட்டாரே. ௫௬௬

கொண்டதொருபோகரிடி நாதர்தம்மைகுன்றுமலைதனிலேயி ருக்குஞ்சித்தர், கண்டுமேபோகரிடி நாதர்பக்கல் கனமுடனேசித்தர் முனிகூட்டமெல்லாம், மண்டலத்தில்காணாதவதிசயங்கள்மகத்தான மலைமீதிற் கண்டோமென்று, விண்டுமேதங்கள் தங்கள்மனதிலெண் ணிவிருப்பமுடன் போகர் பக்கல்வந்திட்டாரே. ௫௬௭

வந்துமேபோகரிடிபக்கல் நின்றுமகத்தான முனிக் கூட்டந்தே வர்கூட்டம், அந்தமுடனாயிரம்பேரோடிவந்து ஆங்காரகோபமதுசிகா ரமிஞ்சி, இந்தவொருமலைமீதில்வந்தபாலன் வெழிலானவரலாற்றைய றிவோமென்று, சிநந்தனையாய்த்திரள்கூட்டம் படைகளோடுதீர்க்கமு டன்போகர்பக்கல்வந்தார்தானே. ௫௬௮

தானானபோகரிடி நாதர்தம்மை தன்மையுள்ளசிறுபாலாயாரெ ன்றார்கள், கோனானகாலாங்கிநாதர்தம்மை கொற்றவனார்போகரிடி கனைத்துமல்லோ, பாலனையெனகுருவே யெந்தன்நாதா பட்சமுட னிவ்வேளைப் பாதுகாத்து, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்ச த்தன்னால்தேர்வேந்தரெந்தனையும்ரட்சிப்பீர். ௫௬௯

இரட்சித்துக்காத்தருள வேண்டுமென் றும்பிலானபோகரிடிவ
ணங்கியல்லோ, பரமவெளிதனைக்கலக்கிகிராதபோதா பாருலகி லுன்
னைவிடசித்துமில்லை, சிரத்தாமாய் நிரைத்தபரா பரமேபோற்றிதிட்ச
ணங்கமானதொருநிதியேபோற்றி, வரந்தந்துயெந்தனையுங்காக்கவெ
ன்றுவாகுடனே போகரிடிபணிந்திட்டாரே. ௩௭௦

பணிந்துமே சித்தர்முனிதன்னைநோக்கி பான்மையுடனவர்பா
தந்தொழுதுமேதான், துணிந்துமேகாலாங்கி சீஷனென்றார் துப்புர
வாய்க்குளிகையது யானுங்கொண்டு, பணியானகுளிகையது பூண்டு
மல்லோமகத்தான வையகங்கள்சுத்திவந்தேன், கனிவுடனே சிக்கிந்
தாமலையைக்கண்டு கருவானமலையென்று யிறங்கினேனே. ௩௭௧

இறங்கியே வதிசயத்தைப்பார்க்கவென்று வெழிலானசித்தருக்
குத்தாமுரைத்தார், திறமுடையசித்தர் முனிமனதுவந்து சீர்க்கமு
டன்காலாங்கிசீடனென்று, அறமதுவும்நோமல் வாசீர்மித்துவன்பு
டனே போகருக்குயிதவுகூறி, உறமுடனேவுபதேசமிகவளித்துவுந்
தமர்க்குவரமதுவுங் கொடுத்தார்பாரே. ௩௭௨

போகர் சிக்கிந்தாமலைவதிசயத்தை சித்துகளைக்கேட்டது.

பாரேதான்போகரிடிமுனிவர்தாமும் பாங்குடனே சித்துதமை
க்கேட்கும்போது, நேரேதான்முகதாவில்போகருக்குநேர்மையுடன்
தாமுரைத்தார்சித்துதாமும், நீரேதானிம் மலையிலதிசயங்கள்திறமா
னவெகு கோடிசித்தாப்பா, ஊரேதான்மலைதானுஞ் சித்துகாடுஜகோ
கோடிதாக்கள் கூட்டந்தானே. ௩௭௩

கூட்டமாம் சுனைதனிலேமட்சமுண்டு கோடானகோடியுகமிரு
க்குமட்சம், நீட்டமுடன்சித்தர் முனிகாவலுண்டு நெடிதானமுதற்சு
னையில்மைந்தாகேளு, நாட்டிகமாய்ரெண்டாங்கால்சுனையிலெல்லாதா
க்கான முதலையுண்டுசித்துமுண்டு, வாட்டமுடன்முன்யுகத்திலகுழந்
தைதன்னை வாரியுண்டமுதலையின்றன் சுனையுமாமே. ௩௭௪

ஆமேதான்முன்யுகத்தில் சுந்திரமூர்த்தி வன்புடனேயெழுப்பி
விட்டமதலையப்பா, தாமேதான்மதலைதன்னைவிழுங்கிவிட்ட தன்மையு
ள்ள முதலையிதுயெனறுசொல்லி, வேமேதானமுதலையின்றன்மகிமை
தன்னைவிருப்பமுடன்தாமுரைத்தார் போகருக்கு, நீமேதான்நோ
மல்சித்துதாமுஞ் சிறப்பானமுதலைமொழிகூறினாரே. ௩௭௫

போகர்முதலையைக் காணவரைபேறினது.

கூறினார் சித்தர்முனிரிடிகள் தாமும் குறிப்பானசிக்கிந்தா மலை
யிலுச்சி, ஆறவே மேல்வரையிற் சென்றுமேதான் வன்பானபோக
ரிடிமுனிவர்தாமும், சீறலுடன் சினங்கொண்டு வுறுதிகொண்டு சிற
ப்பான சுனையருகில் கிட்டிநின்று, தேறவேசுனை முகத்தைக்காணும்
போது துப்புரவாய் சித்தொருவர் கண்டிட்டாரே. ௫௭௬

கண்டாரே போகரிடிநாதர் தம்மை கனமானசிக்கிந்தா மலையில்
சித்து, விண்டதொரு சுனைவளத்லை போகருக்கு விருப்பமுடனுப
தேசஞ் செய்யலுற்றார், மண்டலங்கள் தான்புகழுஞ் சுந்திரனார்தாமு
ம் மகத்தானமுதலைதனை யெழுப்பிவைத்து, துண்டரிகமான தொரு
முதலை தானுந் துப்புரவாய் யிச்சுனையைக் காணலாமே. ௫௭௭

காணலா மென்றனது வுத்தரந்தான் கனமான சிறுபாலா சுனை
யின்பக்கல், பேணவே வுத்தாரமன்றியல்லோ நீகிபுடன்சுனையருகிற்
செல்லலாகா, பூணவேவுத்தாரம் பெற்றுக்கொண்டு புகழானபோக
ரிடி செல்லலாகும், வேணபடி காமுரைத்தார் சித்தர்தாமும் விருப்
பமுடன் கேட்டாரேபோகர்தாமே. ௫௭௮

தாமான போகரிடிசித்துதாமும் தன்மையுடன் ரிடியாரைவண
ங்கியேதான், பூமாளுஞ் சுந்திரனார் முதலைதன்னை புகழுடனேயடியே
னுங்காணவென்று, வேமானமாகவல்லோ போகர்தாமும் விருப்பமு
டன் ரிஷிதமையே, கேட்டபோது சிமாறும் போகரிஷிவந்தாரென்
று சிறப்புடனே முதலைதனை யழைத்தார்காணே. ௫௭௯

காணவே போகரிஷிநாதர்தானுங் கனமான முதலைதனைக் கண்
டபோது, பேணவேபோகரிடிநாதர்தாமும் பியமுடன் முதலைதனை
கண்டபோது, வேணவேயுபசார மஞ்சலிகள்தானும் விருப்புமுடன்
தான் செய்தார்போகர்தானும், மாணவேசினங்கொண்டு போகர்தா
னும் மகத்தானமுதலைதனைக் கண்டிட்டாரே, ௫௮௦

முதலைபோகருக்கு வரலாறுகூறல்.

கண்டதொரு முதலையது மனதுவந்து கனமானபோகரிடிநாத
ருக்கு, உண்டானமுன்யுகத்தி லதிசயங்கள்வுத்தமர்க்குத்தானுரைக்
கும் முதலைதானும், மண்டலங்கள்தான் புகழுஞ்சுந்திரனார்தாமும்மக
த்தான காவெளஞ்சுத்தும்போது, அண்டமெலாந்தான் புகழுமாறி
காடு அவ்வனத்தின்வூர் வழியேவந்திட்டாரே. ௫௮௧

வந்ததொரு சுந்திரனார் மூர்த்திதானும் வளமுடனே யவ்விதிவ
ருகும்போது, அந்தமுடன்மனுக் கூட்டஞ் சோழர்கூட்டம்வழநான

திருவாசல், வாயல்முன்னே சிக்கனையாய் சோழனது கூட்டத்தார்கள் சிறப்புடனே மனங்கலங்கிப் புலர்பும்போது, விந்தையுடனெதிர்மாளி திருமணமாம்வாசல் விகல்பமுடன் கண்டாரே மூர்த்திதாமே

மூர்த்தியாஞ் சுந்தரனார்மனதுவக்க முந்தத்தில் நின்றதொரு மாந்தர் தம்மை, பார்த்துமே அழுகையென்ற சத்தமென்னபாங்கான சோழவர்க்கஞ் சொல்லுமென்ன, தீர்த்திடவேனுர்தமது வபவாதத்தை திகழாகசெப்புமென்றார் மூர்த்தியாரும், ஆர்த்துமேசோழவர்க்கமாண்பரெல்லாம் வன்பாகத்தலை வணங்கிசொல்லிட்டாரே.

சுந்தரமூர்த்திக்கு சோழர்பிள்ளைவரலாறு கூறல்,

சொல்லுவார் சோழவர்க்க மாண்பரெல்லாம் துரைராஜ சுந்தரனார்மூர்த்தியார்க்கு, நல்லறிவுவுடைய தொருமைந்தன் சாமிநலமான பாலனவனொருவனுண்டு, புல்லவே தோழனுடன் கூடியல்லோபுகழான சாத்திரங்களோதும்போது, வல்லதொரு வாருதாளென்றுசொல் லிவளமான விதிமுறை விட்டார்தாமே. ௫அச

விட்டாரேபாலனது குருவாய்சுவாமிகிடுநிக்குப்போகவென்று விடையுந்தந்தார், சட்டமுடனிருவருமே பேசிக்கொண்டு தன்மையுடன் குளக்கரையில் படியில்நின்று, திட்டமுடன் ஸ்தானங்கள்செய்யும்போது திகழான பெங்களதுமைந்தன் தன்னை, வட்டமுடன் முதலையதுவந்துமல்லோவாருடனேமைந்தனைத்தான் விழுங்கிப்போச்சே

விழுங்கியே பதினைவாண்டுமாச்சு விருனதிருக்குளமும் வற்றிப்போச்சு, மழுங்காமுங்கூடிருந்ததோழனுக்குமகத்தான திருமணமும் புரியலாச்சு, ஒழுங்குடைய பெங்களது மதலைதானும் வுத்தமரே தாமிருந்தாலுங்களுந்தான், தொழுங்கமுடன் திருமணமுஞ் செய்வோமல்லோ துரைராசமதலையைத் தானிழந்திட்டோமே. ௫அசு

இளந்தோமே மதலையைத்தானென்று சொல்லியெழிலான சுந்திரற்குத் தாமுரைத்தார், குளந்தனையேகாட்டவென்று மூர்த்தியாரும் கொப்பெனவே சோழவளநாடார்தம்மை, பளமையுடன் மூர்த்தியவர் கேட்கும்போது பாங்கான சோழர்வளநாடார்தாமும், வளமையுடன்வுரைக்கலுற்றார், மூர்த்தியார்க்கு வாருடனேமதலையாகஞ் செய்தார்பாரே. ௫அள

முதலைவாயிற் சுந்தரமூர்த்தி மதலைவாங்கினது,

பாரேதான்யாகமது செய்யும்போது பாங்கானசுந்திரனார் மூர்த்தியாரும் நேரேதான், குளக்தனிலேசலமுண்டாக்கி நேர்மையுடனெங்கனையும் வரவழைத்து சீரேதான், விழுங்கியதோர் மதலைதன்னைசிறப்பாகத்தான்வாங்கி, வெளியில்விட்டார் கூறேதான் மைந்தபுஞ் சோழமாண்பர் குதிப்புடனேதா னெடுத்துக்கொடுபோனாரே ()

போனவுடனடியேனுஞ்சாமத்தாலே புகழானசந்திரனார்மூர்த்திதனால், வானமுடன்தேவர்களும் வணங்கும்நாடு மகத்தானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி, தேனமிர்தமானதொருசுனையினுள்ளேநேர்ந்த முடன்வெகுகோடிகாலமப்பா, ஞானமிர்தமுண்டல்லோசுனையில்யானும்மகத்தானமலைதனிலேயிருக்கின்றேனே. ௫௮௯

இருக்கிறேனென்றல்லோபோகருக்கு வெறிலானமுதலைபதுகூறியேதான், சுருக்கமுடன்சந்திரனார் மூர்த்தியாரின்சூட்சாதிவரலாற்றைக்கூறியேதான், பெருக்கமுடன்சுனைபருகில் வந்ததாலேபோனவுந்தனுக்குச்சாபமகோரம், திருக்கமலவேலவனார் ரிடியார்தாமும்சிறப்பானபாதமதுபணிகுவீரே. ௫௯0

முதலைசிக்கிந்தாமலையின் சித்தர்மகிமை போகருக்குகூறல்.

பணிந்துமேயெந்தனைத்தான் காண்பீரானால்பாருலகில் மருந்துவகைள்யானுரைப்பேன், துணிந்துமேமுதலையதுதானுரைக்க துரைமன்னரானதொருபோகர்தானும், அணியுடனேதிருவேலர் தேவஸ்த்தானம்வன்புடனே பதாம்புயத்தைகண்ணுதற்கு, மணிபோன்றசிக்கிந்தாமலையினுள்ளமுகத்துவமாங்கடிஸ் தலத்தைநண்ணினானே. ( )

போகர் சிக்கிந்தாமலையில் திருவேலரைக் கண்டது.

நண்ணியேகாலாங்கி நாதர்தாமும்கலமுடனே சித்தொளிவைமனதிலெண்ணி, அன்னலார் பதாம்புயத்தைநாணுநற்று வன்பானபோகரிடிசென்றாரங்கே, வண்ணமுடன்திருவேலரிடியார்தாமும்வளமுடனே போகரிடிதன்னைப்பார்த்து, நண்ணியேபோகரிடிநாதர்தம்மைகலமுடனேயாரென்றுவினவினாரே. ௫௯௨

வினவியே திருவேலரிடியார்தம்மை விருப்பமுடன்யாரென்று கேட்கும்போது, கனமுடனேகாலாங்கிநாதர்தம்மை கருத்துடையநற்சிஷனென்றுசொன்னார், தினகரன்போல் முகத்தொளிவைக் கண்ணிற்கொண்டுதீர்க்கமுடன் திருவேலரிடியார்தாமும், மனதுவந்துவந்தெனக்குவாசேர்மக்கள்வண்மையுடன் தானுரைப்பார்வேலர்தாமே.

தானதுதிருவேல ரிடியார்தாமும்தகைமையுடன்தானுரைப்பார் போகருக்கு,வேனைவிட்டகுறையிருக்கதாலேவிடுப்ட்டுயந்திர்கான் மலையைத்தேடி, கோனனாகாலாங்கிநாதையாமேல்கொற்றவனேயெந்தனுக்குவாய்த்ததல்லோ, தேனனைதிருவினையாள்மகேனன்மணியாள் தானும் சொமதுவச்சிமலை யரியார்காணே. ௫௯௪

காணவேமனோன்மணியாள்பார்த்ததில்லை கைலாசதிருவேலர்ம லையினுச்சி, நீணவேநீசெய்த தவத்தினாலே நீதியுடன்மலைதனையேகா ணலாச்சு, வேணதொருமகத்துவங்க ளறியலாச்சுவேதாந்த சின்மய த்தின்பொருளுநகண்டீர், வாணர்முதல்மதலைதனைக் கண்டதில்லைவண் மையுடன்வுந்தனுக்குக் காணலாச்சே. ௬௯௫

ஆச்சப்பா போகரிஷிநாதரேளும் வன்புடனேயுந்தமக்குவரு ளுஞ்சொல்வேன், மூச்சடங்கிப்போனதொரு வெகுகோடிசித்துமுனி யாமல் மலைபடிவாரந்தன்னில், மாச்சலுடன்சமாதிதனில் வெகுபேர் களுண்டுமகததானநாதாக்கள் சொல்லொண்ணாது, ஆச்சரியமான சி த்துவனேகங்கோடி அடிவாரம் மலைதனிலேகாணலாமே. ௬௯௬

காணலாம் போகரிஷிமைந்தாநீயுங் கண்டாலேசித்தாது சாப மெய்தும், தோணவேசாபமது வந்திட்டாலும் தோற்றமுடனெந்த னையும்நினைப்பீராகில், வேணதொருவுபகாரமுந்தனுக்குவிருப்பமு டன்செய்வதற்கு ஐயமில்லை, பூணவேயுந்தனுக்கு சாபம்நீக்கிபொங் கமுடன்வரந்தருவேனென்பார்பாரே. ௬௯௭

பாரேதான்காலாங்கி சீஷபாதா பரிவுடையவெந்தனிருகண்ணி ன்வேலா, சீரேதானுகாயகுளிகைகொண்ட சிறப்புடனே கற்பமுண் டமாயதுபா, நேரேதானுந்தனுக்கோ வொருவருண்டோ நேரான குளிகைகொண்டேயபாலா, வீரேதான்சேனபதிவிட்டமாண்பர்வி ரனபொன்மணியே யென்றிட்டாரே. ௬௯௮

என்றுமேதிருவேலர் சொல்லும்போது யெழிலானபோகரிஷி நாதர்தாமும்,குன்றான பருவத்தின் மேலேசென்று கோடானகோடி மனுமகிமைகண்டு, தென்திசையில்கும்பமுனி மலையுங்கண்டு தேற்ற முடன் குளிகையது கொண்டுசென்று, வென்றிடவே மலையடியாம் வாரந்தன்னில்மேன்மையுடன் போகரவரிறங்கினாரே. ௬௯௯

இறங்கியேபோகரிஷிமனதுவந்து யெழிவான சமாதிபதிதன் னிற்சென்று, அறமதுவும்வழுவாமல் முனிவர்தாமும் வன்புடனேச மாதியர்ச்சனையுஞ்செய்து, திறமுடையகாலாங்கிதனைநினைந்துதீர்க்க முடன் சமாதிதனில்முன்னே நின்று, குறவகற்றிமுனியாருங்கை கு வித்து கோலமுடன்சமாதிதனைவணங்கிட்டாரே. ௯00

வணங்கியேயடிவாரசமாதிதன்னில் வன்மையுடன்போகரிஷிமு னிவர்தானும், இணங்கியேகரங் குவித்துநிற்கும்போது 'யெழிலான சமாதியதுதிறந்துதங்கே,மனமுடையசொரூபமென்றசித்துதாமும்

மகத்தான ரிஷியாருங் கண்திறந்து, சணங்கமதுநேராமல் போகர்
தம்மை சத்தமுடன்வாய் திறந்து கேட்டிட்டாரே. ௲௦௩

கேட்டதொரு ரிஷியார்க்குமனதுவந்து கிருபையுடன்காலாங்
கிசிஷனென்றார், நாட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தம்மை நாதாந்த
சித்தொளிவுரிஷியார்தாமும்,தேட்டமுடன் திருச்சங்கு அயோத்தி
மைந்தன் திகழானவரிச்சந்திரன் சுகமோவென்றார், வாட்டமுடன்
போகரிஷிமுனிவர்தானும்வுளமுடனேயான் கண்டதில்லையென்றாரே.

என்றாரேபோகரிஷிமுனிவர்தானும்யெழிலான திருச்சங்குமை
ந்தன்றன்னை. குன்றானமலையிறங்கிகுளிகைபூண்டு குவலயத்தையான்
சுத்திவருகும்போது, தென்றிசையில் திருப்பாலின் கடலின்மேற்கே
திகழான மயானமென்ற கரையில்தானும், தன்றனவ கிருஷ்ணனைப்
போல்கல்லாய்த்தானும் தாரணியில் கண்டேனே யென்றிட்டாரே.

போகர் அரிச்சந்திரனை மயானத்தில் கல்லாய்க்கண்டது.

இட்டாரேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் யெழிலானவரிச்சந்திரன்
தன்னைத்தானும், பட்டதொருமாண்பர்களின் கடலைதன்னில் பாங்
குடனே காவலதயிருக்கவென்று, கட்டதொருமாண்பர்கட்குக்கூலி
யாளாய்ச்சுடலை பதிக்கார்த்திருக்கக் கண்டேன்பாலும், கட்டவிழுஞ்
சத்தியத்துக்காளதாகி காசினியில் சுடலைபதியிருந்திட்டாரே. ௲௦௪

இருந்தாரேகல்லாக வெகுகோடிகாலம் யெழிலான திருச்சங்கு
மைந்தன்றானும், பொருந்தவே கல்லதனைக்கண்டேன் பென்று பொ
ன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டார் போகர்தாமும், திருந்தவே சமாதிக
ளிலிருந்தசித்து தீர்க்கமுடன் கலியுகமும் பிறந்ததென்ன, குருந்தமு
டன்சைனபதிதுரைத்தனங்கள் குவலயத்திலமைத்துதோதாவென்
றிட்டாரே. ௲௦௫

என்றுமேபோகரிஷி முனிவர்தம்மை யெழிலான நாதாந்தசித்
துதாமும்,சென்றுமேசமாதிதனைமூடவென்று சினத்திலே போகரு
க்கு விடையுஞ்சொல்ல, நன்றுடனே போகரிஷிமுனிவர்தானும் நா
தாந்த சித்தொளிவை கெதிபெதென்றார், குன்றுடைய காலாங்கி சி
ஷருக்கு கூறுவார்சித்தொளிவுங்கூறுவரே. ௲௦௬

போகருக்கு சித்துகூறுவது.

கூறுவார் காலாங்கிசிஷர் கேளும் கொற்றவனே சைனபதிவிட்
டுநீயும், மாறலென்றகுளிகையது பூண்டுகொண்டு மகத்தான சித்தர்
தாமனைத்தேடி, சாரலென்றமேற்பதியில்வந்து நீயும்சட்ட முடன்

சமாதிதனைக்கண்டுமேதான், சேரவேயெந்தனைநீபார்த்தாலே செப்பமுடனுந்தனுக்குவருள்சொல்வேனே. ௬௱௭

அருளானமகிமையது யென்னவென்றால் வப்பனேகாலாங்கி சிஷாசேளும்,பொருளானமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்சு பொங்கமுடன் கலியுகமும்பிறந்தலாச்சு, இருளானகலியுகத்தின்முடிவுதன்னில் வெழிலாகவெந்தனைநீகாண்பாயானால். தெருளகற்றியுந்தனுக்குவனேக போதம் தெளிவானகிரிகைகளுஞ்செப்புவேனே. ௬௱௮

செப்புவேனுந்தனுக்குவென்றுசொல்லி தேற்றமுடன்தாமுரைப்பார்சித்துதாமும், ஒப்பமுடன்போகரிஷிநாதருக்கு ஓகோகோகாரந்தசித்துநாமும், இப்புவியிலதிசயங்கள்யாவுங்கூறி வெழிலாகத்தாமுரைந்துபோகருக்கு, எப்போதும்போலாகசமாதிதன்னை யெழிலாகமூடவென்றுவிடைதந்தாரே. ௬௱௯

போகர்சித்தினுடன்விடைபெற்று திருவேலரிஷியினிடஞ்சென்றது.

தந்தாரேவிடையதுவும்பெற்றுக்கொண்டு தகமையுள்ளதிருவேலரிஷியார்முன்னே, அந்தமுடனபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் வன்பாகமலைமீதிற்சென்றுமல்லோ, சொந்தமுடனதிருவேல ரிஷியார்பக்கல் தோற்றமுடனபோகரிஷிமுனிவர்தாமும்,விந்தையதுபெற்றுமல்லோ ரிஷியார்பக்கல விருப்பமுடன்சிரங்குனிந்துநின்றிட்டாரே. ௬௱௰

நின்றதொருபோகரிஷிமுனிவர்தம்மை நேர்மையுடன்திருவேலரிஷியார்பார்த்து, குன்றின்மேலேறியல்லோகுளிகைபூண்டு கொற்றவனேயெந்தனிடம்வந்தாயப்பா, நன்றானவதிசயங்களுந்தனுக்கு நலமுடனேயானுமல்லோவுபதேசிப்பேன, என்றுமேரிஷியாரும்வாக்களித்து ஏத்தமுடன்பச்சமதாய்சொல்லிட்டாரே. ௬௱௰௧

சொல்லவேதிருவேலரிஷியார்தாமும்சோருமல்போகருக்குமனது வந்து,வெல்லவேவசைனபதிவிட்டுமேதான் வேதாந்தகாலாங்கிவிடையும்பெற்று,அல்லலெனும்பவக்கடலைவிட்டகற்றி அவனியெலாங்குளிகைகொண்டுதிரிந்துமைந்தா, வல்லதொருசித்தர்தாமலையைத்தேடி வந்தநின்றுனுந்தனுக்குத்துறைசொல்வேனே. ௬௱௰௨

துறையான்காலாங்கிநாதர்பாதா துப்புரவாய்ச்சமாதியிடஞ்சென்றுமேதான், மறையானவடிவாரமல்லோயாகத்தின் மருத்துவமாளுசித்துகளனேகமுண்டு,சிறைமீளாசமாதிதனிலிருந்தசித்துசிரோனாதாக்

மள்வெகுபேருண்டே, கறைபடுமாமாபுரத்தில்சமாதிமாண்பர் கன
மானசொரூபசித்துகாணீர்தானே. ௬௰௩

கண்டேரோசமாதியென்றசொரூபசித்தை கைலாசசைனபதிபோ
காநாதா,விண்டதொருதிருவேலர்திருவாக்குக்கு விருப்பமுடன்போ
கரிஷியுரைக்கலுற்றார், சண்டமாருதம்போலசமாதிகண்டேன் சாங்
கமுடனவ்விடத்தில்சித்துமுண்டு,தெண்டமுடன்சமாதியிடங்கின்று
யாமும் தெரிசித்துசமாதியிடம்வந்தித்தேனே. ௬௰௪

அரிச்சந்திரனுகத்திலிலங்கிய சித்துமகிமையை திருவேலருக்கு கூறல்.

வந்தித்தேனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன் வாகுடனேசமாதியி
ன்றன்சொரூபருக்கு, சிந்தனையாய்நெடுங்காலந்தானிருந்து சித்தும
காபுருடனையும்வேண்டிக்கொண்டேன்,அந்தமுள்ளசமாதியதுபாறை
தானும் அண்டரண்டங்கிடுகிடுக்கவெடிக்கலாச்சு, பந்துளவமாலைய
ணிகிருஷ்ணன்போல பார்த்தேனேசித்தொளிவைவணங்கினேனே.

வணங்கவேசமாதிமுகந்தனிலிருந்து வளமானசித்துமகாரிஷியா
ர்தாமும், இணங்கவேயென்றனையும்மனதுவந்து யெழிலானசிறுபா
லாயாரென்றென்ன, சுணங்கமதுவாராமலடியேன்றானுந் துப்புரவாய்
க்காலாங்கிசிஷனென்றேன், மணங்கமுழுஞ்சித்துமகாசொரூபர்தா
னும் மனக்களிப்பாய்வார்த்தையதுகூறுவாரே. ௬௰௬

கூறுவார்வாய்திறந்துயென்றனைத்தான் கூறானவரிச்சந்திரனெங்
கேயென்றார், மாறுபடுயென்றன்மனம்பேதலித்து வையகத்திலரிச்சந்
திரன்கண்டதில்லை, வீறுபுகழ்சுடலைபதிதன்னில்யானும் விருப்பமுட
னரிச்சந்திரன்கல்லைகண்டேன், ஆறுபுகழ்சூழ்நகரமரசுவேந்தன் அவ
னிதனில்மாண்டிட்டாரென்றிட்டேனே. ௬௰௭

என்றேனேவரிச்சந்திரன்றன்னைக்காணேன் யெழிலானவரிச்சந்
திரன்கூறும்போது, குன்றானமகமேருரிஷியார்தாமும் குவலயத்திலி
ல்லையென்றமொழியுங்கேட்டு, சென்றுமேமூன்றுயுகங்கடந்துபோச்
சே செயலானகலியுகமும்பிறக்கலாச்சே, என்றுமேரிஷியாருமன
துநொந்து யெழிலானவார்த்தையதுசொல்லிட்டாரே. ௬௰௮

சொல்லவேயடியேனைபாறைகொண்டு சோறுமல்முடவென்று
விடையுந்தந்தார், புல்லவேயடியேனுஞ்சமாதிதன்னை புகழாகமூடிய

ல்லோ சமாதிவர்க்கம், அவ்வருங்கண்டதினு லோகமெல்லாம் அவ
மானவார்த்தைக் குடையுண்டென்று, சொல்லியேயெந்தனையு மூட
ச்சொல்லி துப்புரவாய்வாக்கதுவுந் தந்திட்டாரே. ௬௧௧

தந்திட்டாரென்றனுமே வாலாறுந்தான் தகமையுடன் பதிவே
லர்க் குரைத்தேன்யானும், அந்தமுடன் திருவேலரிடியார்தானும்
வன்புடனே மனங்களித்து யெந்தன்மீது, சொந்தமுடனென்மீதிற்
பட்சம்வைத்து சுத்தமுள்ளகாலாங்கி கிருபையாலே, விந்தைபுகழ்
தேசாதிமகிமையெல்லாம் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வோதினாரே.

போகருக்கு திருவேலரிடி உலகமகிமை யுரைத்தல்.

ஓதியேதிருவேல ரிடியார்தாமும் ஓகோகோபோகரிடி காதருக்
கு, நீதியுடன்ஞானோபதேசங்கூறி கிட்களங்கமானதொரு மகிமை
யெல்லாம், வாதியாஞ்சித்தர்முனி சொரூபந்தானும் வளமானவதி
சயங்கள் காணுதெல்லாம், பாதிமதிசடையணிந்தபோகருக்கு பட்ச
முடனுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௬௨௧

சிக்கிந்தாமலையில் வடிவேலர்வாகனம் போகரிடம் பேசுவது.

பாரேதான்காலாங்கிசிஷபாதா பரிவாகயுந்தனுக்குச்சொல்வே
னப்பா, நேரேதான்சிக்கிந்தா மலையினுச்சி நெடிதான வடக்குபுரக்
தெற்குவாசல், சீரேதான்வுதகமென்ற சுனையொன்றுண்டு சிறப்பா
னபொன்மயிலு மங்கேயுண்டு, சேரேதானுவடியார்சமாதியுண்டுசெங்
கண்மால்சக்கரமு மங்கேயுண்டே. ௬௨௨

உண்டானசக்கரமுங் காவலுண்டு வுதகமென்றமலைமேலேசுனை
யிலப்பா, அண்டர்தொழும்ஆவடியார் தன்றன்பக்கல் வழகானபொ
ன்மயிலு மங்கேயுண்டு, கண்டுமேமனதுவந்து களிப்படைந்து கன
முடனேவார்த்தையது மிகவுங்கூறி, மண்டலத்திலதிசயங்கள்யாவுஞ்
சொல்லி மார்க்கமுடன்வருகவென்று விடைதந்தாரே. ௬௨௩

விடையானவிடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு விருனகுளிகை
யது பூண்டுகொண்டு, தடையறவேசிக்கிந்த மலையினுச்சி தன்மை
யுடன்வடக்குபுரம் மேற்குவாசல், சடைபோன்றபோகரிடி காதர்
தானும் சட்டமுடன் சிவலிங்கந்தன்னைக்கண்டு, நடையுடனேமேற்
பதியிற் செல்லும்போது நலமானபொன்மயிலைக் கண்டிட்டாரே.

கண்டாரேபொன்மயிலை போகர்தானும் கனமுடனேயெதிர்நின்
று முடிகள்சாய்த்து, தெண்டமுடன் பதாம்புயத்தைத் தாவண
ங்கி தேற்றமுடன் கூறலுற்றார் ரிடியார்தாமும்,பண்டதுபோல்தங்க

மென்ற மயில்தானப்பா பாண்டவனேபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து,
ஒண்டியுடன் மலைமேலேவந்தபாலா வுத்தமனேயாரென்று கேட்க
லாச்சே. ௬௨௫

தேவேந்திரன்சாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சிக்கிந்தமலைரிடியார் சுப்பிரமண்ணியர்க்கு பொன் மயிலானது.

கேட்டதொருவடிவேலர் பட்சிதகல்லோ கிருபையுடன்போக
ரிடி நாதர்தானும், வாட்டமுடன் பொன்மயிலாந் தன்னைக்கண்டு
வளமாகவுத்தாரஞ் சொல்லலுற்றார், நீட்டமுடன்திருவேலரிடியார்
தாமும் நீதியுடன் அரிச்சந்திரன் சித்தமுன்னே,தேட்டமுடன்கண்
டறிந்துவந்தபின்பு செப்புவேன்விடையெனக்கு யென்றிட்டாரே.

என்றுமேதிருவேலரிடியார்சொல்ல ஏத்தமுடன் வுத்தாரம்
பெற்றுமேதான், வென்றிடவேமறுபடியுந் திருவேலர்முன்னே வேக
முடன்வந்தல்லோ வணங்கிநின்றேன், குன்றானமலைமேலேவுச்சிதன்
னில் கொப்பெனவேயெந்தனையும் போகச்சொன்னார், நன்றாகவடி
வேலும் விடையும்பூண்டு நலமாகயுந்தனையுங் காணலாச்சே. ()

காணவேநாளாச்சுதென்றுசொல்லி கருத்துடனேதாள்பணிந்து
கூறும்போது, பூணவேபோகரிடிநாதருக்கு பொன்மயிலும் மனது
வந்து வேதுசொல்லும், தோணவேகாலாங்கிநாதர்சிஷர் துப்புரவா
யெந்தனையுங் கண்டதாலே, வேணபடியுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்
விருப்பமுடனுரைப்பேனென்று சொல்லலாச்சே. ௬௨௮

ஆச்சப்பாகாலாங்கிநாதர்பாதா அருண்மைந்தா சொல்லுகிறே
னுந்தனுக்கு, வீச்சுடனேதிரேதாயி லுகத்திலப்பா விண்ணுலகு
தெய்வலோகப் பதியில்யானும், மாச்சலுடன்மகாகோடிரிடிகள்தன்
னில் மகத்தானமகிமைகளுங் கிரியைபூண்டு, ஆச்சரியமாகவல்லோ
யிந்திரன்பக்கல் அமர்ந்தேனேகொலுமேடை தன்னில்தானே. ()

தானானசித்தர்கூடமண்டபத்தின் தகமையுடனிந்திரனார் கொ
லுவிருக்க, தேனானரம்பையூர்வசியாள்தாமுஞ் சிறப்புடனேநாட்டி
யங்கள் செய்துநிற்க, பானானவூர்வசியாள் தன்னைப்பார்த்து பட்ச
முடன்கலவிக்கு யெண்ணங்கொண்டு, மானானமகத்துவமாம் ரிடியரர்
தாமும் மார்க்கமுடன்காதலது கொண்டிட்டாரே. ௬௩௦

கொண்டதொருகாதல்தனை யிந்திரனுங்கண்டு கொற்றவனார்யிந்
திரற்குக் கோபம்பொங்கி,அண்டர்முனிராட்சதர் தேவாதிமுன்னே
அகங்கொண்டரிடியார்க்குச் சாபங்கொண்டு, மண்டலங்கள் தான்

புகழும் வடிவேலர்க்கு மகத்தானபொன்மயில் வாகனமுமாக்கி, தண்டரிகமாகவல்லோ யிந்திரன்றான் தப்புரவாய்ச்சாபமது கொடுத்தார்தாமே. ௬௩௧

தாமானசாபத்தால் மயிலுமானேன் தகமையுள்ள சிக்கிந்த மலையின்மேலே, கோமான்கள்கோடிபேர் கண்டதுண்டு கொற்றவர்கள்சாபமதைத் தவிர்க்கவில்லை, பூமானுங்காலாங்கிநாதர்பாதாபொங்கமுடன்பெக்தனையுங் கண்டதாலே, சாமானமானதொரு காலாங்கிநாதர் சட்டமுடன்யென்சாபம் நீக்கொண்ணாதே. ௬௩௨

காலாங்கிநாதர் பொன்மயில்சாபம் நீக்கினது.

ஒண்ணாதசொருபரென்ற சித்துதாமும்வுலகபதிமுன்யுகத்தில் ரிடியாருமாய், எண்ணவேவெகுகாலந்தானிருந்து பெழிலான தேவபுரஞ் சென்றேன்யானும், கண்ணனவாயிரங் கண்ணிந்திரன்றான் கடுங்கோபமென்மேலே வதிகமாகி, திண்ணமுடன்சாபமது பெக்தனுக்கு தீர்க்கமுடன்தான்கொடுத்தார் பாருபாரே. ௬௩௩

பாரேதான்ரிடியான மயிலுமப்பா பாலனெனும் போகர்முகந்தன்னைநோக்கி, நேரோதான்காலாங்கிநாதருக்கு நேர்மையுடனெந்தனது வளப்பங்கூறி, சீரேதான்பொன்மயிலுஞ் சாபம்நீங்கிசிறப்பாக முன்போல ரிடியுமக்கு, சேரேதான்வையகத்தில் சித்துமாக சிறப்புடனேசெய்வதுவுன் பாரந்தானே. ௬௩௪

போகரிடியாகிய பொன்மயிலுக்கு கூறல்.

தானானதேவரிடி மயிலேகேளும் தன்மையுடன் வடிவேலர்க்குகந்தமாக, கோனானபெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனேயுன் வளப்ப மிகவனைத்தும், தேனானதேவேந்திரன் வளப்பத்தாலும் தேற்றமுடன்யானுரைக்க சாபம்நீங்கி, மானானவையகத்தில் ரிடியுமாக்கி மார்க்கமுடன்வுன்சாபந் தீர்ப்பேன்காணே. ௬௩௫

காணவேபோகரிடி நாதர்தானும் கனமானவடிவேலர் மயிலுக்கல்லோ, தோணவேயுபசாரவார்த்தைகூற தோருமல்பொன்மயிலும் மனதுவந்து, பூணவேதேவர்பதி மகிமையெல்லாம் புகழானபொன்னுலோக மர்மனைத்தும், வேணவேயமார்பதி சரித்திரங்கள் விருப்பமுடனுபதேசங் கூறலாச்சே. ௬௩௬

ஆச்சப்பாவைகலாச மர்மமெல்லாம் அடைவுடனே போகரிடி முனிவர்தாமும், பேச்சுமொழிவாய்ஞானந் தன்னிற்றானும்போனவுபதேச மனைத்துங்கொண்டு, பாச்சலுடன்கிடையதுவும் பெற்றுக்கொண்டு பரங்கானகுளிகையது பூண்டுமேதான், ஆச்சரியமாகவல்லோ சைனதேசம்வன்புடனே தப்பதிக்குவந்திட்டாரே. ௬௩௭

வந்தபேரனைசனபதிதன்னிற் சென்றவன்முடனேறக்காதக்கோ ட்டைக்குள்ளே, அந்தமுடன்போகரிடி [illegible] ஞானதுவக்கருணிகையிட்டு, சொந்தமுடன் [illegible] சுத்தமுடன் மேற்புரத்தில்வாசல்நின்று, சித்தர் [illegible] வுஞ்செய்துசிறப்புடனே சிறங்குனிந்துவணங்கிட்டாரே. ௬௨௮

வணங்கியேபிருகாமுந் தான்குவித்து வளமுடனேபகாம் புபத் தைமிகவும்நண்ணி, இணங்கியேசமாதியது கபாடவாசல்பிணக்கமுட னர்ச்சனைகள்புரியும்போது, சுணக்கமதுவாராமல் காலாங்கிநாதர்சட செளியாஞ்சமாதி யதுதிறந்துதங்கே, கணமுடனேவாத்தியங்களார் பரிக்ககர்த்தாவாஞ்செக ஜோதிக்காணலாச்சே. ௬௨௯

சித்தாமலை பொன்மயில்ரிடியார் சாபத்தை போகர் காலாங்கிக்கு கூறுதல்.

காணுகையில் யோகரிடி முனிவர் தானுங்காலாங்கிசெகஜோதி காதருக்கு, தோணவேசைன பதிவிட்டுமல்லோ துரைராஜபோகரிடி முனிவர்தானும், நீணவேகுளிகையதுமிகவேகொண்டு நிட்டளங்கசித் கிந்தாமலையிற்றானும், வேணதொருதான்கண்ட வதிசயங்கள்விருப்ப முடன்கூறுவர்காலாங்கிக்கே. ௬௩௦

காலாங்கிநாதரென்ற ரிடியாருக்குகனமுடையசீஷர்க்கப்போ கர்தானும், பாலானசிக்கிந்தாமலையினுச்சி பாங்குடனேகுளிகைகொ ண்டுசென்றதுந்தான், மாலானதிருவேலரிடியார்தம்மை மார்க்கமுட ன்பேசிபல்லோகண்டதுந்தான், சீலானசிக்கிந்தாயடிவாரத்தில்சிறப் புடனேரிடியாரைக்கண்டார்காணும். ௬௩௧

கண்டாரே அரிச்சந்திரன்சித்துதானும்கனமுடனே தன்றனக்கு வுரைத்த சொல்லும், அண்டாமல்வார்த்தைபது மிகக்கூறாமல் வம்ம லக்குமறுபடியும்யேகவென்று, சண்டமாருதம்போல முதலைகள்கோ தகமையுடன் தான்கண்டசேதிபாவும், வுண்மையுடன சுந்தரனார்மூர் த்தியாரும் வுரைத்தமொழிதப்பாம லுருதிகொண்டே. ௬௩௨

கொண்டேதான் வார்த்தையதுமிகவுங்கண்ணி குறிப்பானபொ ன்மயிலைக்கண்டதுந்தான், அண்டமதுவாசாயவிந்திரன்றான் ஆசார்பு திசமர்களத்தில் ரிடியார்தம்மை, தெண்டனைகள் சாபமது மிகக்கொ டுத்துதேவேந்திர பகவானுமஞ்சலித்து, வண்டணிமார் கோபத்தால் சாபந்தந்துவன்மையுடன்மயி லாக்கிப்போவென்றாரே. ௬௩௩

போகவென்றார் தேவேந்திரபகவான்றானும் பொங்கமுடன்வடி வேலர்வாகனந்தான், சாகமுடன்சதா [illegible] வோர்க்கு சட்டமு

டன் பொன்மயிலா யிருக்கவென்று, வேகமுடன்தேவேந்திர பகவா
ன்றானும்வெழிலான சாபமதுதீர்த்தாரென்றும், பாசமுடன்சாபமதை
த்தீர்க்கவென்று பட்சமுடன் பொன்மயிலுங்கேட்கலாச்சே. ௬௪௪

காலாங்கிநாதர் போகர் மீதில்பட்சம்வைத்துபொன்மயில்
சாபம்நீக்குவது.

கேட்கவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் கிருபையுடன்பொன்மயிலின்
சாபந்தீர்க்க, நீட்கமுடன்போகர்மேல்பட்சம்வைத்து நிலையானரிஷியி
னது சாபந்தன்னை, வாட்கமுடன்மனோன்மணியாள்கிருபையாலேவா
குடனேயிந்திரபதி சென்றுமல்லோ, தாட்கமுடன்நவரத்தின பீடந்
தன்னில்தார்வேந்தரிந்திரனார்சபைகண்டேனே. ௬௪௫

கண்டாரேகாலாங்கி நாதர்தம்பின்களமான போகரிஷிநாதர்தா
மும், அண்டர்முடிதேவாதி தேவரெல்லாம்வன்பாக தேவேந்திரன்ப
க்கம்தன்னில், கொண்டல்முடி அச்சுதனார்கோபாலன்றன்குருவான
பீடமதன்னைக்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேயிந்திரன்பக்கல்சா
ந்தமுடன்போகரிஷி கண்டார்தானே. ௬௪௬

தானனேபோகரிஷிமுனிவர்தானும்தன்மையுள்ளஇந்திரனார் றன்
னைநோக்கி, கோனனையென்தேவா பகவானேகேள்கொற்றவனார் ரிஷி
யாரின்சாபந்தன்னை, மானனைகாலாங்கிநாதரல்லோ மகத்தானநாலுயு
கங்கடந்தசித்தர், தேனனைமனோன்மணியாளறிந்தசித்து தேசமெல்
லாங்கரைகண்டசித்துமாமே. ௬௪௭

சித்தானதேவேந்திரபக வானேகேள்சிறப்பானலோகமதில் கீர்
த்திபெற்ற, முத்தானகாலாங்கி நாதர்தாமும்முடிவணங்கிபடிவணங்கி
சமாதிதன்னில், சுத்தமுடன்தேவேந்திராயுந்தமக்கு சுடரொளியே
செகசோதிசொரூபநந்தா, சித்திமதுமனதுவந்து தேர்வேந்தேகேள்
சீரானரிஷிசாபநீக்கென்றாரே. ௬௪௮

தேவேந்திரபகவான்ரிஷியினது அக்கிரமங்கூறல்.

என்றுநேரமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றி யெழிலானமகதேவரிஷியார்
தம்மை, முன்னையுகந்தனிலே யிருந்தாப்போல மூதலகில் சாபம
தைத்தீர்த்துமல்லோ, பின்னைமயில்ரூபந்தன்னைமாற்றிபோனரிஷி
போலேவடிவமாக்கி, மன்னவனைவையகத்தில் பிறவிமாற்றம்மகதே
வாசெய்வதுவும்பாரமாமே. ௬௪௯

பாரமாமென்றல்லோ போகர்தாமும் பட்சமுடன்பல காலுந்தா
ள்பணிந்து, நேரமுடன்தேவேந்திரன் றன்னைநோக்கி நீட்கமுடன்ப
லகாலுந்தெண்டனிட்டார், சூரர்முதல்தேவர்கணபூதத் தோடுதுப்பு

றவாப்த்தேவேந்திரபகவான்றானும், வீரமுடன் போகர்முகந்தன்னை
நோக்கிவிருப்பமுடன் தேவேந்திரபகவான்றானே. ௬௫௦

தானானகாலாங்கிநாதர்பாதா தன்மையுள்ளசிஷபாலா போகநா
தா,கோனானதேவேந்திரபதியைக்காண கொற்றவனேவந்தவொருதீ
ரமாறு, தேனானமனோன்மணியாட்குகந்தசிஷாதேசத்தில்சித்தர்மெ
ச்சுங்குணக்குன்றேகேள், பானுசபெந்தனது பக்கல்தன்னில் பட்ச
முடன்கொலுவிருந்தார் கோடியாமே. ௬௫௧

கோடியாம் நவகோடி ரிடிகளப்பா கொற்றவர்கள் யெந்தனது
கொலுகூடத்தில், நீடியேநவகோடி ரிடிகளப்பா நிலமையுடன் கொ
லுவிருந்தார் கோடிமாண்பர், ஆடியேயெந்தனது சபையின்முன்னே
அரம்பைமுதல் மேனகையுமாடிநிற்க, தேடியேமாதரிடங் கிட்டேவி
ன்றுதேவிகள்மேலதிமோகமது கொண்டிட்டாரே. ௬௫௨

கொண்டாரேரிடியாரு மாதுபேரில்கொற்றவனார்ரிடியாரின்பெ
ண்ணாந்தன்னை, கண்டேனேமனந்தனிலேசந்தேகங்கள்கசடுள்ளபாவி
யென்றுமனதிலுன்னி, தெண்டனைகள்செய்யாமல் ரிடியார்தன்னைசிற
ப்புடனே சாபமதுயான்கொடுத்து, அண்டமதில் தானேகும்மயிலைப்
போலஅவனிதனில்போக வென்றுவரந்தந்தேனே. ௬௫௩

தந்தேனேபொன்மயிலாய் வடிவமாக்கித்தாரணியில் சதாகாலமி
ருக்கவென்று, இந்தவொருதேவேந்திரலோகம்விட்டுயெழிலானவை
யகத்திலேகவென்று, நிந்தைகொண்டபாவியர்க்குவையகந்தான்நீடா
ழியுலகமேசதாகாலந்தான், சொந்தமதாய்வையகத்திலிருக்கவென்று
சொன்னேனேசாபமது ரிடிக்குத்தானே. ௬௫௪

தானானசாபமது பெற்று மல்லோதாரணியில்பொன்மயிலாயிரு
க்கவென்று, மானானதுவாபரயுகத்திலப்பா மகத்தானசாபமது நேர்ந்
துதங்கே, பானானரிடியாரைச்சாபந்தீர்க்க பாருலகில் சமாதிகொண்
டசொரூபசித்து, கோனானகுருசாமிகாலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்மன்
னுப்பு சொன்னார்காணே. ௬௫௫

சொன்னாரேகாலாங்கி நாதர்தானுஞ்சொர்ப்பமுள்ளரிடியார்க்கு
சாபந்தீர்க்க, மன்னவனே மனோன்மணியாளதிகசித்து மகத்தான
காலாங்கிநாதரப்பா, முன்னேதான்மூன்றுயுகங் கடந்தசித்துமுதல
கோர்தானநிராமயாசித்து, நன்மையாய்வையகத்தை மறந்தசித்து
நாதாந்தசொரூபமென்றசித்துதாமே. ௬௫௬

தாமானகாலாங்கி நாதர்வாக்குதாரணியி லொருகாலந்தடுக்கப்
போகா,சாமான்னியமானவொருசித்துதாமும் சட்டமுடன்வாக்களித்

தபேசச்சர்தான், நாட்ட மாய் செய்வதற்குமையமில்லை மாவானசித்தி லுடனக்குமாறு மசிசத்தா லமேரூபமாறியல்லோ வேகமுடன் சாபாருசெகாடுத்தாரப்பாதே. ௬௬௭

பாதேதான்பொன் மயிலம்ரூபமாறி யாங்குடனேமறுபடியும் ரிடியுமாகி, கோதான்ரிடியர்தஞ்சாபந் தீர்க்குநேர்மையுடன்வையக த்தில்வாழ்ந்திருக்க, நேர்தான்தேவேந்திரபகவான்றானும் சிறப்புட னேவையகத்தில் பாலப்பனாக, நேர்தான்சாபமது நிவர்த்தி செய்தனி ச்சமுடன்வையகத்துக் கனுப்பினாரே. ௬௬௮

அனுப்பினார்தேவேந்திர பகவான்றானும்வன்புடனே போகரிடி விடையும்பெற்று, மனுநீதிவழுவாமல் மித்திரன் பக்கல்மாட்சியுடன் போகரிடிமுனிவர்தானும், தனுசுடையமித்திரனுர் வில்லுங்கண்டு தா ம்மையுடனேபோகரிடி விடையும்பெற்று, பனுவலுடன் வையகத்தில் வந்துமேலாபட்சமுடன்ரிடிதனையே கண்டிட்டாரே. ௬௬௯

கண்டாரே போகரிடிமுனிவர்தானும்கருவானரிடியாரைத்தானு ப்பார்த்து, அண்டாண்டருஞ் சென்றுமல்லோவிடையும்பெற்றுஆண்ட வனேபெற்சாபம் மீட்டிவந்தேன், தண்டுலகந்தான்புகழுங்காலாங்கி நாதர்தானடிக்கிரமமடபணிந்துசெப்பவேண்டும், விண்டுலகில்தனில்வா ழும்பெண்செய்தி விருப்பமுடன்யுரைப்பேனென்றிட்டார்தானே.

போகர்சிக்கித்தாமலை மேல்சைனபதிபேல்.

தானுஞ்போகமுனிரிடியார் தானும்தன்மையுடன்குளிகைதனே ப்பூண்டுகொண்டு, கோனுனபெண்டையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனு ர்பாதசமாதிதனை, மதனுனமகேனுன்மணியாள் தன்னைநினைத்துதேற் றமுடனசைன பதிசென்றுமல்லோ, பானுனகாலாங்கிநாதர் வாசல்ப ட்சமுடன்சமாதிமுகமன்னறிட்டாரே. ௬௭௧

நின்றாரேசெந்நெறிசமாதிபக்கல் நிட்களங்கமானதொருபோகர் தானும, குன்றனையலைபோலே சிறபாலன்றான்கொற்றவனுர் சமாதி முகப்பிற்றுப்போது, தென்றலுடன்கபாடமென்றவாசல்தானும தெ ளிவுடனே போகர்முன் திறக்கலாச்சநின்றாரேசெகமெங்காலாங்கிநாதசித்து நேர்மையுடன் செகஜோதி காணலாச்சே. ௬௭௨

போகர்காலாங்கிநாதர் சடரோளி கண்டது.

கண்டாரே செகஜோதிப் பிரானுயத்தைக் கண்ணுக்குத்தோற் றுகதியனமெத்த, தண்டமுடன்தாள்பணிந்து சீர்பாதத்தைத சட்ட முடன்போகரிடி படிபணிந்து, விண்ணுலகமடியேனுஞ்செய்தேன்சா மிவேந்தனதேவேந்திரன் பக்கல்நின்றேன், மண்ணளந்தான்மாயவரை நானுங்கண்டேன்மகாதேவர் கொலுக்கூடங்கண்டேன்தாமே.

...ன தேவேந்திரனென்னைக்கண்டு தகமையுடன்வாய்ஞான
...மப்பா து, கோமளமெனவதையர் நாமந்தம் கொற்றவனுரி
...வகாத்தேன், சாமானமாகவல்லோ ...ம்பினனுஞ்சட்
...பமதை நிவர்த்திசெய்து, போமெனவே யுத்தாரந்தந்த
...பொன்னடியைக் காணவல்லோ வந்திட்டேனே. ௬௯௪

...ந்தேனே போகரிடியடியேன்றானும வாக்களித்தார் மகதேவ
...க்கு, சொந்தமுடன்மகதேவர் மனமுவந்து சுடரயனிமய்யன்
...லதுகாலம், அந்தமுடன்சமாதி யிடமிருந்துமல்லோ வப்பனே
...வென்றுவிடையுந்தந்து, சிந்தனையாய்ச்சமாதியிட கபடவாசல்
...ந்வே மூடவென்று விடைதந்தாரே. ௬௯௫

விடையென்று சொல்லுகையில் போகர்தானும் விருப்பமுடன்
...மாதியிடம் மூடியேதான், தடையறவேதசவாண்டு யங்கிருந்தார்சட்
...முடன் சைனபதிதேசந்தன்னில், படைவீரர்காவலுடன சமாதிபக்
...கம் பட்சமுடன் தாமிருந்தார் போகர்தானும், சடைபோன்ற சிஷவர்
...கமனைகப்பேர்கள் சாங்கமுடன் கொலுவிருந்தார் சமாதிதானே.

...போகர் மறுபடியுஞ்சிக்கிந்தாமலைக்கேகல்.

... போகரிடிமுனிவர்தானுங் கனமுடனே சைனபதிப்
...ளத்தே, பூணவேகலவிமுகம் சிலதுகாலம் பொங்கமுடன் தா
...ர் வீலதனனில, வேணதொருவுலகாதி வித்தையெல்லாம் வி
... மாதர்களுக்குமேதசித்து, நீணவே கவனமென்ற குளி
... தியுடன் தாமபூண்டார்போகர்பாரே. ௬௯௭

...தான் போகரிடி முனிவர்தானும் பராபரியா ளம்பாளின்
...யாலே, நேரேதான குளிகைமுகம பூண்டுகொண்டு நேர்மை
...டன் தேசபதிசுதந்தியேதான, ஊரோதான் சிக்கிந்தாமலையைத் தேடி
வுத்தமனே திருவேலரிடியார் முன்னே, சேரேதான்மலை மீதிலுச்சி
தன்னில்சிறப்புடனே தானிறங்கி நின்றிட்டாரே. ௬௯௮

சிக்கிந்தாமலை சிஷவர்க்கம்போகருக்கு மரியாதைகூறல்.

நின்றதொருபோகர் முனிதன்னைப்பார்த்து நிட்களங்க மான
தொரு சிஷவர்க்கம், குன்றின்மேல்தாமிருந்தார் யுகாந்தபேர்கள்கொ
ற்றவனேவரை கோடிதிகழ்கோடிதானும், சென்றுமேகாலாங்கிநாத
சிஷர்சிறப்புடனே போகர் முனிபதாம்புயத்தை, நன்றுடனே யஞ்ச
லிகள் மிகவுங்கூறி நாதாந்தபோகர்தனைக்கண்டார்தாமே. ௬௯௯

தானுன சீடவர்க்கங்கண்டுமேதான் தகமையுள்ள திருவேலரிடி
யாருக்கு, கோனுனசொருபமென்ற நாதருக்கு கொற்றடிமைகொவ்

டதொரு சீடரெல்லாம், நேனுனவவர்பாதங் கிட்டிபல்லே
டன் சென்றார்கள் கோடிமான்பர், மானனரிடியாரின் பக்
மகத்தான குருவென்று தொழுதிட்டாரே.

தொழுதாரே போகரிடிவந்தாரென்று தோற்றமுடன்
பேர் மாண்பரெல்லாம், பழுதபடாதிருவேல ரிடியாருக்குப்
முடன் தாமுரைத்தார் மாண்பரெல்லாம், வழுவில்லாகாலாங்
டன் வண்மையுடன் வந்ததொருமகத்துவத்தை, மழுவேந்துங்
வேலரிடியார்தானும் மகதேவர் சந்தோஷங்கொண்டிட்டாரே. கூ

இட்டாரேதிருவேல ரிடியார்தானும் பெழிலானபோகர் முனி
ன்னைத்தானும், சட்டமுடன் தம்பதிக்கு வருகவென்று சாங்கமுட
னுத்தாரங் கூறும்போது, வட்டமுடன் பொன்மயிலு மிருக்குந்தான
ம் வாகுடனே போகமுனிவந்துநிற்க, திட்டமுடன் திருவேலரிடியார்
தானும் நிர்க்கமுடன் போகர்தமைக் கண்டார்பாரே. கூஎஉ

பார்க்கையிலே போகர்முனிமனதுவந்து பட்சமுடன் திருவடி
க்குத்தெண்டனிட்டு, நிர்க்கமுடன்வஞ்சலிகள் மிகவுங்கூறி திசுமுட
னே பொன்னுலகஞ் சென்றமார்க்கம், ஏர்க்கவேதேவேந் திரன்
னைக்கண்டு பெழிலான பொன்மழன் சாபந்தன்னே, அர்க்க
மதைநிவர்த்திசெய்து வன்புடனேசென்றேனே சீனந்தானே.

சீனமாம்பதி தனிலேகாலாங்கிநாதர் சிறப்புடனே தாமு
வன்னமெல்லாம், ஞானமென்றமாணுக்கர் சொன்னநீதி நல
தாமிருந்தசெய்திபாவும், மானமுளமாதர்பூக லீலாவர்க்கம்
னகோடிவரை சங்கமெல்லாம், ஆனதொருவையகத்தின்
மார்க்கம் வன்புடனேதாமுரைத்தார் போகர்தானே.

கண்டதொருவதிசயங்க ளெல்லாந்தேர்ந்து களிப்புடனே திரு
வேலரிடியாருக்கு, வண்டணிமார்மாதரிடம் வகுத்தகாதைமகதேவரி
டியாரின் சொரூபருக்கு, தண்டலகந்தான்புகழும் மயிலின் சாபம்
தராபதிக்குத் தாமுரைத்தார்போகர்தானும், கொண்டனைத்து திரு
வேலரிடியார்தானும் கொற்றவர்க்குஆசீர்மஞ்செய்தார்பாரே. கூஎ௩

போகரிடி சிக்கிந்தாமலையில்மறுபடியும் முதலையைக்காணல்.

பாரேதான் காலாங்கிநாதசீடர் பாங்கானபோகரிடிமுனிவர்தா
னும், நேரேதான் தெற்குமுகம் சுனையின்மேலேகொடிதான சுனைபரு
கில் போகர்தானும், சீரேதான்குளிகையது பூண்டுகொண்டு சிறப்பு
டனே முதலையைத்தான் காணும்போது, ஆரோதான்வந்தாரென்றெ
ன்னியல்லோ அடைவானமுதலையது பெண்ணலாச்சே. கூஎச

எண்ணியே முதலைபது சுனையிற்றானும் யெழிலானகரை யோர மேதியல்லோ, கண்ணியே காலாங்கிநாதசித்து நாதாந்த போகரிடி தன்னைத்தானும், வண்ணமுடன் கண்டல்லோ போகர்தம்மை வளமுடனேயிக்காலஞ் சென்றேனீர்தான், கண்ணபிரானருளாலே யென்னைக்காணகாசினியில் வாய்த்ததென்று சொல்லலாச்சே. ௬௭௭

ஆச்சப்பா போகரிடிமுனிவர் தன்னை அடவானமுதலைபதுயேது கூறும், மூச்சடக்கி வெகுகாலமிருந்தசித்து மூதுலகைத்தான் கடந்தநாதர்தாமும, பேச்சரியா காலாங்கிநாதர்தாமும் போனசைனபதி தன்னிலேதான், ஆச்சரியமானதொரு சொரூபர்தாமும் அவர்சுகத் [illegible]திரும்பி கேட்கலாச்சே. ௬௭௮

தானும்நீடு

மேடு புத்தலே போகரிடி முனிவர்தாமுங் கெவனமுடன் முதலைக் குகைமுனூறுறார், நீட்சமுடன் பெனனைதயர்காலாங்கிநாதர் நீடாழியுலகமதில் சுகமேயென்றார், வாட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணியார்தாமும் வையகத்தில்மற்றவருஞ் சுகமோவென்றார், கேட்கவே போகர்முனிரிடியார்தாமுங் கீர்த்தியுடன்வையகத்தில்சுகமென்றாரே.

என்றாரேபோகமுனிரிடியார்தானும் யெழிலானமுதலைக்குயேதுசொல்வார், குன்றானமுதலைபது மனதுவந்து கிருபையுடன் போகரிடிமுனியாருக்கு, இன்றுமுதலுந் தனுக்குயாருமல்லோ யெழிலானவுபதேசங்கூறுதற்கு, வெனறிடவேதன் மனதிலெண்ணங்கொண்டு விருப்பமுடன் போகருக்குக்கூறலாச்சே. ௬௮௦

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் முதலை மூன்றுயுகப்பிரளய வதிசயத்தை போகருக்குக்கூறல்.

கூறவென்றால் காலாங்கிசீடருக்கு கோலமுடன் முதலைபதுயேதுசொல்லும், மாறலுடன் மூன்று யுகப்பிரளயத்தை மகத்தானபோகரிடிநாதருக்கு, தீரமுடன்திரேதா யுகத்திலப்பா தீர்க்கமுடன்பிரளயங்கள் வந்தபோது, சாரலுடன்நற் மதாகிழக்கேயப்பா சாங்கமுடன் போகரிடியாரின் மடுகண்டேனே. ௬௮௧

கண்டேனே நவகண்டரிடியார்யேரி கனமானபிரளயங்கள் வந்தபோது, வண்ணமுடன் திரேதாயினுலகத்தில்பாலும் வன்மையுடன்நவகண்டரிடியார்யேரி. அண்டர்முதல்வாட்சதர்கள் காணுயேரி அமடுவில் யாருமல்லோசிலயுகாலம், கொண்டல்வண்ண னச்சுதனு கிருபையாலே கொற்றவனே நானிருந்தே னென்னலாச்சே. ௬௮௨

என்னடுவேவிலகால மடியேன்றூனும் வெழிலானமடுமகனிலேவ திராங்கள், பஞ்சா கெவகண்டரிடியார்கோட்டை பாலகனே சாக்க மாவைக்கேயுசி, மன்னவர்கள்தானற்ற கோட்டைதானும் மக க்கான ஆழிவென்சாங்கமப்பா, இன்னிதந்தில்கண்ட வர்களாரு மில்லை யெழிலான காயாபுரிக் கோட்டைதானே. கூஅரு

கோட்டையாங் காயாபுரிக் கோட்டைதன்னில் கொற்றவனே யாறுமல்லோ சிலது காலம், நாட்டமுடன் யான்கண்ட வதிசயங்கள் நலமாகத் காறுரைப்பேனுக்கனுக்கு, வட்டமுடன் ஆழிபது கோட் டைதன்னில் வளமான தெத்துவாசல் நான்கேயாகும், பூட்டகமாமு தல்வாசல்காளிகாவல் புகழானரெண்டாங்கால் விரபத்திரனுமே.

ஆமேதான் மூன்றாங்கால்ருத்திரன்காவல்அடவானநாலாங்கால் மாட்டானாம், தாமேதானித்தனையுங் கடந்துபோனல் தகமையுள்ள கோட்டைக்கு ளதிசயங்கள், நாமேதான்சொன்னபடி முதலையுண்டு நலமானநவகண்டரிடியார்தம்மை போமேதான் திரேதாயி னுகத்தி லப்பா ெ ங்கமு ன் விழுங்கிய தொர்முதலைதானே. கூஅடு

தானான முதலையது பங்கையுண்டு தன்மையுள்ள முதலைதனைக் கண்டாயானால், கோனான நவகண்டரிடியார்சாபம் கொற்றவனே யுக்த னுக்குரைக்கும்பாரு, பானுனசாபமது நேர்ந்ததன்மை பட்சமுடன் தீருமல்லோவதியல்லாகும், வேனுனநவகண்டரிடியர் பாட்டன் வேத முதலாகமங்களைாதிரைே. கூஅசு

திரேதாயுகத்தில் நவகண்டரிடியார்பாட்டன்யாகஞ்செய்கையில் நவகண்டரை முதலைவிழுங்கியது.

ஓதவேவேதமுதலாகமங்கள் வற்றதோர்கிரிபைகளோதும்போ து, சிதமுடன்சதகோடிரிஷிகளெல்லாஞ்சீதியுடன்நவகண்டர்பாட்டன் பக்கல், வேதமுதலிதிகாசப்புராணமெல்லாம் விருப்பமுடன்யாகத்தி ல்கூறும்போது, திருபுகழ்நவகண்டரிடியார்தானும் தீர்த்தமதுகொ ண்டுவரயபோசென்றாரே.

சென்றாரேசர்வதீர்த்தகுப்பிதன்னில்செம்மலுடன்மடுவுக்குயே வல்லோ, நின்றுரேசலமதனில்தானிறங்கி நிலைபாழிமடுகனிலேலிற் குப்போது, ற்ற ன லமுதலைதானும் சொப்பெனவேநவ கண்டரிடியார்பாதம், மென்னும் மேதான் விழுங்கிமுதலைதானும் மேதி னியில்யெவருக்குச்சொல்லவாச்சே. கூஅஅ

நவகண்டரிஷியைமுதலைவிழுங்கியது.

செல்லவே முதலையது ரிஷியார்தம்மை சிறப்புடனே தான்விழுங்கிமடுவிற்சென்று, மெல்லவே கொண்டல்லோ பேசியேதான் மேன்மையுடன் தானிருக்கும்வேளை தன்னில், புல்லவேநவகண்ட ரிஷியார் தம்மைபுகழான யாகமத்திற்றேடும்போது, வல்லதொரு முதலையது கொண்டசேதி மகத்தானபாட்டனவர் கேட்டிட்டாரே.

கேட்டாரோ நவகண்டரிஷியார்தன்னை கீர்த்தியுடன் முதலையது விழுங்கிற்றென்று, வாட்டமுடன்யாகமது தவிர்ந்துபோச்சு வளமானமுதலையின்றன் மோசத்தாலே. நீட்டமுடன் நவகோடிரிஷியார் தானும்நீதியுடன்ஜெபதபங்கள் செய்யும்போது, கூட்டமுடன் மன்மேடு புத்துபோலாம் குவலயத்தில் சமாதிபோல் வளரலாச்சே.

ஆச்சப்பா நவகண்டரிஷியார்பாட்டன் வன்பானயாகமது செய்யும்போது, மூச்சடங்கிநின்றதொருசமாதிவர்க்கம் முனைபானபிரீதிவியோடன்னிற்சேர்ந்து, பாச்சலுடன் வையகத்தை பறக்கலாகி பாங்கான பேரனைத்தான் தேடவெண்ணி, கூச்சலுடன்சாமியிடந்துயரமாகிகூறுவார் ரிஷிவர்க்கம் கூட்டந்தானே. ௬௯௧

போகர்நவகண்டரிஷியைஎழுப்புதல்.

தானான காலாங்கிநாதர்பாலன் தன்மையுள்ளபோகரென்ற சிஷன்தானும், கோனான சிக்கிந்தாமலையைத்தேடி கொற்றவனே நவகண்டரிஷியார்பக்கல், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே திறமுடன் நவகண்டரிஷியார்பாகம், மானானசலைவனத்தைக் கண்டுமல்லோ மன்னவனார்போகரிஷியடுத்திட்டாரே. ௬௯௨

அடுத்தாரேபோகரிஷிநாதர்தானும் வன்பானநவகண்டரிஷியார்பாட்டன், கடுத்தமுகத்துயரமதாய்நின்றசேதி சடுக்காலே போகரிஷி கண்டுமல்லோ, நடுக்கலுடன்நவகண்டரிஷியார்பக்கல நாதாந்த சித்துமுனிபோகர்தானும், தடுத்துமேரிஷியாரின் முகத்தைப் பார்த்து தயாநிதியே மனத்துயரமென்னென்றாரே. ௬௯௩

என்றவுடன் நவகண்டரிஷியார்பாட்டன் வெழிலான போகரிஷிநாதருக்கு, குன்றானபருவதம் போலெந்தன்போன கூறானயாகங்கள் செய்யும்போது, சென்றதொரு திரேதாயுகத்திலப்பா திறமான யாகமது செய்தேன்யானும், அன்றல்லோ நவகண்டரிஷியார் பேரிவன்புடனே ஜலக்கொள்ள நண்ணினாரே. ௬௯௪

நண்ணியே யென்பேரன்நவகண்டந்தான் நலமான மடுதனிலே சென்றுமல்லோ, தண்ணீரைமுகக்கவே சென்றபோது தன்மையுள்ளமுதலையது விழுங்கியல்லோ மண்ணுடனே மடுதனிலே, படிந்து

தொன்மரத்தான வெல்லாம்பொன்சொர்க்கஞ் சேர்ந்தான், என்னிருப்பு மென்மனது முன்னியேபுமான் வெழிலாவதவநிலைக்கு வந்திட்டேனே. ௯௫

வந்திட்டேனே நிரைகாவிலாசத்திலிப்பா வளமானவெண்பொன்பேரக்கா ரொற்றுமா, பக்கம்பூதிலா தவசுமுதல் சென்றுமேதான் சேர்க்கமுடனமரைகோடிகாலமாச்சு, இந்தபாலவையகத்தை யான்மறந்து இற்பரனை பெண்ணவியல்லோ மறமேடாச்சு, பக்கமதுவிட்டகற்றி பார் லோகத்தில் பதவிதனைக்காணுதற்குப் பதர்கின்றேனே. ௯௬

பதைக்கவே பெண்மனதுவுள்ளத்தானும் பாங்கானவுடல்பொருள்களவியெல்லாம், சிதைவுடனே வெகுகோடிகாலந்தானும் நீராதவிதனைமருமிரவுமிடமாகி, வதையான முதலைபது தானுபல்லோ வளமான வெண்பொன்தனைக்கானும், சதைபுடனே விழுங்கியதோர் முதலைதன்னை தாரணியில்லப்போது காண்பேன் தானே.

தானை நவகண்டரிடியார்பாட்டன் தன்மையுள்ள போகரிஷி பாலனுக்கு, மானென மகத்தவர் தன்னைநோக்கி மதிப்புடனே நடக்கதோரதெந்திவண்ணம், மேலான முதலையின்றன் வளப்பமெல்லாம் மொழிபோல வார்த்தையதுகூறினாரர், தேனனகாலாங்கிநாதர் சிஷன் தெளிவானபோகரிஷி வுரைத்திட்டாரே. ௯௮

உரைத்தாரே போகரிஷி முனிவர்தானும் ஓகோகோ நவகண்டரிடியார்பாட்டர், மறைத்ததொரு முதலையின்றன் மதலைதன்னை மகதேவர்வாங்குதற்கு ஐயமில்லை, சரப்புடைய மடுவதுதானெங்கே யென்று சுந்தரனுர்காலாங்கிநாதர் சீஷன், சிறப்புடனே போகரிஷி கேட்கும்போது விசனமுடன் ரிடியாருங்கூறினாரே. ௯௯

முதலைவிழுங்கியநவகண்டரிடியார்மடுவைப்போகர்கண்டது.

கூறவேபோகரிஷிமுனிவர்தானுங் கொதிதானமடுமதனிலே சென்றுமேதான், மாறனுடன் நவகண்டரிடியார்தன்னைமார்க்கமுடன்விழுங்கியதோர்முதலைதம்மை, சீறலுடன்கண்டறிய வேணுமென்று சிறப்புடனே மடுவுக்குவந்தபோது, சேறதுவும் வற்றியல்லோ மடுவுங் காய்ந்து செம்மலுடன் யிருப்பதுவுங் கண்டிட்டாரே. ௱

போகர்நவகண்டர்மடுவில்ஜலமுண்டாக்கியது.

கண்டாரேமடுதனையே போகர்தானும் கண்கொள்ளா வாங்காரக்கோபத்தோடும், கண்மையுடன்மடுவற்றி வெடுத்துமல்லோ தாரணியிலிருந்தவொரு மார்க்கந்தன்னை, வண்மையுள்ள வதிசயத்தைக் கண்டுமல்லோ வளமானகாலாங்கி சீஷன்தானும், உண்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தம்மை வுற்பனமாய்த்தன்மனதில் நினைந்திட்டாரே.

நினைக்கவே காலாங்கிநாதர்தானும் நீடாழிமடுவதனில் சென்றோனென்று, புனைபேவுஞ்சீஷனுக்குவரமுந்தந்து புசமான முதலை நாயகந்தானது, வினையகற்றி நவகண்டரிஷியாருக்கு வீரான பிறப்பு தானுந்தந்து, சுனைமடுவை விட்டுமேல்மேலாயருவதற்குந் துப்புரவாய் வரமதுவுங்கொடுத்திட்டாரே. ௭௦௨

கொடுத்ததொருவரமதுதான் போகர்தானும் கொப்பெனவே தன்மனதில்மனதுவந்து, அடுத்துமேமடுதனிலே நின்றுகொண்டு வன்புடனே பராபரத்தின் பொருளை நண்ணி, தொடுத்ததொருமனோன்மணியை மனதிலெண்ணி துப்புரவாய்யாகமது செய்யும்போது, மடுதனிலே ஜலமதுவும் பொங்கியல்லோமகத்தான முதலைதனைக்காணலாச்சே. ௭௦௩

போகரைமுதலைகண்டு அஞ்சலிப்பது.

காணவே போகரிஷிமுனிவர்தாமும் கருவானமடுதனிலே முதலைதன்னை, ஆணவங்கள் தாமொடுங்க கரத்தைக்காட்டி அக்காரசீரனுடன்வழைக்கலுற்றார், பூணவேமுதலைபதமடிவணங்கி புகழான போகரிஷிமுனியைப்பார்த்து, வேணதொரு வஞ்சலிகள் வுபசாரங்கள் விருப்பமுடன்போகருக்குச்செய்யலாச்சே. ௭௦௪

செய்யவே போகரிஷிமனங்கனிந்து சிற்பரனார்காலாங்கி தன்னைநினைந்து, வையகங்கள் தான் புகழுங்காலாங்கிநாதர் மகதேவா யெந்தனது குருவேகேளும், மெய்தவங்கள் பூண்டதொரு மகிமையாலும் வேதாந்தமனோன்மணித்தாய்க்கிருபையாலும், கைதவமாய் வந்ததித்துமுதலைதானுங் காசினியில்மடுதனிலே கனாடிட்டேனே. ௭௦௫

இட்டேனேசாபமது நிவர்த்திசெய்து வெழிலான முதலையின்றன்மடுவைக்கண்டே, பட்டதொரு நவகண்டரிஷியார்தம்மை பாலகனே தானெழுப்ப வேணுமென்று, சட்டமுடன் பெத்தனுக்குகொடுத்தசாபம் சற்குரு வைத்தனைநீக்கி மடுவிலேதான், மட்டமுடன் பாலகனைத்தானழைக்க மகத்தானமடுதனிலே சென்றாரப்பா.

போகர்முதலைவாய்ப்பிள்ளை வாங்குவது.

பாரேதான் போகரிஷிமுனிவர்தானும் பாலகனைமுதலை முகந்தன்னைநோக்கி, நேரேதான் திரேதாயிலுகத்திலதானும் நேர்மையுடன் யாகமுகஞ்செய்யும்போது, சீரேதான்நவகண்டரிஷியார்தம்மை நீதியுடன்விழுங்குதற்கு ஞாயமுண்டோ, சீரேதான்பிட்சணமே மைந்தன்றன்னை சிறப்புடனேகொண்டுவரவிடைதந்தாரே. ௭௦௭

விடையென்று சொல்லுகையில் முதலைதானும் விருப்பமுடன் நவகண்டரிஷியார்தம்மை, தலையுமறவே விழுங்கியபேர் பாலன்றன்

னைதட்சணமேபோகர் முன்னேகக்கலாச்சு, நடையுடனே நவகண்ட ரிடியார்தாமும் நாதாந்தபாலகரும் வெளியிலேறி, சனகபோன்ற போகருட பதாம்புயத்தை சட்டமுடன் தான்வணங்கி பணிந்திட் டாரே. ௭௦௮

பணிந்ததொரு நவகண்டரிடியார்தம்மை பாலகனார் போகரிடி தானுங்கண்டு, மணிபோன்ற நவகண்ட ரிடியாருக்கு மார்க்கமுடன் சாபமதுநிவர்த்திசெய்து, துணிவுடனேபாட்டனும் பக்கலுக்கு தப் புறவாய்ச்சென்றல்லோ சொண்டுமேதான், அணிபெறவே நவகண் டரிடியார்தம்மை யன்புடனேகொண்டுபோய் விட்டிட்டாரே. ௭௦௯

விட்டதொருபோகரிடி தன்னைப்பார்த்து வேதாந்த நவகண்ட ரிடியார்பாட்டன், சட்டமுடனுசிரமம் மிகவுஞ்செய்து சாங்கமுடன் காலாங்கிரிஷிருக்கு, திட்டமுடன் திரேதாயினுகத்தில காணும்நேர்க்க முடனதிசயங்களுளவுமார்க்கம், இட்டமுடன் தாமுரைத்தார் போ கருக்கு யெழிலான வேதாந்தரிடியார்தாமே. ௭௧௦

நவகண்டரிடியார்பாட்டன்முதலாவாய்ப் பிள்ளைவரங்கினதற்காக
போகருக்குதிரேதாயினுகத்தின்மகிமையைக்கூறுகின்றார்.

தாமான திரேதாயினுகத்திலப்பா தன்மையுள்ள காலாங்கி ரி ஷிகேளும், நாமேதான்கண்டபடி சொல்வோம்கேளீர் நாதாக்கள் நவகண்டரிடியார்கோட்டை, போமேதானயோசனையோ சொல் லொண்ணாது பொங்கமுடன்வேதரிடிகோட்டையப்பா, வேமேதான் சித்துமுனிரிடிகள்கூட்டம்வேதாந்தத் தவமுனிகள்கோடிபேரே.

ரேணுகையால் நாதாக்கள் தவமிழந்தது.

போராறுகோட்டைமுகம் லட்சங்கோடிபெருமையுள்ள தவமு னிகள்ரிடிகளதானும், கேம்ரதான்தவமிருப்பார் கோடிஜங்கம் நேர் மையுள்ள ஆரண்வாயல் கோட்டைதனனிற், சீரேதான்யாகங்கள் செய்யும்போது சிறப்பானயோகங்களைதமைபோதும், ஊரேதான் சமுசார வாழ்க்கைபற்று வுற்பனமாய்ப பராபரத்தை நினைப்பார் தாமே. ௭௧௨

தானான தவநிலையிலிருக்கும்போது தகமையுள்ள ரேணுகையா ள்பூமாதல்லோ, கோனான குருநாதனையே நினைத்துக்கொண்டு கூறானவி ழிதன்னையேமூடாமற்றான, பானான பராபரத்தை மனதிலெண்ணி பட் சமுடன் பூஜசமுகம கூறும்போது, தேனான ரேணுகையாள் மாது தானும் மேதற்பமுடன் யாகமதைக் கெடுத்திட்டாளே. ௭௧௩

கெடுத்தாளே ரேணுகையாள் மாதுதானும் கீர்த்தியுள்ள நாதா ந்தசொரூபர்பூசை, அந்தநெடுரிடிமுனிவர்தவங்கள் யாகம் அ ழிபடவேசெய்தாளேமாதுதானும், படுமுன்னேமாயவலைமிகவும்பா

கிபாரினிலேதவநிலைக்குக் கெடுதிவுண்டாய், விடுபடவேசெய்தானே பாகமெல்லாம் விண்ணுலகில் ரிடிகளெல்லாங் கேட்டார்காணே. ()

கேட்டாரே ரேணுகையின் மோகத்தாலேகெடியான . தவநிலைக ளெல்லாமற்று, பட்டாரேபாழ்ச்ரகிலாளுமாகி பாங்கானரிடி தேவர்மு னிவர்தானும், விட்டகுறைகாணாமல் விணைப்த்தானும் விருனரேணு கையின்மோகத்தாலே, தட்டழிந்து தடமடைந்து தவமழிந்துதார ணியில்கெட்டாரேசித்தர்தானே. ௭௧௫

தானான லோகத்துமாண்ப ரெல்லாந்தகமையுள்ள ரேணுகையி ன்மாதுதன்னால், கோனான குருபரனைத் தான்மறந்தார்கொற்றவனார் சிவபூசைதானிடைந்தார், தேனானமனோன்மணியை மனதிலெண் ணார்தேசொளியின் சின்மயத்தைத்தானொளித்தார், பானான வையகத் தைத்தான்மறந்துபாங்கான ரேணுமோகங்கொண்டிட்டாரே. ()

கொண்டாரேகோடிமனு சித்தரெல்லாம் குவலயத்தில் கெட்ட ழிந்துதட்டழிந்து, பண்டுளபகிருஷ்ண வதாரனைப்போல் பாருலகில் மோகவலைசிக்கினார்கள், அண்டாமுனிதவரிடிகள் சித்துதாமும அரி வையாம் ரேணுகையின்பாசத்தாலே, விண்ணுலகைத்தானமறந்து பாவங்கொண்டுவிடுபட்டு நிற்கிறார்கள் கோடிபேரே. ௭௧௭

நவகண்டரிடியார் பாட்டன்போகர்தவநிலைக்கு ஆச்சரியப்பட்டது.

பேரானதிரேதாயுகத்திலப்பாபெருமையுள்ள நவகோடிரிடி கள்தானும், சீரானதவநிலையிலநிலைகொள்ளாமல்சிக்கினார்கோடிபேர் முனிவர்தானும், நேரானபவக்கடலுக்காளுமாகி நேர்மையுள்ளயின்ப சாகரத்தைவிட்டு, பாரானவையகத்திலதலைமேல்பாவம்பாருடனே கொண்டாரேரிடிகள்காணே. ௭௧௮

காணவென்றால்காலாங்கிநாதபாதாரவிந்தங்கண்ட தொருசித் துதேவர், வேணதொருதவமுனிகள் ரிடிகள்தானும்விடுபட்டுவந்தார் கள்சித்திதாவில, மாணமருபூபாலாயுனைப்போலே மகத்தானசி த்தொளிவைக்கண்டதில்லை, பாணமதும்பாலெழும்பி சிவந்தனில பட்சமுடன்குளிகைகொண்டு வந்திட்டாயே. ௭௧௯

வந்தொருகாலாங்கி சீர்பாதாகேள்வளமையுள்ள கலியுகத்திலு ன்னைப்போல, விந்தையுள்ளசிறுபாலா யாருங்காணேன்விட்டகுறை யிருந்ததினால்வந்தாயப்பா, சிந்தையிலுந்தனையாசீர்வாதித்துதுப் புறவாமபெண்ணமதில் வியனங்கொண்டு, அந்தமுடனிலமதொரு தவநிலைக்குவப்பனைசந்தோஷங் கொண்டிட்டேனே. ௭௨௦

இட்டதொருசைவபதிப் பெண்களாலேயெழிலான யுந்தனது ஞானயோகம், சட்டமுடனகெட்டழிந்துதடுமாறுமல்தாக்கானகால

ங்கிவனுமிருலே, பட்டமாம்போலிருந்தனுரனந்தன்னை பாலித்தாய்த லயோகபூரணத்தை, அட்டதிசைத்தான்புரளும்போகநாதா அவனித னிலுன்னைப்போலசித்துமுண்டோ. ௭௨௧

உண்டான தவத்திலையை வுறுதிகொண்டு வுண்மையுடன் மடிதனி லேநின்றுகொண்டு, தன்மையுடன்முதலைவாய்ப்பிள்ளை தன்னைத க மையுடன்வாங்கின தோர்சாபந்தன்னை, திண்மைபெறமனதிலையைவு றுதிகொண்டுதீர்க்கமுடன்யோக மதைசாதித்தல்லோ, உண்மையு டன்நின்றதொருபிரகாசத்தை வுத்தமனேயென்சொல்வேனென்றார் தாமே. ௭௨௨

திரேதாயுகத்தில்ரேணுகையின்பூஷணங்கள் இருப்பிடத் தைநவகண்டரிஷிபாட்டன் போகருக்கு கூறல்.

தாமான போகரிஷிமைந்தாகேளும் தாரணியில்திரேதாயுகத் திலப்பா, பூமானுஞ்சித்துமுனிரிஷிகள்கோடிபுகழானநாதாந்தசித்து தாமும், சாமானமாகவல்லோர்வாதந்தேடி தாரணியிலசமைத்தார்கள் மலைப்பாற்றங்கம், நாமேதானறிந்தமட்டுஞ் சொல்வேனப்பா நாதா ந்தசித்தொளிவினதங்கந்தானே. ௭௨௩

தங்கமாம்நாதாந்த சித்துதாமும்தாரணியில்வெகுகோடிவாதவி த்தை, புங்கசித்திபெட்டேனே வஷ்டபோகம் புகழானரேணுகையி னமோகத்தாலே, சங்கமுகந்தான்போலே பூஷணங்கள்சதுராகத்தா ன்முடித்தார்மலைப்பாற்றகம், இங்கிதமாம்மேலைதனில்மையலகொண் டுபெழிலாகத்தான்சமைத்தார் மேருபொன்னே ௭௨௪

மேருபோற்பொன்னைபல்லோ தானமைத்துமேநிலியில்ரேணு கைக்குபூஷணங்கள், சிறுடையவாபரணங்கோடாகோடி திக்கெங்கும் கண்டதில்லை பூஷணங்கள், காரிமைபான்ரேணுகைக்குவாதத்தங்கம் கட்டமுகாசித்தமெல்லாம்முடிப்பித்தேதான், பாரிணிமேலதனிலையை த்தானமறந்துபதாம்புயதைப் பாருமல் கேட்டார்பாரே. ௭௨௫

பாரேதான்காலாங்கி நாதசிஷாபட்சமுள்ளகண்மணியேபகாக் கேளும், நேரேதான்வடக்குமுகம் மலைதானுண்டுநெடிதானவடகோ டிகாணகந்தான், சிரேதான்சித்தர்முனிதவமிருந்த சிறப்பானவுககமு ண்டுகுகைதானுண்டு, வரேதான கண்டவர்களாருமில்லை ஓகோகோ நாதாக்கள் கண்டார்தானே. ௭௨௬

தானேதான்மலைநாடு சுனைபோரத்தில் தன்மையுள்ள சித்துவர் க்கம்கோடாகோடி, மானேதான்ரேணுகையின் சமாதியுண்டுமகத்தா னசமாதியிடஞ்சொன்றுபாருன், தேனேதானவண்டுமொயுங் கதண்டுங் காடுமெத்தனியாவரேணுகையின சமாதிகோட்டைகோனேதான்குறுக் கள்முனியாசிரமங்கள கூறுனசமாதியிடங்களாவல்தாமே. ௭௨௭

காவலாஞ்சமாதியிடஞ்சென்றபோனல் காரிகையாள் ரேணுகையின்
ஆசிரமத்தில், போவசர்குழியிடங்கள் காணமாட்டார் புகழான ரே
ணுகையின் கோட்டைநகர்னில, ஆகனுடன் சென்றனுஞ் சமாதிகாண்
போர் வட்டனேவிட்டகுறைமிருக்தால்வுமைக்கும், எங்களுடன் குருக்
கள்மார் ரிஷிகள் கூட்டம் பெருமிலாகநாமிருப்பார்கள் திகாணே. ௭௨௮

காணவென்றால் ரேணுகையைப் பார்ப்பதற்கு சடைகோடி கான
கத்தில் சென்றனுக்கான், பூணவே குளிகைகொண்டு சென்றபோதும்
புகழான ரேணுகையைக் காணமாட்டார், தோணவே ரேணுகையாள்
சமாதிபக்கம் அப்புரவாப்பாலகிலேநின்றபோனும், நீணவே சமாதி
யிடங்கடமுக்தோன்றும் நிலையான ரேணுகையின் கோட்டைதானே. ()

தானான கோட்டையதுசமாதிபக்கங் தகைமையுடன் நின்றதோர் நடந்
தான்காணும், கோனான குருக்கள்மார் ரிஷிகள் கூட்டம் கொம்பனைமார்
சமாதியிடம்பக்கமிருப்பார், தேனான சித்தர்முனிநாதர் தம்மை தேற்ற
முடன் வாய்திறந்து கேட்பாயானல், மானான சமாதியிடவழியுஞ்செ
ல்லி மகத்தான ரேணுகையின் விதிசொல்வாரே. ௭௩௦

போகருக்குசித்தர்கள் ரேணுகையின் காயகற்பப்பெருமைகூறல்.

சொல்வாரே காலாங்கிநாதரிஷி சொரூபமுள்ள போகரிஷிமுனி
யேகேளும், வல்லவிதமாருரேணுகைக்குசித்தம் செல்லாம்வளபாசகயாதி
கம்பர் தன்னை, புல்லதொருமாதுக்குத்தான்கொடுத்து புகழான தேக
மகைகற்றானுக்கி, நல்லதொருகாயமதை வையகத்தில் காதாக்கள்
கிலைத்துநிறுத்தினாரே. ௭௩௧

கட்டியே ரேணுகையின் மோகந்தன்னில் நலமானநாதாக்கள் சித்
துதாமும், காட்டிகமாய்ப்பட்சமதை மிகவே பூண்டு தகமையுள்ள ரே
ணுகையின்வசியத்தாலே, பூட்டகமாம்தேகமதை கற்றானுக்கிப் பொ
க்கமுடன் வெகுகாலமிருக்கவென்று, வாட்டமுடன் வரமதுவும் மிக
வுந்தந்து வண்மையுடன் ஞானேப்போதித்தாரே. ௭௩௨

போதித்தார் சித்தாதிசித்தரெல்லாம் பொங்கமுடன் ரேணுகை
யாள் மாதுக்கல்லோ, நீதியுடன் ஞானேபதேசமோதி நிலையானசமா
திக்கிடமுந்தேடி, சாதித்துசமாதிதனில் இருக்கவென்று சட்டமு
டன் மூன்றுயுகந்தாமுமீய்ந்து, வாதித்துசமாதிக்கியேகவென்று வண்
மையுடன் ரிஷிசாபங்கூறிட்டாரே. ௭௩௩

சித்தர்கள்சாபத்தால் ரேணுகை சமாதிக்குப்போனது.

கூறவே ரேணுகையாள் மாதுதானும் கொப்பெனவே சமாதிக்குச்
சென்றயல்லோ, மாறிடவே வையகந்தான் மறந்து மகத்தானயோகத்

தைலினயம்பூண்டு, விறடிபதேகமதுவழியாமற்றான் விண்ணுலகில் பெப்போதுமிருக்கவென்று, ஆறுபுடைவடகோடிகானகத்தில் அங் ஙனவேசமாதியதுமிறங்கினாரே. ௭௯௪

இறங்கியேரேணுகையாள் மாதுதானும்பெழிலானவடகோடிகான கத்தை, திறமுடையகுருக்கள்பார்கூட்டத்தோடும் நேர்க்கமுடன்சமா திதனிலிருக்கிறான்காண், திறமுடையமாதுமையாள்சமாதிபக்கல்கிஷ் களங்கமாகவல்லோகண்டறிந்து, சிறப்புடனேபோகரிஷிபாலகனையும் சேருடனேகானவென்றுவரந்தந்தாரே. ௭௯௫

தந்தாரேகாலாங்கிசிடருக்கு தார்குழலாள்ரேணுகையின்மகுந் துவந்தாள், அந்தமுடனறிவதற்குவிதியுஞ்சொல்லி வன்புடனேநவ கண்டரிஷிபார்பாட்டன், சொந்தமுடன்போவதற்குவிடையுந்தந்து தப்புரவாய்குளிகைகொண்டுசெல்கவென்று, விந்தையுடன்போகரு க்குவாமுர்தந்து விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டாரே. ௭௯௬

செப்பவேபோகரிஷிமுனிவர்தானும் சிறப்புடனேவடகோடிகான கத்தில், பையவேவுத்தாரந்தானுமல்லோ பாங்குடனேபாலகனும் பெற்றுக்கொண்டு, துய்யகல்லகுளிகைதனைப்பூண்டுமல்லோ தப்புர வாய்த்தானுமல்லோகானகத்தில், ஐடமின்றிஆரிமையாள்சமாதிபக் கம் வன்புடனேயிறங்கியெல்லோநின்றிட்டாரே. ௭௯௭

நின்றதொருபாலகனைக்குருக்கள்தானும் நீதியுடன்கேட்கலுற் றார்முனிவர்சித்தர், வென்றிடவேபோகர்முகந்தன்னைப்பார்த்து வே தாந்தகுருக்கள்சித்துகூறும்வண்ணம், சென்றுமேசிறுபர்வானறுகில் வந்து செம்மலுடன்பாலரென்னவென்றுகேட்ட, இன்றுமுதல்புதிதா கத்தோணுதப்பா யெழிலானபாலகனேயென்றார்பாரே. ௭௯௮

பாரேதான்குருக்கள்சித்துகேட்கும்போது பாங்கானசிறுபால முனிவன்றானும், நேரேதான்சித்தர்முகந்தன்னைநோக்கி நெடிதான பாலகனுங்கூறலுற்றான், நீரேதான்காலாங்கிசிஷனல்லோ நேர்முடன் நவகண்டரிஷிபார்பாட்டான், சேரேதான்கிட்டிருந்துவிடையும்பெ ற்று சிறப்புடனேவடகோடிவந்தேன்தானே. ௭௯௯

தானெனரேணுகையின் சமாதிகாண தகமையுடனிப்பதியேவந் தேனென்றார், தேனனமரேன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தெரிசனை க்குபெத்தனுக்குநாளுமாச்ச, கோனனநவகண்டர்பாட்டன் வாக்கு குவலயத்தில்பொய்யாமல்மெய்யாகத்தான், நானேதான்காப்பதற்கு விதியுஞ்சொல்லி நலமுடனேபெத்தயுக்குவழிசொல்வாரே. ௮௱

வழியென்று கேட்கையிலே சித்தர்தானும் வண்மையுடன் தா
னுரைப்பார்போகருக்கு, பழியானரேணுகையைக்காணுதற்குப்பா
ருலகிலாராலு முடியாதப்பா, குழியானசமாதியிடகோட்டைதன்னி
ல் நோற்றவனே செல்வதற்குமிடமுமில்லை, வழிகாணவேண்டுமென்
றால் சொல்வோம்பாரும்வண்மையுடன் கண்டல்லோதெரிசிப்பாரே.

தெரிசிக்கவேண்டுமென்றால் நெத்துவாசல் வெளியிலே யுந்தனு
க்குத்தோற்றும்பாரு, பரிசனங்கள் காவலுட னங்கிருப்பார் பாங்கா
னசமாதியிடபக்கந்தன்னில், சரியுடனேசமாதி முகந்தன்னில்நின்று
சட்டமுடன் வுச்சாடஞ்செய்வீராகில், அரிவையாம்ரேணுகையின்
சரீரவாக்கு வப்பனேயுந்தனுக்கு கேட்கும்பாரே. எசஉ

கேட்குமேயுந்தனுக்கு வசரீயப்பா கிருபையுள்ளரேணுகையின்
வார்த்தைதானும், நீட்கமுடன்சமாதிதனில்வார்த்தைதோன்றும்நெ
டிதானசப்தமதைக்காணலாகும், வேட்கையுடன்குருக்கள்மார்சித்தர்
தாமும் விருப்பமுடனசரீரிகேட்டபின், புஜூட்கொள்ளவேண்டுமென்
றுபோகர்தம்மை வன்புடனேவரங்கேட்க சொல்விட்டாரே. ()

ரேணுகையை போகர் வரங்கேட்டது.

சொல்லவேகாலாங்கி நாதர்தம்மை சுத்தமுடன் போகர்முனி
தாள்பணிந்து, வெல்லவேயென்சாமி யென்தனதாவேதாரந்தத் தாயா
ரும்ரேணுமாது, புல்லவேகாயாதிகற்பங்கொண்டுபுகழான சித்தர்க
ளோமுடக்கஞ்செய்து, கொல்லவே ஜூபதபங்கள்செடுத்தமாதுகொம்ப
னையாள்சமாதியிடஞ் சென்றேன்தானே. எசச

சென்றேனேசமாதியிடஞ் சென்றேன்சாமிசிறப்பானரேணுகை
யின்பக்கல்தன்னில், நின்றதொருயெந்தன்மேல் பட்சம்வைத்து நீதி
யுடன்வரமருள்கவென்றுமேகான், குன்றான்கொம்பனையாள்மனது
தானும் குறையாமல்யென்மீதில்பட்சம்நல்க, வென்றிடவே மனங்க
றையரேணுகைக்கு வேகமுடனாசிர்மஞ்செய்வீர்தானே. எசரு

தானானபோகரிடி முனிவர்தானும்தண்மையுள்ளரேணுகையை
க்காண்பதற்கு, மானானமகதேவர்கிருபையாலே மகத்தானரேணுகை
யின்சமாதிபக்கல், கோனானகுருபரனார்காலாங்கிதம்மைபோற்றவனார்
போகரிடிதாம்நினைந்து, தேனானதேசோகின் மயத்தினாலே தேர்வே
ந்தன்ரேணுகையை நினைத்திட்டாரே. எசசு

நினைக்கையிலேரேணுகையாள் வார்த்தைசொல்வாள்நீதியுடன்
போகரிடி முனிவருக்கு, பணைப்புடனே சைனபதிவிட்டுவந்த பாலக

னேபோகரிஷிநாதர்சேனும், வினைப்பயனைவிட்டகற்றி வெங்கானும் சின்னூலாய் நித்தியமா பெறுவகற்று, முனைப்புடனே மூதண்டில் வாழ்கவென்று மொழிந்திட்டாள் ரேணுகையும்மொழிந்திட்டாளே

ரேணுகை போகருக்குஆசீர்வதித்தது.

மொழிபவே ரேணுகையாள்மாதானும் முனையானபோகரிஷி நாதருக்கு, அழிவிலாக்காயாதிகற்பங்கொண்ட வன்பானகாலாங்கி சிஷபோதா, ஒழிவானகாயமதைநிலைநிறுத்தி புஷ்பமாய்க்கற்பமது கொண்டபோதா, வழிபோடேயெனைக் காணவந்தாலே வாமுனக்கு யான்றருவேனென்றிட்டாளே. ௭௪௮

இட்டாளே ரேணுகையாள் மாதானுங்கெழிலானபோகரிஷி நாதருக்கு, அட்டதிசைசந்திவக்க அரசநாத வன்பானபாலகனை யுந்தனுக்கு, மட்டமுடன்சாலவதிசயங்கள் வன்மையுடனுரைப் பேன் அநேகங்கண்டாரோ, திட்டமுடன்வெகுகோடிகாலமப்பா நீர் க்கமுடன்காயாதி கொண்டேன்பாரே. ௭௪௯

கொண்டேனேகாயாதிகற்பங்கொண்டு குவலயத்தில்சித்தமாரா புருஷர்தம்மை, கண்டல்லோவலக்கழிந்தமாயா சிந்தனையானரே ணுகையாள்மாதானும், கொண்டல்வண்ணன்மாயாதிகிருஷ்ணநா ரன்குவலயந்தி லென்னைபெற்றிநோ, தண்டவனரிஷிகளெல்லாம் மடக்கிவிட்டேன் தாரணியில் பூபாலாவென்றிட்டாளே. ௭௫௦

என்னவேரேணுகையாள்மாதானும் வெழிலானபோகரிஷிநா தருக்கு, பன்னவேசானுபுகழ்ந்தமார்க்கம்பாலித்தாள்போகரிஷிபால னுக்கு, அன்னவே போகரிஷிநாதர்தாமும் தப்புராவாய் ரேணுகை யைசிந்தித்தல்லோ, நன்னயமாய்ரேணுகையாளம்பாள்தன்னைநமஸ் கரித்துமுக்காலும்பணிந்திட்டேனே. ௭௫௧

பணிபவேபோகரிஷிநாதர்தாமும்பண்பானரேணுகையாள் மன துவந்து, அணிபெறவேவரிசெலும்பாலனுக்குவன்பானகாயாதிகற்பந் தன்னை, தனிவுடனே தாமுரைத்தாள் மாதானும் தரைபோற்றும் முறையாயவேத்தானகற்றி, மணிபோன்றபோகரிஷிநாதருக்கு மகிழ்ச் சியுடன்பின்னுமெல்லாமுறைசொல்வாளே. ௭௫௨

சொல்லவேபோ[illegible] ரேணுதாமும் துறையானபாலனுக் குமுறைபோ[illegible], வல்லமைநாருகானுபுகழ்ந்ததாறம்வன்மையு டன்தாமுரைத்தமுறைபாடெல்லாம், கல்லானகாயாதிகற்பந்தன்னை

பாலன்றானும், சந்தோஷங்கொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு சைன பதிமார்களைக்காணவென்று, சிங்கையிலே தாம்நின்று பிரியபாலன் சிற்றின்பக்கடல்தனிலே மூழ்கினாரே. எ௬௩

அழுந்தியே போகரிடிபாளனபாலனை வன்புடனே சைனபதிமார் தந்தன்னை, பழுதுபடாத் திருமேனிக்காவலோடும் பட்சமுறப்பெண்களுடன்வந்துசேர்ந்து, ஒழுங்குடனே நவகண்டரிடியார்தம்மை யுற்பனமாய்க் கண்டதொருவதிசயந்தான், மழுவான ரேணுகையின் மார்க்கத்தாலும் மகத்துவங்களத்தனையுங் கூறுவாரே. எ௬௪

கூறுவார்வாய்திறந்து போகர்தாமும் கொப்பெனவே சைனபதிப்பெண்களுக்கு, மாறுபடாலோக வதிசயங்களெல்லாம் மகத்தான நாலுயுகவதிசயங்கள், ஆறுபுடைசூழ்நகரம் வடதேசந்தான் அடைவான காலுறுமலைகள் குகைகள், வீறுபுகழ் ரேணுகைபாள் சமாதிபாகம் விருப்பமுடன்தானுரைத்தார் போகர்தாமே. எ௬௫

தானான போகரிடிமுனிவர்தானும் தன்மையுள்ள பெண்களுக்கு வுபதேசிப்பார், கோனான நவகண்டரிடியார்தானும் குறிப்புடனே தாமுரைத்தவண்மையாவும், மானான ரேணுகையாள் விசுவரூபம் மகத்தான குருக்கள்மாரிடிகள்சித்தர், பானுகையின்னமும்வெகு மாண்பரெல்லாம் பாருலகில்கேட்டகதை பகருவாரே. எ௬௬

போகர் ரேணுகையின் சமர்த்தைக்கூறல்.

பகருவார் நாலுயுககாலந்தன்னில் பண்பான்திரேதாயி லுகத்திலப்பா, நகரமேரேணுகையின மாயாவில்லை நட்பமுடன சைனபதிப் பெண்களுக்கு, சிகரம்வரைசிக்கிந்தாபல்லவியகாடி தீரமுடன நவகண்டரிடியார்தம்மை, தகரமேதாள்பாதவ விடியின்வழு சாங்கமுடன பணிந்திட்டேன ரிடியார்காணே. எ௬எ

காணவேரேணுகையின் பார்க்கந்தன்னை கடிதாக சைனபதிப்பெண்களுக்கு, பூணவே செய்தியெல்லாகதானுரைத்து பொங்கமுடன மகிமைதன்னை கூறுவாராகாண, தோணவேசத்தசாந்தியெல்லாம் துப்புரவாய் வசைசாரிபிடமதாக, சீனவதேசம்மெல்லாங்குளிகைகொண்டு நீதியுடன்சுற்றி வதிசயங்கண்டேனே. எ௬அ

கண்டேனே ரேணுகைபோல்மாயாசித்து காசினியிலெங்கேனுங்கண்டதில்லை, அண்டர்முனி ராட்சதர்களனேகம்பேரை அங்கலமதில்மெய்குங்காடி சித்துகண்டேன், புண்டரீகமானவர்தாருவிருதைனாு பூவுலகிலதிசயங்கள் சொல்லவல்லோனாமோ, தண்டமுடன் முன்னவே மன்னவர்கள்தாரணியில்செய்தவருளு கோடிபேரே. எ௬௯

கோடியாம்வெகுகோடிவதிசயங்கள்குவலயத்தில் கண்டதுண்டு பிதுபோலல்ல, தேடியேதேசமெல்லாஞ் சுற்றிவந்தேன் தெளிவான ரேணுகைபோலசித்துமுண்டோ, வாடியேபோகாதமாயாசித்து வள மையுள்ள காயாதிகொண்டமாது, நீடியே நீனிலத்தில் ரிடியார்தம் மை நீதியுடன் வலதழித்தசித்துமாச்சே. எகூ0

சித்தான சித்துமுனி மாதுதானும் சிறப்பானமாநிலத்தி லதி சயங்கள, மெத்தவேசெய்துமல்லோ காயங்கொண்டு மேதினியில் சமாதிக்குப்போனமாது, சததானலோகமதில் அடியார்தமக்கெசதா காலம் வாழ்ந்த கன்னிமாது, முத்தான நாலுயுகம் கடந்தசித்து மூவுலக கைதம்பால சித்துமுண்டோ. எகூக

உண்டான ரிடிகளெல்லாம் யாகஞ்செய்யும் உதகமென்றமலை தனிலேதானுஞ்சென்று, கண்டாரே ரேணுகையாள மாதுதானும் களிப்புடனே நாதாந்தசித்துதம்மை, துண்டரிகமாகவல்லோ தவங் களியாவும் தப்புறவாய்த தானழிந்து வசியம்பூண்டு, கொண்டபடி வாதமென்ற பல்லபாறுங்கம கொபம்பெனவே தானஞ்செய்து வாங்கி னுமே. எகூஉ

வாங்கியேநவகோடி சித்துதாமும் வண்மையுள்ள வாபரணப் பணிதிப்பலாப, சாங்கமுடன நவரத்தினசித்தாலே சட்டமுட னேபற்றுவந்த யாயாசித்து, ஏங்கவேரிடிகளெல்லாம் மதியப்பூண்டு யேமாந்துவாதமென்ற மேமாந்தனனே, பாங்குடனே தானெடுத்தார் கோடியாம் பட்சமுடன ரிடிமுதலோர் முனிவர்தானே. எகூங

தானனே ரேணுகையின் சமாதிபக்கல் சட்டமுடன் மாண்பெல் லாம்பெயதுணைய, கோனனெனைதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ னார்தலைபாத கடாட்சத்தாலும், தேனனையன்னமணியாள் கடாட்ச ததாலுமேதறமுடனே சமாதியிடமதானுஞ்சென்றேன், பானனவ கண்டரிடியார்ப்பாடின பதயதுவும்தப்பாமல சென்றிட்டேனே. ()

சென்றேனேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் செம்மலுடன்குளிகை கொண்டு யானுமல்லோ, குன்றுருவபருவதம்போல சமாதிகண்டேன் கொப்பெனவே சினபதிப்பெபனைகள்பார்த்த, நின்றேனே சிலகாலம் சமாதிபக்கல் நீட்சியுடனவடபாகங்காததிருந்தேன், தென்றலுடன் சபதமதுவசரீரிவாக்கு செபபமுடன யெந்தனுக்குக் கேட்கலாச்சே.

ஆச்சக்கேரேணுகையின் சமாதிபக்கல் அடவானவசரீரிவாக்கு தானும, பேச்சுடனேசப்தமது கேட்கக்கண்டேன்பாரான ரேணுகை யைக்கண்டதில்லை, பேச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்து மூதல

கில் காலுயுகங்கடந்தமாது, வீச்சுடனேதேவாதிரிடிகளோடு விருப்பமுடன்காயமதுகொண்டசித்தே. ௭௬௬

சித்தானசித்துமுனி யென்னைக்கும் சிரானகாலுயுகங் கடந்தமாது, சித்தமுயேதேவாதிரிடிகளெல்லாம் நீணிலத்திலரேணுகையின் சித்துகாதை, புத்தியுள்ளசிஷமார் வர்க்கத்தோர்க்கு புகழ்பெறவே சதாகாலமவசனிப்பார்கள், பத்தியுடன்சதாசித்தம்மாண்பரெல்லாம் பாருலகி ரேணுகையைப்போற்றுவாரே. ௭௬௭

போற்றுவாரென்றுமேபெண்களுக்கு பொங்கமுடன் தாமுரைப்பார்சினத்தார்க்கு, தேற்றமுடனே குளிகைகொண்டு வெகுநேசங்களிறையுடன் சுத்தியங்கதனை புத்திமாலுப், ஆற்றலுடனாகாது ரேணுமாதுவணபான வல்லமையானகண்டதில்லை, மாற்றமுமேவமுறையை புடனயாலுஞ்சென்றுமங்கையரைக்கண்டேனே வதுவாய்த்தானே

தானன சினபதிப்பெண்கள்மாரே தன்மையுடன் வதிசயங்களின்னுஞ்சாலவேன, கோனுமையனாதையர் காலாங்கநாதர் கோறயனுர்குருபாதங்கடாட்சத்தாலும, தேனுமஞ்ஞனமணியாளருளினாலும தசமயமலாஞ் சுத்தியமதனிதுமபாலிலவ, பானுமானுகையின தர்சனததைபபாருலகி லடிதேனுமகண்டிடடேமன. ()

கண்டேனே ரேணுகையின் வல்லபத்தை களிப்புடனே மனதுவந்துவரமுமபெற்றேன, விண்டதொரு பொருள்தாயந்துவினயமபெறறு வேதாநதசறகுருவை மனதிலெண்ணி, கொண்டல்முடி அசசுதனாமுனனெனறுக கொமபனவே குளிகைகொண்டு பின்னுமவந்தேன, வண்டணிமாவிட்டகுறைபிருந்தாலே வணையுடனே சினபதி வநதிட்டேனே. ௭௭0

துவாபாயுகத்தில் திரௌபதை சமாதியை போகர்கண்டது.

வந்திட்டேனென்றலுமே முனிவர்கூறவாகானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, அந்தமுடனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு அவனிதனில் சுற்றிவருங்காலந்தனனே, சிந்தையுடனே வடபாகங் கடலோரந்தில சிதாவினபிராட்டியரினசமாதிபககல, சொந்தமுடன் குருட்சேத்திர பூமிதனனில தோற்றமுடனடியேனு மிறங்கினேனே. ௭௭௧

இறங்கினேன்குளிகையதுவிட்டுமெல்லோ வெழிலானவடபாகங் கடலோரத்தில்,இறங்கவேபாஞ்சாலராஜனப்பா திகழானகோட்டை

பதுசெடிமுகத்தில்;சிறந்தொருகோட்டைமுகம் வரண்வாசல்தான் சொலவாழிடங்கண்ணிற்கண்டேன், குறைவின்றி கூறுத சித்திர கூடம்கொற்றவனார் பாஞ்சாலன்பதிகண்டேனே. ௭௭௨

பதியானராசமகாரூசபோசன் பாங்கான கோட்டைமுகம்மன்னேடிட்டு, துதியானயாதியது கோடாகோடி துப்புறவாய்க்கானு தற்கு யிடமேயில்லை, நதிபானபாஞ்சால நதிதானப்பா நவிலவே முடியாது காணார்தானும், மதிபோன்ற பாஞ்சாலன் சமாதியல்லோ மகத்துவங்கள் மெத்தவுண்டு கூறொண்ணாதே. ௭௭௩

ஒண்ணாது பாஞ்சாலன்சமாதிபக்கல் ஓகோகோகோதாக்கள் ரிடிசள்கூட்டமே, அண்ணார்ந்துபார்த்தாலு மளவுமுண்டோ ஆகாயக்கோட்டையது அறையப்போமோ, திண்ணமுடனேகோட்டையது யிடபாகத்தின திடமானபாஞ்சாலனமண்டபந்தான், வண்ணமுடன் மண்டபமாந தெனபாகத்தில வளமானபாஞ்சாலன் விலகணம்டேனே. ()

வில்லானவில்லதுவும் விளம்பப்போமோ மேதினியிலவச்சிரமாமயில்தானப்பா, கலம்பானமல்களைவு மெறியும்வில்லு காவலனார் காட்டகத்தே யிருக்குமவில்லு, மல்போன்றசமாக்களதனைக் கொல்லுமவில்லு மகத்தான பாஞ்சாலனுணிவிலது, வல்லதொருவில்லதனைக் கண்டேன்யானும் வளமான சித்தாதிக்காவலுண்டே. ௭௭௫

உண்டான காவலராஞ்சொரூபசித்தை வுத்தமரை யான்கண்டு கேட்டேனப்பா, அண்டாதவில்லணியாரு தென்றேன வப்பனே பாஞ்சாலன் வில்லென்றார்கள், தெண்டமுடன் பாஞ்சாலன்வில்லதனை ரூத தெளிவான புத்தியதயனகலங்க, கண்டுமேமதியேங்கி புத்திமாறி கலங்கிபூமிதனில விழுந்திட்டேனே. ௭௭௬

இட்டேனேயடியேனு மதிகலங்கி யெழிலான கோட்டைமுகம் தன்னிலயானும், பட்டதொருபடுகளமபோமலந்தனுக்குபட்சமுடன் சித்தமுனிச்சொரூபர்தாமும், திட்டமுடன் கைலாகுதானகொடுத்து தீரமுடன விடையாற்றியெந்தனுக்கு, அட்டதிலசத தானபுகழும் வில்சமர்த்தை வனபுடனேயெந்தனுக்கு ஓதினார். ௭௭௭

ஓதவே யடியேனுங்களைகள்நீங்கி வுத்தமனும் வுபதேசம் பெறவேயெண்ணி, நீதமுடன்கிட்டினது அருகிற்சென்றேன சித்தர்களுக மாகவலம்லாகரங்குவித்தேதனை, பாதமது தன்னைவாய சிரங்குவித்து பட்சமுடனடிவணங்கி தெண்டனிட்டு, ஆதமுடனவணங்கியலேலா நிற்குமப்போது அங்ஙனவே யசரீரிவாக்குண்டாச்சே. ௭௭௮

ஆச்சப்பா வில்லதுவுமேதுனைக்கும் வன்பான காலாங்கிநாத போநா, மூச்சடங்கிப்போனதொரு ராசனைப்பா மூனியானபாஞ்சாலராசன்தானும், வீச்சுடனே காமேக்திகிட்ட நகனுவிராகா வில்லதுவும் நான்தானுச்சே, மூச்சடங்கிப்போனதொருசமாதிபக்கல் மூதுலகில் கார்த்திருக்கும் வில்லுமாச்சே. ௭௭௬

வில்லான பாஞ்சாலன் நானுமில்லுவெருகோடி ராசர்களும் மெச்சும்வில்லு, வல்லதொருலோகாதி சித்தரெல்லாம் மகத்தாவரியுகள் முதல்வணங்கும்வில்லு, நில்லாதுபடைமுகத்தில் வராசர்தம்மை நீணிலத்தில் வெல்லுகின்ற யிக்கிரவில்லு, சல்லாபமுடையதொரு வில்லுமாகும் சதுரானவைபகத்தின் சமாதியில்லை. ௭௮௦

வில்லென்ற பாஞ்சாலநாணிதானும் விருப்பமுடனெந்தனுக்கு வுரைக்கும்வார்த்தை, செல்லென்ற வசரீரிவாக்கினாலே சுத்தமுடனுபதேசம்பெற்றுவந்தேன், புல்லறிவாலெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் புகட்டவேயானுமல்லோ வரமுங்கொண்டேன், கல்லானகல்லினதுவரமுமல்லகைலாய வில்லினதுவரமுமாமே. ௭௮௧

ஆமேதான்காலாங்கிநாதர்தம்மால் வன்புடனேயானுமல்லோ வரமுங்கொண்டேன், போமேதான் திரௌபதியாள் சமாதிகேட்டேன் பொங்கமுடனெந்தனுக்கு விடையுமாச்சு, நாமேதாஞ்சொன்னபடி விடையும்பெற்று நாதாக்க திரௌபதியாள்சமாதிகாண, வேமேதான் வுத்தாரவிடையும்பெற்று வேகமுடன்சமாதியிடம் வந்திட்டேனே. ௭௮௨

இட்டேனே வடபாகங்கடலோரத்தில் வெழிலான பாஞ்சாலன தேசந்தன்னை, திட்டமுடன்கோட்டையது வெளிபுறத்தில் தீர்க்கமுடன் திரௌபதியாள்சமாதிபக்கல், சட்டமுடன் குளிகைவிட்டுகானிறங்கி சாங்கமுடன் தென்புறத்தி லிருந்துகொண்டு வட்டபுரிதிரௌபதியாளம்மன்றன்னை வணங்கினேன் போகரிஷிவணங்கினேனே.

திரௌபதை சமாதிபக்கலிருந்த சித்தர்கள் போகரை யாரென்று வினவல்.

வணக்கவே சமாதியிடபக்கல் தன்னில் வாகுடனே யதிபேறும்மிருக்கும்போது, இணக்கவேநாதாக்களித்தமொழுமெழிலாகவெயந்தனையும்யாரென்றார்கள், கணக்கறுவராமகுடிபேன்றனும் சுத்தமுடன்மனதுவக்குசொன்னேன்யானும் மணக்கமுங்காலாங்கி சீஷனென்றேன் மகத்தான போகரிஷியென்றிட்டேனே. ௭௮௩

யென்றிடவே காலாங்கி தாள்பணிந்து வெழிலாக ரேணுகையின் சமாதிகண்டேன், சென்றுமேனவகோடிரிஷிகள்தம்மால்செப்பிய

தோர் மார்க்கமெல்லாந்தெரிந்தயானும், வலுவாகதேகத்தைகற்பங் கொண்டு காசினியில்வரை கோடிகாலந்தானும், செல்லாமல்தேகம து யிருப்பதற்குசெம்மனுடன் ரேணுகையும் போதிப்பாளே.

போதிக்ககாயாதிகற்பந்தன்னை பொங்காமுடன்போகரிஷிநாதர் தாமும், ஆதித்தன்சந்திரன்போல்கற்பந்தன்னை வன்புடனே தாமறி ந்துகொண்டாரல்லோ, பேதித்துக்காயாதி குளிகைதன்னை பெரு மையுடன் சிறுபாலன்பெற்றுக்கொண்டு, சாதித்துசிலகாலமங்கிருந் து சட்டமுடன்சைனபதிக்கேகினாரே. எஅசு

ஏகுதற்குமுன்னல்லோபோகர்தாமும் வெழிலானரேணுகையின் மாயாகற்பம், வாகுடனேபெற்றல்லோ நாயன்றானும் வன்மையுடன் ரேணுகையாள் பாதம்போற்றி, சாகுதற்குபிடமதாவும் நேரமற்றான் சட்டமுடன் போகரிஷிநாதர்தாமும், ஆகுடனேகுளிகையதுபூண்டு கொண்டு வன்புடனே சைனபதிக்கேகினாரே. எஅஎ

போகர்சைனபதிப்பெண்களுக்கு ரேணுகையின் வரலாறு கூறல்.

ஏகவேபோகரிஷி நாதர்தானும்வெழிலான குளிகையதுபூண்டு கொண்டு, சாகமுடன் சைனபதிக்கேகியல்லோ சட்டமுடன்காலாங் கி நாதர்தம்மை, வேகமுடன்சமாதியிடங்கண்டுமல்லோ விருப்பமு டன் காலாங்கிபாதம்நோக்கி, சோகமுடன் பெந்தன்குருநாதாவெ ன்று சுத்தமுடன்தாள்பணிந்து நின்றிட்டாரே. எஅஅ

நின்றதொருகாலாங்கிநாதர்தானும் நீதியுள்ளபோகரிஷிநாதரு க்கு,சென்றுவந்தகாரியங்கள் செயந்தான்கொண்டீர் செம்பவளபோ கரிஷி புனிதவானே, கன்றுதான்தாயைவிட்ட கதையைப்போல க டுங்களை நீதானேசென்றுவந்தாய், வென்றிடவே லோகாதிலோக மெல்லாம் விருப்பமுடன்செயம்பெற்றுவாழ்குவீரே. எஅகூ

வாழ்கவென்று காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமானபோகரிஷிநாத ருக்கு, சூழ்கவே ஆசீர்வாதமிகவுங்கூறி துப்புரவாய்போகபதிமாண் பனுக தாழ்ந்தாகலெங்களுங்கீர்த்திவானாய் தாரணியிலிருக்கவென்று வாழுந்தந்து, நீழ்கவேசைனபதிப்பெண்களோடு நெடுங்காலமிருக்க வென்று வரந்தந்தாரே. அகூ0

போகர் காலாங்கிநாதருடை ஆசீர்வாதத்தைப்பெற்று சை னபதிப் பெண்களைக்காணல்.

தந்தாரேபோகரிஷிநாதருக்குசாங்கமுடன்காலாங்கிநாதர் தாமு ம், விந்தையுடன்விடையதுவுமபெற்றுக்கொண்டுவேதாந்தயோகரிஷி

என்றேனேபடியேனுமனதுவக்குவெழிலாகக்குளிகைபதாபூண்டுகொண்டு, சென்றேனேசீனபதிதேசந்தன்னில் சிறப்புடனேவதிசயங்களெல்லாஞ்சொன்னேன், குன்றனநாகமலைதன்னைக்காண கொற்றவனே மனதுவந்துகுளிகைபூண்டு, சென்றேனேவாகாயந்தான் பறந்துசெம்மலுடன்வுச்சிமுகங்கண்டிட்டேனே. ௭௯௯

போகர் நாகமலைகண்டது.

கண்டேனே நாகமலைதன்னையப்பா கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, உண்டானவுச்சிமுகந் தன்னிற்சென்றேன்வுத்தமுண்டுகுகை புண்டுவெதிசயந்தான், அண்டர்முனிநாமறியா பாதாளந்தானலதின் கீழசமாதியதுகாவலுண்டு, திண்டமனபட்சிபதுகழுகுவப்பா திரள் கோடிவரைகோடி சொல்லொண்ணாதே. ௮00

ஒண்ணாதபட்சிபதுபாலுங்கண்டேன்வுத்தமனேபட்சிதனைக் கண்டபோது, அண்ணார்ந்துவடியேனு மனதுவந்து அன்புடனேகாலாங்கிசிஷனென்றேன், கண்ணனகாலாங்கி சிஷனென்று கைதொழுது முடிவணங்கிதெண்டனிட்டேன், மண்ணதனில்குகைக்கீழிருக்குஞ் சமாதிமார்க்கமுடன் பெந்தனுக்குகூறலாச்சே. ௮0௧

கூறவென்றால்மூன்றுயுகங்கடந்தசித்துகுறிப்பானவோர்நாயினுகத்திலப்பா,மாறனுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு மானிலத்தில் வெகு காலமிருந்தசித்து,சிறலது வாராதுகழுக்குன்றின்துசிறப்பானயோகியெல்லோதவசியாரும், ஆறலது பூண்டதொருகொடியசித்து வப்பனேவோர்நாயின்சித்துதாயே.
௮0௨

சித்தானதேவசித்து மானிடசித்துசிறப்பானபிரளயங்கள்கடந்தசித்து, முத்தானவோர்நாயினுகத்திலப்பா முனையாறுநாகமலை பிரளயத்தில்சத்தசாகரம், பொங்கிமேலெழும்பி. சட்டவுடன்மலையதுவு முழுகிப்போச்சு, வித்தகனார்மலைபோலே யிருந்தசித்து விடுபட்டுமடியாமலிருந்திட்டாரே.
௮0௩

இருந்தாரேமூன்றுநாளாறுவேளைவெழிலானபிரளயத்தின்மலையினுச்சி, திருந்தமுடன்சலஸ்தம்பஞ் செய்துசென்றிந்திரனாணைவழிகள்யிருந்தாரங்கே, பொருந்தவேபிரளயங்கள் போனபின்பு பொங்கமுடன் நவகோடிசித்தர்தாமும், வருந்தியோசனைகீழ யிருந்தசித்தைதமார்க்கமுடன்கண்டல்லோ வணங்கிட்டாரே. ௮௪

வணங்கியேசமாதிபுரம் நிற்கும்போது வாகான சமாதிவதுவெ
டிக்கலச்சு, இணக்கவேகவகோடிரிடிகள் தாமும்வெழிலான சமாதி
யிடம்பக்கல்நின்றார், கணமுடனேசழுக்குன்றிசித்துதாமும்கருவாக
வென்றனையுங்கண்டபோது, மணக்கமூழ்கித்துமுனி தேவர்தாமும்
மார்க்கமுடனென்றனையா ரென்றிட்டாரே. ௮௦௫

என்றுமே சழுக்குன்றிசித்துதாமும்வெழிலாகவென்றனையாரெ
ன்றுகேட்க, வென்றிடவே காலாங்கி நாதர்தம்மின்வேதாந்தசித்தின
துசிஷனென்றேன், நன்றிபுரிந்தென்னையவர்சித்துதாமும் நலமுட
னேயென்றனுக்குவுபதேசங்கள், குன்றின்மேல்தானிருந்து கோடியா
கக்குறிப்புடனே யென்றனுக்குக்கூறினாரே. ௮௦௬

கூறினாருபதேசம்யானுங்கண்டு குறிப்புடனேமனதுவந்துகுளி
கைகொண்டு, மீறிடவேசினபதி யானுஞ்சென்றுமிக்கானமாண்பருக்
குயாவுங்கூறி, தேறிடவேசிலகாலமங்கிருந்து சிறப்புடனே காலாங்கி
விடையும்பெற்று, தூறியேகுளிகையது பூண்டுகொண்டுதுப்புறவாய்
த்தென்றிசையில் வந்திட்டேனே. ௮௦௭

போகர்நீலாஞ்சனக்கிரியைக்கண்டது.

வந்தேனே நீலாஞ்சக்கிரியிலப்பாமகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தா
பாரு, சிந்தைமனமொன்றாகி மனக்களித்து சிறப்புடனே தென்கூ
டப்பதியமர்ந்தேன், பந்தமுடன்குளிகையது பூண்டுகொண்டு பார்த
னிலே கடலோரஞ்சுற்றிவந்து, விஞ்சைப்ரிவஞ்சனமாங்கிரியைக்கண்
டேன் விண்ணுலகு கொள்ளாதமகிமைதானே. ௮௦௮

தானானமலைதனைக்கண்டு யானும்தகமையுடன்சிகரம்வரைகா
ணவெண்ணி, கோனானவென்னையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்
தன்பாதக்கிருபையாலும், தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தா
லும்தேவர் முதலசுரர்கள்கிருபையாலும், மானானபலபேர்கள்ரிடிக
ளாலும் மகத்தானகிரி தனையேபோற்றினேனே. ௮௦௯

போற்றினேன்குளிகையதுசெல்ல வென்றுபொங்க முடன்மலை
மீதிற் சென்றேன்யானும், ஆற்றலுடன் குளிகைகொண்டுசிகரஞ்செ
ன்றுவப்பனேமலை தனிலேயிறங்கினேன்யான், மாற்றலுடன்சுரக்
கர்கூட்டத்தோடேமகத்தான தேவரிடிகளுங்கண்டேன், நீற்றமுடன்
மலைதனிலேகற்றியானும் நிகட்சியுடன் மூலவரைக் கண்டிட்டேனே

கண்டேனேகிரிகோடியமுனிகோடிகண்டு உள்ளாதாரமதனின
யுங்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணனார்ச்சுதனார்மலையுங்கண்டேன்குறி

ப்பானகிருஷ்ண கிரியென்னலாகும், தன்னிளவமாலையணிமாலைபூண்ட தாக்காவசெந்தாமரைப் புலியைக்கண்டேன், மண்டோதரித்தானவ சிங்கும்பலையுங்கண்டேன் மகத்தான மயில்ராவணனைக்கண்டேனே.

கண்டுமேயதற்கப்பால் நெடுங்தூரந்தாங்சனமான வஞ்சனமா ங்கிரியில்வாழும் தண்டுபுகழ், வேலாயுதசூலத்தோடும் தண்டையுடன் சித்தினது சமாதிகண்டேன், குண்டுபோல்மலையொன்று மிருங்குமங்கே குவலயத்தில் மாண்பர்களுங்கண்டதில்லை, வண்டினங்கள் தேமுடனேசை கூறுமவளமான சமாதியது பார்த்திட்டேனே.

போகர் அஞ்சனக்கிரியில் சதாசிவரிஷியைக்கண்டது.

பார்த்துமே யடியேனுங்குளிகைவிட்டு பாங்குடனே சமாதிபுரஞ் சென்றேனப்பா, தீர்த்தமுடன் சிவலிங்கக் குளிகைகண்டேன் சிவானந்தரிஷிகளப்பா கோடாகோடி, ஆர்த்தியுடன்பூசை நைவேத்தியங்கள் வப்பனேயேவல்பணிசெய்துநிற்பார், சாத்தகியாம் வார்களொருபக்கந்தான் சாங்கமுடனேவலுக்கு முன்னிற்பாரே.

நிற்கையிலே யடியேனுமனதுவந்து நீதியுடன்சமாதிமுகஞ்சந்திவந்து பொற்கைவளநாட்டினில், வாழ்சித்தர் தம்மை பொற்பாதந் தாள்பணிந்தவடியேன்றனும், சிறப்பானர்சதாசிவனார் சமாதிதன்னை சிரப்புடனேயடியேனுங் காணவந்தேனை, சற்பனையாயென்தனையுமா சீர்மிதது கடாட்சிக்கவேண்டு மென்றுகருதினேனே. ௮௧௪

கருதவே!யென்தனையுஞ்சித்தர் கூட்டங்கருத்துடனேமனதுவந்து யாரென்றார்கள் திருதமுடன கலாங்கிசேஷன்னைறு தீர்க்கமுடனடியேனுமதெண்டனிட்டேன், வருகவென்றுசித்துமுனி யசுரர்கள் கூட்டமவளமையுடனென்தனுக்கு வணக்கஞ்செய்து, பெருகவே பெந்தனையுந்தானழைத்துமேபான சமாதிமுகஞ்சென்றிட்டாரே.

சென்றுமேயடியேனுங் கொண்டுவந்து சிறப்படனே சமாதிமுகம் நில்லென்றார்கள், குன்றுமேல்தானிருந்த சீஷர்தாமும் கோலமுடனென்தனையுங்கண்டபோது, அன்றுநித்தமானதோர் ஓம புலித்தோலப்பா வப்பனே யென்தனுக்குத தானங்கொடுத்து, இன்றுமுதல் சிலகாலமிங்கிருந்தால் யெழிலானவுபதேசங்கிடைக்குமபாரே. ௮௧௫

பாரென்று சீஷவர்க்கம் பகர்ந்தாரப்பா பட்சமுடனுறுமங்கே சிலநுகாலந்தீரமுடன, ஆசனத்தினமேலிருந்து தீர்க்கமுடன தவநிலையிலிருந்தேனப்பா, சாரலெனுஞ்சமாதிமுகஞ் சென்றசித்தசட்டு

முடன் நெடுங்காலஞ்சென்றமிர்த்து, வீரமுடன்சமாதியது தானிரு
ந்து விருப்பமுடன் குளிகையை விட்டுவந்திட்டாரே. ௮௱௭

வந்தாரே சதாசிவரிஷியார் தாமும்வணக்கமுட னசுரர்க்கள்
தேவகூட்டம்சிந்தையாமனது, வந்துவஞ்சலாகிசிறப்புடனே சதாசி
வரிஷியார்தம்மை, பந்தமுடன்வெகு கூட்டவசுரர்களோடும் பட்சமு
டன் தாள்பணிந்து நிற்கும்போது, அந்தமுடனடியேனுந் தவசைவி
ட்டு வப்பனே யான்வணங்கிப் பணிந்திட்டேனே. ௮௱௮

பணிந்ததொருபெந்தையுமா ரென்றேதான் பட்சமுடன் சதா
சிவரிஷியார்தாமும், கனிதமுடன்கருத்துவந்து கனிந்துகேட்க கை
லாச காலாங்கிநாதர் தம்மின், அணிகடவுள் விசுவாசபாதம் பெற்றவ
ப்பனே போகநாதசிஷனென்றேன், மணியானகுளிகைகொண்டு ம
லைபிற்சென்று மகாதேவாவந்து நெடுநாளுமாச்சே, ௮௱௯

ஆச்சப்பாவந்துநெடுங்காலமாச்சு வப்பனேதாள்பணிந்து வண
ங்கினேன், மூச்சடங்கிமலைதனிலேயிருந்தசித்து முனியாமலெந்த
ன் மேல்பட்சமவைத்து, பாச்சலுடன்மலைதனிலே குளிகைகொண்டு
பாலகனேவந்ததொரு புண்ணியத்தால், மாச்சலுடன் வசுராக்கள்
கூட்டந்தனிலில் மன்னவனேவந்ததொருபுண்ணியந்தானே. ௮௨௰

தானனைவிட்டகுறை யிருந்ததாலே தண்மையுடன் மலைகளிலே
வந்தீரப்பா, கோனனை எனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் செ
ய்ததொருதவப்பலன்றான், மானனவசுரர்க்கள் கூட்டந்தன்னில் மன்
னவனே தான்சடந்து வந்தீரப்பா, தேனனமனோன்மணியாள் கடா
ட்சத்தாலே செம்மலுடன் சபியாமலிருந்திட்டாரே. ௮௨௰௧

இருந்தாரே யுந்தனது புண்ணியந்தான் யெழிலான வசுராக்
கள் கூட்டத்தார்கள் பொருந்தவே, வெகுகோடிமாண்பரப்பா பொ
ங்கமுடன் மலைதனிலேவந்தாருண்டு, திருந்தவேயசுராக்கள் கூட்டத்
தார்கள் சீறலுடன் சபித்தவர்கள் கோடியுண்டு, வருந்தியேயுந்தனை
யும் வணக்கஞ்செய்து மன்னவனே கொண்டணைத்தார் புண்ணிய
மாச்சே. ௮௨௰௨

ஆச்சப்பாமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வப்பனே யெந்தனையுங்
காணலாச்சு பாச்சலுடன் காலாங்கிப்புண்ணியத்தால் பட்சமுடன்
மலைதனிலே வந்தீரப்பா, மாச்சலது வாராமலுந்தமக்கு மன்னவனே
யுபதேசஞ்செய்யவென்று, வீச்சலுடன் ஞானோபதேசந்தன்னை வி
ப்பமுடனெந்தனுக்கு ஓதினாரே. ௮௨௰௩

போகருக்கு சதாசிவரிடி ஞானோபதேசங்கூறல்.

ஓதவேசதாசிவரிடியார் தாமும் வுத்தமனாரெந்தனுக்குக்கூறும்வ
ண்ணம், நீதமுடன்காலாங்கிசிஷபாதா நீதியுள்ளபுலிப்பாணிமைந்
தா கேளுநீதமுடன் திரேதாயினுகத்திலப்பா திக்கெல்லாம்பிரளயங்
கள்கண்டபோது தோதமுடனடியேனும்தவமிருந்து அப்புறவாய்ச
மாதியிலேநின்றிட்டேனே. ௮௨௪

நின்றேனே சமாதியிலேத் தானிருந்துநீடூழிகாலம்வரைப்பிரளய
த்திற்குன்றேசி, மலைமீதில் நானிருந்தேன் குவலயங்களெல்லாமழிந்
துகுண்ணுமாகி, சென்றவர்கள் மாண்பரல்லோசோடாகோடிசேனதி
ரள் கூட்டமது மலையிற்றங்கி, வென்றிடவேதவயோகநிலையில்நின்று
விருப்பமுடனெந்தனுக்கு சிஷராச்சே. ௮௨௫

ஆச்சப்பா சிஷர்களோ கோடிமாண்பர்வப்பனே யெந்தனிடச
மாதிபக்கல் மூச்சடக்கி சென்றிருந்தேன் வெகுகாலந்தான்முனையா
னசிஷரெல்லாம் பூசைகொண்டு, பாச்சலுடன் பிரளயங்கள் வடியும
ட்டும்பண்பாகயெந்தனிடம் பாதுகாத்து, வீச்சலுடன்யெந்தனுக்
குச் சோடசாரம்வினையங்கள் செய்துகொண்டாடினாரே. ௮௨௬

ஆடியதோர் சிஷவர்க்கமாண்பருக்குவப்பனேபானுமல்லோவுப
தேசங்கள், தேடியே சின்மயத்தைக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனே
ஞானோபஞ்செய்தேன்யானும், கூடியதோர்ஞானோபம் பெற்றுமல்
லோகுவலயத்தில் நெடுங் காலமிருந்தார்மாண்பர், வாடியேதிரியாம
லுந்தமக்குவண்மையுடனுபதேசங்கூறுவேனே. ௮௨௭

கூறுவேன்திரேதாயினுகத்திலப்பா கொற்றவனேஅபோத்தின
கர்தனிலிருந்து, மாறுபடாசமுசாரி ஞானவானும் மார்க்கமுடனெடுங்
காலமங்கிருந்து, ஆறுதலந்தான்கடந்துசித்த ரோடேவப்பனேயவர்
தமக்குத்தொண்டுசெய்து, வீறுடனேகாயாதிகற்பங்கொண்டிருப்
பமுடனவர்களிடங்காத்தேன்பாரே. ௮௨௮

பாரேதான்யிதிகாச விதத்தையெல்லாம்பண்புடனேகூடிருந்து
கண்டாராய்ந்து, நேரேதான்சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நீதியுடன
மலைமீதிற்சென்றுயானும், தீரேதான்தவநிலைக்குபானுயாம் நர்க்கமு
டன்யாகமது செய்யும்போது, ஆரோதான் ஒருவரப்பாரிடியார்போ
லேவப்பனேமுன்வந்து நின்றிட்டாரே. ௮௨௯

ஆகாயகெந்தருவரிடி சதாசிவரிடியாருக்கு காயகற்பங்கொடுத்தது.

நின்றுமேயெந்தனுக்குக் காயகற்பம் நீடூழிபுலகுட்டி யிருக்க
வென்றுகுன்றின், மேலாகாயதேவரிடிதாமும்கொற்றவனேயென்மு

ன்னேவந்து நின்று, அன்றுரித்தமான்தோலும்புலித்தோலுமாகவப் பனைகண்ணிற்குத் தோற்றங்கொண்டு, இன்றமுத லெந்தனுக்குக் காயகற்பம் பெறுமிலாகவுன்ன வெலாவரந்தந்தாரே. அ௯௦

தந்தாரேவரமதுவுந்தான்கொடுத்து தகைமையுடன்காயாதிகற்ப ந்தந்து, சிந்தையுமொன்றாக்கி யெந்தனுக்குசிர்பொமேனாளுயுகமிரு க்கவென்றுசொந்தமுட, னெந்தனுக்கு ஞானமோதி சடரொளியாந் தோற்றமதைமுன்னுண்டாக்கி, விந்தைகளுமிகக்கூறி யெந்தனுக்கு விண்ணுலகிலிருக்கவென்றுமதிசொன்னாரே. அ௯௧

சொன்னாரே அன்றுமுதலின்றுமட்டும் துப்புறவாய் நெடுங்கா லமிருந்தேன்யானும், மன்னவனார் இருபத்தோர் முறைகள் கண்டே ன்மகத்தான திருச்சங்குபானுங்கண்டேன், நன்னயமாய் தசரதனை யானுங்கண்டேன்நளராஜபூபதியைத்தானுங்கண்டேன், வின்னமிலா சூர்ப்பனகைதன்னைக்கண்டேன் வீரானகைகேசி கண்டேன்றானே.

தானான சமர்களத்திலிராவணன்றன் தன்மையுள்ளமண்டோத ரிதன்னைக்கண்டேன், கோனான ஸ்ரீராமர்தன்னைக்கண்டேன் கொம் பனையாள் பிராட்டியவரையானுங்கண்டேன், மானானதென்னிலங்கை பதியிலப்பாமகத்தானவரக் கருடகூட்டங்கண்டேன், பானானாட் சதாள்தன்னைக்கண்டேன் பாங்கான வாஞ்சனேயர்கூட்டந்தானே.

கூட்டமாயணிபணியாய்யானுங்கண்டேன் கொற்றவனார் ஆஞ் சனேயர்சேனைகண்டேன், வாட்டமுடன்வல்லரக்கர்சேனையப்பாவை யகத்திலெக்கிறகோடிவெள்ளங்கண்டேன், நாட்டமுடன் சதமுகரா வணனைக்கண்டேன்நலமானபிரம்மாவையானுங்கண்டேன், நீட்டமு டனிந்திரனார்சேர்வைகண்டேன்நீடாழிநாரதனார்பதங்கண்டேனே.

கண்டேனே திருச்சங்குமைந்த னப்பாகண்மணியே வரிச்சந்திர ன்றன்னைக்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணனாராவணனார்தம்பிகண்டே ன்கோடிதனமபெற்றதொரு குபேரன்கண்டேன், அண்டர்முடிதே வரியானுங்கண்டேன் ஆயிரங்கணிந்திரனார்கூட்டங்கண்டேன் தண் ளேபமாலையணிபூண்டபோனுதகையுள்ளபூதகிளைகண்டேன்பாரே

பாரேதான் திருதராட்டிரன் றன்மைந்தன்பாங்கான திரியோ திரன்சேனைகண்டேன், சீரேதான் குருகுலமாம் வம்மிஷத்தில் சிறப் புடனேவந்துதித்தபாண்டுராஜன், ஏரேதான் பெற்றெடுத்தவைவர் பஞ்சர் போனராஜர்களையானுங்கண்டேன், ஆரேதான் பாஞ்சால ராசவர்க்கம்ஆண்டவையாள்திரௌபதையைக்கண்டிட்டேனே,

இட்டேனேகாளாங்கினியைபாலுங்கண்டேன் பெழிலானபாத் வமகாசிலிதியைக்கண்டேன், பட்டமுடன்வாழ்ந்ததொருபாண்டிநாட் டின்பாங்கானஅதிவீராமன்கண்டேன், வட்டமுடன்நவகோடிரிஷி யைக்கண்டேன் வளமானமுப்பத்துமூன்றுகோடி, திட்டமுடன்தே வர்களையானுங்கண்டேன் திரமுடன்ஐராவதரிஷிகண்டேனே. ()

கண்டேனேநாலுயுகமுடிவுக்குள்ளே கலியுகத்திற்காணுதகாட்சி யெல்லாம், தண்டகம்போல்நாலுயுகபிரளயத்தின் தகமையுள்ளநாட் திகளு மனேகங்கண்டேன், பண்டிதங்கள் சாத்திரங்கள் நாலுவேதம் பாங்குடனே கோடி வரையாலுங்கண்டேன், தண்டரிகமாகவல்லோ சமாதிநின்று அப்புரவாய்யுகம்யுகமாய்ச்சென்றேனென்றானே. ௮௩௮

சென்றேனே யுகந்தோறுஞ் சமாதிமார்க்கம் சிற்பரனைமனதிலு ன்னிதெரிந்தேன்யானும், குன்றானபருவதத்தில்கோடியாகக்கொற்ற வனே யான்செய்தேன்லக்ஷோயில்லையென்றிடவே நாலுயுகமிப்படி யேசென்று விண்ணுலக வதிசயங்கள் யாவும்பார்த்தேன், இன்றுமு தல் வையகத்துவதிசயங்கள்யெழிலாகமெத்தவுண்டுநாவொண்ணாதே

ஒண்ணாது காலாங்கி நாதசிஷா ஓங்காரகோ நாதாக்கள் யாருங் காணார், திண்ணமுடன் நாலுயுகம் நானிருந்துதீர்க்கமுடன் கண்டவ திசயங்கள்கோடி, பண்ணவெனக் கும்மையல்லால்யார்க்குரைப்பேன் பாலகனே போகரிஷி பண்பாய்க்கேளீர், நண்ணமுடன்நம்மலையைத் தேடியல்லோ நலமுடனே வந்ததினாற்பலனுண்டாச்சே. ௮௪௦

சதாசிவரிஷி போகரைக்குறித்து சந்தோஷப்படுதல்.

ஆச்சப்பா காலாங்கி நாதசிஷர் வன்பான போகரிஷி மணியே கேண்மோ மூச்சடங்கி நெடுங்கால, மிருந்தசித்து மூதுலகில் கோடி புண்டலக்கொண்ணாது, எச்சலதுவாமனும்மைப்போலே, யெழிலான சித்தர்களுங்கோடியுண்டே, மாச்சனுடனமலைவந்ததுண்டோ சொல் லும்மகத்தான போகரிஷி யென்றிட்டாரே. ௮௪௧

என்றுமேபோகரிஷி குளிகை பூண்டுயெழிலானமலைதனிலே வந் திரப்பா குன்றின்மே லெந்தனையு, மொருவருந்தான் கொற்றவனே கண்டதில்லையென்பார்தானே சென்றுமேஎழுகடலுஞ் சுற்றிவந்து செ ம்மலுடன் யெந்தனையுங்கண்டீரப்பா, நன்றாகவுநமக்கு வுபதேசங் கள் நலமுடனே போதிவைப்பே னென்பார்பாரே. ௮௪௨

பாரேதான்லோகமதி லனேகசித்து பான்மையுடன் நெடுங்கால மிருந்தாரப்பா, நீரேதானவர்களிடசாபத்தை நீடாழியுலகமதில்

ருந்தவாறு, நேரேதான்முன்செய்தபாக்கியந்தான் நிச்சயமாய் இந்நாள்மட்டிருக்கிறப்பா, கூறேதான்உம்மைப்போல் சித்தமுண்டோ குவலயத்தில்விட்டகுறையிருந்ததித்தே. ௮௪௩

சித்தானசித்தமுனியுந்தமக்குசிறப்பான வுபதேசமென்னவென்றால், முத்தானலோகமதி லதிசயங்கள் மூதலகில்மெத்தவுண்டு சொல்வேன்கேளீர், புத்தியுள்ளபூமானே துவாபரத்தில் புகழானகாலாங்கியுந்தநாதர், சத்தியரிச்சந்திரனர்திருச்சங்குக்கு சத்தமுடன்வரமதுவும்மிகத்தந்தாரே. ௮௪௪

தந்தாரேவரமதுவும் மிகவும்பெற்று தாரணியில்காயாதிகற்பங்கொண்டுபந்தமுட னயோத்திநகர்தன்னைபல்லோபட்சமுடன்நெடுங்காலமாண்டிருந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்கள் யாவுங்கண்டு மிக்கான காயாதிகற்பங்கொண்டு, அந்தமுடன்குருவி னுபதேசம்பெற்றுவரிச்சந்திரன்மைந்தனையும் பெற்றார்தானே. ௮௪௫

காயகற்பத்தால் அரிச்சந்திரன்பிறந்தது.

தானானதிருச்சங்குராசனுக்கு சார்பாகநெடுங்கால மைந்தனில்லை கோனன காலாங்கிநாதர்தானும் கொற்றவனர் தேவரிஷி கொடுத்த காயம், தேனானதிருச்சங்குகொண்டபின்பு தேற்றமுடன் மைந்தனையும்பெற்றுமல்லோ, பானானசத்தியரிச்சந்திரன்றான்பார்தனிலே பிறந்ததொருவண்மைகேளே. ௮௪௬

கேளேதான் சித்தினதவசிர்மத்தால் கீர்த்தியுடன் சத்தியரிச்சந்திரன்றான்காளேதான், போகாமல்சதாகாலந்தான் காவுதவரமல்லோசிறுபாலன்றான், பாளேதான்தேகமதுவழிந்திட்டாலும் பக்குவமாய்வையகத்தில் பொய்கூறால், சூளேதான்தேவாதி தேவர்மெச்ச சந்திரனுங்கேளிதனையிழந்திட்டானே. ௮௪௭

இழந்தானேநெடுங்காலஞ்சுடலைகாத்துயெழிலானபணிவிடைக்கியாளுமாகி புழங்கிடவே, வையகத்திலரசசெய்துபுகழான கீர்த்திபதிகம்பெற்றுவழங்கிடவே ராசாதிராசர்மெச்ச வளப்பமுடன்தேவசித்துவென்றுகூற, தழும்பிடவே நெடுங்காலமாகசெய்து சட்டமுடன் மண்ணாதனில் சென்றார்பாரே. ௮௪௮

பாரேதான்வுந்தமக்குபெந்தனலே பார்த்திபனே யுபதேசம்பெறுவதற்குசீரேதான்நற்காலம சேர்ந்ததப்பா, சிறப்பாகஞானேபதேசஞ்செய்தேன் ஆரோதான்சித்தர் முனிரிடிகள்தாமும் வப்பனையுந்தமக்குளென்றுங்கூறார்நீரேதான் கொண்டதொருகுளிகையப்பா நீதியுடனேமூவரைசெய்லுர்த்தானே. ௮௪௯

சதாசிவரடியார்போகர் குளிகைக்கு இமயகிரியில் இருபத்தோர் வரைசெல்லும்படி வரங்கொடுத்தல்.

தானானகாலாங்கிநாதரிஷர தன்மையுடனுந்தனது குளிகையல்லோ, கோனானஇமயகிரிபர்வதத்தின் கொற்றவனேயேழுவரைசென்றுதல்லோ, பானான பதினொன்குவரையுஞ்செல்ல பார்த்திடீனே யுந்தனுக்குவராமுமீய்வேன், மானான சித்தர்முனி ரிஷிகள்தாமும் மார்க்கமுடன்சாபமது தந்தார்பாரே. அருய

தந்தாரே சித்துமுனிரிஷிகள்சாபம் தான்கொடுத்த சாபமதை நிவர்த்திசெய்து, அந்தமுடன் வுந்தமக்குகுளிகைசெல்ல வப்பனே வரமதுவுந்தந்தேன்பாரனும், இந்தவொரு வரமதுவு முந்தனுக்கு யெழிலாகயிருபத் தோர்வரையுமட்டும், முந்தவேயேழுவரை செலலும் போக முனையானபதினாலுவரை செல்வீரே. அருக

செல்லவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மலைதனிலேசெல்லும்போது, புல்லவேவெகுகோடி வதிசயங்கள் புகழான மலைதனிலே காணலாகும், சொல்லவேயுந்தனையுஞ் சித்துதாமும் கொப்பெனவே வருவார்கள் கோடிபேர்கள், வெல்லவே யவர்களையுமுந்தனுக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ் சொல்வேன்காணே. அருஉ

காணவேபோகரிடிபுனிதவானே கண்மணியேயுந்தனுக்குயிடையூர்வந்தால், தோணவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை தோற்றமுடனவர் பாதந்தனைநினைந்து, நீணவேயஞ்சனமாங்கிரியில்வாழுநிஷ்களங்கமான சதாசிவத்தைப்பா, ஆணவங்கள் தானொடுங்கி நீயுமப்பா வப்பனே யெந்தனையும் நினைத்திடாயே. அருங

நினைக்கையிலே யுந்தனுக்கு வந்ததுன்பம் நிட்களங்கமாகவல்லோஜெயமுங்கொண்டு, தினகரன்போலவர்களுக்குப் புனிதவானாய் தீர்க்கமுட நீநினைத்தகாரியங்கள், சினமதுவும்வாராமல் ஜெயமும்பெற்று சிறப்புடனே குளிகையதுகொண்டுமேதான், வனமெலாந்தான் திரிந்து சிகரமட்டும் வரமுட்னேமலைதனைவிட் டிறங்குவாயே. அருச

இறங்கியே பென்னாளுங்கீர்த்திவானாய் யெழிலாக வையகத்திலிருந்துகொண்டு, துறவரத்தில்செல்லாம லில்லரத்தில் துப்புரவாயெந்நாளும் பாக்கியவானாய், குறைபதுவும்நேராமல் குவலயத்தில் கொற்றவனே சீனபதிக்குவானாய், நிறையுடனே வாழ்கவென்று ஞானந்தந்தா நீதியுடனுபதேசஞ் செய்தார்தாமே. அருரு

போகர் சதாசிவரிடிபாரிடத்தில் விடைபெற்று சீனபதிக்கு யேகுதல்.

தாமேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தபவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாமேதான்சொன்னபடி வந்தகனந்தாங் நலமானகிரி

தனிலே சென்றேன்பாலும், போமேதான்சதாசிவனார்ரிடிமைபக்கண்
டேன் பொங்கமுடன்சகலமாம்பாலும்பெற்று, வேமாதான்சினபதி
பேதுதற்கு விருப்பமுடன் விடையதுவும்பெற்றேன்தானே. ௮௮௬

தானேதான்குளிகையது கொண்டுமல்லோ தன்மையுள்ள சின
பதிபாண்பருக்கு, பானேதானஞ்சனமாங் கிரிபில்வாழும் மகத்தான
சதாசிவனார் ரிஷியோர்சேர்வை, தேனேகேள்சினபதிப் பெண்களுக்
குத்தேற்றமுடனுபதேசம் பெற்றதெல்லாம், வானேகேள் குளிகை
யது கொண்டுமல்லோ மகத்தானயிமயகிரி சென்றார்காணே. ௮௮௭

போகர் யிமயகிரிபர்வதத்தில் எட்டாவதுவரை சென்றது.

காணவே பின்னமொரு மார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப் பாணி
மைந்தாகேளு, தோணவே யிமயகிரிபர்வதத்தில் தப்புராவாய்க் குளி
கைகொண்டுபோனுமல்லோ, நீணவேயெட்டாவதுவரையிலப்பா நீடா
னகுளிகையது கொண்டுபோனும், வேணபடிகிரிதனிலே செல்லும்
போது விருப்பமுடன் குத்துக்கல்கண்டிட்டேனே. ௮௮௮

கண்டேனே குத்துக்கல்லருகிலப்பா கனமான இட்டேன்றவா
சல்தன்னை, சண்டமாருதம்போலவயிரக்கல்லை சட்டமுடன்தான்பூட்
டியிருக்கக்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்போ லிரண்டுசித்தர்வப்
பனேதனிவாசல் காக்கக்கண்டேன், தண்டுலகந்தான்புகழும் ரத்ன
ஸ்தம்பம் சட்டமுடன்தானிருக்கக் கண்டேன்தானே. ௮௮௯

கண்டேனேயண்டர்முனிசித்துதம்மை கைலாசநாதனென்றுவடி
பணிந்து, தெண்டமுடன் முடிவணக்கநமஸ்கரித்துதேற்றமுட னெ
ன்குருவேயென்றுசொல்லி, கொண்டுகரங்குவித்தல்லோ தான்பணி
ந்துகொற்றவனே பாதுகாக்கவென்றுகூறி, விண்டிடவேநமஸ்கரித்து
ப்பாதந்தொட்டு விருப்பமுடன்பணிந்திட்டே னுண்மைதானே. ௮௯௦

உண்மையா பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோகா
தாக்கள்கண்டதில்லை, இன்னமுடனடியேனுங்குளிகைபூண்டு திர்க்க
முடனெட்டாங்கால் வரையிற்சென்றேன், வண்மையுடன் ரிடிதேவ
ரிருவர்தாமும், வளமையுடனெந்தனையாரென்றுகேட்க, இன்னமுட
ன்காலாங்கிசீஷனென்றேன் திர்க்கமுடன்சதாசிவத்தின்சீஷனென்றேனே.

சதாசிவத்தின் சீஷனென்று அடியேன்கூற சட்டமுடன் காவல்
நின்றயிருவர்தாமும், பதாம்புயத்தைபணிந்தேக்கயெந்தன்மீதில்பட்ச
மதுமிகப்புரிந்துபண்பதாக, சதாயுதங்கள்தான்பிடித்து யிருவர்தாமு
ம்காவல்வாசையுட்புகுந்து பின்னேசென்று, திதாம்பதமாம் வயிரத்து
ன்தனைக்கடந்து வீடுதிக்கு முன்பின்னுய்க்கொடுபோனாரே. ௮௯௧

போனதொரு மலைமீதில்யானுஞ்சென்று பொன்னரங்க மானதொருபொய்கைபக்கம், தேனமருமடமாதர்கள் சகன்னி தேவியர்கள்விற்றிருக்கும் பொய்கைகண்டேன், கானமர்தொடை யாமுங்கன்னிமார்கள் கைலாசநாதரைப்போல் சித்தருக்கு, மானமுடன் திருத்தொண்டுசெய்திமல்லோ மகத்தான திருக்கன்னியிருக்கின்றாரே.

இருக்கவே சமாதியதுவருகிற்சென்றேன் பெழிலானகன்னிமாரெந்தனைத்தான், பொருக்கவேயாரென்று மென்னைக்கேட்டு பொங்கமுடன்சபிப்பதற்கு பெண்ணங்கொண்டார், உருக்கமுடன் யானுமல்லோமனதுவந்து வுத்தமியேகாலாங்கி சீஷனென்றேன், வருக்கமுடன் சதாசிவத்தின்சீஷனென்று வளமையுடன் பலகாலும் மொழிந்திட்டேனே. ௮௯௪

மொழிந்தேனேயெந்தனது வரலாறெல்லாம் முன்பானகன்னிமாரானவர்க்கு, வழியோடே யாமுரைக்க மாதுரானும் வளமையுடனெந்தன்மேல்பட்சம்வைத்து, பழியதுவும்நேராம லெந்தனுக்கு பாங்குடனேசமாதிபுறங்கொண்டுசென்று, அழியாதவரமனுவுமெனக்குஓதி வன்பானசமாதியிடஞ் சென்றார்தாமே. ௮௯௫

சென்றுமேயெந்தனையுங்கொண்டுமல்லோசெம்மலுடன் சமாதிபக்கல்கொண்டுநிற்க, வென்றிடவேசமாதியதுபிற்பாகத்தில் விருப்பமுடனிந்திரனார்யானைக்கண்டேன், குன்றுமேல் வெள்ளானைதன்னைக்கண்டேன் குறிப்புடனேயடியேனும் மனம்நடுங்கி, கன்றுடனேமெய்நடுங்கிநிற்கும்போது நலமானவெள்ளானை கேட்கலாச்சே. ௮௯௬

இந்திரன்வெள்ளானை போகரையாரென்றுவினவல்.

ஆச்சப்பாவெள்ளானையெந்தனைத்தான் வப்பனேயாரென்றுகேட்கும்போது, மூச்சொடுங்கிப்போனதொரு காலாங்கிநாதர் முனையானசீஷனென்றுயானுரைத்தேன், மாச்சலுடனஞ்சனமாங் கிரியில்வாழும்மகத்தானசதாசிவத்தின்சீஷனென்றேன், ஆச்சரியமாகவல்லோகுளிகைகொண்டு வன்பாக மலையேறிவந்திட்டேனே. ௮௯௭

இட்டதொரு போகரிடியென்றுசொல்லி யெழிலாகத் தாமுரைத்தேன்போகர்யானும், அட்டகிரிதனில்வாழும்வெள்ளையானைவன்புடனேமனதுவந்துமனங்களித்து, சட்டமுடனெந்தனையுந்தலைமேற்கொண்டுதண்மையுள்ளஎட்டாங்கால்வரையிற்சென்று, திட்டமுடன் தேவேந்திரன்சமாதிபக்கல் தீர்க்கமுடன் கொண்டல்லோ விடுகலாச்சே.

ஆச்சப்பா சமாதியிடபக்கல்சென்றேன் வப்பனேயங்கிருக்குஞ்சித்துபின்னை, பாச்சலுடன்குளிகைவிட்டு யானுமல்லோவன்புடனே

சித்தரிடம்நின்றேன்யானும், விச்சுடனேயங்கிருக்கும் காவல்சித்தர் வினையமுடனென்றனையு மாரென்றார்கள், கூச்சமிடசித்துமுனிகூட்ட த்தார்கள் கொப்பெனவே யென்றனுக்குப்பயன் சொல்வாரே. ௮௱

சொன்னமொழிதான்கேட்டுத் தட்டாவண்ணம்சுந்தரமே யிமய கிரிக்காணவென்று, நன்னயமாய்க்குளிகைகொண்டு சினம்விட்டு நள ராஜபிந்திரனைக்காணவென்று, மன்னவனார்காலாங்கி விடையும்பெற் றுமகத்தான சதாசிவத்தினருளும்பெற்று, உன்னிதமாய்எட்டாங்கா ல்வரையிற்சென்று வுத்தமனை வந்தேனென்று தொழுதிட்டேனே.

தேவேந்திரன்சமாதியைசித்தர்கள்போகருக்குகாண்பித்தது.

தொழுதேனேயெட்டாங்கால்வரையிலப்பா தோற்றமுடன்ரிஷி தேவர் முனிவர்தாமும், பழுதுறாவண்ணமது அடியேன் நிற்க பட்ச முடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, மழுவனுடன் தேவேந்திரன் சமாதி தன்னைம்கிட்சியுடன்கொண்டல்லோரிஷிகள்தாமும், முழுதுமேசமா திபதுபெருமைதன்னை முனையானசித்துமுனி யுரைத்திட்டாரே. ()

உரைத்தாரேநதிமேதாயினுகத்திலப்பாவுத்தமனார்தேவேந்திரன் வண்மைதன்னை, திரைப்புடனே செருடகாந்தருவரோடும்தீர்க்கமுட ன்கிம்புருடர்கிஞ்சுசயோடும், முறைப்படியே மெல்லிமேனகையினோ டும்மேனகைபாள் திலோர்த்தமையாள்ரம்பையோடுகுறைபாமல் ஊர் வசியாள் கன்னியோடும் குவலயத்தில் வெகுகால மாண்டார்தானே.

தானான தேவேந்திரபகவான்றானும் தரணிபதி யாண்டிருக்கும் காலந்தன்னில், கோனானபரமசிவன் கடாட்சத்தாலே கொற்றவர்க்கு ஞானமதுமிகவுண்டாகி, தேனனமனோன்மணியாள் தரிசனத்தை செ ம்மமுடன் தேவேந்திரன்தானுங்கண்டு, மானுனவையகத்தின் வாழ்க் கைதன்னை மகதேவர்தன்மனதில் நினைத்திட்டாரே. ௮௱௩

நினைத்துமேசப்தமேகங்கள் தன்னைநேர்மையுடன்றானழைத்து யிந்திரன்முன், இனையளவு பொன்னதுவும் கோதப்பா தீர்க்கமுட னெடுங்காலமிருந்துமென்ன, மனையுடனே சமுசாரவாழ்க்கைபற்று வையகத்தை தான்மறந்துயிந்திரன்றான், சினமதுவும் வாசாமகிந்தி ரன்றான் சிறப்புடனேமேகமது வழைத்தார்காணே. ௮௱௪

காணவேமேகமதை தானழைத்து கயிலாயயிந்திரனுங் கூறலுற் றார், பூணவேயென்றனையுங்கொண்டுசென்று புகழானமேருகிரிதன்னி லப்பா,நீணவே எட்டாங்கால்வரையில்தானும் நீதியுடன் சப்தமேகங் கள்யாவும், தோணவே யிந்திரனைக்கொண்டுமென்மேலாதுப்புரவாய் மலை தனிலேசெல்லலாச்சே. ௮௱௫

ஆச்சப்பா தேவேந்திரன்ஞானம்பூண்டு வப்பனேசமாதிதனிலி றங்கினர்பார், மாச்சஞுட ஞபிரத்துபெட்டுமாற்று மகத்தான சிம்மா சினந்தான்மறந்து, மூச்சடங்கிதேவேந்திரபகவான்றானுமமூனையான மலைதனிலேயிறங்கியல்லோ, பாச்சலுடன்நெடுங்கால மிந்திரன்றான் பாங்கான மலைமீதிலிருக்கின்றாரே. அஎசு

இருக்கின்றார்தேவேந்திரபகவான்றானும் யெழிலான சமாதிபுர ம் நெடுங்காலந்தான், பொருக்கவேயுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள் புகனு வார் சிலகாலமிங்கிருந்தால், திருக்கமலம்பாதாரசமாதிபக்கல் தீர்க்க முடன் நீயிருந்தாலசரீர்வாக்கு, கருக்காகவுந்தனக்கு வுபதேசங்கள் சுந்தரனே கிடைக்குமெனவருள்சொன்னாரே. அஎஎ

சொன்னவுட னசரீரி வாக்குண்டாச்சு சுத்தமுடன் சுந்தரனார் போகர்தாமும், நன்னயமாய் விடைபெற்று குளிகைபூண்டு நாதாந்த சித்தொளியின்பாதம்விட்டு, மன்னவனார்போகரிஷி மூன்பதாங்கால் மார்க்கமுடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பன்னவேபத்தாங்கால் தன்னின்மட்டும் பாங்குடனே குளிகைகொண்டு சென்றிட்டாரே. ( )

சென்றதொருகாலாங்கிநாதர்பாதம் சிறப்புடனேமேல்வரையிற் சென்றுமல்லோ, குன்றானமலைமீதிற் பத்தாங்காலில் கொற்றவனார் குளிகையதுவிட்டிறங்கி, வென்றிடவே பச்சைவண்ணப்புரவிதன்னை விருப்பமுடன் போகரிஷிகண்டேன்பானும், தென்றிசையாமொன்ப தாம் வரையிலப்பா தேற்றமுடன் சென்னிறக்கொக்குதானே. அஎகூ

பச்சைவண்ணப்புரவியும் சென்னிறக்கொக்கும், போகரிடம்வார்த்தையாடல்.

தானான சென்னிறக்கொக்குதானும் தன்மையுள்ள பச்சைவண் ணப்புரவிதானும், பானனசேர்தியுடனெந்தன்பக்கல்பட்சமுடனொ ன்றுயென்னைக்கூற, கோனானகாலாங்கிநாதசீஷன் கொற்றவனார்போ கரிஷியென்றுமல்லோ, மானானமனோலயத்தை வுறுதிபூண்டு மகிழ்ச் சியுடன் தானுரைத்தேன் வளமைகேளே. அஅ0

கேளப்பாபுலிப்பாணி சொல்லும்போது கெவனமுடன்பச்சை வண்ணப்புரவிதானும், ஆளப்பாசென்னிறக்கொக்கோடொக்க வப்ப னே யெந்தனுக்குவார்த்தைகூறும், மாளப்பாயுந்தனைத்தான்சபிப்பே னென்றுமார்க்கமுட னிருபேருங்கூறலாச்சு, நாளப்பாபோகாமல் யா னடுங்கி நலமுடனேமுடிசாய்த்து வணங்கிட்டேனே. அஅக

வணங்கியேயெந்தனுக்கு மனதுவந்துமகத்தான பட்சியுடன்பு ரவியோடும், இணங்கவே சதுர்முகப்பிர்மாவின்றன் யெழிலானசமாதி

பதையங்கிருக்க, மனங்கமழும்கிரிமீதில்வந்ததாலே மார்க்கமுடனெந் தனையுங்கொல்வோமென்று, கனமுடனே புரவிபது அனுமானித்துக் கண்மணியே யெந்தனையுங் கொல்லலாச்சே. ௮௩௨

கொல்லவே எந்தனிடம்வந்தபோது கொப்பெனவேபடி வணங் கிமுடிகள்சாய்த்து, புல்லவேகாலாங்கிதனை நினைந்து புகழ்ச்சியுடனுத் தாரங்கூறும்போது, வெல்லவே யெந்தனுக்கு விடையுந்தந்து விட்ட குறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால், கல்லாகசபிக்கவந்த வெந்தனைத் தான் காத்துரட்சிக்க மனங்கொள்ளலாச்சே. ௮௩௩

கொள்ளவே சதுர்முகனார்சமாதிபக்கல்கொற்றவனே யெந்தனை யுங்கொண்டுசென்று, விள்ளவே கிரேதாயினுகத்திலப்பா விருப்பமு டன் சமாதிமுகமிறங்கியல்லோ, உள்ளபடி நெடுங்காலமிருந்தசித்து ஓகோகோ நாதாக்களிருந்ததில்லை, கள்ளமினமில்லாத காபசித்து கடுஞ்சித்து சதுர்முகசித்துமாமே. ௮௩௪

சித்தானசதுர்முகப் பிர்ம்மாதன்னை சிறப்புடனேயடியேனுங்கா ணவென்று, முத்தானகிரிதனிலே நெடுங்காலந்தான் மூர்க்கமது வா ரமல்கானிருந்தேன், பத்தியுடன் சமாதிபுரம் நிற்கும்போது பாங் கானவசரீரிவாக்குண்டாச்சு, சத்திபவான்சதுர்முகப்பிர்ம்மாவின்றன் சதுரானவார்த்தைதனைக் கேட்டேன்பாரே. ௮௩௫

பாரேதான்சதாசிவனு ரிஷிகள்தம்மின் பாங்கானகாலாங்கி சிஷ னென்றேன்சீரோடு, மெந்தன்மேல் மனதுவந்துசிறப்புடனேயெந் தனுக்குகாயகற்பம், தீரேதான் கிரிதனிலே யிருக்கும்தானம் தீர்க்க முடனெந்தனுக்குஓதினார்காண், ஆரோதான் சொன்னாற்போ லசரீரி வாக்கு வப்பனேமலைமீதிற் கேட்கலாச்சே. ௮௩௬

கேட்டவுடனடியேனு மனதுவந்து கெவனமுடன்காயாதிகற்ப ந்தன்னை, தாட்டிகமா யுண்டல்லோ மகிமைபூண்டுதாரணியில் மேல் வரைசெல்லுதற்கு, வாட்டமுடனெந்தனுக்கு நேத்திரங்கள்வளமுட னே சோதிமின்னல்கண்டாற்போலே, நீட்டமுடன்பிரகாசவொளியு ண்டாச்சு நீதியுடன்பதினோராங் கால்சென்றேனே. ௮௩௭

போகர் இமயகிரியில் பதினோரும்வரைசென்றது.

சென்றேனே யிமயகிரிபர்வதத்தில்சிறப்பானபதினோரும்வரை யிற்சென்றேன், குன்றானமலையேறிக்குளிகைகொண்டுகொற்றவனே பதினோரும்வரையிற்சென்றேன், வென்றிடவேயன்னமென்ற பட்சி தன்னை வீரானகுகைதனிலே கண்டேன்யானும், வென்றிடவேயெந் தனையுமெண்ணங்கொண்டு கொற்றவனே பருகதனிற் செல்லலாச்சே.

செல்லவேயெந்தனையுங் கண்டபோது சிறியேசினமதுவுமிகவு
மாகி, புல்லவேயன்னமது மெந்தனைத்தான் புகழுடனேயாரென்று
வினவிக்கேட்க, நல்லதொருவன்னத்தையானுங்கண்டு நயமுடனே
காலாங்கிஷேனென்றேன், வல்லதொருவன்னமதுமெந்தனுக்குவாகு
டனேயெந்தன்மேலிரங்கலாச்சே. ௮௮௯

இரங்கியேயெந்தனையுங்கொண்டணைத்து யெழிலாகவெந்தனுக்
குவினயஞ்சொல்லி, காங்கொடுத்துயெந்தனையு மாசீர்மித்துகைலாச
பட்சியல்லோ அன்னமப்பா, சுரங்கமதுக்குள்ளிருக்கும் ரிஷிபார்தா
மும் சுந்தரனேஜம்புமகாரிஷியாருக்கு, வரங்கொடுத்தபிரகாரமவரு
க்கல்லோமன்னவனே பணிவிடைக்குஆளானேனே. ௮௯0

ஆளாகிதேவேந்திரன்சாபத்தாலே யன்னமென்றபட்சியதுவுரு
வமாகி, நாளாகிநெடுங்காலம்நானிருந்துநாயகனேசாபமதைநிவர்த்தி
செய்து, யாளாதவரம்பெற்றுயானுமல்லோ மகத்தானரிஷியினிடம்
விடைகள்பெற்று, தூளானபதாம் புயத்தையான்வணங்கித் துப்புர
வாய்ச்செல்வதற்கு நாளுமாச்சே. ௮௯௧

ஆச்சப்பாபோகரிடிநாதாகேளு வப்பனேயுந்தனுக்குவுபதேசங்
கள், மாச்சலுடன்செய்யுகிறேனுந்தமக்கு மகத்தானஜம்புமகாரிடி
யுன்பக்கல், பாச்சலுடன்கொடுபோயிவிடுவேனென்று பகர்ந்திடவே
யன்னமதுயெந்தனுக்கு, ஆச்சரியமாகவல்லோதானுரைக்கவப்பனே
குகைதனிலேசென்றேன்பாரே. ௮௯௨

போகர்ஜம்புமகாரிடியைக்கண்டது.

பாரேதான்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாங்குடனேஜம்புமகாரிடி
யைக்கண்டேன், ஆரென்றுயெந்தனையும்வினவிக்கேட்க வப்பனே
காலாங்கிசீஷனென்றேன், நேரேதான்நெடுங்காலஞ்சென்றசித்தநேர்
மையுடனென்மீதிற்கிருபைகூர்ந்து, வேரேதானெந்தனதுசமாதிபக்
கல்விருப்பமுடன்வருகுவதும் மெய்யேபாரே. ௮௯௩

மெய்யென்றுவிட்டகுறையுந்தமக்கு மேதினியிலிருந்ததொரு
தன்மையாலே, பொய்யானதேகமதுநீர்படைந்து பொங்கமுடனிவ்
விடத்தில்வந்தீரப்பா, வையகத்தில்தானிருக்கும்மாண்பாலேலாவண
முடனேவருவதற்குநீதியுண்டோ, துய்யபுகழ்சுந்தரனேயுந்தனுக்கு
துப்புறவாயோகசித்திகிட்டலாச்சே. ௮௯௪

கிட்டவேசிறுபாலாமைந்தாகேளு கீர்த்தியுள்ளவையகத்தில்கோடிசித்தர், அட்டதிசைத்தான்புகழுமனேகசித்து வப்பனேயுனேக்கண்டால்விடுவாரோசொல், திட்டமுடன்சாபமதுயுந்தமக்குத் தீர்க்கமுடன்தான்கொடுத்துசபிப்பாரப்பா, வட்டமுடனுந்தமக்குஞானயோகம்வன்மையுடன் தான்கொடுத்தான்மகிமைகேளே. ௮௯௫

கேளேதான்காலாங்கிநாதபாதா கெவனமுள்ளசதாசிவனாருளும்பெற்று, நாளேதான்போகாமல்பூதலத்தில் நலமுடனேசித்துவிளையாடும்பாலா, வளமான குளிகையதுவுந்தமக்கு வளமுடனேயான்றருவேன்போகநாதா, பாளேதான்போகாமல்மனதுவந்து பட்சமுடன்குளிகையதுகொள்வீர்தானே. ௮௯௬

தானனகுளிகையது கொண்டுமல்லோ தன்மையுடனடியேனுமருளும்பெற்று, கோனனகுருபதத்தைமனதிலுன்னி கொற்றவனேயடியேனுங்கொண்டுமல்லோ, தேனனமகேரன்மணியைத்தெரிசித்தேதான், தேற்றமுடன்பனிரெண்டாம்வரையிற்சென்றேன் மானனகுளிகைவிட்டேயானுமல்லோ மகத்தானகிரிதனிலேயிறங்கினேனே:

பனிரெண்டாம்வரை சென்றது

இறங்கியேமேருகிரிதன்னிற்சென்றேன் யெழிலானகாமதேனு தன்னைக்கண்டேன், திறமானகாமதேனுயென்னைக்கண்டு தீர்க்கமுடன் யாரென்றுவினவிக்கேட்க, சிறகுடையகாமதேனு தன்னைப்பார்த்து சிறப்புடனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன், குறபாதுயென்போலரூபங்கொண்டு கொற்றவனேயெந்தனையுஞ்சிறலாச்சே. ௮௯௮

சிறவேயடியேனுமனதொடுங்கி சீர்பாதம் முடிவணங்கிதாள்பணிந்து, ஆறவேமனதுவந்து கரங்குவித்துவப்பனேயடியேனுஞ்சாஷ்டாங்கித்தேன், பீடிவேயெந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்மிக்கமனுநீதிமுறையாவுங்கூறி, மாறலுடன்பனிரெண்டாம்வரையிலப்பா மகத்தான சமாதியிடங்கொடுபோலாச்சே. ௮௯௯

ஆச்சப்பாவசிட்டமகாரிடியின்பக்கல் வப்பனேயானல்லோசென்றுநின்றேன், மூச்சடங்கி சமாதிதனிலிருந்த சித்துமுனையானவசிட்டமகாரிடியார்தாமும், பேச்சடங்கிவெகுகால மிருந்துசித்துபிரியமுடனெந்தனுக்குவுபதேசங்கள், மாச்சலதுவாராமல் குளிகைதன்னை மகத்தானசாரணைகள் கூறலாச்சே. ௯௦௦

கூறவென்றால் சாரணைகளென்னசொல்வேன் கொப்போலவே வசிஷ்டமகா ரிஷியார்தாமும், மாறலுடன்குளிகைக்கு வுரதிசொல் விமகத்தான சாரணைகள் மிகவுஞ்செய்து, ஆறவேயங்கதனுக்குவதி தங்கூறிவப்பனே குளிகையிட்மார்க்கங்கூறி, சேறவேமகமேருதன் னிலப்பா தேற்றமுடன்செல்கவென்று வரந்தந்தாரே. ௯௱௧

போகர்பதின்மூன்றும்வரைசென்றது.

தந்தாரே பின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன் தாவான புலிப் பாணிமைந்தாகேளு, செந்தமுடனடியேனுங் குளிகைகொண்டு தப் புறவாய்மேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், அந்தமுடன்பதின்மூன்றாம் வரையிற்சென்று அவ்வரையில் விநாயகரைக்காணவென்று, சிந்தை யுடனடியேனுமனதுவந்து விருப்பமுடன் குளிகை கொண்டுசென் றேன் தானே. ௯௱௨

தானென்குளிகைகொண்டு காலாங்கிநாதர் தன்னையுடன் குரு தனையேநினைந்துகொண்டுதேனனபதின்மூன்றாம்வரையிற் சென்றே ன் தோற்றமுடன் விநாயகரின் சமாதிகாண, கோனைதும்பிக்கை யுடைய மாண்புன்கொற்றவனைக்கணபதியா மென்றுசிக்கு, மானென மகாதேவரென்னுஞ்சித்துமகத்தான சமாதிபதிகண்டிட்டேனே.

கண்டேனே சமாதிபிடபக்கல்தன்னில் கருவான சித்தமுனி கோடாகோடி, விண்டதொருநாதாக்கள் கூட்டந்தன்னை விருப்ப முடன்யான்கண்டுமனதுவந்து, தெண்டமுடனடியேனும் முகங் சாய்ந்து தேற்றமுடன் பராம்பரத்தைப்பணிந்துநின்று, கொண்ட னைந்துபெந்தனுக்கு விதிகள்கூறி குருவான விநாயகரைக்காண்பிப் பீரே. ௯௱௪

காண்பிக்க வேண்டுமென்று வடியேன்றானுங் கனமான சித்து களிடவம்போது, வின்பாலா வுந்தனையுஞ் சபிப்போமென்று சின வுடனேசித்துமுனிகூறும்போது, ஆண்மையுள்ள ரிஷிதேவரனைவோ ருக்கும் வப்பனேயாதரிக்கவென்றுசொல்லி, சேண்மையுடனடியே னுங் காலாங்கிதம்மை கீழ்மையுடனடியேனும் நினைத்திட்டேனே.

நினைத்தேனே பெரும்கனையுமாகரித்து நிலையானபதின்மூன்றும் வரையிற்கொண்டு, கனைபோன்ற விநாயகரின் சமாதிபக்கல் சுத்தமு டன் கொண்டல்லோ சித்துதாமும், தினையளவுகுற்றமது கோரமற் றுன் நிரமுட னெந்தனுக்குவுளவுகூறி, பனையளவாய் வயரமது குளி கைபூண்டோர்த்தேனே விநாயகரின் சமாதிதானே. ௯௱௬

விநாயகரைக்கண்டது.

காணவே விநாயகரின்சமாதிகண்டேன்கருவான சமாதியதுமு டனில்லை, பூணவேயங்குசமும்ஒத்தைக்கொம்புப்புகழானயானைமுகம்

தன்னைப்போலே, ஊனவேபூமிதனில் சமாதிபூண்டு உறுதியுடனிரு காமுமேர்நிகொண்டு, மானவேவெகுகாலமிருந்தசித்து மகத்தான மூன்றுயுகங்கண்டசித்தே. ௯௦௭

சித்தானசித்துமுனி விநாயகன்றன் சிறப்பானமேருகிரி தன்னிலப்பா, முத்தானபதின்மூன்றும் வரையில்தானும் முனையான குளிகையிலே கண்டுவந்தேன், பத்திதருமகெடுங்கால மிருந்தசித்து பாருலகில் சாத்திரத்தின் முதலாஞ்சித்து, வெத்திபெறும் விநாயகரின் சித்துதம்மை வேகமுடன் மேருவரை பார்த்திட்டேனே.

பதினான்காம் வரை சென்றது.

பார்த்தேனேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் பாங்குடனே பதினான்காம் வரையிற்சென்றேன், தீர்த்தமுடன்மேருகிரி தன்னிலப்பா சிறமானசிவலிங்கப் பதியைக்கண்டேன், ஆர்த்தியுடன்கோடியேரிஷிகளப்பா அம்மலையில் சூழ்ந்திருக்கயானுங்கண்டேன், மூர்த்தியுடன் திருமூர்த்திசொரூபரோடும் முனையானசிவலிங்கந்கண்டிட்டேனே. ௯௦௯

லிங்கதெரிசனம்.

சிவலிங்கங்கண்டேனே யதற்குமேலே திருவானசிவலிங்கம் பதினாயிரச்செட்டு, தவமுடனேநாதாக்கள் ரிஷிகள்தாமும் தண்மையுடன் சிவலிங்கந்தன்னைநோக்க, பவமகற்றியர்ச்சனைகள் மிகவுங்கூறி பாங்குடனேநாதாக்களிருப்பாரங்கே, குவலயத்தில் மற்றொருவர் காணமற்றுன் கொற்றவனே பதினேந்தாம்வரைசென்றேனே. ௯௧௦

போகர் பதினேந்தாம்வரைசென்றது.

சென்றேனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு சிறப்பான காலாங்கி கடாட்சந்தன்னில், குன்றேரிகுளிகைதனைக் கொண்டுமல்லோ கொற்றவனேமேருகிரி தன்னிற்சென்றேன், வன்றுரித்தமான்தோலும் புலித்தோலுமாக வப்பனேவாயிரம்பேர்ரிஷிகள்கண்டேன், தென்திசையிலகஸ்தியனர் முனிவர்போலும் தேற்றமுடனாயிரம்பே ரிஷிகண்டேனே. ௯௧௧

கண்டேனே பதினேந்தாம் வரையிலப்பா கயிலநாதருட சீஷவர்க்கம், பண்டுபோல்மேனியது சோதிமின்ன பாங்குடனே தேவரிஷிவாயிரம்பேர், கொண்டல்லோ பாரிசாதபுட்பந்தன்னை கொம்பனையாள் மனோன்மணியாள் தன்றனக்கு, தொண்டுடனே யர்ச்சனைகள் மிகவுங்கூறி தோறுமல்யாகமது செய்வார்பாரே. ௯௧௨

பாரேதான்யாகமது செய்துகொண்டு பாங்குடனேசித்துமுனியிருக்கும்போது. நேரேதான் பதினேந்தாம்வரையில்யானும்கெடிதான குளிகைகொண்டுசெல்லும்போது, நிரேதாணயிரம்பேர்சித்துதாமும்

நீர்முடனெந்தனையுங்கண்டு மல்லோ, சேரேதானெந்தனதுபக்கல்
வந்து சிறப்புடனேயாரென்றுகேட்டிட்டாரே. ௬௩௩

கேட்டவுடனடியேனுங் காலாங்கிதம்மை கிருபையுடன் னென்
மனதி லெண்ணங்கொண்டு, வாட்டமுடனவர் பாதசீஷனென்றேன்
வளமையுட னெந்தனுக்குயிதவுங்கூறி, நீட்டமுடன்பதினெந்தாம்
வரையில்தானும் நீதிதப்பிவந்ததினாலுந்தமக்கு, நாட்டிகமாய் சாப
மதுவந்துநேர்ந்தபவுள்ள பாலகனேயென்றிட்டாரே. ௬௩௪

என்றுமே கூறலுமேயடியேன்றானுமயெழிலானகாலாங்கிகடா
ட்சத்தாலே, குன்றுமேசாபமதைநிவர்த்திசெய்து குளிகைகொண்டு
ரிடியாரையானுங்கண்டு, வென்றிடவேயெந்தனையு மாதரித்து வேக
முடன் கோபமதைநிவர்த்திசெய்து, தென்றிசையில்கும்பமுனி தன்
னைப்போலே தேற்றமுடனெந்தனையு மாட்கொள்வீரே. ௬௩௫

போகருக்கு நாதாக்கள்மனோன்மணியாள்ஜோதிகாண்பித்தது.

கொள்ளவேயடியேனும்மனதுவந்து கோடியுகந்தவஞ்செய்யும்
ரிடியார்தம்மை, மெள்ளவேயடியேனுந்தாள்பணிந்து வேதாந்த தா
யிமனோன் மணியாள்தன்னை, தெள்ளமூர்த்தமானதொருசோதிபீடம்
தேற்றமுடனடியேனுந்தாள்பணிந்து, உள்ளபடியெந்தனுக்குதம்தரி
சனத்தை வுத்தமரேகாட்டவென்று பணிந்திட்டேனே. ௬௩௬

பணிந்துமே நிற்கையிலேசித்தர்தாமும் பான்மையுடன் பதி
னெந்தாம்வரையின்மேலே, துணிவுடனேயடியேனைத் தாமழைத்து
துப்புறவாய்மனோன்மணியாள் பீடந்தன்னை, கனிதமுடனெந்தனுக்
குக்காண்பித்தல்லோகைலாசமனோன்மணியாள்ரூபந்தன்னை, துணிந்
திடவே கண்டவர்களாருமில்லை துப்புரவாய்சோதிமயங்காணலாச்சே

ஆச்சப்பா வையகத்தில்வெகுகோடிசித்துஅம்பிகையாள்மனோ
ன்மணியைக்கண்டதில்லை, மூச்சடங்கிசென்றதொருநெடுங்காலசித்து
மூதுலகில் யாரேனுங்கண்டதில்லை பாச்சலுடன்மனோன் மணியாள்
சொரூபந்தன்னை பாருலகில்கண்டாரே யென்றுமில்லை, மாச்சலுடன்
சொரூபவொளிகண்டசித்து மகத்தானவனந்தசித்துகோடியுண்டே.

கோடானகோடியும்நாலுயுகமப்பா குவலயத்தில்மனோன் மணி
யைக்கண்டதில்லை, நாடாண்மைதனில்வாழும்ரிடிகள்தேவர்நலமான
சித்துமுனிநாதர்தாமும் நாடாண்மைகொண்டதொருமனோன்மணி
யாள்ரூபம் தாரணியில்யாவருந்தான்கண்டதில்லை பாடாண்மைகொ
ண்டதொருசோதிமயந்தன்னை பாருலகில் கண்டவர்கள்கோடிபேரே,

பேரானதிருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் பெருமையுள்ளமனோன்ம
ணியாள் பீடந்தன்னை, சீரானசித்துமுனிநாதர்தாமும் சிறப்புடனே
பாடிவைத்தார்பலநூல் தன்னில், நேரான சாத்திரங்களுளவுகண்
டோநேர்மையுடன் சின்மபத்தைமனதிலுன்னி, ஆரானபீடமென்ற
ஆராதாரம்வப்பனையொடுவெ நின்றசமாதிதானே. ௬௨௦

தானானசமாதியிலேநின்று கொண்டுதன்மையுள்ளஓங்காரந்தன்
னைநோக்கி, கோனானகுருபதத்தை மேலேயுன்னி கும்பகத்தைமேல்
நோக்கிபதியமர்ந்து, தேனானமனோன்மணியைக் காணவல்லோ தே
சத்தில்வெகுமாண்பர் சிவயோகிதானும், பானானபராபரத்தைநியா
னித்தேதான பான்மையுடனெடுங்காலந் தவஞ்செய்வாரே. ௬௨௧

செய்தாலும் மனோன்மணியைக் காண்பதில்லை தேசமதில்காலு
யுகங்கடந்தாலென்ன, வையகங்கள் தான்முழுது மழிந்திட்டாலும்
வாகானமனோன்மணியைக்காண்பதில்லை, பொய்பாதினமிட்டாலும்
புகழுஞ்சித்தர் புகழானசோதிமயங்காண்பதல்லால், மெய்யானரூப
மதைக்காண்பதேது வேதாந்தநூல்களிலுஞ் சொன்னார்தாமே. ()

சொன்னாரே சித்தமுனிரிஷியார்தானும் துப்புரவாயெந்தனுக்
குச்சமாஞ்சோதி, முதலானகும்பமுனிகூறும்நூலில் தேற்றமு
டனுபதேசஞ்சொன்னார்போலு, நன்னயமாயெந்தனுக்குவேதங்கூறி
நாதாந்தகாலவிபெயரைமாய், உன்னிதமாயுபதேசஞ்செய்துமல்
லோஉவகையுடன்விடையெனக்குத் தந்திட்டாரே. ௬௨௩

தந்தாரே சோதிமயந்தன்னைக்கண்டுதன்மையுடன், கிரிதனிலே
விடையும் பெற்று, அந்தமுடன்பதினாறும் வரையைக்காணவன்புட
னேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, சொந்தமுள்ளகாலாங்கி நாதர் தம்
மைசுந்தரனார்பதாம்புயத்தைமனதிலுன்னி, இந்தவரைவிட்டுமல்லோ
மேலேயப்பா யெழிலானகிரிபோக வெண்ணினாரே. ௬௨௪

போகர்பதினாறும்வரை சென்றது.

எண்ணினேன்பதினாறும் வரையைக்காண வெழிலானமேருகிரி
தன்னில்யானும், குன்றானமலையதுவுங் குகைகள்தாண்டி கொற்றவ
னேசுனையதுவுங்கடந்துமேதான், தனனானகிரிவளத்தைக்காண
வென்றுதாக்குடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, கண்ணானகாலாங்
கிநாதர்தம்மைக்கருத்திலேமனதுவந்துநடத்திட்டேனே. ௬௨௫

போகர்கருவசலையுங் கறும்பசுவுங்கண்டது.

நடந்தேனேயிமயகிரிதன்னிலப்பாகலமானமேருகிரிசாரலோரம், கடந்தேனேபதினாறும் வரையில்தானுங் கருவானகுகையுண்டு தடாக முண்டு, அடர்ந்ததொருசுனையருகேகரங்கமுண்டு அதனைப்புறத்தேயிரு ளடைந்தசோலையுண்டு, தொடர்ந்ததொருசித்துமுனிநாதாகூட்டம தோருதசிஷவர்க்கமனேகமுண்டே. ௬௨௮

உண்டானமலைதனிலே கோடிசேனை உலகமதில்மெத்தவுண்டு சொல்லொண்ணாது,அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குநாடு அடைவா னகாடதனிலதிசயத்தை, கண்டதொருகாரியங்களென்னவென்றால் கடிதானவதிசயத்தையென்னசொல்வேன், தொண்டனைப்போலடி யேனுங்குளிகைபூண்டு துப்புரவாய்வெகுகாலமிருந்திட்டேனே. ()

இருந்தேனேகானகத்தின்வழியில்தானும்யெழிலானகுகையோ ரம்தன்னில்நின்றேன், குருந்தமரந்தன்னருகேசித்துதாமும் கொப் பெனவேரிஷவர்க்கந்தன்னிற்சேர்ந்து, பொருந்தவேவெகுகாலந்தவ மிருந்து பொங்கமுடன்சுனையோரமசாரல்தன்னில், விருந்தமூர்த மானதொருபசலைதன்னை விருப்பமுடன்சித்துமுனியும்பார்த்தாரே.

தானானகறுப்பசலையுண்டபோது தகமையுள்ளசித்துமுனிரிஷி யார்தாமும், கோனானகுருசொன்னமூலிதன்னை கூறவேசித்துமுனி நாதர்தானும், பானானமூலிதன்னையருந்திசக்தி பாகமுடனதுவாருந்து வருங்காலத்தில், மானானமூலியதுமுனிவருக்கு மகத்தானபிலமது வும்பதினொட்டே. ௬௨௯

எட்டானமூலிதனைசித்துதாமும் யெழிலானவந்திசந்திகாயகற் பம்,திட்டமுடனசதாகாலங்கொள்ளும்போது திரமானமூலியதுஒரு நாள்தன்னில்,பட்டமரந்தனிலல்லோதழைகள்மென்று பாங்குடனே தானிருக்கும்வண்மைதனை, தொட்டவர்கள்யாரென்று சித்துதா மும்தோற்றமுடன் வுள்ளமதிலெண்ணிட்டாரே. ௬௩௦

எண்ணியேயாதாந்தசித்துதாமும் யெழிலானமூலியதுசென்ற பேர்க்கு, கண்ணமுடன்ஞானமென்றகுளிகைதன்னால் தகமையுடன் தான்பார்க்குமவேளைதனனில், வண்ணமுடனகறுப்பசுவுமமலையோ ரத்தில் மார்க்கமுடன்தினந்தோறும்மேய்ந்துமல்லோ, புண்ணியனார் சித்துமுனிவைத்தமூலி புசழானகாயாதிகற்பந்தின்னலாச்சே. ௬௩௧

தின்னவேகாயாதிகற்பமூலி திரமுடனேதமக்குவாய்த[illegible]ல், முன்னவனார்தேவாதிசித்துதாமும் மார்க்கமுடன்விட்டகுறையிருந்த

தாலே, பன்னவேகாயாதிகற்பமூலி பாங்குடனேவாய்த்ததென் றுமன திலுன்னி, தென்பொதிகைதனிலமைந்த கதையைப்போலும் தேவனதுகடாட்சமதால்வாய்க்கலாச்சே. ௯௰௨

மூலிகையைகரும்பசுவுதின்றதால் சித்துசாபமீய்தல்

ஆச்சென்றுகறும்பசவு மனதிலெண்ணி ஆண்மைகொண்டிருக்குமந்தகாலந்தனனில், மூச்சடங்கிதானிருக்கும் மாயாசித்துமுனியான கறும்பசுவைத்தன்னைப்பார்த்து, மாச்சலென்றசினமதுவுமதிகமாகி மகத்தானசாபமதுகொடுத்தபோது, கூச்சலுடன்கறும்பசுவுமண்ணில்வீழ்ந்து கொப்பெனவேயலறியல்லோவிழுகலாச்சே. ௯௰௩

விழுந்துமேகாராவுங்கதறும்போது விருப்பமுடன் கன்றதுவு மோடிவந்து, அழுதுமேகாராவைத்தான்முகர்ந்து அலறியேபசனையென்றமூலிதன்னை, தொழிதுமேசித்துமுனிபாதந்தன்னில் துப்புறவாய்வாயதனிலேயூட்டும்போது, பழுதுபடாசித்துமுனிமனதுவந்துபான்மையுடன்விசனமதுகொண்டிட்டாரே. ௯௰௪

கொண்டுமேமனக்கவலையதிகமாகி குவலயத்தில்பசுதனையேகொன்றதாலே, விண்டுமேபாபமதுநேரலாச்சு வீண்பழிக்குஆளானேனும் விணணிலப்பா, தண்டரிகமானதொருகோபத்தாலே துப்புறவாய் விசனமதுவதிகமாகி, பண்ணேவமாலையணிகிருஷ்ணபூபன் பட்சமுடன்தாலவளர்ந்தகோவுமாமே. ௯௰௫

தேவாரைத்னகிரியலேபிலப்பாகொப்பெனவேநாதாக்கள்கண்டதுண்டு, ஆவலுடன் தாயுடனேகன்றுமாக ஆண்மையுடன்கிரிதனையேசுற்றிமேய்ந்து, பாவமதுநேராமல்நாதர்கட்கு பான்மையுடன்தானடக்குஙகோவுமல்லோ, சாவதும்சேர்ந்ததொருதன்மையாலே சாங்கமுடன்சிதமுனிபுலம்பிட்டாரே. ௯௰௬

சித்துகாராம்பசுவை எழுப்பியது.

புலம்பியேமனங்தேறி சித்துதாமும் புகழானகாராவின்பசுவுக்கல்லோ, நலம்பெறவேசாபமதைநிவர்த்திசெய் துநன்மையுடன்காராவுகன்றுக்குதான், சலமதுவுங்குகைதனையேதானுங்கண்டு சட்டமுடனிருப்பதற்குபுலமுங்கண்டு, வலம்பெரியகானகத்தில்னெடுங்காலந்தான வளமையுடனவாழ்கவென்றுவரந்தந்தாரே. ௯௰௭

தந்தாரேபதினாறும்வரையிலப்பா தண்மையுடன்காராவின்கன்றுதானும், சொந்தமுடனவ்வரையி லிருக்கக்கண்டேன் சுதரனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, விந்தையுள்ளகாதைதனைவையகத்தில் விட்டகுறையிருந்தவர்க்குபெய்துமென்று, அந்தமுடன்பென்மனதிலெண்ணியல்லோ வப்பனைகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே. ௯௰௮

போகர்பதினேழாம்வரைசென்றது.

பறந்தேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன்பாங்கானபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு,இறந்தவொருகாராவின்பசுவின்காலைசயெழிலா குளிகைகொண்டுவிறந்தமட்டும்,துறந்தேனேசொல்லிவிட்டேனுண் மையாக துப்புரவாய்ப்பதினேழாம்வரையில்சென்றேன், சிறந்தவொ ருலதிசயங்கள்சொல்வேனப்பா துப்புரவாய் மனதுவந்துகேட்பீர் தானே. ௯௩௯

விஷ்ணு சமாதி.

தானானமேருகிரிதன்னிலப்பா தாக்கானவிஷ்ணுவின்சமாதித ன்னை, கோனானயென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்சொரூ பாதுகடாட்சத்தாலே, சேனைமலைமேலேசென்றேனங்கே தேற்ற முடன்பதினேழாம்வரையிற்கிட்டி, மானானமகதேவர்கடாட்சத்தா லே மார்க்கமுடன்குளிகைகொண்டுநின்றிட்டேனே. ௯௪௦

நின்றேனேபதினேழாம்வரையிலப்பாரிஷியுள்ளசித்துமுனிகோ டானகோடி, குன்றினிலேயெந்தனையுங்கண்டுமல்லோ கொப்பென வேயாரொன்றுவினவிக்கேட்க, வென்றிடவேயடியேனும்பயந்தொடு ங்கி விருப்பமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துநின்று, சென்றேனே மகாவிஷ்ணு சமாதிதன்னை சேர்வையெனக்கருள் தருகவென்றேன் தானே. ௯௪௧

தானானபதாம்புயத்தைப்பணிந்துகேட்கதகமையுடன்சொரூப முனிசித்துதாமும், மானானமகாவிஷ்ணுதன்னைக்காண மானிலத்தி லாராலுமாகுமோசொல், கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொ ற்றவனார்நெடுங்காலங்கார்த்திருந்தார், பானானபதாம்புயத்தைக்கா ணுதற்கு பாருலகில்யாராலுமுடியாதென்றே. ௯௪௨

முடியாதமகத்துவங்களுந்தமக்கு மூதுலகில்கிட்டாது யாருக் கன்று, அடியார்கள்சிவகூட்டமாண்பரோடும் அம்மலையில்நெடுங்கால ங்கார்த்திருந்தார், படிதோறும்நாதாக்கள்காவலுண்டு பதாம்புயத் தைக்காணுதற்குமுடியாமற்றான், கெடியானமேருகிரிதன்னைநீக்கிகெ வனமுடன்குளிகைகொண்டேயிறக்கினாரே. ௯௪௩

இறங்கினாரென்றல்லோயெந்தமக்கு யெழிலானசித்துமுனிரிஷி யார்தாமும், உம்முடையவார்த்தையதுகூறும்போது ஓகோகோநா தாக்கள்காண்பியார்கள்,திறமுடையயெந்தனதுவலுமையாலே தீர்க்க முடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு, சிறகுடையபட்சியதுபோலேயா னும் சீறுடனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே. ௯௪௪

பாரேதான் மகாவிஷ்ணு சமாதிபக்கல் பட்சமுடனடியேனுஞ் சென்றுவந்து, நேரேதான் சமாதிதனுமேலேநோக்கி நீட்களங்கமான தொருசொரூபர் தம்மை, சீரேதான் திரிகரணசொரூபமூர்த்தி திகழு டனேயெந்தனுக்குபிதவுகூறி, வேரேதான் சுதிபெணக்குயென்னவெ ன்று விட்டகுறையிருந்ததினால்வந்திட்டேனே. ௬௪௫

வந்தேனேயெந்தனுக்குசொரூபாகார மாமுடனே காட்டியது தருகவென்று, சொந்தமனத்தானருகிதான்பணிந்து சொடிக்குள்ளே சென்றுனி பணிந்தபோது, அன்பமுடன் மகதேவர்விஷ்ணுதாமும் அன்பாயே பாரீரவாக்குகூற, மக்கமுடனடியேனுங்கொண்டுமே பட்ச முடனுபதேசங்கேட்டிட்டேனே. ௬௪௬

மகாவிஷ்ணுபோகருக்கு அசரீரிவாக்காலுபதேசங்கூறியது

கேட்டேனே மகதேவர் மனமகிழ்ந்து கிருபையுடனென்பீதில்மன துவந்து, நாட்டமுடனசரீரவாக்காலப்பா நயமுடனேயெந்தனுக்கு வேதங்கூறி, நீட்டமுடன் காலாங்கிநாதரிஷி நீதியுடன்செப்பெங்காலக் குளிகைபூண்டு தாட்டிகமாய்வையகத்திலிருந்தாயப்பா தன்மையுள்ள குளிகையதவனுமைமகானே. ௬௪௭

காணவேயிமயகிரிதன்னிலப்பா கருவானசித்தர்களுமுனிவரு ண்டு, பூணவேயாகாதாக்கள்வனுமையுண்டு புகழானமேருகிரிதன்னிலப் பா, அணவங்கள்கொண்டல்லோகுளிகைபூண்டு வயனியெலாஞ்சுற்றி வந்தாய்மகிமையாலே, வேணதொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வேக முடன்மகிலாதிசன்வென்றிட்டாயே. ௬௪௮

வென்றுமேசெப்பெங்காலநாதிருந்து வேகமுடன்சினப்திக்கேகி யல்லோ, சென்றுமேசீனபதிமாண்பருக்கு செயலானமகிமையெல்லா மினாக்ககூறி, குன்றானமேருகிரிதன்னிலப்பா கொற்றவனேகுளி கைகொண்டுவந்தாய்நீயும், இன்றுநீவந்ததினாலுந்தமக்கு யெழிலான வுபதேசங்கூறுவேனே. ௬௪௯

கூறுவேனெந்தமக்குயென்றுவல்லோ குவலயத்தில்சித்தர்முனி தானுவண்ணம், மாறுபடசித்தமுனியுளவுகூறி மார்க்கமுடன்கை யெனக்குநிடையுக்கூறி, தேறுதலாய்ஞானோபதேசஞ்சொல்லித் தெளி வுறவேபதினெட்டாம்வரையிற்சொல்ல, ஆறுதலஞ்சிராமவரைமுடி யைக்கான வன்புடனேயெந்தனுக்குவருள்தந்தாரே. ௬௫௰

போகர் பதினெட்டாம்வரை சென்றது.

அருளான விடையதுவும் பெற்றுமேதான் வல்பான குளிகை யதுவயானும்பூண்டு, இருளான மலைதனையேபால்கடந்து எழிலானபதி னெட்டாம் வரையிற்சென்றேன், மருளானமார்க்கண்டர்தன்னைதானை மார்க்கருடன் குளிகையது பூண்டுகொண்டு, பொருளானமேருகிரி யடியன்றானும் போக்கருடன்பதினெட்டாம்வரை சென்றேனே. ()

வரையானமார்க்கண்டன் சமாதிகாண வளமுடனே யடியேனு ஞ்சென்றபோது, திரைகடலுஞ் சத்தசாகரங்கடந்து திறளான மனு கோடி முனிவரெல்லாம், நரையகற்றி காயாதிகொண்டுமல்லோ நவ கோடிரிஷியாரும் முனிவர்தானும், வரைகோடிலக்கில்லை கணக்கோ யில்லை வளமானபதினெட்டாம் வரையிற்றானே. ௯௫௨

வரையான சமாதியது வனைகண்டேன் வளமானமார்க்கண் டன்லிங்கந்தன்னை, நிரையானநாளொன்று பூசைமார்க்கம் நீதியட னுயிரமாஞ் சொச்சங்கன்னை, கரையானலிங்க மாகாரபூசை கருவாக மார்க்கண்டன்செய்யுமார்க்கம், திரைகடலுங்கொள்ளாது வேதபாகந் திரளாழிலிங்கமதைக் கண்டிட்டேனே. ௯௫௩

பத்தொன்பதாவதுவரையில் பதினெண்சித்தர்கள் நவகோடி ரிஷிகள் நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள்செய்த பெருநூல்கள் மூன்றுயுகசமாதிகாணல்.

கண்டேனே பின்னுமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் காவானபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, கொண்டேனே காலாங்கிகிருபையாலே கோடி யுகம் தானிருக்க குளிகைபெற்றேன், தண்டரிகாசவல்லோ குளி கைபூண்டு தப்புரவாய்ப்பதினெட்டுஒன்றிற்சென்றேன், சண்டமாரு தம்போலே மேருதன்னில்சாங்கமுடன்குளிகையிட்டு யேறினேனே.

ஏறினேன் பத்துவொன்பதியிற் சென்றே யெழிலான குளிகை போற்றசித்தருண்டு, மாறினேன்மகதேவர் சித்துபக்கம் மகத்தான வஞ்சலிகள் யானுஞ்செய்து. கூறினேன் பகாம்புயக்கை வணங்கியா னும் கொற்றவனே முடிதாழ்க்துவடிபணிந்தேன் சீறியே என்மீதிற் கோபம்விட்டு சிறப்புடனே யெந்தனைபாரென்றிட்டாரே. ௯௫௪

என்றாரே சித்துமுனி கூறும்போது யெழிலானகாலாங்கிநாதர் தம்மை, குன்றானமலைமீதில்நின்றுகொண்டுகொற்றவரேசிஷபதி யெ ன்றேன்யானும்,சென்றிடவே என்மீதிற்பட்சம்வைத்துசிறப்புடனே

செந்தனுக்குரிசைவகூறி. நின்றதொருளக்தனுக்கு வாதினங்கள்மேட்க ளம்பமாய் வல்லோ சொதெக்தார்தானே. ௯௫௬

கேட்டிக்கவுடனடியேபணு மூலயணங்கி செப்பெனவே பக்து சொல்பதிரிக்லக்கேன், அடுத்ததொரு நாலிருக்குஞ் சமாதிதன்னை யன்புடனேபான் பார்க்கவேண்டு மென்றேன், தொடுத்ததொரு காவி யங்களையுங்கேகம்தேரூமல் சமாதிபதுமலேபோற்கண்டேன்,படுத்த தொரு தென்பக்கம் மேருதன்னில் பாங்கான சமஸ்கிருதநூல் கண் டேனே. ௯௫௭

கண்டேனேமேருகிரி தன்னிலப்பா கருவானவடபாகம் நூல் கள்சொல்லேன், விண்டதொருநூலெல்லாம் வடமொழியேயாகும் வீரனசாத்திரங்கள் பலேபோற்கண்டேன், அண்டமுடன் மேருகிரி தன்னிலப்பா வழகான கிழக்குமுகம் நூல்சான்சொல்வேன், சண்ட மாருதம்போல நூல்கள்தானும் சார்பானகீர்வாணமென்னலாமே. ()

என்னலாம் மேருகிரிதன்னிலப்பா எழிலானமேற்குமுகஞ்சமா திகண்டேன், இன்னவேசாத்திரங்கள் பலேபோற்கண்டேன் துப்புர வாய்ப் படிப்பதற்குகாணுமில்லே, சொன்னதொரு பரிபாஷை நூல்க ளப்பா தோருமல்மேருகிரிதன்னிற்சென்றேன், பன்னவேபலபோருங் கூடிச்சொன்ன பாரினிலேசாத்திரங்களனேகந்தானே. ௯௫௯

தானானசாத்திரங்கள் மேருதன்னில்தன்மையுடன் நாலு முகஞ் சமாதிகண்டேன், கோனான குருநூலும் பெருநூலுமாக கொற்றவ னே பலேபோலே சமாதிகண்டேன், பானை மூன்றுயுகப் பிரளயங் கள்பாங்குடனேவந்த நெடுங்காலந் தன்னில், தேனான சாத்திரத்தை மேருதன்னில் தேற்றமுடன்சமாதிதனில் வைத்திட்டாரே. ௯௬௦

வைத்தாரே மேருகிரிதன்னிலப்பா வன்மையுடன்பிரளயங்கள் சேர்ந்தபோது, தைக்கவேசாபவரவர்கள் செய்தநூலின் காவியில் பலேபோர்ப்பிரளயத்தில்,மெய்த்தெனவே திருப்பாலின் சடலிநேரம் மேதினியிலவே ஒதுங்கியிருக்குமல்லோ, சத்தசாகரந்தனிலே சிலது நூல்கள்சாங்கமுடன் கலியுகத்தில் கண்டார்தாமே. ௯௬௧

கண்டாரே கலியுகத்துமாண்பரெல்லாம்கருவானசாத்திரத்தை காண்கிலீலே, தொண்டுமிகவடியேனுஞ் செய்துமல்லோ துப்புரவாய் காலாங்கி கடாட்சத்தாலே, சண்டையிட்டு குளிகையது பெற்றுமே நான் சதுரான மேருகிரிதன்னிற்சென்று, விண்டிடவே போகரேழா யிரத்தை விருப்பமுடன் மனதுவந்துசொன்டிட்டேனே. ௯௬௨

சொன்னேனே போகரேழாயிரந்தான் குருவான வகஸ்தியனுர் காவியந்தான்,சண்டமாருதம்பன்னீராயிரந்தான் சட்டமுடன்மனிதா

லாயிர, மூந்தானும்பண்டானசதுர் காண்டம்நாலாயிரந்தான் பாங்கா ணகருமமென்ற, காண்டந்தானும் விண்டானபன்னீராயிரந்தானப்பா வுத்தமனேகாவி பன்னீராயிரந்தானே. ௬௩௫

காடியாஞ்சுகர்பன்னீராயிறந்தான் நலமானபூசிபன்னீராயிறந்தான் தேடியுங்காணாத, கருமகாண்டம் தெளிவானசாத்திரமுமலையிற்கண் டேன், கோடிதனங்கொடுத்தாலுங்கிட்டாதப்பா கொற்றவனார் தன் வந்திரிகிரந்தந்தானும் நீடியேவேதபுராணங்களெல்லா நிதியானமலை போலபார்த்திட்டேனே. ௬௩௬

பார்த்தேனேசதகோடிபுராணமெல்லாம் பாங்கானசித்துமுனி யாயுள்வேதம், சேர்ந்ததொருகோர்வையல்லோகோடாகோடிதேற்ற முடன்மலைதனிலே, கண்டேன்யானும் ஆர்த்தமேபிரளயத்திலப்பிதங் கள், ஆபிரத்திலொருபங்குமாண்பர்கண்டார் நேர்த்தியுள்ளசா த்திர..ள்முழுதுமேதான் நேர்மையுடன்மலைதனிலேசமாதிகாணே.

யோகர்இருபதாவதுவரைசென்றது.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பா ணிமகனேகேளீர், பூணவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே புகழானகுளி கையதுகொண்டுமேதான், வேணதொருவதிசயங்கள் காண்பதற்கு விருப்பமுடனிருபதாம், வரையிற்சென்றேன் ஊனவேகுளிகையது கொண்டுமல்லோ வுத்தமனேமேல்வரையிற்சென்றேன்பாரே.

பாரேதான் குளிகைகொண்டுவடியேன்றானும் பட்சமுடன்மலை தனிலேயேறும்போது, நேரேதான் சூரியமகாரிடியார்தாமும்நேர்மை யுடனருணனைத்தான்பூசைசெய்து, சீரேதான் கிழக்குமுகந்தானிரு ந்து சிறப்புடனே யாகமதுசெய்துமல்லோ, சேரேதான கிட்டிருந்து வடியேனப்பா செவ்வண்ணமகாரிடியைப்பார்த்திட்டேனே. ௬௩௭

பார்க்கையிலே சூரியமகாரிடியார்தாமும் பண்பாகவெந்தனையு மனதுவந்து, தீர்க்கமுடன்நமஸ்காரபூசையோடு தீரமுடன்வந்தவனா ரென்றுகேட்க, கோர்த்தகரந்தனையோடு முடிவணங்கி குருபரனே யரிடியென்றுகூறி, வேர்த்துவுடல்தானடுங்கியடியேன்றானும் வேதா ந்தக்காலாங்கி யென்றிட்டேனே. ௬௩௮

என்றேனேகாலாங்கிசீஷனென்றேன் யெழிலானசூரியனாரிடி யாருக்கு, குன்றானமலையேறிகுளிகைபூண்டு கொற்றவனே மேல்வ ரையைக், காணவந்தேன் செனறிடவேயடியேனும்வந்ததாலே செம் மனுடனெந்தனுக்கு,காட்சிதந்து வென்றிடவேமகிமைதனைக்கூறவெ ன்றுவிழுந்திட்டேனவர் பாதமழுந்திட்டேயென. ௬௩௯

இட்டதொருயெந்தனுக்குயிதவுகூறி யெழிலானசூரியனார் ரிடி
யாராமும், சட்டமுடன் ஆதிரதன்பிறக்குஞ்சோதி தன்மையுள்ள
சந்திரனாரிருக்கும் ஸ்தானம், வட்டமுடனட்சத்திர வரையுங்கண்டே
ன்வளமானமேகமண்டலமுங்கண்டேன், திட்டமுடனக்கினிமண்டல
முங்கண்டேன் தீரமுடன்சப்தமேகந்தனை கண்டேனே. ௬௭௦

கண்டதொருவதிசயங்களெல்லாங்கண்டேன் காசினியில்காணு
தகாட்சியெல்லாம், சண்டமாருதமென்னு மேருதன்னில் சாங்கமுட
ன்மகிமையெல்லாங் கண்ணிற்கண்டேன், கொண்டல்வண்ணன் மேக
மென்றபடியுங்கண்டேன், கோடானகோடிவரைமுனையுங்கண்டேன்
விண்டிடுவதிசயங்கள்யாவும், பார்க்கவிருப்பமுடன் மேல்வரையில்
வந்திட்டேனே. ௬௭௧

வந்தேதனையென்றுமேதான் யிதவுகூற வளமையுள்ள ரிடியாரு
மனதுவந்து, விந்தையுள்ளவதிசயங்களெல்லாஞ் சொல்லிவேதார்த்த
தாயினதுமார்க்கங்கூறி, அந்தமுடன்கைலாசபதியிற்செல்லவப்பனே
யெந்தனுக்குவிடையுந்தந்து, சுந்தரனேயெந்தனையுமாசிர்மித்து சூட்
டிஞரிருபத்தோர் வரையிற்சாணே. ௬௭௨

போகர் இருபத்தோராவதுவரையில் கைலைபதிகண்டது.

வரையானகைலாசபதியைக்காண வன்மையுடன்காலாங்கிகடா
ட்சத்தாலே, திரைபோன்ற கடலேழுஞ்சுற்றிவந்தேன் தீரமுடனிரு
பத்தோர்வரையிற்சென்றேன், நரையானமேருகிரி சிகரந்தன்னில்
கைலாசநாதனையான்காணவெண்ணி, குறையதுவும்நேராமலடியேன்
றானும் குளிகைகொண்டுமேல் வரையிற்சென்றேன்றானே. ௬௭௩

தானானமேருகிரிதன்னிலப்பா தன்மையுடனிந்திரனார் பதியுங்
கண்டேன, தேனானமனோன்மணியாள்பீடங்கண்டேன் தேற்றமுடன்
கருடகாந்தருவர்கண்டேன, கோனான யஷ்டதிக்கு பாலர்கண்டேன்
கூறானநாற்பத்தெண்ணாயிரம்பேர், மானானமகதேவர் முனிவர்கண்
டேன மகத்தானமுப்பத்துமூன்றுதானே. ௬௭௪

மூன்றானதேவர்முதல்கோடியப்பா முனையானரம்பையூர்வசியா
ளோடும், சான்றதொருநந்திசர்முதலானோரும் சார்பானபிரிங்கிமகா
ரிடியாரோடும், போன்றதொருமார்க்கண்டமுனிவரோடும் புகழான
சுகுதர்முதல்வசிட்டரோடும் சான்றதொருநாரதமாமுனிவ ரோடும்
சார்பானபதிதனையே பார்த்திட்டேனே ௬௭௫

பார்த்திட்டேன் சிவனடியார்கூட்டத்தோடும் பாங்கானதேவகண
நாதரோடும், தீர்த்தமுடனவைகைதனை வரவழைத்து தீர்க்கமுடன்

வாரிதியையுண்டதிரன், கோர்த்தகைவைத்ததொருகுன்டோதரன் றன்குண்டலியாம், பூதமதையாளுங்கண்டேன் ஆர்த்தர்ம்ம பிர்ம்மாவின்பாதங்கண்டேன் வன்பானசிவபாததூள்கண்டேனே. கூஎகூ

தூளான பாத்திரத்தின் தூசுகண்டேன் துகளற்றவிஷ்ணு சக்கரமுங்கண்டேன் காளானின்நிறம் போலபாரிசாதம்களவமென்றமாலையுடனநேகர்கண்டேன், பாளானநரகமுடன்மோட்சங்கண்டேன்பாங்கானயெமதூதர்சேர்வைகண்டேன், ஆளானமாண்பர்களின் பாவந்தன்னை அனியாயமானதண்டனை கண்டேனே. கூஎஎ

தண்டனையாமவரவர்கள் செய்தகுற்றம்தாக்கானபடுநரகில் வீழக்கண்டேன், மிண்டானவவரவர்கள்செய்தகன்மம்வினைந்துதடாகொடியதொருநீதிதண்டம் அண்டர் முனிராட்சதர்கள் முதலானோர்கள அவரவர்கள் செய்ததொருவினைபாவத்தால்தண்டனைகள் காலதூதர் செய்யக்கண்டேன் தகமையுள்ளயிந்திர பதிபிற்றானே. கூஎஅ

தானாகவவரவர்கள்செய்தபுண்ணியம்தக்கபடி. மாண்பர்களுக்கு கந்தமார்க்கம், கோனான யெனதையார் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் சொற்படியே யாவுங்கண்டேன், தேனானமோட்சமென்ற பீடந்தன்னில் தேற்றமுடன புண்ணியர்களிருக்கக்கண்டேன், மானானமகதேவர்புண்ணியக்கூட்டம் மார்க்கமுடன்கூடிருக்கப்பார்த்திட்டேனே.

பார்த்தேனே யொருகோடிவெள்ளஞ்சேனைபாங்கான மேருகிரி தன்னில்ப்பா, தீர்த்தமுடன்கைலங்கிரி வாசர்தன்னைசிறப்புடனே கைலாயபதியிற்கண்டேன சேர்த்ததொரு வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடும் ஜெகதலத்தில் புண்ணியர்களநேகங்கண்டேன், நேர்த்தியுடன யட்டதிசை தன்னிலப்பா நேர்மையுட னதிசயங்கள்மிகவுண்டாமே.

உண்டான மேருகிரிதன்னிலப்பா வுத்தமனே யட்டகிரிமலைதானுண்டு, சென்டானதேவாதமங்கே கண்டேன் சிறப்பானகைலாசரதமுங்கண்டேன். கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார் பீடங்கண்டேன்குறையாத வட்டாதந்தானுங் கண்டேன்பண்டுவமாலையணி மாலை பூண்டபாங்கானபற்குனனாதங்கண்டேனே. கூஅக

கண்டேனே வருச்சுனனாதமுங்கண்டேன் பாங்கானபாசுபதந் தன்னைகண்டேன, துண்டரிகமானதொரு யிந்திரனவில்லை துப்புரவாய்கைலாயபதியிற்கண்டேன் சண்டமாருதம்போல யிந்திரனசேர்வைத்தன்மையுடன கைலாய பதியிற்கண்டேன் புண்டரிகமானதொரு பிரயன்வில்லை புகழானபதிதனிலே பார்த்திட்டேனே. கூஅஉ

பார்த்தேனேமேருகிரிதன்னிலப்பா பாங்கானதங்காதம் மேலிற்றூனும், நேர்த்தமெட்டுலிங்கமுடனிந்திரன்றானும் சிறப்பானவாயிரங்கண்தன்னோடொக்க, வார்த்தவமாமயிரத்தெட்டு மாற்றுக்குகந்த சிம்மாதன மதிலேயிந்திரன்சேர்வை, கோர்த்துமேமேடான கோடி மன்னர் கொற்றவர்க்குமேவல் செய்பவறிந்திட்டேனே. கூஅந

அறிந்தேனே கைலாயபதியிலப்பா வன்பானதேவாதிதேவர்தாமும், செறிந்திடவேவெகுகோடி மாண்பரோடும் செம்மலுடன்வினையமது சொல்லொணாது, முறிந்துதொருநாகமென்ற குழியிலப்பாமுனையானவக்கிரமக் கூட்டத்தார்கள், குளிர்துமேவேதனைகள் செய்யுமார்க்கம்கொற்றவனைகண்டுமல்லோநடுங்கிட்டேனே. கூஅச

நடுக்கினேன்கைலாயமேருதன்னில் நலமானவதிசயங் கனகங்கண்டேன் ஒடுங்கியதோர் மாண்பர்களின் பாபந்தன்னை ஓகோகோதாக்கள்கண்டதில்லைபடுத்துபாங்காண நல்நூல்கள்பாடி பட்சமுடன் மாண்பர்களுக் கோதினோர்காண், இடம்புமிகயான்றாலைத்து மேருதன்னில் மெழிலான அதிசயங்கள் கூறிட்டேனே. கூஅரு

கூறினேனித்தாதிகாட்சியெல்லாம் குவலயத்திலாரேனுங்கண்டதில்லை, மீறியெபெர்தனது புண்ணியத்தால்பிக்கானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும், தேறியேமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தேற்றமுடன் மேருகிரிதன்னில்சென்றேன், சீறியெயென்மீதிற்சினந்துமல்லோசிதாபாசனமக்தேறி சென்றிட்டேனே. கூஅசு

போகர் கடவுளைப்பாராமல் விசனமுற்றல்.

சென்றேனே ஆதியென்றகடவுள்காணேன்சிறப்பான வெகுமகிமையானுங்கண்டேன், குன்றானமேருகிரி தன்னில்யானும் குறையாமல் கடவுளது மகிமைகண்டேன், வென்றிடவேயாதியென்றவஸ்துகாணேன்வீணாகவனாதியென்ற வஸ்துகண்டேன்நின்றதொருதேவாதிதேவர் தாமும், நிகட்சியுடன்பதாம்புயத்தைதவஞ்செய்வாரே.

தவமான மேருகிரிதன்னிலப்பா தண்மையுள்ளதேவாதிதேவரெல்லாம், சவம்போலபாகமது செய்கின்றார்கள் சாங்கமுடன்தேவனையுங்கண்டாரில்லை, பவமகற்றிமேருகிரிதன்னில்தானும் பட்சமுடன்யாகமது செய்துமென்ன, அவப்பொழுந்தவப்பொழுதுங்கொண்டுமென்னவவர்களுந் தானெநுபலமுங்காணார்தாமே. கூஅகூ

கைலாயபதியிலுங்கடவுளைக்கண்டதில்லை.

தானான கைலாசபதியில்தானும் சட்டமுடன்தேவாதிதேவர்தானும், கோணகடவுள்தனின் பதாம்புயத்தைகொற்றவரு மாண்பர்

கனுங்கண்டதில்லை, தேனானமனோன்மணியாள் முதலானோரும்தெளிவான சங்கையதையறியவில்லை, பானனபாலோகங் கண்டுமென்ன பாரினிலே கடவுள்தனைக்காணார்தாமே. ௯௮௯

காணாமல்கைலாசங்கண்டுமேதான் கருத்துடனேபாடி வைத்த நூல்களெல்லாம், வீணாகவாதிபந்தபொருள்காணாமல் விட்டதுறை பித்தகதென்று வீம்புபேசி, தோணாதபொருள்களெல்லாம் நூலிற் கூறிதொகுப்புடனே சாத்திரங்கள்கட்டிவைத்தார், ஆணாகபெண்ணாகபிறந்தகூர்மையவனிதனிற் கண்டதல்லாவில்லைதானே. ௯௯௦

இல்லையேவாண்பெண்ணாவிரண்டுங்கண்டார் பெழுலானசாத்திரங்கள்கட்டிக்கண்டார், தொல்லைபெனும்பிறவியதுகண்டதில்லைதோரு மல்சாத்திரத்தையுளறினார்கள், கொல்லனதுவீதிதனில் ஊசிவிற்ற கூரானகதைபோலே பென்முன்னாக, எல்லையுள்ளசித்தர்முனிரிடிகளெல்லாம்பெழிலாகப்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தாமே. ௯௯௧

நூலானநூல்களெல்லாமதீதஞ்சொன்னார் நுணுக்கமுடனதியந்தவஸ்துவில்லை, பாலானநூல்போலேபலருப்பாடி பாரினிலேயொளித்துவைத்தார் முனிவர்சித்தர், காலானநூலதுதானிருபத்திரண்டு கணக்குடனேபாடிவைத்தார்லட்சமாக, மாலானசாத்திரத்திலாதியந்தம் மகதேவர்சங்கையதை சொல்லார்தானே. ௯௯௨

சொல்லாதசாத்திரங்களேதுக்கல்லோ தொல்லுலகில்பலநூலுங் கற்றுமென்ன, புல்லர்களாய்வெகுமாண்பர்பாலர்கூடி புகட்டினார்சித்தர்முனிசாத்திரத்தை, வெல்லவேகடவுளது யிருக்கும்ஸ்தானம் வேதாந்தத்தாயாருங்கூறவில்லை, நல்லதொருசித்தமுனி சாத்திரங்கள் நலமானநூல்களெல்லாம் பாழாய்ப்போச்சே, ௯௯௩

போச்சென்றுவிடுகாமல் புண்ணியர்கள்புகட்டினார் வையகத்து மாண்பர்க்கெல்லாம், மூச்சடங்கிபோனதொரு சித்துநாமும் முனையானதெய்வமதுவொன்றென்றுண்டு, பாச்சலுடன்பலபேரு மறியவல்லோ பண்பாகப் பொதுப்படவேசொன்னாங்கே, ஆச்சரியமான பராவஸ்துதன்னைவன்புடனே கண்டறிந்தோரில்லைபாரே. ௯௯௪

பார்க்கையிலேசாத்திரங்களிதிகாசங்கள் பண்புடனே பாடிவைத்தார்முனிவர்தானும், ஆர்க்கமுடன்யாரேனும் விள்ளக்கூறிவன்புடனேசாத்திரங்கள்கூறவில்லை, மார்க்கமதுதெரியாமல் வீணின் காதை மயக்கமுடன்பாடிவைத்தார் நூல்கள்தோறும், சூர்ப்பனகை மாதுவுக்குதனங்கள்போன சுருதிபொருளாகமங்கள் கதைபோலாச்சே.

நூற்பெருமை.

ஆச்சப்பாகைக்காயமேருகண்டேன் அங்ஙனவேமகிமையெல்லா ங்கூறினேன்யான், வீச்சுடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு வீறுட ன்மேருகிரிதன்னைநீங்கி, பாச்சலுடன்சீனமெனும் பதியிற்சென்றுப ண்பானமாண்பர்களுக்குகந்துயானும், ஆச்சரியமானதொருமகிமை யெல்லா மன்புடனேயானுரைத்தேன்சீனத்தார்க்கே. ௬௯௬

சீனமாம்பதினெண்பேர்சித்துதாமும் சிறப்பானசாத்திரங்கள் கோடியுண்டு, மானமுடன்சித்தாதிசித்தர்தாமும் மயக்கமுடன்வெகு நூல்கள்பாடினார்கள், ஈனமதுவாராதெளிந்தன்னூலு மெழிலானகுரு நூல்தான்சத்தகாண்டம், வானமதுமேருவென்றகைலைமேரு வளப்ப மெல்லாமின்னூலால் பகர்ந்திட்டேனே. ௬௯௭

பகர்ந்தேனேகாலாங்கிநாதர்தம்மால் பாங்கானசீனபதியான்கட ந்து, உகர்ந்தவொருதேசாதிதேசமெல்லாம் வுத்தமனேகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, அமர்ந்துமேயட்டதிசையானுங்கண்டு வன்பானகை லாசமேரிற்சென்றேன், சுமர்ந்திட்டவாதிசேடன் தன்னைத்தானும் துப்புரவாய்க்கண்டதில்லைவுண்மைதானே. ௬௯௮

தானானசாத்திரத்தில்பெருநூலப்பா மேன்யுள்ளகுருநூலாம்ச த்தகாண்டம் கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்குரு பாதகடாட்சத்தினாலும், தேனானதென்பொதிகை தன்னில்வாழும் தேஜோளிவினகத்தியனார்கிருபையாலும், மானானசீனபதிசமாதிசெ ன்ற மகத்தானமகாமுனிகடாட்சங்காணே. ௬௯௯

காணவேசத்தகாண்டமேழிற்குள்ளே கருவிகரணம்பொருளா நிபந்தம், தோணவேதுறைமுகமும் யானுங்கண்டுதுப்புரவாய்ப்பாடி வைத்தேன்குருநூல்தானும், வேணதொருபொருள்களெல்லாமிதில டக்கம் விரும்பியேயானுரைத்தபெருநூல்தானும், ஆணவங்கள்தா னொடுங்கி யைந்தாங்காண்டமன்புடனேபாடிவைத்தேன் முற்றதாமே

போகர் சத்தகாண்டம்-௭௲

௫ - வது காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

மஹாமகுத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

ஆறுவது காண்டம்.

காப்பு.

அண்டபகிரண்டரண்ட மரனேகாப்பு
ஆனந்தபூரணமா முமையாள்காப்பு
குண்டமெனுங்குவலயத்தில் குறியேகாப்பு
குமரகுருசீர் முருகர் பாதங்காப்பு
புண்டரிகதிருப்பெருமாள் புவனைகாப்பு
புகழானபிரமனவன் புனிதன்காப்பு
சண்டமாருதம்போலே வேழாயிரத்தை
சாற்றுகிறேன்காலாங்கி பாதங்காப்பே. ௧

காப்பானவாறுவதான காண்டம் கருவானபொருளெல்லா மிதி லடக்கம், சேப்பானவேழாயிரம் பொருள்தானப்பா செப்பானசத்த காண்டகமு மாகும், வேப்பானவாறுவதான காண்டம் வெகுபொருள்க ளிதிலடக்கம் வினயமெத்த, பாப்பானகாண்டம துவாறுக்குள்ளே பார்லோகவித்தையெல்லாங் காணலாமே. ௨

காணலாம்பெருநூலா மேழாயிரத்தில் கருவான சரக்கெல்லா மிதிலேதோயும், பூணவேகுருநூல்தான் பெருநூலப்பா புகலான சத்தசாகரந்தானுதும், வேணதொருகருக்குருவு மிதிலடக்கம் வேக முடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், நாணவேநாதாக்கள் ரிஷிகள் பாதம்நான்வணங்கி பாடிவைத்தேன் நன்மைபாரே. ௩

பாரேதான்மாந்திரீக ஜாலப்போக்கு பாங்கான வயித்தியமும் யோகமார்க்கம், சீரேதான்சிமிட்டுவித்தை யனந்தம்போக்கு சிறப்பான சோல்வரிசை சிலம்புசாட்டம், கேரேதான்பற்பமுடன் செந்தூரங்கள் கெடிதானசட்டினமும் நீற்றினமுமாகும், தீரேதான்லேகியங்கள்குளிகைமார்க்கம் திறமானலோகமாரணமுமாமே. ௪

ஆமேதான்புலிப்பாணி வருண்மைந்தாகேள ளப்பனேசொல்லுகிறேன்புத்திவானே, நாமேதான்காலாங்கிநாதர்பாதம் நலமுடனே பான்வணங்கி கூறலுற்றேன், வேமேதான்வெகுநூல்கள்பார்த்துமே நான் விருப்பமுடனின்னூலை யுந்தனுக்கு, தாமேதான் குருநூலாய் பொருள்கள்கண்டு தக்கபடிசெய்தேனே தரணியோர்க்கே. ௫

தாரணியில்நூல்கண்டோர்காமிகட்கும் தகமையுள்ள சண்டாளர்பாவிகட்கும், காரணிபாய்நயம்பேசி கதையுரைக்கும் கடிதான துரோகிகட்குயிந்நூலை, தூரணிபாய்கொடுத்தாக்கால் பாவமெய்தும் தப்புரவாய்க்கொடுக்காதே புண்யவானே, வேரணியாய் தர்மிகட்கும் புண்ணியோர்க்கும் வேணவுபசாரமுடன்கொடுப்பாய்தானே

தானானபோகமேழாயிரந்தான் தரணியில்கண்டவர்கள் வின்னார்தாமே, கோனானபெனதையர் காலாங்கிநாதர் குவலயத்தில் கொற்றவர்தான் கடாட்சத்தாலும், வேனானசத்தகாண்டத்தையப்பா விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் மைந்தாகேளு, தேனானயிந்நூல்தான்சொர்ணநூலாம் தெளிவாகப்பாடிவைத்தேன் புவியுளோர்க்கே. ௭

கள்ளனைப்பிடிக்க தந்திரம்.

புவியானயின்னமொருமார்க்கம்பாரு புகழானதந்திரமாஞ் ஜாலவித்தை, கவியானசித்தர்முனி ரிஷிகள்யாரும் கழறவில்லை யெவ்விதநூலிலப்பா, பவியானபணிதிகளை கொள்ளைகொண்டோர் பாருலகில் காண்பதற்கு வரிதேயாகும், குவிதமுடன்சாலமாந்தந்திரவித்தைக் கூறுவேன்மாணாக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௮

தானானகொள்ளைகொண்டோர் மாண்பர்தம்மை தரணியில்பிடிப்பதற்கு வுபாயதந்திரம், மானானபச்சென்ற மானிதன்னில் மகத்தானகாகமொன்று பதிதானப்பா, பானானமேடையதுவொன்றுசெய்து பாங்கானமேடையின்மேல் கலசம்வைத்து, கோனானகுருதனையே மனதிலுன்னி கொற்றவனேகலசமதில் தேங்காய்வையே. ௯

வைத்துமேதேங்காய்மேல்காயந்தன்னை வளமாகத்தான்பூசிமைந்தரீயும், பையவேசந்தேகப்பட்டபேரை பாங்குடனே நம்பலாய்க்கூட்டிக்கொண்டு,மெய்யாகநீங்களெல்லாமாளிசென்று மேன்மையுடன்தேங்காயைத்தொட்டுவந்தால், கைதனையேசோதிப்பேனென்று சொல்லி கருத்துடனேயுறுதிமொழிகூறுவாயே. க௦

கூறுவாய்காயத்தின்வளமைதன்னை குறிப்பாகமர்மமதாய்மனதிலுன்னி, தேறுவாய்கைதனையேகண்ணிலொத்தித் தேற்றமுடன்முத்தமதுயிட்டாற்போல,மாறுபாடாகவல்லேவாசந்தன்னை மதிமுகத்தில்மோர்ந்துமல்லேசதெரிந்துகொள்வாய், நீதுடையமனிதரவரெல்லாங்கூடி சிறப்பாகக்கையதனைக்காட்டுவாரே. கக

காட்டுவாரொவ்வொருமனிதர்தானும் கைநீட்டிபரீட்சைபதுசெய்யுமென்பார், நாட்டிகமாய்கைநீட்டிக்காட்டும்போது நகமையுடனவாசனையைதெரிந்துகொள்ளு, மேட்டிமையாய்வாசனைகளிருக்குமாண்பர் மேதினியில்பொருளதனைத்தீண்டாமாண்பர், பூட்டகமாய்வாசனைகளில்லாவிட்டால் புண்ணியனேதிருடனென்றுசெப்பலாமே. கஉ

செப்பலாம்பயங்காளியானமாண்பன் சென்றுமேமாளியிடங்கட்டினின்று, ஒப்பமுடன்நகையெடுத்ததோஷத்தாலே ஓகோகோதொட்டாலேமோசம்நேரும், எப்படியும்தப்பிக்கவழிதான்வேண்டும் யெழிலானதேங்காயைதொடக்கூடாது, இப்படியேதன்மனதிலுள்ளடக்கி யெழிலாகபான்தொட்டேனென்பான்பாரே. கங

பாரேதான்பயங்கரத்தை யுள்ளடக்கி பான்மைபெறசபையார்முன்சோதனைக்கு, நேரேதான்முன்னிற்பான்பாவிதானும் நெடிதானசண்டாளன்குருத்துரோகி, கூரேதான்சத்தியமாய்வார்த்தைசொல்வான் குணமில்லான்மணமில்லான்மானமில்லான்,சேரேதான்மெய்வார்த்தைமிகவுங்கூறி செழிப்புடனேதான்வருவான்திருடனாமே. கச

திருடனும்பொய்சூதுகபடதந்திரம் தீரமுடன்றான்பேசிதப்பிப்பான்பார், பொருடனையேகொள்ளைகொண்டலோபன்றானும் பொங்கமுடன்பொருளெடுத்தமாண்பென்ன," குருதனையேதானினைத்துதிருடனென்று குறிப்புடனேசொல்லியல்லேலொபொருளைவாங்கு, அருளுனக்குவுண்டாகுமைந்தாபாலா யப்பனேகாலாங்கிகடாட்சந்தானே.

தானகபொருள்தீண்டாமாண்பரெல்லாம் சட்டமுடன்தேங்காயைத்தொடுவோர்பாரு, வேறானபொருளெடுத்தோன்சந்தேகத்தால்

வேற்றுமுகமாகவல்லோதிண்டானப்பா, மானானவையமென்றவெண்
ணத்தாலேலமபக்கமுடன்தேவதைகள்சொல்லுமென்று, பாணனகிலே
சமதுவெகுவாய்த்தோன்றிபான்மையுடன்கைதனைப்பதிண்டன்பாரே

திண்டான்காண்பொருளெடுக்கபூபன்றனும்திறமுடனேதப்பி
க்கவழியேபார்ப்பான், பூண்டகமாயதிதமென்றபோக்குசொல்லி புனி
தமுடன்தப்பிக்கவழியேகாண்பான், காண்டகமாமிந்தவித்தையாரும்
காணார் காசினியில்புத்திமான்காண்பார்பாரு, வேண்டியதோர்கருமா
னமின்னமுண்டு விருப்பமுடன்சொல்லுகிறேனின்னங்கேளே. ௧௭

கஸ்தூரிஜாலம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு கெடியானகஸ்தூரிஜாலமப்
பா, காணப்பாபோகமலிந்தஜாலம் நாட்டினிலேசெய்வார்களனந்தம்
போக்கு, மீளப்பாபுத்திமான்செய்யுஞ்ஜாலம் மகத்தானஜாலமதுவி
னோகவித்தை, விளப்பாஜெகஜாலரூதுவித்தை விள்ளாரேயாருந்தான்
விள்ளார்தானே. ௧௮

விள்ளாரேகஸ்தூரிஜாலவித்தை விளம்புகிறேன்மாணாக்கன்பிழை
க்கவென்று, புள்ளானதடிபொன்றுமூன்றேயாகும் புகழானமச்சென
றமாளிதன்னில், விள்ளவேநடுமையந்தன்னிலப்பா விருப்பமுடன்கோ
ல்நாட்டிமுக்கோணந்தான், கொள்ளவேமுக்கோணக்குச்சிக்குள்ளே
குறிப்புடனேகாகமென்றகலசம்வையே. ௧௯

வைக்கவேகலசமதில்கலசம்வைத்து மகத்தானகலசமதில்வோ
டுவைத்து, நைக்கவேயோட்டின்மேல்தலைதானப்பா நலமானசெம்மறி
யின்தலைதானாகும், பொய்க்காமல்தலைமேலேசாணம்வைத்துப் பொங்
கமுடன்சாணமதில்கலசம்வைத்து, மெய்க்கவேயகண்டமதில்தீபமே
ற்றி மேன்மையுடன்மந்திரங்களோதுவாயே. ௨௦

ஓதுவாய்பஞ்சாட்சரவட்சரத்தை வுத்தமனேறூற்றெட்டுவுருதா
ன்போடு, வாதுபுகழ்செம்மறியின்முகத்திலப்பா வண்மையுடன்வா
டையென்றகஸ்தூரிதானும், தீதறவேகள்ளனைத்தானறியவேண்டி
நிகழானகஸ்தூரிதன்னையப்பா, சேதுபந்தமாகவல்லோமுகத்தில்பூசி
சம்மனுடன்பதனமதுசெய்குவாயே. ௨௧

செய்யவேகஸ்தூரி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனேபூசியல்லோ
மைந்தாகேளு, வெய்யவேமாளிதனில்கன்னப்போனால் வேகமுடன்
திருடர்களைப்பிடிக்குமார்க்கம், பையவேசக்தேகப்பட்டபேரை பாங்

குடனேயாவரையுங்கூட்டிவந்து, வைப்பேவேபச்சென்றமாளிதன்னில்
கலமுடனேசபைகூட்டிநிற்கச்செய்யே. உஉ

நிற்கவேயேகஜனஞ்சூழ்ந்துநிற்கவெப்பிலானகள்ளனைத்தானறிய
வேண்டி, துற்கையென்றகாளியதுமந்திரத்தால் துப்புறவாய்நவகண்ட
மோதும்போதும், அற்பமென்றுநினையாக்கள்மாண்பாரப்பா லப்போ
தேபெடுத்தவனுமேங்கிநிற்பான், சொற்பமென்றதந்திரமந்திரத்தினு
லே சோர்வடைந்துகள்ளனவன்முழிப்பான்பாரே. உ௩

பார்க்கையிலேகள்ளனவன்லகுவாய்நிற்பான் கருத்தினிலேசதா
சிவமுந்திடுக்கிட்டேடங்க, நீர்க்கமுடன்வொவ்வொருவராகவல்லோ
நீரமுடன்மச்சென்றமாளிதன்னில், ஏர்க்கவேசோதினைக்கு மாளிக்
குள்ளேயென்தாபேயீஸ்வரியேநீண்டவில்லை, ஆர்க்கவேசத்தியத்தை
செய்துமல்லோ வப்பனேமுகமதனைத்தீண்டிடாயே. உ௪

தீண்டவேவேண்டுமென்றுசொல்லிபல்லோ சோதனைக்குவுள்ள
கற்றித்துலேவாய்நில்லு, ஆண்டகையேமாதாவேயென்றுரைத்து அங்
ஙனமேவபட்சதைதனைத்தூவுதூவு, மாண்டதொருசெம்மறியின் முகத்
தைத்தொட்டு மார்க்கமுடன்வொவ்வொருவர்வருங்காலத்தில், வேண்
டியேயவர்காத்தைநீதானப்பா விருப்பமுடன்முனைந்து முகத்தி
லொத்தே. உ௫

ஒத்தையிலேகஸ்தூரிமணத்தான்வீசப் ஓகோகோபொருளெடுக்
கவில்லையென்று, சத்தியமாய்ச்சொல்வாய்மகனேயப்பா சாங்கமுடன்
பொருளெடுக்கவில்லையென்று, புத்தியுடன்பொருள்தொட்டோன்காத்
தில்வாசம பொங்கமுடனிருக்கவேமாட்டாதப்பா, வெத்தியுடனே
நினைத்துமாண்டர்தம்மை மேதினியில்சொல்லுவதுதருமமாமே. உ௬

தருமமாம்பொருள்களவுகண்டுதேறி தன்மையுடன்சொல்லுவது
வேமனுதர்மமாகும், கருமதுசெய்யாதுவந்தனுக்குக் காசினியில்யே
மொருத்தவனுப், பருமமுடன்வையகத்தில்மாண்பர்க்கெல்லாம் வள
மையுடன்குருசம்பிரபோதவானுப், அருமையாயெல்லவருமுந்தனைத்
தான் அப்பனேசதாகாலம்போற்றுவாரே. உ௭

போற்றுவாற்தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தைப் பொங்கமுடன்யாருக்
கும்விள்ளவேண்டாம், ஏற்றியேயகர்மிகளும் பாபிபோரும் வேதாஸ்
தானசண்டாளரனேகருண்டு, காற்றிசையும்மிருப்பார்கள்புண்ணிய
வான்கள் நவிலாதேயொருவருக்கும்நவிலவேண்டாம், மாற்றியேமாந்
திரிகமென்றுரைத்து மருத்துவமாய்ஞானிபோலிருந்திடாயே. உ௮

சிறக்கையிலேசொல்லவரும்போதங்கொண்டு யென்குருவேயென் சாமியென்றமல்லோ, பொருக்கமுடன்பொருள்கொள்ளாவிட்டபேர் கள் பொங்கமுடன்வினைத்தேடிவருவார்பாரு, தருக்கமதுமிகப்பேசி மகனேயப்பா தருவித்துபொருளதனைக்கொடுப்பேனென்று, அருட் கமலம்வீற்றிருக்கும்பரன்தானு மப்பனேகட்டிவைப்பா னென்று சொல்லே. ௨௯

சொல்லயிலேபெதிராளிவந்தபேர்கள் சொக்கியேயுன்வலையில் சிக்கியல்லோ, வல்லதொருகுருசாம்பிரதாயமப்பா வளமையுடனேந் னதுபொருளையப்பா, மெல்லவேதருவித்துத்தந்தாயானால் மேன்மை யுடன்வுந்தமக்குப்பாதியீவேன், சல்லியங்கள்கோராதுசுவாமியென்று தப்பாமலடிபணிந்துசேவிப்பாரே. ௩௦

சேவிப்பார்கடவுளென்றவும்மைதானும் செகதலத்தில்மாண்ப ரெல்லாமபக்கியல்லோ, தாவியேசதாகாலப்பக்கலப்பா சட்டமுடன் காத்திருப்பார்கோடிமான்பர், ஆவிபொருளுடலாதி யனைத்துமப்பா வப்பனேயுந்தமக்குதத்தமென்பார், பாவியென்றநாமமது படைக்கா மற்றான் பாருலகில்சத்தியனுப்வாழ்வாய்தானே. ௩௧

தானனுபுவிப்பானிமைந்தாகேளு தப்பாமலெந்தனுக்குகுருநா னப்பா, தேனனகாலாங்கிநாயர்தம்மை தேற்றமுடன்சதாகாலமனதி லுன்னி, பானனமனேன்பணிபாள்பாதம்போற்றிப் பான்மையெற வெப்போதும்தொழுதமல்லோ, கோனனகுருக்கள்மாரிடிகள்தம்மை கொற்றவனேநாளினந்துநடத்துவாயே. ௩௨

நடத்துகையிலின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் ராஜாதிராஜ ரெல்லாமெச்சதற்கு, திடமானதந்திரமாஞ்ஜாலப்போக்கு செப்புகி றேன்மாணாக்கர்யுந்தமக்கு, அடலானதந்திரமாமாயதந்திரம் அப்ப னேயாருந்தானறியமாட்டார், கடலானகள்ளனைத்தான்பிடிக்கவல்லோ காசினியிலின்னமொருமதிசொல்வேனே. ௩௩

பச்சரிசிஜாலம் கள்ளனைப்பிடிக்க.

மதியானஜாலமொன்றுசொல்வேனப்பா மகத்தானகாலாங்கிநா தர்தம்மை, துதியுடனேயான்வணங்கிதப்பாலா தப்புவாயுந்தனு க்குங்கூர்வேன்யான், நிதிபோனகள்ளனைத்தானறிவதற்கு நீதியுடன் தந்திரமாஞ்ஜாலவித்தை, பதியானகளவுசென்றமனைதன்னில் பட்ச முடன்றானடுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௪

செப்பவென்றால்நிதிபோனமாளிதன்னில் சிறப்புடனேநீசென்று
ஜாலஞ்செய்வாய்,ஒப்பமுடன்நிதியெடுத்தமான்பர்தம்மை ஓகோகோ
யாவரையுந்தானழைத்து, தப்பிதங்கள்நேராமல்மைந்தாகேளு தன்
மையுடன்சந்தேகப்பட்டபேரை, மெய்ப்புடனேயவர்கையில்வரிசியப்
பா மேன்மையுடன்றானெடுத்துச்சொல்லக்கேளே. ௩௫

கேளப்பாவவரவர்கள்கையிலப்பா கெடியானபச்சரிசி நிம்பழந்
தான்,ஆளப்பா தனித்தனியேகெடுத்துமைந்தாவப்பனேயவர்களுக்கு
வழக்கங்கூறி, மாளப்பாமாண்பர்களே நீங்களெல்லா மபங்காமற்
பொருளெடுக்கவில்லையென்று, கேளப்பாகொட்டினதுபோலேயப்பா
தேற்றமுடன்பான்கூறுமொழியைக்கேளே. ௩௬

மொழியானவார்த்தையதுயென்னவென்றால் மோசமில்லைநீங்க
ளுந்தானடுக்கவேண்டாம்,வழியுடனேபச்சரிசிவாயிலிட்டு வன்மையு
டன்றுன்மென்றுமைந்தாகேளு, சுழியானவாயில்மென்றவரிசிதன்னை
சூட்சமுடன்பூடிதனில்முழியவேண்டும், பழியானஎலுமிச்சம்பழத்
தைப்பா பாண்மையுடன்வாய்தனிலேகடிப்பாய்தானே. ௩௭

கடித்துமேயுபசாத்தைமாணுக்காளே கருத்துடனேபூமிதனில்
முழியவேண்டும், துடிப்புடனேபொருளெடுக்கவில்லையென்று தூய்
மையுடன்சத்தியங்கள்செய்யவேண்டும், நடித்துமேசோதனைகள்தந்
துமல்லோ நலமுடனேசெல்கவென்றுவிடையுந்தந்து, முடித்துமே
மந்திரங்களோதினாற்போல் முனைபானதலைவாசல்முன்னேநில்லே.

நிற்கையிலேமாண்பரெல்லாஞ்சோதினைகள்வந்து நிலையானநிலை
தனிலேநிற்கும்போது, அற்பமென்றுநினையாமல்வவரவர்கள்தன்னை
அன்புடனேதானினைந்து வப்பாகேளு, சொற்படியேநீயுமிந்த வரிசி
தன்னை சொந்தமுடன்காட்டவென்றுவினையங்கேளு, உற்பனமாயுமி
ழ்ந்ததொருவரிசியப்பா ஓகோகோகுழம்புபோலிருக்கும்பாரே. ௩௯

வெ
துப் பாரப்பாபொருளெடுத்தோன்வரிசிதானும் பான்மையுடன்பே
மைம பாடியாயிருக்கும்பாரு, நேரப்பாவெடுக்காதபேர்கட்கெல்லாம்நே
க்கக் யுடன்வரிசிய தகுழம்பாய்நிற்கும், சிரப்பாபழமதுவுமுமிழ்ந்த
டன் சிறப்பானநாவதனில்ரசமுண்டாகும்,ஆரப்பாவெடுக்காதபே
புத்தியாநல்லா மப்பனேரசமதுவுமதிகங்காணே. ௪௰

காணவென்றுலெடுத்தவர்கள் மாண்பருக்குநடிதானபழமதவும் ரசந்தானப்பா, பூணவேரசமதாவும்குறைந்துகாட்டும் புகழானபெலு மிச்சம்பழந்தானப்பா, தோணவேதிருஷ்டாந்திரங் கண்டுகொள்ளு தோராமல்சபையார்க்குகூறுகூறு, வேணதொருவுபசா க்கள்ளனைத் தான் வேகமுடன்கண்டறிந்துசெப்புவாயே. சக

செப்பவெறால் நாகில்லைபாவுமில்லை ஜெகதலத்திலுனைப்போல மருத்து முண்டோ, ஒப்பவேசபயார்முன்கள்ளனைத்தான் ஒங்காரமிட் டல்லோயழைப்பாயப்பாரு, தப்பிதங்கள்சேர்ந்ததென்று மனதிலு ன்னி தன்மையுடன்பொருளதனைத்தருவான்பாரு, இப்படியேஜால தந்திரத்திறலே பென்மகனேபொருளதனைவாங்குவாயே. சஉ

மாட்சிமைகூறல்

வாங்கையிலேபுத்திமா னென்றுசொல்லி வார்த்தைசொல்வார் வையகத்திலுன்னையப்பா, தூங்கியேதிரியாதேமைந்தாகேளு துப்புர வாய்நீயுமொருகெவுனியாவாய், ஏங்கியேயுனைக்கண்டோரெல்லோருந் தான்யெழிலுடனேயுந்தமக்குவணக்கங்கூறி, பாக்கியர்கள் தன்முத லாய்பரிகயிவார் பாரினிலேநீயுமொருசித்தனேமே. சங

சித்தனென்றுசொல்லியல்லோயுன்னையப்பா சிதாபாசக்கட்டனை யாமனதிலுன்னி, பத்திபாய்திரிகாலபூசைசெய்து பலகாலும்சிந்தித் துப்பணிவுகூறி, முத்திபெறநல்வழிக்குவாளதாகி முபன்றுமேபெப் போதுமுபற்சிவானப், நத்தியேயுமதிடத்தில்சிஷனை நாடோறும்ப ணிவிடைக்குநிற்பார்பாரே சச

பொரிஜாலம்.

பாரப்பாநெற்பொரியின்வித்தைசொல்வேன் பாங்கானநெல்லது வுங்குறுணிகொண்டே, நேரப்பாசிலைதனில்மூடிந்துதானும் நெடிதான சுண்ணாம்புக்காளைதன்னில், சேருடனேகிளிஞ்சிகடுமையந்தானும் சிரப் புடனேவைத்துமல்லோகிளிஞ்சிமூடி, காருடனேதானவித்துவெடுத் துக்கொண்டு கவனமுடன்முடிச்சதனையவித்திடாயே. சரு

அவிழ்க்கையிலேநெல்லதுவுங்காரமேறி அழகுடனேநெல்லது ங்கண்ணீற்சீறும், புவிதனிலேவெகுசனங்கள்கூட்டத்தோடு ங்கமுடன்குணமைத்துக்கும்பல்சேர்த்து, பனிமதிகள்போன்ற மாந்திருக்குப் பண்பானஜாலமென்றுசொல்வாயப்பா, தவித நெல்லதனைசபையோர்முன்னே துப்புரவாய்பூமிதனில்கொட்டி

கொட்டிபோலவே பேர்கள் பார்க்கவல்லோ சொப்பெனவே ஜலமு
தனை செல்லின்மேலே, நிட்டமுடன்றான் றெளிப்பாய்மைந்தாய் நீபு
ம் சீர்க்கமுடன் செல்லெல்லாம் பொரிபோகும், சட்டமுடன் பொ
ரியெடுத்தப் பார்க்கும்போது, சார்பானநெற்பொரியும் மெய்பதாச்
சு, வட்டமுடன் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு மகத்தானவித்தை
யது ஜாலமச்சு. ௪௭

ஜாலமென்றால் நெருப்பில்லாப் பொரியுமாச்சு சாங்கமுடன்கண்
டவர்கள் மயங்கலாச்சு, கோலமுடன் பொரியெடுத்துச் சபைபோர்
முன்னம் பொங்கமுடன்றான் கொடுத்துபரிசுவாங்கி, தாலமுடன்வை
யகத்தில், சித்தனைப்போல்சாணிதனில் வெகுகாலமிருந்துகொண்டு,
சீலமுடன் லோகவதிசயமுங்கண்டு, சிற்பரனைப் போலிருந்து பூசிப்
பாயே. ௪௮

பூசித்துத்தானிருக்குங் காலந்தன்னில் பொங்கமுடன் மாந்தரெ
ல்லா முன்னைப்பப்பா, ஆசிதது வணங்கியேதான் வண்புகூர்ந்து வப்ப
னே பெங்காளும் பதாப்புபத்தை, நேசித்துயுந்தமக்கு கருணைகூர்ந்து
நெடுங்காலங் காத்திருப்பார்மாண்பரெல்லாம், காகமிகப் பொங்கனை
பெல்லாம் தருவார்பாரு கடாட்சித்துமவர்களுக்கு கதிசொல்வாயே.

கசகசா மீன்ஜாலம்.

சொல்லவே புளிப்பாணி மைந்தாகேளு சொற்பெரிய காலாங்கி
தனைநினைந்து, வெல்லவேசினை யுள்ளமச்சந்தன்னை விருப்பமுடன்
னெடுத்துப புனிதவானே, புல்லவே பனிநீரைத்தாமெடுத் தப்புகழா
கசினைதலக்கு சித்தியந்தான், செல்லவே ரவிதனிலேசுறுக்குதாத்த
செம்மனுடன் சூரியனுப்வலிப்பான்பாரே. ௫0

வலித்ததுமே சினைதானும் பனிநீர்தன்னை வளமுடனேறான் குடி
த்து நிற்கும்போது, புளிப்புடையசினை யெல்லாமுதிர்த்துக்கொண்டு
பட்சமுடன் கசகசாவில் கலப்பாயப்பா, சவிப்பினதி பாணிதனி ல
டைத்துமேதான் சட்டமுடன்பதனமதுசெய்துகொண்டு, கவிதனிலே
வெகுமாண்பர் கூட்டத்தோடு களிப்புடனே ஜாலமதுசெய்குவாயே.

செய்யவென்றால் ஜாலமது மார்க்கங்கேளுசெம்மண்ணுதொட்டி
யொன்றுபாண்டமப்பா, தய்யநல்ல சலமதுவும் பாண்டந்தன்னில்
தும்புரவாய் நிறையவிட்டுபுகலக்கேளு, பையவேபாணிதனை திறந்து
மைந்தா பாலகனேபாரினிலே வெதும்பர்காண்க, வையகங்கள்பிரமி
க்கக் கசகசாவை வன்மையுடன்றானெடுத்துக் கொட்டுவாயே. ௫௨

கொட்டையிலே ஜனங்களெல்லாம் மயங்குவார்கள் கோடியிலே
புத்தியாளொருவனுண்டு, சட்டமுடன் மற்றோர்கள்காணாப்பாதார

ணியில் காண்பதுவுமசி தேயாகும், திட்ட முடன்பாண்டமதை மூடிப்
போயெரிக்க முடனேறைகாழிகைதானப்பா, வட்டமுள்ளபாண்ட
மதை திறந்துபார்க்க வளமானசிலையதுவுமீனுமாச்சே, ௫௩

ஆச்சப்பா சிலையெல்லா மீனுமாச்சு வப்பனேகசகாரின்று
போச்சு,நீச்சப்பா சிறுமீன்கள்பொடிகளப்பா நிலைபானபாண்டமதி
ல் மேயலாச்சு, மேச்சப்பாபெரித்த தெல்லாஞ் சிலைதான்கெட்டி
மேன்மையுள்ளசகசா சொத்தையென்று, ஆச்சரியமாகவல்லோவு
ரைப்பாயப்பா வருண்மைமந்தாமெய்யென்று நம்புவாரே. ௫௪

கம்பியேமான்பமெல்லா மேக்கங்கொண்டு நடுநடுங்கி பிரமித்து
சோபித்தேதான், வெம்பியேமுகம்வாடி புளங்களித்து வேகமுடனு
சிரமிரவுஞ்செய்து,கம்பியேயெந்தன்குரு நாதாபோதா தாரணியில்
இலைப்போலசித்துமுண்டோ, கும்பியேகைகுவித்து வுளங்களித்துக்
கொப்பெனவே காலதனிலேபணிகுவாரே. ௫௫

பணிகுவாரெந்தன்குருநாதாவென்பார்பாரினிலேவெகுகோ
டிசித்துவென்பார், துணிவுடனேஜாலமல்லசிருஷ்டியென்பார்தேரப்
ந்தபொருளுள்ள தொருகருவேயென் பார், கணிவுடனே வாபாதிகற்
பங்கொண்ட நைனாசந்ரகமுனி கடவுளென்பார், மணிபோன்றலோ
கருரு விவர்தானென்பார் மாசற்ற சற்குருவாமென்பார்பாரே. ௫௬

எலுமிச்சம் பழவித்தை.

பாரப்பாபின்னமொரு கருமானங்கேள் பாரினிலேயெல்லவரும்
பயந்துஓட, ஆரப்பா வாச்சரியமானவித்தை வப்பனே கருவுள்ளான
திவான்பாரு, சேப்பாபிரதிவாமொழிகிலுலே சிறப்புடனே கத்திபொ
ன்று செய்வாய்தானும், நேரப்பாசெம்பருத்தம் சப்பார்த்துப்பூ செ
டிதான செப்பசளைப்பழத்தை வாங்கே. ௫௭

வாங்கியேசார்பிழிந்து மன்னுகேளு மகத்தானபிரம்பினிடகத்
திமேலே, தூங்கியேகிரியாதே புத்திவானே துடிப்புடனே சாறதனை
ப்பூசிப்பூசி, பாங்குபெறாவிதனிலே காயவைத்துப் பான்மையுடன்
கத்தனைப் பதனம்பண்ணி, சாங்கமுடன்சபைகூட்டி மைந்தாகேளு
சட்டமுடன் ஜாலவித்தைபாடுவாயே. ௫௮

ஆடுவாய் சபையார்முன்செப்பக்கேளு லப்பனேபோர் சிறுவன்
புத்திமானைப், தேடிகொண்டுவந்து கூட்டத்துள்ளே தெளிவுடனே
பயங்கழுத்தில் விட்டுத்தன்னை, சாடியேகழுத்திலே லிம்பழத்தைச்
சட்டமுடன் மூன்றரித்து கயறுபூண்டு, வாடியேதிரியாமல் மயங்கி
டாமல் மன்னவனே கத்திகொண்டெரிகுவாயே. ௫௯

அரிவையிலே யெலுமிச்சம் பழரசந்தான் வப்பனே ரத்தமது போலேசாயும், கிரியையிதுமெய்க்கிரியை சாலவிந்தை கீர்த்திவுள்ள வித்தையிதுவென்பார்பாரு, சரியானசெகதால மிதும்வெயனப்பார்தா ரணியில் செய்பவர்களாரு முண்டோ, சூரியானரத்தமது ஜாலவித் தைக் கொற்றவனே கழந்தறியும் வித்தைதானே. ௯௦

தானான வித்தையிது சூட்சம்சூட்சம் தாரணியில் யாரேனும் காண்பதுண்டோ, கோனானகாலாங்கி நாதரப்பா கொற்றவனுரெந்த னுக்கு வுபதேசித்த, தேனானவித்தையிது தேசிவித்தை ஜெகதலத் தில் கோடிபேர் மயங்குவார்கள், பானானபராபரியாள் கடாட்சத்தா லே பாலகனேயுந்தமக்கு போதித்தேனே. ௯௧

ஓதினேன்ஜாலமென்ற வித்தைஜாலம் வுத்தமனேவையகத்தோ ர்பிழைக்கவென்று, நீதியுடனுந்தமக்குச் சொன்னேன்யானும் நிட்க ளங்கமாகவல்லோ வுரைத்தேனப்பா, பாதிமதிதாரணிந்த தம்பிரா னே பாருலகில் சித்தனைப்போலிருந்துகொண்டு, சோதியங் காணு தற்கு சூட்சாசூட்சம் தொல்லுலகில் காண்பதற்குவழிகொள்வாயே.

கொள்ளவென்றால் குருபதத்தின் கொள்கைவேண்டும் கோளா றுதானகற்றி நடக்கவேண்டும், எள்ளளவும்பொய்சூது கபடதந்திரம் வெண்மகனே மனந்தனிலே நண்ணலொப்ப, புள்ளிமயிலேறிவரும் புனிதவானை புகழுடனே யெந்நாளும் நினைக்கவேண்டும், வின்னவே யவருமக்கு வுபதேசிப்பார் வித்தகனேயெல்லோரும் போற்றுவாரே

பாண்டம் சலமில்லாமல் சாதம்சமைப்பது.

போற்றுவாரின்னமொரு கருமானங்கேள் பொங்கமுட னுந்த மக்குக் கூறுவேன்யான், ஆற்றலுடன் காலாங்கிநாதரோடென்புட னே வனஞ்சுத்திவருகும்போது, சாற்றுடனே வனந்திரங்கள் சுற்றும் போது கண்மணியேயெந்தனுக்கு களையுண்டாச்சு, நேற்றலுடன் கா லாங்கி யென்னைப்பார்த்து நேர்ச்சியுடன் களைபோகநினைத்திட்டாரே.

நினைத்துமே வரிசிதனை கொண்டுவந்து நீதியுடன்காலாங்கி நாத ர்தாமும், புனைப்புடனே சிலைதனிலரிசி கொட்டிப்புகழுடனே தோ ணாந்திரமாகவல்லோ, நினைப்பதற்குவரிசிக்கு காலுங்கொண்ட சிறப்பா ன பிடமதுவுமதிகம்விட்டு. பனைப்புடனேதான் முடிந்து வாதம்ரூசந் தான்பட்சமுடன் மனல்தனிலேபதிந்திட்டாரே. ௯௫

பதிந்துமே முடிச்சியின்மேல் மணலைக்கொட்டி பாங்குபெறதீப தனை மேலேமூட்டி, அதிந்திமேபோர் சாமமெரித்தபோது வப்பனே பார்த்துநீர் கவிழ்த்துமேதான், துதிந்துமேயரிசியது பூறலாயிதுப்பானி

ன்னிறம்போலே சாதமாச்சு, முதிர்ந்துமேபோகாமல் பதத்தெடுத்து முத்தமனை யெங்களுக்குத்தந்தார் தாமே. சுசு

தானான காலாங்கிநாதர்தாமும் தன்மையுடனெந்தமக்குகொடுத்தஜாலம், கோனான குருகொடுத்த ஜாலமப்பா கொற்றவனே யுந்தனுக்கு யானுந்தந்தேன், பானானபராபரியாள் கடாட்சத்தாலேபாலித்தேனுந்தமக்கு யிந்தப்போக்கு, கோனான ஜாலமது யிந்திரஜாலம் தேற்றமுடனுலகுதனில் செய்வாய்பாரே. சுஎ

பாரப்பாவரிசியென்ற சாதமப்பா பண்புடனே கண்டவர்கள்பிரமிப்பார்கள், கோரப்பா பாண்டமில்லா வித்தையப்பா கெடிதானதந்திரமாஞ் ஜாலவித்தை, ஆரப்பாசெய்வார்க ளிந்தபோக்கு வப்பனே யாமுமக்குச் சொன்னநீதி, சீரப்பாவுலகுதனில் சித்தனைப்போல்சிறப்புடனே தாமிருந்துவாழுவாயே. சுஅ

ஆடையிலேவையகத்து மாண்பரெல்லா மப்பனே யிந்திரமாஞ் ஜாலமென்பார் கூடையிலே, வெகுபேர்கள் மாண்பர்தானுங் குறிப்புடனே யிச்சாலஞ்செய்துபார்ப்பார், தேடையிலேபாண்ட மில்லாசலமுமில்லா தேசத்தில்வித்தையிது சொகுசமெத்த, நாடையிலேசபைகூடிசெய்துபார்த்து நீதியுடனுந்தனையும் வணங்குவாரே. சுகூ

வணங்கியே யேவல்களு மிகவுஞ்செய்து வஞ்சாவினள்மிகச் செய்துவன்பாயப்பா, இணங்கியே சோடசோபசாரஞ்செய்து யென்குருவே யென் சாமியென்பார்பாரு, மணங்கமழுந்தாமரையை வடிபணிந்து வையகத்திலெப்போதும் சதாநித்தந்தான, பணங்கள்சுமித்தந்துபல வாயிந்துபாலகனை யெப்போதும்போற்றுவாரே. எ0

போற்றுவாருனைநித்தம் புண்ணியவானே பொங்கமுடன் சதாகாலம்பணிவார்பாரு, சாற்றலுடன் திரிகாலம் பூசைகொள்வார்சதாநித்தம் யேவல்களு மிகவேகொள்வார், ஆற்றலுடன்சித்தனைப்போல் நீயுமப்பா வப்பனே யெப்போதுமகிமைபூண்டு, நீற்றலுடன்சிவயோகம்பூண்டுமல்லோ நீதியுடனிருந்துகொண்டு நிலையங்காணே. எக

ஆட்டுக்கடா பண்ணினஜாலம்.

காணவே பின்னமொருமார்க்கம்பாரு கருவானஜாலமப்பா வராகஜாலம், பூணவேகடா வொன்றுவாரகமொன்று பொங்கமுடன்கொண்டல்லோ செப்பக்கேளு, தோணவேசபைகூட்டி வேந்தர்முன்னே தோற்றமுடன் டோலியென்றமேளமப்பா, காணவே டோலிக்குள்வராகந்தன்னை காட்டமுடன் வாய்கட்டியடைத்திடாயே. எஉ

அடைந்துமேபோலி ருதுப்பிருபக்கத்தான் அடவாக வாயிறுக்கி
க்கட்டிப்போமே. படைமுகமும்பார்க்கிறதக்கசிஷ னென்றுபாலகனே
மனைநீந்து வுகந்தயானப்பன், நடைகூடிசிஷப்பபாலனுக்கசம்பனேகள்
செரிக்கவனைப் தேர்ந்தெடுக்கா, விடைதனக்குவுகந்தவனைப் ஞான
மோதிவித்தகனே கழுத்திலிபேலபோலிமாட்டே. ௭௩

மாட்டியேபோலிதனை யடிக்கச்சொல்லி மன்னவர்கள் பார்த்தி
ருக்க நீயுமப்பா, கூட்டமுடன்வாடதனை சபையோர்முன்னேகுறிப்
பாகக்கத் திகொண்டுவெட்டுவாய்நீ, தேட்டமுடன்வாடதுதானவரா
கமாகும் தெளியாகவு திரமதுபூமிசிற்கும்நீட்டமுடனவாடதுவும்ரூப
மாநிக்கியான வராகமதுவாகும்பாரே. ௭௪

பாரென்று சொல்லிபல்லோ பாலர்மெச்ச பாரினிலேதிரைகொ
ண்டுமைந்தாநீயும், நேரேதான் போளிதனையடித்துக்கொண்டு நிஷ
க்கமாகவல்லோ சபையார்முன்னே, வேரேதான்வுள்ளிருக்கும் வரா
கந்தன்னை விட்டல்லோவாடதனை யுள்ளபோடு, காரேதான்வாராலே
யிறுக்கிக்கட்டி கலப்பெறுவேதிரையதனையவிழ்த்திடாயே. ௭௫

அவிழ்த்துமேசபையார்முன் வராகந்தன்னை யங்கனவேவிட்டு
விடுமெப்பிப்பார்கள், புவிதனிலேயிந்தவித்தை ஜாலவித்தை புகழான
வித்தையிதுகாணப்போகா, துவிதமுள்ளஜாலமது தந்திரஜாலம்துப்
புரவாய் காண்பதுவேமரிதேயாகும், குவிதமுள்ளபோலினது வித்
தைதன்னைக்குவலயத்தில் காணார்கள்மட்டிமாடே. ௭௬

மாடான வித்தையிதுமகிமையப்பா மகிதலத்திலெவராலும் கூ
றப்போமோ, கூடானகூடுவித்தை பாயும்வித்தைக் கூறினேனவைய
கத்தில் நீதவித்தை, தாடாண்மைகொண்ட தொருவராகவித்தை தா
ரணியில் யாரேனுஞ்செய்வாருண்டோ, பாடானதந்திரமாம் ஜாலப்
போக்குபாலித்தேன் மானுக்கள் பிழைக்கத்தானே. ௭௭

ஆஞ்சநேயர் ஜாலம்.

தானனபின்ன மொருகருமானங்கேள் நன்மையுள்ள வாஞ்ஜ
நேயர்பிடித்துவந்து, கோனனகுருதனையே நினைந்துகொண்டுகொற்
றவனே சிற்றுமணக்குவிந்துதானும, தேனனவித்தையதை யெடுத்
துக்கொண்டு தேற்றமுடனுசனத்தின் வழியதாக, மானனவயறு நி
றைகொள்ளுமட்டுமெகத்தான கொட்டைதன்னை பொதிந்திடாயே.

பொதியவே குழிவெட்டிவாஞ்சநேயர்பொங்கமுடன் தான்போ
ட்டுமண்ணைமூடி, விதிபானயாற்கமதுபோலேயப்பாவித்தகனேநாள்

தோறும்ஜலத்தைவிட்டு, பதிபானநாள்கடந்து பார்த்தாயானால்பால கனே செடியாகும்பண்பாய்கேளு, நதிபுடனேகாயதுவும் காய்த்த பின்புறாப்பையுடன் வித்ததனைபெடுத்திடாயே. எ௬

எடுத்து மேதயிலமதுவாட்டியப்பா பெரிலானதயிலமதை பதனம்பண்ணு அடுத்துமே வழிஞ்சியின நன்றயிலக்கூட்டிவப்பனேபாணிதனி லடைத்துநீதான், விடுத்துமேவிட்டுநிவொன்று மச்சியென்றுவிரிவானமாவிபதுவிட்டுக்குள்ளே, தொடுத்தபொருவிளக்கதனில் தீபமேற்றி தோற்றுமடாவுன் ரூபம்குரங்குமாமே. ௮௦

ஆமப்பாவெளிநின்றமாக்தற்கெல்லாமப்பனே!தோற்றுமடாகுரங்குருபம், போமப்பாவுள்ளின்று பேசும்போதுபோனரூபமதகுரங்குபோலாம்,நாமப்பாவெளிநின்றுபேசினுக்கால்நாயகனேசீயுமொருமனிதனப்பா, தாமப்பாயிந்தபடிஜாலஞ்செய்துதராணியில்பிழைப்பதுவுமதிதமாமே. ௮௧

அதிகமென்றவித்தையிதுயார்தான்காண்பார்அன்பான புத்தியுள்ளானறிவான்பாரு, துதிதமுள்ளகருவினதுஜாலப்போக்கு துப்லமையுடன் காணுபவன்சித்தனப்பா, பதிதனிலேயிந்தவித்தை செய்துமல்லோபாலகனேகீர்த்தியது கொண்டுமேதான், மதிமயக்கமெல்லவருங்கண்டுயேங்கமானிலத்தி லெப்போதும்துதிகொள்வாயே.

கொள்ளவே பின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுவேன்பென நையர்காலாங்கிநாதர், உள்ளபடிகண்டதொருவதிசயங்களுந்தமனையாதுமது வெகுவாய்ச்சொல்வேன், வள்ளதுறைதென்னிலங்கைப் பதியிலப்பா வளமானவதிசயங்கள் கூறுவேனையான், தெள்ளுறையாந்துவாபரத்திலிலங்கையப்பா தெளிவானபதியகிமைகூறுவேனே. ௮௩

கூறுவேனிலங்கை பதிமார்க்கந்தன்னைகொற்றவனேபுவிப்பாணிமைந்தாகேளு, தேறுபுகழ்வகண்டந்தன்னிலப்பாதேர்வேந்தராஜர்களின் கோட்டைதன்னில், வீறுபுகழிராவணனர் கோட்டையப்பா விண்ணுழி கோட்டையதுவிளம்பப்போமோ, மாறுபடாக்கோட்டையதுவளப்பஞ்சொல்வேன மகத்தானவதிசயங்கள மெத்தவுண்டே.

இலங்கைபழிவுகூறல்.

உண்டான தேசமதுயிலங்கையப்பா வுத்தமனேவெகுகோடிகாலமுன்னே, கண்டேனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டுகண்கொள்ளாக்கோட்டையதுபானுங்கண்டேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களிருக்குங்கோட்டைவாசனது ராவணனர்கோட்டையப்பா, சண்டமாருதம் போலக்கோட்டையுண்டுசொக்கமுடனகற்கோட்டைகூரொண்ணுதே

ஒன்றாதேசாது நூறுகாதமுக்குமனே காவென பூமியெல்லாம் அன்றோர்ந்து பார்க்கவென்று கோட்டையப்பா லுறகான கோபுறங்கள்மாபுரங்கள், சுன்றோம்பூமியது வைராகக்தான் சுற்றிலும் சாகரமோமலைகள்தோர துமர், தன்மையுடன்பெங்காளும் வாடைக்காற்று சாங்கமுடனிருப்பதுவுங் கண்டிட்டேனே. ௮௬

கண்டதொரு தேசமதுயிலங்கைகோடிகோசினியி லப்படிபோலெங்குமில்லை, உண்டானவதிசயங்கள் மெத்தவுண்டுவுலாக்தி லெங்கேனுங்கண்டதுண்டோ, திண்டானகோட்டைக்கு வசழிமத்தி திறளாவசாளரங்கவாசனுண்டு, தண்டானவகழிக்குங் கடலுக்குந்தான் தாக்கானவழிதட்டுமுண்டேபாரே. ௮௭

பாரபபா சலமதுவும்போக்குவுண்டு பாக்கான கோட்டைக்கு கைழிக்குந்தான், கோப்பாசாகரமுவழியுமுண்டு நிலைபாணயிலங்கை பதி கோட்டைதன்னில், ஆரப்பாவெகுகாலமிப்படியேயுண்டு வப்பனே வோடமதுபோவதுண்டு, கூரப்பாநெடுங்காலமிப்படியேயப்பா கூரானகோட்டையது யிருக்குந்தானே. ௮௮

தானன கோட்டையதுவாசல்தன்னில் தார்வேந்தன் மன்னனது செங்கோல்தன்னில், தேனானமனோன்மணியாள் ரூபம்போலகேர் வேந்தர் சபைமுன்னே தோற்றலாச்சு, மானனவசரியாக்கு தானும் மன்னவர்முன் தன்செவிக்குகேட்கலாச்சு, கோனனை வேந்தனுமே திடுக்கிட்டேங்கி கொற்றவனும் பயந்தல்லோவிழுந்திட்டாரே. ௮௯

இட்டாரே தேர்வேந்தராசர்தாமு மெழிலான கோட்டைக்குள் மத்தியானம், பட்டதொருராசர்முன்மாண்பரெல்லாம்பயந்தொடுங்கி கண்கலக்கமிட்டபோது, அட்டதிசைத்தன்கலங்கி சாகரந்தான் வடியோடே மலையதுவுமேலேபொங்கி, சட்டமுடன்கோட்டைக்குள் சாகரந்தான் சடுதியிலே பொங்கியதுமுழுகலாச்சே. ௯0

ஆச்சப்பா கோட்டையதுமுழுகலாச்சு வப்பனேராஜாதி படைகள்தாமும், போச்சப்பாகோட்டையகு மண்மேடாச்சு பொங்கமுடன் மறுயுகத்தில் சாகரந்தான், பாச்சலுடன்பொங்கியல்லோ மண்ணைதங்கிபாங்குடனே நிலைபாழிசாகரத்தில், வீச்சலுடன்கோபுரங்கள் மாபுரங்கள் விண்ணுழிக்குள்ளாக மறைந்துபோச்சே. ௯௧

மறைந்துமேயிலங்கையது போனபின்புமகத்தானகோட்டைக்குள்ளிருக்கும்வாசல், திறந்துமேகதவுகளும் கலசத்தோடு நிலையபாழிக்கட லதனில் சிகரந்தானும், உறைந்ததொருகோபுரத்தின் கலச

மெல்லாம் வுற்றசெகாருகறைவழியேபகானலாச்சு, இறையோரெவண னு மிலங்கைதன்னிற் றிட்டமுடனிருப்பனெனப்பேருண்டாச்சே.

பேருண்டாய்வையகத்தில் மாண்பரெல்லாம் பேருலகில் பெப் போதுமிலங்கைதன்னை, சீருடனேபோற்றியது மிகவுஞ்செப்பு சிற ப்புடனே வெக்காளுக்குகிபேசெய்து, பாருலகம்சினகபதி யிருக்கு தென்றுபாண்மையுடன் வையகத்தோர் துதிப்பார்கண்டீர், தாருல கமழிந்து மல்லோ சேனைவெல்லாதப்பாமல் கடவுள்பதிசேர்ந்தார் காணே. ௬௩

அரிசிஜாலம்.

காணவே யின்னமொருமாற்கம்பாரு கருவானஜால மொன்று லரிசிஜாலம், தோணவேயரிசிதனை யெடுத்துக்கொண்டு-தோற்றமுள் ளபடியொன்று பாத்திரந்தான், மாணவேபடிநிறைய வரிசியிட்டு மன்னவனே கூரெழுத்தாணிகொண்டு, நீணவேகிட்டணைகள்செய்து மல்லோ வினவாக வெழுத்தாணிதன்னைவாங்கே. ௬௪

வாங்கியே சபை யோர்முன்னேபிரம்பேர் வளமாகத்தானமைத்து சேர்பக்கேளு, ஏங்கியேயெல்லவரும்பார்த்தொடுங்க வெழிலான கூ ரெழுத்தாணிதன்னை, ஓங்கியே குத்திரல்லோ தூக்குவாய்நீவுத்தம னே படியதுவுமேலேபாரும், தூங்கியேதிரியாதே மைந்தாகேளு அ ப்புரவாய்ஜலமது செய்துகாட்டே. ௬௫

காட்டையிலே யெழுத்தாணிதானப்பா கருவானவரிசிதனைப் பிடித்துக்கொண்டு. வாட்டமுடன் சிற்சின்றவண்மை தன்னைவையக த்தில் கண்டவர்கள் மயங்குவார்கள், தேட்டமுடனரிசிதனைக்கொட் டி காட்டத்திறமுடனே கேட்பவர்களாமேயானால், நீட்டமுடன் கொட்டியதைக்காட்டுவாய்நீ கிஜமென்றுஜாலமதைமெய்யென்பாரே

பாரேதான் லோகமெல்லாம் பிரமித்தேதங்கி பாலகனையுனைக்க ண்டு வஞ்சலிப்பார், சீரேதானுக்கமக்கு சிறப்புமுண்டு சிற்பனைப் போலாகவெண்ணிபல்லோ, நேரேதான்திரிகாலபூசையோடு நீநியுட னுபசாணைமெத்தவுண்டு, வீரேதான்சதாகால முனைப்பணிந்து விரு ப்பமுடனெப்போதும் துதிப்பார்தாமே. ௬௭

கோழிமுட்டைபுட்டிகளிலடைத்தல்.

துதியானயின்னமொருஜாலங்கேளு தப்புரவாய் கோழியென்ற முட்டைதானும், பதியானவாணமது மேலேபெற்றிப் பாங்குடனே காரமெய்றகாடிதன்னில், விதியானமூன்றுநாளூறப்போடு விருப்ப முடன் மூன்றுநாள்சுழித்தபின்பு, மதிமோக்றதூனிராங் கிளாசுபாத் திரம் மதிப்புடனே போட்[illegible]டக்க விதிதான்கேளே. ௬௮

கேளப்பா சின்னவாய்க் கொண்ட பாத்திரம் கெடியான பாத்திரமாம் வாயினுள்ளே, பாளப்பாபோகாமல் முட்டைதன்னை பான்மையுடன் கையினுற்றள்ளமுட்டை, வீளப்பாதோல்போல வுள்ளே போகும் விருப்பமுடன் மறுபடியும்பாண்டத்துள்ளே, காளப்பா போகாமல் ஜலத்தைவிட்டு நாயகனே யொருநாழிபொருந்திடாயே.

பொருந்துமே ஜலமதனை யிறுத்துப்போடு பொன்னவனே யெப்போதும்போலேயப்பா, இறுத்துமே முட்டையது கல்லுபோலாம் நீமகனே பாண்டத்துள்ளுறுட்டிக்காட்டு, திருத்தமுடன் முட்டையதுமகிமைவித்தை தீர்க்கமுடன் யாரேனுங் காணமாட்டார், பொருத்தமுள்ள முட்டையென்ற வித்தைதானும் பொங்கமுடன் மாணுக்கன் பிழைக்கத்தானே. ௬௦௦

பசுவுபால்கறக்கா திருக்க ஜாலம்.

தானுன யின்னமொரு ஜாலமாற்கம்தண்மையுடன் கூறுகிறேன் மைந்தாகேளு, தேனுனமனோன்மணியாள் கிருபையாலே செகதலத்திலனேகவித்தைச்செப்பக்கேளு, கோனுனகாலாங்கிநாதர்தம்மால் குவலயத்தில்கோடியுகமிருந்துமேதான், பானுனவதிசயங்கள்மிகவும் சொல்லிப் பாலித்தாரெந்தனுக்கு கோடியாமே. ௬௦௧

கோடியாம்பசுமாடு யிருக்குங்கூட்டம் கொற்றவனே நீசென்று மைந்தாபாரு, தேடியே கரும்புலியின்கொழுப்புதன்னைத் தீவிரமாய் கொண்டல்லோ காற்றுவாடை, நாடியேயோரிடமா வைத்துகொண்டுநலம்பெறவே கோனுனின்னருகேசென்று, பாடியேபால்கறக்கச் சொல்வாயப்பா பாலகனேமாடெல்லா மோடும்பாரே. ௬௦௨

ஓடியே பால்கறக்கமாட்டாதப்பாவுத்தமனே சமுசாரிவலேவான்பாரு, தேடியேமாடெல்லாம் பிடிப்பான்பாரு தேசத்தில்மாடெல்லா மோட்டங்காட்டி, நீடியேயவனிடத்தில்வாராதப்பா நிட்சயகாலாங்கி ஜாலமப்பா, கூடியே ஜனங்களெல்லாம் கூட்டமிட்டுக் கொப்பனவே மயங்கியல்லோ தியங்குவாரே. ௬௦௩

தியங்கியே யேமாந்து நிற்கும்போது தீரமுடன் கோனுரின்பக்கல்வந்து, மயங்கியதோர் கோனுனைக்கண்டல்லோதான் மார்க்கமுடன் தானழைத்து மன்னுகேளு, நயம்படவேயவன்றனக்குகுறிகள்சொல்லி, நன்மையுடன் செம்பொன்னைக்கேட்பாயப்பா, செயம்பெறவே காளியிட சாபத்தாலே செகதலத்தில் மாடெல்லா மோடலாச்சே.

ஆச்சப்பாசாபத்தைநிவர்த்திசெய்து வப்பனேகாளிபூசை செய்யவேண்டும், மூச்சடங்கிபோனதொரு மாடெல்லாந்தா னுத்தமனே

மந்தைவந்துசேரும்பாரு, பாச்சலுடன் வெங்கையிடகொழுப்புதன்
னைபாலகனே நீ மறைவாய்வைத்துவிட்டு, கூச்சலுடன் பாஷையாய்
மந்தைமாட்டைக் கொப்பனவேதானழைக்க வருகும்பாரே. ()

பாரப்பாமந்தையெல்லாஞ் சேர்ந்தபின்பு, பரிவாகக்காளிக்குப்
பூசைபோடு, நேரப்பா பூசையது நேரும்போதுசெடிதானசன்னத
ங்கள்மிகவுங்கூறி, ஆரப்பாயடர்ந்தவனந் தனிலிருக்குமப்பனேகோ
ளனேசொல்லக்கேளும், ஏரப்பா யுந்தமக்கு குறைவுமில்லை சிறப்புட
னேமாதமொரு பூசைசெய்யே. ௧0௬

செய்யவே காளிக்கு காணிக்கைபப்பா செப்பியதோ ருத்தா
ரப்படிதானப்பா, உய்யவே யெப்போதும் பூசைமார்க முத்தமியே
போகிறேனென்றுகூறி, பையவே கைப்பணங்கள் கட்டியேதான்
பான்மையுடன்காணிக்கைதருவேனென்று, வெய்யவேகற்பூரவாலா
த்திகொண்டு விருப்பமுடன் போற்றியது செய்வாய்தாமே. ௧0௭

தாமானபூசைகொண்டகாளிதானும் தன்மையுடன்சந்தங்கள்
வந்தாற்போல, கோமானு மிடையன்முன் னெதிரேநின்றுகொற்றவ
னேகுறிசொல்லுங் காலந்தன்னில், சாமானமானதொருகுறிகளல்
லோதாரணியிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ, போமேநான்சகலசித்
துங்கடந்தஞானிபொங்கமுடன் குறிசொல்லுஞ் சித்தென்பாரே.

என்பாரேகரும்புலியின் கொழுப்பின்மார்க்கம் பெழிலானவித்
தையிது கூறப்போமோ, அன்பான தோழனவ னிருக்கவேண்டும்ம
வனுக்கேமர்மங்கள் கூறவேண்டும், பன்மையாய்பலபேர்கள் கூடுவார்
கள் பார்க்கையிலே கர்மிகளுந்தர்மிகளுமுண்டு, நன்மையுடன் வெகு
வார்த்தை பேசியல்லோ நலம்பெறவேகருதனையேகேட்பார்காணே.

காணவேமர்மத்தைக் கூறவேண்டாம்காசினியில்மகிமைகள்மெ
த்தவுண்டு, பூணவேமர்மத்தைவெளிகாட்டாமல் பொங்கமுடன்ஜால
மதை செய்துகொண்டு, நாணவே வையகத்தில் வித்தைசெய்து நன்
மையுடன்பிழைப்பதுவேமெத்தநன்று, தோணவேயிப்பாகமைந்தா
பாரு தோற்றமுடனுந்தமக்கு வுரைத்ததாமே. ௧௧0

உரைத்தேனேபுலிப்பாணிமைந்தாபாருவுத்தமனே:பின்னமொ
ருபாகஞ்சொல்வேன், கரைக்கின்றமருந்தினிட ஜாலமப்பா கண்கண்
டவித்தையடாகழறப்போமோ, துரைத்தனத்தார் மெச்சுகின்றஜா
லமப்பா துப்புரவாய் நாலுரைப்பேன் துய்யபாலா, கரையானகுளங்
கண்டுமேவுகண்டு கட்டழகாஜாலமது செய்வாய்தானே. ௧௧௧

தானென வித்ததுதான் பேன் கொட்டையப்பா தாக்கான ஜாதியதுபெருவித்தாக, மானனவித்ததுதான் கொண்டுவந்துமகத்தானவக்கினியில் வறுத்துப் போடு, தேனன வித்ததனை வறுத்தபின்பு தெளிவாகப்பொடியம்மி தனிலரைத்து, கோனன குருபதத்தை மனதிலெண்ணி கொற்றவனே யதிற்சேர்க்க வுகமைகேளே. ககஉ

கேளேதான் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு கெடியான பூராகமன்னத்தோடு, பாளேதான் போகாமல் கிளறிப்போடு பாங்காகக்கொதிபிட்டுயெடுத்துக்கொண்டு, காளேதான்போகாமல் மத்தியானம் நலமானமடுவுதனில் மச்சங்கண்டு, ஆளேதா னம்மருந்தை நீரிலேதானப்பனே கரைத்துவிடு மைந்தாபாரே. ககங

பாரேதான் போதை பென்ற மருந்தினாலே பாங்கானமச்சமெல்லாந்தியக்கங்கொண்டு, சேரேதான் கரையோரம்வந்துசேரும் செயலானமருந்தினிடவேகத்தாலே, நேரேதான்ஜலத்தைவிட்டு யெகிறிப்பாயும் நெடிதான மச்சமெல்லாங் கூறப்போமோ, வீரேதான் விஷமேறி மயக்கங்கொண்டு விடுபட்டுயேகுமல்லோ மச்சந்தானே. ககச

. . தானன ஜாலவித்தை யதிதவித்தை தாரணியில்சூட்சமதையறியாமாண்பர், கோனன காலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திற் பொய்யாதுமெய்யேயாகும், தேனன ஜாலவித்தை செய்துமல்லோ தேசத்தில் பிழைக்க வில்லோமானபருக்கு, பானனபராபரியாள் கிருபையாலே பாலித்தவித்தையதுபாண்மையாமே. ககரு

பாண்மையா மிவ்வித்தை யறிந்துமைந்தா பாங்கானராசரிடஞ்சென்றாயானல், தேன்போன்ற ஜாலமதை மிகவாய்ச்செய்து தேற்றமுடனவர்மனதுங் களிப்புண்டானல், மேன்மையாமுந்தனுக்கு வேணதிவார் மேதினியி லுனைப்போலசித்துமுண்டோ, பாண்மையுடன் சிவராஜயோகஞ்செய்து பாலிப்பாய்வெகுகோடி வித்தைதாமே.

வித்தையாம் செககாலவித்தையப்பா விருப்பமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசித்தேன், சுத்தமுடன் ஞானுப தேசவித்தை சூட்சாதி சூட்சமெல்லாந் திறந்துவிட்டேன், நித்தமுமே மதியமுர்தம் நிலையம் பூண்டு நீணிலத்தில் நீயுமொரு சித்தனைப்போல், சுத்தனையேயென்னுளு மனதிலுன்னி கைலாயபதிபோலவாழ்ந்திடாயே. ககஎ

உடுக்கையுடைக்கஜாலம்.

வாழலென்று மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வளமான வித்தைய
து கருதானப்பா, தாழவே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ள
கண்மணியே புகல்வேன்பாரு, வேழ்மையாய் தேவதைகள் கூட்டத்
தோடும் வெகுமாண்ப ருடுக்கோசைத் தன்னிலேயும், சாழலெனும்
வோசையது முறிந்துபோக சட்டமுடன்யாமுரைப்போம் வளமை
காணே. ௧௧௮

காணவேபேயோட்டு மந்திரவாதி கனமானபத்துபேர் மாண்பர்
கூடி, தோணவேசிலம்பங்கள் போடும்போது துப்புரவாய்க்கூச்சலுட
ன் பேரேவந்தால், வேணவே மர்மங்கள் மனதிற்கொண்டு வேட்
கையுடன் வுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு, காணவேகெந்தகத்தின் தி
ராவகத்தால் கலமாகக்குச்சிதன்னற் கோடுபோடே. ௧௧௯

போடேதானெதிராளி காணுமற்றுன் போக்கான திராவகத்
தைத்தீட்டும்போது, நீடவே சவ்வென்றசர்மந்தானும் மிட்களங்கமா
கவல்லோ வெந்துமேதான், கூடவே யிருக்குமந்த காலந்தன்னில்
கொப்பெனவே யெதிராளிவந்துமல்லோ, சாடவேயுடுக்கைதனை படி
க்கும்போது சட்டமுட னுடுக்கதுவுங்கிழியுந்தானே. ௧௨௦

தானுனவுடுக்கையது கிழியும்போது தாக்கானயெதிராளிமாண்
பரெல்லாம், கோனான சற்குருவை மனதிலெண்ணி கொப்பெனவே
மகதேவா வனியாயந்தான், தேனானவுடுக்கையது கடிகைமுன்னே
தெளிவான வோசையது பாடிற்றல்லோ, மானான மயேஸ்வரியேயெ
ன்ன பாவம் மங்கையரே யெந்தனுக்குக் கூறென்றாரே. ௧௨௧

பூசாலியின்பேரில்சன்னதம்வருதல்.

கூறென்றுசொல்லுகையில் பாலன்பேரில் கொம்பெனவே சன்
னதங்களேகியல்லோ, ஆறென்றுபெண்ணேதேயெந்தன்மீதி லப்பனே
சக்கலாதேவியப்பா, ஊரென்று மிந்தவூர்பதியுமல்ல வுத்தமனே வட
காசி வயோத்திபல்லோ, தேரென்ற பதிதனிலே வீற்றிருக்கும் தே
வியல்லோ சக்கலாதேவியாச்சே. ௧௨௨

ஆச்சென்று சொல்லுகையில் பாலன்றானும் வன்பானதோழரெ
ல்லாம்மொன்றாய்க்கூடி, பேச்சொன்றும்பேசாமல் பின்னேடாமல்
பிரியமுடன் மனதுவந்து தேவியார்க்கு, கூச்சலுடன் குறைநீங்கி
யெங்களுக்குகொம்பனையே செய்தகுற்றங் கூறுமம்மா, பாச்சலுட
ன் மலைமேறிப்பதியைத்தேடிப் பாங்குடனே போகவென்று வரங்
கேட்டாரே. ௧௨௩

கேட்டதொருமாண்பருக்குத்தேவியாரும்கிருபையுடன்மனங் களித்துக்கூறும் வார்த்தை, நீட்டமுடன் பெதிராளிமந்திர தந்திரம் நேர்மையுடன் நீங்களல்லோ வறியாமற்ருன், வாட்டமுடன்பகையா ளி செய்தகுற்றம் வண்மையுடனறிவதற்கு மனமிருந்தால், தாட்டிக மாய்ச் செம்பொன்னைத் தட்டில்வைத்து சட்டமுடன் கேட்டாலே விதிசொல்வேனே. ௧௨௪

விதியான வழியதுவுங்கூறும்போது விருப்பமுடன் மாண்பரெ ல்லா மொன்ருய்க்கூடி, மதிமயங்கிச்செம்பொன்னை தட்டில்வைத்து மார்க்கமுடன் காணிக்கைபேர்வையென்ன, பதிகடந்துமாண்பருக் குகருவின்மார்க்கம், பட்சமுடன் தாமுரைத்துபழியுந்தீர்த்து நித்திய னைத்தும் பெற்றல்லோ ஜாலதந்திரம் நீதியுடன்சித்தனைப்போல்செய் வாய்பாரே. ௧௨௫

பாரேதான் கருவறிவான் புத்திவான்தான் பாரினிலேமற்றவ ரோ காணப்போரார், நேரேதான்வுலகமதில் ஜாலதந்திரம் நேர்மை யுடனிப்படியே செய்வார்பாரு, சேரேதான்கிட்டிருந்து கிதிகொடுத் து சேர்வையுடன் தேவதைகள் மார்க்கங்கண்டு, கூரேதான் வையக த்தில் சாலஞ்செய்து கொப்பெனவே மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார் காணே. ௧௨௬

இதுவும் வுடுக்கைவுடைக்க.

காணவேயின்ன மொருமார்க்கம்பாரு கருவானபுலிப்பாணிமை ந்தாகேளு, தோணவேவுடுக்கைதனை வுடைப்பதற்கு துப்புறவாய்க் கருமானமொன்று சொல்வேன், நீணவே வீரமென்றகாடிகாரம் நீதி யுடன் தானெடுத்து மைந்தாபாரு, வாணமென்றவுடுக்கைதனைக்கை யிலேந்தி வளமானகோடதுபோல தீத்திடாயே. ௧௨௭

தீத்துமே காடியென்றகாயந்தன்னல் தீரமுடன்கிறலது வூனும் போது, வேத்துமேசவ்வதுவு வெந்துமேதான் வேந்தாந்தத தாயின து வுடுக்கைதானும், ஆத்துமேவெந்துனைந்து யிருக்கும்பாரு வப்ப னே படுக்கைத்துமச்சந்தானும், கீத்தவுடன்கைதட்டியடிக்கும்போ து கீர்த்தியுடன் வுடுக்கையது உடையும்பாரே. ௧௨௮

உடைந்ததொரு வுடுக்கையதுகாணும்போது வுத்தமர்கள் மா ண்பரெல்லாம் திடுக்கிட்டேங்கி, படைமுகமுந்தான்கலங்கி பொறிக லங்கி பாங்கான மாண்பரெல்லாம் மதிகெட்டேங்கி, கடையானமாந் திரீக தந்திரசாலம் கண்காணவித்தையென்று கதறுவார்கள், விடை யானபாலரெல்லாம் மெய்யெனறெண்ணி விருப்பமுட னதிசயித்து நின்றிட்டாரே. ௧௨௯

பூசினிக்காய் சாலம்.

நின்றேயின்னமொரு மாற்கம்பாரு நிலையான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, வென்றிடவே மாணுக்கர் பிழைப்பதற்கு விருப்பமு

டன்சாலமது சொல்வேன்பாலும், குன்றனமலைக்கல்லுபோலேப்
பாகுழியானமண்பாண்டமொன்றுசெய்து, நன்றானவாயதுவுங்கலச
ம்போலே நலமானசிறுவாயாய் செய்திடாயே. கஙo

செய்யவேபாண்டமது கலசந்தன்னில் செபலான வித்தையது
வெல்லோர்கான, பையவேபூசினியாம் புஞ்சுதன்னை பாங்குடனே
மண்பாண்டந்தன்னிலிட்டு, மெய்யுடனே சின்னவாய்க்கொண்ட பா
ண்டம் மெல்லெனவே பூசினிக்காய் வளர்ந்துமல்லோ, கொய்தபின்பு
தனை யெடுத்துப் பாண்டந்தன்னை கொப்பெனவேரவிதனிலே வைக்
கக்கேளே. கஙக

கேளேதான் பாண்டமது ரவியில்வைக்க கொடியானகாயதுவும்
பழமேயாகி, காளேதான்முத்தின தோர்பழமூந்தாலும் நலமானபா
ண்டமதிலுருளும்பாரு, சூளேதான் கலசமென்ற பாண்டந்தன்னை
துப்புறவாய்ப் பதனமதுசெய்துகொண்டு, ஆளேதான்தலைமீதில்குட
த்தைவைத்து வன்புடனேசாலமது செய்வாய்தானே. கஙஉ

தானானசபையேறி வேந்தர்முன்னே சட்டமுடன் மாணாக்கள்
கூடிருக்க,கோணவேந்தர்களும் திடுக்கிட்டேங்க கொற்றவனேபா
ண்டமதை முன்னிறக்கி, தேனனபூசினிக்காய் வேறங்கான்றுதேற்
றமுடன்சபையோர்முன் கொண்டுவந்து, பானனபராபரியைமனதி
லெண்ணி பட்சமுடன் சாலமதுசெய்துகாட்டே. கஙங

காட்டவே தனக்குகந்தசிஷனுக கருவாகமர்மமதை யவனுக்கோ
தி, நீட்டமுடன் பாண்டமதையவன்கைதந்து நிறையவேசலமதனைக்
கொடுவாவென்று, வாட்டமுடன் பாண்டமதில் சலமும்நிற்க வாகு
டனே வனுவேந்தர்பார்த்திருக்க, நீட்டமுடன்மரமென்ற டோலித
ன்னை நினைவாக யவன்கழுத்தில் மாட்டிடாயே. கஙச

மாட்டியேதிரைவளைத்து மதியம்பூண மார்க்கமுடனெல்லவரு
ம்பார்த்திருக்க, தாட்டிகமாய்ரவியதனி லிருந்துகொண்டு சட்டமு
டன் பூசினிக்காய்த் தனையெடுத்து, நீட்டமுடன்டோலியென்ற கச்
சைக்குள்ளே நினைவுடனே யாருமதுக்காணமற்றான், பூட்டகமாய்ப்
பூசினிக்காய்தனையெடுத்து பொங்கமுடன் டோலிக்குள் பொதிவாய்
மூடே. கஙரு

மூடியேதிரை நீக்கிமைந்தாபாரு மூனையான பூசினிக்காய்க்குட
த்துள்ளேகி, ஒடியேகாயதுவும் பாண்டத்துள்ளே வுத்தமனேயிரு
க்குகின்ற வயணம்பாரு, சாடியேசலமதனை யகற்றிப்போடு சட்டமு
டன்பாண்டமதைத் திறந்துகாட்ட, வாடியேகுடத்துக்குள் காயைக்
காட்டவன்மையுள்ள சாலமென்றுமயங்குவாரே. கஙசு

மயங்குவார் குடத்துக்குள் பூசினிக்காய் மார்க்கமுடன் வென்ற
தொருபதுமைகண்டு, தியங்கியே செகசாலயேந்திரசாலம் திர்க்கமு
டன்மாந்திரீக மிதற்கிடுண்டோ, நயம்படவேதாமுரைத்து மாண்ப
ரெல்லாம் ஈதாந்தசித்தனென்று நடுங்குவார்கள், செயம்பெறவேவி
த்தையிது மதிகவித்தை செய்கிறதோர்வன்மைகண்டு பிரமிப்பாரே.

ப்பாரேதா னிவ்வண்ண தந்திரசாலம் பாரினிலேகருவாளி யறிவா
ன்பாரு, நேரேதான் சாலவகைசெய்துமல்லோ நெடிதான பிர்ம்மல்
பிகடந்தோன்போலே, சேரேதான்மாணுக்கர் கோடிமுன்னே செ
ய்துமேதந்திரமாம்சாலம்போக்கில், நீரேதான்பணையமது மிகவேவா
ங்கி நீதியுடன்பிழைப்பதுவுந் தருமமாமே. கஙஅ

தருமமாஞ் செகசாலதந்திரசாலம் தாரணியில்பிழைப்பதுவேநீ
தியாகும், கருமமாமற்றொருகை தொழிலினாலே காசினியில் வெகு
பாவமெய்தும்பாரு, மருமமதுயாருக்கும் வெளியிடாமல் மார்க்கமு
டன் ஜீவனத்தைச்செய்துகொண்டு, சொரூபமென்றஞானோபதேசந்
தன்னை சுத்தமுடன்பெறுபவனேசித்தனாமே. கஙகூ

சித்தனைப்பிறந்தாலும் தீர்வைவேண்டுமே சீருலகில்பலபேர்கள்
மதிப்பேவேண்டும், கத்தனைங்காலாங்கி போலேகீர்த்தி காசினியிலவ
ர் போலேபெறவேவேண்டும், நித்தமுமேமனோன்மணியாளருளே வே
ண்டும்நீங்காததவந்துறதிகொள்ளவேண்டும், பத்தியுடன்சித்துமன
முறுதிவேண்டும் பாரினிலேநீயுமொருநீதிவானே. கசO

கற்பூரவித்தை.

நீதியாயின்னமொரு மார்க்கம்பாருநிலையான கருமானமொன்று
சொல்வேன், சோதியே சுடரானமதிவிளக்கே தோற்றமுடன்யாமு
னக்குவுரைப்பேன்பாராய், ஆதியாம்கர்ப்பூரமணிவிளக்கை யப்பனே
சாலமென்ற மணிதான்சொல்வேன், சாதியினிலுயர்ந்ததொரு பூரம
ப்பா தன்மையுள்ளபூரமது ஆலாத்தியாமே. கசக

ஆமேதானு லாத்திகர்ப்பூரத்தையடைவுடனே தானெறிக்க வ
ன்மைசொல்வேன், ஈமேதான்சொன்னபடி மக்கமாளி நலமானமா
ளிகையில் நடுமையத்தில், போமேதான்குடவிளக்கு தன்னையப்பா
பொங்கமுடன் பத்தடியாந்தூரந்தன்னில், வேமேதான்விண்போகா
வண்ணமப்பா விருப்பமுடன்பதிதனேயேவைக்கக்கேளே. கசஉ

கேளப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு கிருபையுள்ள யெந்தனி
ருகண்ணேயப்பா, பாளப்பசபோகாமல்புத்திமானே பாங்கானகால

மொன்று செய்வாயப்பா, நீளப்பாபதிமூகத்திலிருந்துகொண்டுநீதி யுடன் காத்தியதுபூசைமார்க்கம், வேளப்பாநோயாளி முன்னதாக வேள்வியுடன் வோமமதுசெய்திடாயே. கசங

செய்யவே நோயாளிபடிமிதானம் சேர்த்தியுடன் யாகருண்டம் வளர்த்தும்போது, பையவேபூசை மூகம்கர்ப்பூராத்தி பாங்குடனே சாலமதுசெய்யக்கேளு, அய்யநல்லதிமூறுகல்பாஷாணத்தை அப்புற வாம் சலமதனில்வைத்துக்கொண்டு, மெய்யுடனேசலமதனைக்கைபி ற்றேய்த்துமேன்மையுடன் பாஷாணம்பதனங்கொள்ளே. கசச

கொள்ளவே திமூறுகல்பாஷாணத்தை கொப்பெனவே வெண் ணீறில்தான்கலந்து, விள்ளவேஓம்நமசிவென்றுஓதி மிக்கவேகர்பூரம் மேலிற்போடு, தள்ளவேசிஷனுக்கு கூறும்வார்த்தைதடியான கர்பூ ரம் விளக்கில்லாமல், அள்ளவேகுதிகொண்டு தீபம்போலே வரத்தா னே யெறியவென்றுவபயஞ்சொல்லே. கசரு

சொல்லவே கற்பூரம்விளக்கில்லாமல் அப்புறவாய்சோதியுடனெ றியும்பாரு, வெல்லவேதீபமது தூரகிற்கவேதாந்தத்தாயினது கடா ட்சத்தாலே மெல்லவேயெறிந்த வண்ணந்தன்னைப்பார்த்து மேதினி யில் மாந்தரெல்லாமெய்நடுங்கி, தொல்லவேவந்ததொரு பூதந்தானுங் கொப்பெனவே கற்பூரமெறியலாச்சே, கசசு

ஆச்சப்பா சாலமென்றதந்திரவேதைவதானங்கள் தன்னாலே யெறியலாச்சு, மூச்சொடுங்கிப்போ யிருந்தபூரந்தானும் முனையான கொழுந்துவிட்டுயெறியும்வண்ணம், பாச்சலுடன்மாண்பர்களுங்கண் டுமல்லோ பாங்குடனேயிது புதுமைகாலமென்பார், ஆச்சரியமான தொருவித்தைதானுமவனியிலே யாரறிவார்புத்திமானே. கசஎ

திருவெண்ணீறில்லாமல்கேணியில் ஸ்நானஞ்செய்தசூரியனில் கிற்கமேனியில்வெண்ணீர்கண்டது.

பக்தியுள்ள புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புனிதமுடனுந்தமக்குயி ன்னஞ்சொல்வேன், சத்தியமாய்கருமான மின்னமொன்று சட்ட முடன் யாமுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, வெற்றிபெறமாண்பர்களி லாயிரம் பேர்வேடிக்கை சிமிட்டுவித்தைதனிலேதம்பாரு, தத்துவமாய் சபையோர்கள்முன்னதாக சார்புடனே காங்குவித்துநிற்பாய்பாரே.

பாரேதான்சபையோர்கள் பார்த்திருக்க பண்பாகக்கேணிதனி லிறங்கிமுன்னே, நேரேதான்எரிகாலன்பாலைப்பார் நேர்மையுடன் காந்தனிலே குழப்பிக்கொண்டு, சீரேதான்மறவடமாய் நின்றுகொண் டுசிறப்புடனே வெண்ணீர்போல் குழைத்துப்போடு, நீரனபாலதுவு மாண்பருக்கு நிறமானவெண்ணீர்போல் தோற்றுதன்றே. கசகூ

அன்றான வெண்ணீரைப் பூசிக்கொண்டுவன்பானகேணிதனில் வந்துநின்று, குன்றானபருவதம்போல்கோடிமாண்பர்கொற்றவர்கள் திருமுகத்தைத் தானும்பார்த்து, வென்றிடவேயேகாந்தி நிஷ்களம் போல்விருப்பமுடன் சலமதனில் மூழ்கியேதான், சென்றுமேசலத் தைவிட்டுக்கேணியேறி சிறப்புடனே சூரியனில் நிற்பாய்தானே.

தானானசலமதுவுங் காய்ந்தபின்பு சட்டமுடன்திருவெண்ணீர் காணலாகும், கோ... குருபரனு... சைசெய்து கொற்றவனேதேவ தாஸ்தலத்தைவிட்டு, தேனானமனோன்மணியாள் பாதர்... தேவி தனைப்பூசைசெய்த புனிதனென்பார், பானானபரஞ்சுடராய் மேனி யெல்லாம் பாங்கானபட்டையதுகாணலாமே. கஙக

காணலாம் சிவயோகமாண்பன்போல கைலாயசித்தமுனி நீதா னென்பார், பூணவேபிர்மலபிகடந்தசித்து புகழானகேணிதனிலிற க்கமுஞ்சித்து, தோணவேபெரிகாலன்தந்திரசாலம் தோற்றமுடன் காண்பதற்குப்பிரம்மையாகும், நீணவே சாலமாந்தந்திரபோகு நீ தியுடன்செய்துமல்லோ பரிசவாங்கே. கஙஉ

வாங்கப்பா ராசரிடம் பரிசலாங்கி வளமுடனே வையகத்தில் சித்தனைப்போல், தாங்கியேதிரியாதே தய்யபாலா துரைராசசுந்த ரன்போல்போகஞ்செய்து, ஏங்கியேமாண்பரெல்லாந் திடுக்கிட்டே ங்கயெழிலானமாயவித்தை வெண்ணீர் வித்தை, சாங்கமுடன்செய் துமல்லோ தாணிமீதில் சட்டமுடன் காலாங்கி தன்னைப்போற்றே.

சங்கிலி சாலம்.

போற்றியேயின்னமொருகருமானங்கேள் புகழானகாலாங்கிநா தர்தம்மால், தேற்றமுடன்பெந்தனுக்கு வுபதேசித்த தெளிவானசா லவித்தைமரக்காணந்தான், ஆற்றலுடன்மணத்தவளைநெய்யைவாங்கி வப்பனே வுடும்பினிடனெய்யுங்கூட்டி, சாற்றலுடன் விலாங்கினது பிணமுஞ்சேர்த்து சட்டமுடன் குழித்தயிலம் வாங்கிடாயே.

வாங்கியே தயிலமதையிறக்கிக்கொண்டுவண்மையுடன்சீசாவிற் பதனம்பண்ணு, பாங்குடனேசிங்கமும் பாண்டஞ்செய்து பதனமு டன்மேல்வாயாக் தளவாய்போல், தேங்கவேபாண்டமதில் கரியைக் கொட்டி தேற்றமுடன் தீயதனைப்போட்டுமல்லோ, ஓங்கவேசிறுகழி யாம்விறகுதன்னை ஒப்பமுடன் போட்டுமல்லோ வெறித்திட்டாயே.

எரிக்கையிலேகொழுந்ததுபோலெறியும்போதுவெழிலானசங் கிலியாம் வீரமப்பா, முருக்கியதோர்சங்கிலியைத் தீயிற்போட்டு மு னையானதீயதனிற்காச்சிக்கொண்டு, பரிக்கியேபலபேர்கள் மாண்பர்

பார்க்கபட்சமுடன்செப்பதனைக் கையிற்றேய்த்து, நெருக்கியேசங்கி லியை வுருவும்போது, செடிதான தீபதுவும்பற்றுதன்றே. ௧௫௬

அன்றானசங்கிலியைப் பார்க்கும்போது அடலானதீபமது சுடர் போல்தோற்றும், குன்றானமலைக்கல்லுகருங்கல்லப்பாகொப்பனவே யிதுபோலயெடுக்கலாகும், சென்றுமே ராசரிடம்சாலஞ்செய்துசிறப் பானபரிசுமுதல் யாவும்பெற்று, வென்றிடவேசாலமதுதந்திரசாலம் வினைசமுடன் செய்துமல்லோ பரிசுகொள்ளே. ௧௫௭

கொள்ளவேவெகுபேர்கள் மெச்சும்பாலாகுவலயத்தில்நீயுமொ ருசித்தனைப்போல், எள்ளளவுங்குறையதுவும்நேரமற்றான்யெழிலா னவித்தையது செய்துமல்லோ வுள்ளபடிசிவயோகம் ராசயோகம்வு த்தமனேசமாதிநிலை நின்றுகொண்டு, கள்ளமில்லாதேவரிடிதம்மைப் போல காசினியில்வெகுகாலம் வாழ்குவீரே. ௧௫௮

வாழ்கையிலே புமைக்கண்ட மாண்பரெல்லாம் வையகத்திலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோ, தாழ்மையுடன் யுமைப்பணிவார் கோடி மாண்பர் தாரணியிலுனக்கீடு வொருவருண்டோ, ஆழ்மையுள்ளமா ண்பாலா பத்திவானே வவனிதனில்சாலவித்தை செய்துக்கொண்டு, மேழ்மையுடன் பூலோகவாழ்க்கைதன்னில் மேதினியில்யெப்போது ம்வாழ்குவீரே. ௧௫௯

பேயாட.

வாழவேயின்னமொருகருமானங்கேள் வண்மையுள்ளபுலிப்பா ணிமைந்தாபாரு, தாழவேரெண்டகமாஞ் ஜாதியப்பா தாக்கான பூ சாலிசெய்யுமார்க்கம், ஆழவேபேய்கொண்டமாண்பர்தம்மை வன்புட னேதாமழைத்துசபையோர்முன்னே, சாழ்லுடன்பேயாட்டங்கொ ள்ளுமார்க்கம் சட்டமுடன் தேவதைகள் வரவுதானே. ௧௬0

தானானபேய்கொண்டமாண்பருக்குதாக்கானகருவொன்றுசொ ல்வேன்பாரு, தேனானதேவி மனோன்மணியாள்பூசைதோற்றமுடன் தானமைத்துக்கும்பம்வைத்து, கோனான குருபரனைத்தியானஞ்செ ய்துகொப்பனவே வுடுக்கோசைதனையெடுத்துமானான மந்திரத்தை யுச்சரித்து மார்க்கமுடன் பேயாடவழிசொல்வேனே. ௧௬௧

வழியானதேவதையைத் தானழைத்துவளமையுடன் செபதப ங்கள்மிகவேயோதி, பழியானமுப்புலியுந் தான்கொடுத்து பான்மை யுடன்வோமமதுசெய்யும்போது, சுழிமாரிமயக்கமதுவதிகங்கொண் டுசுடரொளியாந்தீபமுகம்பார்க்கும்போது, குழிபோன்ற கண்ணிர ண்டு மிருளுந்தோன்றி குப்புரவாய் லாடகவிபேசுவாரே. ௧௬௨

பேசியகூக்தலது வதிகமாகி பேரானமராட்டகமும் மிகவுங்
கூறி ஆசித்துப்பூசித்துக், கரங்குவித் துவப்பனே தேகமதுநடுங்கலாகி
நாசிதனில்சுவாசமது மிகவேபோங்கி, நடுக்கமுடன் குறட்டையது
வதிகமாகி, தூசிபடமேனியது பிரண்டுமல்லோ துள்ளியே பற்கடித்
து வெழும்புவாரே. ௧௬௩

எழும்பியேவேதாள மார்க்கரித்து வெழிலான பிடாரிபனிகொ
ண்டபேய்போல், தழும்புபடரமேனியது தழும்புமாகி தற்பரனுஞ்
சொரூபமதைக் கண்டாற்போல, தொழும்படவே தலைவிரித்து ஆட்
டங்கொண்டு தோற்றமுடன் வெருபினத்திலதிகமாகி, அழுதுமேயா
யாசபத்தியக்கமாகி வப்பனேகரங்குவித்து வாடும்பாரே. ௧௬௪

பாரேதான்சின்மயத்தைக் கண்டாற்போல பட்சமுடன்வுதிரம
தைவாயார்க்கக்கி, நேரேதான் பூசைமுகந் தன்னைக்கண்டு நேர்மையு
ன் யேர்வையது வெனக்கொவ்வாது, சீரேதான் பிதுர்வனத்தை கத்
துமாண்டி சிறப்பான ஓங்காரபேய்தானல்லோ, கூரேதான்பூசையது
மயானபூசை கொப்பெனவே யெந்தனுக்குத் தருவீர்தாமே. ௧௬௫

தாமானபேயாட்டங்கொண்டமாண்பர் தன்மையுடன்பூசைமு
கம்யேர்வையில்லே, நாமானமாகவல்லோ வேதமோதி நடுச்சாமபூ
சையது செய்வேனென்றும், வேமானலாடகவி முனிதாவென்றும்
விட்டகுறையிருந்ததினாலிங்கே வந்தேன், சாமான்னியமானதொரு
முனிதானல்ல தத்துவத்திற்பேர்கடந்த முனிதான்பாரே. ௧௬௬

முனியானமுனியல்லோ பிரம்மராட்சிமூதுலகைக் கடந்ததொ
ருஞானசித்து, சனியானராட்சதனு மென்னைத்தொடர்ந்து தரணியில்
கேணிதனில விழுந்தபூதம், பனிபோன்றமலைவளத்தை சுற்றும்பூத
ம்பட்சமுடன் பிடாரிகளைவணங்கும்பூதம், தனியான தத்துவங்களறி
கங்கொண்ட தயாபரியைமறவாதபூதமாமே. ௧௬௭

பூதமாம்பேயாட்ட முப்பத்திரெண்டு பூதலத்தில்மிகக்கூறும்ம
திதவித்தை, நீதமுடன் சற்பனைபோடோபசாரம் நீதியுடன் கடப்ப
துவுஞ் சிலதுபூதம், நீதமுடன் தலைவிரித்தலாட்டங்கொண்டு திகழா
ன வார்த்தைகளும் மிகவேகூறும், கோதகமாய்மலையிலேறிப்பேபாவே
னென்றும் தோற்றமுடன் சிலபூதங்கூறுங்காணே. ௧௬௮

காணவேயிந்திராதிசாலமப்பா கருவ...ன கருவிகளும்மையிரு
லும், கோணவேபட்சத்தின் பிட்டகந்த...சொல்லும் விபவாலுஞ்

காணத்தாலும், பூணவேகாஞ்சோரிப் பொடியினாலும் புகழானதிரு வெண்ணீர்கலப்பினாலும், ஆணவங்கள் தானொடுங்கிப்பேய்கள் தானும் வன்புடனே வாய்திறந்து கூறுந்தானே. கசுகூ

தானான பிரணவத்தையுச்சரித்து தன்மையுட னகஸ்தியனார் காண்டந்தன்னில், கோனான வென்பாட்டன் கும்பயோனிகுருசொன்ன காவியம் பன்னீராயிரந்தான், தேனான காண்டமது பனிரெண்டுக்குள் ளே திறமான முதற்காண்டந்தன்னிலப்பா, மானான இலங்கைபதிவேந்தனுக்கு மகத்தானமையொன்று கூறினாரே. கஎ0

கூறியதோர் மைபதனாலனேகசித்து குவலயத்திலாடலாம்பேய் தனக்கும், மீறியதோர்மையினா லஷ்டசித்து மேதினியில் வெகுகோடிமாண்பாரப்பா, சீறியதோர்வேதாளம் பேயாட்டங்கள்சிறப்புடனே கருவென்றமையினாலே, வீறியதோர்கருமானந்தன்னைக்கொண்டுவிட்டகுறை தனையகற்றி செய்வாய்பாரே. கஎக

செய்யவேமையினுட பெருமைதானும் சிறப்பானபூதலத்திலெ வராலாகும், வெய்யவேவிட்டகுறையிருந்தவர்க்கு மேதினியிலம்மை தான்பலிக்கும்பாரு, துய்யநல்ல மையதுவுஞ்செய்வாரானால் துரைராசசுந்தரனைக்காணலாகும், மெய்யான மையினிடபோக்குதன்னை மேதினியில் காண்பவனேசித்தனாமே. கஎஉ

சித்தனாம்பூவுலகில் ரிஷிதானென்பார் சிறப்பானகருவிகரணாதியுள்ளோன், முத்தனாம்மூவுலகங் கடந்தஞானி முனையானபிரம்மவெளிகடந்தோனென்பார், சத்தியத்தைத்தவறாத வேள்வியோனும் தரணிபதியுலகாளும்ராசனென்பார், நித்தியமும் பிராணகலைகலையில்நின்றுநிட்களங்கமானசுட ரென்பார்தாமே. கஎங

சுடரானவையகத்துசித்தனென்பார் சூட்சாதிசூட்சமதைக்கடந்தஞானி, அடலானமாண்பரெல்லாம்வணங்குஞ்ஞானி அவனிதனில் விட்டகுறையிருந்தானால், திடமானஞானியென்றுபேர்வகுப்பான் தீர்க்கமுள்ள ஜெகசாலமந்திரவாதி, மடலான தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும் மார்க்கமுடன் தானறிந்தமதியவானே. கஎச

மதியானமையினுடமார்க்கத்தாலே மகத்தானலோகமெல்லாம் வசியமாகும், கதியானமோட்சமென்ற மாளிதானும்காணிக்கையெப்போதுஞ்சூழொண்ணாது, விதியானவிதியிருந்தால் மையின்போக்கு வீணி[illegible]போகாது சதாகால[illegible]ரன், துதியான விலங்கைமன்னன் மையினாலே தொல்லுலகோர் [illegible]ப்போதுந் [illegible]யப்பார்காணே. கஎரு

இல்லரத்துப்பெண்கள்தேவதா பொய்மசக்கல்.

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபொய் மசக்கல்தலைபாட்டந்தான், பூணவே கும்பமது கலசம்வைத்து பொங் கமுடன் பேயாட்டங்கொள்ளும்போது, தோணவே லாகிரிகள்வஸ் துவாலும் தொல்லுலகில்மாதர்மேல் சன்னதங்கள், வேணபடிதன்மீ தில்வந்தாப்போலும் வெகுபிறட்டல்தலைசுழட்ட லதிகந்தானே. ()

தானானதெய்வமதுவனேகங்கொண்டு தாக்கானசன்னதங்களதி கமாகி, கோனான தன்புருஷன் றன்னைநோக்கி கொற்றவாயெந்தனுக்கு பேர்வையில்லை, மானான மகத்துவங்களதிகங்கொண்டு மன்னவர்க்கு தெய்வமதுகூறினாற்போல், பானனகரங்குவித்து தலைமேற்கொண்டு பாலகனே பூசையில்லையென்பார்பாரே, கஎஎ

மாதுதெய்வத்தால் சமுசாரிமயங்கல்.

பாரேதான் கன்னியர்மேல்சன்னதங்கள் கைலாயவடிவேலன்த ன்னைப்போல, கேரேதான் நிற்கிறவராரோ நீர்தான் நீதியுள்ளவாண் பிள்ளை கிளைவார்க்கேளீர், சீரேதானுந்தனிடமாளிதன்னில் சிறப்பா னபூவாடைக்காரியப்பா, வேரேதான்கட்டுதற்குவாடையில்லை வித்த கனே மனங்கலங்கிகின்றாள்தானே. கஎஅ

நிற்கவே பூவாடைக்காரிதானும் நிடகள்ங்கமாகவல்லோ வெகு காலந்தான், துர்க்கையென்றபிடாரியது தானுமல்லோ துதியானகாட் டேரிசின்னனப்பா, சொற்பழுவாராத கருப்பன்றானும் சுடரொளி யாஞ் சத்தகன்னிமாதுதானும், கற்பமதையூதிகொள்ளும் ரத்தமு ண்டி கருவழிக்கும் மாடனதுநானுந்தானே. கஎகூ

நானானதெய்வமடா பூவாடையப்பா நன்மையுடன்சித்தடிமேல் மையல்கொண்டு, கோனான தேவதைகள் வாடைகட்டி கொப்பென வேசன்னதங்களதிகங்கொண்டு, தேனானநடுவீட்டு செல்லியத்தாள் தெளிவான வங்காளபூபதிதானப்பா, மானானயீஸ்வரியா ளெல்லைக் காத்தாள்மகத்தானதெய்வமது வந்திட்டோமே. கஅ௦

வந்திட்டோமென்றல்லோ மையலாகி மகத்தானசன்னதங்கள திகங்கொண்டு, குன்றானபுருஷனையும் மிகவேநோக்கி குடிதனக்குவ னர்த்தங்கள் நேர்ந்ததென்று, இன்றுமே யெந்தனுக்கு யிந்தபூசை யெழிலானபூசையது பேர்வையில்லை; கன்றுதான்பூசையது பரியே கொண்டு காணிக்கைவைத்தாலே பேர்வையாமே. கஅக

ஏர்வையாம் வையகத்துப்பெண்களெல்லாம் யெழிலான புருஷ னையுந்தூஷணிப்பார், சேர்வையாம்சினபதிப் பெண்களெல்லாம்சிறப்

புடனே புருஷனையும் போற்றுவார்கள், பார்வையாக்குனிகையது கொண்டுமெல்லோ பாருலகம்பெழுகடலுஞ் சுத்திவந்தேன், நேர்மையாஞ் சினபதிப்பெண்களுக்கு நெறிமுறைகள் தத்துவங்கள்மிகவுண்டாமே கஅ௨

உண்டான தெய்வமது யாதுமில்லை வுத்தமனேகடவுளன்றிவேறென்றில்லை, பாண்டானபொய்கொலைகள் களவுமில்லை பாங்கானகாமமதுவொன்றேயுண்டு, திண்டானவிசுவாசயருளுமுண்டு திறளானபாவமதுயில்லையப்பா, கண்டேனே சைனபதிமார்க்கத்தோரை காசினியில் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. கஅ௩

தானானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும், மானானநாலுயுகங் கடந்துவந்தேன் மகத்தானவையகத்திலெல்லாருந்தான், கோனானசினபதிப்பெண்கள்நீக்கி குவலயத்திலெல்லோருமிருந்தமார்க்கம், வேனானவெட்டவெளிமயக்கத்தாலே விருதாவாய் மாண்பரெல்லாமயங்கினரே. கஅ௪

பிரதமை நடக்க.

மயங்கவே யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தயங்கவேதந்திரமாஞ்ஜாலஞ்சொல்வேன் தாக்கான மானிடர்கள்பிழைக்கவென்று, புயங்கமுடன் நோயாளிசாந்தியப்பா புகழானபிணிகொண்டமாண்பருக்கு, செயம்பெறவேசாந்தியது சொல்வேனப்பா செய்கின்றமார்க்கமது பண்பாய்க்கேளே. ()

பண்பானநோய்கொண்ட பிணியாளர்க்குப் பாகமது சொல்லுகிறேன்பாண்மையாக, திண்ணமுடன்மச்சென்ற மானிபப்பாதிறமுடனே கிழக்குமுகமாகவல்லோ, நன்மையுடன்கொலுக்கூட மொன்றமைத்து நாதாந்தக்கூடமது யேகவட்டம், வண்மையுடன்சோடசதூணிறுத்திவாகுபெற சின்மயத்தின் பூசைசெய்யே. கஅ௬

செய்யவே மயானத்தின் பூசையப்பாசெப்புகிறேன் வருண்மைந்தாகேளுகேளு, ய்யடவேகும்பமென்ற கலசமப்பா வுத்தமனேநடுமையம் தன்னில்வைத்து, பையவேநவகோணவாசல்கிட்டு வாகமுடன்கலசமென்ற பாண்டமப்பா, மெய்புடனே தானியமாமொன்பதாகும் மேன்மையுடன் கலசமதில் கீழேவையே. கஅ௭

கீழானகலசமதுதன்னிலப்பா கிருபையுடன்தானியங்கள்வைத்தபின்பு, தாழானகுடுவைக்குநூலைச்சுற்று தகைமைபெற குச்சதுதான்

காலதாரும், கொனசாணமதுவொன்றேபாரும் நீதியுடன்கடுமைபா
ம்தன்னில்வைத்து, சர்ழுனதேங்காயைவதின்மேலப்பா சட்டமுட
ன் வைத்தல்லோ மஞ்சள்பூசே. கஅஅ

பூசியேகுங்குமமூர்தானணிந்து புகழூனமாயிலையும்புட்பஞ்சா
த்தி, ஆசியேஅவனுடனேகடலையப்பா வன்பாக முக்கனியுங்கொண்
டு போற்று, வாசியென்றபிரணவத்தை மனதில்மாறி மகதேவாயெங்
தனையுங்காருமென்று, தேசியென்னும்பழமதுவே கிரியப்பா திக்
கெட்டும்போட்டுமெல்லோசெப்பக்கேளே. கஅகூ

செப்பவென்றால்வத்துமுதல் மதுபானங்கள் செம்மலுடன் பல
காரவர்க்கமெல்லாம், ஒப்பமுடன்றமமைத்து புண்ணியவானே ஒ
கோகோ நாதாக்கள்செய்யும்வண்ணம், தப்பிதங்கள்கோமல் மன்
னுகேளு தண்மையுடன் சோடசமாம்பூசைமார்க்கம், செப்பமுடன்
றனமைத்துநீதிவானே நிட்களங்கமாகவல்லோ நேமிப்பாயே. ககூ௦

நேமமுடன் செம்மறியின்தலைதானப்பாநேர்மையுடன் கொண்டு
வந்துமைந்தாகேளு, தாமமுடன்கலசத்திற் கெதிரேவைத்துச் சட்ட
முடன்வகண்டமது மேலேவைத்து, ஓமமுடன்யாகமது செய்வாயப்
பா வுத்தமனேயாயிருந்தானுருதான்போடு, சாமமதுநடுச்சாம வே
ளையப்பாசாந்தியதுசெய்யும வகைதண்மைபாரே. ககூக

பாரப்பாசாந்தியது செய்யும்போது பட்சமுடன்பிரமை யது
போவதற்கு, நோப்பாநோயாளிதன்னிலப்பா நேர்மையுடன் கிரகம
து போவதற்கு, சிரப்பாசடையதுவால் பொம்மையொன்று சிறப்
புடனே தான்மைத்துவுபாயங்கேளு, ஆரப்பாதானறிவார் வுபாய
மார்க்க மப்பனே செல்லுகிறே னன்பாய்த்தானே. ககூஉ

தானுனை பிரதவமக்குவாடைபூண்டு சட்டமுடன்வாபாண மெ
ல்லாம்பூண்டு, கோனுனைகாலாங்கிசொன்னவாக்கு கொற்றவனே பிசு
காமலாமைதன்னை, பானுனையாமையதுகொண்டுவந்து பாலகனே பி
ரதமையின்பாதத்தின்கீழ், தேனுனைவுளுந்தினிடமாவையப்பா தின்
மைபெறயாமையது ஒட்டிற்பூசே. ககூங

பூசியேபிரதமையின் பாதத்தின்கீழ் புகழாகயாமைதனைபொ
திந்துபோடு, காசியென்றபட்டினுல்பாதந்தொட்டு பாங்குபெற வுடு
ப்பதுவுபணிந்துமல்லோ, தூசிபடாபாதமது தெரியாமற்றான் துப்பு
ரவாய் பிரதமையைச் சாய்த்துவைத்து, கூசிடாவண்ணமது யோம
சாந்தி கொற்றவனேசெய்துமல்லோ சொல்லக்கேளே. ககூச

சொல்லவென்றால்பிரதமையை கோபாலிமுன்னே சுத்தமுடன் றனிறுத்தி வைக்கும்போது, வெல்லவேபிரதமைதான் சத்தியல்லோ விருப்பமுடன் றன்வருகும்போதிலப்பா, கொல்லவே வந்ததொரு கிரகமப்பாகொற்றவனே பிரதமையின்மேலேயப்பா, புல்லவே மை யலது பலிபேகொண்டு கோபாலாபோகுதடா வென்றுசெப்பே.

செப்பிடவே கிட்டிகுந்தமாண்பரெல்லாம் செம்மலுடன் பிரத மையைக்கண்டபோது, ஒப்பிடவே சாந்தியினால்கிரகந்தீங்கி ஓங்கார பலியதுவுங்கொண்டுதானும், செப்பிடவே கிரகம்துபோகுதென்று மேதினியில் வெல்லவருமயங்குவார்கள், தப்பிதங்களில்லாமல் பிணி யாளன்றான் சட்டமுடன் சுகமாவான்பாரீர்பாரே. கசுசு

பாரப்பா பிணியாளன்சுகமுமாகி மான்மையுடன்பிரம்மையது நீங்கியல்லோ, சீரப்பா பிரதமையின் ஜாலத்தாலே சிறப்புடனே யெ ந்நாளும்பிணிகள்நீங்கி, வேரப்பாசாந்தியது மகிமையாலும் வேதாந் தத்தாயினதுகிருபையாலும, ஆரப்பாபிரம்மையது நீங்கியல்லோ வவனிதனில்சுகமாக வாழ்வார்தானே. கசுஎ

தானென சடந்தனக்குநோய்கள்வந்தால் தகமையுடன் மாண்ப ரெல்லாஞ்செய்யுமார்க்கம், கோனென தன்தெய்வங்குலதெய்வந்தான் கொப்பெனவே ஜவம்மனென்றும் பிடாரியென்றும், பானெனபலதெ ய்வ குற்றமென்றும் பாங்குபெற கப்பணங்கள்கட்டுவாரும், மானென முனிதேவர் முடங்கனென்றும் மகத்தானபலவிதமாம்வண்ணமாமே.

வண்ணமாமிப்படியே லோகமெல்லாம் வகுப்புடனே புத்தியது மாறலாகி, எண்ணமுடன் தன்னறிவுகிலேயுக்கெட்டு யெழிலான பதா ம்பபத்தை நினையாமற்றான், திண்ணமுடன்கடவுள்தனை மனதிலுன் னி தீர்க்கமுடன் யேகாந்தவுருவைவிட்டு, பண்ணியதோர் கோல மதை யென்னசொல்வேன் பாருலகில்மாண்பருடதன்மைதாமே.

போகர்புலிப்பாணிக்குசாயாபுருஷதரிசனங்காண்பிப்பது.

தன்மையாமின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் றன்மையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, பன்மையாம்பெந்தனது பாட்டனப்பா பாங்கானகாலாங்கிநாதரையா, வன்மையாம்வருமையசிஷரையா வள மானகாலாங்கிநாதர்தாமும், பின்மையாயெந்தனதுகுருதானையா மே ன்மையுடனெந்தனுக்குவுரைத்தார்பாரே. ௨00

பாரேதான் பெந்தனுக்குச்சொன்னமார்க்கம் பாருலகில் யாவரு
க்குஞ்சொன்னதில்லை, நேரேதான் வெகுகாலமிருந்தப்பா நேர்மை
யுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும், சீரேதான் குருபாதங்காத்திருந்து சீர
முடன் வாங்கினதோர்வித்தையப்பா, பேரேதானுந்தனுக்கு யானுமல்
லோ சிறப்புடனேயோதிவைக்கும் வண்மைகேளே ௨௦௧

கேளப்பா வையகத்தில் நன்மைதன்மை கீர்த்தியுடன் தானிரு
க்கும்வளமைதானும், சூளப்பா தேகமது வழியா வன்னம் சுந்தர
னே வெகுகாலமிருப்பதற்கு, நாளப்பாபோகாமல்கற்பஞ்சொல்வே
ன்கனிவுடன் கற்பமது வென்னவென்றால், ஆளப்பாவாகாய கற்ப
மாகும் வப்பனேசொல்லுகிறேன் வரிசைபாரே. ௨௦௨

வரியான புலிப்பாணிகண்ணேகேளு வாகுபெற வாகாயதெரிச
னந்தான், துரிதமுடன் வையகத்திலிருப்பதற்கு கப்புரமாய்ச் சாத
னங்க ளுரைப்பேன்கேளீர், சரியானபூமிதனில் பேடபெள்ளம் சட்ட
முடனாய்ந்து சரிதைகாண, பிரியமுடன் செங்கதிரோன்கிழக்குதி
க்க பிசகாமல் மேற்குமுகந்தன்னைக்காணே. ௨௦௩

ஆகாயத்தில்ரூபங்காணல்.

காணவே சாமமது ரெண்டுக்குள்ளே கருவானநாயகிதி கற்பங்
கொண்டு, கோணவே போசனங்களுந்தின்றே தான் தோறாமல்பூமித
னில் நின்றுகொண்டு, காணவே முடிதனையே யசைக்காமற்றான் நன்
மையுட னிருகரமுந்தொங்கவிட்டு, பூணவே தன்னிழலைக் கண்ணாற்
கண்டு பொங்கமுடன் நன்மைதன்மை யறிந்திடாயே. ௨௦௪

அறியவே நுட்பமது வென்னசொல்வே னைகாகநாதாக்கள் கண்
டதில்லை, முறியவே நேத்திரங்கள் நிமைகொட்டாமல் முனையான தன்
சிரசைத்தானும்பார்த்து. குறியுடனே வாகாயந்தன்னை நோக்கி கொற்
றவனே பார்க்குமந்தசமயந்தன்னில், நெறியுடனே யுமைப்போல
ரூபங்காணும் நேர்மையுடன் ரூபமதில்வினயங்கேளே. ௨௦௫

வினயமது வென்னவென்றால் செப்பக்கேளீர் வேதாந்தக் காயி
னதுசொரூபம்போல, நினவதுவுந்தவறாமல் மைந்தாநீதான் நீதியுட
னாகாயந்தன்னிற்றானும், கனவுகண்ட கதைபோலே சுடரானந்தங்
கண்ணிற்குத் தோற்றுமப்பா கடினவேலை, பனையளவு வுயரமப்பா
ஜோன்ரூபம் பாரினிலேதானிருந்து காணலாமே. ௨௦௬

ாணவென்றால்சொரூபமது மறைமைசொல்வேன்கண்ணிற்கு
ட்டா ந்தன்னிலப்பா, தோணவே கூடவொளிபோலுந்தன்ரூபந்தோ
ா கண்ணிற்குகூச்சங்காணும், சாணளவுரூபமது கொண்டு

மல்லோசட்டமுடன் பனிபனலாய்த்தோற்றும்பாரு, நீண்டவே மாயா
இரூபந்தானும் நிட்களங்கமாகவல்லோ தோற்றும்பாரே. உ௦எ

பார்க்கையிலே சிரசதுவுந்தோன்றவிட்டால் பாலகனே யொரு
திங்கள்சாவான்பாரு, நீர்க்கமுடனிருகரமுங் காணவிட்டால் தின
மதுவும் மூன்றுதிங்கள்மறிப்பான்பாரு, சேர்க்கவேமார்பதனில்தாவா
ரங்கண்டு செங்கதிரோன் கண்ணிற்குத் தோற்றுமாகில், ஆற்றவே
யறுதிங்கள்மரணமாவா னப்பனேசாயாவின் புருஷன்தானே. உ௦அ

தானைதரிசனங்கள்காணும்போது தகமையுள்ள சொரூபமது
குறைவுகண்டால், கோணகாலாங்கி வாக்குபோலே கொற்றவனே
முடிவதற்குப் பிசகொன்றில்லை, தேனைமனோன்மணியாள் சொரூ
பம்போல தெளிவாக வுன்ரூபங்கண்டாயானால், பானுபாருலகில்
வெகுகாலந்தான் பாலகனேயிருப்பதுவும் வுறுதியாமே. உ௦கூ

உறுதியாம் பனிரெண்டுவாண்டுதானும் வத்தமனே தரிசனைகள்
காண்பாயானால், நிறுதியாய்வுன்ரூபங்கண்டரூபம் நிட்களங்கமாகவல்
லோபின்றொடர்ந்து, சாருதியுடன் கருவிகரணாதியோடு சுத்தமுடன்
வுடலாவிகொண்டுமல்லோ, பரிதிவிட்டுயுந்தனிழல் கூடேநிற்கும் பா
லகனே சாயாவின் வண்மைபாரே. உ௧௦

வண்மையாஞ் சொரூபமதைப் பின்றொடர்ந்து வாகுடனே யுந்த
னிடமுலாவும்பாரு, இன்மையாய்சயனங்கள் செய்யும்போது தீர்க்க
முடன் பூமிதனில்நடக்கும்போது, கன்மையாயுனக் கார்க்கிருக்கும்
போதும் தகமையுடனொருவருடன்பேசும்போது, உண்மையா யுந்த
னுக்குவருங்காலத்தை வுத்தமனேயுந்தமக்குக் கூறும்பாரே. உ௧௧

கூறுமே நன்மையென்ற தீமையாவும் குறிப்புடனே யுந்தமக்கு
முன்னே சொல்லும், மாறுபடாமேனியதாவாசி கூறும் வளமான தேக
மதுகற்றானுகாங், சீறுடனே வையகத்தில்கோடிகாலம்வித்தகனே
யிருப்பதுவும்நிட்சயந்தான், நாறுமுடலழியாது கோடிகாலம் நாணி
லத்தி லிருப்பதுவஞ்சமாதியாமே. உ௧உ

ஆமேதான் சாயாவின்றரிசனத்தை யப்பனேகண்டவர்க்கு யெ
ல்லாஞ்சித்தி, தாமேதானட்டமாசித்தியாவுந் தாரணியிலடைவதற்கு
வையமில்லை, போமேதான்பனிரெண்டுவாண்டுமட்டும் பொங்கமுடன்
கண்டவர்க்கேசித்தியாகும், வேமேதான்காணுதமான்பருக்கு விட்ட
குறையிருந்தாலும் வாய்க்காதன்றே.

அன்னதரிசனத்தைக்கண்டோரன்பர் வவனியிலே தா
ருசித்தனைப்போல், குன்றனமலைகளிலேயிருக்கலாகும்துவல
நீயுமொருசித்தனைப்போல், வென்றிடவே தேவாதிரிஷிகள்

வின்னுலகில்காண்பதற்கு யிடமுண்டாகும், தென்றிசையிலகத்திய னர் முனிவர்தானும் செப்பினர் யிந்தமுறை சொன்னர்பாரே. உ௧௪

பாரேதான் சாநூலாம்பஞ்சபட்சி பாரினிலேமாணுக்கர் பிழைக்கவென்று, நேரேதான்சாத்திரத்தைப் பாடிவைத்தார் நீதியுடன்சாயாவின்தரிசனத்தை, சேரேதான்தரிசனத்தைக்காண்பதற்கு செம்மலுடன் வழிசொன்னர்மைதானில்லை, கூரேதான்மையினலு மார்க்கந்தன்னை கூறினேன்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. உ௧௫

தானான சித்துமுனிகும்பயோனி தாரணியில் கருவுதனை மறைத்துப்போட்டார், மானானகாலாங்கியெந்தநாதர் மகாதேவர் கடாட்சமதுகிருபையாலே, தேனான கருக்குருவையானுங்கற்று தெளிவாக மாணுக்கள்பிழைக்கவென்று, பானனசாஸ்திரங்கள் யாவும்பார்த்து பாருலகில் பாலகர்க்குப்பாலித்தேனே. உ௧௬

சாயாபுருஷதெரிசனமை.

பாலிப்பே னின்னமொரு மார்க்கங்கேளும் பாங்கான புலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நீலியென்றகருங்காலிமூலிதானும் நீட்சியுடன்கண்ணனுடமூலிவேரும், சூலியென்றநத்தையின் சூரியப்பாசூரியனர் காந்தியதுமூலிவேரும், வேலியென்ற பருத்தியப்பா யிருவேலிதானும் வேகமுள்ள கருப்புஊமத்தைவேரே. உ௧௭

வேரான சடையனதுமூலிதானும் வேகமுடன் பொன்னினூமத்தைவேரும், தூரானமையூரின் சிகையுங்கூட்டி துப்புறவாய்த்தான் கருக்கிப்பொடியதாக்கி, சேரானபொடிதனிலே வைங்கோலத்தைச் செப்பமுடன் தானுரைத்துசொல்லக்கேளு, கூரான புழுகுரோசனையுஞ்சேர்த்து குறிப்புடனேமைசேர்த்து வறைத்திடாயே. உ௧௮

சேர்த்துமே பேரண்டந்தன்னிலப்பா செம்மலுடன் மையதனைப்பிடித்துக்கொண்டு, கோர்த்துமேகுமரி யுடமையுங்கூட்டி கொற்றவனே தானரைத்துசிமிளில்வைத்து,பார்த்துமேநேத்திரமாம்புருவந்தன்னில் பாலகனே மைதீட்டிவாகாயத்தை, தீர்த்துமேபார்க்குகின்ற ஜாலந்தன்னில் திறமுடனே தரிசனமுந்தெரியுந்தானே. உ௧௯

தானனசூரியனைமேகந்தானும் சட்டமுடன்மேகமது மறைத்திட்டாலும், பானனமேகமதுக்குள்ளிருக்கும் பாலகனே சூரியனுங்

கண்ணிர்றேற்றம், மானன்சந்திரர்க்கோ றுப்போது மாக்தானகரிசனையுங்கண்ணிற்றேற்றும், ரத்னமந்தக்காவியின் மயக்கைப்போல ஜெகசோதிமினனல்போல தோற்றுப்பார். உ௰

பாரோதான் மையினால்மேகசாலம் பாங்குடனே தரிசனையுங்காணலாகும், நேரோதானிக்குவைத்தர்தானும் நெறிமுறைமை தானுதிருக்கூறுமற்றான், சீரோதான் கருக்குருவைமறைத்துவிட்டு சீர் தப்பித தெரிசனத்தைப் பாடிவைத்தார், ஆரோதானெனைப்போல சொன்னாப்பா வப்பனைவுண்மையது வுரைத்திட்டோமே. உ௰க

உண்மையாய்ச் சாத்திரங்கள்கண்டாராய்ந்து உவமையுடன் மானுக்கள்பிழைக்கவென்று, இன்மையாய்க் காலாங்கி கிருபையாலே திறமுடனே யுந்தமக்குவோதிவைத்தேன், வண்மையாய் நீயுமொரு சித்தனைப்போல வளமுடனே யுலகுதனிலிருந்துகொண்டு, நன்மையாய் நாதாக்கள்பாதம்போற்றி நாட்டமுடனெப்போதும வாழ்வீர் காணே. உ௰உ

போகர்சீனபதிக்குப்போவது.

காணவே போகரிஷிநாதர்தாமும் கனமானகாலாங்கிநாதர்பாதம், பூணவே யவர்பாதந்தொட்டுமல்லோபுகழுடனே மதிபமூர்த்தம்பூண்டுமல்லோ, தோணவேகுளிகைதனைப் பூண்டுகொண்டு துப்புரவாய் சீனபதிக்கேகியல்லோ, நீணவேகாலாங்கிசமாதிபக்கல் நின்றாரே நெடுநேரம் நின்றிட்டாரே. உ௰௩

நின்றதொருபோகரிஷிவந்தசேதி நீதியுள்ள காலாங்கி நாதருக்கு, சொந்தமுடன்மனோலயத்திலறிந்துகொண்டுதோற்றமுடன் போகரிஷிநாதருக்கு, அந்தமுடனசரீரி வாக்கினாலே யன்பாகவே சப்தமதுகேட்கலாச்சு, விந்தையுடன் சப்தமதைக் கேட்டபோது விருப்பமுடன் போகரிஷிவணங்கிட்டாரே. உ௰௪

வணங்கியேதான் போகரிஷிநாதர்தாமும் வாகானஞானோபதேசங்கேட்டு, இணங்கியேசிரம்பணிந்து கைகுவித்துயெழிலான காலாங்கிநாதருக்கு, மணங்கமழும் வேதாந்ததாயாருக்கு மகிழ்ச்சியுடன்பிருபாதந்தெண்டனிட்டு, சுணங்கமதுவாராமல போகர்தாமும் துப்புரவாய் சீனபதிவந்திட்டாரே. உ௰௫

போகர் சீனபதிபெண்களுக்குச்சாயாபுருஷ தெரிசனஞ்சொல்வது.

இட்டதொருபோகரிஷிநாதர்தாமு மெழிலானசீனபதிப்பெண்களுக்கு, சட்டமுடனசாயாவின் தரிசனத்தைச சாங்கமுடன்போதித்த

ர்போகர்தாமும், அட்டதிசைதான்புகழும் சாயாவின்றன் வன்பான தரிசனத்தைக்கூறும்போது, திட்டமுடன் மாதரெல்லாம் கண்டுமல்லோ திறமுடனேமனதுவந்து களிப்புற்றாரே. ௨௨௬

களிப்பான தரிசனத்தைப் பெண்களெல்லாம் கருத்துடனேபார்த்தல்லோசந்தோஷித்து, தளிர்போன்றகாமதனைக் கண்ணிலொத்திச்சார்புடனே சாயாவின் றரிசனத்தை, பளிங்குடனே பெங்களுக்கு போதித்தாலேபாங்குடனே தரிசித்துமனங்களித்து, அளியாமலெங்களதாகாயந்தன்னை வவனியிலேதானிருக்கச்செய்வோம்பாரே. ௨௨௭

பாரேதான் காயாதிகற்பங்கொண்டு பாங்குபெற பெந்நாளும்பாரின்மீது, சீரேதான் தாமிருந்து யோகசாதம் சிறப்புடனே கண்டல்லோகங்களுந்தான், நேரேதான் பனிரண்டு வாண்டுமட்டும் நேர்புடனேசாதனைகள் மிகவுஞ்செய்து, வீரேதான்விண்ணுலகுவதிசயத்தை விருப்பமுடன் காண்பமென்று வினவிட்டாரே. ௨௨௮

இட்டதொரு பெண்களுக்கு போகர்தாமும் யெழிலானவித்தையென்ற சாதனத்தை, தொட்டகுறிபோலல்லோ காண்பித்தேதான் தோஷமலெப்போதும் காண்பதற்கு, பட்டதொரு குறிபோலதரிசனத்தைப்பாங்குபெறப்போதித்துப் பெண்களுக்கு, சட்டமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ சாங்கமுடன்மறுபடியும் வந்திட்டாரே. ()

வந்தாரேமேருவுக்கு தெற்கேயப்பா வளமுடனே நர்மதாநதிக்குப்பின்னால், அந்தமுடன் போகரிஷிநாதர்தாமு மன்பாசகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, நிந்தனைகளில்லாமல் ரிஷியார்தாமும் நீதியுடன்வேடிக்கைசிமிட்டுவித்தை, சொந்தமுடன்செய்தல்லோ மாண்பருக்கு சூட்சாதிசூட்ச மெல்லாங்காண்பித்தாரே. ௨௩௦

பானையுடைக்கதண்ணீர்நிற்க.

காண்பித்தார்மாண்பருக்கு விநோதவித்தைக் களிப்புறவே போகரிடிநாதர்தாமும், ஆண்பிள்ளைபுலிப்பாணி யெந்தன்பாலா வப்பனேயுந்தனுக்கு விநோதஜாலம், நாண்பான பானையதுபாண்டமப்பா நவிலவேயானுரைப்பேன் மைந்தாகேளு, சாண்பானதவளமது கலசம்போலே சட்டமுடன செய்துமல்லோ செப்பக்கேளே. ௨௩௧

செப்பவென்றால் நாவில்லை பாவுமில்லை ஜெகதலத்தில் நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, ஒப்பமுடன்பாண்டமது செய்துமல்லோ ஒளியான

நறுவளியாம் பழத்தையப்பா, இப்புவியில் மாண்பர்களுக் கறியாமற் றூன்யெழிலானபழ தனைப்பாண்டத்துள்ளே, ஆப்பியேபூசியல்லோ காயப்போடு அங்ஙனவே செய்யுமுறை வறையக்கேளே. உகஉ

கேளப்பாசலமதனை பாண்டமிட்டு செப்புகிறேன் கட்டுபென்ற கொடிதானப்பா, பாளப்பாபோகாமல் யெனையுங்கூட்டிப் பாங்குபெற சார்பிழிந்து சலத்திலுள்ளே, நாளப்பாபோகாம லப்போதேதான் நலம்பெறவே சார்பிழிந்துசினிபோட்டு, ஆளேதான்யெல்லவரும் பார்த்திருக்க வப்பனேபாண்டமதை வுடைத்திடாயே. உகங

உடைக்கவே சலமதுதான் யீறல்போல வுத்தமனே யிறுகியல் லோவெண்ணைபோலாம், படைசேர்ந்தகொலுமுகத்தி லிந்தஜாலம் பாலகனேசெய்துமல்லோ வெண்ணையிவாய், தடையறவேமாண்டரெ ல்லாங் கண்டுயேங்கி தகமையுடன் பொசித்தல்லோ யுன்னைமெய்ச்சி, சடைபோன்ற தம்பிரான்மருத்துவர்தான் தாரணியி லிவர்போலுமில்லை யென்பாரே. உகச

என்னவே வேணதொரு பொருளுமீவார் பெழிலானமாந்திரிக ரென்றுமல்லோ, துன்னவேயுந்தனுக்குச்சோடசாரம் தோராமல்செ ய்தல்லோ தனமுமீவார், நன்னயமாய்வேதாந்தசித்துமொன்று நாட்டி னிலேயுந்தமக்குப் பேருண்டாகும், பன்னவேபலபேரும் போற்று வார்கள் பாலகனே நீயுமொருசித்தனாமே. உகரு

கள்ளச்சைவம்.

சித்தனுமின்னமொரு மாற்கஞ்சொல்வோம் சிறப்புள்ளபுலிப்பா ணிமைந்தாகேளு, பக்தியுடன் குளிகையது பூண்டுமல்லோ பார்லோ கம் சத்தகடல் சுத்திவந்தேன், முத்திபெற மாண்பரெல்லாங் கோடி கோடிமுயன்றுமே காவிகாஷாயத்தோடும, நித்தமுமே செபதபங்க ளதிகமுண்டு நீநிலத்தில்வெகுபேர்கள் கோடியாமே. உகசு

கோடியாம்சாதியிலே யனந்தஞ்சாதி கொற்றவனே பதினெட் டுசாதியுண்டு, பேடிகளுஞ் சூரர்களுமெத்தவுண்டு பேரானபதிதனி லே லக்கோயில்லை, தேடியேபலதேசங்கண்டாராய்ந்தேன் தேசத்தில் சைவமதுகாணவில்லை, நீடியே வெகுமாண்பர் தேசமெல்லாம் நிலை யான சைவமென்று சொல்வார்பாரே. உகஎ

சொல்லுவது வாக்கியத்தைக் கேட்டதன்றி சொற்பாள்ளை சைவர்களைக்கண்டதில்லை, புல்லவே யிறைச்சிவகை புசிப்போ மென்றும் புலால்வகைகள் புசிப்பதில்லை யென்றுகூறி, யெல்லவே சராச்சார பேதாபேதம்வெகுசாகப் பினத்தியல்லோ திரிவார்பாரு, சொல்லவே நித்தியமும் புலாலைத்தின்று கூசாமல்சைவமென்று கூறுவாரே. ()

கூறுவார் பலபேதசாதிதன்னில் குறிப்புடனே பிராமணர சாதியப்பா, மாறுதலாம் சைவத்தைக் கூறியல்லோ மருத்துவங்க ளாகமங்கள் மிகவுஞ்சொல்லி, தாறுமாறாகவல்லோ வேதங்கள்கூறி காரணியில் வெகுமாண்பர் பிழைப்பாரப்பா, அறுதலம் கரைகண்ட யோககிழ்டை வப்பனே செய்வார்கள் மட்டிமாடே. ௨௱௬

மாடான மாடல்லோ மாண்பரப்பா வையகத்தில் ஜாதிகெட்ட சைவரப்பா, கோடானகோடிபேர் சைவமென்று கூறியதோர்மொழி யதனைக்காதிற்கேட்டேன், காடானமாமிஷத்தைத் தின்பார்பாதிசட் டமுடன்கெய்யதனைக்குடிப்பார்பாரி. சீடானதயிர்பாலில் சைவமென் றோ நிட்சயமாய் சைவமென்று நம்புவாரே. ௨௱௭

நம்பவென்றால் சைவங்களில்லையப்பா நாதாந்தசித்தாந்தநெறிசொ ல்லவில்லை, யம்பென்று மறைத்த வைத்தார் சைவங்கள்தனை வளமுட னேபலால்தின்னுமொருவருமில்லை, வெம்பியதோரேகமென்றசெம்மறி தானப்பா விருப்பமுடன் போசிக்கின்றார் சூத்திரருமப்பா, காம்பியு டன் பிராமணகுலச்சத்திரியர்தாமும் அகளகற்றி நெய்மோரைக் குடிப் பார் தாமே. ௨௱௮

குடிப்பாரேபால்தயிர்கள் நெய்குடிப்பார் குற்றமென்று இறைச் சிதனைநீக்கிவிட்டார்,நடிப்புடனேசைவமென்றுசொல்லலாமோ நாதா க்கள் கைமறைப்பாய் காட்டவில்லை, திடப்புடனே மற்றோதார் ஜாதி யெல்லாம் திப்புரவாய் புலால்வகைகள் மிகவுந்தின்பார், அப்படை தான்மாமிஷங்களென்னலாகு மப்பனேமேல்மிகச்சூம் நெய்யுமாமே.

நெய்யானவகைகளெல்லாஞ் சொஞ்சமல்ல நிட்சயமாய்சேருக்கு வெட்டிலொன்று, தூய்யதொருமாமிஷங்கள் தின்போன்சைவன் தப் புரவாய்நெய்தின்போன்சைவனல்ல, வெய்யதொரு மாமிசைத்தில் நெ ய்யேயில்லை விருப்பமுடனாத்தமதுசென்டியல்லோ, பையவேபாலாதி யுந்த நெய்தான் பாலகனோயிறைச்சிக்கு வதிகமாமே ௨௱௯

க அதிகமாம் காய்கறிகள் புழுவேயுண்டு வப்பனேயிலைவகையில் வாதாய மூண்டு, கதிதமுடன் தண்ணீரிற்புழுவுமுண்டு கண்காணுபேச்ச ம்றுமப்ப

லது மலைமேலுண்டு. துசிரமுடன் சுக்கமதாம்பதியிலேயுண்டு சுகமுண்டோகமையத் தெளிசமுமுண்டோ, பகிகமுடன் பொய்ச்சைவமல்லாலப்பா பாரினிலேமெய்ச்சைவ முண்டோபாரே. உ௪௪

பாரப்பாயின்னம்வெகுவிஞேகமப்பா பாரினிலே மாணுக்கர்செய்யுமாற்கம். ஆரப்பாகற்பகக்கருவின்மூலம் வப்பனே யார்நின்றுசெய்சலப்பா, சீரப்பாமாண்பரெல்லா மாதாரந்தான் சிறப்புடைய கிழக்கென்று பொசித்தாரப்பா, நேரப்பா பலபேரும் பொசித்தமூலம் நினைவழிந்து நின்றுமல்லோ கெட்டார்மாண்பே. உ௪௫

கெட்டாரேயிப்படியே வையகத்தோர் கோடி நசிரழிந்தகைவங்கெட்டு, இப்படி பிறவியென்ற சைவமாகபெழியுடனே மாண்பரெல்லாம் தப்புரார்கள், தொட்டகொருபொருளெல்லாம் சைவமில்லைதாராமல் மாண்பரெல்லாம் புலாலேலதின்போர், சட்டமுடன்யெந்தன்குரு காலாங்கிநாதர் சாங்கமுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநூலே. ()

நூலான நூலுக்குள்ளிதங்காணும் நுட்பமென்ற பொருளெல்லாமிதிலேதோயும், காலான காலாங்கி சொன்னவாக்கு காசினியில் பொய்யாது மெய்யேயாகும், மாலான மாண்பரெல்லாம் சிற்றின்பத்தில் மதிகெட்டு தேவதாசங்கையோடு, கோலானலீலையதுமிகவுமாடி குவலயத்தில் யெல்லில்தனிலிரும்பினரே. உ௪௭

விரும்பியே கலவிதனி லிருவரெச்சை மெய்புடலாவிபொருளெல்லாந்தந்து, கரும்பிபளைப்பொருள்கள் யாவுந்தந்து சுந்தரமே மோட்சமிதுயோனியென்று, கரும்புடனே மூக்கிரக்குழியையப்பா கைலாசமெனகிறியென்றுநம்பி, தரும்பாகப் போனவர்கள் கோடாகோடி தூங்கியே மாண்டவர்கள் கோடியாமே. உ௪௮

கோடியாம்ரிஷிதேவர்முதலாயுள்ளோர்குவலயத்தில்மாண்டவர்கள்கணக்கோயில்லை, தேடியேமாயவலைசிக்கியல்லோதேசத்தில்செட்டவர்களநேகமாண்பர், நீடியேவையகத்திலிருந்தோரில்லை நிட்சயமாய் காலாங்கிசென்னநீதி, வாடியேபோகரிஷியடியேனப்பா வன்புடனே தாமுரைத்தநீதிதானே. உ௪௯

தானெனநீதியதயாருக்கென்றால் தாரணியில்சீனபதியுலகத்தோர்கள், மானுனவர்க்கிபத்தை மெய்யென்றெண்ணி மகவதிலும் பதின்மடங்கு அதிகமாக, தோனெனகாலாங்கிநாதர்சொல்லை சொப்பனமேமெய்யென்றுநம்பியல்லோ, வேறெனவொழுக்கமாசாரத்தோடும் மேதினியில் நடப்பதுவுமுண்மையாமே. உ௫௦

சினபதியோருக்குச்சைவமில்லை.

உலகமையோருஞ் சினபதிதேசத்தோர்க்கு ஒரோவோர சைவங்கிடை
க்கேப்பா, கண்டையாய் மாமிஷங்கள் புலால்களோடுண்டு புசி
ப்பதற்கேயாகும், வண்மையாயுண்டுபேசுதங்கள் குளியாதுன்டு ளைமா
றைபேசுநிஷ்கடையனைதமுண்டு, திண்மையாம்மாமிஷப்புலாதிவர்க்கும்
திகழுடனே தின்பார்கள் சைவந்தானே. ௨௬௧

சைவமென்பார் பேதாதிபதங்களில்லை சாதுரிய பதார்த்தவகை
போசித்திட்டாலும், கைதவங்கள்பிசகாத சுழிகள்போலும் சைவாப
ராதனைப்போல்தவமுஞ்செய்வார், மைதுனங்கள்மெத்தவுண்டு சின
த்தார்க்கு மகாவிஷ்ணுதிருஷ்ணாவதாரமென்பார். வெப்பதவம் பூண்
டாலுஞ்சினத்தார்கள் விருப்பமுடன்சைவமதாயில்லைதானே. ௨௬௨

போகர்சினபதிதேசத்தாருக்கு சாஸ்திரமில்லையென்றுகூறல்.

தானானபுலிப்பாணியையந்தாகேளுதகமையுடனின்னமொருமா
ர்க்கஞ்சொல்வேன், கோனானயெனதையர் காளாங்கிநாதர் கொற்ற
வனார் பாதமது கடாட்சத்தாலே, சேனைதேசமெல்லாங் குளிகை
கொண்டு தெளிவுடனேயெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், மானையமான்
பரிட லசகைகண்டேன் மசத்தானசாஸ்திரங்கள் மெத்தவுண்டே. ()

உண்டானதேசபதி மாண்பரெல்லாம் ஓகோகோ நாசக்கள்
சொன்னவாக்கு, கண்டல்லோசாஸ்திரங்கள் திகம்பார்த்துகாசினியில்
தத்துவத்தில் மிகுந்தோர்போல, மிண்டானவார்த்தைகளும் மிகவுங்
கூறிமேதினியில் கரைகண்ட வித்வான்போல், அண்டர்முனி முக
லானோர்கண்டுயேங்க வவனியிலேசித்தனைப்போல் பேசுவாரே. ()

பேசியே வெகுகோடி மாண்பரெல்லாம் பினத்தினர் சாஸ்திரத்
தின்குப்பல்தன்னை, பூசிதங்கள் கொண்டல்லோ பகட்டுகாட்டி புக
ழுடனேசாஸ்திரத்தைமெய்போற்சொல்லி, ஊசிதமாகத்துவங்கள்
தியானமார்க்கம் உறுதியுடன் நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, வாசித்து
நால்வேதமாறுசாஸ்திரம் வகையுடனேகதைகட்டிவுரைத்திட்டாரே.

உரைத்திட்ட கதையெல்லாம் பொய்யேயாகும் வுத்தமனே
சாஸ்திரங்க ளதர்வணந்தான், கரைத்திட்டமாகலல்லோ மாண்பரு
க்கு காசினியில்தாமுரைத்தார் சாஸ்திரங்கள், நிறைத்திட்டமாகவல்
லோயானுஞ்சென்று நீடாழியுலகுபதிசுத்திவந்தேன், வரைக்கமலம்
வீற்றிருக்குந்தயபார்பாதம் வளமையுட னென்னாளும் பதங்கண்
டேனே. ௨௬௬

பதமானபதமதாவுஞ் சாஸ்திரங்கள் பாங்குடனே மேதினியில்
கண்டேன்பாரையா, மிகமுடனே தர்க்கங்கள்பாகங்கள் மேதினியில்
வெகுபேர்கள்சொல்வாரப்பா, திரமுடனே சாஸ்திரத்தின் தொகுப்
பையெல்லாம் நீதியுடன்மெய்போலே பேசுவார்பார், சதகோடிசாஸ்
திரங்கள் கூறிட்டாலும் சட்டமுடன்சிலபதிக்கிணையாகாரே. உ௫௭

இணையான தென்காசிபதியிலப்பா வெழிலானதேசமதா வதினை
சமூண்டு, சணாகிலே குளிகையதா பூண்டுகொண்டு தாரணியில் சத
கோடிதூரமட்டும், கணமதுவுந்தில்லாமலடியேன்றானும் காசிபதிமா
ண்பசெல்லாங் கண்டுவந்தேன், பிணமதுவு மடிந்தாக்கால் சாஸ்திரங்
கள் பேரானசாங்கியங்கள் மெத்தவுண்டே. உ௫அ

உண்டான சமூசாரிகோடிமாண்பர் வுத்தமர்கள் வேதாந்திகட
ந்தஞானி, கொண்டான முறைதனைக்கெட்டு மையல்கொண்டு ஜெகந்
தனிலேமடிந்தவர்கள்கோடாகோடி, அண்டமுடனாசையந்தன்னளவ்
லாமதிலமேலாங்கொடிகட்டி வாழ்ந்தார்கோடி, புண்டரிககிருஷ்ணா
வதாரனைப்போல் புகழான கீர்த்தியுடன் மடிந்தோர்தாமே. உ௫௯

மடிந்திதோர்மாணுக்கள்மானிலத்தில் மகதேவர் பாதமதுவடை
ந்தோர்கோடி, கடினமுடன் வையகத்தில் வாழ்வுபெற்று காசினியில்
சாத்திரங்கள்மிகவுங்கற்று, அடிமளவு வேதமுதலாகமங்க ளறுபத்து
நாலுசாஸ்திரங்கள், முடியோடு முனிவர்பதந்தாள்பணிந்து மூதா
லகில் கற்றென்ன ஒன்றுங்காணே. உ௬௦

காணவென்றால் மடிந்தவர்க்குசாத்திரங்கள் கைலாயஞ் சென்ற
வர்க்குப்பார்க்கலாமோ, தோணவே வுடல்பொருள்களாவியெல்லாம்
தோற்றமல்மண்ணோடே மண்ணாப்போச்சு, வேணதொரு சாஸ்தி
ரங்கள் பார்த்தாலென்னபார்த்தாலும்வையகத்திலிருப்பாருண்டோ,
பூணவே யாகாதகாளில் மாண்டோர் புகழானவாத்துமமு மிருந்த
துண்டோ. உ௬௧

இருந்துமே வையகத்தில் மாளிகைகட்டிவெழிலான கிரகமதுபோ
வதுண்டோ, திருந்தவேவருடமது ஆறுதிங்கள் திறமானமாளிதனி
லிருந்துகொண்டு, பொருந்தவே பெற்றோர்கள் குடும்பத்தாரை பொ
ங்கமுடன்வம்புகளுங்கூர்வதுண்டோ, வருத்தியேமாண்டதொரு கிர
கந்தன்னை வளமுடனேதாணடப்பார் பாருபாரே. உ௬௨

பாரப்பாகலமரணகாளில்மாண்டோர்பாருலகில்கிரகத்தைவிட்டு
மல்லோ, போப்பாசமுதாயஞ் கைலாயத்தில் சேர்மையுடனடைக்கல
மாய்ச்சென்றதென்னும், சேப்பாவாத்துமமுங்கைலாயத்தில்சிறப்புட
னே சென்றதென்பார்மாண்பரெல்லாம், ஆரப்பாகண்டவர்கள்வை
யகத்திலாருமில்லை வுண்மையிதுபாருபாரே. உ௬௩

பரமேதான் தேகமதுமண்ணாய்ப்போச்சு பாருலகிலாத்துமமுங்
காணார்மாண்பர், சிரேதானெடுக்களிலே பாருங்காணார் சிறப்பானபிர
பஞ்சவாழ்க்கைனைத்தும், வேரேதான் மறுபிறப்புங் கண்டதுண்டோ
வெட்டவெளியாகாய மொன்றுங்காணோம், தரேதான் சென்றதிலே
காணமற்றுன்றிகைத்துமே மாண்பரெல்லாந் திகைப்பார்தானே. ()

தானானகாலாங்கியெந்தநாதா தகமையுள்ளவாக்கதுவும் பொய்
யெண்ணாது, கோனானயென்குருவாம் சற்புருஷன் வாக்கு குவலயத்
தில்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், மானானமகதேவர்படிவிதானம் மார்
க்கமுடன் வயததுவுங்கூறியல்லோ, தேனான தேவாது பாதங்காண
தெளிவான கட்டளைகளுண்டுபாரே. ௨௯௫

உண்டான கட்டளைகளமைந்திருக்க ஓகோகோ சாஸ்திரங்கள்
வேதமென்ன, திண்டான நல்லநாள் தீயநாளும் திகழுடனே மக
தேவர் படைப்பாருண்டோ, சண்டாளமாண்பரெல்லாஞ் சாத்திரத்
தை தக்கபடியுணராமல் மதியீனத்தால், கொண்டபடி யவரவர்கள்
தியானத்தாலே குறிப்புடனே தீயநாளென்றிட்டாரே. ௨௯௬

இட்டாரே தீயநாள்நல்லநாளா யெழிலானசாத்திரங்கள் கூர்வ
துண்டோ, விட்டதுறை யமைந்தபடி மாண்பர்க்கெல்லாம் மேதினி
யில்சாஸ்திரங்கள் மெய்யதாச்சு, நட்டமதுமாண்பர்தன்னால நாதாக்
கள் சாஸ்திரங்களேதுக்காச்சு, பட்டமதுதான்பிறந்த பாவனைப்
போல் பாருலகில்சாஸ்திரமும் பொய்யதாச்சே. ௨௯௭

ஆச்சப்பாவையகத்தில்சாஸ்திரங்கள் வனேகமுண்டுநாதாக்கள்
செய்தநூலில், மூச்சடங்கிப்போனதொரு தேகந்தானும் மூதலகில்
திரும்பிவந்தசேதியில்லை, பாச்சலுடன் சாத்திரங்கள் கற்றுமென்ன
பாங்கானதத்துவங்களறிந்துமென்ன, ஆச்சரியமானதொரு தேகமப்
பா வவனியிலேயிருப்பதுவும் பொய்யுமாச்சே. ௨௯௮

பொய்யாதுதேகமது நிலையில்லாது பொங்கமுடன் சாஸ்திரங்
கள்வேதமென்ன, மெய்யானவாத்துமமுமழியாதென்றுமேதினியில்
கட்டுமுறைவாக்கியந்தான், வெய்யவேசாஸ்திரத்திறுக்கமங்கள்விட்ட
குறையிருந்தல்லோ வெளியுமாச்சு, பையவே யவரறி ஓரணுவுதா
னும் பாருலகிலசையாது மெய்யதாமே. ௨௯௯

ஆமேதான்கெட்டநாள்நல்லநாளாய் ஆகவைக்கவுன்னாலேயாகு
மோதான், போமேதான்கதிரோனின்கலையெல்லாம்பொங்கமுடனே

நல்லநாளென்றிருக்க, வேமேதான் நாளெட்டும்நல்லநாளாய் வேதா
ந்தத்தாயினது கிருபையாலே, ஆமேதாநாதரவர் செய்திருக்க வப்ப
னே நம்மாலேபாவதென்னே. ௨௭௦

என்னவேதேவனதுயெட்டுநாளு மெழிலாகமாண்பருக்குவமை
ந்திருக்க, பன்னவே வெள்ளிதனில் திரவியங்கள் பாருலகிலீவதுவே
தருமமல்ல, சொன்னபடிகாரிதனில்சவளமாகா துப்புரவாய்அருக்க
னில்விருந்துமாநா, தன்மையாய் திங்களதுவாரநாலே நலமுடனே மா
ண்பருக்கு நாட்டினாரே. ௨௭௧

நாட்டமுடன் செவ்வாய்க்கு மேற்குதானும் நலமுடனே பயண
மதுவாகாதென்றும், தேட்டமுடன்புதனுக்குவடக்கேதானும் செம்
மலுடன் பயணமதுவாகாதென்றும், நீட்டமுடன்குருவாரம்ஸ்தான
மாகா கிலேயான நாளெல்லாந்தீயநாளாய், வாட்டமுடன் சாஸ்திரங்
கள் கூறிநக்கவளமுடனேநாளெந்த பலந்தான்காணே. ௨௭௨

காணவேநாளெல்லாம் முறைப்பாடாக காசினியில் சாஸ்திரங்
கள்பார்த்ததாலே, தோணவேயெந்தநாள் நல்லநாளென் றுப்புர
வாய்தன்மனதிலெண்ணலாகும், வேணவே நாளெட்டும்நல்லநாளாய்
விருப்பமுட னும்பாரார்செயதிருக்க, நீணவேமதியீன மாண்பரெல்
லாம் நிலைகெட்டுப்பதிகெட்டு நின்றிட்டாரே. ௨௭௩

சீனபதிப்பெண்களுக்குதீட்டில்லை.

நின்றாரே காலாங்கிநாதர் தம்மால் நீடூழிகாலம்வரை யடியேன்
றானும், குன்றானவவர்பாதந்தொழுதுமல்லோ குளிகைகொண்டு கு
கையேறிமலேதாவ் கண்டேன், சென்றேனே சீனபதிக்கிடபாகத்தில்
சிறப்பான தேசமதுலனேகமுண்டு, வென்றிடவேபலஜாதி மாண்பர்
தாமும் விருப்பமுடன் கண்டல்லோவறிந்திட்டேனே. ௨௭௪

அறிந்தேனே சாஸ்திரங்களனேகமுண்டு வவிர்களது பேதமை
கள்சொல்லொணாது, குறிந்துமே முழுகுநாள் தன்னிலப்பா கூறுன
சாஸ்திரங்கள்மெத்தவுண்டு, முறிந்தசெதாருவுதிரமதுநீட்டேயென்று
முனேயானசங்கநதி முழுகவென்று, நெறிந்துமே ஸ்தானமது செய்ய
வென்று நேரானவாறன்றோஞ் செல்லார்பாரே. ௨௭௫

பாரேதான் ஸ்தானமதுசெய்யநன்று பாங்கான சடங்குகளுஞ்
செய்யநன்று, சேரேதான் ஓமமதுசெய்யநன்று செடிதான தீட்டது

வைக்கழிக்கநன்று, சீரேதான்சாஸ்திரத்தின் தொகுப்பைப்போலே சிறப்பானவைதீகஞ்செய்யநன்று, தீரேதான்தீட்டினது மாரக்கத்தாலே திகழுடனேபொன்றுந்தான் காணார்பாரே. ௨௭௬

காணாரேசூதகங்கள்நேர்ந்தபோதும் கடிதானவேலைமுகஞ்செய்யும்போதும், நீணவே மண்பாண்டந்தனையெடுத்து நீதியுடனஜலக்கரைக்குப்போகும்போது,வேணபடியன்னமதுசமைக்கும்போதும்வேண்டியே விருந்தமுர்தங்கொள்ளும்போதும், ஆணவங்கள் தானொடுங்கிதீட்டேகண்டால் அவனிதனில்விட்டெறிந்து போட்டார்தாமே.

போட்டாரோ பாண்டமது வன்னந்தானும் பொங்கமுடன்காய்ப்பதார்த்தங்கள்பேதம், நீட்டமுடன்சமைத்ததுவும்போட்டிட்டாரோ நிலையான தீட்டதுவும்மெய்யேயாகும், தேட்டமுடனவர்போட்ட வேஷமெல்லாந்தெளிவானவேஷமென்றுசெப்பலாகும், வாட்டமுடன் தீட்டதனில்பிறந்தோர்தமும் வண்மையுடன் தீட்டதவும் மெய்யென்றாரே. ௨௭௮

மெய்யானதீட்ட துவுந்தயங்கியல்லோ மேதினியில்தேகமென்றவுருவுமாச்சு, கையுடனே கருவிகாணுதியோடும் காசினியில் மாதர்களின்கெர்ப்பக்கோளில், பையுடனே வந்துதித்த சற்பாத்திரந்தான் பாலகனே திரண்டுருவாய்வடிவங்கொண்டு, எய்யவே கடவுளது வாத்திறலே யெழிலானசடலமது பிறக்கலாச்சே. ௨௭௯

ஆச்சப்பா சதகோடிமாண்பரெல்லா மப்பனேபிறவிபதுபிதனுலாச்சு, மூச்சுடனேதேகாதிகற்பத்தோடும் மூதுலகைக்கண்டதொரு மானிடமுமாச்சு, பாச்சலென்றபிறவிபது தீட்டேயாச்சு பாங்கானஜடலமதுமண்கூறுச்சு, மாச்சலுடன்மகதேவர் கடாட்சத்தாலே மானிலத்தில் சகலவுயிர்தீட்டாலாச்சே. ௨௮௦

தீட்டென்று சொல்லுவதுதருமமாமோ திகழான லோகமதிமாண்பருக்கு, வாட்டமுடன லோகாதிவையகங்கள் மானிலத்திலெல்லவரும்மதியேகெட்டு, தேட்டமுடன் சாஸ்திரத்தில் தீட்டேசொல்லி தெளிவானமதபேதங்கூறியல்லோ, நீட்டமுடன்மாண்பரெல்லாமிந்தபாகம் நிதிகெட்டுவழிகெட்டு மதிகெட்டாரே. ௨௮௧

கெட்டாரே மானிலத்தில் மாண்பரெல்லாங் கீர்த்தியுடனிந்தவண்ணபாகத்தாலே, சட்டமுடன் சினபதிப்பெண்களுக்கு சாஸ்திரங்கள்ஜாதியில்லைதீட்டுமில்லை, இட்டமதுபோலிருந்து போகஞ்செய்து யெழிலான பிறவிமக்களனேகமுண்டு, அட்டதிசைத் தான்புகழுஞ் சினத்தார்க்கு வன்பானமதியகிலையதிகந்தானே. ௨௮௨

போகர்சிங்கிவிளையாட்டு.

தானனையின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தகமையுள்ள புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனான யெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் யெந்தமக்குச் சொன்னநீதி, பானனகடலேழுஞ் சுற்றுமபோது பாலகனே கருமிகளுக்கருமியுண்டு, மானாகநல்லவர்போல் சினேகிப்பார்கள் மர்மமதை மனதில்வைத்து கொல்வார்பாரே. உஅங

கொல்லவந்த மித்துருவாஞ் சத்துருவின்மார்க்கு குறிப்புடனே சொல்லிவைத்தசிங்கியப்பா, வெல்லவேபவரெனக்குகொடுத்தபாகம் விருப்பமுடனூர்தமக்குச்சொன்னநீதி, புல்லவேசெகஜாலஞ்சிங்கிஜாலம்புகழானசத்துருவைக்கொல்லுஞ்ஜாலம், மெல்லவேமித்துருபோலிருந்துகொண்டு மேதினியில்ஜாலமதை செய்வார்தாமே. உஅச

தாமானஜாலமது வென்னவென்றால் தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன்கண்ணேபாராய், காமேதான்கெவுரியென்ற பாஷாணந்தான் நலமான வெலிப்பகையுந்தன்னேடொக்க, போமேதான் வீரமென்ற காடிதானும் பொங்கமுடன்வெந்தோன்றிகணேயுங்கூட்டி, நீமேதான் செய்யுகின்ற முருகல்தானும் சிறப்பாககணேவண்டு தானுங்கூட்டே.

கூட்டியேகருஞ்சோரா செஞ்சோராதானும் குடிகெடுக்குங்குழஞவின்கணேயுங்கூட்டி, தாட்டிகமாய்ச் சேங்கொட்டைப் பூரந்தானும் தன்மையுடன் சரியெடையாய் நிறுத்துக்கொண்டு, வாட்டமுடன்பாம்பினது விஷத்தாலாட்டி வளம்பெறவே சிமிழ்தனிலே பதனஞ்செய்து, ஆட்டமது ஆடுதற்கு வபணஞ்சொல்வேன் வப்பனே யெந்தனது முறைமைபாரே. உஅசு

சத்துருக்களுக்குச்சிங்கிதாக்குவது.

முறையானமுறைபதுவு மென்னவென்றால் மூர்க்கராங்கருமிகட்குஞ்சண்டாளர்க்கும், கறையானநேத்திரத்தில்கண்டபோது காம்பேசியம்பேசிகுடிகெடுக்கும், திறையானபாவிகட்குயிந்தபாகம் திகழுடனேவுள்ளங்கால்தாக்குவாய்நீ, சிறைகொண்டு மானிலத்தில்நோயுங்கண்டு சீழுகதுகுழிவிழுந்து போவான்பாரே. உஅஎ

போவானேதேகமெல்லாம்புண்ணுமாகிபொங்கமுடன் வையகத்தினைவிட்டு, சாவானசடமொழிந்து ஆறுதிங்கள் சட்டமுடன் காலில்வந்துபணிவானானால், நேர்வான பிணியதுவுந்தீருதற்கு நுட்பமுடன்வெள்ளையென்றகுன்றிதானும், தேவானதழையதுவும்பிடுங்கிவந்து தேற்றமுடன் பாதாளமூலிசேரே. உஅஅ

மூலியென்றசிறுகீரை வேருஞ்சேரு மூன்றாகச் சரிவெடைய்யா வெடுத்துக்கொண்டு, நீலியென்றவுரியப்பா சரிசிரோக்குநிகரினை நிலைவாகப்பாண்டமிட்டு, சாலியருணர்பாண்டமதில்ஜலமேவிட்டுசாங்கமுடன்கியாழமதுசெய்துகொண்டு, நாலிலொருகியாழமது காய்ந்துதானுங்கலமானகியாழமதையிறக்கிடாயே. ௨௮௯

இறக்கியேகியாழமது நாலொன்றாகு மெண்பகலை நீங்கினவாய் நாழியாக, உறக்கம்து வாராமலந்திசந்தி யுத்தமமே யிருவேளைக்கொள்வாரானால், இறமுடைய கியாழமதுவேகத்தாலே திருமேகுழி விழுந்த புண்ணுமாறும், திறமான முன்சொன்ன மூலியப்பா நித்தமுமேமேலரைத்துப்பூசிடாயே. ௨௯௦

பூசியேமண்டலர்தானிந்தபாகம் பொங்கமுடன்தான்குடித்துவருகும்போது, மாசிபடாதேகமதில்வந்தரோகம்வலுவழிந்துநாட்குநாள்குறைந்துமல்லோ, பாசியதுபோல்படர்ந்த சில்விஷயங்கள் பாலகனே மேனிவிட்டுபறக்கும்பாரு, காசினியிலுன்னையப்பா கடவுளாக கருத்தில்வைத்துகாவில்வநறுபணிகுவாரே. ௨௯௧

பணிகுவார்கருமிகளுமுன்னையப்பா பாங்குடனேகுடிகெடுக்கும் பாவிமார்கள், அணியணிபாய்வுன்பாதந்தொழுவாரப்பா வப்பனேயுந்தமக்குத்தருமமுண்டு, துணிவுடனேநீபுமொருசித்தனாக துப்புரவாய் லோகமதிலிருந்துகொண்டு. மணிபோன்ற சின்மயத்தை மனதிலெண்ணி மகிட்சியுடன் லோகமதில்வாழ்குவீரே. ௨௯௨

வாழ்கவென்றால்பாவிகளுந்துரோகஞ்செய்தால் மார்க்கமுடன் மனந்தனிலே வையாமற்றான், தாழ்கவேவவர்களுக்குப்பின்னும் நீதி சட்டமுடன் தான்செய்யமெத்தநன்று, ஆழ்கவெவையகத்திங்கீர்த்திகொண்டு அடுத்தஜெனம் பகையாளியெவர்வந்தாலும், வாழ்கவேயவர்களுக்குச்சோடசாரவண்ணடையுடன் செய்குவதும்தருமம்பாரே.

ரோகர்நோயாளிக்குக்காயகற்பங்கூறல்.

பாரேதானின்னமொருபாகங்கேளு பட்சமுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாயப்பா, கேரேதான்காலாங்கிநாதர்பாதம்நெறிமுறைமைத்தான்வணங்கிநீதியாக, சீரேதான்சிங்கியதுகொண்டமாண்பர் சிறப்புடனே நோயகலுங்காயமப்பா, நேரேதான்தேகமது விறுபோக தீர்க்கமுடன் காயாதிகற்பஞ்சொல்வேன், கூரேதான்கற்பமதைசெய்துமல்லோகொற்றவனே நீகொடுக்கத்தருமமாமே. ௨௯௪

தருமமாமகத்திபருமிர்தபாகம் சட்டமுடன் பூரணத்திற்சொல் லவில்லை, கருமமாதனையறியாமல் மூலிகற்பம் சாங்கமுடன்சொன்னோரே வேறொருத்தரில்லை, திருமகளின்கடாட்சத்தால் காயகற்பம் திட்டமு டன் சொல்லவில்லை பூரணத்தில், குருவானபெருமையர் காலாங்கிநா தர் குறிப்புடனே சொன்னதொருநீதியாமே. உ௯௫

நீதியால் பூமிசர்க்கரையின்மூலம் நிட்களங்கமானதொரு பரங் கிப்பட்டை, சாதியாம்நல்லதொரு மாஞ்சில்தானும் தன்மையுள்ள தண்ணீர்விட்டான்தானும், வேதியாம்முச்சாணை மூலந்தானும் வே கமென்ற கொடிவேலிமூலந்தானும், ஆதியாம்பொன்னினுவாரை மூ லம் வப்பனை நிலப்பனையின் மூலங்கூட்டே. உ௯௬

கூட்டவே கற்பகமாந்தருவின்மூலம் குணமானவெந்தோன்றி மூலந்தானும், நீட்டமுடன் நன்னார்மூலமப்பா நிலையான வெள்ளை யென்ற குன்றிமூலம், நாட்டமுடன்மிதுவென்ன மொன்றுபல்லோ நனினமுடன் சரியெடையாய்நிறுத்துக்கொண்டு, பூட்டகமாய்நித னிலே காயப்போடுபுகழாக மூலமதை பொய்யாய்ச்செய்யே, உ௯௭

செப்பவேகல்லுரலிலிட்டுமைந்தா செப்புகிறேன் பலந்தேனுங் கூடவிட்டு, பையவேமெழுகுபதந்தனி லிடித்து பான்மையுடன் சி மிழ்தனிலேபதனம்பண்ணு, துய்யதொருமெழுகதனையந்திசந்தியுப் புரவாய்த்தானுமல்லோ கொண்டபின்பு, வெப்பவேயாவின் பாலுட னே கொள்ளுவேமென்ற வீறதுவுந்தணியுந்தானே. உ௯௮

தணியுமே முன்போலதேகந்தானும் சட்டமுடன் காந்தியது மின்னலாகும், மணிபோன்றகாயாதிகற்பந்தன்னை மண்டலத்திலுண் டதொருமாண்பருக்கு, துணிவுடனேகளஞ்சிக்குமேலேயப்பா துப் புரவாய்க் கொள்ளுவதும் மெத்தநன்று, கனிவானதேகமதுயிறுகி யல்லோ நயனமது பரிதிமுன்னேஜொலிக்கும்பாரே. உ௯௯

ஜொலிக்குமே பரிதியதுமங்கிப்போகும் தோலுமலருந்தகியுங் கண்ணிற்காணும், லவித்ததொருநேத்திரமுந் நீரேகுன்றிவளமையு டன் கண்ணொளிவு பிரகாசந்தான், ஒலிக்குமேவையகங்கள் கண்ணிற் றோற்றும் ஓகோகோகாலங்கி காயகற்பம், பலிக்குமேபாருலகில் யார்தான்செய்வார்பாலகரேபுண்ணியர்க்குவாய்க்கும்பாரே. ௩௦௦

பொன்மாற்றுயரவும்.

பாரேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு பாருலகில்மாணாக்கள்பி ழைக்கவென்று, சீரேதான்சிடிகையென்றவேதைசொல்வேன சிறப் பானநாதாக்கள்சொன்னதில்லை, நேரேதான்பலபலவாஞ்சாத்திரத்தி ல்நேர்மையுடன்பாடிவைத்தார் சித்தரெல்லாம், தீரேதான் நுணுக்க மென்றவேதைதானுந்திறமுடனேபாடிவைத்தவுண்மைபாரே. ()

உண்மையாய்மாணாக்கள் பிழைக்கவென்று வுத்தமனே யேம மென்றசிடிகைவேதை, நன்மையென்றபாஷாணஞ்சிங்கிதானும் நய மானதாளகமும்பூரங்கூட்டி, வெண்மையெனுங்குசசியென்றவீரந்தா னும்வெளியானகெவுரியென்றபாஷாணந்தான், தண்மையுள்ள துருசு டனே துத்தங்கூட்டிதகமையுள்ளவெடியுப்புக்கூடச்சேரே.

சேர்க்கவேவெண்காரஞ்சீனந்தானும்சிறப்பானநாகமுடன் சூத ங்கூட்டி, ஏர்க்கவேமதியுப்புதானுஞ்சேர்த்து யெழிலான கெந்தகமு ஞ்சாரங்கூட்டி, தீர்க்கமுடன்லிங்கமது வொன்றாய்ச்சேர்த்து சிறப்பு டனேசரியிடையாய்நிறுத்துக்கொண்டு, ஆர்க்கமேமூவகையின்ஜெப நீராலேவப்பனேநாற்சாமமரைத்திடாயே. ௲௦௲

அரைத்துமேயில்லையதுலருவாய்ச்செய்துவன்பான ரவிதனிலே காயப்போடு, வரைக்கலம்போலாகப் பீங்கான்தன்னை வளமுடனே தான்வைத்துப்பீங்கான்மூடி, இரையான சீலையதுவலுவாய்ச்செய்து இட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து, கரைபோல பூமிதனில் குழி தானப்பாசுத்தமுடன் சாணீளம்குழிதான்செபயே. ௲௦௪

செய்பவேகுழிதனிலேமணலைக்கொட்டிசிறப்புடனேமேலதனி ல்பீங்கான்வைத்து, பையவேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டி பாங்குபெ றபுடமதுவும்யெருவுபத்து, வெய்பவேசுடாறிக்குளிர்ந்தபின்பு வே தாந்தத்தாய்தனையேமனதிலுன்னி, உய்பவேசெந்தூரந்தனை யெடுத் துவுத்தமனே குழிக்கல்லிற்றன்னிற்போடே. ௲௦௫

போடேதான் பின்னுமந்தசெயநீர்தன்னால்பொங்கமுடன் தான ரைப்பாய்நாலுஜாமம், நீடேதான்சிறுபில்லைத்தகடுபோலாம்நிட்களங் கமாகவல்லோபில்லைசெய்து, நாடேதான்ரவிதனிலேகாயவைத்து ந லமாகமுன்போலப் பீங்கான்தன்னில், கூடேதான்வில்லையதுவுள்ளே வைத்து சுத்தமுடன் சீலையது வலுவாய்ச்செய்யே. ௲௦௬

வலுவானசீலையதுரவியில்வைத்துவளமுடனே காய்ந்தபின்புயெ டுத்துமுன்போல், மலுவானபுடமதுவும் போட்டுமைந்தா மார்க்கமு

டன் தியாறிபெடுத்துப்பார்க்க, சுலுவானசெந்தூரமென்னசொல்வே ன்சுந்தரவேசத்திசிவமதிலேகாண்பாய், வலுவானசெந்தூரமிதற்கீடு ண்டோ வையகத்தில்சித்தர்முனி சொல்லாரன்றே. ௬௦௭

அன்றானசெந்தூரமிந்தபாகம்வப்பனே புடம்பஞ்சதசமுமாகும் வென்றிடவேபுட்டமதுவும் போட்டுமைந்தா விருப்பமுடன்தானெடுத் துசிமிளில்வைத்து, குன்றானமகமேரு செந்தூரத்தை குறிப்புடனே பாச்சுதற்குவகையைக்கேளீர், தென்றிசையில் பொதிகைமுனிகும்ப யோனி செப்பவில்லையிந்தமுறைசெப்பார்தானே. ௬௦அ

தானானகுன்றியிடைசெந்தூரத்தைத் தகமையுள்ளவாறுமாற்றா ணியாக, கோனானயென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் சொ ன்னதொருநீதிபோலே, பானானபரித்தகடு லேசாய்த்தட்டிபட்சமுட ன்களஞ்சிக்குக்குன்றிவீதம், மானான மூவகையின்ஜெயநீராலேமயங் காமல் செந்தூரங் குழைத்துக்கொள்ளே. ௬௦௯

கொள்ளவேசெந்தூரந்தன்னையப்பா குறையாமல்களஞ்சியென் றபொன்தகட்டில், மெள்ளவேபுத்தீசவிறதுபோலே மேன்மையுடன் தான்தடவிசெப்பக்கேளீர், வள்ளலுடன்காவிக்கால் தானுங்கூட்டிவ ளமானயெருச்சாம்பல்தன்னிற்சேர்த்து,உள்ளபடிரெண்டையுந்தான் ரேசித்தல்லோ, வுத்தமனே தகடதனை வைக்கக்கேளே. ௬௧௦

கேளப்பாகாவிக்கல்யெருவுக்குள்ளே கெவனமுடன் பரித்தகட் டைமேலேவைத்து, நாளப்பாபோகாமல் தீயைமூட்டி நலம்பெறவே தகடதனை உள்ளயர்த்தி, சூளப்பாபுடம்போடவரணமாகிசுந்தானே வரணமதுசொல்லொணாது, ஆளப்பாயிப்படியேவறுபுடமுந் தீர்ந்தா ல் வப்பனேதங்கமெனறவரணமாச்சே. ௬௧௧

ஆச்சப்பாவரணமென்றயேமந்தன்னை வப்பனேமூசையிட்டுவுரு க்கிப்பாரு, மூச்சடங்கிவரணமதுயேரியல்லோ மூணையான யேமமது பசும்பொனாச்சு, பாச்சலென்றபிறவியுதங்கமச்சு மகத்தானசுய த்தங்கமிதற்கீடாமோ, பேச்சொன்றுங் கூறார்கள்பிறவித்தங்கம் பெ ழிலானசாயமென்ற தங்கந்தானே. ௬௧௨

தானான தங்கமதபிரகாசந்தான் சதகோடிசூரியருக்கொப்பே யாகும், கோனானசித்தமுனி ரிஷிகள்தேவர் குவலயத்திலெந்தனைப் போல்கூறவில்லை,தேனானமனோன்மணியாள்பூசைக்காகசெப்பியதோ ர்விதமையதுவரணம்பொன்னும், மானானபொன்னிதுதானெவர்தான் காண்பர், மகத்தானசிவயோகிக்காண்பார்பாரே. ௬௧௩

குடவன்பொன்.

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனேபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நேரேதான்செந்தூரந்தனையெடுத்து நேர்மையுடன் முன்சொன்னநீரலாட்டி, சீரேதான்குடவனையேதசபுடமிட்டு சிறப்பாகமருந்தனையேமேலேபூசி, நீரேதான்சொன்னபடிமார்க்கமப்பா நிறுதியுடன் புடம்போடபொன்மாற்றாமே. ௩௧௪

மாற்றானபொன்னதுவுமென்னசொல்வேன் மகத்தான தங்கமதுபிறவிக்கொப்பாம், நாற்றமுள்ளகுடவனதுகட்டிப்போச்சுநலமான நாதாக்கள்கண்டதில்லை, கூற்றமென்னுஞ்செம்பதுவும் வூறலேகிருணமானநாகமதுசிறல்கின்று, ஏற்றமதுவாராமல் பொன்னேயாகியெழிலானமாற்றதுவுங்காட்டுந்தானே. ௩௧௫

காட்டுமேகுடவனிலே பெட்டுமாற்று கண்காணவித்தையடா ரீதிகள்வித்தை, நீட்டமுடன்சமுசாரிக்கானவித்தை நிலைபானவித்தையதுவேறுண்டோசொல், பாட்டனார்காலாங்கிநாதனப்பா பண்டையுள்ள காலாங்கிநாதருக்கு, சூட்டியதோர்யிவ்வேதை சூக்கும்வேதைசூட்சமுடன்காட்டிவிட்டாரையர்தாமே. ௩௧௬

தாமானபாட்டனவர்காலாங்கிக்கு தயவுடனேகூறினதோர்வேதைமார்க்கம், நாமேதான்பட்சம்வைத்து யெந்தன்மீதாலமுடனேயோதிவைத்தசுளுக்குவேதை, போமேதான்வையகத்தில் பொய்பாகாமல் பொங்கமுடன்மாணாக்கர் பிழைக்கவென்று, வேமேதான் மேதினியில்பலநூல்பார்த்து வேகமுடன்வோதிவைத்தார் வையகத்தோர்க்கே. ௩௧௭

வையகத்தோர்பிழைக்கவென்று கருமானங்கள் வகையுடனே சொல்லுகிறேனைமைந்தாபாரு, பொய்பாது யென்றுருவாங் காலாங்கிவாக்குபூதலத்தில்மெய்யாகும்பொய்யேயில்லை, மெய்யான நூல்பார்த்துமாண்பருக் கமேதினியில்கண்டறிந்தசுளுக்குவேகை, செய்தாலுங்கைகூடுமேமவேதை செப்பினேரெந்தன்காலாங்கிதானே. ௩௧௮

தம்பாக்குவேதை.

தானென்னமொருகருமானங்கேள் தகைமையுடனுரைப்பேன் மைந்தாபாரு, கோனனெயன் குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, கேளனசெப்பதுவுங் குலமோராகும்நெகிளிவானசெம்பதனையெடுத்துக்கொண்டு மானைமகேனன்பணியாள்சித்தருபி மகிழ்ச்சியுடன்தானரைத்து கவசம்போடே. ௩௧௯

போடேகேவசமதுசெய் தமைந்தா பொங்கமுடன் ரவிதனிலே காயவைத்து, நீடேதான்கோழியென்றபுடத்தைபோடு நிட்களங்க

மாக்கியல்லோகத்திசெம்பாம், கூட்டேதான்செம்பதுவும் ஆறலேவிரு ணமானகாந்திபதமிகவுண்டாச்சு, ஆடேதான்செம்பதுவு மென்ன சொல்வேனப்பனே சத்திசிவமிதிற் காண்பாயே. ௩௨௦

காண்பாயேயிந்தமுறைபத்துவிசைபோடு களிப்பானசெம்பது வும்ஆறலற்று, ஆன்பானவல்லிமலர்போல்நிறந்தான்வப்பனேசுந்தரா யென்னசொல்வேன், வீண்போகாதிந்தமுறை செய்துமல்லோ விரு ப்பமுடன் முன்சென்னசெந்தூரத்தை; நான்படவேரவிதனையேயுரு க்கிகொண்டுகலம்பெறவேசெந்தூரம் பத்துக்கொன்றே. ௩௨௧

ஒன்றானசெந்தூரமென்னசொல்வே னுத்தமனேபத்துக்குவொ ன்றேயீய்ந்து, குன்றானசெம்பொன்றுக்கூடச்சேர்த்து கொற்றவனே வாரடித்துப்புடத்தைபோடு, வென்றிடவேசொகுசாவின் கடைதான ப்பாவித்தகனேசிவவேடம் பூண்டோர்க்கெல்லாம், நன்றானகவசகு ண்டலத்திக்காதிராயகனேயென்னசொல்வேன் வதிதம்பாரே. ௩௨௨

மெற்சொன்னசெந்தூரத்திற்குஜெபநீர்,

பாரேதான்முன்சொன்ன செந்தூரத்தைப் பட்சமுடன்செய்வத ற்குமைந்தாகேளு, சீரேதான்மதியுப்புசீனத்தோடு சிறப்பானவுவரு ப்புகூடச்சேர்த்து, நேரேதான்வாயென்றபாத்திரத்தில் நெடிதான செயநீராவிறக்கிமைந்தா, நீரேதான் சீசாவிலடைத்துக்கொண்டு நிக மானசெந்தூர மரைப்பாய்தானே ௩௨௩

தானனசெயநீரின்போக்கைதானும் தண்மையுள்ள நாதாக்கள் சொன்னதில்லை, கோனனையெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தாமுரைத்தமுறைப்பாடெல்லாம், பானைவைபகத்தோர் பிழைக்க வென்று பாருலகில்பாடினவத்த குருநூலாகும், வேனனசாத்திரத் திலுள்ளவாராய்ந்துவிட்டகுறையிருந்தோர்க்குலபிக்கும்பாரே. ௩௨௪

செம்புகத்தி.

பார்க்கவென்றுவின்னமொரு கருமானம்பார் பாடுகிறேன் புலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, தீர்க்கமுடன்பேரண்டந் தலைபண்டந்தான்திற மானஓடதுவுங்கொண்டுவந்து, ஆர்க்கலேவெடியுப்புக்கூடச்சேர்த்து வப்பனேமூலிகையின்செயநீர்தன்னில், ஏர்க்கவேநாற்சாம மரைத்து பாலாயெழிலாக வில்லைதட்டிக்காயவைப்பாயே. ௩௨௫

காய்ந்தபின்புதனையெடுத்து வோட்டிலிட்டுகசகாமல்சீலையதுவ லுவாய்ச்செய்துதோய்ந்துமேலாகமென்றபுடத்தைப்போடுதுப்புர

வார்ப்புடமாறியெடுத்துப்பாரு, மாய்ந்துமேவெடியுப்புச்சத்துருவுஞ் சேர்ந்துமகத்தான பற்பமதுயென்னசொல்வேன், தீய்க்கதொருபற் பமதையெடுத்துமைந்தா திறமானசிசாவிற்பதனம்பண்ணே. ௬௨௬

பண்ணவே ரவிதனையேயெடுத்துநீயும் பான்மையுடன் தானுரு க்கிராசமீவாய், எண்ணவேசெம்புக்குபாதியீவர் யெழிலானபற்பமம தையென்னசொல்வேன், உண்ணவேசோறுதின்னவேண்டுமென்றால் வுத்தமனேசெம்புசுத்திப்போதாதோதான் வன்னமுடன் செம்பத னையுருக்கிமைந்தாமகதேவர்கவசகுண்டலஞ்செய்வாயே. ௬௨௭

செய்யவே சிவயோகிவேடம்பூண்ட தேசத்தோர் நண்பருக்குயி ந்தவேதை, உய்யவே தான்கொடுக்க மறுதர்மமாகும்வுத்தமனேசமு சாரிக்கானவித்தை, துய்யதொரு செம்புவித்தை யிதுதானப்பா து ப்புர வாய்கலசகுண்டலத்துக்காதி, பையவேயுந்தமக்கு வுபதேசிப் பேன்பாங்குபெறகர்மிகட்குச்சொல்லாரன்றே. ௬௨௮

சொல்லான சொல்லிதுதான்சிவவேடந்தான் துப்புரவா யிருப் போர்க்குயீயநன்று, புல்லானமாண்பர்களில் தருமிகளுமுண்டு புக ழானதருமிகட்குயீயநன்று, கல்லானகருமிகட்கு கொடுக்கலாகா கப டன்றிமெய்சொல்லுவோர்குடுக்கநன்று, வல்லகொருசித்துமுனிவே தையப்பா வளமையுடன் செய்பவர்க்குசித்தியாமே. ௬௨௯

சூதவெள்ளி.

சித்தியாம் யின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் சிறப்பான நாதாக் கள்சொன்னதில்லை, முத்திபெறநடுகளவு ரசமேநின்றால் மூனையான மோசமதுப்பெறவேயாகும், சத்திசிவம் சூதமதிற் காணலாகும் தா ரணியில்கண்டவனேவாதியாவான், வெற்றிபெறகெந்தகமும் பலமை ந்தாகும்விருப்பமுடன்பூநாகம் பலமைந்தாமே. ௬௩0

ஆமேதான் லிங்கமதுபலமைந்தாகும் வப்பனேயெரிகாலன் பா லர்லாட்டி, தாமேதான்கோளாறுநேரிடாமல் காட்சியுடன் ரவிதனி லேகாயப்போடு, வேமேதான்மறுபடியும்பொடியாய்ச்செய்துவிருப் பமுடன் செய்யுமந்தமுறைகளேகேளு, நாமேதான்மதியதுவுந்துலமூறு கும்நன்மையுடன்செய்யுகின்றவரிசைகேளே. ௬௩௧

கேளப்பாவெள்ளிதனை குகையிலிட்டுகெவனமுடன் வுருக்கியல் லோ செப்பக்கேளு, தூளப்பாமுன்சொன்ன மருந்தையல்லோ துப் புரவாய்க்கிராசமதுயீவாய்தானும், நாளப்பாபோகாமல் மூசை தன்

லை நலம்பெறவேவுடைத்துப்பார்களங்கேபோகும், பாளப்பாபோகாம ல்சாள்ந்துதன்னை பட்சமுடன்றானெடுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௩௨

செப்பவென்றால்காவில்லைப் பாவுமில்லைரோகங்களிலே ரசிதமெ ன்றகுளிகையாச்ச, ஒப்பமுடன்குளிகைதனை யெடுத்துபூபா வுத்தம னேகலசமதில்சூதமிட்டு, தப்பிதங்கள் நேராமல் 'சூதந்தன்னில் தக மையுடன்குளிகைதனைகலசத்திட்டு, ஒப்பனையாய் வாய்மூடிசீலைசெய் துவுத்தமனேநெருப்பதனிற் காச்சிடாயே. ௩௩௩

காச்சியே கலசமதைத்திறந்துபாரு கனமானசூதமது வெண் ணெய்போலாம், ஆச்சரியமானதொரு சூகவித்தை வப்பனே யாரறி வார்மாண்பரப்பா, கூச்சலுடன் தானொடுங்கி சூதந்தானும் கொற்றவ னேன் கீழ்கிற்கும்வெண்ணெய்தானும், பாச்சலுடன்குளிகையது மே லேநிற்கும்பண்பான குளிகைதனைப் பதனம்பண்ணே. ௩௩௪

பண்ணவென்றால் சூதவெண்ணெய் தானெடுத்து பட்சமுடன் காந்தமெழுமுகைதன்னை,' எண்ணவேதானடைக்துச் சீலைசெய்து பெழிலாகத்தானுருக்கியெடுத்துப்பாரு, நண்ணவேவானத்துமீன்றா னப்பா நலமானவெள்ளியதுவென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன்வெ ள்ளிதனை 'சிவயோகஞ்செய்து சித்தனைப்போல்தானிருந்துவருந்தி டாயே. ௩௩௫

அருந்தவே வருமைவருங்காலந்தன்னில் வப்பனேசிவயோகம் வாறியுண்ண, இருந்தவேயாருவர்முக மேசவேண்டாம் நீரமுடன் சினமதுவங்கைக்குள்ளாச்சு, பொருந்தவேதனக்குகந்த சீஷன்தேடி பொங்கமுடன்குணங்கண்டு குறியுங்கண்டு, மருந்திணுடகைபாகஞ் செய்பாகத்தைமன்னவனே யவன்றனக்குப்போதிப்பாயே. ௩௩௬

போதித்து வெகுகாலஞ்சென்றபின்பு பொங்கமுடன் வுள்ளுண வும்மிகவே யோதி, சாதித்துவுபதேசங் கூர்ந்துமைந்தசட்டமுடன் சின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, ஆதித்தன்சந்திரனுமறியாமற்றான் அப் பனே தன்மனதிலொடுக்கமாகி, சாதித்துவாதமென்றவித்தைதன்னை சட்டமுடன் கார்த்திருந்துசாதிப்பாயே. ௩௩௭

சாதிப்பாய் நல்லோர்கள்நீபோருண்டுசற்பனைகள்கண்டல்லோ மிகவாராய்ந்து, வாதிபாற்தெரிந்தவர்போல் வாதுபேசி வந்தன்னைக் தடுத்தல்லோ தர்க்கங்கூறி, நீதியாய் நூல்தெரிந்த நிபுணனைப்போல் நிஷ்டூர முனைப்பேசிநிகழ்த்துவான்பார், பார்வதிசடையணிந்த தம்பி ரான்போல்பலவேஷம் போட்டல்லோ பகட்டுவாரே. ௩௩௮

பகட்டுவாரவர்வலையில் சிக்கவேண்டாம் பாருலகில்வெகு கோடி கவலையோடும் முகடதுவின் முன்னின்று நீதிபார்த்து முனையானராசி முதலுறவுகண்டு, இகபரமு முள்ளளவும் வையகத்தில் பெயலாக சீஷனென்றேவுறுதிகொண்டு, சகமுழுதும்சதாகாலமுன்னையப்பா சட்டமுடன் துதிக்கும்வழி தேடிக்கொள்ளே. ௩௩௬

போகர்செம்புவித்தை.

கொள்ளவென்று வின்னமொருமார்க்கங்கேளு கொற்றவனே சரக்கதுதான்செப்பக்கேளு, விள்ளவேபூரமதுவொன்றேயாகும் வித்தகனே வீரமதுவொன்றேயாகும், மெள்ளவே ருதமதுவொன்றேயாகும் மேன்மையுடன்கெந்தியதுவொன்றேயாகும், உள்ளபடி லிங்கமது வொன்றேயாகும் வுத்தமனேகெவுரியதுவொன்றுகூட்டே,

கூட்டியேகாரமது வொன்றுசேர்த்து கொற்றவனே நிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, மாட்டியேசாற்சாம மரைத்தபோது மன்னவனே மெழுகதுபோலாகும்பாரு, தாட்டிகமாய்மாத்திரைகள் செய்துமே தானசட்டமுடன் ரவிதனிலுலர்த்திவைத்து, நீட்டமுடன்செய்யும் வகைவரிசைகேளு நீதியுடன்கைபாகங்கண்டிடாயே. ௩௪௧

கண்டதொரு செய்பாகஞ்சொல்வேன்கேளு கருத்துடனே செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா, விண்டபடி திலமதுவு மாணடையாகும் விருப்பமுடன் தானெடுத்துக்குகையிலிட்டு, அண்டமுடனுருக்கி மருந்தையப்பாவப்பனே செம்புக்குப்பாதியாக, வண்டலதுபோவதற்குங்ராசமீவாய் வரிசையுடன்றுவெடுத்துவண்மைபாரே. ௩௪௨

வண்மைமாஞ் செம்பதனைத்தகடடித்து வளமைபெறபூங்காவிதன்னிலப்பா, சண்டமாருதம்போல லவணஞ்சேர்த்து சட்டமுடன் நிம்பழத்தின்சாற்றாலாட்டி, கொண்டபடிமேலதனில் தகட்டிற்பூசி கொற்றவனேபுடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு, பண்டிடுவகிருஷ்ணுவதானைப்போல்பட்சமுடன் துலங்கியது மின்னும்பாரே. ௩௪௩

மின்னவே செம்பதுவுமென்னசொல்வேன் மேதினியில் நாதாக்களாடுங்கூத்து, பன்னவேசெம்புதனை யெடுத்துமைந்தா பட்சமுடன்நதிதனிலேநாலுக்கொண்டு, துன்னவேதானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய் மதியதுவுஞ்செம்புமாச்சு, கன்னபுரி வேந்தனிடஞ் சென்றுமல்லோ கருவான வித்தைதனைக்காட்டிடாயே. ௩௪௪

காட்டவென்று வூந்தனுக்குச்சோடசாரம் கனமுடனேசெய்தமல்லோ மணந்தான்கொள்வீர், ஆட்டவொண்ணுவாட்டமதுசெம்பி

நாட்டமவப்பனேகூர்வதர்க்குநாவுமில்லை, தேட்டமுடன் செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா தெளிவான தங்கமதுபத்துக்கொன்று, தாட்டிக மாய்த்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரு தங்கமென்றசெம்பதுவுஞ்சொல் லொண்ணாதே. ௩௪௫

வொன்றாது தங்கச்செம்பிதுவேயாகும் ஓகோகோகோநாதாக்கள் கூர்ந்ததில்லை, அண்ணார்ந்துபார்த்தாலுங் கண்ணேகூசும்வப்பனேநட ராஜாவிக்கினந்தான், மண்ணாலேகருவதுங்கட்டியல்லோ மார்க்கமு டன்செய்து வைத்தார்கருவூரார்தான் திண்ணமுடன்பரிசனமாஞ்செ ம்புவேதைசெப்பினேன் லோகமதிமாண்பருக்கே. ௩௪௬

மாண்பான மாண்பருக்குயிந்தவேதை மார்க்கமுடன் யார்சொ ல்லப்போறாரப்பா, விண்போன்றகருமிகட்டு பாவிகட்கும் விள்ளாது சொன்னாலும்விள்ளாதப்பா சாண்கொண்டசிறு பாலர்புத்திமானோர் சட்டமுடன் சொன்னாலுங்கண்டுகொள்வார், ஆண்பான வித்தையதி வதிதனைத்தைவப்பனே சிவயோகிக்காகுந்தானே. ௩௪௭

அபினிசெம்பு.

தானானபின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் தகமையுடன்மாணாக் கள்பிழைக்கவென்று, கோனானயென்தையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற வளுரெத்தனுக்குவுரைத்தநீதி, மானானமனோன்மணியாள்பாதப்போ ற்றி மகத்தானசெம்புதனைகூறுவேன்பார், தேனானசெம்பென்றமேதா ட்டிதன்னை தேற்றமுடன்றுண்டுத்துசெப்பக்கேளே. ௩௪௮

செப்பவென்றால்முறையதனைசொல்வேன்பாருதெளிவானபுலிப் பாணிமைந்தாகேளு, ஒப்பமுடனபினியதுஒன்றேயாகு மொளிவான தொட்டியதுவொன்றேயாகும், செப்பமுடன்காரமதுவொன்றேயா கும் செடிதானசாரமதுவொன்றேயாகும், செப்பவேகுழிக்கல்லில் தன்னிலிட்டு செயம்பெறவேதானறைத்துவரிசைகேளே' ௩௪௯

வரிசையுடன்முறைபோடுங்குறைவில்லாமல் வளம்பெரியமூசை தனிலடைத்துமைந்தா, பரிசையதுபுகைகொண்டுமேலிடாமல் பட்ச முடன்சீலையதவலுவாய்ச்செய்து, கரிசலதுவாராமனுருக்கிமைந்தா கனமானமூசைதனையுடைத்துபாரு, துரிசானகளிம்பதுவும்நீங்கியல் லோ துப்பற்றசெம்பதுவுமாகும்பாரே. ௩௫௦

பாரேதான் செம்பதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, சீரேதான்செம்பதுவு மெடுத்துமைந்தா செயம்பெற்றே யோடதனிலூதிப்போடு, நேரேதான்செம்பதுவு மூறவேகி நெடிதான கவசகுண்டலத்துக்காதி, ஆரேதான் செய்வார்களிந்த பாகம் வப்பனே விதியாளிக்கமைக்கும்பாரே. ௩௱௧

விதியான செம்புதனை யெடுத்துமைந்தா விருப்பமுடன் தான்போகும் வழியைக்கேளு, மதியான வெள்ளிதனில நாலுக்கொன்று மகத்தான செம்புதனைக்கொடுத்தாயானால், பதிபானமதியதுவும்பழுப்பேயேறி பாங்கானசெப்பதுவுந் தங்கச்செம்பாய், துதியான சிவத்துக்கு வுறுதிசெம்பொன் றுறையானவழிபாடு முறைபாடாமே ()

பாடானசெம்பதுவுமென்னசொல்வேன் பாரினிலேநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, நாடாண்மைகொண்டதொருசித்துவேதை தகமையுள்ள புத்திமானறிவான்பாரு, நாடானவையகத்தில் கருமிமாண்பர் நன்மையுடன்கதைபேசி முறைகள்பேசி, சாடானநயம்பேசி காமும்பேசி சார்பானமுறைதனையே கேட்பார்பாரே. ௩௱௩

கேட்டாலும் முறைதனையே கொடுக்கவேண்டாம் கெடியான மாண்பருக்குக் கொடுத்தாயானால், வாட்டமுடனுன்றனைதான் தெரித்துப்போகும் வளமுடனே நாதாக்கள் சொன்னவாக்கு, தேட்டமுடன் நண்பருக்குக் கொடுத்தாயானால் தெளிவான சிவயோகங்கிட்டும்பாரு, ஆட்டமது செம்பினது ஆட்டமல்லோ அவனிதனில் யார்காண்பார் வதிதம்பாரே. ௩௱௪

நாகக்கட்டுசெந்தூரம்.

பாரேதா னின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாண்மையுள்ள புலிப்பாணிமைந்தா பாரு, நேரேதான்நாகமொரு சேர்தானுதும் கிலபான யிலுப்பை நெய்தன்னிலப்பா, சீரேதான்நாகமதையுருக்கிக்கொண்டு சிறப்புடனே சாரமதைகிராசமீவாய், நீரேதான கிராசமது கொடுத்துமல்லோ திறமுடனே யிலுப்பைநெய்யி லுருக்கிச்சாயே. ௩௱௫

சாய்க்கவே நாகமதுசுத்தியாச்சு தகமையுடன்மூலைந்துதரமே சாய்க்க, வாய்க்கவேநாகமதுகண்ணொடுங்கி வளமானநாகமது சவளை போலாம், நாய்த்துளசிமூலிதனை யரைத்துமைந்தா நலமான நாகத்துக்கவ்கிழட்டி, மாய்க்கவே சிலையது வலுவாய்ச்செய்து மறவாமல் கோழியதுபுடமூர்தானே. ௩௱௬

தானானபுடமதுவுமிப்படியேபோடு தன்மையுள் ளநாகமதுகண்ணடங்கி, வேனுனவெள்ளியதுவுருக்குபோலே வெருசோதி நாகமப்

பாயென்னசொல்வேன், கோனார முன்சொன்ன மூலிதன்னால் கொ
ற்றவனேபுடமூன்றுபோடும்போது, மானாக நாகமதுசிறலற்று மார்க்க
முடன் வெள்ளிபோலிருக்கும்பாரே. ௫௫௭

இருக்குமேவெள்ளியென்ற நாகந்தன்னையெழிலாகத் தானெடு
த்துசெப்பக்கேளீர், நொருக்கியேநாகமதை யெடுத்துமைந்தா கோக்
கமுடன் சூதமதுசரியாய்ச்சேர்த்து, பருக்கியேகெந்தகத்தின் தயிலத்
தாட்டிபாங்குபெற ரவிதனிலேகாயவைத்து, தெரிக்கவே குழியம்மி
தன்னிலிட்டு தெளிமையுடன்பொடிபண்ணி செப்பக்கேளே. ௫௫௮

செப்பவென்றால் காசியென்றகுப்பிதன்னில் சிறப்புடனே மரு
ந்தையெல்லாந்தகையிலூட்டி, ஒப்பமுடன் மரக்கல்லால் கொண்டு
மூடி வுத்தமனேசீலைபதுமேழுஞ்செய்து, தப்பிதங்கள் வாராமல் பா
ண்டந்தன்னில் தன்மையுடன்மணலைதலைக்கிழமைத்து, அப்போதே
மணலதனை மேற்பொதிந்து வண்புடனேபாண்டமதைசீலைசெய்யே.

செய்யவே சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து திறமுடனே தானெறிப்
பாய்நாலுஜாமம், வெப்பவேநாற்சாமமெரித்தபோது, வேதாந்தத்தா
யினது செந்தூரந்தான், அப்பபுகழ் யிராஜாதிராசர்தானும் துப்புர
வாய் வருணமனலற செந்தூரத்தை, பையவேசோதித்து வுந்தனைத்
தான் பட்சமுடனேகேட்டுவழியறிவர்தாமே. ௫௬0

அறிவான்செந்தூரமென்னசொல்வேன் வப்பனே குன்றியிடை
த்தாலெடுத்து, முறியாதவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று முனையா
சத்தானுருக்கி கொடுத்துப்பாரு, குறியான மாற்றதுவுமேழதாகும்
கொற்றவனே நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து, மறிபோன்ற மூசைதனி
லுருக்கிக்கொண்டு மயங்காமல்புடத்தகடாய் வடித்துப்போடே. ()

அடித்துமே தகடதனை யருண்மைந்தாகே ளப்பனேமுன்சொ
ன்னசெந்தூரத்தை, நடிக்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய்
நாதாந்த தேவியவளின் தாள்பணிந்து, படியானசெந்தூரம் பரித்தகட்
டில் பக்குவமாய்த்தானபூசிப்புடத்தைப்போடு, கடியானகடிசதுவும்
மிகவேநீங்கி கனகமென்றதங்கமது வாகும்பாரே. ௫௬௨

தங்கமாம் யிரிதியென்றபிறவியாச்சு தாரணியில்லாதாக்கள் செ
ய்யும்வேலை, பங்கமதுநேராதுவொருக்காலுந்தான் பாரினிலே தரு
மிகட்குகிட்டும்பாரு, குங்குமப்பூநனைனிறமாந் தங்கந்தங்கம் குவலய
த்திலகாண்பதுவுமறிதேயாகும், சங்கமென்றகுகைதனிலேயிருக்குஞ்
சித்தர் சட்டமுடன்செய்கின்ற பாகந்தானே. ௫௬௩

திரிவங்கச்செந்தூரம்.

தானுனபின்ன மொருபாகங்கேளு தன்மையுள்ள செந்தூரந் திரிவங்கந்தான், கோனுனகரிவங்கம் வெள்வங்கந்தான் கொற்றவனே காகயதுசரிபாய்க்கூட்டி, மானுனஜெயநீரமென்னசொல்லேன் மகத்தான வாறுவகைஜெயநீர் தன்னில், பானுனமூன்றுவகைத் திரிவங்கந்தான் பட்சமுடன் குகைதனிலேவுருக்கித்திரே. ௩சுச

உருக்கியே ஜெயநீரில்தாக்குதாக்கு வுத்தமனேசாகமதுகண்ணுறங்கி. பெருக்கமுள்ள கன்னாதுவுக்தாஞ்சேங்கி பேரானசவனையது பேரலேபாகும், நெருக்கமுடன்கூநமது நிகராய்ச்சேர்ந்து நேர்மையுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா. பொருக்கவேநெகந்திபுது நாலுக்கொன்றுபொங்கமுடன் நான்சேர்த்து வரைக்கக்கேளே. ௩சரு

கேளப்பாகெந்திபுடன் தாரக்கூட்டி கெடியான மனோசிலையுந் துருகவீரம், நாளப்பாபோகாமல் மிடைதானொக்கநாயகனே கெந்திபிடைத்தானுங்கூட்டி, ஆளப்பா வாறுவகைஜெயநீர்தன்னால்வப்பனே நாற்சாமமரைத்துமேதான், பாளப்பாபோகாமல் நிழலுலர்த்தி பாலகனே முன்போலப் பொடிசெய்வாயே. ௩சுசு

பொடியானமருந்ததனை யெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடன் காபியென்றமேருதன்னில், படியளவாய்க் குப்பிதனிற் பாதியிட்டு பாலகனே யேழுசீலை வலுவாய்ச்செய்து, வடியுடனேரவிதனிலே காயவைத்துக்கனமானவாலுகையா மேந்திரத்தில், நுடியாகநாற்சாமமெரித்தபோது துப்புரவாய்ச்செந்தூர மாகும்பாரே. ௩சுஎ

லோகப்பாய்ச்சல்.

பாரேதான் செந்தூரந் தனையெடுத்துப்பாங்குபெற வெள்ளிசெம்பில்பத்துக்கொன்று, நிரேதான் தானுருக்கிதுருவெள்ளீய நிறமானமாற்றதுவுங்காணும்பாரு, சீரேதான்வோட்டிவிட்டு ஆகிப்போமு சிறப்பானமாற்றதுவுமெட்டதாகும், கேரேதான் பத்துக்கோர் தங்கஞ்சேர்க்க நிலையானமாற்றதுவுமாகும்பாரே. ௩சுஅ

ஆருமேதங்கமது வென்னசொல்வேனுகாகா நாதாக்கள் செய்யும் வேதை, ஏருமேசெந்தூரந்தனையெடுத்து யெழிலானகுடவனிலே கொடுத்துப்பாரு, போகுமேவூதலது பேசிபல்லோ பொங்கமுடன் மாற்றதுவு மாணிக்கத்தங்கம், பாருமேதங்கமது சிவந்துக்காயிபாரினிலேதவயோகி காண்பான்தானே. ௩சுகூ

காண்பானேநாதாக்கள் தாள்பணிந்து கருத்தாலேமனது வந்து நடந்துகொண்டால்; ஆண்பானவாதமது சித்திக்குந்தா னடைவான பெரியோர்கள் கிருபைதன்னால். மாண்பானசிவஞானங் கிட்டும் பாருமறவாமல் சின்மயத்தை மனதிலுன்னி, ஐம்பாம்பேயானாலுந் தடிவேண்டல்லோ சட்டமுடன் தெருவழியில் நில்லாப்தானே.

நில்லவேகாலாங்கி தாள்பணிந்தேன் நிலைபானகுளிகைபது பூண்டுகொண்டு, புல்லவேசினபதி சென்றேபோனும் புகழானகாண்பர்களைக்கண்டுமல்லோ, வெல்லவே வாதமென்ற கடலைப்பா வேதாந்தத்தாயினது கிருபையாலே, செல்வனேனானேபதேசங்கேட்டு தப்புறவாய்வாதமதை போதித்தேனே. ௫௲௭௧

போதித்தேன் சினபதிப் பெண்களுக்கு புகழானவாதமென்ற கடலைப்பா, ஆதித்தன் சந்திரன்போ லதிதவித்தை யவர்களிடம் யானசென்றுபோதித்தல்லோ, சோதித்துமனந்தெளிபுத்திகொண்டு சொற்பெரியவேதையெல்லாந் துடர்ந்தபற்றி, நீதியாய்ப்பூநீரின்மார்க்கங்கண்டு நிலையானவுப்புமணி செய்தேன்பாரே. ௫௲௭௨

போகர் சினபதிபெண்களுக்குவுப்புமணி பவளமணிபாலமணிபச்சைமணி நீலமணி கருப்புமணி முத்துமணி முதலானவைகள்கூறல்

பாரேதான்பின்னமொருமார்க்கங்கேளுபாலகனே புளிப்பாணி மைந்தாபாரு கேளேதான் சினபதி வடபாகத்தின் நெடியான கடலோரந்தன்னிலப்பா, வேரேதான்பூநீறுவிளையுமார்க்கம் விடங்கண்டு தலங்கண்டுவிதியுங்கண்டு, சீரேதான்வளர்பூமிவளமுங்கண்டு சிறப்பானபூநீரை யெடுத்தேன்றானே. ௫௲௭௩

தானானபூநீரை யெடுத்துமைந்தா தன்மையுடன் மூசையென்ற பாண்டமிட்டு, கோணகவாசல் துவாரமிட்டு கொற்றவனேபூநீரை மதிற்போதிந்து, தேனனமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றி தெளிவுபெற சினபதிமாண்பருக்கு பானைபூநீரை யுருக்குதற்கு பட்சமுடன் நீமூட்டி வழிகொண்டேனே. ௫௲௭௪

கொண்டேனேபூநீரை யுருக்கிப்பல்லோ கொற்றவனே மாண்பர்களுக்கிறைக்கவென்று, கண்டேனே பூநீரின்மார்க்கமெல்லாம் கணம்பெறவே தானுருக்கிப் பலகைபாக்கி, அண்டர்முனி தேவாதிரிஷிகளெல்லாமண்பாகக்கண்ணாடி காச்சுதற்கு, விண்டதொருவழிதுறையுமறியாமற்றான்விட்டாரேதேவசித்து முதலானோரே. ௫௲௭௫

உப்புமணிவுற்பத்தி.

மூதலான மூப்புவென்ற பலகைதன்னை மூபர்ச்சியுடன் பிரதி யென்ற மூசைவிட்டு, பக முடனே தானுருக்கியெடுத்த மைந்தாபா லகனை மயிர்க்கப்பி பிரும்பாலப்பா, கமுடையபசமதுபோல் தா னிருந்திகசகாமல் பலகைதன்னைவுருக்கிச்சாய்த்து, இரமுட்னேம ண்கவசந்தன்னை நீக்கி யெழிலான மணியதனைக்கொட்டுவீரே. ()

பாலாமணி வுற்பத்தி.

கொட்டவென்றால் மணியதுவுஞ் சதகோடிகாணும் கொற்றவ னே பூநீராம்பலகைதன்னை, திட்டமுடன் தானுடைத்து மூசையிட்டு திறமுடனே பாலமணி யமைக்கவில்லை, குட்டமுள்ள தொங்கலது நூறுகம்பம் குறிப்பாகமயிர்க்கோதித் தொங்கவிட்டு, பட்டதொருபூ நீரின்பலகை தன்னைபாங்கு பெறகடல் நுரையால்சுத்திசெய்யே. ()

செய்துமேதானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா செப்பமுடன்கருக்க ட்டி வார்க்கும்போது, பையவேவிரும்பினது மயிர்ப்பாய்ச்சலப்பா பாங்குபெற பூநீறுவுருகிச்சென்று, மெய்யானகருவதனில் பாய்ந்தும ல்லோ மேன்மையுடன்சதகோடி மணிகளாகும், பொய்யாதுகாலாங் கிநாதர் வாக்கு பொங்கமுடன்செய்துவர வரிசைகேளே. ௲௭அ

கேளேதான்கவசமது வுடைத்துப்பாரு கொடியானபாலமணி யென்னசொல்வேன், பாளேதான்பேர்காமல் மணியுமாகிபாங்கான பூநீறுமணியுமாச்சு, காளேதான்விட்டகுறை யின்னமொன்று நலமா னபச்சைமணிபுகலுவேன்பார், சூளேதான்பூநீறு பலகைதன்னை சு த்தமுடன்தானெடுக்க வரிசைகேளே. ௲௭௯

பச்சைமணி வுற்பத்தி.

வரிசையாம்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலி ப்பாணிமைந்தாபாரு, பரிசையுள்ளபூநீறு பலகைதன்னை பாங்குபெற சங்கென்றபூநீர்தன்னை, விரிவுடனேதான்சேர்த்து வுருக்கியல்லோ வி ருப்பமுடன கருக்கட்டிவார்க்கும்போது, சரியானகருவதனில் பாய் ந்துமல்லோ சட்டமுடன்மயிர்ப்பாச்சல் நிறையலாச்சே. ௲அ௦

ஆச்சப்பாபூநீறு றங்கினாலே வப்பனேபச்சையென்ற மணியுமா க்சமூச்சடங்கியிருந்ததொரு, கருவைத்தானும் முங்கிபமாய்வுடைத் துப்பார் யென்னசொல்வேன், பாச்சலுடன் பச்சையென்ற மணி தானங்கே பாங்குடனே சதகோடியென்னலாகும், மாச்சலுடன் சி னபதிபெண்களுக்கு மார்க்கமுடனேதிவைத்தே னுண்மைபாரே. ()

நீலாமணிவுற்பத்தி.

உண்மையாயின்னமொரு மாற்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வண்மையாஞ் சீனபதிப்பெண்களுக்கு வளமானநீலா
மணி செய்வேனப்பா, தன்மையாம்பூநீரம் பலகைதன்னில் தகமை
யுள்ளநீலத்தினுட்படிக்கு, பண்மைபெறமூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ
பட்சமுடன் நீலமணிசெய்தான்றானே. ௫௲௮௨

செய்யவென்றாற்சிறுகம்பி மயிர்பாலந்தன்னில் சிறப்புடனேஸ்
தம்பமது நிறுத்தியல்லோ, பையவேகருக்கட்டி துவாரமிட்டுபாங்கு
பெறமூசையிட்டு வுருக்கியல்லோ, வெய்யவேமூசையது வுருக்கியே
தான்மேன்மையுடன் கருவதனில் பாயும்போது, துய்யதொருநீலம
ணியென்னசொல்வேன் துப்புரவாய்சதகோடி யென்னலாமோ. ()

என்னவே காலாங்கிநாதர்வாக்கு பெழிலானவேதைமுகம்பெ
ய்யாதப்பா, பன்னவேசீனபதிப்பெண்களுக்கு பாலித்தவேதையது
கோடாகோடி, மின்னவேபவளமணி சொல்வேன்பாரு வித்தகனே
சித்தர்முனிசொன்னதில்லை, நன்னவே நாதாக்கள்தாள்பணிந்துநவி
லுகிறேன் பவளமணிநவிலத்தானே. ௫௲௮௪

பவளமணி வுற்பத்தி.

நவிலவேமண்பவள மென்னசொல்வேன் நாதாக்கள் சித்துமுனி
வந்ததில்லை, சவிலுமுள்ளபூநீறு பலகைதன்னை சட்டமுடன்மீயமெ
ன்ற செந்தூரத்தை, குவிலவே மூசையிட்டுத்தானுருக்கி கொற்றவ
னேமயிர்ப்பாலந்தானிறுத்தி, பவிலவேகருக்கட்டிவாய்தான்விட்டுப
க்குவமாய் வுருக்கிபதையெடுத்துவாரே. ௫௲௮௫

வார்க்கவே கருவதுதான் பாய்ந்துமல்லோ வளமானசதகோடி
மணியுமாச, ஏர்க்கவேமூசைதன்னை யுடைக்கப்பாருயென்ன சொல்
வேன்பவளமென்ற மணிதானப்பா, தீர்க்கமுடன்நாதாக்கள் சொன்
னதில்லை திறமானவேதைமுகங் கண்டுமல்லோ, ஆர்க்கவேசீனபதி
மாண்பருக்குவன்புடனே போதித்தமணியுமாமே, ௫௲௮௬

கறுப்புமணிவுற்பத்தி.

மணியானமணியதுவு மென்னசொல்வேன் மார்க்கமுடனின்ன
மொருபாகங்கேளு, அணியான பூநீரம்பலகைதன்னி லப்பனேயிரு
ம்பினிடாத்துவாங்கி, துணிவுடனேமூசையிட்டு வுருக்கிக்கொண்டு
துப்புரவாய்துவாரமது விட்டுமேதான், கணிதமுடன்மயிர்ப் பால
கால்நிறுத்தி கனக்குடனே சிறுகம்பி ஸ்தம்பமாட்டே. ௫௲௮௭

காட்டியேமூசைதன்னை யெடுத்துமைந்தா கவமுடனே கருவைத
னில் பாய்ச்சியேதான், வாட்டமுடன் கருவதனை யுடைந்துப்பாரு
வளமான கறுப்புமணிசதகோடியப்பா, நீட்டமுடன் சேனபதிமாண்
பருக்கு நியமித்தகறுப்புமணிபூசீர்தானும், ஆட்டமதுயென்னசொல்
வேன் பூசீராட்டமப்பனேசித்துமுனி சொல்லாரன்றே. ௫௮௮

முத்துமணி வுற்பத்தி.

அன்றானபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு வருமையுள்ள புலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, குன்றானகுளிகைகொண்டு சீனஞ்சென்றுகொற்ற
வனே யான்செய்தவேலைதயப்பா, நன்றானபூசீறு பலகைதன்னை நவ
மாணநவநீதசத்துசோத்து, வென்றிடவேதானுருக்கி மூசைகட்டிவே
கமுடன்காச்சதற்கு வகைலைபக்சேனே. ௫௮௯

வகையானமயிர்ப்பாலக் தன்னிலப்பா வளமானசிறுகப்பிஸ்தம்
பக்காட்டி, மிகையானகருவதுவும் வமைத்துமேதான் மேன்மையுட
ன்றானுருக்கி மூசைதன்னை, நகையெனவேகருவதனி லுருக்கிவாருக
லமானகருவதுவுப பாய்ந்துமேதான், பகையிலாமுத்துமணியென்ன
சொல்வேன் பாலகனேசதகோடி யெண்ணலாமே. ௫௯௦

எண்ணவேமுத்துமணி சூரியன்போலெழிலான காந்தியதுயெ
ன்னசொல்வேன், பண்ணவே ரிஷிமுனிவர் சித்தராலும் பாருலகில்
முடியாதுயிந்தவேலை, நண்ணவேகாலாங்கி கடாட்சததாலேகாட்டி
னேன் சேனபதிமாண்பருக்கு, வண்ணமுள்ளவேலையிது மகாசங்கந்
தான்மார்க்கமுடன் பூசீரின்வேலையாமே. ௫௯௧

கல்லுப்பு செந்தூரம்.

வேலையாம்பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு விருப்பமுடன்சொல்
லுகிறேன் வுகந்துபாரு, பாதையாம்உப்பென்ற செந்தூரத்தை பல
பலவாஞ்சாத்திரத்தில் மிகவுஞ்சொன்னார், நீதையுடனுப்பென்ற
செந்தூரத்தை நீட்சியுடன்களுக்கு முகஞ்சொன்னதில்லை, சேதை
யுடன்பல பலவாஞ்சாத்திரத்தை தேறாமல் கண்டல்லோ துணிவுற்
றேனே. ௫௯௨

துணிவானலவணமென்ற செந்தூரந்தான் துப்புரவாயானுரை
ப்பேன் மைந்தாகேளு, கனிதமுடனுப் பென்றகல்லுப்பல்லோ கரு
த்துடனே சேரதுதான் ஒன்றேபாகும், பணிவுடையகுழியம்மி தன்
னிலிட்டு பாலகனே மூலிவகைசெப்பக்கேளு, துணிவுடனே செல்வ
ல்லிப்பூச்சார்கொண்டு சிறப்புடனே காற்சாமமரைந்திடாயே. ௫௯௩

அரைத்துமே காற்சாமமானபின்பு வப்பனேபில்லையது தட்டி
யுல்லோவரைத்ததொரு ரவிதனிலே காயவைத்து வளமானபில்லையது

வலுவாய்ச்செய்து, திரைத்துமே கோழியென்ற புடத்தைப்போடு திறமுடன் செந்தூரமாகும்பாரு, பரைத்துமேயிப்படியே பத்துமு றைபோடு பாங்கானசெல்வல்லிமூலிதாமே. ௩௯௪

மூலியாமின்னமொரு பாகங்கேளு முனையானபுளியாரைச்சாற்றி னாலே, சலிபமல்தானரைப்பாய் நாலுசாமம் சட்டமுன் ரவிதனி லேகாயவைத்து, மாலியுடன் வோட்டிலிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தான ரவிதனிலே காயவைத்து, ஆலியதுவாராமல் புடந்தானப்பா வப்ப னே கோழியெனறபுடந்தான்போடே. ௩௯௫

போடவேசெந்தூர மென்னசொல்வேன் பொங்கமுடனுதாக்க ள் சொன்னதில்லை, நீடவேயிப்படியே பத்துபுடம்போடு செடிதான செந்தூரம்பாரு, தேடவேயின்னமொரு மூலிசொல்வேன் தெளிவா ன செந்தூரமாரும்பாரு, தேடவேயின்னமொரு மூலிசொல்வேன் தெளிவான பொன்னிஞாமத்தையப்பா, கூடவேமூலியது தான்பிழி ந்துகொற்றவனே தானரைக்கவகையைக்கேளே. ௩௯௬

கேளப்பாமூலியது சாற்றினாலேகெடிதானவுப்பென்ற செந்தூ ரத்தை, மாளப்பாநாற்சாமமரைத்துமேதான் மகத்தானவில்லையது தட்டியல்லோ, குளப்பாரவிதனிமேல காயவைத்துசுத்தமுடன்வோட் டிலிட்டுச்சீலைசெயது, ஆளப்பாகோழியென்ற புடத்தைப்போடுவப் பனேசிந்தூரமாகுங்காணே. ௩௯௭

காணவேயிப்படியே பத்துமுறைபோடு கயிலாசநாதருட செந் தூரந்தான, தோணவேசெந்தூரந்தனையெடுத்து துப்புரவாய்ஜெப குருதமடக்கிப்பாதி, வேணபடித்தானெடுத்துக் கல்வமிட்டுவேதாந்தத் தாய்தனைமனதிலுன்னி, நீணவேகல்வமதிலிட்டு மைந்தாநீதியுடன ரைப்பதற்கு வகைதான்கேளே, ௩௯௮

வகையானசெந்தூரமரைப்பதற்கு வண்மையுடனுறுவகைஜெய நீரப்பா, துகையான துருசுவெடியுப்புக்காரம் தோற்றமுள்ளவருஞ் சாரங்கரியுப்புமாகும், பகையானசினமது வொன்றாககூட்டி பக்குவ மாய்ஜெய நீருந்தானிரக்கி. மிகைபட்வேதானரைப்பாய் நாலுஜாமம் மேன்மையுடன்வில்லையது லகுவாய்த்தட்டே. ௩௯௯

தட்டியேரவிதனிலேகாயவைத்து சாங்கமுடன்வில்லையதுவோ ட்டிலிட்டு. சட்டமுடன்சீலையது வலுவாய்செய்துசாங்கமுடன்புடம துவுங்கோழியாகும, திட்டமுடன்தான போட்டுயெடுத்துப்பாருதிற

மானசெந்தூரமாகும்பாரு, வட்டமுள்ளசெந்தூரந்தனைபெருத்தவ
ளமையுடன் முன்போலபத்துபுடந்தீரே. ௪00

தீரேதான்செந்தூரமென்னசொல்வேன் திறமான நவசீகாடிரிஷி
களப்பா, பூரேதான் சொன்னார்களித்தபோக்குவப்பனேயாமுனக்கு
ச்சொன்னேம்பாரு, சீரேதான்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை சிறப்பான
கல்லுப்புமார்க்கவேதை, வீரேதான் பலபலவாஞ் சாஸ்திரத்தில்விரு
ப்பமுடன்பாடிவைத்தார் கோடியாமே. ௪0௧

கோடியாம்லவணமென்ற செந்தூரத்தை கொப்பனவே மூலிவ
கைதன்னிலப்பா, நாடியேயாராய்த்து சொன்னாரப்பா நலமானசெய
நீர்தான்சொல்லவில்லை, மூடியேதானமறைத்தார் ஜெபநீர்போக்கை
முதன்மையாயானுரைத்தேன் ஜெபநீர்தன்னை, வாடியே மடங்காமல்
செந்தூரத்தைவளமுடனே செய்பவனேவாதியாமே. ௪0௨

செந்தூரவேதைமூலம்.

வாதியாஞ்செந்தூரந்தன்னைத்தாக்கவளமுடனேசொல்லுகிறே
ன்வுண்மைபாரு, சோதியாம்ரசிதமென்றவெள்ளிதன்னில்துப்புரவா
ய்ப்பத்துக்குவொன்றேயிய, நீதியாய்மாற்றதுவுமெட்டேயாகும்நிலை
யானநாதாக்கள்செய்யும்வேதை, ஆதியாம்தேவரிஷிமுனிவர்தாமும
ன்புடனேசெய்தசெந்தூரந்தானே. ௪0௩

தானனசெந்தூரப்போக்கு தன்னைதன்மையுடன் சொல்லுகி
றேன் மைந்தாகேளு, கோனனபெணதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்
றவனார்தாமுரைத்த நீதியாகப், பானனபாரபரிமைபமனதிலுன்னிபா
ச்சப்பாசெம்புதனில பத்துக்கொன்று, மானனயாற்றதுவுமொன்ப
தாகும் மகத்தானவேதையிதுவதிதம்பாரே. ௪0௪

பாரேதான்செந்தூரமேரும்போக்குபாலகனே சொல்லுகிறேன்
பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான்குடவனிலைபத்துக்கொன்றுநேர்மையு
டன்தான்கொடுக்கத்தங்கமாகும், சீரேதான்சுபத்தங்கம்பிறவித்தங்
கம் சிறப்பானசித்தாறுதங்கமாகும், ஆரேதான்செய்வார்கள் பிறவி
த்தங்கம் வப்பனேயறிவுளோன்செய்வான்காணே. ௪0௫

காணவேசெந்தூரம்போகும்போக்குகருவாகச் சொல்லுகிறேன்
பண்பாய்க்கேளும், பூணவேமட்டமென்ற ஆணிப்பொன்னும் பொங்
கமுடன்களஞ்சிபதுறுறதாகும், வேணபடிதாமொடுத்துமூசையிட்டு
விருப்பமுடன்தானுருக்கி குருவொன்றீய, நீணவேமாற்றதுவுமொ
ன்பதாகும் நிலையானபிறவியென்ற பசும்பொன்னாமே. ௪0௬

பொன்னானபொன்னல்லோ நாதர்வேதைபொங்கமுடன்பார்செ
ய்வார்வையகத்தில், தன்னோடுகருவூரார்முன்ஜென்மத்தில்கைலாய
நாதரென்றநந்தீசருக்கு, சென்னவனுப்பாண்டியரின்வகுத்தாரந்தான்
தேர்வேந்தன்சொற்படிக்குக்கருவுசெய்து, நன்னயமாய்த்தங்கமென்
றசெம்புசெய்து நாதரைப்போல்கருவுசெய்து நாட்டினாரே. [illegible]

நாட்டினார்கருவூரார்தங்கமப்பாநாயகனேயித்தங்க மொப்பதா
கும், மேட்டிமையாயனேகம்பேர்சித்துதாமும்மேன்மையுடன்பலபல
வாய்வாதஞ்செய்து, காட்டினமாய்த்தாரணிதனில்சிவபூசைக்கிதாரணி
யில்வெகுபேர்கள்செய்தார்மாண்பர், வட்டமுடன் காலாங்கிமுறை
கள்போலவையகத்தில் கண்டதில்லை யாருந்தானே. ௪௦௮

தானானசெந்தூரந்தன்னையப்பா தன்மையுடன் மண்டலந்தான்
கொண்டபேர்க்கு, கோனான காலாங்கிநாதர்தாமுங் கொற்றவனார்கு
றிசொன்னவாக்குபோலே, பானசட்டையது மிகவேநீங்கிபளபள
த்துநீதகமதுபின்னம்பாரு, மானானமயேஸ்வரியாள்கிர்த்தஞ் செய்
வாள்மன்னவனே யுந்தமக்கு வழிசொல்வேனே. ௪௦௯

சொல்வேனேயின்னமொருமார்க்கங்கேளுதுப்புரவாய்ப்புலிப்பா
ணிமைந்தபாரு, வல்லதொருசெந்தூரந்தனையெடுத்து வளமுடனே
கிருதங்களோக்கியங்கள், புல்லறியசெந்தூர மனுபானத்தில் பொங்க
முடன்தான்கொடுக்ககாயகற்பம், இல்லையேமற்றொரு செந்தூரந்தா
னெழிலான வர்ணமிதுயில்லைதானே. ௪௧௦

போகர் நீலாஞ்சனக்கல்கண்டது.

தானானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, கோனானயென்னையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற
வனார்குசொன்னநீதியப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்
தாலும் தெளிவானவஞ்சனமாஞ்சல்லியப்போக்கு, மானானவண்ட
மென்றநாகமப்பா மகத்தானசதநூறுவருஷமாமே. ௪௧௧

நூறானவருஷமதுகடந்தநாகம் நுட்பமுடன்கண்டறிந்து மைந்
தாகேளு, நாறானவண்டமென்றநாகமப்பா நலமானநாகமதுகொண்
டுவந்து, மாறானவுபிரதாவும்போக்கிபல்லோ மகத்தானசிரசதனைசோ
தித்தாக்கால், கூறானநீலஞ்சனக்கல்லுதானும் கொற்றவனேயிருக்கு
மதுபாருபாரே. ௪௧௨

பாரேதான் நீலாஞ்சக்கல்லுதன்னை பட்சமுடன்தானெடுத்து
மைந்தாகேளு, சீரேதான்பதனமதுசெய்துமல்லோ சிறப்பானவைய
கத்தில்மங்கீசவானப், நேரானராஜாதிராசர்தானும் நேர்மையுடன்

சமாதிவைத்தகிதிபனைத்தும், கூறேதான்சல்லியமாம்வித்தைதன்றைக் குறிப்பானவஞ்சனத்தா லெடுக்கச்சொன்னேன். சஙரு

ஏகேளேதான்கருவென்றமைதானப்பா நெனிதமுடன்உள்ளங் கைதன்னிற்றேய்த்து, சூளேதானஞ்சனமாங்கல்லைத்தானுஞ்சுத்தமு டன்வுள்ளங்கைதன்னிலவைத்து,பாளேதான்போகாமலஞ்சனத்தை பட்சமுடன் தான்பார்க்கநிதிகள்தோன்றும், ஆளேதான்திரவியத் தையெடுக்கலாகு மப்பனேநீலாஞ்சமகிமைபாரே. சஙச

மகிமைபாம்பின்னமொருமார்க்கங்கேளுமகத்தானநீலாஞ்சக்க ல்லினாலே, அகிலமெல்லாம் நிதியெடுக்கபிதனைலாகு மப்பனேயஞ்சன மூமிதற்கீடல்ல, முகியாமல்சித்தர்முனிரிஷிகள்தாமும்மூர்க்கமுடன் சாஸ்திரங்களனேகஞ்செய்தார், தகிபுடனேநீலாஞ்சக்கல்லின்மர்க் ம் சாற்றவில்லைசித்தர்முனிரிடிகள்தாமே. சகடு

தாமானசாஸ்திரததினுளவுகண்டு தண்மையுடன் சினபதிப்பெ ண்களுக்கு சாமானமாகவல்லோகுளிகைகொண்டுசட்டமுடன்சினப திக்கேகினேன்யான், நாமேதான்சொன்னபடி நீலாஞ்சனத்தை நா ட்டமுடன்போதித்தேன்மாண்பருக்கு,வேமேதான்சினபதிப்பெண் களெல்லாம் வேகமுடன் தெரிசனத்தைக்கண்டார்தாமே. சகஙு

கண்டாரேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கனமான சினபதிமாண்ப ரெல்லாம், தெண்டமுடன்காலாங்கிநாதருக்கு தேற்றமுடன் சிர்பா தந்தாள்பணிந்து, வண்டணிமார்பெண்களெல்லா மாலோசித்து வள மானவண்டமென்ற காகந்தன்னை, கொண்டுவாதம்மனதிலாலோசித் து கொம்பனைமாரெந்தனுக்கு ஓதினாரே. சஙள

ஓதவேசினபதிப்பெண்களல்லோ வுத்தமர்களெல்லவருமொன் றாய்க்கூடி, நீதமுடன்காகமதைத்தேடும்போது நில்பானகாகமதுகா ணுமற்றான், வேதமுடன் வெள்ளையென்ற காகந்தானும் வெட்டவெ ளிகானகத்தில் காணலாச்சு, ஆதமுடன்காகமதைக் கண்டுமல்லோவ ப்பனே கல்லதனையெடுத்தார்தானே. சஙஅ

தானான கல்லதனையெடுத்தபோது தன்மையுள்ள கல்லதுவும்வெ ண்மையாச்சு, கோனான குருசொன்னவாக்குபோல கொற்றவனேநீல மென்றகல்லேயில்லை, பானான மாண்பரெல்லாம் பலபேர்கோடிபண் பான யோசனைகள் செய்திட்டார்கள், மானான தேசமது வெண்மைய ப்பா மகத்தானகாகமதுவெள்ளையாச்சே, சஙகூ

ஆச்சப்பாநீலாஞ்சக்கல்லுதன்னைவப்பனே பரிட்சைபதுசெய்யும்போது, மூர்ச்சடங்கிமுன்போனசகத்தின்கல் முனையானநீலமென்றவாணத்தாலே, பாச்சலுடன் வையகத்தில் நிதிகளெல்லாம்பாங்குடனேயெடுப்பதற்குப்பணபதாச்சு, ஆச்சரியமானதொரு வெல்காகத்திலன்பான கல்லதுவும்வோடாதனறே. சஉ0

வன்பானகல்லதுவும் வெண்மையாச்சு வப்பனேதிரவியங்களெக்கலாச்சு, வென்றிடவேநீலாஞ்சகல்லினாலேவிருப்பமுடன்வையகத்தில் நிதியனைத்தும், குன்றானமலைபோலேயெடுக்கலாகும், கொற்றவனேநீலமெனறகல்லினாலே, வென்றிடவேசவகோடிரிஷிகளெல்லாம்வேகமுடனகண்டறிந்து மறந்தார்தாமே. சஉக

சீனபதிப்பெண்கள் வெண்காகவஞ்சனக்கல்லால்

வானத்திலதிசயங்கண்டது.

மறந்தாரேவெகுகோடி ரிஷிகளப்பாமகத்தான சிடிகைபென்றவேதைதன்னை, துறந்தாரேகாலாங்கிநாதர்தாமும் தப்புரவாய்வையகத்து மாண்பருக்கு, சிறந்ததொருநூல்பார்த்துக் கண்டாராய்ந்து சிறப்புடனேசொன்னதொருநீதியெலலாம், கறந்ததொருபால்போலயிருக்குமப்பா காலாங்கி சொன்னதொரு வாக்குமாச்சே. சஉஉ

வாக்கான சீனபதிப்பெண்களெல்லாம் வளமுடனே வெண்காகங்கல்லெடுத்து, கோகமுடன்வுள்ளங்கை சஞ்சனத்தில் நுணுக்கமுடன்கல்லதனை கையிலவைத்து,ஏக்கமுடனுகாயந்தன்னைக்காணவெழிலானவதிசயங்களுள்ளதெல்லாம், ஆக்கமுடன்தோன்றிற்றுமாண்பருக்குவப்பனேவானவதிசயங்கள்தாம்னெ. சஉங

அதிசயமாம்வானத்துள் மார்க்கமெல்லாம் வப்பனேசப்தலோகமெல்லாம்தோன்றும், பதியானவையகத்தினதிசயம்போல் பான்மையுடன்வானததினதிசயங்கள்மதியானசந்திரனுஞ்சூரியன்றன்மகத்தானவருந்துதயுங்காணலாகும், துதியானகைப்ாகம்யார்தான் காண்பார்துபபுரவாய் சீனபதிமாண்பாதாமே. சஉச

மாண்பாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தானசீனபதிப்பெண்களெல்லாரு, காண்பானவெள்ளைவெனறகாகந்தன்னில் கருத்துடனேகல்லதனைக் கண்டாராய்ந்து, மாண்பான வையகத்தோரபிழைக்கவென்றுமார்க்கமுடனெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், ஆண்பானவுபதேசமப்பாமயலல்லாவனபுடனெ குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே

வந்தேனெசீனபதிவிட்டுமைந்தா; மகத்தானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, அந்தமுடனவையகததுமாணபருக்குவன்புடனேயான்

கண்டவித்தையெல்லாம், சொந்தமுடனுபதேசஞ்செய்ய வெண்ணி
தப்புரவாபதிதமெல்லாமவுரைத்தேனப்பா, பங்கமுடனென்னாளும்
பதாம்புயத்தைப் பற்றியல்லோ பதவிவழிநடந்திடாயே. சஉசு

போகர்சீனபதிப்பெண்களுக்கு ஈடுரைத்தல்.

நிற்கவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் நிலைபானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வற்பமென்றுநினையாதே யிந்தப்போக்குவருமையுள்ள சீனபதிப்பெண்களுக்கு, சொற்பதமாய் ஈடொன்று சிடிகைவேதைசெப்பினேன் சீனபதிப்பெண்களுக்கு, வற்பனமாயானுரைத்தகைமசக்கு வுத்தமனே ஈடுவகைசொல்வேன்பாரே. சஉஎ

பாரேதான்மருளினாமத்தைவித்துப் பாங்கானகாய்ப்பாகல்விததுங்கூட்டி, நேரேதான்சாதிக்காய் தன்னேடொக்க நேர்மையுடன் கொவ்வையுடவித்துதானும், சீரேதான்சுழல்வண்டு தானுமப்பாசிற்பானே குழிபானைத்தானுங்கூட்டு, விரேதான் காந்தமதுதானுங்கூட்டி விருப்பமுடனீப் புலியுங்கூடக்கூட்டே. சஉஅ

கூட்டியேமதனபூவும் வயின்கிராம்பு கொற்றவனேபேய்க்கரும்பஞ்சாற்றாலாட்டி, வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம்வகையாகயிடைசரியாய்த் தானரைப்பாய், நாட்டமுடன் பயிறதுபோல் திரட்டிமைந்தாகயம்பெறவேகுளிகையதுசெய்துகொண்டுவாட்டமுடனமதியிடுபெண்களுக்குவப்பனேகொடுத்துவிடவகைதான்கேளே.

வகையானகுளிகைதன்னைப் பதனப்பண்ணுவண்மையுடனறுசுவையாகதன்னிற்றானும், சிகையானபதார்த்தவகை தனனிற்றானும் சிறப்புடனே யுனதுனிந்துகூடச்சேர்த்து, பகையானமாதாகட்கு கொடுத்தயானால பண்பானமனதுவந்துபிரியமாகி, திகைபானமதிமயக்கங்கொண்டுமல்லோதிரமுடனுன்னைவந்துயணைவார்காணே. சஙo

காணவேகேட்டதெல்லாமுந்தனுக்கு கனமுடனேதானகொடுத்தவினைதஞ்செய்வார், பூணவேகிருஷ்ணவதாரனைப்போலவேபாங்கமுடன் மதனகணையைததீரவாயப்பா, ஆணவோராஜாதிராஜாபோலும் வப்பனே சிற்றின்பவார்சைதன்னை, காணவேவையகத்திலனுபவித்து காட்சியுடனென்னாளும பதங்கொள்வாயே. சஙக

கொள்ளவேபின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன்கொற்றவனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, விள்ளவே சித்தமுனிரிஷிகள்தாமும் வெகுவெகுவாய்ப் பாடிவைத்தாரேமோாககம், மெள்ளவேயவர்களுடசாத

திரங்கள் மேதினியில்வெகுபலவாய்க் கண்டேன்பாரும், கள்ளமில் லாமுறையினாத் துங் கோடாகோடி காசினியில்விருப்பமுடன் பாடி னரே. ௪௩௨

அடை . க்கலக்குருவியினீடு.

பாடினரேகலித யிடுதானும் பண்பானமாணுக்கள் பிழைக்க வென்று, தேடியேபுவிப்பானிமைந்தாகேளு தெளிவானயீடொன்று சொல்லுவேன்பாரு, நீடியேயடைக்கலமாங் குருவிதானும்நேண்மையுட ன்கொண்டுவந்து செப்பக்கேளீர், ஆடியேமயிர் போக்கிக்குடல்கள் போக்கி வப்பனேகூசமுடன் காந்தந்தானே. ௪௩௩

தானானபாஷாணங் செவுரிதானும் தாக்கானதாளகமுமொன்றா ய்க்கூட்டி, மானானகெஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து மகத்தானவெலிப் பகையுங்கூடச்சேர்த்து, தேனானகுடோரியது சமனதாக்கு தேட்ட முடனடைக்கலத்தின் வாயிலூட்டி, பானானகலசமென்ற குடுவைத ன்னில்பாங்குபெறதானமைத்து வஸ்துவூட்டே. ௪௩௪

ஊட்டியேசாராயமென்றவஸ்துவுத்தமனேதான் சேர்த்துதீயில் வைத்து, தாட்டிகமாய்யூமத்தின் விறகினாலேதகமையுடன்றானெரிப் பாய்நாலுசாமப், நாட்டமுடன் சாராயசுண்டமட்டும் நலம்பெறவே தாவெரித்து யெடுத்துமைந்தா, கூட்டியேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு கொற்றவனேநாற்சாமமரைத்திடவே. ௪௩௫

அரைத்துமேபயிரளவாய்க்குளிகைசெய்து வன்பானசிமிழ்தனி லேபதனம்பண்ணு, திரைகடலிலுள்ளதொருமாண்பர்தம்மில்திறளா னகர்மிகளும்மர்மிகளுமுண்டு, வரையானகர்மிகட்கு சொல்வேன்பா ருமகத்தானகுளிகைதனையீவாயப்பா, கவையான குளிகைதனையீய்ந் தபோது கனமானரோகமது பலிக்குந்தானே. ௪௩௬

தானானபரியாசஞ்செய்தபேர்க்கு தாக்கானதருமத்தைக்கெடுத் தபேர்க்கு, மானானசமுசாரவாழ்க்கைதன்னை மார்க்கமுடன்தான்கெ டுத்தபாவிகட்கும், கோனானகுருதன்னையே துரோகஞ்செய்துகுடிகெ டுத்தசண்டாளர்துரோகிகட்கு, தேனானஸ்திரீசங்கஞ்செய்துமல்லோ தெருதனிலேயலையவிட்டபாவிக்காமே. ௪௩௭

பாவிப்பாஞ்சிசுவதைகள்செய்தபேர்க்கு பாருலகில்கருதன்னையேய ழித்தபேர்க்கு, ஆவியுடன்காயமதை யழிக்கவல்லோ வழும்புமிகசெ ய்ததொருபாவியோர்க்கு, நாவிதனைப்பால்தனிலே கலந்தபேர்க்கும் நட்பானநேசமதைக் கெடுத்தபேர்க்கும், காவிகாஷாயமதுபூண்டஞா னி கருவானசித்தர் தமைக்கெடுத்தோர்க்காமே. ௪௩௮

கெடுத்துமோசம்பேசிக்காக்கன்பேசி கெடுவழிக்குயேதுவகைத்துரைகள்பேசி, அநீதமொரு சத்ராத்திர முள்ளபேரை அநியாயவார்த்தைகளுரைகவுங்கூறி, கொடுத்தவொருபொருட்களையே மோசஞ்செய்து கொற்றவர்க்குத் துரோகமது செய்தபேர்க்கும், தடுக்காமல் கொடுக்குமொரு புண்ணியோரை தவிர்க்கவே செய்வதற்கு மொழிதான்கேளே. ௪௩௯

கேளேதான்நம்பியே துரோகஞ்செய்த நெடுங்காலசண்டாளமாண்பருக்கும், நாளேதான் போகாமல் கூலிவாங்கி நலம்பெறவே தொழில்தனையே கெடுத்தபேர்க்கும், பாவேதான்பார்த்தவுடன் நயங்கள்பேசி பண்பாகக்காணுட்டல் முறைகள்பேசி, ஆளேதான்கண்டவுடன்கூறுபேசி அவனிதனிலிருந்தவொருமாந்தருக்கே. ௪௪௰

மார்தராமன்னமிட்டபுண்ணியோரைமார்க்கமுடன்கன்னமிட்ட பாவியோர்களும், சாந்தகுணமுள்ளவொரு சிஷ்டர்தம்மைசாங்கமுடநிபந்தனைகள் செய்தபேர்க்கும், போந்தமுடன் பிணியாளர்தம்மையல்லோ பொங்கமுடன் நிதிகேட்டுப்பிணிதீரார்க்கும், பாந்தமென்னும் பாணமதுகையிலேந்திபாராமல்விட்டவொரு பாவியோர்க்கே.

பாவியான்சண்டாளமூடருக்கும் பாரினிலே வெகுகுடியைக்கெடுத்தபேர்க்கும், காதினில் யபலோசைக் கேட்டுமல்லோகண்கனித்துப்பாராமல் கொன்றபேர்க்கும், தீவினையாலென்னாளும் மடிந்தபேயர் திறளான நிதிகொடுத்துத்தீரா துரோகி, பாவியெனும் பண்டிதர்கள் கிதிவைவாங்கும் பண்பான கருமிகட்கும் வேண்டும்பாரே. ௪௪௨

பாரேதான்கோயில்தனையிடித்தபேர்க்கும் பாங்கானவர்லயத்தில்தீபந்தன்னை, நேரேதான்விற்றல்லோ சிலைகள்தன்னை நேர்மையுடன் கொள்ளைகொண்ட துரோகிமார்க்கும், சீரான மடுக்கள் குளமடைத்தபேர்க்கும் சிறப்பானபண்டிதரைப்பழித்தபேர்க்கும், ஆரோதான்நடுச்சாமவழியிலப்பா அபகரித்துக்கொள்ளைகொண்டகருமிகட்கே. ௪௪௩

கருமியாந்தேவபூசைக்கெடுத்தபேர்க்கும் கவிபாணமணமுகூர்த்தமழித்தபேர்க்கும், மருமமாய்வஞ்சனைகள்வதிகங்கொண்டு வையகத்தில் வியாபாரமோசங்கூறி, தருமமாய்நியாயமது மிகவேபேசி தகமையுடன் வியாபாரமுடக்கல்செய்து, குரூரமது தன்மனதிலுள்ளடக்கி குடிகெடுக்குஞ்சண்டாளர்க்காகுந்தானே. ௪௪௪

சானைசகோதரரை துரோகஞ்செய்து தன்மையுடன் விடுபெண்ணை பழித்தபேர்க்கும், கோனை குருமாதுபத்தினியைச் சாறும் குணம் பேசி வலசுழித்த நல்லவனுக்கும், மானையொத்த தேவர் தன்னைச் சாடும் மண்டலத்தில் குறைபேசிவைத்தபேர்க்கும், பானைவகதிபரதேசி தன்னை பறக்கடித்தபாவிகட்கும் வேண்டுமாமே. ௪௪௫

வேண்டியபெகம்பிபிதார் நிதிகள்தன்னை வேட்கமுடன் மோசம துசெய்தபேர்க்கும், கூண்டதனில் பட்சிதன்னைத் தானடைத்து குறை கேட்டப்பானகத்திற்சேரமற்றான், ஆண்டியைத்தானடித்து வசவு பேசிவெளிபாயஞ்செய்தகொரு சர்ப்பிகட்கும், தூண்டிதனில் மச்சம தைப்பிடித்தபேர்க்கும் துன்மார்க்கப் பாவியர்க்குவேண்டுங்காணே.

காணவேதனைவனைத்துரோகஞ்செய்து காணாமல்சோரமது செ பதபேர்க்கும், பூணவேபுருஷனுக்கு மருந்துசெய்து பொங்கமுடன ன்னமதிலிட்டபேர்க்கும், கோணவே சோரயந்தன்னிற்றாயமதைப்பு ரவாய் மருந்திட்டபாவியோர்க்கும், வேணபடி யுபசாரமிகவுங்கூறி விருந்ததனில் மருந்திட்டபாவியோர்க்கே. ௪௪௭

மருந்திட்டபாவிகட்கும சண்டாளர்க்கும் மாத்தானகணவனு க்குநயங்கள்பேசி, விருந்திட்டு சோரநாயகனுக்காக விருப்பமுடன் மருந்துவைத்துக்கொன்றபேர்க்கும், திருந்தவே பொன்னதனைப்பு தைத்துவைத்து திர்க்கமுடன் பிறருக்குபொய்சொன்னோர்க்கும், அ ருந்தவே முகம்பார்த்து வன்னந்தாரார் வவனிதனில் கண்டார்க்சிது தாண்டாரே. ௪௪௮

பார்க்கவேபச்சைமரம் வெட்டினோர்க்கும் பாங்கானஜீவவதை செய்தபேர்க்கும், ஏர்க்கவேபுதாசினங்கள் மிகவுங்கூறி வெளிதாக போர்தனிலேசண்டையிட்டு, மார்க்கமுடனனிபாய மிகவுஞ்செய்து மடிபிடித்துசண்டையிட்ட பாவிபோர்க்கும், ஆர்க்கவேகுளிகைதனை யெடுத்துமைந்தாவப்பனையனுபானந்தன்னில்தாக்கே. ௪௪௯

தாக்கவேநெய்தேனில்வெண்ணையப்பா தண்மையுடன் மூன்று நாள் கொடுப்பாயப்பா, நீக்கமலவுந்தியெனும் படிகந்தன்னில் நல மான குளிகையதுவூரியல்லவோ, தேக்கமது கொண்டல்லோகாங்காரா வில் திறளானகர்த்தனதுவதிகமாறி கோக்கமுடன் கண்சிவந்து சுர முண்டாகிரோயதுவும் பிறக்குமது திண்ணம்பாரே ௪௫௦

கருமிகட்குரோகவுற்பத்தி.

திண்ணமாம்வெகுகோடிபோக்குசொல்லேன் திகழான குளிகை
யதுகொண்டபோது, வண்ணமாஞ்சரமதுவும்மிகுதியாகி வளமுட
னேதீராதரோகமாகும், நண்ணவேபண்டிதரைமிகவேதேடி நயமுட
னேரோகமதுதீர்ப்பதற்கு, குண்ணியேமனதுவந்து மருந்துகொள்
வார் கூறானரோகமதுஜெனிக்குந்தானே. ௪௫௧

தானானகுளிகையதுகொண்டோர்க்குத் தகைமையுடன்மருந்தறி
ந்தினோர்கட்கெல்லாம், கோனானசுரமதுவுமதிகமாகி கொப்பெனவே
தீராதநோயுமாகும், தேனான மருந்ததனையருந்தாமற்றான் தெளிவான
புத்தியுடன்மனதுவந்து, மானுதமகதேவர்தன்னைநோக்கி மகத்தான
வேண்டுதலுங்கேட்கநன்றே. ௪௫௨

நன்றான வேண்டுதலின்கோளேதென்றால் நலமான காமத்தால்வ
ந்தரோகம், குன்றானவய்மதத்தால்வந்தரோகம் கூறானசாபத்தால்வ
ந்தரோகம், வென்றிடவேமாந்தரிடகைமசக்கால் வினையினால்வந்த
தொருரோகந்தானும், சென்றுமேயாராய்ந்துமிகநினைத்து செம்மமு
டன்பரிகாரஞ்செய்யநன்றே. ௪௫௩

செய்யவேசிலகாலஞ்சென்றபின்புசீருடனேநீர்சென்றுயவர்கள்
வாசல், பையவேபரிகாரம்மிகவும்பார்த்து பட்சமுடன்கடவுளுக்குப்
பொதுவதாக, மெய்யானரோகமதைதீர்ப்பேனென்று மேன்மையுட
ன்வழிபாடுமிகவுரைத்து, அப்பதொருபதாம்புயத்தைமிகவேநண்ணி
துப்புரவாய்க்கியாழமதைக்கொடுத்திடாயே. ௪௫௪

கொடுக்கவேபட்சமதுமிகவேவைத்து கொப்பெனவேகியாழம
துசொல்வேன்கேளீர், அடுத்ததொருவெண்குன்றிவேரைதானுமட
வானமூலியொடுசமூலங்கூட்டி, தொடுத்துமேகூகைநீர்தானுஞ்சேர்
த்து துப்புரவாய்க்கியாழமதுகொடுத்தபோது, படுத்ததொருசுரமது
வும்நாட்குநாளாம் பாங்குடனேதீருமெனப்பகருவீரே. ௪௫௫

பகரவென்றால்நோய்தீர்ந்தமாண்பருக்கு பட்சமுடன்மனதுவந்
துவுரைக்கக்கேளீர், நிகரமுடன்நல்லோர்கள்தம்மையப்பா நிசட்சியு
டன்வுதாசினங்கள்கூறவேண்டாம், சிகரமுடன்வுத்தமரைப்பகடிசெ
ய்து சீறலுடனவர்தன்னையேகொடுக்கவேண்டாம், சகரமுடன்வுபதேச
வார்த்தைகூறி சட்டமுடனவர்பாதம்பணிகுவீரே. ௪௫௬

பணியவேயுந்தமக்குகாட்சிசெய்தும் பாருலகில்வினைதனக்குஆ
ளுமாகா, அணிகடவுள்செய்கையினாலுந்தக்கு வப்பனெனினைத்தவ
ண்ணம்லபிக்கும்பாரு, அணிவுடனேகாடாதிகறபங்கொண்ட புதிர

னதிரேகம்போலாகும்பாரு,மணியானவுபதேசஞ்செய்துமல்லோ மா ர்க்கமுடன்வாழ்கவென்று வரமீய்வாயே. ௪௫௭

ஸ்ரீவசியவாடை.

வரமானவரமதவு மென்னசொல்வேன் வகையானமார்க்கமது சொல்வேனப்பா, உரமுடையபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வுத்தமனே யுந்தமக்குச்சொல்வேனப்பா, சிரமானவசியமொன்றுபொடிதானப்பா சிற்பதனைகாலாங்கிசொன்னவாக்கு, வரமதுவும்பொய்யாது மகிமை மெத்த வண்மையுடனசொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளே. ௪௫௮

பண்பானபொடியதுவுமென்னவென்றால் பாங்கானமசானமதிலி றந்துபோன, நண்பானநந்தமதுமூன்னிரண்டு நலமானதந்தமதைக் கொண்டுவந்து, இன்பானபிரேதமதுமேலேசாற்றும் திறமானமாலை யதுபூஜின்வாடை, கண்பானசுட்டதொருவெலும்புதன்னில் கலங்கா மல் சாம்பல்தன்னையெடுத்திடாயே. ௪௫௯

எடுப்பாயேகாடாற்றுமுன்னதாக எழிலானசாம்பல்தனையெடுத் துமைந்தா, கொடுத்திமேமசானமதில்பறக்குகின்ற துப்புரவாய்த்து ம்பிதனைக்கொண்டுவந்து, படுத்தவொருவாத்மஜலந்தானுங்கூட்டி பா ங்கானவாடையென்றசாற்றுதன்னில், அடுத்துமேபறக்குபாசிலைதான ப்பா வுப்பனைதானசேர்த்துமெடுக்கநன்றே. ௪௯0

நன்றானகருவதனையொன்றாய்க்கூட்டி நாயகனேபொடியதுவா ய்ச்செய்துகொண்டு, குன்றானபனேமனித்தாய்கிருபையாலும் கோ வேந்தர்காலாங்கி கிருபையாலும், பன்றாநசிமிழ்தனிலே யடைத்துக் கொண்டு பாங்குபெறசின்மயத்தைமனதிலுன்னி, வென்றிடவேபூமி தனிலிட்டமைத்து விருப்பமுடன்நவகோணங்கீறிடாயே. ௪௯௧

கீறவேநவகோண மென்னவென்றால் கிருபையுடன்சொல்லுகி றேன்மைந்தாகேளு, ஆறவேகோணமதில்நின்றுகொண்டு வப்பனை ஓங்காரம்மனதிலுன்னி, மாறவேலென்றஅட்சரமாம்வெளவும்சௌவும் மகத்தானறீங்றீங்ஐயுங்கிலியுமாறு, தூறலதுவாராமலெனியபாலா துப் புரவாயட்சரத்தைமேயாதிடாயே. ௪௯௨

ஓதையிலேலட்சயதுவுருவேபோடு வுத்தமனேமனோன்மணியாள் நிர்த்தஞ்செய்வாள், நீதமுடன்தரிசனைகள்கண்டபோது நினைத்தகா ரியங்களசித்தியாச்சு, சாதனைகள் சப்தாலேயெல்லாஞ்சித்தி சட்ட முடன்வையகத்திலமாந்திரீகவானாய், தோதமுடன்தாமிருந்துவாழ்க் கைபூண்டு தோருமலஷ்டசித்தியாம்வாயே. ௪௯௩

ஆடவென்றால்கருவென்ன பொடிகாணப்பா வப்பனே நினைக்கமாதானன்றோல், போடவேயனை காலங்கி வழியாமல் பொங்கமுடன் செய்யது கூடறுவாள்பார், நீடவேவடிசாடர்ந்தவெ தாரு மாதுகலை நீ நினைத்தகலவிதனிலனுபவித்து, சாடவேயென்றரும்பட்சம்வைத்து சட்டமுடன்பாதுகொள்ள நினைப்பீர்தானே. ௪௬௪

தானானகாலாங்கிசொன்னவாக்கு தாரணியில்பொய்யாது மெய்யேயாகும், கோனானகருக்கள்வித்தை கோடிசொன்னார் குவலயத்தில் செய்வதற்குபாராலாகும், தேனானவித்தையிலே சிடுகைவேதை செப்பினே னுந்தமக்குக்கூர்ந்துபாரு, மானானவையகத்தில் சித்தனைப்போல்மாசற்றுமென்றும்வாழ்ந்துவீரே. ௪௬௫

வாழ்கவென்றுவின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகையான புவிப்பாணிமைந்தாபாரு, ஆழ்கடலுஞ்சத்தசாகரமுந்தாண்டி வப்பனே காலாங்கித்தாள்பணிந்து,மூழ்கியேசகலதீர்த்தமாடி மூதலகில் குளிகைகொண்டுவந்தேன்யானும், பாழ்நகர தேசமது வனைகமுண்டு பார்த்தேனேவெகுகோடிவித்தைதானே. ௪௬௬

அடைக்கலபட்சி.

தானான வித்தைப்பதகோடாகோடி தகமையுள்ள கண்மணியே யின்னங்கேளு, கோனானயெனதைபர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார் தன்பாதகிருபையாலே, பானனபட்சியது வடைக்கலந்தான் பண்பான ஆண்பட்சிக்கொண்டுவந்து, மானானமடமாதர்சுரோணி தந்தான் மகத்தானவாத்மஜலங்கூடக்கூட்டே. ௪௬௭

கூட்டியேரெண்டையுந்தான் பட்சிதன்னில் குறிப்புடனேவாயினிடதன்னிலூட்டி, தாட்டிகமாய்பண்கலசந் தன்னில்வைத்து திம்மையுடன்மண்சீலேழுஞ்செய்து, வாட்டமுடன்வாலுகையாமெந்திரத்தில் வளமுடனே தானெரிப்பாய்வைந்துநாளும், கேட்டமுடன் தியாறி யெடுத்துப்பாரு தெளிமையுடன்தவளமென்றபற்பமாச்சே.

ஆச்சப்பா பற்பமது பென்னசொல்வே னாறிவாரடைக் கலத்தின்வழியயிடு, மூச்சடக்கிப்போன தெராருதேகந்தானும் மூனையானயீடுதன்னால்மோகமாகி, பேச்சதுவும் பேசுதற்குமுன்னேதானும் பேரின்பந்தனைமறந்துகலவிகேட்கும், ஆச்சப்பாபற்பமதையனுபானத்தில்வப்பனேகொடுத்திடுகவசியமாமே. ௪௬௯

வசியமாமது பானமேதென்றாக்கால் வளமான பாணி யென்ற
தண்ணீராகும், கசிதமுள்ள தண்ணீரிற் கிடைதாக்கூருவான பற்பந்
தால்வசியமாவார், திசிதமுள்ள மாதர்களும்வசியமாகி நிலையானகல
விந்த லெவ்வலாகி, முசிதமுடனென்னளு முந்தன்பக்கல் மோகித்து
யுனைப்புணைந்துவணங்குவாரே. சஎ0

வணங்கியே சதாநித்தமுந்தன்பக்கல் வளமான நிதியனைத்து மு
னங்கேயீவார், சுணங்கமதுவாராமலெந்தநாளும் துப்புரமா யுனைப்ப
ணிந்துபோற்றுவார்கள், மணங்கமழும்லீலா விநோதந்தன்னில் மார்
க்கமுடனென்றுளும்பட்சம்வைத்து, இணங்கியே பாபுருஷர்முகமும்
பார்ரொழிலானவடைக்கலந்தன்வசியம்பாரே. சஎக

அண்டங்காக்கைவசியவாடை.

பாரேதான் பின்னுமொருகருமானங்கேள் பட்சமுடன் பாணு
வைப்பேன்மைந்தாகேளு, சீரேதான்காலாங்கி நாதர்தம்மால் சிறப்பா
னவித்தையிது சிடிகைவேதை, நேரேதான்நூறாண்டு சென்றகாகம்
நெடிதான காகமதுகொண்டுவந்து, நேரேதான்காகமது வாயிலப்பா
நிகழானகருப்பமென்ற பூச்சிதானே. சஎஉ

தானான காகமதுசொல்லக்கேளு தன்மையுள்ள புளிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வேனான காகமது தன்னிலப்பா விருப்பமுடன் பூச்சி
தனையூட்டியேதான், கோனான மண்டாண்டங் கலசமப்பா கொற்றவ
னேதானியிட்டு சிலைசெய்து, தேனானவாலுகையா மேந்திரத்தில் தே
ற்றமுடன் தானமைத்துயெரித்திடாயே சஎ௩

எரிக்கவென்றால்விறகதுவு மென்னசொல்வேன் யெழிலான ஆ
மத்தைநவிறகேயாகும், எரிக்கியேகாற்சாமந் தீயைமூட்டி நலமாகத்தா
னெரிக்கபற்பமாகும், முரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்துமல்லோ நூ
லையரணபற்பமதையதனம்பண்ணு, சிரிக்கவேபற்பமதை யெடுத்தே
மைந்தாசிறப்பானவாத்மஜலந்தன்னிற்கூட்டே. சஎ௪

கூட்டியேபற்பமதை யெடுத்துமைந்தாகொப்பெனவே மாண்ப
ருடனேவிற்றானுர், நாட்டிகமாப்புவி வரப்பலனைக்கேளும் சட்டமு
டன் மாண்பரெல்லாம்வசியமாவர், வாட்டமுடன்கேட்டதெல்லாமு
னக்கீயீவார்வளமான வஷ்டசித்துவிதனாலாகும், மாட்டிமையாயெ
ந்நாளுமுந்தனுக்குமகிழ்ச்சியுடன்கேட்டதெல்லாந்தருவார்பாரே,

தருவாரேயுந்தன துபொடியேபட்டால் தாரணியி லுள்ளதொரு மாகப்பரெல்லாம், குருவான நருவிலர்தாமெனன்றுசொல்லி சொற்ற வனேயுந்தலையும்பணிகுவார்பார், திருவானமா ..லிபின்கடாட்சத் தாலே சித்திக்குமஷ்டசித்துகைக்குள்ளாகும், திருவாணிமயேல்வரி யாளெந்தநாளும் நீதியுடன்வுன்பக்கல்நிற்பார்பாரே. சஎசு

நேத்திராஞ்சனமை.

நிற்பாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்லேன் நிலைபானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, அற்பமென்றுநினையாதேயருள்மைந்தாபார் அருமை யுள்ள காலாங்கிசொன்னநீதி, சிற்பானர்யெந்தன்குருவாக்குதாளும் சிருலகிலொருநாளும்பொய்யாதப்பா, அற்புறவாய்தகரமுடன்தாரஞ் சேர்த்து துகையானவெள்ளையென்றபட்டுதானே. சஎஎ

தானனசிலைபதுதன்னில்மைந்தா தண்மையுடனிரண்டையுந்தா னதனிர்சுற்றி, மானனவெள்ளையென்றசுடுதுதானும் மகத்தானபா ண்டமதிலிட்டுமைந்தா,பானனவெள்ளைகடுகெண்ணைதன்னால் பக்குவ மாய்தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், தேனனசிரசதுவாம்மோடுதன்னில் தேற்றமுடன்மையதனைவாங்கிடாயே. சஎஅ

வாங்கியேமைதனிலேகூடச்சேர்க்கும் மகத்தானசரக்கதுவும் சொல்லக்கேளும், ஓங்கியேபச்சையென்றபூறந்தானும் வுத்தமனே வாடையென்ற கஸ்தூரியப்பா, தூங்கியேதிரியாமல் புனுகுமைந்தா துடியானகுங்குமப்பூகோரோஜனையுஞ்சேர்த்து, சாங்கமுடன்சவ்வாதுந் தானுங்கூட்டி சட்டமுடன்தானரைப்பாய்பன்னீராலே. சஎகூ

பன்னீரால்நாற்சாமமரைத்துமேதான் பாங்குபெறமையதனைப் பதனம்பண்ணு, இன்னிலத்திலுனைப்போலார்ச்சித்து யெழிலானபூப தியாமென்னக்கூறும், நன்னயமாயவினதுவெண்ணைதன்றால் நயம் பெறவேதான்கூட்டிமத்தித்தேதான், சொன்னபடிமையதனைக் கண் ணிற்றீட்டி சுகியுடனேவையகத்தைச்சுற்றுவீரே. சஅ0

சுற்றயிலேயுனைக்கண்டமாண்பரெல்லாஞ் சுகமுடனேமன்மத னென்றுசொல்வி, வெற்றிபெறயுனைவணங்கிபின்னேசென்று விருப் பமுடன்கேட்டதெல்லாமீவார்பாருதன்ற்றிசையுமுனைக்கண்டுயேங்கு வார்க ளெழிலானமையினதுவேகத்தாலே, நெற்றிகனில்மையதனை யி ட்டாயானால் நேர்மையுடன்சிவராஜனென்பார்பாரே. சஅக

பாரேதான்சித்தர்முனிரிஷிகள்தேவர் பண்புடனேசாத்திரங்கள னேகஞ்செய்தார், நேரேதான்சிடிகையென்றவேதைநடப்பா நேர்மையு

டன்கைகண்டவேளைதன்னை, நீரேதான்வையகத்துமான்பருக்கு சிற
ப்புடனேபாடியல்லோமறைத்துவைத்தார், கூறேதான்மாணுக்கள்பி
ழைக்கவென்று கூறினேன்சிடிகைபென்றவேளைதகானே. ௪௮௨

தாணவேமையதனலனேகசித்த சாத்தடனேலலாட்மதிலிட்
டிமைந்தா, தோணவேயுந்தனுக்குவேண்டுமட்டும் துப்புறவாய்ராஜரி
கோட்டைதன்னில், பூணவேகதியிருக்கும்ஸ்தானந்தன்னில் பொங்
கனுடன்சென்றல்லோமைந்தாகேளு, நீணவேகாவலவர் முன்னிருக்
கும் பின்னைத்துக்கண்ணைதிரேயெடுக்கலாமே. ௪௮௩

எடுக்கலாம்கோடிதனமெடுக்கலாகும் பெறிலானவரன்மனைபின்
நிதிகளெல்லாம், அடுத்ததொருமான்பர்களும்பார்த்திருக்க வளவற்
றநிதியங்களெடுக்கலாகும், தொடுத்ததொருவசியமென்றனையினு
லே தொழிலஷ்டசித்துமாடலாகும், விடுத்ததொருகாலாங்கிடாட்
சத்தாலே விருப்பமுடன்பாடினதோர்வசியமாமே. ௪௮௪

ஸ்ரீவசியம்.

ஆமேதானின்னமொருமர்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிபோகர்வாக்கு நானிலத்தி
ல்பொய்யாதுமெய்யேயாகும், போமேதான்மர்தரிடவசியமப்பா பொ
ருமுடனின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன், வேமேதான்தாரமென்ற
கிளியுக்கூட்டு விருப்பமுடன்ரோசனையுந்தானுங்கூட்டே. ௪௮௫

கூட்டியேப்பச்சைபென்றபூரந்தானும் கூறானகாந்தமது தானுஞ்
சேர்த்து, மாட்டியேவாஞ்சிநேபர்பலத்தினலே மார்க்கமுடன்தான
ைப்பாய்ராலுசாமம், ஒட்டமுடன்தானரைத்து சிமிளில்வைத்து
வுத்மேகஸ்ஞாரிபுனுகுசேர்த்து, நாட்டமுடன்காந்தனிலேபூசிமைந்
தா நலமாக ஸ்ரீ தலையில்பூசிடாயே. ௪௮௬

பூசியே சிமிசியென்றேயோது புகழானகருவதுவும்வருவுமேறி,
மகிமையாயதுவுவங்கலங்கிநேதான் மகத்தானசிந்தனையும் வதிக
மாகி, ஆசியுடன்வரும்போதுமைந்தாகேள் வப்பனே ஆத்மஜலங்கூட
ச்சேர்த்து, வாசியுடன்வுருவதும்லட்சமேதோ வரையுடனேபெண்
ணுருவய்வருவர்பாரே. ௪௮௭

வருவாளேமோகமது கொண்டுமல்லோ மகத்தானசித்திபினைத்து
மீவாள்பாரு, உருகியேமனமதுவும்மிகவும்வாடி வுத்தமனேயுன்பின்
ன்னேதுடருவாள்பார், கருகியேமுகம்வேர்த்துமனம்வேருகி கட

டமுகி பொன்மாது வருவாள்பாரு, திருவிளையாள் மனோன்மணியாள் முன்னேநிற்பாள் திறமுடனே அஷ்டசித்திகைக்குள்ளாச்சே. ௪௮௮

ஆச்சப்பாகமலமுனியனர்தம்போக்கு வப்பினைசொல்லிவைத் தார்லக்கோவில்லை, மூச்ச டங்கிவையகத்திற்சென்றுமேதான் மூதுல கில்திரும்பிவந்துகண்டபின்பு, பேச்சொடுங்கிசிலகாலஞ்சமாதிநின்று பேரின்பநிலைதனிலேயிருந்துகொண்டு, பாச்சலுடன்சிடிகையென்ற வேதைகோடி பலபலவாய்ப்பாடிவைத்தார்கமலர்தானே.

தானவித்தையதுவதிதஞ்சொன்னர் தன்மையுடன் வித்தைக்கொவ்வா, கோனவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொ ரிதுபோலசிடிகைவேதை, தேனனமனோன்மணியாள்அருளை தெரிவித்தேனுந்தனுக்குச்சொன்னேனப்பாபானவித் கூறப்போனல் பாக்காணவேழாயிரமிடங்கொள்ளாதே. ௪௮௯

ஸ்ரீபுருஷான்வசியம்.

கொள்ளாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்லுவேன் கூறுவித்தை யிதுசொல்லொண்ணுது, விள்ளவேயிருபிறப்பினைப்பா விருப்பமு டன்பிறந்ததோர் சபத்தைகண்டு, மெள்ளவேமையானமதில் தேன் பாலா மேன்மையுடன்கருமுடிக்கச்சொல்வேன்கேளு, தெள் தேர்கோல்ரெண்டுமூழர்தான்ரெண்டு தேற்றமுடன்கைதனிலே பிடி த்திடாயே. ௪௯௰

பிடித்திடவே மசானகரைசுத்திவந்து போனவுருவதுவும்லட் சம்போடு, கடித்திடவேவுருவதுவும்யெதென்றுக்கால காதாந்தர் பினதுயிஜாட்சாந்தான், கொடுத்திடவேவலங்கெண்டகென்றேயோது கொற்றவனேலட்சமுரு குறைபாதப்பா, விடுத்ததொருகழிதனிலேத்த வுமேற்றி விருப்பமுடன்சொல்லுகுதேன்வண்மைபாரே. ௪௯௧

வண்மையாம்புழுகுடனே பூரக்தனும் வளமனசோதனையும் கஸ்தூரிகூட்டி, நன்மையாம்தீம்பநந்தன்னிலாட்டி கழிதனக்குப்பூசியல்லோ, இன்மையுடன்சங்கதனையேகத்திவர் க்கமுடன் சபம்மேகூஞ்சமயந்தன்னில், உண்மையாமதல் மாடாக வுத்தமனேகெல்லதனையுருட்டிடாய். ௪௯௨

உருட்டவேகைபிடித்தகழிதானப்பா, வுத்தமனேதசமொடுக் செப்பக்கேளு, பொருப்புடனேபுருஷனும்வேதுப்போது பொங்க முடன்வலதுபக்கம்நடியால்குத்தி உருவுடையநிணமதுவும்கழியில

தாக்கு கருத்துடனேயிடதுபுறமிப்படியேதாக்கு, மருப்பனைபதினை மதுவுங்கழியில்தாங்கி மகத்தானமாத்திரைக்கோல்பிணமுமாச்சே.

ஆச்சப்பாகருவென்றகோலுமாச்சுவப்பனேகோலதனைப்பதனம் பண்ணு, பாச்சலுடன்வையகத்திலிருந்துகொண்டு பாங்குடனேகிரு ஷ்ணவதாரனைப்போல்,மாச்சலுடன்கலவிதனிலிருந்துகொண்டு மகத் தானஸ்ரீகளையேயனுபவித்து,எச்சலதுவாராமலெந்தநாளு மெழிலான சித்துதனைபாடுவீரே. ௪௯௫

ஆடவென்றால்சித்ததுவு மேதென்றக்கால் வப்பனேபிடித்த கழித்தானப்பா, போடவேமாதர்களைகண்டபோது பொங்கமுடன் கழிதன்னால்தொட்டுபேச,நீடவேவலதுகைகழிதான்தொட்டால்நீதி யுடன்புருஷனவன்வசியமாவான், சாடவேயிடதுகைகழிதான்தொட் டால் சீக்கிரமுடன்மங்கையரும்வசியந்தானே. ௪௯௬

தானென்வசியமதுமேதென்றக்கால் தகமையுடன்கழிக்கொம் பேவசியமாச்சு, கோனனவித்தையிதுகருதான்வித்தை கூறுகிறேன் பிரம்மகுலகருத்தாவவித்தை, வேனனவித்தையிது வினோதவித்தை வேடிக்கைகருவிதனைபாருக்காணூர்,பாணனவித்தையிதுவையகத்தில் மார்க்கமுடன்சென்றல்லோ செய்துபாரே. ௪௯௭

செய்யவேஜெகதலத்திலுள்ளோரப்பா தேற்றமுடன்சித்தனென் றுபுருஷனென்பார், பையவேயுந்தனிடம்கிட்டிவந்து பாங்குடனேகரு வினுடவழியுங்கேட்பான், மெய்யானகருவினுடவழியுஞ்சொன்னால் மேன்மைபெறவுந்தனுக்கு நிதியுமீவாய், உய்யவேசதாகாலம்வாழிய் மூர்த்தமெனகார்த்திருப்பார்வுண்மைபாரே. ௪௯௮

உண்மைபாலோகமதில்சித்தனுக ஓகோகோகாதனைப்போல்வாழ் வாயப்பா, வண்மையுள்ளசித்தனென்றுவையகத்தோர் வளமையுட னென்றாளும்வாழ்த்துவார்கள், திண்மையுடன்ராஜாதிராஜர்பக்கல் தீரமுடன்யிக்கருவைக்கொண்டுசென்று, கண்மைபெறகருவாட்டமாடி னுக்கால் கனகமென்றுநிதியனைத்துங்கொடுப்பார்தாமே. ௪௯௯

செர்ந்தமேயுந்தனுக்குச் சோடசாரம் சேற்றவனேமதிமந் திரியாக்கொள்வார், அடுத்ததொருவேந்தர்களுமுன்னைக்கண்டால் வப்பனேசற்பாத்ரசித்தனென்பார், நடுக்கமுடன்வையகத்தோரெல் லாருந்தான் நடியேயுன்பாதம்பணிவாரப்பா, ஒடுக்கமுள்ளகருவிகா ணுதிவித்தை ஓகோகோபோகரிட்வித்தைதானே. ௫௦௦

ஸ்ரீவசியமை.

வித்தையாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வேதாந்தப்புண்ணிய
னைவிளப்புவேனென்பார், சித்திபெறகாலாங்கிநாதர்வாக்கு சிறுநூலில்
பொய்யாதுமெய்யேயாகும், சத்தியமாங்காலாங்கிசொன்னநீதி சதா
காலமெந்தனுக்குக்குருவாக்காகும், நித்தியமும்அந்திசந்திபாதம்தொ
ட்டு நினைக்கிறேன்போகரிஷிநினைக்கிறேனே. ௬௦௪

நினைக்கிறேன்ஸ்ரீலா விநோதந்தன்னை நிலையானகருமானமே
தென்றக்கால், அனையானமலையோரந்தேடிப்போனால் அருக்கானவாத்
தலரிவேர்தானுண்டு, இனைபோலேவித்துள்ளமலைதாங்கியப்பா சிறப்
பானதிருநீற்றுமூலியாகும், பனைபோன்றவோதனைவெள்ளிதன்னில்
பட்சமுடன்காப்பதுவுங்கட்டிடாயே. ௬௦௫

கட்டியேகாப்பதுவுந்தீர்ந்தபின்பு கணேசருக்குப்பொங்கலிட்டு
காவுந்தந்து, எட்டியுடவடவேரைத்தான்பிடுங்கி யெழிலாகவரிநால
ன்வேருங்கூட்டி, தட்டியேயழிஞ்சிமூலந்தானும் சாங்கமுடன்கோரான்
விருவாரைக்கூட்டி, குட்டியென்றபினருசாரணைபுஞ்சேரு கூறுவச
மனிடையாய்க்களஞ்சிதூக்கே. ௬௦௬

தூக்கியேதலைச்சுருளிமூலங்கூட்டி துப்புரவாய்ருதுகாலழிலைதன்
னில், ஆக்கமுடன்தலைமைஞ்சங்கொடியுஞ்சேர்த்து வப்பனேசிலைத
ன்னில்வைத்துருட்டி, நோக்கமுடனேங்கோலத்தயிலத்தாட்டி நறு
க்கமுடன்போண்டந்தன்னிலப்பா, தீக்கமலமானதொரு கலசந்தன்
னில் தீகமுடனேதீபமதுயேற்றிடாயே. ௬௦௭

ஏற்றியேமையதனைவாங்குவாங்கு யெழிலானசிமிழ்தனிலேயடைத
னம்பண்ணு, போற்றியேமனோன்மணித்தாய்பாதாம்புயத்தை போ
க்கமுடன்சதாகாலம்நிர்த்தஞ்செய்து, ஆற்றியேமைவங்கோலகருவின்
மைமையை வப்பனேலலாடமதில்விட்டுமேதான், கூற்றனெனும்காலன
வன்றனடுங்க குவலயத்திற்சாரியதுவருவாய்பாரே. ௬௦௮

பாரேதான்மையதனைத்தீட்டியல்லோ பாருலகில்மங்கையரைக்க
கண்டபோது, நேரேதான்மன்மதனென்றுசொல்லி நினைவுதடுமாறி
யங்கேயுனைநினைந்து, ஆறுபுடைசூழ்சுகம்நிதியும்விட்டு ஆண்டானவ
ரன்பனைபுக்தான்மறந்து, வீறுபுகழ்மன்மதனெனறேன்னியல்லோ
வீடுவிட்டோடிவருவாள்காணே. ௬௦௯

சாணவேமையதனைக்கண்டபோது சடுங்காளைபானதொருமாண்
பசெல்லாம், பூணவேயுமிடத்திற்புத்திகூர்ந்து புகழானசித்தாவ

ரென்றுகூறி, ஆணவங்கள்தானொடுங்கியதிகட்பா லப்பனேயுன்னை லக்குலனாங்குவர்கள், கானலெப்பாசஞ்சுடர்போல்கருதிலுன்னிகடாட் சித்துவவர்நடக்குவதிதஞ்செய்யே. ௫0௭

செப்பவேகட்பாலரெல்லாங்கூடி செம்மலுடன்மனதுவந்தியுகமை ப்பணிந்து, வெய்யதொருவிட்டகுறையிருந்ததாலே வேதாந்தசித்து தனைமக்காணலாச்சு, பையவேயுன்பாதங்கிட்டியல்லோ பராபரத்தின் பரவொளியைகாணவென்று, உய்யவேபிரணயந்தன்னில்நின்றுஓகோ கோவதிதமிகச்செய்வார்பாரே. ௫0௮

பார்க்கையிலேயுந்தமக்குலோகந்தன்னில் பாரிலுள்ளராஜமுடி மன்னரெல்லாம், ஏர்க்கவேமகாசித்தியிவர்தானென்று மெழிலான வாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தீர்க்கமுடன்மையதனைத்தருகவென்று திரளா னதிரவியத்தைக் கொடுப்பாரப்பா, ஆர்க்கசிம்மாசனந் தான்கொடு த்து வப்பனையஞ்சலிகள்செய்வார்பாரே. ௫0௯

பார்க்கவேயஷ்டசித்திமுனக்குள்ளாச்சு பாங்கானவையகமுங் கைகுள்ளாச்சு, ஏர்க்கவேசிற்றின்பநிலைமறந்து மெழிலானபேரின்ப சாகரத்தை, ஆர்க்கமுடன்மனந்தனிலேநிட்சயித்து வப்பனைபதாம் புயத்தைமேலேநண்ணி, தீர்க்கமுடன்சமுசாரக்கடலைநீக்கி சிற்பரனை யறியும்வகைதேடிக்கொள்ளே. ௫௧0

ஸ்ரீகளுக்குசடுமுறை.

கொள்ளவேசினபதிப்பெண்களுக்கு கொட்டினேனீடுவகைய னந்தமுண்டு, மெள்ளவேதுளிகைகொண்டு யானுமல்லோமேதினியி லெழுகடலுஞ்சுத்திவந்தேன், தெள்ளவேபுளிப்பாணிமைந்தாகேளு தேர்வேந்தராஜரிடஞ்சென்றுயானும், வள்ளலாம்வித்தையதுசிமிட்டு வித்தை வரைகோடிநிறைகோடிகறைகண்டேனே. ௫௧௧

கண்டதொருவேலைதன்னில்சிடிகைவேதை கண்ணுக்குத்தோ ற்றுதகடினவேதை, விண்டதொருவேதையிலே கருவுவேதை வித்த களையிருந்தாக்கால்கண்டுகொள்வாய், கொண்டதொருவுருப்பதனில் குறையிலானால் கூரறியபுத்திகளில்மிகுந்தவானாய், கண்டறிந்துவொ ருவனைநீதோழனாக காசினியில்சீஷபதியமைத்துக்கொள்ளே. ௫௧௨

சொள்ளவேசீஷனைத்தேடிக்கொள்ளுகொற்றவனேயுந்தமக்கு வுரியவானாய், உள்ளபடிகபடுபொய்சூதுதந்திரம் வுற்றுருமையில்லாத புத்திவானாய், எள்ளளவும்மனந்தனிலேகலக்கமில்லா மெழிலானநற் றறிவுபாலனாக, தெள்ளுதமிழ்பண்டிதத்திலதிகவானாய் தேற்றமுடன் சீஷன்றனைநாடுவாயே. ௫௧௩

நாடியேசிஷனைக்கொண்டுமல்லோ நற்பாலாயுந்தனுக்குத்தேவை யான, நீடியதோர்கருவிகரணுதியெல்லாம் நேட்சியுடனுந்நடக்குந்தக நீ கவென்று, தேடியேகண்டுமிகவாராய்ந்தல்லோ தெளிவானதோழு மைதான்கண்டுமல்லோ, வாடியேதிரியாமல்மனமேங்காமல் மார்க்க முடன்கருதொழிலைச்செய்திடாயே. ௫௧௪

செய்யவேகருமான மேதென்றக்கால் சிறப்புள்ளபெரிகாலன் வித்துதானும்,பையவேமருளிறுமத்தைவித்தும் பாங்கானபொன்னி ஞவாரைவித்தும், வையகங்கள்புகழுங்கோரக்கர்வித்தும் வாகான சூரியனர்காந்திவித்தும், துய்யதொருகுடைக்காளான்பூவுஞ்சேர்த்து துப்புரவாய்ஆத்மஜலந்தன்னிலாட்டே. ௫௧௫

ஆட்டவேசாற்சாமமானபின்பு வப்பனேகுளிகையது செய்வா யப்பா, தேட்டமுடன்பயாளவாய்க்குளிகைசெய்து செம்மலுடன் நிழல்தனில்தானுலர்த்தி, நீட்டமுடன்பஞ்சாட்சரவுருவுதானும் நீதி யுடன்லட்சமது போட்டபின்பு, வாட்டமுடன்பாணிதனிலடைத்துக் கொண்டு வளம்பெறவேதானடத்துவண்மைகேளே. ௫௧௬

கேளப்பாமங்கையரைக்கண்டபோது கெவநமுடனவர்மனதுமுன் மனதுமானல், பாளப்பாபோகாமலெந்தநாளும் பட்சமுடனுன்மீதில் மனம்லயிக்க, ஆளப்பாசொல்லுகிறேன்குளிகைதன்னை வப்பனே யறுசுவையாம்பதார்த்தந்தன்னில், மீளப்பாபோகாமல்தாம்பூலத்தில் மிகபடவேபாலதனில்கொடுத்திடாயே. ௫௧௭

கொடுக்கவேமங்கையருமனதுவந்துகுவலயத்திலென்னளுமுக் தன்மீது, அடுக்கவேமற்றொருவர்தம்மைக்கண்டால் வப்பனேசத் துருவாய்மனதிலெண்ணி, ஒடுக்கமுடன்வுன்பக்கல் சநாகாலந்தான வுத்தமனேபட்சமது கருணைகூர்ந்து, நடுக்கமுடன்யேவலுக்குமுன் னேநின்று நாள்தோறுங்கருணையதுபுரிவாள்தானே. ௫௧௮

சத்துருவைத் துன்பம்படுத்தல்.

தானனையின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, கோனனசித்தர்களும்முனிவர்தேவர் குவலயத்தில்கோடி வித்தைவினைதஞ்செய்தார், தேனனமனோன்மணியாள் கடாட்சத் தாலே, தெளிவானவித்தையெல்லாமறைததுப்போட்டார், மானனை வித்தையிதுமாந்திரீகவித்தை மன்னவனேகண்மணியேசொல்வேன் பாரே. ௫௧௯

சொல்லவேகாலங்கி தாள்பணிந்து சுத்தமுள்ளபெர்தனுக்கு வுகந்தசிஷா, வெல்லவேவையகத்தில்மாண்பர்தாமும் விருப்பமுடனி திராசவித்தையெல்லாம், புல்லவேயுந்தனிடமருந்துகொண்டு புகமூனகுருவென்றுபனநிமலன்னோர், அல்லல்படுந்துயரமதுமிகவாய்ச் செய்து வப்பனே துரோகமதுசெயவார்பாரே. ௫௨௦

பாரேதான்துரோகமதுசெய்தபேர்க்கு பண்பானகருமானமொன்றுசொல்வேன், நேரேதான்மனங்கொண்டேமனங்களித்து நீதியுடன் துரோமதுசெய்தபேர்க்கு, கூரேதானமாவாசையருக்கநாளாமகுறிப் புடனேமாளிதனில் வாழுகின்ற, சீரேதான்மீஞ்சூருதனைப்பிடித்து சிறப்புடனேயதிற்செய்யுமவகையைக்கேளே. ௫௨௧

வகையானமீஞ்சூரைக்கொண்டுவந்து வன்குடவிற்காயமதைச் சுத்திசெய்து,தொகையானவுருவதுவுலட்சமோதி சுந்தரனேயெதிராளிபேரைமாறு, நிகைதனிலேரோமமதுசேகரித்து சிறப்புடனே மீஞ்சூருக்காப்புகட்டி,பகையானயெதிராளிமூலங்கண்டு பட்சமுடன் கருதனையேநாடிப்பாரே. ௫௨௨

நாடியேயுந்தனுக்குதுரோகஞ்செய்த நலமானபடுபாவிசண்டாளன்றன், தேடியேயவனிருக்குமிடத்திற்சென்று தேற்றமுடன்கோஜத்தின்ஜலத்தின்மண்ணை,நீடியேதாமெடுத்துக்கொண்டுவந்து நெடிதானகருமானமண்ணையப்பா, கூடியேபேதனங்கள்மிகவுங்கூறி கூசாமல்மீஞ்சூரின்வாயிலூட்டே. ௫௨௩

வூட்டியேபிரிதிவென்றமண்ணைத்தானும் வுற்றதொருகருவிகரஞ்திமண்ணை, தாட்டிகமாய்மீஞ்சூரின்வாயின்மட்டும் தயங்காமல் கூட்டணைகள்செய்தபின்பு, வாட்டமுடனிருவாயைமூடியல்லோ வளமுடனேதான்தைததுச்சீலசெய்து, ஆட்டமுடனமீஞ்சூரின்பவனிவாயை வப்பனேமேலநோக்கிநிறுத்திடாயே. ௫௨௪

நிறுத்தியேதலைகீழாய்மீஞ்சூர்தன்னை நீதியுடன்நவகோணச்சக்கரத்தில், உறுத்தியேவராகமென்றமுள்தானப்பா வுத்தமனேநாற்சதுரமாகநாட்டி, கருத்துடனேவராகமென்றசவ்வைதானுங் கலங்காமலநாற்சதுரமூலைமாட்டி,பொருந்தமுடன்நடுமையந்தொளாந்திரமாக பொங்கமுடன்வசிநாட்டிவுருவுமோதே. ௫௨௫

ஓதவேயெதிராளிப்பேரைமாறி வுத்தமனேபேதனத்தைச்செய்துமலல்லா, நீதமுடன்யாகங்கள்தானுஞ்செய்து நிஷகளங்கமாகவல லோவோமகுண்டம், போதவேபிராணுபர்தன்னிற்சென்று பொங்க

மூடன் சென்மாந்திரிலிற்கின்று, சாதகமாய்வாசிதனை தியானித்தே தான் சட்டமுடன்பிரணவத்தை சாற்றுவீரே. ௫௨௬

சாற்றவே வெகுசாரணிதன்றனக்கு சட்டமுடன்மலைதலமுங் கட்டிப்போகும், கூற்றனுக்குவிட்டமுண்டு பின்னுந்தன்பம் குவலயத்தி லார்படுவார் யிந்தபாடு, ஏற்றதொரு கருவிகாரணுதியாலேயெய்ழிலான துன்பமதுக் கிடமேயாச்சு, மாற்றமுடன்கருவென்ற பிரதியினாலே மகத்தானகோடிவித்தை யாடலாமே. ௫௨௭

ஆடலாம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வவனிதனிலுள்ளப் பகைத்தமிடியோர்தானும், தேடிபேவுன்றனைதான் மிகவேநாடி நேற்றமுடன்பாதந் தொழுதிட்டாக்கால், நீடிவேமுன்னைத்த கருபாரத்தை நிகட்சியுடன்கேர்த்திபது செய்துமல்லோ, கூடிபேயுபசாரயார்த்தைகூறி கொற்றவனேதிருப்பிவிட்டால் தருமமாமே. ௫௨௮

தருமமாமுர்தனுக்கு மோட்சமுண்டு தாரணியில்குடிகெடுக்கும் பாவியோரை, கருவென்றகருவிகாரணுதியாலே கலக்கமவர் செய்தவனே தியக்கங்கொண்டு, பொருளதனையவனிடத்தி லபகரித்துபோங்கமுடன் சாத்தியதுமிகவேசெய்து, குருதனையே தானினைந்து கருமியோர்க்கு குவலயத்தில்புத்திமதி கூறநன்றே ௫௨௯

பேர்சொல்லிவேர்பிடுங்கல்.

நன்றானயின்னமொரு போக்குசொல்வேன் நலமான காலாங்கி சொன்னநீதி, குன்றானமலைபோலே கோடிவித்தை கூறினேரெந்தனுக்குலக்கோயில்லை, வென்றிடவேசிலபாகஞ் செடிகைவேதை வேதாந்ததாயினது கிருபையாலே, தென்திசையிலடியேனுங் குளிகைகொண்டு தேற்றமுடன்வித்தைமிகக் கண்டேன்பாரே. ௫௩0

மலையாளக்கருப்பன் சிங்கமோகமணி.

பாரேதான் சினைபதிவிட்டுமல்லோ பாங்கானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு, நேரேதான்மலையாளந்தடகுநாடு நேர்மையுடன் வெகு தேசஞ்சுற்றிவந்தேன், சீரேதான்சிங்களர் கொங்கணவர் தாமுஞ்சிறப்பான மசாட்டியப்பாரைக்கண்டேன், கூரேதான்கன்னடைபர்மலையாளப்பர்குறிப்பான குசலவர் வேளாளர்தாமே. ௫௩௧

தாமான திலுக்கருடன்மனுக்கர்தாமும் தகமையுள்ள வேளாளமாண்பருண்டு, கோமானகுருக்களென்னும் ராஜனென்னும் குவலயத்திலுசித்துமுனி புருஷனென்னும், தேமானபலபலவாஞ் சாதிபேதம் தேசமதில கண்டதலைலோகக்கோயில்லை, பூமான்கள்கற்றதொருதொழிலெல்லாம் பூவுலகிலகண்டறிந்தேன் போகர்தானே. ௫௩௨

விலாடபுரத்து வசியம்.

தானான போகரிஷிமுனிவர்தானும் தகமையுடன் கண்டறிந்த
அதர்வணத்தை, வேனானவிடலாமென்ற நகரக்கப்பால் வேந்தருட
பதிதனிலே சென்றேன்யானும், மானானமகதேவர்காலாங்கி நாதர்ம
ன்னவனார்கூறியதோர்வாக்குநேதி, கோனானகாலங்கிவாக்குபோலே
தேசமென்றவிலாடநகர் சென்றிட்டேனே. ௫௩௩

சென்றேனேவிலாடநகர் பதியிலப்பா செம்மலுடன் மாண்பரு
டவதிசயங்கள், குன்றானமலைபோலேகோடியுண்டு கொற்றவர்கள் ப
ஞ்சவரின் சேனைகண்டேன், வென்றிடவேமூலபல யுத்தந்தன்னில்
வெகுகோடிமாண்பரெல்லாம் மடிந்தாரங்கே, அன்றுதிரிபோதினா
ர்சேனைவர்க்கம் அவ்வனத்தில் சமாதிபதிகண்டிட்டேனே. ௫௩௪

கண்டேனேசமாதிபது கோடாகோடி காசினியில்யாரேனுங் க
ண்டதில்லை, அண்டர்முனிராட்சதர்கள் சமாதிவர்க்கம்அவ்வனத்தில்
சுத்திவந்து காண்பாரங்கே, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனார் போர்கள்
செய்த கோடானகோடிவகையாயுதங்கள் பண்டுளவமாலையணி பூண்
டமாதுபாங்கானகோயில்தனில் பார்த்திட்டேனே. ௫௩௫

பார்த்தேனேவில்லம்பு முப்பத்திரெண்டும் பாங்கான காளியுட
தேவஸ்தானப், சேர்த்துமேமலைபோலேவாயுதங்கள் சேனையொடுப
டை கூட்டந்திரள்கூட்டங்கள், கோர்த்துமேவிலாட புறபதியிலப்பா
கொற்றவர்கள் சமாதியதிபடியுங்கண்டேன், தீர்த்தமுடன் சிவலிங்க
சமாதிகோடி திரைகோடிவரைகோடி தீராதானே. ௫௩௬

தீரவேசமாதி யிடஞ்சென்றேன்யானும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்கள்
போர்க்களத்தை, சோரமெனும்வீராதிவீரர்தாமும்சொற்பெரியஅர
ன்வாயல் அரக்குக்கோட்டை, நேரமுடன்குளிகையது கொண்டுயா
னும் நெடுந்தூரம்பாஞ்சாலன் பதியின்மட்டும்சேரவேசென்றல்லோ
வெற்றிகொண்டேன் செயமாநகசமாதியிடங்காவலுண்டே. ௫௩௭

காவலாங் கட்டென்னவதிகாரங்கள் கருதவென்றாலதி சேட
னிதுமாகா, ஆவலுடன்காலாங்கிதனைநினைத்து அதிகவழி நெடுந்தூ
ரஞ்சென்றேனப்பா, போவதும்வருவதுவுஞ் சமாதிபக்கல் பொங்க
முடன் மாண்பர்களோ சொல்லொண்ணாதுசாவதுவில்மரபேடி போ
ர்க்களத்தில் சட்டமுடன்காவல்தனை பார்த்திட்டேனே. ௫௩௮

பார்த்தேனேமாண்பர்களைப்படியேன்றனும் பக்குவமாய்வாய்மொ
ழிலையறியவென்று, சேர்த்துமேகரங்குவித்துதாள்பணிந்து தேற்ற
முடன்மாண்பர்களைக்கண்டேன்யானும், நேர்த்தமுடன்சமாதியதுவ
தென்றென்ன திறானபடைவீரர்காவலாளி, பார்த்தனெனும்பஞ்சவர்
கள்படுகளந்தான் பாரினிலேபோரிட்டவிலாடங்காணே. ௫௩௯

காணவேயெந்தனுக்குச்சொன்னாரங்கே கவனமுடன்குளிகை
கொண்டுநின்றுமல்லோ, தோணவேதிடுக்கிட்டுமனதுயேங்கி தொல்
லுலகில்துரியோதனன்களந்தானங்கே, பூணவேயெந்தனுக்குச்சொல்
கவென்று புகழாகவடியேனுங்கேட்டேனங்கே, ஆணவம்பூண்டதொ
ருபோர்க்களத்தை யங்ஙனவேயெந்தனுக்குக்காண்பித்தாரே. ௫௪௦

காண்பிக்கவடியேனுமனதுவந்து கருத்துடனேமாண்பர்களைக்
கேட்டபோது, வீண்பானசிறுபாலரபோகநாதா விட்டகுறையிருந்த
தினாலிங்கேவந்தாய், ஆண்மைகொண்டுவந்ததினாலுந்தனுக்கு வப்ப
னேசாபமதுதருவோமென்றும், தீண்பானவாக்கினைகள்செய்வோமெ
ன்று திறமையுடனெந்தன்பேர்கேட்டிட்டாரே. ௫௪௧

கேட்கவேயடியேனும்பிரமைகொண்டு கெவனமுடன்காலாங்கி
சீஷனென்றேன், மீட்கவேயடியேனுங்குளிகைபூண்டு மேதினியெலா
ஞ்சுற்றியிங்கேவந்தேன், தாட்கவேவிலாடபுரங்காணவென்று தகமை
யுடன்போர்க்களத்தில்வந்தேனப்பா, ஆட்கொண்டுயென்னையுமாசிர்பி
த்து வன்புடனேபாதுகாக்கவென்றிட்டேனே. ௫௪௨

இட்டேனேமாண்பர்களைக்கண்டுயானும் யெழிலானவஞ்சலிகள்
மிகவுஞ்செய்தேன், அட்டதிசைதான்புகழும்அதர்வணக்கைநயன்புட
னேயெந்தனுக்குவோதினார்கள், சட்டமுடன்பிரணவத்தின்தழைகள்
பூண்டு தாக்கானமரந்தனிலேகாப்புகொண்டு, விட்டதொருயெதிராளி
பேரையமாறி விருட்சமென்மூலிதனில்காண்பித்தாரே. ௫௪௩

காண்பித்தார்விலாடபுரந்தன்னிலப்பா கண்மையுள்ளபோர்க்கள
த்திலதிதமாண்பர், ஆண்மையுடனெதிராளிபேரைச்சொல்லி அங்ஙன
வேமாந்திரீகபிரணவத்தால், வீண்பழிக்குயாளாகவாகாமற்றான் விட்
டகுறையிருந்ததொரு சாபத்தாலே, நீண்படவேமாந்திரீகதாந்திரீகத்
தால் நிலைபானபோர்க்களத்தைவென்றிட்டாரே. ௫௪௪

வென்றுரோமவிடவிருட்சத்தாலே வெகுமுடன்கோடானகோ
டிபேரை, சென்றதொருவித்தைகளேயெங்களுக்கு சிறப்புடனேபோ
தித்துவந்திருஞ்செய்தார், குன்றானகோடிவித்தையாலுங்கண்டு கொற்
றவனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு, நன்றானகருமானவித்தையெல்
லாம் தன்மையுடனேயிருந்துவந்தேன்பாரே. ௫௪௫

போகர் பேர்சொல்லி வேர்பிடுங்கும் வித்தையை.
புலிப்பாணிக்கு கூறில்

பாரேதானின்னமொரு கருமானங்கேள் பாங்கானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நேரேதானுங்களுக்குத்திங்குசெய்த நோயானகருமிகட்
குயிர்தபாகம், தாரேதானிருந்தாலுமஞ்சவேண்டாம் துப்புரவாய்க்கு
டிகெடுக்கும்பாவிதன்னை, சீரேதான்பிரணவத்தின்மூலியாலே சீர்பத
த்தைமாற்றியல்லோபேர்தான்கொள்ளே. ௫௪௬

கொள்ளவேயெதிராளிபேரைக்கூறி கொற்றவனேகெல்லிக்குக்
காப்புகட்டி, வெள்ளவேயவன்பேரைதலைகீழாக விருப்பமுடன்மகேனன்
மலரியானட்சரத்தை, உள்ளபடி-வங்-சிங்-யங்-கென்றபோது வுத்தம
னேலட்சமதுவுருவுகொண்டு, தெள்ளுதமிழ்ப்பாவாணர்சித்தர்வாக்கு
நேசமதிற்பொய்யாதுமெய்யாம்பாரே. ௫௪௭

மெய்யானபிரணவத்தின்மூலியாலே மேதினியில்பிணம்போலே
யிருப்பான்பாரு, பையவேயவர்சென்றுயெதிராளிதன்னை பட்சமுடன்
தானழைத்து வருந்திட்டாலும், துய்யவேசவம்போலே யிருப்பான்
பாரு துப்புரவாய்வையகத்தைதான்மறந்து, உய்யவேபஞ்சபூதங்களை
ல்லாம் ஒடுக்கமுடன்தானொடுங்கியிருப்பான்தானே. ௫௪௮

தானையேவல்தொழி லொன்றுமில்லை தன்மையுள்ளபூலோக
வாசையில்லை, கோனானகோவேந்தர்போருமில்லை கொற்றவர்க்குமெ
திராளிபடையுமில்லை, தேனானமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் தேசமெ
ல்லாஞ்செயிப்பதற்குஐயமில்லை, பாணனபாபமென்றதொழிலுமில்லை
பாருலகிலிவ்வேதைபண்பாய்ச்செய்யே. ௫௪௯

பண்பானவேதைபிரலஷ்டசித்தி பாருலகில்செய்வதற்குஐயமி
ல்லை, நண்பானமூலிகளிலனந்தப்வேதை நாட்டினிலேசெப்புமல்லோ
கீர்த்திகொண்டு, திண்மையுடன்செய்தல்லோவையகத்தில் தீர்க்கமு
டன்கருமிகளைவெல்லலாகும், வண்மையாமூலியுடபோக்கனந்தம் வை
யகத்தில்கோடியுண்டுசெய்வார்பாரே. ௫௫௦

நிகைப்பூண்டுக்கு காப்புகட்டல்.

பாரப்பா பின்னுமொரு கருமானங்கேள் பாலகனே சொல்லுகி
றேன்மைந்தாபாரு, நேரப்பாவையகத்தில் கோடிவித்தை நேர்மையு
டன் கண்டதுண்டுபார்த்தோருண்டு, சீரப்பாயிதிகாச வித்தையெல்
லாம் சிறப்புடனே சித்தர்முனி மறைத்துவைத்தார், ஆரப்பாவென்னை
ப்போலே சொல்வாருண்டோ வப்பனேகண்டவரை யுரைத்திட்
டேனே. ௫௫௧

உரைத்தேனே வையகத்துமாண்பருக்கு ஓகோகோ நாதாக்கள்
சொன்னதில்லை, நிரைத்திடவே கருமானவித்தையப்பா நீதியுடன்
பேர்கூறிவேர்பிடுங்கும், கரைத்திடவே பிரணவத்தை மாறல்செய்து
கருவுடனே பேர்மாறிவேர்பிடுங்கி, சிரைத்திடவே பூண்டுக்கு காப்பு
கட்டி சீர்பெறவேசொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ௫௫௨

பண்பான வாரமது ஆதிவாரம் பகலானவுச்சியது மத்தியானம்,
திண்பானவுருவமது நடுச்சாமந்தான் திகழானமூலிக்கு காப்புகட்டி
நண்பான பெதிராளிபேரைக்கூறி, நபம்படவே-வங்-சிங்-பங்-கென்
றோது, கண்ணான மனோன்மணியாள் பீஜமந்திரங் கருவான லட்சம்
வுருபோடுபோடே. ௫௫௩

போடப்பாதேவி மனோன்மணியாள்பீஜம் பொங்கமுடன் வுரு
வணைத்துச்சேர்ந்தபின்பு, நீடப்பாமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் விலைபா
ணவாதமது கபாலஞ்சொக்கி, கூடப்பா சுவாசமதுவுள்ளேபுக்கி
குவலயத்தில் செத்ததொருசவத்தைப்போலும், ஆடப்பாபிராணவத்
தின் மகத்துவத்தால் வப்பனேசவம்போலே செய்திடாயே. ௫௫௪

செய்யவென்றால் நாவேதுப்பாவுமில்லை செகதலத்திலுனைப்போ
லேசித்துமுண்டோ, மையவேதர்மியென்ற எதிராளிபப்பா பாருலகி
லுன்மீதிற் படையுமில்லை, மெய்யானஎந்தனங்கள் யாதொன்றில்லை
மேதினியிலிருந்தென்னபயனுமில்லை, துய்யதொருவாத்மாவுஞ் சொ
க்கியல்லோ தப்புரவாய்பிரேதம்போலிருப்பான்தானே. ௫௫௫

தானான பகையாளிதன்னையப்பா தயவுடனேமறுபடியும் பெய
ரைமாற்றி, கோனான மூலிபிடசாபம்நீக்கி கொற்றவனே பெதிராளி
பகைவன்றன்னை, தேனான விலையமுர்தங்காப்புநீக்கி தேற்றமுடன்
வுருவுதனைமாறியல்லோ, பானானபராபரியை ஸ்தோத்திரித்து பட்ச
முடன்காப்பாற்றல் தருமமாமே. ௫௫௬

தருமமாமுந்தனுக்குக்கீர்த்தியுண்டு தண்மையுள்ளராஜ சிவராஜ
யோகா, கருமத்தையென்னாளும் நிவர்த்திசெய்து காப்பாற்றல் மனு

கர்பத்தியாகும், சொரூபமென்ற நிலைபதனைக்காண்பதற்கு சூட்சாதி
சூட்சமதை யறிந்துகொள்ளு, நிறைபெபதுபுத்தன்மேல் வருவதற்கு
சித்தியுடனென்றானும் பதங்கொள்வீரே. ௫௫௭

மலையாளபூபதி கருப்பண்ணன் மந்திரம்.

கொள்ளவேபின்னமொருமார்க்கம்பாரு கூறுனபுத்தியுள்ளமை
க்காகேளு, வெள்ளமதுநிறைந்திருக்குங் கால்வாய்தன்னில் வெட்ட
வெளி வரைந்தாக்கிற்சாரவோரம், தெள்ளுங்கமிழ்வேளாளர் குடியானெ
த்தும் தேற்றமுடன் காய்கரிகளனைத்தவர்க்கம், உள்ளபடி பரதெய்வ
சாட்சியாக வுத்தமர்கள்பயிர்டுவர் கோடிதாமே. ௫௫௮

கோடியாங் காய்கரிகள் பழவர்க்கங்கள் குவலயத்தில் மாண்ப
ரெல்லாம் பயிரேசெய்வார், நீடியே வெகுநாள்கள்பயிர்கள்பக்கல் நே
ர்மையுடன் போகாமலிருப்பதுண்டு, கூடியே கருப்பண்ணன்காவல்
வைத்து கொற்றவனைதாமிருப்பார்மாளிதன்னில், தேடியே வையக
த்தில் சிலதுமாண்பர்தெரியாமல் கனிவர்க்கம் தீண்டுவாரே. ௫௫௯

தீண்டியேபொசிப்பதற்கு பெண்ணங்கொண்டு திருடியேகன்ன
மிடமனதிலெண்ணி, வேண்டியேபேராசைக் கொண்டுமல்லோ விரு
ப்பமுடன் கனிவர்க்கங்காய்கள்தம்மை, காண்டிபமாய் தோட்டமது
வருகிற்சென்று காய்களைத்தான் தொட்டுமல்லோ கொள்ளைகொள்
வோர், பாண்டியனார்கருப்பண்ண சாமிதானும் பட்சமுடன் தொட்
டவரைப் பிடிப்பர்தாமே. ௫௬௦

தாமான பழவகைகள்தொட்டபேர்கள் தகமையுடன்கருப்பண்
ணன்காவல்தன்னால், பூமான்களதிகார வார்த்தைபாலே புகழாக
தொட்டதொரு காத்தைத்தானும், சாமான்னியமானதொரு கருப்
பன்றானும் சட்டமுடன் கைதனைபேபிடித்திழுப்பான், வேமானமாக
வல்லோ வெகுநாளாக விருப்பமுடன்காயருகில் நிற்பார்காணே. ()

காணவே புசிப்பாணிமைந்தாகேளு கருவானமாண்பரெல்லாந்
தொழிலைசெய்வார், பூணவே காவலாளியாரென்றாக்கால் புகழான
கருப்பண்ணசாமியாகும், தோணவேவீரியனாங் காத்தராயன் தோ
ரூராஜின்னுதேவதையுந்தானும், ஆணவமாங்காளியென்ற துர்க்கைதா
னும் அடைவானகானகத்தில் காவலாச்சே. ௫௬௨

ஆச்சப்பா பின்னமொரு மகிமைகேளு அடவானபயிரிடுங் குடி
யாளர்க்கு, மூச்சடங்கிபோனதொரு கிரகந்தானும் முக்கியமாயேவ
லுக்குமுன்னேநின்று, பாச்சலுடன்பில்லியென்றபசாசுதானும் பால

கனே பிரணவத்தா லுச்சாடித்து, எச்சதுவாராமல் மாண்பரெல்லாம் பெழிலாசக் கைவசஞ்செய்திருக்கிறாரே. ௫௬௩

இருக்கிறதோர் பசாசியின் தந்திரத்தால் பெழிலானமந்திரங்கள் மெய்யேயாகும், மருட்கமலம் வீற்றிருக்கும் மனோன்மணித்தாய் மகத்தான வட்சரத்தை யோதுவோர்கள், இருட்கடலை முறக்கிபசற்றிவிபோலும் பெழிலுருவங்காட்டுமொளிவட்டம்போலும், அருட்கடலாமீஸ்வரியாளட்சரத்தா லவனிதனில் தாந்திரீகஞ் செய்வார்பாரே.

பாரேதான் மூலிக்கொப்புகட்டி பாங்கானபிசாசுகை வசமேயானால், நேரேதான்வுலகுதனில திருமொண்பர் நேர்மையுடன்வாப்பேசாகைபாடாமல், சீரேதான் யிவ்விதமாயிருப்பாரானால் சிறப்பான கீர்த்தியதுலபிக்கும்பாரு, ஆரோதான் வையகத்தில் புத்திமான்கள் அவனிதனில் மாந்திரீகஞ்செய்தார்பாரே. ௫௬௫

பாரென்று சொல்லிபல்லோபாரில்தன்னில் பலவிதமாம் வார்த்தையதுகூறுவார்கள், நேரொன்று பசாசினதுமந்திரத்தால் நேர்த்தியுடன்காவலது செய்வார்பாரு, வேறொன்றுமில்லையப்பா வெதிராளிபேரில் வியர்வான பசாசினதுதந்திரந்தான், ஆறொன்று மாண்பர்களும் வையகத்தில் அனியாயஞ்செய்வதற்கு முடியாதனறே. ௫௬௬

முடியாதுமூலியுடசாபமந்திரம் முக்கியமாய்பேயினிட வட்சரந்தான், குடியானமாண்பரெல்லாம் வையகத்தில் கொற்றவனே யேவலுக்குமுன்னதாக, மிடியான வருத்தமது தன்னைவிடாக்க மேதினியில்கருவிகரணதியோடும், துடியானமாந்திரீகத்தாந்திரீகத்தால் தப்புரவாய்மாண்பரெல்லாம் பிழைப்பார்தானே. ௫௬௭

தானனயிவ்வகையாம் வண்ணமெல்லாம் தகமையுடன்தட்சணைத்தார்செய்யும்வேதை, கோனனை யெனதையர்காலாங்கிநாதர் சொற்றவனைரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பானனைவித்தையது பழுதுபோகா பாரினிலே வெகுகோடி வதிதஞ்சொன்னர், மானனமகாசங்கவித்தைசொல்வேன் மகத்தான வையகத்தோர் மாண்டோர்தானே.

காலாங்கிநாதர் சமாதிக்குப்போகுமுன்
இறந்தவர்கள் கணக்கு.

தானனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தன்மையுடன் என்குருவாங் காலாங்கிநாதர், தேனனை மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேசமெல்லாங்குளிகைகொண்டு சென்றபோது, கோனனை குருதனக்கு வயதுசொல்வேன்கொற்றவனேமுந்நூறுப்பதினைந்தாகும், பாமானவாண்மெதுவஞ்சேயாகும் பாங்கானவாண்டுக்கு வறுபதாமே. ௫௬௯

ஆமேதான் வருபதுவும்யென்றவாக்கு வப்பனேநல்லமுறைதா னென்றேபாரும், கோமான்கள் ஓராண்டு யிருந்ததில்லை கொற்றவ னேநீதகமதைமெய்யென்றெண்ணி, வேமேதான்மூன்னூறு வாண்டு சொச்சம் வேதாந்தத்தாயினதுக்ருபையாலே, நாமேதான்மூந்நூறு வாண்டுமட்டும் தகையுடன்காலாங்கி யிருந்திட்டாரே. ௯௭௦

இருந்தாரேவெகுகாலம் காலாங்கிநாதர் வெழிலானவையகத்து மாண்பர்முன்னே, பொருந்தவேவதிசயங்களெல்லாங்கண்டார் பொ ங்கமுடனிறந்தவர் கணக்குங்கண்டார், திருந்தவேயவர்கண்டகணித மப்பா தீர்க்கமுடனென்றனுக்கு அருளினார்பார், குருந்தமிழாமாசிரி யர் முனிவர்தாமும் கூறவில்லைநூல்தனில் கூறுகின்றே. ௯௭௧

இன்றான சாத்திரத்தின்விருப்பமெல்லாம்வெழிலாகப்பாடிவை த்தார்சித்தர்தாமும், குன்றானமலைபோலே கோடிநூல்கள் கூறினார் வையசத்துவதிசயங்கள், சென்றதொரு வையகத்து சேதியெல்லாம் சிலருரைத்தார்சிலர்மறைத்தார் தேசமாண்பர், வென்றிடவே யடியே னும்மனதுவக்குவிருப்பமுடன் மறைந்ததெல்லாம்வெளியிட்டேனே.

இட்டேனேகாலாங்கிசொன்னநீதி யெழில்பெறவே புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, பட்டதொரு படுகளத்தின் மாண்பர்சேதி பாரினிலே விதியினால் மடிந்தோர்சேதி, சட்டமுடனென்னையன் காலாங்கிநாதர் சாங்கமுடன்படுத்துரைத்த தொகையைத்தானும், வட்டமுடன்நபி புரைத்ததோப்புதன்னில்வளமானவையகத்துந் தொகையுந்தானே.

தானானபிரமன்சாத்திரத்தில் சாற்றினார்வெகுகோடி வதிசய ங்கள், கோனான பேசுகின்றன்வேதந்தன்னில கூறினதோர் வையக த்துமாண்பர்சேதி, பானான பார்லோகமடிந்தசேதி பட்சமுடனவர் நூலுங்கண்டாராய்ந்து, மானான வென்குருவாங்காலாங்கிசுவாமி மா ர்க்கமுடனென்றனுக்கு வுரைத்தார்தானே. ௯௭௪

காணவே சீனபதிமாண்பருக்கு கருவாகவடியேனும் மனதுவந் து, தோணவே மூலமென்றபாஷைதன்னில் திரட்டியதோர் தொகை முழுதும்பாலுங்கண்டு, வேணபடிபதினெண்பேர்நூலாராய்ந்து விரு ப்பமுடனுபதேசஞ் செய்தேன்பாரும், நீணவே புத்தனுக்கு போத வல்லோர் நீட்சியுடன்மனதுவந்து பெண்ணினேனே. ௯௭௫

திரேதாயுகத்துத் தொகை.

எண்ணினேனென்னையன்காலாங்கிநாதர் வெழிலானகாயாதிகற் பங்கொண்டு, நண்ணவேசிசிபகாலமட்டும் நலமாகத் திரேதாயினுகத்

திலப்பா, மண்ணிலேமடிந்தவர்கள் கோடிசங்கம் மகத்தானகோடியி
லேசங்கமாறு, திண்ணமுடன்மகாசங்க மற்புசங்கமெட்டு திடமான
வற்புதத்தில் பதினாறுதாமே. ௫௭௬

திரேதாயுகத்துத் தொகை.

தானானதிரேதாயி னுகத்திலப்பா சாற்றுகிறேன் வையகத்தில்
மடிந்தமாண்பர், மானானலட்சமது நூறுசங்கம் மகத்தானமகாசங்க
ம்பதினாறுகோடி, தேனானவற்புதங்கள் நாலாறுபத்து தேசத்தில்மா
ண்டவர்கள் தொகைதானப்பா, கோனானகுருவேந்தர் சொன்னநீதி
கொற்றவனே தானிருந்தநாள்வரைக்கும், வானான பராபரியாள்
கடாட்சத்தாலே வளமுடனேதானறிந்த தொகையைக்கேளே. ( )

துவாபரயுகத்துத்தொகை.

கேளேதான் துவாபரமாம்யுகத்திலப்பா கெடியான மாண்பர்க
ளும்மாண்டசேதி, ஆளேதான்லட்சமது பெண்பத்திரண்டு வழகான
சங்கமதுயெட்டுபத்திரண்டு, கோளேதான்வாரமல மகாசங்கமேழு
கொற்றவனேயற்புதமாகாற்புதங்கண்டு, நாளேதான் வையகத்தி லிற
ந்தமாண்பர் நலமானதொகையிதுதான் கண்டுகொள்ளே. ௫௭௮

கலியுகத்துத்தொகை.

கொள்ளவேகாலாங்கியிருந்தமட்டும் குவலயத்தில் சமாதிக்குப்
போகுமுன்னே, எள்ளளவுபிசகாமல் முன்னோர்தாமும் மெழிலான
சாத்திரத்தின் தொகுப்பாராய்ந்து, உள்ளபடிகலியுகத்தி லிருந்தமட்
டும் வுத்தமனே மாண்டவர்கள் தொகையைக்கேளீர், கள்ளவேலட்ச
மதுநாற்பத்திரண்டு கவனமுடன்சங்கமது நாலுமாமே. ௫௭௯

நாலானசங்கமது மகாசங்கமெட்டு நலமான அற்புதங்கள்ரெண்
டுபத்துநாலு, நூலானமற்றவர்கள் கணக்கையெல்லாம நூனுக்கமு
டன்சித்ரபுதான் கணக்கிற்கூறும், காலானகணக்குவகையாராற்கூறும்
காசினியில யுகமுடிவிலிருந்தோர்மாண்பர், பாலான முன்னோர்கள்
சொன்னநூலில் பாலிதகணக்கிதுதான் பண்மைபாரே. ௫௮௦

பண்மையாய் வையகத்தில்மடிந்தபேரை பாருலகில்ராஜாதி ரா
ஜர்தாமும், வண்மையுடன்கலியுகத்துமாண்பர் தம்மில் வளமையுடன்
ராஜாதிராஜரெல்லாம், நன்மைபெற தொகைகணக்கு கண்டதில்லை
நாணிலத்தில் மடிந்தவர்கள்சேதியப்பா, உண்மைபெறசேனபதிமாண்
பரெல்லாம் வுற்றதொகை சற்றோரக்கண்டார்தாமே. ௫௮௧

கண்டாரேசேனபதிமாண்பர்தாமும் காசினியில்தொகைகணக்கைத்
தாமறிந்தார், விண்டதொருராஜாதிராஜரெல்லாம் விருதாவாய்வைய

கந்தையாண்டுமென்ன, கொண்டல்வண்ணனச்சுதனுங்காணுமற்றொன் குவலயத்தில் தான்மடிந்தார் மற்றொன்றில்லை, அண்டாமுனி ராட்சதர்களான பேரும் அவனிதனில்கணக்கதனை யறிபர்காணே. ௫அ௨

காணவே வையகத்துங் கணக்கையெல்லாம் கண்டறிந்தார் என்றன்குருநாதசாமி, தோணவேயவரிருந்த நாட்கள்மட்டும் தோறுமல் மாண்பரிட தொகைபைத்தானும், பூணவே யுகாந்தவரை சாத்திரத்தை புகழான காலாங்கிநாதர்தமுப, மாணவேதொகுப்பினது வாலாசெல்லாம் வளமுடனேகண்டறிந்து வகுத்திட்டாரே. ௫அ௩

போகர்பூமியளவும் சமுத்திரஅளவுங் கூறல்.

வகுத்தாரே புலிப்பாணிமைந்தாகேளுவளமையுள்ள கண்மணியேசொல்வேன்பாரு, தொகுத்ததொரு மாண்பர்களின்கணக்கு தம்மை தொல்லுலகில்தாமறிந்த மட்டுஞ்சொன்னார், தகுந்திடவே வையகத்தினளவுதானும் தகமையுடன் பூமிவளமேதென்றக்கால், மிகுத்திடவே சத்தசாகரமுஞ்சேர்ந்து மேதினியில் மூன்றுபங்கு ஜலமுமாச்சே. ௫அ௪

ஆச்சப்பாபூமிவளம்காலிலொன்று வப்பனேகர்த்தாது யேற்பாடல்லோ, பாச்சலுடன்பூமிக்குப்பாதியல்லோ பாங்கான மலைவளங்களென்னலாகும், மாச்சலுடன் தீவுகளுமஷ்டதிக்கு மகத்தான திசை நான்குமென்னலாகும், ஆச்சரியமானதொரு பட்டினங்கள் வதில்நான்கு ஓர்புரமுஞ்சொல்லலாமே. ௫அ௫

சொல்லவென்றால் முப்புரமுங்காடேயாகும் தோறுமல் பட்டினத்தின் தொகைதான்சொல்வேன், வெல்லவே பட்டினங்களறுபத்துநான்கு மேன்மையுடன்குரிச்சிகளோ லக்கோயில்லை, புல்லவேநதிபாகம் நூற்றிருபதாகும் புகழான சிறுநதிகளனந்தங்கோடி, மெல்லவேயேரிவகையிருநூறறுப்பது மேன்மையுடன்கால்வாய்கள்கணக்கில்லைதானே. ௫அ௬

ஸ்தலப்பெருமை.

தானான தேவதாஸ்தலங்கள்தன்னை சாற்றுகிறே னஷ்டதிக்குப்பூமிமட்டும், கோனானகாலாங்கிநாதர்தாமும் கொற்றவனார் குளிகையதுபூண்டுசென்ற, தேனான தேவாலயத்தொகையைச் சொல்வேன் தேற்றமுடன் நூற்றியிருபத்திரண்டு, மானானமகாஸ்தலங்களிதுவேயாகும் மகத்தானசிறுஸ்தலங்கள்சொல்லொண்ணாதே. ௫அ௭

மனிதர் பேதாபேதம்.

ஒண்ணாதமானிடர்கள் வளப்பஞ்சொல்வேன்வுந்தமனேகாலாங்கிகிருபையாலே, திண்ணமுடன் வையகத்தில் திசைகளெட்டும் சத்திவந்தேன்சத்தகடல்பூமியெல்லாம், அண்ணார்ந்தமலைவனத்தில் சிக

ரங்கண்டேன் அதிவிருத்தமாக்கமெல்லாந்தெரிந்தேன்பாணும், வண்ணமுடன்மானிடரின் ரூபந்தன்னை வளமையுடன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ௫௮௮

நேளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் செடியானரூபமது அஸ்வரூபம், பாளப்பாசிலதேசமாந்தர்தானும் மகத்தானசிங்கமென்றமுகமேயாகும், ஆளப்பாசிலதேசமாண்பர்தாமும் வப்பனே ஆஞ்சநேயரூபமாகும், எப்விளப்பாசிலதேசமான்பர்தானும் விகாரமுள்ளராட்சதரின்பேதமாமே. ௫௮௯

ஆமேதான்சிலதேசமான்பரப்பா வப்பனேயலைக்டலிலிருப்பர்தானும். நாமேதான்சிலதேசமான்பர்தானும் நலமுடையமன்மதன்ரூபம்போலும், போமேதான்சிலதேசமாண்பரம்பா புகழானரூபமது பார்க்கொண்ணாது, தாமேதான்ரூபமதுவிகாரரூபம் தனியானஜலரூபஞ்சொல்லொண்ணாதே. ௫௯௦

ஒண்ணவேசிலவேசமாண்பரப்பா வுத்தமனே அந்தவண்ணன் மூகமுமாகும், எண்ணவேமுடியாதுஜாதிபேதம் யெழிலானபேதமது லக்கோயில்லை, கண்ணவேசாதியதுபதினெட்டாக சசினியிலவதரித்தார்கோடிமாண்பர், எண்ணவேமுடியாதுயாரானுந்தா னெழிலான ஜாதியிடமார்க்கந்தானே. ௫௯௧

பட்சிகள் பேதாபேதம்.

மார்க்கமாமின்னமொரு மகிமைகேளு மகத்தானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஓர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் எழுதூர்றிருப்பதினாலுமொச்சமாகும், மூர்க்கமாம்மாண்பரொடுபேசும்பட்சி மூவானமுப்பத்திரண்டேஜாதி, ஆர்க்கவேபரிபாஷைதெரிந்தபட்சி வப்பனேசோடசமும்ஜாதிபதினாறே. ௫௯௨

ஆறானபட்சியது அனந்தமுண்டு அதுதனக்குகுறைநாணுபேதமில்லை, நூறானவாண்டுக்குளிருக்கும்பட்சி நூண்மையுடன்கலைகள்பதினாறதாகும், நூறானமற்றதோர்பட்சியெல்லாம் துப்புரவாம்வயததுவுங்கொஞ்சமாகும், தேறானமற்றதோர்பட்சிக்கப்பா தேசத்தில்பகுத்தறிவுயில்லையானே. ௫௯௩

மிருகபேதாபேதம்.

தானானமிருகத்தின்வளப்பஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, கேமனையெனையர்காலங்கிரதர் கொற்றவனூர்குருபாதகடாட்சத்தாலும், தேனானமேனேன்மணியான்கடாட்

சத்தாலும் தேசமெல்லாங்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, மானனமிருகத்தின்மருத்துவத்தை மண்டலத்திற்கண்டறிந்தவர்தென்பாரே. ()

பாரேதான்மிருகத்தின்வளப்பஞ்சொல்வேன் பாங்கானமனோலயத்தையறிந்தஜாதி, நேரேதான்மிருகமதுசோடசமாகும் நேர்மையுடன்ஜாதியதுபதினாறேயாகும், சீரேதான்மிருகமதுபரிபாஷைபேசும் சிறப்பானமற்றதோர்மிருகமெல்லாம், வேரேதான்பகுத்தறிவுயில்லையப்பா வேதாந்தகாலாங்கிபருள்வாக்காச்சே. ௫௯௫

வாக்கானவாக்கதுவும்மறிந்தஜாதி வளமானவயமென்றபாஷைதன்னை, நோக்கமுடன்தானறியும்மிருகஜாதி நுண்மையுடன்மார்பதனில்நகருஞ்சாதி, ஏர்க்கவேஜாதியதுபேதாபேதம் யெழிலாகத்தாமுரைப்பேன்வண்மைபாரு, தீர்க்கமுடன்பூமிதனில்நகருஞ்சாதி திறமானகாலில்லாஜாதிதானே. ௫௯௬

மாரால்நகரப்பட்டஜீவஜெந்துக்களின்பேதாபேதம்

தானானஜாதிவகைசொல்வேன்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, தேனானபூமிதனில்விஷமுள்ளசெந்து தேசத்திலறிவுள்ளஜெந்தொன்றப்பா, மாணன்மாணிக்கப்பாம்பேயல்லால் மற்றதொருஜெந்துக்கள்யாதொன்றில்லை, பானானவையகத்தில்கோடியுண்டு பாலகனேவாலகாலப்பாம்பாகாதே. ௫௯௭

ஆகாதுபரிபாஷைத்தெரிந்தபாம்பு வப்பனேயாரறிவார்மண்டலத்தில், சாகாதுகோடியுகமிருக்கும்பாம்பு சர்ப்பராஜனென்றல்லோபேருண்டாச்சு, வேகாதுகாடுதீப்பட்டெரிந்தால் வேகமுடனுகாயம்பறக்கும்பாம்பு, போகாதுசிறகுடையசர்ப்பமல்லோ பொங்கமுடன்கண்டறிந்தபாம்புதானே. ௫௯௮

பாம்பானமற்றதோர்ஜீவஜெந்து பாரினிலேபெத்தனையோகோடியுண்டு, தீம்பானஜெந்துகளைவையகத்தில் திரளானகணக்குவகைகூறப்போமோ, வீம்புடனேஜீவவதைசெய்திட்டாலும் வித்தகனேயதற்கொன்றுந்தெரியாதப்பா, ஆம்பலுடன்கொட்டியவர் மலர்தல்போலும் வப்பனேயவனிதனிலதிகமுண்டே. ௫௯௯

உண்டானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு வுத்தமனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டதொருவையகத்தில்விருட்சந்தன்னில் காலாங்கிநாதரவரறிந்தமட்டும், அண்டமதிலாகாய தேவரெல்லாம் வன்புடனேயுகந்துகொண்டவிருட்சந்தன்னை, சண்டமாருதம்போலவிருட்சந்தன்னை சாற்றுகிறேன்புலிப்பாணிமைந்தாபாரே, ௬00

விருட்சங்களின் பேதா பேதம்.

பாரப்பா புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பண்மையுட னறிந்தவ
ரை சொல்வேன்பாரும், சீரப்பா வையகத்தில் விருட்சந்தானும் சிற
ப்பானகோடியுண்டு வக்கோயில்லை, நேரப்பா கனிவகைகள் கோடியு
ண்டு நேர்மையுடன்கண்டறிந்து பார்த்ததுண்டு, ஆரப்பாகர்ப்பக
மாம்விருட்சந்தானும் அவனிதனில்பான்பர்களுக் குகந்ததாச்சே.

ஆச்சப்பா விருட்சவகைகோடியுண்டு வப்பனே கர்ப்பத்தில்வி
ருட்சந்தன்னை, மாச்சலுடன்பெதுகேட்டால் தருவேனென்றுமகத்
தானவிருட்சமது கூறும்வண்ணம், ஏச்சலது வாராமலிருக்கும் விரு
ட்சம் பெழிலான வையகத்தோர்க்கானஜாதி, காச்சலுடன் பூமிதனி
ல்வாழுஞ்சாதி கனமானவிருட்சமென்ற மாமுமாச்சே. ௯௦௨

மனிதர்க்கு அறிவு ஐந்துமிருகங்களுக்குஅறிவு நான்குபட்சிக்கு
அறவுமூன்று மாராஸ்நகரும் பிராணிக்கு அறிவு இரண்டு
விருட்சத்துக்கு அறிவுவொன்று கூறுதலாம்.

ஆச்சப்பாமாந்தருக்குப் பஞ்சபூதம் வப்பனேவாத்துமமாமெ
ன்னலாகும், மூச்சொடுங்கும் மிருகமதுக்கறிவு நாலுமேயான சிவ
னென்றேசெப்பலாகும், பாச்சலுடன் பறக்குமின்றபட்சியப்பா பா
ங்கானவறிவதுவும்மூன்றேயாகும், மேச்சலுடன்மார்பதனுக்கருங்
செந்து மேன்மையுடனயறிவதுதான் ரெண்டதாமே. ௯௦௩

இரண்டானவிருட்சத்துக் கறிவுவொன்று பெழிலானசாத்திரத்
தொகுப்பின்கூறு, திரண்டதொருகவிவாணர் சொன்னவாக்கு திக்கெ
ட்டும்சித்தர்முனி கண்டாராய்ந்து, மிரண்டதொரு மானிடர்க்கு
வையகத்திலமிக்கான தொகுப்புவகையாவுங்கூறி, காண்டகம்போல்
போகரேழாயிரத்தான் காசினியில்பாடிவைத்த பண்பதாமே. ௯௦௪

சக்கரவர்த்திநன் செங்கோற்பெருமைகூறல்.

பண்பானயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, நண்பானவையகத்திற்கோடிமன்னர் நாடாண்டு காடு
றைந்தார்லக்கோயில்லை, பெண்பான செங்கோலின் பெருமைமார்க்
கம போனவமைப்பு சிலர்கண்டாரங்கே, சண்டாளவேந்தருக்கு
யாதொன்றில்லை சட்டமுடன் போகரிஷிகூறுவேனே. ௯௦௫

கூறுவேன்சக்கரவர்த்தியென்றுமேதான் குவலயத்தில் பேர்
கொண்டுலாபமென்ன, மாறுடைய வேந்தர்களாயவதரித்து மானில
த்தில்மன்னவராயிருந்துமென்ன, வேறுபட மாண்பர்களை வறுத்தல்

செய்தவேண்டியதோர்நிதியனைத் தங்கொள்ளைகொள்வார், ஆறுதலங்கட்டியபார்மன்னர்தாமும் அகதிபரதேசியரைத் தேடார்தானே.

தானனமன்னவர்க்கு முறையேதென்றால் தாக்கானவங்கமது பத்துமுண்டாய், கோனான அஷ்டசெல்வந் தானுங்கொண்டு கொற்றவன்போர் தனையேவகிக்கவேண்டும், தேனானவெற்றியது பெட்டும்பெற்று திரளானபொருளதுவும் நான்குங்கொண்டு, மானானநிதியனைத்துங்கொண்டுமல்லோ மகந்தானமங்களமுமெட்டுந்தானே.

எட்டானமங்களமு மிருக்கவேண்டும் யெழிலானபேறுபதினாறு வேண்டும், மட்டானதனமெட்டு மிருக்கவேண்டும் மகத்தானவினையாட்டுமெட்டுவேண்டும், திட்டமான் சேனைதுகைபத்துமவேண்டும் திகழானபுங்கசித்தி யெட்டும்வேண்டும், வட்டமுடன் போகமதுவெட்டும்வேண்டும் வளமான ராஜர்களுக்குகந்தவாறே. ௬௦௮

வாறானசெருக்குயிரு நாலதாகும் வண்மையுள்ள செங்கோலு மேழதாகும், கூறானகலையதுவும் ஆறும்வேண்டும் குறிப்பானகாமமதைமூன்றும்விட்டு, காறான திரவியங்களைந்தும்பெற்று தாக்கானதீக்குணங்கள்பத்தும்விட்டு, சேறுமிங்கொங்கையரும் மணியும்பெற்று சிறப்பானபணிதிமுதல் கொண்டார்தாமே. ௬௦௯

கொண்டதொரு வேந்தனுக்கு மிதுகள்வேண்டும் கோடான கோடிபொருளிருந்துமென்ன, அண்டிவந்தயதிதிபரதேசியர்க்கு வன்புடனேசர்வனைப் போஷியவேண்டும், வண்டணிமார் குடிப்படைகள் தன்னைத்தானும் வளமையுடன் கற்பழிக்கலாகாதப்பா, சண்டமாருதம்போலேசெங்கோல்காட்டி சதுருடனேயாள்பவனே மன்னனாமே. ௬௧௦

மன்னனும்படுகளத்திலுயிரைத்தானும் மார்க்கமுடன் விடுவதற்கு அஞ்சலில்லாய், தென்னதன்போல்திக்கெட்டும் புகழவல்லாய் தேசமெங்கும்பாண்பர்களுந் துதிக்கவல்லாய், இன்னிலத்திலவதரித்துமருடம்பூண்டு யெழிலானராஜாதிராசனென்றும், நன்னயமாய் பராபரத்தின்ரூபங்கொண்டு நயமுடனேயவதரித்தோன் வேந்தனுமே

வேந்தனுஞ் சத்தியத்தில்வாக்கு பெற்றோன் வேதாந்தமனோன் பணியாளருளும்பெற்றோன், போந்தமுடன்மகம்மேரு வில்லும்பெற்றோன் புகழானவிசயனென்று பேருங்கொண்டோன், சாந்தமுடன்வேதவழிதன்னிற் சென்றோன் தவந்தனிலே தான்மிகுந்த போகவானாய், காந்தமதி கொண்டதொரு விலாசனாக காசினியிலிருப்பவனேயரசனாமே. ௬௧௧

அரசனுமிப்படியேகாலாங்கிநாதர்வன்புடனேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு,முரசுடனேமுன்சொன்னவமைப்புபோல முப்பத்திரண்டரசர்தன்னைக்கண்டார், திறமுடனேகாலாங்கிநாதர்பணிந்து தீர்க்கமுடனடியேனுங்குளிகைபூண்டு, உரமானபதினாறுஅரசர்தம்மையுந்தமனுமடியேனுங்கண்டிட்டேனே. ௬௩௩

கண்டேனேராஜாதிசக்கரவர்த்தி காசினியில்காணிருந்தநாட்கள்மட்டும், உண்டானசக்கரவர்த்திபதினாறுகண்டேன் ஓகோகோரநாதாக்கள்சொன்னதில்லை, அண்டபுவனங்களெல்லாங்கண்டாராஜர் அவனிதனிலிவர்போலுஞ்சித்தருமுண்டோ, தண்டவனரிஷிகளெல்லாஞ் சித்துதாமும் தாரணியில்மறைத்தாரேகோடியாமே. ௬௩௪

சுப்பிரமணியர் தியானம்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு குறிப்பானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, நாடியேவடிவேலர்தியானமப்பா நாட்டுகிறேன்யுந்தமக்குநன்மையாகும், கோடியுகமிருந்தாலுமென்னலாபம் குவலயத்தில்கதிபெறவேவழிதான்வேண்டும்,தேடியபராஞ்சுடரை நண்ணவேண்டி தேசத்திலுறுதிமனங்கொண்டிடாயே. ௬௩௫

கொண்டிடவேவடிவேலர்தன்னையப்பா கூறுகிறேன்வசியமென்றமார்க்கஞ்சொல்வேன், கண்டறியவேணுமென்றால்கைலாசர்தம்மை கருத்தினிலேசதாகாலம்நிர்த்தஞ்செய்து, பண்டிதமானதொருபழவர்க்கங்கள் பாலகனேசர்க்கரையா மமுதுதானும், விண்டதொருவறுகோணநிர்த்தஞ்செய்துவிருப்பமுடன்பிரணவத்தைமாறுவாயே.

மாறுதல்சக்கரம்.

மாலவென்றால்மேல்மூலங்கீறலொன்று மகத்தானஅடிமூலங்கீறலொன்று, ஆறலுடன்கீழ்த்திசையாங்கீறலொன்று வப்பனேமேற்றிசையாங்கீறலொன்று, மீறலுடன்தென்றிசையாங் கீறலொன்று மேன்மையுடன்வடதிசையாங்கீறலொன்று, வாறலுடன்குணதிசையாங்கீறலொன்று வகுப்பானகீறலதுஅறுகோணமாமே. ௬௩௭

கோணமாம்மூலவரைசூலம்போடுகுறிப்பானவரையாறும்மூலஞ்சூலம், வேணபடிநடுமையஙகாரம்போடு வேகமுடன்சுழிமையம்பிரணவந்தான், சீணமதுவாராமல்பிறணவத்தை செப்புகிறேனவுன்மூலங்கொண்டுமாறு, காணரியபராஞ்சுடராம்வடிவேலர்தாமும் கர்த்தனைப்போல்வந்துதிப்பார்பாருபாரே. ௬௩௮

பாரப்பாமேல்மூலம் ஹரீவோம்போடுபாங்கானகீழ்மூலம்ஐயுங் கிலியும், நேரப்பாகீழ்மூலம்சௌவும்ஸ்ரீயும் நேர்மையுடன்ஹரீயுட னே இம்மென்றோது, சீரப்பா அங்குடனே-லிங்-வங்-ஓங்-சிறப்பான சிங்குடனே ஆங்கென்றோது, ஆரப்பா-மங்-யங்-நங்கென்றேசொல்லு மப்பனே சிவசுப்பிரமணியென்பாயே. ௬௧௯

என்னவே அம்பிகைப்பாலாவாவா யெழிலானசரவணபவனே வாவா, துன்னவே-வசி-வசி-வருக-வருக துப்புரவாய்சுவாஹாயாசி ரோமணியேவாவா, பன்னவேபிரணவத்துதயோதும்போது பாலக னேசுப்பிரமணியர் நிர்த்தஞ்செய்வார், மின்னவேமயில்வாகனரூட ராக மீட்சியுடன் தரிசனைக்குவுள்ளாவாரே. ௬௨௦

உள்ளதொருவறுகோணம்நடுமையத்தில் வுத்தமனேநாமிருந்து நிர்த்தஞ்செய்தால்,கள்ளமதுவாராமல்சுப்ரமண்யர் காட்சியுடனுந்த னுக்குவரமேயீவார், எள்ளளவுகுறையாமல்பிரணவந்தான் யெழி லானவட்சரத்தைலட்சம்போடு, தெள்ளுவணிபாலகனார்முன்னேநிற் பார் சிவசுப்பிரமணியனெனச்செப்பலாமே. ௬௨௧

செப்பலாஞ்சுப்பிரமணியனென்பார்பாரு சிறப்பானமனிதனல் லால்வேறொன்றில்லை, ஒப்பமுடனீநினைத்தசுப்பிரமணியன் ஓகோ கோநாதாந்தக்கடவுளாச்சு, எப்படியும்நாதாந்தக்கடவுளுக்கு யெழி லானவவதாரபுருஷனென்றும், இப்படியேகோடான கோடிநாமம் யெழிலானசாத்திரங்கள்சொல்லலாச்சே. ௬௨௨

சொல்லவேயவரவர்கள்தக்கநேர்மை சுந்தரனேதன்மனதிலயிக் கியங்கொண்டு, வெல்லவேபலவிதமாந்தெய்வம்போலே விசாரணைக ளில்லாமல்பேதைநெஞ்சாய், புல்லவேகவிவாணர்கட்டுவாக்கியம் புக ழாகப்பலபலவாம்நாமந்தன்னை, செல்லவேநற்கடவுளென்றுகூறி செ ம்மலுடன்மதிகெட்டுந்துதிப்பார்பாரே. ௬௨௩

பாரப்பாபூலோககர்த்தனுக்கு பாங்கானமூன்றுபேர்வகுக்கலா ச்சு, நேரப்பா ஹரியரனும்பிர்ம்மாவென்று நெடிதானசாத்திரங்கள் கூறலாச்சு, சீரப்பாநாமமதுமூன்றுமல்லோ சிறப்பானகடவுளுக்குப் பேருமாச்சு,தேரப்பாதேசாதிதேசமெல்லாஞ் செப்பினார்பலநூலுஞ் சொன்னார்தாமே. ௬௨௪

கடவுளுண்டென்பதற்கு திருஷ்டாந்திரம்.

சொன்னாரேகடவுளல்லால்வேறொன்றில்லை சுந்தரனேகடவுள் தனைக்காணமாட்டார், மன்னவனேதெய்வமதைக்காணுதற்கு மகத் தான திருஷ்டாந்திரமேதென்றக்கால், தென்னவனேதேவஸ்தான

ந்தன்னில் திகழான மணியோசை கேட்குமல்லோ, முன்னவனே மணியோசைகேட்கும்போது முனையான மணியொன்றுமிருக்கலாச்சே

இருக்கவென்றால் மணியென்ற கருவொன்றுண்டு யெழிலான கருவதனைக்கண்டதில்லை, திருத்தமுடன் மணியோசை கேட்டபோது திகழான மணியொன்று மிருக்கும்பாரு, பொருத்தமுடன் வையகத்திலதிசயங்கள் பொங்கமுடன் கோடானகோடியுண்டு, வருத்தமுடன் பிறப்பதுவும், பிறப்போர்தம்மை வளப்புமுடன் மறைதனைக்கண்டிட்டோமே. ௬௨௬

கண்டோமே லோகபதிலதிசயங்கள் காசினியில்வேறொன்று காண்பதேனோ, அண்டமுடன் வலகுபதிக்கடவுள் தானும் வெகுபுடனே யிருப்பதற்கு ஐயமுண்டோ, உண்டான சாத்திரங்கள் வேதாவேதம் வுத்தமனே பாடிவைத்தா ரநேகமுண்டு, சண்டானமுறைமை கெட்டு சாத்திரங்கள் செப்பினர் பலபேதைமாண்பர்தாமே. ௬௨௭

மாடன் மந்திரம்.

மாண்பரா மின்னமொருபார்க்கங்கேளு மகத்தான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஆண்மையுள்ள மாடனவன் வசியமப்பா வவனிதனில் யாரறிவார் சித்துமாண்பர், காண்மையுள்ள கருவாணியறிவான்பாரு காசினியில்சண்டாளன் சத்துருவேவதை, பாண்மையுள்ள கருமிகட்கும் மர்மிகட்கும் கருவான மாடன் மந்திரமுமாமே. ௬௨௮

மந்திரமாம்மாடனது வசியத்தாலே மகத்தான மாண்பரெல்லாம் வசியமாவார், எந்திரமாம் மாடனது பிரணவத்தால் யெழிலான தேவதைகளெல்லாஞ்சித்தி, தந்திரமாம்மாடனது மந்திரத்தை தன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் தயாளபாலா, சுந்தரமாங் கருவறிந்த மாண்பரப்பா சூட்சமுடன் செய்வான்பார் மர்மிதானே. ௬௨௯

தானான பிரணவங்களேதென்றாக்கால் தன்மையுள்ள ஹுரீம் ஓம்கேளென்றேயோது, கோனான் அகோரமடா கெம்பிராயா குறிப்பான அகோரதர்க்கலாம் முனீசா, தேனான ஸ்ரீரங்கார பகவதிபுத்திராதேவீலானவீராதிவீரமாடா, வானான சமானமென்ற சுடலைமாடா மகத்தானவென்வார்த்தைதகேட்டிடாயே. ௬௩0

கேட்கவென்று லுத்திரவின் மாடாகேளு கெடியானயென்வார்த்னதகைவிடாதே, தாட்கமலம் வீற்றிருக்கும மனோன்மணியாள்பாதம் தயங்காமல் முன்னின்று காக்கவென்று, வேட்கையுடன் கிருபையருள்கினேகமாடா வீறானீங் செளவுங் - கிலிம்பென்றோது, சூட்சமுடன் மய்-ஐயுங் - கிலிம்பன்றோது சுடரான ரீங்குடனே வாவாவென்றோதே. ௬௩௧

துரையிலே லட்சமது வுருவுபோடு ஓங்காரமிட்டல்லோ வசிய மோது, நீரமுடன்ரீங்காரசப்தஞசைகிலையான அஸ்டசித்துக்கிதுவே மூலம், பேர்தமுடன் மாடனது பிரணவத்தால் பொங்கமுடன்முப்ப த்திரெண்டுபூதம், தோகமுடன் மாண்பருக்குள் வசியமாச்சு தொல் லுலகிலேப்படியே பிழைப்பார்காணே. ௬௩௨

காணவேஜெபதபத்தி லிருந்துகொண்டு கருவானபிரணவத்தை யுச்சரித்தால், பூணவே யேவல்பில்லி சூனியங்கள்பொல்லாதகறுப்ப ண்ணன் யேவல்சண்டி, தோணவே பாவாடைராயன் காத்தன்தோரு தபிரணவத்தா லெல்லாஞ்சித்தி, வேணதொருமாடனது வசியத்தா லே வெட்டவெளிதேவதைகள் கைக்குள்ளாச்சே. ௬௩௩

ஆச்சப்பாமந்திரமாம்மூலமந்திரம் வப்பனேகண்டவர்க்குமெல் லாஞ்சித்தி மூச்சடங்கிப் போனதொரு பிசாசுதந்திரம் மூனேபானபி ரணவத்தால்பேசலாகும், கூச்சலுடன் தலைசுழட்டி யாடும்பேய்கள் கொப்பெனவே பிரணவத்தைக்கண்டாலோடும், ஆச்சரியமானதொ ருமாடன்மந்திரன் வப்பனேபோகரிஷிவசனித்தேனே. ௬௩௪

வசனித்தேன் லோகாதிமார்க்கந்தன்னை வளமுடனேகண்டறிந் தஞானவானகள், நிசமென்றுநம்பார்கள் பசாசமார்க்கம் நிலையான செபத்தினால் தவத்தினாலும், தசமதுவாய்லட்சமது வுருவுகொள்ள தாரணியில்காலமென்ற மாணந்தாலே, வசமுடனே மடிந்ததொரு வாத்மந்தானும் வளமானவெந்திரத்திலடக்கமாமே. ௬௩௫

அடக்கமாஞ்சூனியங்க ளெல்லாம்பொய்யாம் வப்பனேகருவத னால்வெல்லலாகும, திடமுள்ள செபதபத்தி லெல்லாஞ்சித்தி தாக்க முடன்செபத்தினால வசியமாகும், மடலானமாடனது மந்திரத்தால் மகததாணமுடிமன்னர் வசியமாவார், கடல்போன்றமாந்திரீகமெல்லா மப்பா கருவானமாடனுக்கு யீடாகாதே. ௬௩௬

மலையாளதுமாதேவதை மந்திரம்.

சடாணமார்க்கமதுபின்னஞ்சொல்வேன் பெறிலானபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, ஈடானதேசமதுநாடுவிட்டு ஈதாந்தக்காலங்கிகு பையாலே, தாடாண்மைகொண்டல்லோ குளிகைபூண்டு தகமையு டன் சீனபதிவிட்டுபோனும், காடானமலைகுகைகள் வனாந்திரங்கள் க ருவானவழியதுவுங் கடந்தேன்பாரே. ௬௩௭

பாரேதானமலையான தேசங்கண்டேன் பாங்கானபெண்கள்மலை யாளமப்பா, கேரேதான் குளிகைவிட்டுமேழிறங்கி நேர்மையுடன் பக

வதியாள் தேவஸ்தானம், சேரேதான் துமாதேவிகோயிலப்பா சிற
ப்பானகோப்புரமும் மலேவுங்கண்டேன், சேரேதான்மடுவதனிலிறங்கி
யானும் தீர்க்கமுடன்ஸ்நானமது செய்தேன்பாரே. ௬௩௮

பாரப்பா துமாதேவி தேவஸ்தானம் பாங்குடனேதோப்பருகி
லிருக்கக்கண்டேன், நேரப்பா கன்னிகைளாவாயிரம்பேர் நேர்மையு
டன் பச்சைப்பல்லக்குகொண்டு, சீரப்பா துமாதேவிதன்னைத்தா
னும் சிறப்புடனே பல்லாக்குசாரிகொண்டு, ஊரப்பா காவனத்தை
சுற்றியல்லோ வுத்தமனேகன்னிகளும் வருவார்தானே. ௬௩௯

வருகுவதும்போகுவதுஞ் சேர்வைகண்டேன் வளமானதுமதா
தேவிதன்னை, குருவான தேவதையைக்காணவென்று குடிலமுடன்
கன்னிமார்பெண்களைத்தான், திருவானகாவனத்தேயடியேன்றானும்
திறமுடனே சுத்திவந்து காணும்போது, குருவானசித்தொருவரங்
கிருந்தார் கொற்றவனேயடியேனுங் கண்டிட்டேனே. ௬௪௦

கண்டேனேசித்துமகாபுருஷர்தம்மை கருவானசித்தொளிவுமெ
ன்னைக்கண்டார், அண்டமதில் குளிகைகொண்டு யிறங்கிவந்த வப்ப
னே சிறுபாலாயாரென்றார்கள், தெண்டமுடனடியேனும்முடிவணங்கி
தேற்றமுடன் காலாங்கி சீஷனென்றேன், சண்டமாருதம்போலே
குருசித்துதாமும் தன்மையுடன்மனதுவந்து சிரித்திட்டாரே. ()

போகருக்கு சித்துகூறல்.

சிரித்துமே குருபரனு ரென்னைப்பார்த்து சிற்றின்ப சிறுபாலா
கேளுகேளு, திரிவான துவாபாயுகத்திலப்பா திகழுடனே காலாங்கி
யடியேன்றானும், பரிபோகசினேகிதராய்க்குளிகைபூண்டு பாருலகஞ்
சுற்றிவருங் காலந்தன்னில், சரியானநாகமலே பருவதத்தில் சட்டமு
டன் வுச்சிமுகக்கண்டிட்டோமே. ௬௪௨

கண்டோமே கழுக்குன்றசித்துதம்மை கைலாசநாதருமெங்களு
க்கு, இன்மையுடனுபதேசஞ் சொன்னாரங்கே தீர்க்கமுடன்குளிகை
யதுபூண்டுகொண்டு, வண்மையுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் வளமுட
னேசினபதிக்கேகினார்காண், உண்மையாயடியேனுங் குளிகைபூண்டு
வுத்தமனே மலேயாளம்வந்திட்டேனே. ௬௪௩

வந்தேனேபெந்தனதுசினேகாலர் வகுப்பானமலேயாளநேசந்
தன்னை, சந்தோஷமாகசிக்காலமட்டும் சதுரானகாவனத்திலடி
றானும், சிந்தனைகளில்லாமல் மாண்பர்முன்னே நிஷ்களங்க முபஞ்
லோசமாதிகொண்டேன், சிந்தனையைவிட்டல்லோ வையகத்தோவாய்
பரனை நண்ணியல்லோயிருக்கின்றேனே.

இருக்கிறேன் துவாபரயுகந்தொடங்கி யெழிலாக யிக்காலும்வரை
தியாக, திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தாமாதேவி திகழான சன்னதியை
ப்பாதுகாத்து; உருக்கமுடன் பத்மாசனத்திருந்து வுத்தமனே காலம
மதைகழித்து கொண்டு, பெருக்கமுடன் கன்னிமார் பூஜையோடும்
பேரின்பநிலைதனிலே நிற்கின்றேனே. ௬௪௫

நிற்கின்றேன் தாமதாபதிபிலப்பா நிலையான சேத்திரத்தில் வெ
குகாலந்தான், ஐற்கைபெறும் மலைபாளசன்னிதானம், அப்புரவாய்
சமாதிமுகமிருந்துகொண்டு, அற்பமென்றலோகபதி வதிசயத்தை
யருள்கடந்து கடல்கடந்து வலபவானுப், சற்பமென்ற சடாபாரந்
தலையிலேந்தி சாங்கமுடன் மலைபாளமமர்ந்திட்டேனே. ௬௪௬

இட்டேனேகாலாங்கிநாதரிஷா யெழிலாகவெந்தனைக்கண்டதா
லே, சட்டமுடன் மனதுவந்துயுந்தமக்கு சாங்கமுடன் தாமதாதேவி
மந்திரம், திட்டமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் சிறப்பானதேவதா
பிரணவத்தை, வட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசிக்கும் வளமையுடன்
ெந்தனது பாரந்தானே. ௬௪௭

தாமாதேவி பிரணவமந்திரத்தை போகருக்கு சித்துகூறல்.

பாரமாங் காலாங்கிநாதரிஷா பட்சமுடன்பிரணவத்தை சொல்
லக்கேளீர், நீரமுடன் ஓமென்றவட்சரத்தை நீக்கமுடனெந்தனுக்
குவுபதேசித்தார், வீரமுடன் தூம் தூம்மென்றேசொல்லி விருப்ப
முடன் பிரணவத்தை யுச்சரித்து, கோரமுடன் கிலீ கிலீயென்றே
சொல்லி சொற்றவனே ஸ்ந்தம்பயவென்றிட்டாரே. ௬௪௮

என்றுரே அண்டமதைத்தான்பிடுங்கி யெழிலானவாகாயந்தனி
லெறிந்து, குன்றுனகர்க்கடலுங் கதங்களிக்க குறிப்புடனேயென்முன்
னே ஓடிவரவே, சென்றுமேஐயுங்க்லீயும் சௌவுமென்று செப்பினார்
பிரணவத்தை என்முன்னிற்க, வென்றிடவே லட்சமுருவோதுவோது
வுத்தமனே வசி வசி சுவாஹாவென்னே, ௬௪௯

என்னவே மண்டலத்தில் வசியமாச்சு யெழிலான தாமதாதேவி
ம, சொன்னதொரு மந்திரத்தாலஷ்டசித்தி சுந்தரமேயுந்தம
க்கும்பாரு, பன்னவே குளிகையது பூண்டுகொண்டு பாருல
ருங்காலந்தன்னில், முன்னமேசித்துமுனி ரிஷிகள்தாமும்
சமித்திடவே வருவார்பாரே ௬௫௦

பாரேதானுந்தனையுஞ் சபிக்கவந்தால் பாலகனே நூமதாபிரண
வத்தை, நீரேதானுச்சாடஞ்செய்யும்போது நிஷ்களங்கமாமெல்லோ
வணங்கியுன்னை, சேரேதானாநு கழைத்து யுந்தனுக்கு செப்புவார்லெ
ணவுபதேசமெல்லாம், வேரேதான் வுபதேசமுந்தனுக்கு வேண்டு
மோ நூமதாமந்திரந்தானே. ௯௫௧

தானென நூமதா மந்திரத்தால் சட்டமுடன் தானிதனைஜெபிக்க
லாகும், கோனெனயிடையூறுவந்தபோது கொற்றவனைமந்திரவுச்சா
டனத்தை, தேனென மனோன்மணியைத் தானினைந்து செப்பிடவேயு
ந்தனுக்குபெல்லாஞ்சித்தி, பானெனதேவதாமந்திரத்தை பட்சமுடன்
ஆருக்குஞ்சொல்லொண்ணாதே. ௯௫௨

ஒன்றான குருமந்திரம் தேவதாமந்திரம் வுத்தமனேபுலிப்பாணி
யுந்தனுக்கு, திண்ணமுடனுபதேசஞ்செய்தேனப்பா தீர்க்கமுடன்
யென்னாளும் மனதிலுன்னி, வண்ணமுடன் வுந்தமக்கு யிடையூறுகா
லம் வந்திட்டால்பிரணவத்தை யுச்சாடித்து, தண்ணமுடன்சின்மயத்
திலிருந்துகொண்டு சதாசித்தம்தேவியை நீபோற்றுவாயே. ௯௫௩

மலையாள கறுப்பண்ணன்வசியம்.

போற்றுகிறேன் யின்னமொரு வசியங்கேளுபுகழான புலிப்பா
ணிமைந்தாபாரு, ஆற்றலுடன் கறுப்பண்ணன் வசியந்தன்னை வப்ப
னேமானுக்கள்பிழைக்கவென்று, மாற்றவே குளிகையது பூண்டுகொ
ண்டு மகத்தான சீனபதிவிட்டுமல்லோ, ஏற்கவே மலையாளபதியிலப்
பா யெழிலாகவாறுண்டு யிருந்திட்டேனே. ௯௫௪

இருந்தேனே நூமதாதேவஸ்தானம் யெழிலானசன்னிதிக்குவ
டபாகத்தில், பொருந்தவேசமாதியது யானுங்கண்டேன் பொங்கமு
டன்கறுப்பண்ணன் கிருட்சமுண்டு, திருந்தவேகுளிகையது யானும்
விட்டு தீரமுடன்சமாதிபுரம் நிற்கும்போது, அருந்தவசிபங்கொருவ
ரிருந்தாரப்பா வப்பனையெந்தனையுங்கண்டிட்டாரே. ௯௫௫

கண்டாரேசித்துமகாரிஷிபார்தாமும் கருத்தாகளந்தனைத்தான்
கண்டபோது, திண்மையுடனுரென்று என்னைகேட்க தீர்க்கமுடன்
காலாங்கிசீடனென்றேன், வண்ணமுடன்தாள்பணிந்து யடியேன்று
னும்வளமாக சிரங்குனிந்து தெண்டனிட்டேன், கண்ணபிரான்றன்னை
ப்போல் ரூபங்கொண்ட கர்த்தாவுமெந்தனையும்நிந்திட்டாரே. ௯௫௬

மதித்துமே யெந்தனையுமாசீர்மித்து மகிட்சியுடன்ஞானோபதே
செய்வேனென்றார், துதித்துமேயடியேனு மனதுவந்து அப்புரவாய்

தமுதாடையபாதாரந்தான், மதிக்குமே வையகத்தி லடியேன்றானும் விளமையுடன் சதானித்தங் குருவென்றேன்னி. கலிப்புடனேகால நன்றியென்றுசொல்லி கர்த்தாவேயெந்நாளும் மறவேனென்றேனே. ௬௫௭

மறவேனேயென்றுசொல்லி மனங்களித்து மார்க்கமுடனடிவே னுங்கூறும்போது, திடமான சமாதிபீது கருப்பன்சமாதி தீரமுடன் விருட்சாதிவிருட் சத்தின்கீழ், உறமுடனே வெகுகோடிகாலமாகவுந் தமனே சமாதிபிடதவசியானும், குறைவாகவுங்கோராமல் கோடிகால ம் கொற்றவனேயானுமல்லோ யிருந்திட்டேனே. ௬௫௮

இட்டேனே வெகுகோடிகாலமப்பா வெழிலானகருப்பண்ணன் சமாதிபக்கல், வட்டமுடன் யெத்தனையோகோடாகோடி வன்மையு ள்ளதவசிகளும் வருவார்போவார், சட்டமுடன்கருப்பனுக்குவெதிரா ளோர்கள் சாங்கமுட னிதவரையிற்கண்டதில்லை, திட்டமுடன்கரு ப்பண்ணன்வசியந்தன்னை தீர்க்கமுடனனேகம்பேர் கேட்டிட்டாரே.

கேட்டாரேவெகுமாண்பர் கேட்டாரப்பா கெடியானகருப்பண் ணன்வசியந்தன்னை, வாட்டமுடன்வொருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை வன்மையுடனெந்தனுக்குவுபதேசித்தார். நாட்டிகமாய்க்குளிகைபதி பூண்டுகொண்டு தன்மையுடன் போகின்றவனக்குமைந்தா, நீட்ட முடன் பிரணவத்தையுபதேசித்தேன் நிஷ்களங்கமாகவல்லோ கேளு கேளே. ௬௬0

கேளேநீயென்றுசொல்லி பிரணவத்தைகெணிதமுட னெந்தனு க்குவுபதேசித்தார், பாளேதான்போகாமல் பிரணவத்தைபங்கமுட னுந்தமக்குவுபதேசித்தேன், ஆளேதான்மந்திரமோ பிரணவந்தான் வப்பனேஓம் சங்கரிசங்சரியென்ன, வீளேதான்வுச்சாடமந்திரத்தை விருப்பமுடன்சங்கரியேவாவாவென்னே. ௬௬௧

என்னவேதேவதா கருப்பண்ணன்பாலா வெழிலானவுக்கிரகரு ப்பண்ணாவாவா, தன்னவே ஆகாசகாளியெடுங்கருப்பா திடியான வாங்காரமுள்ளதீபா, பன்னவே அம் அம் அம்மென்றே ஞாது பட்ச முடன் கடுகெனவேவந்துநிற்பாய், சொன்னபடி ஆஞ்சநேயர்முகனே வாடாசுந்தரனே கொஞ்சிளன்றசடையோன்றானே. ௬௬௨

தானான அந்திசந்தி தன்னில்நின்று தலையுருட்டுக்கருப்பண்ணா தாயாளபாலா, கோனனைமாலைதனில் மயக்கும்கருப்பா கொற்றவனே அடி அடிபிடியென்றேத, வேணை-அங்-ஆங் கென்றேயோதுவிருப் பமுடன் ஆவேச ஆவேசமென்றும், பானான அகோர கருப்பண்ணா வாவா பாலகனேசீக்கிரம்வாவாவென்னே. ௬௬௩

சீக்கிரமாஞ்சிவாயநம வென்றேபோது சிறப்புடனேபிரணவத்தையுச்சரித்து, சாக்கிரதைபாகவல்லோகறுப்பன்றன்னை தக்கமையுடன்வுச்சாடித்தடுமையாக, வாக்குதப்பாமலேயுருவுபோடு வளமுடனேமண்டலந்தான்லட்சம்போடு, நாக்குதுவும்பிசகாமல்நளினபாலா நயமுடனேவுச்சாடஞ்செய்வீர்காணே. ௬௬௪

காணவென்றுவுச்சாடவசியத்தாலே கறுவானகறுப்பண்ணன்முன்னேநிற்பான், தோணவேபிரணவத்தாலஷ்டசித்தி தோறுமனுந்தனுக்குபலிக்கும்பாரு, பூணவேயஷ்டமாசித்திமோடும் புகழானதேவதைகளெல்லாஞ்சித்தி, நீணவேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு நிஷ்களங்கமாகவல்லோவோதுவீரே. ௬௬௫

சத்துருமாரணம்.

ஓதவென்றால்புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வுத்தமனேசத்துருமாரணந்தான்சொல்வேன், நீதமுடன்சத்துருவின்பிரணவத்தை நிகட்சியுடன்யாரறிவர் வுலகில்மாண்பர், தோதமுடன்கருவாளி காண்பான்பாரு தொல்லுலகில்மற்றவருங்காணமாட்டார், நாதமென்றமனோன்மணியாள்கிருபையாலே நாதாந்தசித்தொளிவுங்காண்பான்பாரே.

பாரேதான்யெதிராளிசத்துருதன்னை பாங்குடனேமாரணத்தாற்கொல்வதற்கு,நேரேதான்பிரதமைபோல்பாவுசெய்து நெடிதானமண்பாத்திரந்தனிலமைத்துசீரேதான்நடுமையம்வுந்திதன்னில்சிறப்பானவராகமென்றமுள்ளையப்பா, வீரேதான்நடுமையந்தனிலமைத்து விருப்பமுடன்வசிதன்னையேநாட்டிடாயே. ௬௬௭

நாட்டுவாய்காந்தமென்றவூசிதன்னை நலம்பெறவே முப்பத்திரெண்டுவூசி,நீட்டமுடன்கால்பத்துகரங்கள்பத்து நெடிதானவசிதன்னையே நாட்டிட்டாய்நீ, வட்டமுடன்யிருவிலாநெஞ்சுதன்னில் வளமானதிலெட்டும்வசிகள்நாட்டி, தேட்டமுடன்பஞ்சகருனையெடுத்து தெளிவுடனேபாவுதனில்தூவிடாயே. ௬௬௮

தூவிடவேகருவினதுமார்க்கங்கேளாய் துகளற்றசாலியனூர்மண்ணுங்கூட்டு, ஆவியெனும்மானிடரின்மசானச்சாம்பல் வப்பனேபெதிராளிபாசுதூளும், நாவிதனூர்கையழுக்கும்மலத்திலுப்பும் நலம்பெறவேதானெடுக்கப்பஞ்சகோசம், பாவியெனுஞ்சண்டாளப்பதுமைக்கப்பா பாங்குடனேஐங்காயந்தானுஞ்சேரே. ௬௬௯

சேர்த்துமேலலாடமதிலிட்டுமைந்தா செம்மனுடன்அம்மென்றுகும்பித்தல்லோ, ஆர்த்துமேபிரணவத்தையுச்சாடித்து வன்புடனேலட்சமதுவுருவுபோடு,கோர்த்துமேவுருவதனுலெல்லாஞ்சித்தி கொற்

நவனேசின்மயத்திலிருந்துகொண்டு, பார்த்தமேசவகோணபீடந்தன்
னில் பக்குவமாய்சொரூபநிலைநின்றிடாயே. ௬௭0

திரிசூலி மந்திரோச்சாடனம்.

என்னவே திரிசூலிபிரணவத்தை யெழிலானசத்துருவின்பாவுக்
கல்லோ, சொன்னபடிமந்திரமாம்வட்சரத்தை சோருமல்தானுரைத்
துவுருவுபோடு, நன்னயமாய்வுருவதுவும்பேதென்றுக்கால் நலமான
ஹரிஹரியென்றேயோது, குன்றானஅரனெளிசக்கரத்தை கொற்றவ
னேசொருபமதில்நின்றாவோதே. ௬௭௧

ஓதவேதிருதிருயென்றேபோது ஒளிவானசக்கரத்தைப்பின்னு
மோது, நீதமுடன் திருபுரையின்புவனைவாலை நிலையானஓம்பத்திரகா
ளிவாவா, தோதமுடன் சத்துருசம்மாரிவாவா தோருமல்ஓம்ஓம்யெ
ன்றேயோது, ஆதமுடன்வுன்கையில் கபாலமேந்தி வப்பனேகண்ட
கோடாலியென்னே. ௬௭௨

கோடாலியென்றகெதருபிஜமோது கொற்றவனே அகோரமெ
ன்றகோரவாவா, ராடான்மைகொண்டதொரு உக்ரஉக்ரதண்மையுள்
ளபுகைபுகைதனியேவாவா, பாடான்மைபெற்றஜல ஜலமோவாவா
பாங்கானகும்பயகும்பயமென்றோது, நீடாண்மைஹனஹனநீயேவா
வாகிகட்சியுடன் தகதகயென்றேம்பாதே. ௬௭௩

என்றவுடன்பாஷபாஷபயென்றேயோது யெழிலானஅம் இம்
குரோம்யென்றேயோது, யென்றிடவே லவிலவிலாங் கென்றோது
வேதாந்தந்தாயினதுக்ருபையாலே சென்றிடவே விலி விலி கிலிகிலி
யென்றோது செயலான ஹுஹு ஹும்யென்றோது, தென்றிசை
யாற்பரிபாஷைகுறைபாமற்றான் செயலானவட்சாத்தையோதுவ்ரே.

ஓதுவிர்வுயிரென்றபிரணவந்தான் ஓகோகோ நாதாக்கள்சொல்
லமாட்டார், நீதுபுகளட்சரங்கள் கூறெண்ணுது நீசமுடன் மம மம
வசங்கென்றோது, வாதுருதி-சிவ-சிவ-யாமென்றேயோது மகத்தான
குரு-குரு-வாம்வென்றோது, ஒதுபுகழ்-ஜூட-ஜிம் கிலியும வாவா சுந்
தரனேபகவதியேசுடமென்றோதே. ௬௭௫

சுடரானதுங்குடனேபாஷாங்குசதரி சுத்தமுள்ள-சூலி-சூலி-வா
வா-வா-வா, தடமானசொரூபமதில நக-நக-யென்றோது தாக்கான
கலைவகுத்து தகதகவென்றோது, திடமுடனே-எருடஎருட வட்சர
த்தைதீர்க்கமுடன் தலைசுழற்றி - மாறு-மாறு, சடமுடனேகும்பக
கும்பக-மென்றோது சாங்கமுடன் சுவாகாமென்றோதல்கூடே. ௬௭௬

கூறவேகசிகவாலம் பென்றேயோது குறிப்பானபிரணவத்தை தலைகீழாய்மாறு, மாறவேபிரதிசவாலமென்றேயோது மடகத்தானஅக்கினிச்சவாலமென்று, ஆறவேகரதிரபென்றேயோது வப்பனேகருவாகபீஜமாகும், மீறவே கோடாங்கிஷ பட்சணியேயாவா மிக்கான பாஜீபக்துபக்தென்றோதே. கஎஎ

பக்தானபக்தறுவுங்குருபீஜமாகும்பாங்கான அகோரகோரவட்சரக்தான், சிக்தையில். தானிவைக்கு மாறு மாறு சிறப்புடனேடாட்டேடாட்டே யென்றேயோது, தொக்தமுடன் ஐயுங்கிலியும் தற்கொவ்வாது ஞூதானவட்சாக்தான் அதர்வணமேயாகும், பக்தமுன்னவட்சாங்களொவ் வொன்றுதாமும் பாலகனேயொன்றுக்கொன் றுயிருமாமே. கஎஅ

உயிரானவெழுத்துக்கு வொவ்வொன்றுக்கும் வுத்தமனேபஞ்சபூதஆவியுண்டு, மயிலானவட்சாக்தான் மாமாங்கி மகத்தான ராம்ராம்ரீம்மென்றோது, பயிலானவட்சரக்தான் ரூம்ரூம்மாகும் பாங்கானஆக்குருஷா ஆக்குருஷாயாகும், ஒயிலான கிலிம்சௌவும் ஐயும்மாகும் வுத்தமனேபகவதி ஓம்மென்றேயோதே. கஎகூ

ஓம்பென்றவட்சாக்தான் சத்துருசங்காரம் ஓகோகோகாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், ஆம்பென்ற சத்துருவை-மடி-மடி-யெனறோது வப்பனே-மசி-மசி-நசி நசியென்றோது, ஏம்யென்றவட்சாக்தான்-படு-படு-சுவாஹா பெழிலானமிக்துருவுக் கிதுபோலுண்டு, நீம்பென்றசுடானவட்சாக்தான் தீர்க்கமுடன் மிக்துருவுக் குண்டேபாரே.

உண்டானவட்சாத்தால் பகையாளிதம்மை வுத்தமனே ரோகமதைவிளைக்கலாகும், கண்டாலும்விடுவார்கள் புத்திமான்கள்காசினியிலாசிவாரிக்தப்போக்கு, திண்டானசாத்திரங்கள் ரிஷிகள்தேவர்தீர்க்கமுடனிவ நூல்போல் சொன்னாரில்லை, பண்டானபிரணவத்தால் பாரில்மாண்பர் பார்தனிலேமாளுவது திண்ணந்தானே. கஅக

மாரணவித்தையால் மடிந்தவரை எழுப்புதல்.

தானனயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனனமாரணத்தால் மடிந்தோர்தம்மைகொற்றவனேயெழுப்புதற்கு மார்க்கஞ்சொல்வேன், தேனனமனோன்மணியாள்பாதம் போற்றி செப்புவேன்மாளுக்கள் பிழைக்கவென்று, பானனசாத்திரத்தின் வுயிரெழுத்தை பாருலகில்பாடுகிறேன்பண்பாய்த்தானே. கஅஉ

பண்பான அதர்வணத்தால்மடிந்தோர்தம்மை பாலகனே விதிப்படியேகொண்டுவந்து, நண்பானமசானமென்ற கனையிலப்பாநாயகனேசடங்கதுபோல் சவத்தைத்தாலும், திண்மையுடன் தானிறுத்திகாவலோடும் தீரமுடன்காளியின்றன் வசியத்தாலே, உண்மையாய் பிரணவத்தையுச்சாடிக்க வுத்தமனேவுயிராவும் வருகும்பாரே. ()

பாரென்றால் பிரணவங்க ளேதென்றக்கால் பாங்கானஹரி ஓம் ஓம்-கிலியும்-சௌவும், நேரேதான் அம்-மம்-இம்மென்றே யோது நெடிதானகும்பகத்திலட்சரந்தான், சீரேதான்-சிங்-லிங்-வங்-கென்றேயோது சிறப்பான-ரீங்-ரீங்-ரீங் ரமென்றோது, தீரேதான்யௌவு சௌவும்-கிரீம்-மென்றோது தீர்க்கமுடன் பிரணவத்தையோதுவாயே. சுஅச

ஓதவே-ரூம்-ரூம்-லூம் மென்றோது வுத்தமனே லௌவுடனே வெள்ளென்றோது, நீதமுடன்ஞௌவுடனே பௌவென்றோது நிலையானலாடகவிபிரணவந்தான், சாதகமாய்சுடல்காத்தான் மசானங்காத்தான் சாங்கமுடன் ருத்ராவிருத்ரவிரி, ஆதமுடன்மசானத்தின்பெல்லைக்காரி அதிகாரிவரிச்சந்திர பகவான்காணே. சுஅரு

காணவேவாய்க்கரிசிக் குடையதேவா கருவானருத்ரமாங் காளிவசியா, பூணவேசெப்பூசி நாட்டுமபாலா புகழான வுந்தியென்றவூசிநீதான், வேணவேவிருட்சமென்ற வடமூலந்தான் மிக்கானவேர்பிடுங்கிவசியதேவா, ஆணவத்தில்மிகுந்ததொரு அகோரதீரா வப்பீன சோடசங்களுடையோனானே. சுஅசு

சோடசமாம்பதினாறு காமும்பெற்று சூலமுடன் கையேந்தும் டாகினிவாவா, பாடமுடன் மசானதூர்க்கிவாவாவா பார்மீதுசிம்பத்தின்பகவதிவாவா, ஆடலுடன்சங்கீத வாத்தியங்கேட்கும் வன்பான அகோரவீரகாளிவாவா, கூடலுடன்தென்கூடப் பதியமர்ந்தகோடாவியுதிரபலி கொள்ளுந்தேவே. அஎசு

கொள்ளவேகுடல்பிடுங்கி மாற்பிற்ஜெஞ்சம் கொடியதொருயெதிராளிசத்துருமாரி, தள்ளவே யதர்வணத்தைத் தலைகீழாக்கி தப்புரவாய் முடியோடுமாலைபூண்டு, விள்ளவே வாய்க்கரிசிதள்ளிவீழவிஷங்குடித்தவாயாலே யமுர்தங்கொள்ளு, உள்ளபடியமுர்தரசங் கொள்வாயப்பா வுத்தமனேபோனவுயிர் வாவென்றோதே. சுஅஅ

ஓதவேதனைமாடுகோல்மாடாக்கி யுத்தமனே சபந்தனையேபிரட்டு வாய்நீ, சாதகமாய்சடாட்சரபவனேவாவா சட்டாமடன் போளவுயிர் திரும்பிவாவா, வேதனைகள்நீங்கியல்லேலா வுருட்டிப்பார்க்கு வெச்மு டனதர்வணந்தானில்லையில்லை, தூக்கினையுங்காலனையுஞ் செபித்தேனென்று திப்புரவாய்லட்சமுரு போடுபோடே. ௮௮௯

போடப்பாநாதாந்தவுள்ளெழுத்தை பொங்கமுடன் லட்சமுரு போடுபோடு, ஆடப்பாமசானகரைநின்று கொண்டுவப்பனேவாசல்வழிதடைகள்கட்டி, நீடப்பாவரிச்சந்திரன்காவல்முன்னே நிட்சயமாய் அதர்வணத்தால்சிக்கினேனே, பாடப்பாமசானகரை விட்டுவிட்டுபார் மீதுஓடிவிடுவென்றேதே. ௮௯௦

ஓமென்றவச்சாடங்கூறும்போது வுத்தமனேயதர்வணமும்நீங்கியல்லேலா, நீமென்றுவஸ்துசுத்திபானஞ் செய்துநிலையுடனே பாலயிர் தம்வாயிலிட்டு, கூமென்றுவசி மூலிவாயிற்கொண்டு கொற்றவனே செவிதனிலேயூதும்போது, மேமென்றுவையகத்தில் கண்திறந்து மேதினியிலுயிரதுவும் வருகுப்பாரே. ௮௯௧

பாரேதான்ரிசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் பாருலகில்தர்வணத்தை மறைத்துவைத்தார், ஆரோதான்சொன்னவர்களாருமில்லை யப்பனே யாமுமக்குச்சொன்னோம்பாரு, நேரேதான்காலாங்கி நாதர்தாமும் நேர்மையுடனெந்தனுக்கு வுரைத்தநீதி, பேரோதான்சொல்வதற்கு யாருமில்லை போனபோககரிஷியுரைத்தேன்பாரே. ௮௯௨

உரைத்தேனேயேழாயிர சத்தகாண்டம் வுற்பனமும்விற்பனமு மெத்தவுண்டு, நிரைத்தேனேபாருவது காண்டத்துள்ளே நேர்மையுடன்தர்வணத்தைக்கூறினேன்பான், விரைத்தகொரு பொருளெல்லா மிதிலடக்கம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், குறைத்த தொருபொருளெல்லாமெந்தனப்பர், குருமுனியாமகஸ்தியரித் காணலாமே. ௮௯௩

காணலாமகஸ்தியனர்காவியத்தில் கருவானபன்னீராயிரத்திலப்பா, பூணலாம்பனிரெண்டுகாண்டத்துள்ளே புகட்டினார் கோடிவகைக்களஞ்சியங்கள், தோணவேயண்டசராசரங்களெல்லாந் துறட்டியென்றகுறடதுபோல்கூறினார்காண், வேணபடி குருநூலாம் பன்னீராயிரம் விருப்பமுடன் பாடிவைத்தார்முனிவர்தாமே. ௮௯௪

முனியானபெண்பாட்டன் அகஸ்தியர்தாமும் முனியானகாலாங்கிநாதர்தாமும், சொன்னபோலேசாத்திரங்க ளெனக்குரைத்தார் நேராற்றுடன்பிரகாசவானசித்தர், மனிதேரறும் சாத்திரவேதாகமங்கள் மார்க்கமுடன் பாடிவைத்தார் பலநூல்சித்தர், வினைபாலேமாண்ட தொருமாண்பருக்கு விரிவான அதர்வணங்கள் சொல்லார்காணே. ()

பதினெண் சித்தர்கள்சாதியும் கலைமுறைமையும் கூறல்.

காணுனபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகைமையுள்ளகாலாங்கி சொன்னநீதி, கோணுனபதினெண்பேர் சித்தர்தாமும் கொற்றவனே நவகோடிசித்தர்தாமும், பாணுனாற்பத்தெண்பேர்களப்பா பல்பலவாஞ் சாத்திரங்கள்பாடிவைத்தார் மாணுனகலைமுறைகள் சாதிவர்க்கம் மன்னவனேசாத்திரத்திற் சொல்லாரன்றே! ௬௬௬

சொல்லவில்லைசிலபேர்கள்சொன்னாரப்பா சுந்தரனேசிலபேர்கள்மறைத்துவைத்தார், வெல்லவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் வேகமுடன் குளிகையது கொண்டுமல்லோ, கல்லானமலைகளிலும் குகைகள்தன்னில் கண்டுமேஆராய்ந்துசித்துதம்மை, புல்லவேசாதிபேதங்கள்கண்டு புகழானசாத்திரத்தில் வசனித்தாரே. ௬௬௭

வசனித்தாரென்றுமக்குக் காலாங்கிநாதர் வளமுடனேசொன்ன தொருசாதிவர்க்கம், நேசமுடனேபாலுரைப்பேன் நீதிவானே நிஷ்களங்கமானதொருபேதஞ்சொல்வேன், தசமானகாலாங்கிநாதர்தாமும் தாக்கானமயன்சாதியென்னலாகும், கசடன்று கலைமுறைகள் பத்தேயாகும் காசினியில்கண்டவரை யுரைத்திட்டோமே. ௬௬௮

உரைத்தோமேயக்தனிடசாதிமார்க்கம் வுக்கமனேவிஸ்வகர்மனென்னலாகும், நிரைத்ததொரு ரோமரிஷி சாதிபேதம் நிலைபானவலைஞர்சாதிப்பா, இரைத்ததொரு எக்கனது கலைமுறைதானப்பா இரளானபதினெட்டுக் கலைமுறையேயாகும், வரைத்ததொரு ரோமரிஷி கலைமுறைதானப்பா வாகானபனிரெண்டு கலைமுறைதானாமே.

கலைமுறையாமச்சமுனி சாதிபேதம் தன்மையுள்ள கல்லுடையோரென்னலாகும், கலைபானகோத்திரங்கள் ஒருபத்திரண்டுகாசினியிற் கண்டவரைசொல்லலாச்சு, மலையானசட்டமுனிசாதிபேதம்மகத்தானசிங்களவனென்னலாகும், கிலைபானகோத்திரங்கள்பதினுலாகும் சிற்பரனேகண்டறு லறிந்தமட்டே. ௬௭௦

மட்டானபிடைக்காடர் ஜாதிபேதம் மகத்தானகோனாரென்னலாகும், கிட்டமுள்ளகோத்திரங்கள் பதினெட்டாகுந்திகழான நூலதனிற்கண்டமட்டும், சட்டமுடன் தன்வந்திரிஜாதிபேதம் தகமையுள்ளமகாவிஷ்ணுவென்னலாகும், வட்டமென்ன தலைமுறைகள் முப்பத்திரெண்டு வளமுடனேகண்டறிந்த நூலிதாமே. ௭0௩

தாமானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு தகமையுள்ள மூலத்தீயீசனப்பா, சாமானியமானதொருஜாதிபேதம் சாங்கமுடன் வேளாளனென்னலாகும், கோமானார்தலைமுறைகள் யிருபத்தேழாம்கொற்றவனே னூற்பாடிபேசொல்லலாச்சு, பூமான்கள் சித்தவர்க்கநூல்கள்தன்னில் புகட்டவில்லைஜாதிபேதம் புகலார்தாமே. ௭0௪

தானானசிலநூலிற்சொன்னாப்பார் தன்மையுள்ள சிலநூலிற்சொல்லவில்லை, கோனான அநந்திசர்ஜாதிபேதம் கொற்றவனே வேளாளனென்னலாகும், பானான தலைமுறைகளேதென்றக்கால் பகமுடனே நாற்பத்தியெட்டேயாகும், மானான நூல்தனிலேகண்டாற்போல மகத்தான மோகரிஷிவகுத்திட்டேனே. ௭0௫

வகுத்தேனே சிவவாக்கியர்ஜாதிபேதம் வளமானசங்காகுலமென்னலாகும், தொகுப்புடனே தலைமுறைகள் இருபதாகும் தோரமல் சாத்திரங்கள்புகன்றவாறும், மிகுத்திடவே வாமதேவர் ஜாதிபேதம் மிக்கானவிஷ்ணுகுலமென்னலாகும், பகுத்திடவே தலைமுறைகளாறதாகும் பாங்கானவவர்நூலிற்கண்டோம்பாமே ௭0௬

கண்டோமேபுஜண்டரிடஜாதிபேதம் கருவானவக்கினிகுலமென்னலாகும், விண்டதொரு தலைமுறைகள் நாற்பத்தெட்டு வீரான சாத்திரத்தில்கண்டதுண்டு, பண்டிதமாம்வன்னியரின்புராணக்கூறு பலபலவாப்பாடிவைத்தார்கவிவாணர்தாமும், கண்டகம்போல்சாத்திரங்கள்மிகவுக்கூறி தாமறைத்தார் சித்தமுனிரிஷிகள்தாமே. ௭0௭

தானானகருவூரார்ஜாதிபேதம் தாக்கானபஞ்சாளத்தின்குலத்திலென்று, கோனானகன்னார ஜாதியாகும் கொற்றவனே நூல்தனிலே கண்டவாறு, தேனான தலைமுறைகள் நாற்பத்திரெண்டு தெளிவுடனே நூல்தனிலேசொன்னார்பாரு, மானானமார்க்கமது சமயபேதமார்க்கமுடனவரவர் நூலறியலாமே. ௭0௮

அறியவேபுண்ணாக்கீசர்தாமும் அவருடைய ஜாதிபேதங்கள் சொல்வேன், நெறியான்கன்னடியஜாதியாகும் நேர்பானதலைமுறை

களேதென்றக்கால், ஊறியானபதினெட்டுத் தலைமுறைசாருமந்தம்
ப்பானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, மூறியான சித்தர்மகாரிஷிகள்
நூலில் முறைபாடுசிலபேர்கள் சொல்லாரன்றே. ௭௦௭

சொல்வாரேபுலிப்பாணிமைந்தகேளு சுத்தமுள்ள கன்மணி
யேபுகல்வேன்பாரு, வல்லானபுலிப்பாணிமரபேகக்தான்மார்க்கமுட
ன்வேடனஜாதியல்லோ, புல்லான தலைமுறைகளொன்பதாகும் புக
ழான நூல்தனிலேபுகலும்வாறு, நல்லானரிஷிதேவர் முனிவர்தானும்
கலமுடனேசிலருரைத்து சிலர்மறைத்தாரே. ௭௦௮

மறைவானகத்தீசர்மரபேதென்றால் மார்க்கமுடன் பிருகமகாரி
ஷியார்கோத்திரம், குறைவானதலைமுறைக ளேதென்றக்கால் கொ
ற்றவனேமூன்றுதலை முறைதானாகும், நிறைவானசாத்திரத்திற்சொ
ன்னவாறு நிஷ்களங்கமாகவல்லோ கண்டறிந்தோம், முறையானமுனி
தேவர்ரிஷிகள் நூலில் முற்றிலுஞ்சொல்வார்கள் மறைத்தார்காணே.

காணவேபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலஸ்தி
யரின்மரபேதென்றால், தோணவேசிங்களஜாதியாகும் தோருமந்த
லைமுறைகளெட்டதாகும், பூணவேபுலஸ்தியரின் நூல்கள்தன்னில்பு
கலாமல்மறைத்துவைத்தார் முன்னோர்தாமும், வேணபடியான்கண்ட
வரைதானப்பா வித்தகனேவெளியிட்டேன் பண்பாய்ப்பாரே. ()

பாரேதான்பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலி
ப்பாணிமைந்தகேளு, கேரேதான் வியாசருடமரபேதென்றால் நேர்
பானசக்கிரகுலஜாதியாகும், சீரேதான் தலைமுறைகளொன்பதாகும்
சிறப்பானபுராணவகைகூறும்வாறு, ஆரேதான்சாத்திரங்களறியா
மற்றுன் வப்பனேகட்டிவைத்தார் கோடியாமே. ௭௧௧

கோடியாக்தேரையர்மரபேதென்றால் கொற்றவனேபானுகாரப்
பேர்கண்டமட்டும், நீடியேபிரம்மகுலமென்னலாகும் நெடிதானகா
ப்பியங்கள்கூறும்வண்ணம், ஆடியதோர்தலைமுறைக ளேதென்றக்
கால்வப்பனேநவதசமுமென்னலாகும், பாடியதோர்ரிஷிதேவர்முனி
தேவர்தாமும் பண்பாகத்தாமுரைத்தார் பான்மைதானே. ௭௧௨

பான்மையாம்யாக்கோபுமரபேதென்றால் பாக்கானகுலம்விட்டு
ம்புகுந்தோர், மேன்மையாம்முன்சொன்னராமதேவர் மெய்யா
குலமென்றேசெப்பலாகும், தென்மாரிபொழிகின்ற மக்கதேசம்
சென்றல்லோ பெயர்மாறிவுருவுகொண்டார், வான்மீதுவரும்ஜோதி
போலுதிக்கும்தீரன் மக்த்தானராமதேவ ரென்னலாமே. ௭௧௩

என்னவேராமதேவ ரென்னலாகும் பெழிலானதலைமுறைகள் பதினாறும், மின்னவேகாமமதுசெண்டேயாகும் மிக்கானசாத்திரங் கள்சொன்னவாறு, உன்னிதமாய்ப்பலமுனிவர்சித்துதாமும் வுத்த மனேதாமுரைத்தார் மறைப்போமெத்த, கன்னபமாய்ப்பலநூலை கண்டாராய்ந்து கலமுடனேஜாதிபேதம்வுரைத்தேன்பாரே. எகச

பாரப்பாகொங்கணரின்மரபேதென்றால் பாங்கானபாதவகுல மேயாகும், ஆரப்பாதலைமுறைகளென்னசொல்வேன் வப்பனேயீரெ ட்டுப்பதினாறாகும், நேரப்பாவவர்சொன்னகாண்டந்தன்னில் நேர் மையுடன்மரபதுவுஞ்சொல்லவில்லை, ஊரப்பாபலபேருங் கூடியல் லோ வுத்தமனேதாமுரைத்தார்ஜாதிதானே. எகரு

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந் தாபாரு, ஆதியாம்தட்சணாமூர்த்தியப்பா வப்பனேயவர்மரபுயேதெ ன்றாக்கால், நீதியாங்கவுண்டனென்றமரபேயாகும் நிஷ்களங்கமான தொருமூர்த்தியென்பார், சோதிடமாம்பலநூல்களாராய்ந்தேதான் சொன்னதொருமொழியதுவுமெய்யதாமே. எகசு

மெய்யானதலைமுறைகள்பதிமூன்றாகும் மிக்கானசாத்திரத்திலு ரைத்தவாறு, ஐயவேகோரக்கர் மரபென்றால் அப்புரவாமமரா ட்டியனென்னலாகும், பையவேதலைமுறைகள்பதினொன்றாகும் பாங் கானசாத்திரத்திற்சொன்னவாறு, வெய்யவேவேதமுனிசித்துதாமும் வெகுநூல்களாராய்ந்துபார்த்தார்தானே எகஎ

தானானயின்னமொருமார்க்கங்கேளு கயவானபுலிப்பாணிகண் ணேயப்பா, கோனானகௌபாலராணிம்பூகார்வை கொற்றவனேபாடி வைத்தாருண்மையாக, பானானவவர்மரபுயேதென்றாக்கால பாங்கான பப்பாவாமறபேயாகும் மானானதலைமுறைகளெட்டேயாகும் மகத் தானபெருநூலிற்சொன்னார்பாரே. எகஅ

சொன்னாரேசோதிமாமுனிவரப்பா துப்புறவாய்ஞானிபெற்ற கோர்வைசெயதோர், தென்னானதட்சணாபதியிலப்பா தேற்றமுடனே மலைதனிலேயிருக்குஞ்சித்து, பன்னவேமரபதுவு மேதென்றாக்கால் பாங்கானபள்ளனென்றேசெப்பலாகும், உன்னிதமாய்த்தலைமுறைக ளாறேயாகும் வுற்பனமாய்வேதிவைத்தார்நூலில்தாமே. எககூ

நாலான நூல்தனிலே சொன்னமார்க்கம் நாணுக்கமுடன்வெகு கோடிசொன்னாரப்பா, பாலானடமாகர்மரபேதென்றால் பாங்கான

மரவரென்றேசெப்பலாகும், நாலான தலைமுறைகள்நாலேயாகும் நாக்
கானவர்நூலிற்சொன்னவாறு, பாலாய்மொழிபோலேமுனிவர்தா
மும் பாடிவைத்தார்பட்சமுடன்பாரில்தானே. ௭௨0

பாரினிலேயின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலானபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, சீரிலருஞ்சுந்தரானந்தராமும் சிரானமரபதுவுமே
தென்றுக்கால, ஆரியனார்தாமுறைத்தநூலில்தாமும் வப்பனே அகமு
டையரென்னலாகும், சூரியன்போல்தலைமுறைகளிருபத்தெட்டு சொ
ல்லுதற்கு நாவிலைப்பாவில்லைதானே. ௭௨௧

பாவில்லைபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு பாங்குடனேவாரிதியாஞ்
சாதிபேதம், ஆவியுடன்பூமிதனிலிருந்தசித்து வப்பனேவரத்தினால்
பிறந்தசித்து, காவிலயவகண்டதொருகள்ளர்ஜாதி கருவானஜாதி
யென்றேசெப்பலாகும், நாவிலேசொல்லவதற்குயாராலாகும் நலமான
தலைமுறைகள் நாற்பத்தெட்டே. ௭௨௨

எட்டானவால்மீகர்மரபேதென்றால் யெழில்லானவேடருட ஜாதியாகு
ம், திட்டான தலைமுறைகள்சொல்வேனபாரீர் தீரக்கமுடன்முப்பத்தி
ரெண்டேயாகும், சட்டமுடன்வால்மீகர்காவியத்தில சாங்கமுடயெழி
தினைவத்தபடிஞானம், வட்டமுடனவால்மீகர்நூலறிந்து வள்முட
னேகண்டறிந்துசொன்னதாமே. ௭௨௩

சொன்னேனேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு துப்தானபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, நன்னயமாய்வூர்வசிபார்சாதநிரத்தில் நலமாகத்
தானுரைத்தஜாதிபேதம், உவன்தமாய்தேவதா மடந்தையென்று
வுத்தமாகளாசந்தா முனிகூறும்வண்ணம், பனணியே தலைமுறைகள்பகு
க்கொண்ணுது பாலகனே அடிமையென்றஜாதியாமே. ௭௨௪

ஜாதியாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு சாங்கமுடன்யானுரைப்
பேன்மைந்தாபாரு, ஆதியாங்கமலமுனியயன்றசித்து வன்பானகுரவ
ரிடஜாதியாகும், நீதியாந்தலைமுறைகளரெட்டாகும் நிஷ்களங்கமாக
வல்லாசாத்திரத்தில, பாதிமதிசடையணிந்தம்பிரானும் பாடிவை
த்தநூல்தனிலேகாணலாமே. ௭௨௫

காணவேமகாசித்து அறிவானந்தர் கைலாசநாதரென்றேசெப்ப
லாகும், தோணவேவள்ளுவனார்ஜாதியாகும் தோருமலவர்செய்தநூ
லிறகாணபீர், வேணவேதலைமுறைகளைனபதாகும் வெகுநாளாய்
மலைதனிலேயிருந்தசித்து, ஆணவங்கள்தானெடுங்கிருந்தசித்து வப்
பனேஅறிவானந்தசித்துதாமே. ௭௨௬

சித்தானசித்துமுனி சொல்வேன்கேளீர் சிறப்பான அகப்பே
யர் சித்தேயாகும், முத்தானஜாதியது யேதென்றக்கால் முனையான
காயனார்ஜாதியாகும், சத்தமுள்ள தலைமுறைகள் யிரெட்டாகும் சா
ர்பாகவவர் னூலிற் காணலாகும், நித்தமுமே வாணிபங்கள் விர்த்தி
செய்து நிலைபாகபூமிதனி லிருந்தசித்தே. ௭௨௭

சித்தென்றால் சித்துயிது பென்னசொல்வேன் சீர்பாலா புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, புத்தியுள்ள பூபாலாபுனிதவானே பூவுலகிலிரு
ந்ததொருகுதம்பைசித்து, பத்தியுடன் பெண்ரூபங் கொண்டசித்து
பாருலகில் வெகுநாளாயிருந்தார் தாமும், சுத்தியுடன் தேவதாபூஜை
யோடும் சுந்தரனேவெகுகால மிருந்தார் தானே. ௭௨௮

தானான வவர்மரபுயேதென்றக்கால் தாக்கானகோனாரின் ஜா
திபாகும், கோனனயிடையரென்றே சொல்லலாகும் கொற்றவனே
யவர் னூலிற்சொன்னநீதி, மானான தலைமுறைகளேதென்றக்கால் மக
த்தான பத்துரெண்டொன்று மூன்று, தேனான மனோன்மணியாள்
கடாட்சத்தாலே தெளிவாகக்கண்டறிந்தேன் பல்னூல்தானே. ()

நூலான பலனூலுங்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன் தானுரைத்த
வண்மைநீதி, பாலான பாம்பாட்டிமரபேதென்றால பாலகனே ஜோகி
யென்ற ஜாதியாகும், கோலான மாதவத்தார்குலத்தினாலே கொற்ற
வனேசமாதியது பிரவேசமாகி, சேலானவையகத்தில சிலதுகாலம்
சிறப்புடனே சமாதிவிட்டு வந்தசித்தே. ௭௩௦

வந்ததொருசித்துக்கு முறைமைசொல்வேன் வளமுடனே சோ
டசமாமொன்றுமூன்று, சிகதனையாயவர் நூலிற்கண்டாராய்ந்து சிரு
டனே யானுரைத்தேன் மொழிதப்பாது, சுந்தரனே காலகண்டா
முனிவர்தாமும் சுத்தமுடனவாமரபு யேதென்றக்கால், தந்திரமாங்
கள்ளருடஜாதியாகும் தாரணியிலவர் னூலிற்கண்டவாறே. ௭௩௧

வாறான தலைமுறைகளொன்றுபத்து வளமையுடனவர் னூலிற்
சொல்லலாகும், நூறானவெகுகாலமிருந்தசித்து நுட்பமுடன சிஷ
வர்க்கங்கொண்டசித்து, காறானயின்னமொருமார்க்கங்களு கருவா
னபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஆறானகப்பிரமணியர் மரசேமதலைரல்
லப்பனே சைவமென்ற பேடமாமே. ௭௩௨

பிடமாங் தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் போரான நூற்றிரண்டு பத்துமூன்று, கூடாதினூல்களிலேகண்டவாறு கிருபையுடன்நானறிந்தமட்டுஞ்சொன்னேன், நீடானபூகிமுனிமரபேதென்றால் நிசமான குறும்பருடஜாதியாகும், நாடானதலைமுறைக ளென்னசொல்வேன் தாக்கானபதினெட்டு வொன்றமூன்றே. ௭௱௩

ஒன்றானஜாதிபப்பா பின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனே புலிப் பாணிவுகந்துகேளு, நன்றானஜெமதக்கினிஜாதிபேதம்நலமானசைன மென்றஜாதியாகும், குன்றானமலைபேறிகிரணந்தன்னைகிருபையுடன் ஒண்டல்லோ சாதமுண்போர், வென்றிடவே தலைமுறைகள் நான்கு பத்து வேகமுடனவர்னூலில் கண்டோம்பாரே. ௭௱௪

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கான திரணுக்கிய முனிவர்தானும், தேரேதான் சைனகருடஜாதியாகும் தேரானபிரபுலிங்கலிங்கனூலார், நேரேதானவர்னூலிற் சாதிபேதம் நேர்மையுடன் கண்டறிந்தஜாதிமார்க்கம், வேரேதான்தலைமுறைகளீரெட்டொன்று வித்தகனே நூல்தனிலேகண்டோம்பாரே. ௭௱௫

பாரேதான் சண்டேசர்ஜாதிமார்க்கம் பாங்கான வள்ளுவனொன்றேபாகும், நேரேதான் தலைமுறைகளொன்றுபத்து நேர்மையுடனவர்னூலிற்சொன்னநீதி, சீரேதான சித்தர்முனிரிஷிகள்தேவர் சிறப்புடனே பாடிவைத்தனூலைக்கண்டு, பேரேதான்வேர்பிரித்து வகுத்துயானும் பேரின்பநிலையின்று பாடினேனே. ௭௱௬

பாடினேனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாலகனே புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, நாடியே திருமூலவர்க்கத்தார்கள் நலமான ஜாதியது மரபேதென்றால், தேடியே வேளாளர்ஜாதியாகும் திருக்கூட்ட மெத்தவுண்டு சொல்லொண்ணாது, ஆடியதோர் தலைமுறைகளேதென்றாக்கால் வப்பனேரெண்டுபத்து வொன்றுதானே. ௭௱௭

ஒன்றான சாத்திரத்தினுளவாராய்ந்து வுத்தமனே பலனூலுங் கண்டுதேர்ந்து, சென்றுமே ரிஷிமுனிவர்கூறனூலும் சிறப்பானசாத்திரத்தின் தொகுப்பைக்கண்டு, வென்றிடவே காலாங்கிதான்பணிந்து வேகமுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, குன்றானமலைகுகைகள் யாவுங்கண்டு கொற்றவனே காவியம்தான் கூறினேனே. ௭௱௮

கூறினேன்காவியத்தா னேழாயிரமாகும் கூறனசக்ககோண்டம் போலேநூல்கள், பீறியதோர் நூலுண்டோ வையகத்தில் மிக்கான நூலிதுபோலார்தான்சொன்னார், மாறுபாடாகவல்லோசாத்திர நூல்கள் மகத்தானசித்துமுனிசொன்னாரப்பா, ஆறுதலம்போலாக வித்த நூல்தான் வப்பனேயுந்தனுக்கு வரைந்திட்டேனே. ௭௩௯

போகர் சித்தர்கள்வயதும் சமாதிமார்க்கமுங் கூறல்.

அறைந்ததொரு பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனேபுலிப் பாணிமைந்தாபாரு, நிறைந்ததொரு சித்தர்முனிசிஷிகளானோர் நீ டாழி புலகுதனிலிருந்தவாறும், குறைந்ததொரு வயதவர்கள் வயது மார்க்கம் கூறுகிறேன்வையகத்தில் கண்டாராய்ந்து, மறைந்ததொரு சமாதியின் நன்மார்க்கமெல்லாம் மன்னவனே யுந்தனுக்கு நிகழ்த்துவேனே. ௭௪௦

நிகழ்த்துவேன் காலாங்கிநாதர்தம்மை நெடுங்கால செய்தியெலாம்நிகழ்த்துவேன்யான், புகழான காலாங்கிநாதர்தாமும் புண்ணியனார்வெகுகாலமிருந்தசித்து, அகந்தனிலேமூன்றுயுகஞ்சமாதிசென்று வப்பனே மூர்த்தியுடன்வந்தசித்து, செகந்தனிலே சீனபதிதேசந் தன்னில் சிறப்புடனேகுளிகைகொண்டு போனசித்தே. ௭௪௧

சித்தானகாலாங்கி முனிவர்தானும் சிறப்புடனே சீனபதிதன் னிற்சென்று, முத்தான காலனது வருநெம்பெற்று மூனையான சமாதிதனிலிறக்கவில்லோ, சத்தமுடனசரீரிவாக்கினாலும் தாரணியில் சமாதிமுகமிருந்துகொண்டு, பத்தியுடன் சீனபதிமாண்பருக்கு பலகாலும் தரிசனைகள்புரிகுவாரே. ௭௪௨

புரிகுவார்வயதினுட மார்க்கந்தன்னை புகலுவேன்காலாங்கிநாதருக்கு, சரிபுடனே மூவாயிரஞ்சொச்சமப்பா சங்கமுடன் வயதுதானென்னலாகும், குறியானவருஷமது மூவாயிரந்தான் குறிப்புடனே மகாநூலிற்சொன்னநீதி, நெறியுடனே வையகத்தி லிருந்துமல்லோ நேர்மையுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றார்தானே. ௭௪௩

தானேபோகரிஷிமார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவான புலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோனனொனதையர் காலாங்கிநாதர் குறிப்புடனே யெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, பாலனவயதுவும் முன்னூறென்று பான்மையுட னெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார், தேனான குளிகையது பூண்டுகொண்டு தேசமெலாஞ்சுற்றிவந்தேன் காலந்தானே. ௭௪௪

காலமாம்வெகுகாலமடியேன்றானும் காலங்கிநாதருட கிருபை
யாலும், கோலமுடன் திருக்கமலம் வீற்றிருக்கும் கோம்பனையாள்
மனோன்மணியாள்கிருபையாலே, ஆலகாலமுடையதொரு அரன்பா
கத்தால் வப்பனேவையகத்தில் யானுமல்லோ, தாலமெலாஞ் சுற்றி
வந்து யடியேன்றானும் தாரணியில் சித்தமுனிரிஷிகண்டேனே. ()

கண்டேனே வெகுகோடி சித்தகம்மை காலாங்கிநாதருட கிரு
பையாலே, கொண்டதொரு வையகத்துவதிசயங்கள் கொற்றவனே
யடியேனுந்தானறிந்து, உண்டான வுளவுபதிமார்க்கமெல்லாம் வுந்த
மனே கண்டல்லோ மிகவாராய்ந்து, பண்டிதங்கள் மிகப்பார்த்து பல
நூல்சேதி பாங்குடனேசீனபதிக் குரைத்திட்டேனே. ௭௪௬

உரைத்தேனே சீனபதிமாண்பருக்கு வுத்தமனே லோகவதிசய
ங்களெல்லாம், வுரைத்தேனே சீனபதிப்பெண்களுக்கு வகுப்பான
சித்தமுனி ரிஷிகள்மார்க்கம், திரைகடல்சூழஷ்டாங்க லோகமெல்
லாம் திரட்டினேன் போகரேழாயிரந்தான், புரையொன்றும் நேரா
மல் புகழ்ந்தநூலாய் புகட்டினேன் சீனபதிமாண்பருக்கே. ௭௪௭

மாண்பான புலிப்பாணிமைந்தாகேளு மகத்தான வையகத்தில்
மூன்னூராண்டு, ஆண்மையுடனிருந்தே னதிசயங்கள் வப்பனே
யான்கண்ட வாறுமட்டும், வீண்போகாக்காலமது சாத்திரத்தின்
வீரானவுளவுதானங்கள்கண்டு, தாண்மையுடன் யானுரைப்பேன்
யிதிகாசங்கள் சட்டமுடன் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளே. ()

கேளே தான்ரோமரிஷி வயதுமார்க்கம் கெவனமுடன் சொல்லு
கிறேன்பண்பாய்க்கேளு, நாளே தான்போகாமல் ரோமர்தானும் நல
முடனே சமாதிமுகஞ்சென்றமல்லோ, ஆளே தான் வருஷமது வைய
கத்தில் வப்பனே தானிருந்து வெளியுமாகி, பாளே தான்போகாமல்
வருஷமறுநூறு பாங்குடனேவீற்றிருந்த சித்துமாமே. ௭௪௯

சித்தானமச்சமுனி வயதெதென்றால் சிறப்பானவையகத்தி லிரு
ந்தசேதி, பக்தியுடன்மூன்னூறுவாண்டுமட்டும் பகவானைத் துதிசெய்
து சாயங்கொண்டு, முத்தியுடன் சமாதிக்குச்சென்றமல்லோ மூர்க்க
முடன் மூவாண்டுசமாதிபூண்டு, கத்தனையேதானினைந்து கைலைதன்
னில் காசினியைவிட்டுமல்லோ யேகினாரே. ௭௫௰

ஏகவேசட்ட முனிவரேதென்னால் ஏழிலாகவெண்ணூறுவரு ண்டுமட்டும், யோகவேசமாதிமுகம் மூன்றுமுறைநாலும் பொங்கமுடன்பூமிதனிலிருந்துமல்லோ, சாலமுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து சாங்கமுடன் சிஷவர்க்கமுபதேசங்கள், ஆகமெங்களோதியல்லோ யிருந்தசித்து வப்பனையோகமாசித்துமாமே. எ௬௧

ஆமேதான் பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வப்பனையிடைக்காடர்வரலாற்சொல்வேன், போமேதான்வெகுகாலமிருந்தசித்து பொங்கமுடன்காயாதிகற்பங்கொண்டு, நேமமுடன் நிஷ்டையது பூண்டுகொண்டுநெடுங்காலம் நூறாண்டிருந்தசித்து, வாமமுடன் தேவதாசாபத்தாலே வையகத்திலிருந்தொருசித்துவாச்சே. எ௬௨

ஆச்சப்பா தன்வந்திரி வயதுமார்க்கம்வப்பின்சொல்லுகிறேன் மன்னுங்கேளு, பாச்சலுடன் வயதுதான் வெண்ணூறாண்டு பாங்குடனேசமாதிமுகங்கொண்டசித்து, மூச்சடங்கிதன்வந்திரி பகவான்றானும் மூன்றுமுறைசமாதிதனிலிருந்தசித்து, ஆசசரியமாகவல்லோ வையகத்தின் யமர்ந்தசித்து தன்வந்திரிஎன்னலாமே. எ௬௩

என்னலாம்வெகுகோடிமாண்பர்மெச்சும் பெழிலானதன்வந்திரிபகவான்றானும், பன்னவேமூலத்தினீசரப்பா பாங்கானவயதுதானேதென்றாக்கால், துன்னவேயிருநூறுவாண்டுமாகும் துப்புரவாய் பூமிதனிலிருந்தசித்து, பின்னவேகாலாங்கிநாதர்தம்மின விருப்பமுடனுபதேசங்கொண்டசித்தே. எ௬௪

சித்தானசித்துமுனிமூலத்தீசர் சிறப்பானமலைதனிலே யிருநூறாண்டு, சத்தியுடன பூசையதுசெய்துமல்லோ சாங்கமுடன் மலைதனிலே அயிக்கியமாகி, வித்தகனார் சிஷவர்க்க மாண்பரோடும் விருப்பமுடனசுனைதனிலே யிறங்கினார்பார், சத்தபரிசங்களற்றுதரணிமீதில் சாங்கமுடன்தானிருந்தார்சிலநாள்தானே. எ௬௫

தானானபின்னமொருமார்க்கங்கேளு தயவானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனாரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தேஜோளியின் மயமகொண்டகும்பயோனி, பானானபராபரத்துக்கொப்பதான பாருலகிலகஸ்தியரைப்பகருவேனே. எ௬௬

பகருவேன் அகஸ்தியர்க்கு வயதேதென்றால் பட்சமுடன் தானைகணக்குக்கூறொண்ணாது, நிகரமுடன்சொலவதற்கு யாராலாகும்

நீதியுடன் நூல்களிலே யுரைத்தமர்க்கம், அகாமென்றவட்சாமும்
அவராலாச்சு வப்பனேகா லுயுகங்கடந்தசித்து, சகாமேலாந்தான்து
திக்குக்கும்பயோகி சதுரான வநந்தியரென்றறையலாமே. ௭௮௭

அறையலாம்வெகுகோடிகாலமப்பா வப்பனேசமாதிமுகமிருப
த்தொன்று, நிறையவேசமாதிமுகம்வையகத்தில் நேர்மையுடன்தா
ணிருந்தசித்துமாகும், குறையவே வயததுதான்சொல்வதற்கு குவ
லயத்தில்முடியாது ஒருவராலும், மறையவேநூல்தனிலே காண்பத
ற்கு மகத்தானவயததுவுமில்லைதானே. ௭௮௮

இல்லையேபின்னமொரு மார்க்கங்கேளு யெழிலானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, தொல்லுலகம்புகழுஞ் சிவவாக்கியர்தாமும் தோரூத
வையகத்தில்வெகுநாளப்பா, புல்லவேசமுசாரவாழ்க்கைவேண்டாம்
புகழானவன்பத்தோ ராண்டுமேட்டும், வெல்லவேசமுசார வாழ்க்கை
யற்றுவெகுநாளாயிருந்ததொருசித்துமாச்சே. ௭௮௯

ஆச்சப்பா வெகுகாலவருஷமாக வப்பனேசமுசாரவாழ்க்கைய
ற்று, மூச்சடங்கிமடந்தனிலே யிருந்தசித்து மூர்க்கமுடன்சமுசாரம்
வேண்டியல்லோ, பாச்சலுடன்தாய்தந்தைசீர்பாதத்தை பணிந்துமே
மனதுவந்து கேட்டார்தாமும், மாச்சலுடன் தாய்தந்தை மனங்களி
த்து மார்க்கமுடன்மகன்றனையேகேட்டார்தாமே. ௭௯0

சிவவாக்கியர் தாய்தந்தைமாரை இல்வாழ்க்கை கேழ்க்குதல்.

தானானபிரகாசமானசோதி தன்மையுள்ள சிவவாக்கிய புனித
வானே, கோனானகுருநாதர் கடாட்சத்தாலேகொற்றவனே சமுசார
வாழ்க்கைவேண்டி, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தே
ற்றமுடனில்வாழ்க்கை கேட்டீரப்பா, மானானயில்வாழ்க்கை கேட்ட
தாலே மன்னவனேயிப்போது செய்யலாமே. ௭௯௧

செய்யவே சந்தோஷங்கொண்டுமல்லோ சிறப்புடனே மனது
வந்துமனம்பொடிததார், துய்யவேசிவவாக்கியர் பெயருண்டாகதுப்
புரவாய் சிவானந்தர்பிறந்தார்தானும், வெய்யவே எண்பத்தோரூண்
டுமேட்டும்திருப்பமுடன்சிவவாக்கியர்தாமிருந்து, வையகங்கள் தான்
புகழ சமாதிமார்க்கம் வளமுடனேயிறங்கினதோர்வளமைபாரே.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கங்கேளு பாங்கானபுலிப்பாணி
மன்னுபாரு, நேரேதான் ராமரென்னுந் தேவரப்பா நேர்மையுடன்
வெகுகாலமிருந்தசித்து, சேரேதான் வயததுவு மிருநூறாண்டுசெம்ம

னுடன்சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து, கூரேதான் மூன்றுமுறை வையக
த்தில் குறிப்புடனேசமாதிமுகம் போனார்காணே. ௭௬௩

காணவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சேரு கருவான புஜண்டருட
வயதுமார்க்கம், தோணவேமுந்நூறு அறுபதாண்டுதோறுமல்குகை
தனிலேயிருந்தசித்து, பூணவே சமாதிமுகமேறவில்லை பொங்கமுட
ன்முன்னூற்று அறுபதாண்டு, வேணபடிவையகத்து வதிசயங்கள்
விருப்பமுடன் யான்கண்டேன்வனேகந்தானே. ௭௬௪

தானேதான் சித்தர்முனிபுஜண்டர்தாமும் தண்மையுள்ள சீஷ
வர்க்கந்தனையழைத்து, சோலையிலேபெந்தனுக்குச்சமாதிபூண சுத்த
முடன்சாங்கமதுசெய்யவென்ன, ஆனபளவாகவல்லோ சாங்கஞ்செ
ய்து வன்புடனே மனதுவந்துகூறலுற்றார், மானையவர் கைபிடித்து
சாங்கர்தன்னில் மார்க்கமுடன்சாரவிடஞ் சென்றிட்டாரே. ௭௬௫

சென்றாரேபுஜண்டரெனுஞ் சித்துதானும் சிறப்புடனே சமாதி
முகஞ்சென்றபோது, குன்றானமலைமீதிற்கூடிருந்த குறிப்பானமான
துவும்மனதுவந்து, வென்றிடவே ரிஷிபாரின் சித்துபாதம் வெகுதா
ளாய்த்தான்வளர்த்தசாபத்தாலே, அன்றுமே கூடிருந்த மான்தானப்
பா வப்பனே சமாதிமுகஞ்செல்லலாச்சே. ௭௬௬

ஆச்சப்பா சமாதிமுகஞ் சென்றபோது வப்பனேசிஷவர்க்க மா
ண்பர்தானும், மூச்சடங்கிப்போனதொரு புஜண்டர்ப்பா முனையான
வையகத்தில் வருவதில்லை, பாச்சலுடன் சமாதிமுகம் மூடியல்லோ
பண்பானபாறைகொண்டு யேகியல்லே, வீச்சலுடன் மாண்பரெல்
லாம் வெளியேயேகி விட்டாரேகோடிதனக்காணலாச்சே. ௭௬௭

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் காசினியில்கருவூரரெ
ன்றசித்து, தோணவே நடேசரென்னுங் கருவுண்டாகி துப்புரவாய்
பாண்டியனுக்கருளுந்தந்தார், பூணவே பாண்டியன் தேவாலயத்தில்
பொங்கமுட னடேசரைத்தான் செய்துவைத்தேன், தோணவே கா
யாதிகற்பங்கொண்டு தொல்லுலகில்வெகுகாலமிருந்தசித்து. ௭௬௮

சித்தான கருவூராரென்றசித்து சின்மயத்தில் பேரின்பங்கொ
ண்டசித்து, முத்தானவயதுவும் முந்நூறாண்டு மூதுலகில் பாண்டி
யனுக்குகந்தசித்து, பத்தியுடன்சிதம்பரமாம் தேவஸ்தானம் பட்ச
முடன் நிர்மித்தஞானசித்து, சத்தியெனும் மடாலயங்களுண்டுபண்
ணி சாங்கமுடன்சமாதிமுகஞ் சென்றசித்தே. ௭௬௯

சென்றதொரு சித்துமுனிமார்க்கங்கேளு செயலான புண்ணாக் குயீசரப்பா, வென்றிடவே வயதுதான் நூற்றிரண்டுபத்து விருப்ப முடனேவரப்பொங்கி யிருந்தசித்து, குன்றுமலைகுளிகைபல வணியா சித்துகோபாலா கோபாலாவென்றுஞ்சித்து, தென்றிசையில் வட கோடிகானகத்தில் திருவாத்தின்மரத்தின்மேலிருந்தசித்தே. எஎ0

சித்தான சித்துமுனிநாதருக்கு சிறப்பானவாசனும் பாம்பா ட்டியாகும், சத்தானவையகத்தில் சிலதுகாலம் சாங்கமுடனறியாத வாலிபத்தில், சுத்தமுடனதிபூசை சிவனார்பூசை சுந்தரனே ரெண்ணே ரஞ்செய்துகொண்டு, கத்தமேனகோபாலாகோபாலாவென்று காசினி யில் வாய்பினந்திதிரிவார்பாரே. எஎக

பாரேதான் மாண்பர்களைக் கண்டபோது பாலசனர் வாய்திற ந்துபாருங்கேளார், நேரேதான்படிவந்து வுற்றபோதுநேர்மையுடன் கோபாலாவென்றசத்தம், வீரேதான் விசிட்டுசபதமிட்டு விண்ணுல கைக் கண்திறந்துபார்க்கும்போது, ஆரோதான் தேவாதிவரத்தினு லே வப்பனேபால்பழமுந் தருவார்தானே, எஎஉ

தானுனபால்பழமுமுண்டபின்பு தாக்கானவழிதடங்கள் காண மாட்டார், கோனுனபாம்பாட்டி தனைநினைந்து கொற்றவனார்கடுவீதி பள்ளிகொள்வார், தேனுனமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே தேச மெல்லாந்தான் திரண்டுவந்திப்பார்கள், மானுனபுண்ணாக்கர் கண்திற ந்துமகத்தான கோபாலாவென்பார்தானே. எஎங

என்னவேபுண்ணாக்குயீசர்தாமும் மெழிலானமண்ணதனைத்தா னெடுத்து, உன்னிதமாய்மாண்பருக்குத் தான்கொடுப்பார் வுத்தம னேமண்ணதுவுந்தித்திப்பாகும், பண்ணவேநோயாளியார்வந்தாலும் பட்சமுடன்மண்கிள்ளிதானகொடுப்பார், சொன்னபடி நோயாளி ரோகந்தீர்ந்து சுத்தமுடன்போவார்கள் மெத்தவுண்டே. எஎச

உண்டான மாண்பருக்குப்புண்ணாக்கீசர் வுத்தமனேயிருந்தவெ ன்றமண்ணைத்தானும், வண்மையுடன் தான்கொடுத்துவியாதிரோகம் வளமையுடன் தான்தீர்ப்பாரதிகமெத்த, திண்மையுடன் சிலகாலஞ் சென்றபின்புதீர்க்கமுடன்வயதுதுவும்நூறுண்டாச்சு, தண்மையுடன வையகத்திலிருக்கலாகாதற்பரனைக்காணவெண்ணிநினைத்திட்டாரே.

இட்டதொருபுண்ணாக்குயீசர்தாமு மெழிலான திருவாத்திமரத் தின்கீழே, சட்டமுடன் திருப்பொந்திலிருந்துகொண்டு சாங்கமுடன் சிவயோகஞ்செய்துமல்லோ, திட்டமுடன்சிலகாட்கள் கழிந்தபின்பு

தீர்க்கமுடன் மாப்பொங்கிலயிக்கியமாகி, பட்டமரந்தளிர்த்தல்லோ வையகந்தில் பட்சமுடன்மாண்பருக்கு குருவுமாச்சே. ௭௭௬

குருவான திருவாத்திமரத்தையப்பா கொற்றவனே வையகத்துமாண்பரெல்லாம், திருவானரோகமதுகண்டபோது தீர்க்கமுடன் மரத்துக்குக் காப்புகட்டி, சருவானசருகுவகை கிராமமிட்டு சட்டமுடன் தானருந்திரோகந்தீர்ந்து, பெருமையுடன்வையகத்தில் புனிதவானுப் பேருண்டாய்வெகுநாளாய் வாழ்ந்தார்தாமே. ௭௭௭

வாழ்ந்தாரே பின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வகுப்பான புலிப்பாணிமைந்தருக்கு, ஆழ்ந்தவேகாலாங்கிநடாட்சத்தாலே வப்பனே வேங்கைதனி லேறிக்கொண்டு, தாழ்ந்திடவே ஜலந்திரட்டிப்புனிதவானும்சாங்கமுடன் தாரணியில்சுற்றிவந்தோன், மூழ்ந்திடவேவெகு கோடிகாலமப்பா மூதுலகிலிருந்ததொரு சித்துபாரே. ௭௭௮

பாரப்பா புலிப்பாணி பாலனுன பட்சமுடனுந்தமக்கு வயது சொல்வேன், ஆரப்பா வயததுவ்மறுநூறண்டு வப்பனே வையகத்திலிருந்தசித்து, நேரப்பா சமாதிமுகஞ்சென்றதில்லை நேர்மையுடனெடுங்காலமிருந்தசித்து, சீரப்பாசிவயோகந் தன்னிற்சென்று சிறப்புடனே சின்மயத்திலிருந்தசித்தே. ௭௭௯

இருந்தமேவெகுகாலமானசித்து யெழிலாகவெந்தனிடவுபதேசங்கள், பொருந்தவே தானடைந்து புனிதவானுய் பொங்கமுடன் வையகத்தி லிருந்தசித்து, திருந்தவே மலைகுகைகள் வனந்திரங்கள் தீரமுடன் கண்டறிந்தசித்துவாகும், கருந்தமிழுஞ்செந்தமிழுங் கலந்தசித்து காசினியிலுபவாசசித்துமாமே. ௭௮௰

ஆமப்பா புலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன், போமப்பா நந்தியுடமார்க்கந்தன்னை புகலுகிறேன்வயதுவு மேதென்றக்கால், நாமப்பா வயததுவு மெழுநூறண்டு நலமானவெகுகாலமிருந்தசித்து, வோப்பா சமாதிமுகங்கண்டசித்து வேதாந்தநந்தியென்று சொல்லலாச்சே. ௭௮௧

சொல்லவென்றால் நாவில்லேப்பாவுமில்லை சுந்தானூர்புகங்கடந்த நந்திமூர்த்தி, வெல்லவேமலைபடியாம்வாரந்தன்னில் வேணடிபேசமாதிமுகமிருந்தசித்து, புல்லவே சீஷவர்க்க மில்லாமற்றான் பூதலத்தில் வெகுநாளாயிருந்தார்தாமும், நல்லதொரு தேவதாஸ்தலங்கள் தன்னில் நலமுடனே நந்தியென்றபேருண்டாச்சே. ௭௮௨

உண்டாச்சுசித்துமுனி பாலனுக்கு வுற்றதொரு நந்திமுநந்தா
னுமாச்சு, கண்டதொரு மாண்பரெல்லாமாலயத்தில் கருத்தினிலே
மூன்நின்றநந்திஎன்று, அண்டர்முனி ராட்சதரும் ரிஷிகள்தாமும்
அந்தணர்தம்முதலாந் தேவரானோர், மண்டலத்தில்தேவதா ஸ்தல
ங்கள்தன்னில் மகத்தானநந்தியென்று மதித்திட்டாரே. ௭௮௩

மதிக்கவே யின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான புலஸ்திய
ரின்வண்மைசொல்வேன், துதிக்கவே அகஸ்தியனார்வாசம்பெற்றதுடி
யானபுலஸ்தியனொரன்னலாகும், விதிப்படியே கமலமுனி கோத்தி
ரத்தில் வித்தகரப் வந்துதித்தமுனிவர்தாமும், கதிபெறவே யகஸ்
தியனார் பாகம்பெற்று காசினியில்வந்துதித்த சித்துமாச்சே ௭௮௪

ஆச்சப்பா புலஸ்தியரின்வயதேதென்றால் வப்பனே யறுநூற்று
அறுபதாகும், மூச்சடங்கிப் பிராணவத்தை மாறிமாறி மூதுலகில்
வெகுகால மிருந்தசித்து, பேச்சறியா மாவின் சித்தவப்பா பேரின்ப
நிலைதனையே துறந்தசித்து, நீச்சனெனும் பஞ்சமரோ டிருந்தசித்து
நெடுங்காலவையகத்து சித்துமாச்சே. ௭௮௫

சித்தானபுலஸ்தியருஞ் சமாதிக்கேகிறப்பான்தேரணமாமுனி
வர்தம்மை, பத்தியுடன் சிஷவர்க்கங்கொண்டுமல்லோ பாருலகில்ச
மாதிக்கேகவென்று, முத்திபெறசின்மயத்தைமனதிலுன்னி மூது
லகில்சமாதிக்குசெல்கவென்று, சத்தியமாய் பவக்கடலை யொழித்து
மல்லோ சட்டமுடன்சமாதிமுகமேகினாரே. ௭௮௬

ஏகவேவையகத்தில் சமாதிதன்னில் யெழிலாகமுப்பதுவாண்டு
மட்டும், போகமென்னு மத்விதநிலையில்நின்று பொங்கமுடன்று
னிருந்தமர்ந்தசித்து, பாகமுடன்தேரணமாமுனிவர்தன்னால் பாருல
கில்மறுபடியும வந்தசித்து சாகமதுவாராம லறுநூற்றுசொச்சம் சா
க்கமுடன்வையகத்தி லிருந்தார்பாரே. ௭௮௭

பாரேதான்பின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பண்பானவந்த
னதுநேசபாலா, சீரேதான் வேதமென்ற வியாசரப்பா சிறப்புடனே
வெகுகாலங்கடந்தசித்து, கோரமென்ற வபதனவும் ஆயிரத்துசொச்
சம்குவலயத்தில் வேதமதை யறிந்தசித்து, நீமுடன் நூலாதி ல்க
ளெல்லாந் திரைகடல்போலுண்டதொரு சித்துகாணே. ௭௮௮

காணவேவனாந்திரங்கள் குகைகள்காடு கருவானமலைபாறு குன்
றாநாறும், வேணதொருவண்டர் முனிகூட்டத்தார்கள்வெளிநாறு
காடுமுதலுறைந்தசித்து, நீணவே சமயமென்றமார்க்கந்தன்னை நேர்
மையுடன் துகைபாடு செய்தசித்து, மணமருங்கல்வீதனிலுறைந்தசி
த்து மகத்தானமாண்பருக்குவுகந்தசித்தே. ௭௮௯

மாண்பானவையகத்தஜனங்களுக்குமார்க்கமுடன் வேதமதை
போதஞ்சித்த, ஆண்மையுடன் சாத்திரங்கள் புராணமெல்லா மவர
வர்க்குவுகந்தபடி செய்தவைத்தேன், தாண்மைபெற சைவ திசமய
மெல்லாம்தாரணியில்கொடி நாட்டியிருந்தசித்து, நீண்மையுடன்கா
காயாதிகற்பங்கொண்டு நெடுங்காலமிருந்ததொருதவசியாச்சே ௭௯௦

தவசியென்றால் மாண்பருக்கு வுகந்தசித்துதாரணியில்சமுசார
வாழ்க்கையோடுமே, பவக்கடலைத்தானொழித்துப் பாரின்மீதுபட்சமு
டனானிருந்த கொடியசித்து, தவப்பெருமைகொண்டல்லோரிஷிக
ளோடும் தயங்காமலரசர்முதல் வணங்குஞ்சித்து, நவகண்டவையக
மூமழிந்தசித்து நலமானவியாசமுனியென்ற சித்தே. ௭௯௧

முனியானசித்து முனிவியாசர்தாமும் மூதுலகில்பெருமைதனை
யறிந்தசித்து, களிவோடும்பாலோடும் ரிஷிகள்தம்மை கண்ணினால்க
ண்டறிந்தசித்துவாகும், பனிபோன்றமலை நாடுபார்த்தறிந்துபட்சமு
டன்சென்றல்லோ வுபதேசங்கள், தனியாகதானிருந்து பிரணவத்
தைதன்மையுடன்றானறிந்த சித்துதானே. ௭௯௨

தானானசித்துக்குசமாதியில்லை தாரணியில் வெகுகாலமிருந்தசி
த்து, கோனானகுருக்கள் மகாரிஷிகள்தேவர் கொற்றவனார்சிஷவர்க்க
மாண்பர்தன்னை, மானானவையகத்திலறிந்தசித்தா மகத்தானவியாச
முனிசித்துபோல, தேனானவேதமதை யறிந்தசித்து திரைகடலிற்க
ண்டதுண்டோவுண்மைதானே. ௭௯௩

உண்மையின்னமொரு மார்க்கங்கேளு வுத்தமனேபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, வண்மைபெறும்தேரைய ரென்னுஞ்சித்து வளமான
ரோகமதைத்தீர்க்குஞ்சித்து, நன்மைபெற வயதநூறேதானாக்
கால் நாதாங்கசித்துமுனிகும்பயோனி, இண்மையுடனெழுதிவைத்த
சாத்திரத்தில் தீர்க்கமுடனவயதுமுன்னூறென்னலாமே. ௭௯௪

என்னவேவப்பதுவு மூன்னூறண்டு மெழிலானதேரையர் முனி
வருக்கு, பன்னவேசாத்திரத்தின் வகுப்பைப்போலே பட்சமுடன்
கண்டறிந்துசொல்லலாச்சு, அன்னவே யிவர்தமக்குச்சமாதியில்லை
துப்புரவாய் ஐநத்தாசைவிட்டோர்தாமும், முன்னவே யகஸ்தியனு
ருபதேசங்கள் முறைப்படியேகண்டறிந்த சித்துமாச்சே. எகூரு

முறையானகருவிகரணாதியெல்லாம் முயற்சியுடன் தாமறிந்தமா
யாசித்து, கறைபோன்றபதினெண்பேர் சாத்திரத்தை கருத்தினிலே
யென்றும்மனதுவந்து, மறைவானபொருளெல்லாம் மாண்பருக்
கும் கத்தானமுறைப்பாடுபோவுங்கண்டு, குறையாமலுபதேசஞ் செய்
தசித்துகொற்றவனார்தேரையமுனிவர்தாமே. எகூசு

முனியான தேரையமுனிவரப்பா மூர்க்கமுடன்சங்கமென்றச
பையிற்சென்று, தனியாகவகஸ்தியரின் பின்றொடர்ந்து சட்டமுடன்
பிணிதீர்க்கசித்துவாகும், பனிபோன்ற வனாந்திரத்தி லிருக்குமூலிபா
ங்கானசஞ்சீவிமூலிதன்னை, மணிதர்களைத் தானெழுப்பு மமூர்தமூலி
மார்க்கமுடன்கண்டறிந்தசித்துபாரே. எகூஎ

பாரப்பாயேம மென்றவித்தைதன்னை பண்புடனேமனதுவந்து
கண்டசித்து, ஆரப்பாயிவர்போலுஞ் சித்துமுன்னோரவனிதனிலா
ரேனுங்கண்டதில்லை, நேரப்பாயேமமென்ற சித்தேயாகும்கெடிதான
மலைபனைத்தும்பழுக்குஞ்சித்து, சேப்பாவையகத்தில் நெடுநாளாக சி
றப்புடனே தானிருந்தசித்துதாமே. எகூஅ

தாமேகேளின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தயவானபாலக
னேமைந்தாபாரு, போமேதான்பக்ஷியாக் கோபுவென்றும் பொங்
கமுடன்சாத்திரத்திலுரைத்தவார்போல், நேமமுடன் வயததுவுமே
தென்றூக்கால் கிலையானவாண்டதுவு மிருநூற்றுசொச்சம், நாமமுட
ன்நபிநாயன் தன்னைக்காண நன்னயமாய்மக்கபுரிபோனார்தாமே. ()

போனாரேமலைகாடு குகைகடந்துபொங்கமுடன் நபிதனையேகா
ணவென்று, கானாறுபாதவழிசெல்லும்போது கடுங்கானாநபிக்கூட்ட
ம் மிகவாய்க்கண்டு, மானானமகதேவர் பதியிலப்பாமார்க்கமுடன்வந்
ததினாலுந்தமக்கு, தீனை நீன்பதியிலுந்தனைத்தான் திட்டமுடன் ச
யித்திடுவோமென்றிட்டாரே. அ00

என்றவுடன்யாக்கோபுதாள்பணிந்து பெழிலானவார்த்தையது
கூறும்போது,சென்றுமேயாக்கோபுதன்னைக்கண்டு சிறப்புடனே நன்
னத்துசெய்துமல்லோ, இன்றிடவேரொட்டியதுதானுமீய்ந்து சிறப்
புடனேயசேனுசேனென்றுகூறி,வென்றிடவேயுபதேசபிரணவத்தை
விருப்பமுடன்மனுக்குமாரோதினரே. ௮௦௧

ஓதவேநபினையர்கூட்டத்தார்கள் வுத்தமர்கள்மனம்போலேமனது
வந்து, நீதமுடன்மக்கபுரிகோட்டைக்குள்ளே நிஷ்களங்கபக்கிரியாக்
கோபுதன்னை, தோதமுடன்கொண்டுசென்றாரண்மனைக்குள் தோறு
மல்கொத்துபாயோதினார்கள், வீதம்துப்பயனறிந்தசித்துதாமும் விடு
பட்டுவந்ததொருயாக்கோபாச்சே. ௮௦௨

ஆச்சப்பாயின்னமொருவயனஞ்சொல்வேன் வப்பனேகொங்க
ணவர்வயதுமார்க்கம், பாச்சலுடன்யெண்ணூறுவாண்டுமட்டும் பாரி
னிலேயிருந்ததொருசித்துமாகும், மாச்சலுடன்சமாதிமுகஞ்சென்ற
சித்து மகத்தானகொங்கணர்சித்துவாகும், ஓச்சலதுயில்லாமல்வுலகு
தன்னில் வுத்தமனேவெகுகாலம்வுழன்றசித்தே. ௮௦௩

சித்தானசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் சிறப்பானகொங்கணவர்கா
ண்டஞ்சொல்லி, மூத்தானகடைக்காண்டம்மூன்றுஞ்சொல்லி மூது
லகில்சமாதிக்குயேகலானார், பத்தியுடன்கடைக்காண்டம்நூலிலப்பா
பாடிவைத்தார்வெகுசங்கை காணப்போமோ, புத்தியுள்ளமாண்பர்
களுங்காண்பாரப்பா கண்டாலுமதிசங்கையின்னமுண்டே. ௮௦௪

உண்டானகடைக்காண்டம்பாடியல்லோ வுத்தமனுங்கொங்கண
வர்முனிவர்தானும். நண்பானவையகத்தில்மாண்பர்முன்னே நலமான
ரிஷிமுனிவர்தனையழைத்து,வண்பானசாத்திரங்கள்பாடியல்லோ வள
முடனேவெகுசித்தர்மறைத்துவைத்தார், திண்ணமுடன்காயாதிகற்
பங்கொண்டு தீரமுடன்சமாதிக்குச்செல்வேன்றானே. ௮௦௫

சொல்லவேசமாதிமுகம் நின்றபோது செம்மலுடன்சீஷவர்க்க
மனேகங்கோடி, மெல்லவேசமாதிக்குயிடமுந்தேடி மேன்மையுடன்
வழிபாடுசெய்துமல்லோ, புல்லவேகொங்கணர்முனிவர்தானும்புக
ழானசமாதிமுகம்வுள்ளேசென்று, வல்லமையாய்முப்பதுவாண்டுதா
னும் வளமுடனேயிருந்தசித்துதானே. ௮௦௬

தானானபின்னமொருவயனஞ்சொல்வேன் தாக்கானகண்மணி
யேபுகலக்கேளு,கோனானதட்சணாமூர்த்தியப்பா குவலயத்தில்வெகு
காலமிருந்தசித்து, மானானவயததுவுமேதென்றக்கால் மகத்தானவா

யிரத்துசொச்சமப்பா, பானபடியேழுங்கடலுஞ்சுத்தி பாரினிலே வுழன்றதொருசித்துகாணே. ௮௦௭

காணவேதட்சண மூர்த்திபாரும் காசினியில்திருமங்கிரம்பாடி னோர்தான்,பூணவேசிவாலயந்தன்னிலப்பாபொங்கமுடன் வெகுகால மிருந்தசித்து, தோணவேதிருமந்திரம்பாடியல்லோ தோற்றமுடன் சமாதிக்குயேகவெண்ணி,ஆணவங்கள்தானொடுங்கிசித்துதானும் வன் பானகாசிபதிசென்றிட்டாரே. ௮௦௮

சென்றானேநர்மதாநதியின்பக்கல் சிறப்புடனேதட்சணாமூர்த்தி னுயர், குன்றானகரையோரம்மண்டபந்தான் கொற்றவனார்சமாதிமு கஞ்சென்றுமல்லோ, வென்றிடவேஒருயுகமாம்வருபதாண்டு வுத்த மனார்தானிருந்துவந்தசித்து, தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்தியென்று தேசமதில்பேர்கொண்டசித்துபாரே. ௮௦௯

பாரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபாலக னேபகரக்கேளும், நீரேதான்கோரக்கர்வயதேதென்றால் நிஷ்களங்க மாகவல்லேமாயாசித்து, சேரேதான்வயததுவுமென்பதாகும் செப் பினாரவர்நூலிற்சூத்திரந்தான்,சீரேதான்பதினாறுசூத்திரத்தில் சிறப் பாகப்பாடிவைத்ததுண்மையாமே. ௮௧௦

உண்மையாங்குளிகையதுதானுமில்லைவுத்தமனேநரைதிரையும் யாதொன்றில்லை, வன்மையாம்பிணியென்றரோகமில்லை வகுப்பான காயாதிதானுமில்லை, தன்மையுடன்வையகத்துமாண்பசெல்லாம் தப் பாமல்சிவயோகியென்பார்பாரு,திண்மையுடன்கோரக்கர்மூலிதம்மை தீர்க்கமுடன்யெப்போதுதின்பார்தானே. ௮௧௧

தின்பாரேகோரக்கர்மூலியாலே தீர்க்கமுடன்கோரக்கர் சித்து மாச்சு, வன்பாகசமுசாரவாழ்க்கையில்லை வளமானபொருளின்மேலா சையில்லை, என்னேரந்திரிகாலபூஜையேர்டும் யெழிலானகாவிகாஷா யத்தோடும், சொன்னபடிமனோன்மணியாள்பிரணவத்தை தொல்லு லகில்யெப்போதுஞ்சொல்வார்தானே. ௮௧௨

சொல்வாரேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தூய்தானநற்பாலாநீ வானே, புல்லவேகொளபாலசித்துதானும் புகழானவையகத்திலிருந் தசித்து,வல்லவொருபொன்னுக்குவாணியாற்று வகுப்புடனேகண்ட றிந்தஞானசித்து, சப்தபமாம்வித்தைதனில்தேர்ந்தசித்து சட்டமு டன்வுரைகல்லுக்குறியசித்தே. ௮௧௩

உரையான பொன்னுரைக்குங்கல்லைத்தானும் வுத்தமனேயலைத வரிலேகண்டுதேடி, நிரையோடும் புரையகற்றிவயிரக்கல்லையிட்டமு டனுராய்ந்தனுானசித்து, வரையானசித்துக்குவபதேசமென்றால் வள முடனேகூறுகிறேனின்னங்கேளு, கரைகண்டசித்தல்லோ கெவுனசி த்து கௌபாலசித்தென்றுபேருண்டாச்சே. அகச

போரன சித்துக்குவபதேசமென்றால் பெருமையுடன் கூறுகிறே ன்சொற்றவாகேள், கோரானவயததவும்இருநூற்றைந்து செடிதான காடுமலையிரிந்தசித்து, வோடுங்கூடியல்லாவுறவுபேசி வுகமையுட ன்சாத்திரத்தைபறிந்தசித்து, சீரானகௌபாலசித்தருக்கு சிறப்புட னே ஞானமென்றதேசந்தானே. அகரு

தேசமாமுபதேசம்பெற்றுக்கொண்டு தேற்றமுடன் காயாதிகற் பங்கொண்டு, வாசமதுமலைதனிலேயிருந்துகொண்டு வகுப்பானசித் தாதுவுளவாராய்ந்து, நேசமுடன்சமாதிக்குயேக வெண்ணி நெடுங் காலஞ்சீஷவர்க்கமாண்பரோடும், பாசமொடுதனக்குகந்தசீஷனைத்தா ன்பட்சமுடன்கண்டறிந்து வுரைத்தார்தாமே. அகசு

உரைத்தாரேசீஷவர்க்கசெய்திதன்னை வுத்தமனேசமாதிக்குப் போரேனப்பா, வரையானசமாதிமுகஞ்சென்றபோது வளமுடனே யெந்தனுக்குவயிரக்கல்லால், குறையாமல்சமாதிதனை மூடியல்லோ கொற்றவனேகருவயிரக்கல்லில்தானும், மறைவாகக்கைகாட்டுச்சித்தி ரந்தான் மன்னவனேயெழுத்துரையுமென்பார்தானே. அகஎ

என்றவுடன்கௌபாலசித்துதாமும் யெளிதானவயிரக்கல் மே லேயப்பா, வென்றிடவேயெழுத்துமுகம் மாறியல்லாமேதினியிலெ ல்லவர்க்குமறிவதற்கு, குன்றுனகலின்மேலெழுத்துமூனறி கொற் றவனேகௌபாலர்சமாதியென்று, கன்றுக்வரைநீட்டிசீஷர்தாமுங்கல முடனேசமாதிமுகஞ்செய்தார்பாரே. அகஅ

செய்யவேபதினென்குவருஷமட்டும் செப்பரியசமாதி முகத்தனி லிருந்து, வையவேவையகத்தில் வந்தசித்துபாங்குடனேயேமென்ற சித்துவாகும், துய்யதமிழ்பண்டிதர்கள்பேற்றுஞ்சித்து துறையான வேமமாற்றறிந்தசித்து, வையகத்தில்சித்துமுனிரிடிகள்தேவர் உள முடனேவெவாதிந்தாராணிதானே, அகசு

ஆணியாமின்னமொருவதிதஞ்சொல்லுவேன் வப்பனேபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நீணிலத்தில் சோதிமாமுனிவர்தானும் நீதியுடன்
வெகுகாலமிருந்தசித்து, வாணிபங்கள்செய்வதற்கு யேமமாற்றைவ
ளமுடனேகண்டறிந்தசித்துதானும், காணிகளும்பூமிவளமெல்லாங்க
ணடு கருவயிரக்கல்லெடுத்த சித்துதானே. அ௨0

தானானசித்துக்குவயதேதென்றால் தன்மையுள்ள வருடமதுநா
னூறாகும், பானானகாம்பிலேதன்முகத்தில் பாங்குடனேதானதிரிந்தசி
த்துமாகும், கோனானகுருக்கள்மார் ரிஷிகள்தம்மை கொற்றவனார்
தான்கண்டுவுரவுபேசி, மானானபொன்மாற்றுஅறியவென்று மார்க்க
முடன்சென்றதொருசித்துபாரே. அ௨க

பாரப்பாசோதியென்றமுனிவர்தானும் பட்சமுடன் சமாதிமுக
ம்வுள்ளேசென்று, சீரப்பாமுப்பத்தாறுண்டு மட்டும் சிறப்புடனே
வையகத்தைமறந்தசித்து, நேரப்பாதவசுநிலைதான்கடந்து நேர்மையு
டன்சமாதிவிட்டு வந்தசித்து, ஆரப்பாஅறிவார்கள் சோதிமார்க்கம்
வப்பனேயானறிந்து சொல்லிட்டேனே. அ௨௨

சொல்லவேயின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தூய்தான பாலகனே
யென்னசொல்வேன், வெல்லவேவடமாகனார்வயதேதென்றால் வுத்தம
னேமுன்னூற்றுச்சமாகும், புல்லவேநெடுங்காலம் வையகத்துபு
கழானபானபருடன்கூடியல்லா, நல்லதொரு வஷ்டகருவித்தையெ
ல்லாம் நலமுடனேசெய்ததொருடமார்காணே. அ௨ங

காணவேஜெகஜாலடமரகந்தான் காசினியிலதீதவித்தைசெய்த
சித்து, பூணவேநீர்மேலேநடந்தசித்து புகழானவாசியைநடத்துஞ்சி
த்து, தோணவேகூடுவிட்டுகூடுபாய்ந்து தொல்லுலகில்வித்தைதன்னை
செய்தசித்து, ஆவணங்கன்தானெடுங்கு காயந்தின்று வன்புடனேவி
ற்றிருந்தசித்துதானே. அ௨ச

தானானடமரகனாரடுஞ்சித்து தகமையுள்ள சாத்திரத்திற்சொ
ல்லவில்லை, கோனானவாகாபந்தனனின்மட்டும கொற்றவனார் கெடை
கட்டியாடுஞ்சித்து, பானானபரிதிமதிதன்னைத்தானும பக்குவமாய்த்
திசைமாற்றிசெய்தசித்து, மானானடமரகனார்சமாதிதன்னில மார்க்க
முடனேயிருந்ததற்கு நண்ணினாரே, [illegible]

நன்னவேசகலரிஷிசித்துதாமும் நலமுடனேவையகத்துசமாதி தன்னில், மன்னதனிலிருந்தவொரு சித்துமாச்சு மகத்தானவவர் போன்றசித்துமல்ல, கன்னவிந்தகுருடனைப்போல் கேணிதன்னில் காசினியிலிறங்கியல்லோ சித்துதானும், தண்ணீரில் பனிரெண்டுவாண்டுமட்டுந் தன்மையுடன் வீற்றிருந்தசித்துதாமே. அஉசு

சித்தானசித்துஜல ஸ்தம்பனசித்து சிறப்பான டமாகர்போல் சொல்லொண்ணாது, முத்தானகேணிவிட்டுவந்தசித்து மூதுலகிலிவர் போலுமெங்குமுண்டோ, பத்தியுடன் வையகத்தி லனந்தஞ்சித்துபாரினிலே வெகுமுனிவரிருந்தாரல்லோ, சாத்திரங்கள் மறவாதசித்தானும் ஜலஸ்தம்பனசித்துபோலில்லைதானே. அஉஎ

இல்லையே யின்னமொருகவிதைசொல்வேன் ,யெழிலானவெந்தனிருமணியேகேளும், சொலலவே சுந்தரானந்தரப்பா தொல்லுலகில்கேசரியாம் வித்தைதன்னை, புல்லவே வதீதமென்றமாண்பருக்குபுகழுடனேபுகட்டியவோர் சித்துமாகும், வெல்லவேயவர்தமககு வயதேதென்றால் விட்டகுறைதொட்டகுறைமிகுதியாமே; அஉஅ

ஆமேதானவர்தமக்குவயது மெத்தவப்பனேயென்னூற்றுசொச்சமாண்டு, நாமேதான் சொன்னபடி குளிகைபூண்டு நலமானகேசரி மேல்சென்றசித்து, போமேதான்வையகத்திலிருந்துமல்லோ பொங்கமுடன் சமாதிமுகஞ்சென்றசித்து, வேமதா னிருபத்தாறுண்டுமட்டுமேவிடுபட்டுபூமிதனில வநதசித்தே. அஉகூ

வந்தவொருசித்துக்கு சமாதிமார்க்கம் வையகத்திலமெத்தவுண்டுசொல்லொண்ணாது, சந்தமாஞ்சிஷவர்க்கங்கோடிமாண்பர்தாரணியில்கணக்குண்டோலக்கோயில்லை, சொந்தமுடன் வெகுமாணபர்கிட்டியல்லோ சுந்தரானர்பாதாரவிந்தந்தன்னை, அந்தமுடன்தாள்பணிந்துசிரங்குனிந்து வனபுடனேபோற்றிசெய்த சித்துமாச்சே. அஙo

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணி மைந்தாகேளுவன்புடனேசொல்லுகிறேன்வதிதமெற்த, மாச்சலெனறவாரிஷியாஞ் சிதறுதம்மை யளமுடனேசொல்லுகிறேன் வண்மைபாரு, பாச்சலென்றவபததுவும்யெழுநூற்றுச்சொச்சம பாருலகில்நெடுங்காலமிருந்தசித்து. மூச்சடங்கிசிவயோகமானசித்து மூதுலகிலிவர்போலுங் காணோர்தாமே. அஙக

காணேரதவசியென்னும் வரரிஷியார்தானும் ;கருவாககாளிங்கமடுவுதன்னில், வேணபடிதவயோகஞ் செய்யவென்று விட்டகுறைதனைகற்றி மடுவிற்சென்று, தோணவே பனிரெண்டு வாண்டுமட்டும்'

தொல்லுலகில்ஜலஸ்தம்பசமாதிபாரி,மாண்பாம்வையகத்தோர்காண வென்று மார்க்கமுடன்வந்தோர் சித்துதானே. ௮௬௨

தானென்ற சித்ததுவும் ஜலரூபசித்து தாரணியிலிவர் போலுஞ் சித்துமுண்டோ, வானென்றதேவரிஷிகள் தம்மால்வரத்தினால்பே ருபெற்றசித்தேயாகும், கோனென்றவாரிஷியாரென்று சொல்லிக் கொற்றவர்க்கு குவலயத்தில்பேருண்டாச்சு, மானென்றசித்தர்களும் வணங்கியல்லோ மகத்தானரிஷியாரைப்போற்றுவாரே. ௮௬௩

போற்றுவார் பூதலத்தாரெல்லாருந்தான் பொங்கமுடனின்ன மொருமார்க்கஞ் சொல்வேன்,தேற்றமுடன்வால்மீக ரென்றசித்து தெளிவானமார்க்கமது செல்வேனபாரீர், மாற்றமயம் நீங்கியல்லோ வையகத்தில் வளமையுடன்வெகுகாலமிருந்தசித்து, ஆற்றலுடன்வா ல்மீகராமாயணத்தை அவனிதனில்மாந்தருக்குச்செய்திட்டாரே.

செய்ததொருவால்மீகர் வயதேதென்றால்செப்பமுடன் எழுநூ ற்றுச்சொச்சமாகும், துய்யதமிழ்ப்பண்டிதரும் கல்விமானும் தூய்தா னவகப்பேருகொண்டசித்து, பையவேசமாதிமுகஞ் சென்றதில்லை பாங்குடனேகாயாதிகொண்டுதானும், வெய்யமலைகடுங்காலமிருந்த சித்து வேதாந்தவால்மீகர்தானுமாமே. ௮௬௫

தானான வையகத்துமாந்தர்க்கெல்லாம் தகைமையுள்ளவால்மீகர்ச ரிகைதன்னை, கோனான குருவானவால்மீகர்தானும் குவலயத்தில்பேர் கொண்டஞானசித்து, தேனான வைதிக சாத்திரங்கள தெளிவுடனே கட்டிவைத்தஞானசித்து, பானானபாரசரிஷிக்கொப்பதானபாங்கான யுடியென்றுசெப்பலாமே. ௮௬௬

செப்பலாமின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செயலான புவிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன்வூர்வசியாள் வயதேதென்றால் வுத்தமனே நூற்றியிருபதாந்தயாகும், தபசிதங்கள்நோமல்தாரணிமீதில்சாங்கமு டனிற்றிருந்த மாதுசித்து, இப்புவியிலவூர்வசியாள் சுருக்கரத்னம் யெழிலாகபபாடிவைத்தமாதுதானே. ௮௬௭

மாதானவூர்வசியாள்காயகற்பம் மகத்தானவையகத்திலுண்டும ல்லோ, தோதான காவியங்களொன்றுகூறி தோருமல் பாடிவைத்த மாதுசித்து, நீதானவியாசரிடம் வுபதேசங்கள் நீதியுடன்பெற்றலொ ருமாதுதானும், கோதாவரிகரைதனிலேமடிந்தசித்து கொற்றவனே சமாதியது அங்கேவுண்டே. ௮௬௮

உண்டானசமாதியதுமண்டபத்தில்ஒகோகோகாதாக்கள்கண்ட
றிந்து, இன்பானவேதமாமாயுற்வேதம் நீருடன்கண்டறிந்தமாது
சித்து,கண்டல்லோரிஷிமுனிவர்சித்துதானுங் காசினியில்பூசைமுதல்
நைவேத்தியங்கள், சண்டமாருதம்போலேதானடித்து தாரணியில்
கோடித்துவருகின்றாரே. ௮௩௯

வருகிறார்பூவாடைகாரிசித்தை மார்க்கமாமின்னமொருமகிமை
கேளு, கருமமதைவையகத்திற்றானகற்றி காசினியில்நெடுங்காலமிரு
ந்தசித்து, தருமமதுதானறிந்தகமலசித்து தாரணியில்தானறிந்தகொ
டியசித்து, அருமையுடன்சீனபதிதேசந்தன்னில் வன்பாகசென்ற
தொருசித்துபாரே. ௮௪௦

பாரேதான்கமலமுனி வயதேதென்றால் பாலகனேசொல்லுகி
றேன்பண்பாய்க்கேளு, நேரேதான்வயததுவும்காலாயிரந்தான் நேர்
மையுடன்முன்னூற்றுசொச்சமாகும்,சீரேதான்சீனபதிதன்னிலப்பா
சிறப்புடனேநெடுங்காலமிருந்தசித்து,நீரேதான்சமாதிமுகந்தன்னிற்
சென்று தீர்க்கமுடன்இருநூறுவாண்டுதானே. ௮௪௧

ஆண்டானவருஷமது யிருநூறப்பா வப்பனேபூமிதனிலிருந்த
சித்து,கூண்டானகூண்டோடுவந்தசித்து குவலயத்தில்லிவர்போலுஞ்
சித்துமுண்டோ, தாண்டவம்போல்சீனபதிதேசந்தன்னில் சாங்க
முடன்வினைதங்கள்செய்தசித்து, ஆண்டகையாமானதொருகமலர்
தாமும் வப்பனேவையகத்துசித்துமாச்சே. ௮௪௨

ஆச்சப்பாயின்னமொருமகிமைசொல்வேன் வப்பனேபதிசயங்
கள்பெத்தவுண்டு, மாச்சலுடன்வையகத்திலிருந்தசித்து மகத்தான
அறிவானந்தசித்துதானும், பாச்சலுடன்வயததுவுமேதென்றக்கால்
பண்பானமுன்னூற்றுவறுபதாண்டு, மூச்சடங்கிசமாதிதனிலிருந்த
சித்து மூர்க்கமுடன்பனிரெண்டுவருஷங்காணே. ௮௪௩

காணவேபன்னிரெண்டாண்டுமட்டும் காசினியில்பூமிதனி லிருந்த
சித்து, தோணவேகௌபாலர்சீஷனாதும் தொல்லுலகிலிவர்மகிமை
மெத்தவுண்டு,பூணவேவையகத்துமாண்பருக்கு புகழாகமுன்னடந்த
காரியத்தை,வேணபடிசன்னதங்கள்கொண்டாற்போலே விட்டகுறை
யிருந்தபடிசொல்வார்பாரே. ௮௪௪

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு தூய்தானவகப்பேபர் சித்துதாமும், வெல்லவேயவர்தமக்குவயதேதென்றால் விருப்பமுடன் சொல்லுகிறேன்வியனத்தானும், புல்லவே நூற்றுபத்தொன்றுமூன்று புகழாணமரத்தடியிலிருக்குஞ்சித்து, நல்லதொருசமாதிமுகஞ்சென்ற தில்லை நாதாந்த அகப்பைவெளிசித்துதானே. ௮௪௫

வெளியானசித்துக்கு குருவேதென்றால் விருப்பமுடன்வியாச முனியென்னலாகும், ஒளிவாககாயாதிதானுமில்லை ஓகோகோவுலக மதில்வாழுஞ்சித்து, களியானசோதியென்றவிருட்சந்தன்னில் கைலாசநாதரைப்போல்சமாதிகொண்டு, வளியானமாப்பொந்தில்தானொடுங்கி மகத்தாகயிருந்ததொருசித்துமாச்சே. ௮௪௬

சித்தானசித்துனுடமார்க்கஞ்சொல்வேன்சீரானபுலிப்பாணிமன்னுபாரு, முத்தானபாம்பாட்டிவயதேதென்றால் மூதுலகில்பெயர் கொண்டநெடிப்சித்து, புத்தியுள்ளசித்துக்குவயதுசொல்வேன் புண்ணியனே நூற்றிருபத்துமூன்று, சுத்தமுடன்பாம்பினதைவிஷத்தை வாங்கி துப்புரவாயருந்துகிறசித்துகேளே. ௮௪௭

கேளேதான்காயாதிகற்பங்கொண்டு கீர்த்தியுடன்சிலகாலமிருந்தசித்து, பாளேதான்போகாமல்தேகந்தன்னை பட்சமுடன்காப்பாற்றி பந்துகொண்டு, நீளேதான்திருவாத்திமரத்தின்கீழே நீதியுடன்கொலுவிருந்தகாயசித்து, ஆளேதான்கோகரணசித்துமல்ல வப்பனேசின்மயத்தின்சித்துபாரே. ௮௪௮

பாரேதானின்னமொருமார்க்கம்பாரு பட்சமுள்ளயெந்தனது பாலாகேளு, சீரேதான்காலகண்டவயதேதென்றால் சிறப்பானவாயிரமாயிருநூறாண்டு, நேரேதான்நெடுங்காலமிருந்தசித்து நேர்மையுடன் குளிகைபதுபூண்டசித்து, ஊரேதான்பெயரேது சொல்லவென்றால் வுத்தமனேசேஷனால்முடியாதென்றே. ௮௪௯

அன்றான ஆதிசேடன்றன்னாலும் வப்பனேகூறுதற்குமுடியாதப்பா, குன்றானநெடுமலைகள்வனாந்திரங்கள் கொற்றவனேநெடுங்காலமறிந்தசித்து, தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்தியன் சிறப்பானசித்து மகாசிஷனுக்கு, வென்றிடவேயுபதேசஞ்செய்தசித்து விட்டகுறையிருந்ததொருகாலர்தாமே. ௮௫௦

காலனுங்கெடுந்தூதகாலசித்து காசினியில்சமாதிபூகஞ்செல்வ தற்குபாலனுஞ்சிஷவர்க்கமாண்பர்தம்மைபட்சமுடன்தாமழைத்தசித் துதாமுட, செல்லுடன்முப்பத்துவாருமான்றி சிறப்புடனேவையகத் திலிருந்தசித்தா, கோலமுடன்மூகமறியாபாலசித்து கொற்றவனே வெ குகாலமிருந்தசித்தே. ௮௫௧

சித்தானசித்தனிடமார்க்கஞ்சொன்னேன் சிறப்பானயின்னமொ ருவயணங்கேளீர்,முத்தானவடிவேலர்முருகரப்பா மூயற்சியுடன்வ ந்ததுவுமேதென்றக்கால்,சத்தியமாய்வயததுவுங்கணக்கோயில்லை சார் பானநூல்தனிலுஞ்சொல்லவில்லை, சித்திபெறஞானவழிகொண்டசி த்து சிறப்பானசுப்ரமணியரென்னலாமே. ௮௫௨

என்னவேசிவசுப்பிரமணியரான வெழிலானசித்துக்குவயதோ யில்லை, பன்னவேபலசாஸ்திர நூல்கள்தன்னில் பாகமுடன்வயததுவு ங்கூறவில்லை, சொன்னபடிசுருதிமுறைவேதாகமங்கள் தோற்றமுட ன்பலபேரும்பாடிவைத்தார், நன்னயமாய்சுப்பிரமணியர்காப்பேயெ ன்று நாட்டினார்நூல்களெல்லாம்நாட்டினாரே. ௮௫௩

நாட்டினதோர்நாடகத்தைக்கண்டதல்லால் நாதாந்தவயததுவைக்க ண்டதில்லை, நாட்டிகமாயின்னமொருவயணஞ்சொல்வேன் தயாளமு ள்ளசிறுபாலா சாற்றக்கேளீர், வாட்டமுடன்பூகியென்ற முனிவர்தா னும் வகுப்பானவயததுவுமேதென்றக்கால், பட்டிமையாய்வருநூ ற்றுயென்பதாண்டு மார்க்கமுடன்வையகத்துசித்துபாரே. ௮௫௪

பாரேதான்நீலகண்டரிஷியார்தம்பால் பாருலகிலுபதேசம்பெற் றசித்து, நேரேதான்சமாதிமூகந்தன்னிற்சென்று நேர்மையுடனிருப த்தோராண்டுமட்டும், தீரேதான்சமாதிமுகமிருந்துமல்லோ தீர்க்கமு டன்வையகத்தில்வந்தசித்து, பேரேதான்நூல்தனிலேயூகியென்றும் பேநலகில்கீர்த்திபெற்றசித்ததாமே. ௮௫௫

தாமானசாந்திரங்களடிந்தசித்து தாரணியில்கெடுங்காலமிருந்த சித்து, கோமான்களுபதேசம்பெற்றசித்து குவலயத்திலிவர்போலும் யாருமுண்டோ, பூமான்களானதொருமாண்பரெல்லாம் புகழ்ச்சியுட னிவர்பாதம்புகழுஞ்சித்து, சாமரசயமானதொருசித்துபோல சட்ட முடன்வையகத்திற்காணார்தாமே. ௮௫௬

தானானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் தகைமையுள்ளபூபா லாமணியேகேளீர்,பானுனதிராணக்கியமுனிவர்தானும் பாருலகில்செ

டுங்காலமானசித்து, கோனனவயததுவுமேதென்றுக்கால் கொற்றவ
னேதுலாயிரத்துயென்பதாண்டு, மானனசமாதிமுகஞ் சென்றசித்து
மார்க்கமுடனிருபத்திரண்டுதானே ௮௫௭

ஆண்டானவருஷமதுயிருபத்திரெண்டு வப்பனேசமாதிமுகமிரு
ந்தசித்து, பாண்டவர்களைவருங்காணமுன்னேபாருலகில்வெகுகாலமி
ருந்தசித்து, தாண்டவம்போல்ஜெமதக்கினிமுனிவர்தானும் தாரணி
யில்பெற்றெடுத்தசித்துவாகும், மாண்டதொருமாண்பரெல்லாம்வை
யகத்தில் வாழ்த்தியல்லோவஞ்சலிகள்செய்தசித்தே. ௮௫௮

சித்தானசித்துமுனியிவர்தானப்பா சிருலகில்ரிஷிவர்க்ககூட்டத்
தோடு, முத்திபெறநல்வழிக்குவுறுதிகொண்டு மூதுலகில்சின்மயத்
தைமனதிலுன்னி, சத்தியுடன்மனோன்மணியை தியானித்தேதான்
சதாகாலநிஷ்டைகுறிகளங்கணுகி, புத்தியுடன்வையகத்தில்தவசியாகி
பொன்னுலகுட்டிதனிலேசேர்ந்தார்காணே. ௮௫௯

சேரவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செம்மனுடன்புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, வாரமுடன்சண்டீசவரர்வளமைகேளும் வண்
மையுடன்வயததுவுமேதென்றுக்கால், தீரமுடன்நானூற்றியறுபதா
கும் தீர்க்கமுடனவர்நாவிற்சொன்னநீதி, சாரமுடன்சமாதிமுகஞ்செ
ன்றசித்து சாங்கமுடன்வையகத்துசித்துகாணே. ௬௬0

காணவேசமாதிமுகம்பத்துரெண்டு கருவாகவொன்றுடனேதானு
ங்கூட்டி, பூணவேபூமிதனிலிருந்தசித்து பொங்கமுடன்ஞானமென்ற
கிரியாசித்து, நீணவேநாலுயுகவதிசயங்கள் நீடாழியுலகுபதிவறிந்தசி
த்து, சீணமதுயில்லாமல்நெடுங்காலந்தான் சிவனோடிருந்ததொருசித்
துமாச்சே. ௮௬௧

ஆச்சப்பாயின்னமொருமுறைமைசொல்வேன் வப்பனேசெங்க
னிவாயக்கொண்டபாலா, ஏச்சலதுவாராமவிருந்தசித்து பெழில்லானதி
ருமூலரென்னலாகும், பாச்சலென்றவயததுவுமேதென்றுக்கால் பாரி
னிலேவாயிரத்துமெசாச்சமாகும், மூச்சடங்கிசமாதிமுகந்தன்னிலப்பா
மூதுலகில்நெடுங்காலமிருந்தசித்தே. ௮௬௨

நெடுங்காலஞ்சமாதிமுகந்தன்னிற்றானும் நேர்மையுடனறுபது
வருஷமாண்டு, கடுந்தவசியாயிருந்தசித்துதாமும் கண்டுகொள்ளாவதி
சயங்கள்மெத்தவுண்டு, படுந்துயரந்தானறியாமாண்பர்க்கப்பா பாரி
னிலேநிதிகொடுத்துவதிதஞ்செய்தார், சுடுவாதிதமைக்கண்டுநிர்த்த
ஞ்சொல்லி துப்புரவாய்விழியுரைத்துவழிசொல்வாரே. ௮௬௩

வழியானமுறைபாடுதாமுரைத்த வன்மையுடனுபதேசங்கூறி யல்லோ, பழியானவார்த்தைக்குபாளாகாமல்பாருலகில்சித் தவிவா பாடச்சொல்லி, மூழியானவார்த்தைபது வுபதேசங்கள் நேர்க்கமின்றி தானுரைக்குஞ்ஞானசித்தர், சுழியான வாசிநிலைதனி லிருந்துசுத்தமுடன்வைதகத்திலிறந்தார்தாமே. அ௬௪

போகர் புலிப்பாணிக்கு சித்தர்கள்பிறப்பும்
திருநட்சத்திரமுங்கூறல்.

இறந்தாரேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலான பதினெண் பேர்முனிவர்தாமும், பிறந்தவொருவளப்பங்கள்யாவுங்கண்டுபேரின் பநிலைதனிலேமனதிலுன்னி, சிறந்தநொருநட்சத்திர யோகங்கண்டு சீரானபாதங்கள்தான்வகுத்து, துறந்துபோனவகோடிரிஷிகள்தானும் துப்புறவாய்சாற்பத்தெண்பேர்தானே அ௬௫

பேரானயிவர்களதுபிறப்புதானும் பேரின்ப நட்சத்திரகால்தான்கூட்டி, சீரானசினபதிமாண்பருக்கு தீர்க்கமுடனுபதேசஞ் செய்த நூலாம், கூரானவையகத்துமாண்பரெல்லாங் குறிப்புடனேதானறிய மனதுவந்து வீரானபோகரேழாயிரத்தை விருப்பமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டேனே. அ௬௬

செய்தேனே புலிப்பாணிமைந்தாகேளு செங்கமலகாத்தானே யின்னஞ்சொல்வேன், மெய்யான வேதமிது சத்தகாண்டம் மேதினியில்சகலகலைக்கியானமெல்லாம், பைபவேவடநூலைத்தானேபாராய்ந்து பாடினேன்காண்டமது பேழாயிரந்தான், துய்யதமிழ்ப்பரிபாஷைத் தன்னைநீக்கி துப்புறவாய்வோதிவைத்தேன் காண்டந்தானே. அ௬௭

காண்டமாமேழாயிரம்பெருநூலப்பா கருவிகரணாதிமுதலிதிலடக்கம், பூண்டமன துறுதியினாலிந்தநூலைப் புகட்டினேன்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே, வேண்டியதோர்சினபதி கருமானங்கள் வேற்றுருவமில்லாமல் கூறினேன்பான், ஆண்டகையாமெந்தன்குருநாதன்றன்னாலப்பனேபாடிவைத்த நூலிதாமே. அ௬௮

நூலான நூலிதுதான் நுணுக்கமெத்த நுட்பமுடன்காலாங்கி பிறந்தவண்ணம், பாலான சித்திரையாமாதமப்பா பாங்கானவசுவனியாம்நாலாங்காலாம், சேலானசெகதகுருமைந்தனப்பா செயலானபாக்கியமும்பெற்றமைந்தன், காலானகாலாங்கிநாதரப்பா கோசினியில்வந்துதித்தவுருவுமாச்சே. அ௬௯

உருவானமார்க்கமது யின்னஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபோகர்
தாபிரப்புநேர்மை, உருவானமாதமது வைகாசிப்பா கருத்தானபரணி
யகாலிரண்டாங்காலாம், குருவான பஞ்சனத்திலொருவனப்பா கொற்
றவனேவிசுவகர்மன்மைந்தனாகும், திருவானபோகரிஷியென்றுமல்
லோ செப்பினார்பலநூல்கள் வேதமாமே. ௮௭௰

வேதமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு வெளியானபுலிப்பாணிமை
ந்தாபோரு, போதமாம்ரோமரிஷிபிறந்தநேர்மை புகலுகிறேன்மாணாக்
களறியவென்று, நீதமுடன்ஆணியாந்திங்களப்பா நிஷ்களங்கமான
கார்த்திகைதானாகும், வீதமுடன்பயனறிய மூன்றாங்காலாம் விற்பர
னார்பிறந்ததொழி நாளுமாச்சே, ௮௭௧

ஆச்சப்பாசெம்படவன்தனையப்பா வப்பனேமாதாருவுங் குறத்தி
யாகும், பாச்சலுடன் பலநூலுங்கண்டாராய்ந்து பாடிவைத்தமாப
லவுமெய்யேயாகும், மாச்சலுடனிருகுலத்தார்பெற்றமைந்தன் மகத்
தானரோமரிஷியென்னலாகும், மூச்சடங்கி சென்றதொரு கானீனப்
பாரூதலகில்சென்றதொரு சித்துமாச்சே. ௮௭௨

சித்தானமார்க்கமதுயின்னஞ்சொல்வேன் சீர்பாலாயெந்தனிரு
கண்ணேகேளும், பத்தியுள்ளமச்சமுனி பிறந்தநேர்மைபாங்குடனே
ளாடியாந்திங்களப்பா, சத்தியுடன்ரோகணிபாமுநற்காலப்பா சாங்க
முடன்பிறந்ததொருநாளுமாச்சு, புத்தியுள்ள ஆதலமாங்குலத்துதித்
தபுகழானகன்னியுடமைந்தனாமே. ௮௭௩

ஆமேதான் மச்சமுனியடவுசொன்னேன் அன்பானபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நாமேதான்சொன்னபடிசட்டநாதர் நன்மையுடன்பி
றந்ததொருநேர்மைதானும், பேரேதான் ஆவணியாந் திங்களப்பா
பொங்கமுடன் மிருகசீரிடமுமாகும், வேமேதான்விட்டகுறை மூன்
றுங்காலாம் விருப்பமுடனவதரித்த பாலனாமே. ௮௭௪

பாலனாஞ்சிங்களவதேவதாசி பட்சமுடன்பயின்றெடுத்த புத்தி
ரந்தான், சீலமுடன்சட்டமுனி யென்றுசொல்லி சிறப்புடனேகுவல
யத்திற்பேருண்டாச்சு, கோலமுடன்பின்னமொருமார்க்கம்பாருகொ
ற்றவனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தாலமுடனிடைக்காடர்பிறந்த
நேர்மை சட்டமுடன்சொல்லுகிறேன் தன்மைபாரே. ௮௭௫

தன்மையாம் புரட்டாசிமாதமப்பா தாழ்வாகவிரணியனைக்கொன்றமாதம், வன்மையாந்திருவாதிரைரெண்டாங்காலாம் வளப்பமுடனேதரித்தரிசுபாலன்றான், பெண்மையாங்கானகுறைஜாதியப்பா பேரானநாளினல்பெற்றபிள்ளை, திண்மையாமிடைக்காடர்தானுமரும் நீர்சமுடன்பூவுலகிலிருந்தசித்தே. ௮௭௬

சித்தானபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் திரளானநவகோடிரிஷிகள் தன்னில், புத்தியுள்ள தன்வந்திரிபகவான்றானும் பூபாலரானதொருமயாசித்து, சத்தியுள்ளமகாவிஷ்ணுவென்றேசொல்வார் தரணியில்மானிடமாஞ்சித்தவராகும், முத்திபெறவைப்பசியாந்திங்களப்பா மூனியானபுனர்பூசம்நாலாங்காலே. ௮௭௭

காலான தன்வந்திரிபிறந்தநேர்மைகாசினியிலவர் நூலிற்சொன்னவாறு, நூலானபுலநூலிற்கண்டாராய்ந்து நுட்பமுடன்பாடிவைத்தேன்குருநூலாகும், பாலானபிருப்பிரப்பாளரப்பா பாங்கான அறுலோமன்பெற்றபிள்ளை, சாலானசாத்திரங்கள்யாவுங்கூறும் சகலவிதபண்டிதருங்காணுர்தாமே. ௮௭௮

கண்டேனேநிர்வாணபாஷையப்பாகாசினியில்சமஸ்கிரதபாஷையாலும், விண்டதொருயித்ராவிபாளபந்து விருப்பமுடன்பாகவதபாஷையாலும், கொண்டேனேமனத்துருதிபடியேன்றானும் கொற்றவனேசுவலயத்தில்கண்டாராய்ந்து, விண்டுமிகயானுரைத்தேன்விஷ்ணுகாதை விளம்பிட்டேன்சத்தகாண்டமுண்மைதாமே. ௮௭௯

தானானபின்னமொருமார்க்கம்பாரு தயவானபுலிப்பாணிமகனே கேளு, கோனானவென்குருவாங்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்தானுரைத்தவுளவுகண்டேன், பானானமூலத்தினீசரப்பாபண்புடனேபிறந்ததொருநேர்மைதானும், மானானகார்த்திகையாந்திங்களப்பா மகத்தானபூசமதுமூன்றாங்காலே. ௮௮௦

மூன்றானபாதமதுமூலத்தீசர்முனையாகபிறந்ததொருநேர்மையப்பா, சான்றவராமூலத்தினீசரப்பா சட்டமுடன்வந்துதித்தநாளுமாகும், ஈன்றதொருஜாதியிலேபள்ளஜாதியெழிலானகன்னிகையும்பெற்றபிள்ளை, மேன்மையுடன்தான்பிறந்தார்மூலத்தீசர்மேதினியில்ரிஷிதனக்குப்பிரந்தார்தாமே. ௮௮௧

பிறந்ததொருபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பேரானபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு, சிறந்ததொரு அகத்தீசருதித்தநேர்மை சிறப்பான

தனுர்மாதமென்னலாகும், குறந்தகொரூஆயிலியம்மூன்றாம்பாதம் தப்புரவாரவர்பிறந்தாராக்சு, கறந்தகேதாருபால்பசுவும்கன்னு மாகி காசினியில்பிறந்தகொருசித்தமாச்சே. ௮௮௨

ஆச்சப்பா அகத்தியரின்பிறப்பபோக்கை அவனிதனிலாராலுமுடி பாதப்பா,மூச்சடக்கியஙிலயின்மேல்நின்றபித்த முனியானகமலமதில் பிறந்தசித்து, மாச்சலுடன்தேவரிஷிவரத்தினாலே மகாதேவர்வங்து தித்தருருவுமாகும், ஏச்சலறுதாராத நம்பவேயாவிபெழிலானவகல் லியரென்றறையலாமே. ௮௮௩

அறையவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் வன்பானகன் மணியேசொல்லக்கேளீர், நிறையவேசிவவாக்கியர்பிறந்தநேர்மை நீதி யுடன்சொல்லுகிறேன்கினிவாய்க்கேளு, குறையாதமைமாதம்மகத் திலப்பா கொற்றவனேரெண்டாங்காலென்னலாகும், மறையவேதிரு மூலகூட்டத்தாரில் மகத்தானகன்னியதுபிள்ளையாமே. ௮௮௪

பிள்ளையாஞ்சிவவாக்கிய ரென்னலாகும் போனதிருமூலர்மரபி லுள்ள, வள்ளல்லுஞ்சேப்படவார்கன்னிதன்னின் மகத்தானசிவ வாக்கியராகும்பாரு, தென்னுதமிழ்க்கவிவாணரிவர்க்கீடுண்டோ செந் தமிழின்சுவையறிந்தசிவவாக்கியர்தான், கன்னமதுவாராதபுனிதபா லன் காசினியிலவதரித்தவுருவுமாமே. ௮௮௫

உருவானபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வத்தமனேசிகா மணியேயுண்மைபாரீர், திருவானராமரென்றதேவரப்பாதீர்க்கமுடன் வந்துதித்தநேர்மைகேளீர், கருவானமாசியென்றதிங்களப்பா கடியு தோர்பூரமதுரெண்டாம்பாதம், அருவமுள்ளராமரென்ற தேவர்தா னும் வப்பனேவந்துதித்தநாளுமாச்சே. ௮௮௬

நானானகாலாங்காலென்னலாகும் நலமானராமதேவர்பிறந்தகா ளாம், ஆனானரோமரிஷிபாட்டனுக்கு அழகாகவந்துதித்தராமதே வன், கோளானநூல்களிலேகுற்றஞ்சொல்வார் குறையானமுறைப் பாடுயேதுஞ்சொல்வார், பாளானநூல்தனிலேசொல்லாதாலே பட்ச முடன்பாலுரைத்தேன்பண்பாய்க்கேளே. ௮௮௭

பண்பானபின்னமொரு மார்க்கம்பாரு பாலகனேவைவந்தறிவிற் சிறந்தபாலா, இன்பானபுஜண்டருடமார்க்கஞ்சொல்வேன் தீர்க்கமு டன்பங்குனியாக்திங்களப்பா, கண்பானவுத்திரமாமிரண்டாம்பாதம் காசினியில்வந்துதித்தவிருவுமாச்சு, மண்பானவராரிஷியின்சாபத்தா லே மார்க்கமுடனவதரித்தபாலனாமே. ௮௮௮

பாலனுஞ்சந்திரகுலம் விளக்கவந்த பரிசிலேவெள்ளாட்டிபெற்றனமைந்தன், பாலனைசந்திசேனிமடந்தையாகும் மகத்தானவருந்ததியுமென்னலாகும், சேலானபாக்கியமும்பெற்றபாலன் செம்மலுடன் சாபத்தால்வரத்தில்வந்து, தாலானதவசியென்ற நாமம்பெற்று தாரணியில்புஜண்டரென்ற பேருண்டாச்சே ௮௮௯

போனபின்னமொருவழிதான்சொல்வேன் பேருலகில்கீர்த்திபெற்றபுனிதவானே, சீரானகருவூரார்பிறந்தநேர்மை செப்புகிறேன் செம்பவளவாயாகேளீர், கூரானசித்திரையாமாதமப்பா, குறிப்பான வஸ்தமதுரெண்டாம்பாதம், தேரானநாட்களிலே பிறந்தசித்துதேற்றமுடன்கருவூராரென்னலாமே. ௮௯௦

ஆமேதான்தேவதத்தனென்றுசொல்லி வப்பனேயவன்மைந்தன்மயனென்பார்கள், காமேதான்சென்னபடி மயனுக்கல்லோ நாடானக்கருவூரார்பிறந்தாரல்லோ, போமேதான்பொன்னுலகதேவதச்சர் போக்குமுடன்கருவூரார்க்கிடேமல்ல, ஆமேதான்பாண்டியற்கு வுருவுசெய்து வப்பனேதான்கொடுத்த சித்துமாமே. ௮௯௧

தாமாகபின்னமொருவழிபாடல்லோ சாற்றுகிறேன்புத்தியுள்ளபூபாலாகேள், கோமான்களறிந்ததில்லைசாத்திரத்தாஷம் கொற்றவனேயாம்கண்டவரைக்குஞ்சொல்வோம், சமானியமென்றதொருபுண்ணாக்கீசர் தாரணியில்வந்துதித்தநேர்மைசொல்வேன், பூமான்களாரேனுமறிந்ததுண்டோ புகட்சியுடன்கூறுகிறேன்புனிதவானே. ()

புனிதமாம்வைகாசிமாதமப்பா புகழானபுண்ணாக்குமீசர்தாமும், வனிதமுடனசித்திரையாமிரண்டாமாதம் மகத்தானபுண்ணாக்கர்பிறந்தநாளாம், சனிவிசாகுடன்கூடிபிறந்ததாலே சாங்கமுடன்வதரிஷிதன்னைப்போல, மனிதனுபவதாரந்தானெடுத்து மாட்டிடைச்சியமங்கலியனபிள்ளையாமே. ௮௯௩

பிள்ளையாபின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் பேரானகண்மணியேபுசலக்கேளீர், வவ்வளவுபசகாதபுலிப்பாணியும்மை யேற்றமுடன் சொல்லுகிறேன்பெழிலாய்க்கேளு, உள்ளபடிநீபிறந்தமாதமப்பா வுத்தமனேபுரட்டாசியென்னலாகும், கள்ளமிலாசோதியென்றநாலாங்காலாம் கருத்துடனேயவதரித்தசித்துமாச்சே. ௮௯௪

ஆச்சப்பாவேடர்குலம் வந்துதித்தவப்பனே கன்னிகழியாதமன்னி
கை, மூச்சடங்கி கானகத்தில்தவசியாக மூர்க்கமுடன் ருனிருந்தரிடி
பாரோரடு பேச்சிகளும், மிகப்பேசிவாறுகூறி போரனைநவகண்டரிடி
தானப்பா, பாச்சலுடன்கன்னிகையைச் சேர்ந்துமல்லோ பாலகனை
பெற்றெடுத்த சிசுதானேயே. ௮௯௫

சிசுவானபாலகனேநீதானப்பா சிறப்புடனே காலாங்கிகடாட்ச
த்தாலே, பசுபோலேவெங்கைதனை வாகனமுமாக்கிபாரினிலேசுற்றி
வந்தபாலனுக்கும், நிசிதமுடன்யெந்தனுக்கு சீஷனுகி நிஷ்களங்கமான
தொருபுத்திவானாய், விசுவாசமுள்ளதொருபாலகனுக மேதினியில்
வந்துதித்தசித்துமாச்சே. ௮௯௬

சித்தானயின்னமொரு குறிதான்சொல்வேன் சிறப்பானபுலிப்
பாணிமகனேகேளாய், முத்தமுடன்நந்திசர் பிறந்தநேர்மை மூதல
கோர்தானறிய சொல்வேனப்பா, நித்தமதுவைகாசிமாதமப்பா நீடா
னவிசாகமதுநாலாங்காலாம், பத்தியுடன்தான்பிறந்தநந்திதேவர்பாரி
னிலேதேவஸ்தானகுருவுமாச்சே. ௮௯௭

குருவானதேவதாஸ்தலங்கள்தன்னில் கொற்றவனேநந்தியென்
றபேருண்டாச்சு, அருவானதேவேந்திரன்சாபத்தாலே வப்பனேபிர
ம்மகுலந்தனிலுதித்து, உருவாகிமானிடஜென்மமாகி வுத்தமனேக
ன்னியதுவயிற்றிற்றங்கி, திருவானநந்திரூபங்கொண்டுமல்லோ சிறப்
புடனேவந்துதித்தசித்துதானே. ௮௯௮

சித்தானயின்னமொருமார்க்கம்பாரு சீருள்ளபுலிப்பாணிமைந்
தாகேளு, புத்தியுள்ளபுலஸ்தியனார்பிறந்தநேர்மை பூதலத்திலெவரா
லுங்கூறப்போமோ, முத்திதருமாவணிபாந்திங்கள்தன்னில் மூனையா
ன அனுஷமாம்நாலாங்காலில், பத்தியுடன்பிறந்தாரே புலஸ்தியர்தா
னும் பாரினிலேவந்துதித்தவுருவுமாச்சே. ௮௯௯

உருவானபுலஸ்தியரின்மார்க்கங்கேளு ஓகோகோநாதாக்களறி
ந்ததில்லை, கருவானதேவரிடிதன்வரத்தால் கமலமுனிதன்வயற்றிற்
பிறந்தபேரன், திருவானவகஸ்தியருக்குகந்தசீஷன் தீர்க்கமுள்ளசிவ
ராஜபுனிதயோகன், பருவானதிருமந்திரவுபதேசந்தான் பாருலகில்
புலஸ்தியனென்றறையலாமே. ௯௦௦

அறைபவா பின்னமொரு மார்க்கப்பாரு வப்பனேபுலிப்பாணி
மைந்தாகேளு, நிறைபனே வேதமென்றவிபாசர்தாமும் நேர்மையு
டன்தான் பிறந்தசேதிவண்ணம், மறைபோன்றவாசனிபச்திங்கள
ப்பா மகத்தானசேட்டையது ரெண்டாங்கால்தான், குறைபோன்ற
நாளதனிலுதித்தபாலன் கொற்றவனர் வேதமென்றவிபார்தானே.

தானனபாராசாது மைந்தனப்பா தாக்கான விபாசனென்றே
செப்பலாகும், கோனனநூற்படியே யானுரைத்தேன் கொற்றவனர்
மாண்பரிடமறியவேண்டி, பானனயின்னமொருபதமுஞ்சொல்வேன்
பாரினிலேமாண்பர்களுந் தெரியவேண்டி, மானனபுலிப்பாணியுந்த
மக்கு மார்க்கமுடன் முறைபாடுசொல்லலாச்சே. ௬௦௨

சொல்லவென்றால் தேரையர் மார்க்கஞ்சொல்வேன் சுந்தரனே
பங்குனிபாத்திங்களப்பா, வெல்லவே மூலமது ரெண்டாங்காலாம்
மேன்மையுடனவதாரஞ் செய்தார்காணாம், புல்லவே தேரையர் முனி
வர்தானும் புகழானபிரம்மகுலந் தன்னிலப்பா, வெல்லவேவர்னரிஷி
தன்றனக்கு சிறப்புடனே பெற்றெடுத்தபாலனாமே. ௬௦௩

பாலனுந்தேரையர்முனிவர்தானும் பண்பான வசஸ்தியருக்கு
கந்தசிஷன், சீலமுட ஞானோபதேசம்பெற்று சிறப்புடனேமலைதனிலே
யிருந்தசித்து, கோலமுடன்யேமமென்றவித்தைதன்னை குவலயத்தி
ல்மாண்பர்களுக்காவவேண்டி, காலமுடனகஸ்தியராங்குருபாதத்தை
தன்மையுடனெதிர்த்ததொருசிஷனாச்சே. ௬௦௪

சிஷனுமின்னமொரு மார்க்கம்பாரு சிறுள்ளபுலிப்பாணிமன்ன
வாகேள், தோஷமதுகோரமல்யாக்கோபென்னுந் துப்புரவாய் ஞான
மென்றசித்துதானும், வேஷமதுதான்மாற்றி நபியைமகத்தைவிருப்ப
முடன்கண்டுவந்தயோகசித்து, பாஷமுடன் றன்பிறந்த நேர்மைகே
ளும்பாரினிலே பங்குனிபா மாதர்தானே. ௬௦௫

மாதமாம்பங்குனியாந்திங்களப்பா மகத்தானபூராடம்மூன்றாங்
கால்தான், தோதமுடன் பக்கிரியாக்கோபுதானும் தொல்லுலகைத்
தான்மறந்து பிறந்தசித்து, சாதகங்கள் பொய்யாது விதியுந்தப்பா
தாரணியில் நெடுங்காலமிருந்தசித்து, கோதமென்னும்புலஸ்தியனர்
தானுமப்பா கொற்றவனரீன்றெடுத்தபுனிதனாமே. ௬௦௬

புனிதமாமகமதுமார்க்கந்தன்னில் புகழானகன்னியவள்பெற்ற
பாலன், சனியுடனே ரேவதியுங் கூடச்சேர்ந்து சட்டமுடன்வந்துதி

த்தாரக்கோயப்பா, மனிதனெனுஞ்சென்மமதுபெத்துமல்லோமகத்
தானமகனது மார்க்கஞ்சென்ற, தனியானமக்கமென்றதேசந்தன்னி
ல் சட்டமுடன்போனதொரு சித்துமாமே. ௯௦௭

சட்டமுடனின்னமொரு மார்க்கங்கேளு சங்கரனைபுத்தியுள்ள
மணியேபாரு, திட்டமுடன்கொங்கணவர் பிறந்தநேர்மை நீர்க்கமு
டன்பாலுரைபவேன் சுகந்தமாரா, வட்டமுடன் சித்திரையாந் திங்
களப்பா வளமானஉத்திராட முதற்காலந்தன்னில், அட்டதிசைத்
தான்புகழ பிறந்தபாலன் வன்மைவாகொங்கணவ ரென்னலாமே.

என்னவே யவர்பிறந்தநேர்மையப்பா வெழிலான சங்காகுலத்
தவத்துதித்த, பன்னவேகானினை பெற்றபாலன் காசினியில்வந்து
தித்ததிருவுமாகும், பொன்னரங்கம் பூண்டதொரு புனிதவானும்புக
ழானதேவதாசித்துமாகும், நன்னவனுக்கொப்பான கொங்கணவர்
தானும் காசினியில்வந்துதித்த திருவுமாச்சே. ௯௦௯

ஆச்சப்பாயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் அப்பனேபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு மூச்சடங்கிப்போனதொரு மாயாசித்துமுனையான
தட்சணாமூர்த்தியாகும், பாச்சலுடன் தட்சணப்பதியில்நாளும்பாவ
குடனே பள்ளிகொண்டசித்துவாகும், ஆச்சரியமானதொரு மாயா
சித்து அவர்பிறந்தவண்மைதனைப் புகலுவேனே. ௯௧௦

புகலுவேன் ஆவணியாந திங்கள்தானும் பூரணமாந்திருவோண
முதற்காலப்பா, நிகலவே தட்சணாமூர்த்திநாயன் நீதியுடன்றான்பிற
ந்தநாளுமாச்சு, அகலவேசொல்லி மலைநாதன்பேரன் வன்மான வை
ஷ்ணகுலசம்பிரதாயன், சகலமுமறிந்ததொரு ஞானசித்து தாரணி
யில் வந்துதித்த சித்துமாச்சே. ௯௧௧

சித்தாணகுலசம்பிர தாயபூபன் சிறப்பான தட்சணாமூர்த்தி
நாயன், முத்தானயின்னமொருமார்க்கஞ் சொல்வேன் மூதுலகைக்
கடந்ததொரு புனிதனாகும், புத்தியுள்ளகோரக்கர் பிறந்தநேர்மை
பண்பானகார்த்திகையாமென்னலாகும், சித்திபெற அபலிடமா மிர
ண்டாங்கால்தான் சிறப்பானநாளென்றேசொல்லலாமே. ௯௧௨

சொல்லவே கோரக்கர்பிறந்தநேர்மை சுந்தரனார்வசிஷ்டமகாரி
ஷிபாருக்கு, புல்லவேகானகுறஜாதியப்பா புகழானகன்னியவள் பெ
ற்றபிள்ளை, வெல்லவே அனுலோமனென்னலாகும் வேதாந்தகோரக்
கர்சித்துதாமும், நல்லதொருபிரகாசமானசித்து நாதாந்தசித்தெளி
வுமென்னலாமே. ௯௧௩

என்னவேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் னெழிலானபுலி
ப்பாணிமன்னுபாரு, தன்னவே கௌபாலசித்துதாமும் கடமொளி
யாம்பிரகாசமானசோதி, மின்னவேவலையாசி மாதமப்பா மிக்கானசத
யமது மெண்டாங்காலந்தான், தன்னயமாயவர்பிறந்தநாளையாகும் நல
மானகௌபாலசித்துபாரே. ௯௩௪

பாரேதான் தேவதாதச்சனப்பா பாங்கானஜகதகுருகம்மாளன்
றான், நேரேதான் தவத்துதிசித்துவென்றும் நெடிதானகௌபாலரிஷி
தாமென்றும், நீரேதான்வயிரக்கல்கண்டெடுத்து நீர்க்குமுடன்பொ
ன்னுறைத்தசித்துவென்றும், சீரேதான் பலநூல்காப்பியங்கள்கண்டு
செப்பினேன் கௌபாலசித்துகாணே. ௯௩௫

காணவேயின்னமொரு புதுமைசொல்வேன் காசினியில்நாதாக்
கள்கூறவில்லை, தோணவேஜோதியென்றமுனிவர்தானும் துப்புறவா
ய்தானுதித்த வண்மைபாராய், பூணவேபுறட்டாசிமாதமப்பா புகழா
னபூரட்டாதியென்னலாகும், மாணவேநாலாங்கால் தன்னிலப்பாமக
த்தானசோதிமுனி யுதித்தவாறே. ௯௩௬

வாரானபிரம்மரிஷிமைந்தனப்பா மகத்தான சூரியகுலந்தனிலு
தித்த, தூரானபெண்மாது மாவர்ஜாதி துகளான சோதிமா முனிதா
னுந்தம், வேரானமலைகுகைகள் குன்று தேடி விளக்கமுறகல்லதனைவா
ரய்ந்தேதான், கூறான வயிரக்கலதண்டெடுத்த கொற்றவனார்சோதி
மாமுனிதானுச்சே. ௯௩௭

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மர்மஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிவண்ணலேகேள், மூச்சடங்கி சென்றதொருமாடர்தானும் முனை
யுடனேதான்பிறந்தவண்மைகேளீர், மாச்சலென்றமார்கழிபாங்கிக
ளப்பா மகத்தான உத்திரட்டாதிதானும்,வீச்சுடனேநாலாங்காலென்
னலாகும் விரைவானநாள்தனிலே பிறந்தார்தாமே. ௯௩௮

பிறந்தாரேடமாகர் யாரென்றால்பேரானசுந்தரனார்மைந்த
னப்பா, இறந்ததொருகந்தரற்கு மைந்தனப்பாவெழிலானபிள்ளைய
து மெண்டாம்பிள்ளை, அறந்தவொருஞானியப்பா வளுரானி சுத்த
முள்ளவீராதிவீரனப்பா, மறந்தவொருமார்க்கமெல்லாம் மாந்திரிகத்
தால மகத்தானபுத்தியினாலதிந்தசித்தே. ௯௩௯

சித்தானயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் சீர்பாலாபுண்ணிய
னேபுகலக்கேளீர், முத்தான ஞானியிலு முயர்ந்தஞானி முனையான
சுந்தரனார்சித்துதாமும், புத்தியுள்ளபூபாலன் தானபிறந்தபுகழான
மாதமது கேடென்றுகைகால், சுத்தமுள்ள ஆவணியாந்திங்களப்பா சு
டரான சுந்தரனார்பிறந்தார்தானே. ௬௯௦

தானானரேவதியா மூன்றுங்காலாம்தன்மையுடன்பிறந்ததொரு
நாளுமாச்சு, கோனானசுந்தரனா ருளவுகேட்டால் கொற்றவனேசிக்
கிந்தர்பலேயினுச்சி, தேனானவகண்டரிஷியார்தம்மின் சிறப்பாகயவ
ர்தமக்குபோனதும், மானான மகத்துவங்களுள்ளசித்து மண்டலத்தி
ல் சிவஞானசித்துடாமே. ௬௯௧

பாரேதானின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் பாலகனேசிறுபா
லாபகாக்கேளும், கூரேதான் சொனனார்களிதிகாசங்கள் வப்பனே
யார்தானுஞ்சொல்லவில்லை, நேரேதான்யின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்
வேன் நெடிதானவாரிஷியாமென்றசித்து, சீரேதானவர் பிறந்தவண்
மையப்பா சிறப்புடையசித்திரையாததிங்கள்தானே. ௬௯௨

சித்திரையா மகவனிமூன்றுங்காலாம் சிறப்பானநாள்தனிலேபி
றந்தாரெனறும், பத்தியுடனவருடைய மார்க்கஞ்சொல்வேன் பண்
பானதிரணுக்கிய முனிவர்போல, முத்திவழிசெலலுகின்ற சித்துவா
கும் முனேடான வாரரிஷீபாமென்றும்பேரு, சத்தியங்கள் தவராதவி
சுவயோகி தாரணியில்வாரிடியாமென்னலாமே. ௬௯௩

என்னவேயின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் யெழிலானயெங்
தனதுபுத்திவாமே, துன்னவேவால்மீகர்பிறந்தநேர்மை துப்புரவா
யவருடையவளமை சொல்வேன், மன்னவனுக்கொப்பானவால்மீகர்
தாலும் மகத்தான லோகமதில் பெரியசித்து, சொன்னதொருபுரட்
டாசிதிங்களப்பா சொற்பெரியவனுஷமது நாலாங்காலே. ௬௯௪

காலானவால்மீகர் வேடனப்பாகன்னிபாள்பெற்றதொருகுறத்
திமைந்தன், கோலான மராமராவுபதேசங்கள் கொற்றவனாபெற்ற
தொருசித்துமாச்சு, பாலானமான்பருக்குஞானகாண்டம் பகுத்தறி
யவாவமீகாசரிதையப்பா, மாலானவாபெருமையாருக்குண்டு மகத்
தானரிஷீகளுக்கில்லைதானே ௬௯௫

இல்லையேஇன்னமொருசரிதைசொல்வேன் பெழிலானயெந்த
னருபுத்திமாரா, தொல்லுலகில்கீர்த்திபெற்றமாதுசித்து அப்புரவா
பூர்வசியாமெலன்னுமாது, எல்லவருந்தான்புகழுவைகாசிதன்னில் பெ
ழிலானபூரமென்றநாலாங்காலம், வல்லமையாய்வந்துதித்த தேவ
மாது வையகத்திலூர்வசியாளென்றமாதே. ௯௨௬

மாதானவூர்வசியாள்மார்க்கந்தானும் மகத்தானகானகத்துரிஷி
தானப்பா,நிதானபிரிங்கிமாரிஷிபின்பேத்தி தீர்க்கமுடன்கானீனனை
பெற்றமாது, ஆதானசாத்திரங்கள்சித்துநூலில் அறிவுடையவூர்வசி
யாளமாதுதானும், கோதானந்தான்கொடுத்துபிறந்தமாது குவலய
த்திலூர்வசியாஞ்சித்துகாணே. ௯௨௭

காணவேயின்னமொருகவிதைசொல்வேன் கண்ணான கண்மணி
யேகழாக்கேண்மோ, பூணவேபுலிப்பாணிமைந்தாபாரு புகழானபெ
ந்தனிருமணியேகேளும், வேணவேயின்னம்வெகுவனேகசித்து வேட
மதுபூண்டுமல்லையாயிருந்தாரப்பா, மாணமருங்கல்வியுள்ளசித்துகன்
னில் மகத்தானசித்தர்களைகூறலாச்சே. ௯௨௮

கூறவென்றால்கமலமுனிபிறந்தநேர்மை கூறுவேன்வைகாசிதிங்க
ளப்பா,மாறலுடன்பூசமதுரெண்டாங்காலம்மகத்தானகமலமுனிபி
றந்தநாள்தான, சிறலாவாராததேவசித்து தெளிவுடையவையகத்
துக்குகர்தசித்து,ஆறவேயொருவரால்கூறப்போமோவப்பனேஞான
வொளிசித்துபாரே. ௯௨௯

பாரேதான்சித்தொளியின்மகிமைபாரு பாங்கானகாலாங்கிபாட்
டன்வர்க்கம், நேரேதான்வம்மிசத்திற்பிறந்தசித்து நெடிதானசின்ம
யானந்தசித்து, வேரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வெளி
பரங்கமானதொருமாரா கேண்மோ, சீரேதான் அறிவானனந்தசித்தர்
தீர்க்கமுடன்பிறந்ததொருநேர்மைகாணே. ௯௩௦

காணவேமாசியென்றதிங்களப்பா கருவானரேவதியாமூன்றும்
பாதம், பூணவேயவர்பிறந்தநாளதாகும் புகழானமார்க்கமதுபெதெ
ன்றுக்கால், வேணதொருடமாகனூர்மைந்தனப்பா வேதாந்தஅறிவா
னனந்தராகும், தோணவேபிரதிலோமனென்றேசொல்வார் தொல்
லுலகிலிவர்போலுஞ்சித்துமுண்டோ. ௯௩௧

உண்டானயின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாந்த
மணியேகேண்மோ, தொண்டனெனுஞ்சித்துமுனிர்ஷிகளுக்கு தோ

ற்றமுள்ளவகப்பேயர்சித்துவாகும், கண்டவர்கள்விடுவார்கள்சித்துத ம்மை காசினியிலுபதேசம்பெற்றசித்து, அண்டமெனும்வையகத்தில் பிறந்தநேர்மை வப்பனேயானுரைப்பேன்சொல்வேன்பாரே. ௯௩௨

ஆச்சப்பாகன்னியவள் பெற்றபிள்ளை பலநாராபுருஷனென்றே செப்பலாகும், மூச்சடங்கிவெகுகாலமிருந்தசித்து மூலையானவகப்பே யர்சித்துவாகும், மாச்சனுடனின்னமொருமார்க்கங்கேளு மகத்தான குதம்பையென்றசித்துதாமும், ஏச்சலதுவாராமல்தான்பிறந்தவெழி லாலசித்தினிடமார்க்கங்கேளே. ௯௩௩

கேளேதானுடியாந்திங்களப்பா கெவனமுடன்விசாகமென்றமூ ன்றாங்காலில், நாளப்பாதான்பிறந்தகுதம்பைசித்துகலமுடனேநிரிகா லபூசைசெய்து, வேளப்பாயாகமதுமுடிந்துமல்லோ வேள்வியுடன் பாலமூர்தமுண்டசித்து, ஆளப்பாபெரியோர்கள்நேசம்பெற்று வப் பனேமாப்பொந்திலிருந்தசித்தே. ௯௩௪

சித்தானமாதவமாங்குலத்துதித்த சிறப்பானகுதம்பையென்ற சித்துவப்பா, முத்தானபாலமூர்தமுண்டுமலலோ மூதலைத்தான்ப ழித்தசித்துவாகும், பத்தியுடன்வையகத்தில்நெடுங்காலந்தான பான் மையுடன் வீற்றிருந்தபாமசித்து, சுத்தியுள்ளதிருவாந்தி மாத்தின்மே மேகசுந்தரம்போலிருந்ததொருமாயாசித்தே. ௯௩௫

மாயானசித்தல்லோமகிமைபாரு மகத்தானபுலிப்பாணிமைந்தா கேளு, தாயானபாம்பாட்டிசித்தாப்பா தாரணியில்நெடுங்காலமிருந் தசித்து, காயானமுப்பழமும்பாலுங்கொண்டு கலியுகத்தில்நெடுநா ளாயிருந்தசித்து, சேயானபாம்பாட்டிசித்துதாமும் சிருலவில்பிறந்த தொருசித்துதானே. ௯௩௬

தானானபாம்பாட்டிபிறந்தமாதம் தாக்கானகார்த்திகையாந்திங்க ளப்பா, கோனனமிருகசீரிடந்தானுகும் கொற்றவனேமூன்றாங்காலெ ன்னலாகும், தேனனவவற்பிறந்தநாள்தானப்பா தேசந்திலசித்தர்மு னிகண்டதுண்டோ, மானனபதினெண்பேர்நூலைபார்த்து மார்க்கமு டன்றானறிந்துசொல்லிட்டேனே. ௯௩௭

சொல்லவென்றால்பாம்பாட்டிமர்மந்தானும் தோற்றமுடன்ஜோ கியென்றவம்மிஷந்தான், புல்லவேமசானகுறியோகியப்பா புகழ்பெரி யகுருட்ஞர்பெற்றபிள்ளை, வெல்லவேமாலைசுற்றித்தான்பிறந்த வே தாந்தப்பாம்பாட்டியென்னலாகும், நல்லதொருசித்துமுனிவுபதேச ங்கள் நலம்பெற்றபாம்பாட்டியாமே. ௯௩௮

பாம்பானயின்னமொருமார்க்கங்கேளு பன்புள்ளபுலிப்பாணி
கேசபாசா, நீம்பில்லாகாலகண்டரிஷிபார்தாமும் நீக்கமுடன்பிறந்த
தொருதிண்ணைப்பாரு, தாம்புகழூச்சித்திரையாந் திங்களப்பா தாக்
கானவுந்திராடமிரண்டாம்பாகம், மாம்புலமாம்வட்டாரந்தன்னிலப்
பா பகத்தானசிவவேடன்பூண்டசித்தே. ௯௩௯

பூண்டதொருகாலகண்டரிஷிபார்தாமும் புகழானபேரண்டமு
னிதான்சித்த, ஆண்டகைபார்சித்தமுனிமைந்தனுக்கு வன்பான
பேரனதுபேரனப்பா, தாண்டகையாங்காலகண்டசித்துவாகும் தர
ணிபதிசவயோகசித்துவாகும், வேண்டியதோர்கருமாணமறிந்தசித்து
வேதாந்தகாலகண்டரென்னலாமே. ௯௪0

எவ்வவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பெழிலானபுலிப்
பாணிகண்ணேகேளும், பன்னவேவடிவேலர்தாம்பிறந்த பதாம்புயத்
தைச்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளும், துன்னவேமூன்றயுகங்கடந்
தவேலர் அப்புரவாப்பிறந்ததொருநேர்மையப்பா, சொன்னபடியா
வணியாந்திங்களப்பா சொல்லுகிறேன்முதற்பூசங்கால்தானென்றே.

ஒன்றானகாலதனிலேபிறந்தநாளாம் வுத்தமனார்வடிவேலர்பிறந்
தாரென்று, குன்றானமலைபோலேசாத்திரங்கள் கூறினார்குவலயத்
தில்சொல்லொண்ணாது, தென்றிசையிலகஸ்தியருக்குபதேசங்கள் செ
ய்ததொருவடிவேலர்சித்துதாமும், பன்றிபெருச்சாளியின்மேல்சாரி
பேகும் பண்பானவிநாயகர்க்குதம்பியாமே. ௯௪௨

தம்பியென்றுசாத்திரங்கள்சொல்லலாக்கு சதகோடிவடிவேலர்
சித்துதன்னை, வெம்பியதோர்மாண்பருக்குரோகந்தீர்க்கும் வெட்ட
வெளிவடிவேலரென்றேசொல்வார், கும்பியேமனங்கொதித்து வந்த
பேர்க்கு கோடானகோடிபொருளீவாரப்பா, தம்பியேயெந்தனுக்கு
குருவுமாகும் தாக்கானவடிவேலர்தன்மைபாரே. ௯௪௩

பாரேதானின்னமொருபதமுஞ் சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்
பாணிமகனேபாரு, சீரானபூகிமுனிபிறந்தவண்ணம் சிறப்புடனே
சொல்லுகிறேன் சிறமைமெத்த, நேரானவாவணியாந் திங்களப்பா
நொடிதானபூசமதுமூன்றாங்காலாம், கூரானநாளதனிற் பிறந்தசித்து
குதிப்பானபூகியென்றமுனிவர்தானே. ௯௪௪

தானையூகிமுனிமார்க்கமென்றால் தகைமையுள்ள தன்வந்திரிக்
குற்றபோன், கோனையிங்களகுலக் கடிக்க கொர்ப்பனையான் காளி
னன்பெற்றபிள்ளை, சேனைநிரவிடத்திற்செகன்றோர்போலே திக்க
முடன்வடமொழியிற்சொல்லலாச்சு, மானைமாண்பருக்குபயோகந்
தால் மாட்சியுடன்சொன்னதொருதிடமாமே. ௬௪௫

நீதிபாமின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன் நிஷ்களங்கமான புலிப்
பாணியப்பா, நீதிலாஜெமதக்கினிமுனிவர்தானும் செப்புடனேபிறந்த
தொருநேர்மைசொல்வேன், கோகிலாவற்பசிமாதமப்பா குறிப்பான
புநர்பூசமென்றக்கால்தான், பாதிமதிசடையணிந்தசம்பிரான்போல்
பாரினிலேயவதரித்தசித்துதானே. ௬௪௬

சித்தானஜெமதக்கினிமுனிவர்தானும் சிறப்பானபரத்துவமாம்ரிஷி
யின்போன், முத்தானவனுலோமன்பெற்றபிள்ளை மூதுலகில்கீர்த்தி
யுடனிருந்தசித்தர், சத்தானயூகியென்ற சாத்திரந்தான் சாங்கமு
டன்பன்னீராயிரந்தானுதும், சுத்தமுள்ளரிஷிதேவர்சொன்னதில்லை
சுந்தானரிதிகாசங்கூறினரே. ௬௪௭

கூறினேனின்னமொருகுறிப்பைக்கேளு கூரானபுலிப்பாணிமைந்
தாபாரு, மீறியதோர்திரணக்கியமுனிவரப்பாமிக்காவபிறந்தகொரு
வண்மைசொல்வேன், ஆறுபுடைதிங்களாம்புரட்டாசியப்பா வப்ப
னேதிருவாதிரைரெண்டாம்பாதம், வீறுபுகழ்சாத்திரத்தை மனதி
லுன்னி விருப்பமுடன்பாடிவைத்தார்நூலிதாமே. ௬௪௮

நூலானமார்க்கமதுவேதென்றாக்கால் நூலுக்கமுடன்ஜெமத
கினிபெற்றபாலன், கோலானகுறத்தியுடசற்புத்திரந்தான் குறிப்
பானபிரதிலோமனென்னலாகும், பாலானமார்க்கமதுவேதென்றாக்
கால் பட்சமுடன்சொல்லுகிறேன்பண்பாய்க்கேளு, காலானபுலிப்
பாணிமைந்தாபாரு கசடற்றபுத்திரனேபுகல்வேன்பாரே. ௬௪௯

புகலுவேன்கண்டுசர் பிறந்தநேர்மை புகழானவைகாசிமாதமா
கும், நிகலுவேன்பூரமென்றமன்றக்கால்தான் நீதியுடன்றான்பிறந்த
நாளைபாரும்சகலமுமறிந்ததொருவிக்கநாமம்சதாகாலம்வையகத்
திலிருந்தசித்தர், அகலவேபுலஸ்தியருக்குற்றபேரன் அன்பானவேட
ருடஜாதிதானே. ௬௫௦

சாதிபாங்கானினன்பெற்றபிள்ளை சாங்கூடனெடுங்காலமிருந்
தசித்து, சோதிமணிசுந்தரம்போல்குகைதானுள்ளே சுட்டெறிக்கும்
நிலாப்போலேயிருக்குஞ்சித்து, நீதிமனுமுறைதவறு யிருந்தசித்து
நீடாழியுலகபதியாண்டசித்து, நிதிலாசங்கமென்றபுலவருக்கு நீர்க்க
முடன்வுபதேசஞ்செய்தசித்தே. ௯௫௧

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கம்பாரு செம்பவளகனிவாயாது
ய்யபாலா, உய்யவேதிருமூலரென்றேசித்து வுலகமதில்தான்பிறந்த
சேதிவண்ணம், பையவேபுரட்டாசிதிங்களப்பா பாலகனுர்வந்துதித்
தமாதமாகும், வெய்யவேயவிட்டமென்றமூன்றுங்கால்தான மேதினி
யில்வந்துதித்தசித்துமாச்சே. ௯௫௨

ஆச்சப்பாதிருமூலவர்க்கத்தோர்கள் அவனியிலேசொல்லுதற்கு
நாவுமில்லை, மூச்சடங்கிபோனதொருபாண்டியர்கள்தாமும் மூனையா
னசங்கமதில்வாதுசெய்தோன், பாச்சலுடன்சோனுக்குப்பெற்றபா
லன் பாரினிலேயனுலோமனென்னலாகும், வீச்சலுடனிதிகாசபுராண
மெல்லாம் விருப்பமுடன்பாடிவைத்துசித்துகாணே. ௯௫௩

போகர்தட்சணபதி மான்பரின்குறிவை
சீனபதியாருக்குறைத்தல்.

காணவேயின்னமொரு கருமானங்கேள் கருவானபுலிப்பாணி
மைந்தாபாரு, தோணவேயெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்தேன் தோறுமல்த
ட்சணமான்பர்தமமை, பூணவேநெடுங்காலமிருந்துமல்லோ பொங்க
முடனதிசயங்கள்மிகவுங்கண்டேன், வேணதொருதேவாதிதேவரல்
லோ விருப்பமுடனனேகவிதகோயிலுண்டே. ௯௫௪

உண்டானவையகத்துமான்பர்தம்மில் வுத்தமனேசன்னதங்கள்
மெத்தவுண்டு,கண்டாலும்மான்பர்களைபபார்த்தபோது கருவானதெ
ய்வங்களுச்சாடத்தால், சென்டானமுறைமைகொண்டு வுறவுபேசி
செப்பமுடனருகிருந்துசிலதுமான்பர், திண்மையுடன்குறிச்சொல்லவ
ந்தோனுக்கு தீர்க்கமுடன்தானுரைப்பார்வதிதந்தானே. ௯௫௫

அதிதமாஞ்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை வன்போடுவாயிரம்பேர்கு
றிகேட்டாலும், கதிதமுடன்தேவதைகள்வசியத்தாலே கதிரானசுக
சேதிசொல்வோன்போல, மதிபோன்றதேவதாகிருபையாலும் மகத்
தானஉண்மைமொழிகூறினாற்போல், சதியுடனேசன்னதங்கள்மிகவு
மாகி சட்டமுடன்கூறலுற்றார்மான்பர்க்காமே. ௯௫௬

மாண்பானகுறிசொல்லும்மார்க்கங்களும் மகத்தானபத்துபே ரெண்டுபேர்கள், ஆண்பிள்ளைத்தனத்தோடும்பாலரோடும்,வழுகானமா தர்களின்கூட்டத்தோடும், வண்பேச்சிவார்த்தைகளுமிகவாய்ப்பேசி விருப்பமுடனவாமென்றுந்தெரியாதபோதும், நாணமோடுதுதுரை க்கும் மாண்பர்தாமும் நலமானமாந்தருடன் பேசுவாரே. ௯௫௭

பேசியேமாண்பரோடுவுறவுபேசி பேரானகுறிகேட்கவந்தோர்த ம்மை, காசினியிற்வந்தவொருமாண்பர்காங்கள் கருவாகக்குறிசொல் லுமாண்புதன்னை, பர்சிபடாகுறியுரைப்பாரென்றுசொல்லி பட்சமு டன்வெகுதூரங்கேட்டுவந்தோம, மாசியெனவும்மதிதனிலேகுறிக ள்கேட்டோம மகத்தானகுறியதுவுஞ்சொல்லலாச்சே. ௯௫௮

சொல்லவென்றால்குறியதுவுமென்னசொல்வோம் சோடசத்தி லொன்றேனும்பாவமேயில்லை, வெள்ளமேகுறிகேட்டோர்மெய்யை ப்போலே மேன்மையுடன்கூடியொருமாண்பரோடு புல்லவேவுறவுகொ ண்டுநடங்கள்பேசி புகழானபெருமையின்றனவார்த்தைதன்னை, மெல்ல வேயவருரைக்கும்வார்த்தைதன்னை மேன்மையுடனுபாயத்தாலறிவா ர்ந்தமனே. ௯௫௯

தானுகளிர்மாண்பர்கூறும்வார்த்தை தன்மையுடனுபாயமதா ய்த்தானறிந்து, கோனுவகுறியுரைக்குஞ்சங்கன்றானும் கொப்பென வேயடையாளரூபதத்தோடும, மானுகமெய்திரியின்றனவார்த்தையெல் லாம மார்க்கமுடனன்றாயுரைத்துஆளைக்காட்டி, பானுகபதிமேலடைம றைந்துகொண்டு பாங்குடனேகுறிசொலவும்வாரபின்னிற்பாரே. ௯௬௦

நின்றுமேமதுதுரைத்துஆள்காணாமல் நேர்மையுடனோர்பக்கம்ம றைவாய்நின்று, சென்றுமேதாருமாண்பருக்குக்குறியுஞ்சொல்ல செம்ம லுடன்ஜங்கமதுமவேடம்பூண்டு, நன்னயமாய்க்ருஷ்னமுடிதானும்பூ ண்டு நலமானவுடுக்கைதனைக்கையிலேந்தி, பன்னமேபலபேர்கள்கூட் டத்தோடும் பாரினிமேலபலகுறிகள்சொலவான்பாரே. ௯௬௧

சொல்வானேயவரவர்கள்வார்த்தைகொண்டும் துப்புரவாய்முன் சொன்னதைக்கொண்டும, புல்லவேகுறிமேடைதனிலிருந்து புக ழானபாம்வசமவந்தாற்போல, மெல்லவேவாய்திறந்துபொன்னுங்கா சை மேன்மையுடனமென்றுதின்றுடம்பீர்தன்னை, நல்லதொருமதுவு ண்டகாற்றமேபோல நயமுடனேவமனமதுசெய்வான்பாரே. ௯௬௨

செப்பவேமதுபானங்கொண்டுமல்லோ செபலானதன்னிலேவுத னக்குமாறி, கைபயவேமயன்மீதில்வாடைகொண்டு பதறுதேதேகமது நில்லுகொள்ளாது, உய்யவேயார்வந்துவெதுகேட்டாலும் உத்தமனே

சித்தடியேன்சொல்வேன்பாரு, அப்பபுசம்பான்டியன்போல்வுதார
ம்பேசி துப்புரவாய்க்குறிசொல்வோன்கேட்பான்பாரே. ()

பாரேதான்முன்சொன்னவடையாளம்போல் பாங்குடனேப
ண்பர்களைபுருட்டிப்பார்த்து, நேரேதானீசானியமூலைபப்பா செருக்க
முடன்நடுபந்திதனிலிருக்க, சீரேதான்கட்டமுகிமாதுதன்னை சிறப்
பான சித்தடியைக்கூப்பிடென்று, ஆரோதானம்மம்மாகுறைகளொ
ன்று ஆர்க்கமுடிபோதாதுஎன்பான்பாரே. ௯௬௪

என்னவேயுந்தனுக்குக் குறைகள்மெத்த ஏர்க்கமுடிபோகாது
ரோகம்மீறி, பின்னவேயுன்புருஷனுன்னைவிட்டு பாரினிலேவனசாரி
சென்றானம்மா, துன்னவேவனமந்தனுக்குக்கண்ணும்போச்சு துப்புர
வாய்ப்பாவாடைராயனுக்கு,மின்னவேகங்கணாங்கட்டியல்லோ மிக்
கானபொங்கல்களுமிட்டீர்காணே. ௯௬௫

காணவேரிருபத்தோர்வாரமம்மா கட்டமுகிகாணிக்கைகொண்டு
சென்று, கோணவேமுதற்பூசையன்னுமென்று துப்புரவாய்ச்சொல்லி
னதும்உண்டோகூறும், நாணவேகுறமுகத்தில்வந்துயென்னை நன்
மையோதுன்மையோவென்றுசொல்லி, பாணம்போல்மனதுருகிமன
துவந்து பாலகனேகேட்கவந்தீருண்மைதானே. ௯௬௬

உண்மையாமென்குறிகள்பொய்யாதம்மா வுக்கமிபோதாக்கள்
வணங்குவார்கள், வண்மையாங்கைகண்டகுறிதானென்று வளப்ப
முடன்கிழியெனக்கு குடுப்பார்பாரு, இன்மையாம்பாதகாணிக்கை
போடும் நீர்க்கமுடன்புஷ்பதாம்பூலத்தோடும், தன்மையுடன்வேண
வுபசாரத்தோடும் தட்டாமலெந்தனுக்குத்தருவார்தாமே. ௯௬௭

தட்டாமல்தருவாதாமென்றுசொல்லி சர்க்கமிட்டுசித்தடிக்கு
வாதுகூறி, செட்டாகிகொண்டல்லோமலையேறிப்பப்பா கொப்பென
வேயான்போறேனென்றுசொல்லி, சட்டமுடன்கற்பூரபமக்கைதவா
ங்க சாங்கமுடன்வாய்தனிலேகொண்டிரல்லோ, வட்டபுரிபம்மனது
பாதம்போற்றேன் வளமுடனேபெல்லோரும்பணிவீர்தாமே. ௯௬௮

பணியவென்றுகுறிசொல்வோன்கூறும்போது பண்பானமுழு
மூடர்கழுதைமாண்பர, அணிபணியாய்க்குறிகேட்டு மெய்யென்றெ
ண்ணி யவன்பாதந்தன்னில்விழுந்சண்டிமாண்பர், மணிபானதெய்வ
மதுவொன்றிருக்க மார்க்கமுடன்மதிகொள்ளும் மாண்பர்தன்னை,
கணிதமுடன்குறிகண்டுகுளமுங்கண்டு காசினியில்வந்துதித்ததெய்
வந்தானே. ௯௬௯

தானென மகிகொள்ளும் மதுரைவீசன் தாரணியில்குறிசொல்லுஞ்
செய்வமென்றும், கோனென மூடமடையர்பேயரப்பா குலையத்தில்
கல்விகற்றும்பேயனுகி, மானுனபர்சுறிலந்தானறிந்து மகத்தானசாத்
திரங்கள்படிக்கக்கேட்டு,பானுகக்குறிசொல்வோர்வலிபிரசித்தமுடனே
மயக்குகிறார்மடையர்தாமே. ௬௭௦

மடையான மாண்பர்களும் பலநூல்கற்று மகத்தானமாயாவின்
வலிபிரசித்தி. இடைநடுவில்வையகத்துவாழ்க்கைதன்னை வெழிலாகத்
தன்மனதில்பாருமற்றுன், கடைபோன்றஞானவழிகோடிசித்தர் கரு
வானசாத்திரங்கள்செய்திருக்க, இடமுறவேசற்றேனு மனதூறுமல்
தீர்க்கமுடன்பலநூலும்பார்த்தார்தானே. ௮௭௧

சத்தகன்னி குறிகேட்கல்.

தானெனாபின்னபொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தகமையுள்ளபுவிப்
பாணிமைந்தாகேளு, கோனெனவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற
வனர்தாமிருக்குங்காலந்தன்னில், பானுனவையகத்து மாண்பரெல்
லாம் பதிகெட்டுமதிகெட்டுகுறிகள்கெட்டு,தேனெனமனோன்மணியை
மறந்துமல்லோ தீர்க்கமுடன்மூடவழிசென்றார்பாரே. ௬௭௨

பாரேதான்கூறியுரைக்குந்துங்கன்றானும் பாங்கானபதிமேடை
தனிலிருந்து, நேரேதான்மாண்பர்களின்கூட்டந்தன்னை நேர்மையு
டன்தானேக்கிப்பார்த்துமேதான், சீரேதான்சத்தகன்னிவந்தேனப்
பா சிறப்புடனேசன்னதங்கள்மிகவுண்டாச்சு, கூறேதான்வடைகொ
ண்டுவிசுதையா கொற்றவரேகுறிகேட்டால்கூறுவேனே. ௬௭௩

கூறுவேன்விளையாடிசன்னதங்கள்கொப்பெனவேஓங்காரசத்தத்
தோடு,மாறுபடாதிருமேனிமங்கைபப்பா மகத்தானபச்சைசரிஷியனந்
திற்றானும், ஆறுண்டுகுளமுண்டுமேடுவுமுண்டு அங்கிருக்கும்வனத்து
கன்னியானுமல்லோ, விருடனேவெகுகாளாயுந்தன்வாசல் விருப்ப
முடன்விளையாடவந்தேன்பாரே. ௬௭௪

வந்தேனென்றுசொல்லுகையில்நங்கன்றானும் வகையறியமூழு
மூடர்மாண்பர்தம்மில், சிந்தையாபதிலொருவர்தானொருந்தசிறப்புட
னேகுறிகேட்கவந்துநின்று, பந்துமூலைஸ்தனத்தாளேபச்சைகன்னி
பட்சமுடனேர்தனுக்குக் குறிகள்கூறும், தங்கையபர்வைத்தநேதார்
நிதிசன்கோடி. தாரணியில்மெத்தவுண்டுசொல்லொண்ணாதே. ௬௭௫

உண்டானதிரவியங்கள்மெத்தவுண்டு கோகோகாதக்கன்கொடு
த்தபாக்கியம்,தன்மையுடன்தேவதாஸ்தலங்கள்பாவும் தகமையுடன்
தருமமதுசெய்தேன்யானும், வன்மையுடன்யாகமதுசெய்துமல்லோ

மகத்தானகாணிக்கை யாவுந்தந்தேன், உண்மையாய்க்கொடுத்தநிதி
கோடியுண்டு வந்தபடனேமைந்தனிலையென்றார்தாமே. ௬௭௬

என்றுமேமான்பர்களிலொருவனப்பா யெழிலானஜங்கமனைக்
கண்டுமல்லோ, குன்றனைமலைநாடுதுகைகள்தன்னில் கொம்பனையேபவ
ந்தவொருகன்னிதானே, சென்றுமேதம்பதிக்குவந்தேனம்மா செம்ம
லுடன்பெந்தனுக்குமைந்தன்வேண்டும், இன்றுமேகுறியுரைத்துமெ
ந்தனுக்கு யெழிலுடனேயேகவென்றுதொழுதிட்டாரே. ௬௭௭

கொடிதாரேசமுசாரி யானமான்பன் துப்புரவாய்பாதகாணிக்
கையிலிட்டு, வழுதாரேதேவியுடன்றானுமல்லோ அங்கனவேயிருபே
ருஞ்சாஷ்டாங்கிட்டு, மூழுவதிலுமெங்களைச்சேர்பாதுகாத்து மெய்குழ
லையெங்களுக்குமைந்தனீய்க, மழவுடனேகற்பூரதீபாராத்தி மகிழ்
ச்சியுடன்தருவேனென்றுபணிந்திட்டாரே. ௬௭௮

பணியவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும்சு பட்சமுடன்மனதுவந்தும
னங்களித்து, மணியானமைந்தனல்லோவுனக்குண்டாகும் மகப்பேறு
மெத்தவுண்டுயுந்தனுக்கு. சணிதமுடன்குறியுரைத்தேன் மைந்தா
பாலா கட்டழகியுன்றேவியின்றுமட்டும், துணிவுடனேயிருபத்தோர்
வாரமப்பா துப்புரவாய்பூசைமுகம்வரச்சொல்வீரே. ௬௭௯

சொல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும் சுத்தமுடன்சமுசாரிமா
ன்பன்கேட்டு, வெல்லவேசன்றேவிதனையழைத்து விருப்பமுடனின்
றுமுதல்நீயுமேதான், புல்லவேசத்தகன்னிஜங்கன்றானும்புகழாகவாக்
குரைத்ததன்மைபோலே, நல்லதோர்இருபத்தோர்வாரமட்டும் நலமு
டனேபதிமுகத்தில்செல்வீர்தாமே. ௬௮0

சாமானசமுசாரிமான்பன்தேவி சட்டமுடன்நாயகன்சொற்கட
வாமற்றான், பேமானிதானுரைத்தவார்த்தைதன்னை பேருகினுபதேச
ம்மெய்யென்றெண்ணி, சாமான்யமானதொருபெண்பால்தானும் சட்
டமுடன்ஜங்கமன்றன்வாசற்சென்று, பூமான்களறியாமல் பதிமுகத்
தில் புகட்சியுடன்ஜங்கமனைக்கண்டாள்பாரே. ௬௮௧

கண்டதொருசத்தகன்னி ஜங்கன்றானும் காருத்துடனேகொம்ப
னையைக்கொண்டுசென்று, அண்டர்முனிதேவரிஷிதேவர்க்கெல்லாம்
அவனியிலேகுறியுரைத்தேன்மெத்தவுண்டு, தன்டுளவமாலைபணிகி
ருஷ்ணன்போல தகமையுடன்மாதுதனைக்கைபிடித்து, கொண்டனை
த்திசைதன்னியஞ்செய்துமல்லோ கொப்பெனவேமைந்தனுமுண்டா
க்கினனே. ௬௮௨

ஆக்கினைன்பிருபத்தோர்வாரமட்டும் அங்ஙனவேபதிமூகத்தில்
சென்றுமல்லோ, பாக்கியங்கள்பெற்றவர்போல்வாரவாரம் பதிமூகத்
தில்ஜெகமேற்றன்கூடிருந்து, சாத்திரங்கள்சொற்படிங்கள் கண்டாற்
போலே சட்டமுடன்சம்பதிக்குவந்துமல்லோ, சீக்கிவேசத்தகன்னி
வரமும்பெற்று நீட்சியிடன்வடபதிக்குவந்திட்டாரே. ௯௮௫

வந்தாரேவெகுநாட்கள்தான்கழித்து வளமையுடன்மைந்தனையு
ம்பெற்றபின்பு, சிந்தனைகள் தாம்நீங்கிகளியும்நீங்கி சிற்பரனைப்போல
வொருபாலன்பெற்று, பந்தமுடன்மணவாளன்மனைவிதானும் பட்ச
முடன்மைந்தனையுங்கொஞ்சிபல்லோ, இந்தவுலகத்தினிலே சத்தக
ன்னி வெழிலானகுறிப்போலேயுண்டென்பாரே. ௯௮௬

என்பாரேமுழுமடையர்தானுமப்பா வெழிலானசாத்திரங்கள்க
ற்றுமென்ன, வன்பானமாண்பனல்லோ நம்மைப்போல வளமையுட
ன்வையகத்தில்வந்தமாண்பன், தன்போலேமனிதனென்றுவறியாம
ற்றான் தன்மையுடன்சத்தகன்னிஜங்கள்றன்னை, நன்னயமாய்மனித
னையுஞ்சுவாமியென்று நலமுடனேயவர்காலில்விழுந்திட்டாரே.

விழுந்தாரேபவன்கலைவி தன்னிற்சென்று விட்டகுறைபிருந்த
தொருபாலத்தாலே, அழுந்தியேபவன்வலையிற்சிக்கிபல்லோ அவனி
யிலேபேருண்டாய்பேறும்பெற்று, தொழுதமேகுலதெய்வமவன்தா
னென்று தொல்லுலகில்கெட்டதோருகழுதைமாண்பர், மழுவேந்து
ங்கதைபேசிநயங்கள்பேசி மாநிலத்தில்கேட்டவர்கள்கோடியாமே.

பட்சணமாண்பருக்கு பலவிததேவதைகுறிகூறல்.

கோடியாமின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் குறிப்பானதட்சண
மாமாண்பருந்து, நீடியேபலதேவகோடியாக நீதியுடன்தாமுரைப்பா
ரனந்தமார்க்கம், வாடியேவையகத்துமாண்பரெல்லாம் வளமையுடன்
பலகாலுந்தொழுதிரள்சி, தேடியேதிரவியங்களைத்துந்தந்து தீர்க்க
முடன்தான்கொடுத்துநிதிகேட்பாரே. ௯௮௭

நிதிபானமானிடர்மேல்குறிகள்வந்து நினைத்தவினைபாடுமதுசன்
னதங்கள், பதியானபதிவிட்டுவந்தேகனென்றும் பாலகனைதெய்வகன்
னிநான்தானென்றும், துதியுடனேமாத்துமுனி யென்பேரென்றும்
துப்புரவாயெல்லைபதுபிடாரியென்றும், மதியானலாடமுனிநான்தா
னென்று மகத்தானசன்னதங்கள்கூறுந்தானே. ௯௮௮

தானானவம்மனது காளியென்றும் தாக்கானவேல்முருகர்யான் தானென்றும, கோனானவாடைமுனியான்தானென்றும் குறிப்பான காட்டேரியான்தானென்றும், தேனானதிருவேங்கிடபதிதானென்றும் சிறப்பானஅங்காளவல்லியென்றும, மானானகாத்தவராயனென்றும் மகத்தானஅனேகவிததெய்வம்பாரே. கூஅக

பாரேதான்தெய்வமதுவனேகங்கோடி பாரினிலேமாண்பர்மேல் சன்னதங்கள், நேரேதான்தெய்வமயல்கொண்டோர்போலும நேர் மையுடன்பலபலவாஞ்சன்னதங்கள், கூரேதான்குடிகள்படைசேனை தன்னில் கோஷமிட்டுசகுனதங்கள்மிகக்கொண்டாடும, வீரேதான் பிராணுபவுட்சாடந்தான் வீரமுடன்தானுரைப்பார்வெகுவாய்தானே.

தேனேகேள்நாடகவியனேகஞ்சொல்வோர்தாக்கானபரிபாஷை மிகவுஞ்சொல்வார், மானேகேள்சன்னதங்கள்மிகவுண்டாக மார்க்க முடன்திரேகமது நடுக்கல்கொண்டு, தேனேகேளசிதாபாசநிலையில் நின்று தீர்க்கமுடன்வாதிதங்கள்மிகவுரைப்பார், தானேதானதெய்வ மதுகொண்டாறபோலே தகமையுடன்பலபிரட்டுபேசுவாரே. கூகூக

பேசுகின்றவார்த்தைதனை மெய்யென்றெண்ணி பேரானதட் சணத்துமாண்பரெல்லாம, காசுபணமதியனேகதும்மிகவுந்தந்து கரு த்துடனேகுறிமுறைகள்கேட்பாரப்பா, ஆசுகவிசாத்திரங்கள்பார்த்து மென்ன அறிவுகெட்டமாண்பருக்கு மதியீனந்தான, தேசுலவும்ந் துடையாபபோகர்ஷர் தெளிவுடனேமிகவுமைப்பெனகேளுகேளே.

கேளேதான்தட்சணத்துமாண்பரெல்லாம் கெவனமுடன்குறி கேட்டுமதியுங்கெட்டு, பாளேதானசாத்திரத்தைப்பாராமல பாரு லகில்பதிகெட்டகுருடராகி, ஆளேதானறிவழிந்துமானங்கெட்டுவப் பன்னவுஞ்ஞானவல்லியிற்சிகல், நாமேதானம்பாராமல நமனுக்காளாய் நாட்டினிலேயிருந்தகோர்கள்கோடிகாணே. கூகூ௩

காணவேயென்தனதுசிஷபாலா கருவானபவிப்பாணி மைந்தா கேளு, தோணவேதேசாந்தசமெல்லாம துப்புறவாய்குளிகைகொ ண்டுவடியேன்றானும், நீணவேகாலாங்கிகடாட்சததாலே நேர்த்தியுடன் சத்தசாகரமுந்தாண்டி, பானாடுடனெழுகடலுஞ்சுற்றிவந்து பாங் கான நிலைதனிலேநின்றிட்டேனே. கூகூச

இட்டேனேஅட்டதிசைபாலுங்கண்டேன் பெழிலானதட்சண த்துமான்பர்போலே, கெட்டதொருமாண்பர்களைக்கணடதில்லை கெடி

யானதட்சணமாம் இயிலப்பா, திட்டமுடன் வெகுகோடிமாண்பர் தம்மை தீர்க்கமுடன் கண்டேனே தட்சணத்தில், சட்டமுடன்காலாங் கிநாதர்தாமும் தானுரைத்தவண்ணமதுபோல்கண்டேனே. ()

கண்டேனேயடியேனும்யானுமல்லோ கணமாகபோகரேழாயி ரத்தை, அண்டர்முனிதேவாதிதேவரெல்லாம் வன்புடனேமனது வந்துகளிப்பதற்கும், தண்டயப்போல்வையகத்துசித்துமாண்பர் தரு வான குருக்கள்டனுவேந்தருக்கும், சண்டமாருதம்போலேயிந்தநூலை சாற்றினேன்பெரியோர்கள்சமுசாரிக்கே. ௬௬௬

சாரிகேள்சமுசாரியானபேர்க்குஞ் சட்டமுடன்சித்தமுனியான பேர்க்கு, வாரிதிபோல்பெருநூலேழாயிரந்தான் மகத்தான்நூல்க ளெல்லாமிதிலடக்கம், மீறியதோர்பின்னூலுக்குற்றநூலாம் மேன் மையுடனகஸ்தியனார்காவியந்தான், வீறியதோர்பன்னீராயிரக்காண் டந்தான் விர்தகனார்பாடிவைந்தநூல்தானபாரே. ௬௬௭

பாரேதான்சத்தகாண்டந்தன்னிற்குள்ளே பாங்கானலோகவதி சயங்களெல்லாம், நேரேதானாறுவதானகாண்டம் நெடிதானகாண்ட மிதுகுருநூலாகும், நேரேதானகடைகாண்டமேழாங்காண்டம் தீர்க்க முடனின்னவதிசயங்கள்கூறும், சீரேதான்காலாங்கிகடாட்சத்தாலே சிறப்புடனேபாடிவைத்தேனபெருநூலதானே. ௬௬௮

நூலான நூலிதுதான்சத்தகாண்டம் நுணுக்கமுடனிதிலடக்கஞ் சொல்லொண்ணாத, பாலனபதினெண்பேர் சொன்னநூலும் பயி லானவிந்நூலுக்கொள்ளாதப்பா, சேலானநவகோடி ரிஷிகள்தாமும் செம்மலுடனகோடிவரைநூலுஞ்செய்தார், மாலானநூலிதுவும்மகி மைபெற்ற மகத்தானவின்னூல்போலில்லைதானே. ௬௬௯

கானனையெனதையர்காலாங்கிநார் தண்மையுடனவர்பாதகடாட் சத்தாலும், தேனனமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன் காவியமேழாயிரத்தை, மானனவையகத்தோர்பிழைக்கவென்று மகத் தானதினபதியாண்பருக்கு, பானனகாண்டமேழாயிரத்தில் பட்சமுட னிருமூன்றுகாண்டமுற்றே. ௲

போகர் சத்தகாண்டத்தில்

ஆறுவது காண்டம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

கடவுள்துணை.

மஹாமருத்துவம்பொருந்திய

போகமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம்-எ௲.

ஏழாவது காண்டம்.

காப்பு.

தானான பிரகாசமானநந்தி
 தன்மையுள்ளமனோன்மணியாள்பாதம்போற்றி
கோனானவேல்முருகர்தாள்பணிந்தேன்
 கொற்றவனே அரி அயனும்பதந்தான்போற்றி
மானானவகஸ்தியனார்பாதம்போற்றி
 மகத்தானகமலமுனிதாள்பணிந்தேன்
தேனானசதாசிவத்தினடிபணிந்தேன்
 தேற்றமுடன்காலாங்கிபாதங் காப்பே.

காப்பானபதினெண்பேர் முனிவர்தானும்பலபலவாய்ப்பாடிவை த்தார்நூல்கள்போதம், மூப்பானநூல்களுமே யனேகஞ்சொன்னார் மு னையானசித்துமகாரிஷியார்தாமும்வாப்பானபெருநூலிலனந்தஞ்சொ ன்னார் வளமையுடனின்னூல்போலாதஞ்சொல்லார், தாபபானநூலி துதான்சத்தகாண்டம்தன்மையுடன்பாடிவைத்தாரேழாயிரந்தானே

தானானசத்தகாண்டமேழாயிரத்தில் தன்மையுள்ள காண்டமி துவேழாங்காண்டம், கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகூறினேன் வையகத்துவதிசயங்கேள், தேனானமணிபோலேழாயிரத்தில் தேற் றமுடன்சொல்லிவைத்தேனேழாங்காண்டம், மானானகடைக்காண் டம்ரீதிமார்க்கம் மன்னவனேயுந்தமக்காய்ஓதினேனே. ௧

ஓதினேன்ஞானாதி மாண்பருக்குவுத்தமனே காண்டமேழாயிரந்தான், நீதிபடன்சன்மார்க்கநிலையுஞ்சொன்னேன் நிஷ்களங்கமானதொருவழியுஞ்சொன்னேன், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்கள் பாருலகில்செய்ததொரு நூலையெல்லாம், ஆதியந்தமுடியுடனே பொருளாராய்ந்துவைப்பினை சின்மயத்தின்வழிசொன்னேனே. ௪

சொன்னதொருபொருள்களெல்லாமிலடக்கம்சுந்தரனே போகரேழாயிரந்தான், மன்னவர்கள் வையகத்துவாழ்க்கையெல்லாம் மார்க்கமுடனிலடக்கஞ்சொல்லொண்ணாது, தென்னவர்கள் தேவாதிமுனிவர்சாமம்தேற்றமுடன்செய்ததொரு நூலையானும், பன்னவேசிட்டியல்லோ பெருநூலாக பாரினிலே விளைதவகை சொல்லிட்டேனே. ௫

இட்டேனேயிதிகாசப் பொருள்களெல்லாம் யெழிலான போகரேழாயிரத்தில், சட்டமுடன்பாடியல்லோ நுணுக்கமாக சாங்கமுடன் செய்துவைத்தபெருநூலப்பா, கட்டமது வாராதயிந்நூலப்பா நலமான வேதையிதுகோடிக்கோடும், இட்டமுடன் நாதாக்கள்சொன்னதில்லை தீர்க்கமுடன்சத்தகாண்டம்பண்புதானே. ௬

பண்பான வறுவகை காண்டத்துள்ளே பலகோடிவேதைதமுகமனந்தஞ்சொன்னேன், நண்பான நாதாக்கள் ரிஷிமார்க்கம் நலமுடனே யாரேனுஞ்சொன்னதில்லை, இன்பானநீதிவழிக் குறியசித்தை தீர்க்கமுடன்பாடிவைத்தேனின்னூனுக்குள், வன்பானபெருநூல்தான்குருநூலாகும் வண்மையுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டமாமே. ௭

காண்டமாஞ் சத்தகாண்டமேழாயிரந்தான் காவியங்கள் போலவொருநூலுமில்லை, பாண்டவாள் வையகத்துமாண்பரெல்லாம் பாங்குடனே சித்துவகை முனிவர்வாழ்க்கை தாண்டவம்போல் குருநூலேழாயிரத்தில் சாற்றினேனறுகாண்டந்தன்னிற்குள்ளே, பூண்டதொரு லோகவதிசயங்களெல்லாம் புகட்டினேன் காலாங்கிகடாட்சந்தானே. ௮

தானானசத்தகாண்டந்தன்னைப்போலே சாற்றினாகஸ்திபுனர்முனிவர்தானும், கோனானபன்னீராயிரந்தானப்பா கொற்றவனே புலஸ்தியருக்குபதேசித்தார், பானானபனிரெண்டுகாண்டஞ்சொன்னார்பாலகனே வாரிக்கொக்கொருகாண்டந்தான், தேனானமனோன்மணியாள் கிருபையாலே தேற்றமுடன்பாடிவைத்த நூல்தான்பாரே. ௯

பாரேதானேழுலட்சங்காப்புதன்னை பாலகனேபாடிவைத்தானந்தமாக, நேரேதானின்னூலேழாயிரந்தான்சேர்மையுள்ள காண்

டமது தன்னைப்போலும், சீரோதா னகஸ்தியனுண்டுசெய்த சிறப்
பான பன்னீராயிரத்தைப்போலும், ஆரோதானசொன்ன துண்டோ
நூலையப்பா வப்பனே பானுமல்லோவுரைத்திட்டேனே. ௧௦

உரைத்தேனேவெகுநூல்க ளனந்தங்கோடிவுத்தமனே யின்னூ
லுக்கொப்பதாமே, கரைத்ததொரு பொருள்களெல்லா மிதிலடக்கம்
காசினியில் கண்டவர்கள் விடுவாரோசொல், நரைதிரையும் வருவதி
ல்லை யிந்நூல்கண்டால் நாதாக்கள்தான் முதலோர் நவிலுவார்கள்,
சுரைபடர்ந்த கதைபோலேயெண்ணவேண்டாம் சுந்தரனே குருநூ
லாம் மெய்நூலாமே. ௧௧

நூலானநூலுக்குள் மார்க்கஞ்சொன்னேன் நுட்பமுடன் மார்
க்கமதுவென்னவென்றால், பாலானசித்தருக்கு நீதிசொன்னேன்பாங்
குடனேயனீதவழிவிதியுஞ்சொன்னேன், சேலானசன்மார்க்கந்துன்
மார்க்கந்தான் செப்பினேன்கடைக்காண்டமேழினுள்ளே மாலான
மருத்துவங்கள் சொல்லொண்ணாது மகத்தான நீதிவழிபாடுகாணே.

காணவேசத்தகாண்டமேழினுள்ளே கருவானகடைக் காண்டந்
தன்னுக்குள்ளே, பூணவேசிடிகையென்ற நுணுக்கமப்பா புகட்டி
னேன் புலிப்பாணிமைந்தகேளு, ஆணவங்கள்தானொடுங்கி மைந்தா
நீயும்வப்பனே சித்தாதி முனிவர்க்கெல்லாம், நாணமுடன் முடிவண
ங்கி கரங்குவித்து நற்பாதகமலந்தை வணங்குவாயே. ௧௩

வணங்கியே நூலதனைப்பதனம்பண்ணு வகையில்லாக்கசடருக்கு
யீயவேண்டாம், சுணங்கமெனுங்கழுதையப்பா மாண்பர்தாமுஞ் சுந்
தரனே வெகுபேர்களிருப்பாருண்டு, கணமுடைய ராட்சதர்கள் தன்
னைப்போலே கருமிகளு மெத்தவுண்டு யீயவேண்டாம், மணங்கமழு
ம்புண்ணியர்கள் தம்மைத்தேடி மகத்தானநூல்கொடுத்தால் புனித
மாமே. ௧௪

புனிதமாங் கருமிகட்குகொடுத்தாயானால் பூபாலாகண்மணியே
பாபமெய்தும், கனிவுடையபுண்ணியர்கள் வெகுபேருண்டு காசினியி
லுன்னைவந்துநூல்கேட்டாலே இனிதானவார்த்தையது மிகவுங்கூறி
யெழிலான நூலுக்குசாபந்தீர்த்து, தனியாகத்தானழைத்து வடதே
சித்துதாரணியில் பிழைக்கும்வகை சொல்லுவீரே. ௧௫

சொல்லவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லை திரைராஜ காலாங்கிநாதர்தம்மை, புல்லவேயவர்தமது பதாம்புயத்தை போற்றியே யென்னாளும் மனதுவந்து, அல்லலதுவிட்டகற்றி யன்புகூர்ந்துவப்பனே சதாநித்தம் மனதிலுன்னி, வெல்லவேயுபதேச மோதியல்லோ விருப்பமுடன் நூல்கொடுத்தால்புண்ணியமாமே. கஅ

புண்ணியமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு புகழான புலிப்பாணி மைந்தாபாரு, மண்ணிலேவெகுகோடிசித்துதாமும் மகத்துவங்கள் கொண்டதொருபுனிதவான்கள், நண்ணியதோர் நூல்களெல்லாமிகவுங்கூறி நலமுடனேமறைத்துவைத்தாரனேகங்கோடி, உண்மையாய் நூலதனைப்பாடியல்லோ வுத்தமனேமறைத்ததினாலொன்றுங்காணே

ஒன்றான சித்துமுனிரிஷியைப்போலும் ஓகோகோ நாதாக்கள் தன்னைப்போலும், குன்றான நூலதனை மிகவும்பாடி குகைதனிலே மறைத்துவைத்தார் கோடிமாண்பர், வென்றிடவேயகஸ்தியரு மிகவாய்ப்பாடி வெட்டவெளிகுகைதனிலேமறைத்துவைத்தார், தென்திசையில் சித்தர்களுந்தாமுமல்லோ தெளியாமல் மலைமீதிலொளித்தார் தானே. கஅ

தானானசாத்திரத்தை பாடியல்லோ தன்மையுடன் குகைதனிலேவைத்தாரப்பா, கோனானகும்பமுனிரிஷியார்தாமும் கூட்டமிட்டு சாத்திரத்தைமறைத்துவைத்தார், மானானகாலாங்கி நாதர்தாமும் மார்க்கமுடன் நூலதனைப்பாடியல்லோ, தேனானசிஷவர்க்க மாண்பருக்குத்தேற்றமுடன் நூல்கொடுத்தார் திண்ணமாமே. கக

போகர்இமயகிரிவடபாகத்தில் சிங்கம்குட்டி

ஈனுவதைக்கண்டது.

திண்ணமா மின்னமொரு மார்க்கம்பாரு தீர்க்கமுடன் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு, வண்ணமாமேருவுக்குவடபாகத்தில் மகத்தான கடலோரங்காட்டகத்தில், நண்ணவேசிங்கமதையானுங்கண்டேன் நாதாக்கள்சித்துமுனியங்குமுண்டு, திண்ணமுடன்குளிகையதுகொண்டுமல்லோ தீர்க்கமுடனவ்வனத்தையிறங்கினேனே. உ0

இறங்கினேன்வடபாகங்கடலோரத்தில்வெழிலான பிருளடைந்த கானகந்தானுறங்குமேகாடிபுலிசிங்கந்தானும் ஓகோகோநாதர்க்க

ள்மெத்தவுண்டு, திறமுடையகரிக்கூட்டஞ்சொல்லொண்ணா திர ளானவடகோடிகானகத்தில், குறைவன்றிவாழுமதுமிருகமெல்லாம் கொற்றவனேயிமயகிரிவடபாகந்தானே. உக

தானானமுற்பக்கம்அரிகள்கூட்டம் தாக்கானபிற்பக்கங்கரிகள் கூட்டம், கோனானமேற்பக்கம்பரிகள்கூட்டம் கொற்றவனேகீழ்பக் கம்கரிகள்கூட்டம், தேனானநடுமையற்கானகந்தான் தேவிமனோன் மனியாளுமறியாடு, மானானபரிதிமதிகாணாநாடு மகத்தானசில்லெ ன்றகாடுதானே. உஉ

காடானநடுமையங்கானகத்தில் காடிபுலிசிங்கமதுவாழும்நாடு, தாடாண்மைகொண்டதொருதழைத்தநாடு தகமையுள்ளகானகந்தான் சித்தர்நாடு, நாடாளும்ராஜர்பதிகண்டதில்லை நலமுடனேதேவரிஷி யிருக்கும்நாடு, பாடாண்மைகொண்டதொருபசுக்கள்நாடு பாரினிலே பாரேனுங்காணார்தாமே. உஙு

காணாதேயவ்வனத்தில்மகிமைதன்னை கதையுரைப்பேன்புலிப் பாணிமன்னனேகேளு, தோணாமல்சித்தர்முனிரிஷிகளுக்கும் தொல்லு லகில்கண்டறியாவதிசயங்கள், நாணாதுசிங்கமெனற காட்டகத்தை நன்மையுடன்குளிகைகொண்டுசென்றுயானும், வீணாகக்காலந்தகழி யாமற்றான் விருப்பமுடன்சிலகாலமிருந்திட்டேனே. உச

இட்டேனேநெடுங்காலமடியேன்றானும் மெழிலானகாலங்கிரு பையாலும், இட்டமுடன்குளிகைகொண்டுகானகத்தில் தீர்க்கமுடன் சுற்றிவருங்காலந்தன்னில், பட்டையம்போலாண்சிங்கம்பெண்ணைக் கண்டு பாச்சலுடன் மோகமதுவதிகமாகி, சட்டமுடன்கலவிதனில் மிகக்கலந்து சாங்கமுடனிருக்குமதுகாலந்தானே. உடு

காலமாமானுடனேபெண்ணுங்கூடி கலவிதனிலிருக்கின்றநாளு ங்கண்டேன், தாலயாம்பன்னிரண்டுவருஷந்தானும் தாக்கானபெண் சிங்கங்கருவுமாகி, கோலமுடன்பூரணமாய்கெற்பங்கொண்டு கொற்ற வனேயீனுகிறகாலமாச்சு, சாலமதுயென்சொல்வேன்மன்னனேகேளு சாங்கமுடன்னொருவருந்தான்கண்டிலாரே. உசு

பெண்சிங்கம்பானைக்கூட்டத்தில் குட்டியீனுவது.

கண்டேனேகானகத்தி லதிசயங்கள் கண்கொள்ளாமகிமையது வென்னசொல்வேன், அண்டர்முனிராட்சதர்களறியாநாடு யவ்வனத் தில்சிங்கமதுகற்பங்கொண்டு பண்டுபலவஸ்துக்களருந்தியல்லோபாங்

குடனேகெற்பவேதனையுமாகி, அண்டமுடியாமலது சிங்கந்தானும் அவனிதனில்வேதனைகள்படுகலாச்சே. ௨எ

ஆச்சப்பாவாண்சிங்கந்தானுமல்லோ அரிவைபெனும்பெண்சிங் கந்தன்னைக்கண்டு, பாச்சலுடன்யானையதுயிருக்குங்கூட்டம் பான்மை யுடன்தானறிந்துமனதுவந்து, மேச்சலுடன்பெண்சிங்கந் தன்னைக் கூட்டிமேன்மையுடன்கரிக்கூட்டந்தன்னிலங்கே,மாச்சலதுவாராமல் சிங்கந்தானும் மன்னவனேசென்றல்லோநிற்கலாச்சே. ௨அ

நிற்கவேகரிகூட்டம்முன்னதாக நேரானசிங்கமது பின்னதாக, விற்பனமாய்முதுகொடுத்துநின்றுகொண்டு வீரமுடன்குட்டியதுயீன் றபின்பு, சொற்பெரியகுட்டியென்றசிங்கந்தானும் சுகதரனேமத்த கெஜந்தலைபிற்பாய்ந்து, உற்பனமாமூளையதுஉரிந்துமல்லோ வுத்தம னேசிங்கமதுயிறங்கும்பாரே. ௨௯

பாரேதான்சிங்கமதுயிறங்கும்போது பாங்கானகரிக்கூட்டம்நடு ங்கியல்லோ, நேரேதான்தலைவாறுதிசைமாறிதானும் நேர்மையுடன் கானகநதைச்சென்றுபோகும், சீரேதான்சிங்கமென்றகுட்டிதானும் திறளானகரிக்கூட்டந்தன்னிற்சென்றுவீரேதான்கான்குறாள்யிரையுங் கொண்டு விடுபட்டுகாட்டகத்தேவருகுங்காணே. ௩௦

காணவேசிங்கமதுபிறவியல்லோ கைலாயநாதருடகடாட்சத்தா லே,தோணவேவையகத்தில்குட்டியீன்று தொல்லுலகில்வாழ்துவது மகிமைமெத்த, ஆணவங்களுகமுண்டு அரிதனக்குஅவனியிலேராஜ னென்றமிருகமாச்சு, பூணவேவையகத்தின்மிருகமெல்லால் புகழான சிங்கத்திலகீழுமாச்சே. ௩௧

கீழானமிருகமதுவனேகமுண்டு கீர்த்தியுள்ளசிங்கமதுராசனப் பா, பாழானகாடுகளிலிருக்குஞ்சிங்கம் பார்த்தவர்களாரேனுங்கண்ட துண்டோ, சாழலுடன்காணுறுதன்னிலப்பா சட்டமுடன்விழுந்திற ந்தகதைகேட்டார்கள், ஆழானமடுக்களிலேவிழுந்திறந்த அதிசயங் கள்வையகத்தில்கண்டார்தாமே. ௩௨

சிங்கத்தினால்சித்தர்கள்மடிந்தது.

தாமானபின்னமொருமார்க்கம்பாரு தண்மையுள்ளபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு, கோமான்களறிந்ததில்லைகுவலயத்தில் கொற்றவனே யின்னமொருமகிமைசொல்வேன், சாமானியமானதொருசித்தாப்பா சட்டமுடனன்பதுபேர்கூட்டமாக, அமானமாகவல்லோகூட்டங்கூடி அடவானகாட்டகத்தில்வந்திட்டாரே. ௩௩

வந்ததொரு வழிதனிலேமார்க்கங்கண்டு வன்மையுடன் சிங்கம
துகர்ச்சித்தல்லோ, சிந்தையாய்மான்பசுட சைகைதன்னை சிறவு
டன்தானதிர்ந்துகோபமிஞ்சி, தொந்தரவுசெய்வதற்கு மனதுவந்து
தோற்றமுடன் பாச்சலதுவதிகமாகி, விந்தையுடன்சிங்கமது வேவு
கொண்டவீரியத்தைக் கண்டார்கள்சித்துதாமே. ௩௪

சித்தர்கள் சிங்கத்தைக்கண்டு கல்லாலமரத்தின்மே லேறிக்கொண்டது.

சித்தானசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் சிறவுடன்வருகின்ற சிங்கந்
தன்னை, புத்தியுள்ளசித்துமுனிபார்த்துயேங்கி புகழானவன்பதுபேர்
கூட்டத்தோடும், பத்தியுடன்கல்லாலின் மரத்தின்மேலேபரிவுடனே
யேறியல்லோபார்க்கும்போது, சுத்தியெங்கும்பார்த்துமல்லோ சிங்
கந்தானும் சுந்தரனென்பதுபேர்காணலாச்சே. ௩௫

காணவேசிங்கமதுசித்தர்தம்மை கனகானவீரியத்தால் கோப
மிஞ்சி, தோணவேசிங்கமதுயேதுசெய்யும் தோற்றமல் கோபமது
வதிகங்கொண்டு, பாணம்போல்சிறுநீரைபூமிதன்னில் பள்ளமதாய்ச்
செய்துமல்லோமண்ணைக்காலும், பூணவேமூத்திரத்தில் வாலைவிட்டு
புகழுவனேமண்ணதனைப்பிரட்டலாச்சே. ௩௬

பிரட்டியேவால்தனிலேமண்ணைபேத்தி பின்பக்கமாகவல்லோ
திரும்பியேதான், வாட்டியேவாலதனைத் தூக்கியேதான் வளமையுட
ன்மண்ணதனைநோக்கியல்லோ, தூட்டியேவால்சுற்றி வெரியும்போ
து துப்புறவாய்மண்ணதனைமேலேநோக்கி, மிரட்டியேதானெரியமண்
தானப்பா மீறியேசித்தரின்மேல்விழுகலாச்சே. ௩௭

விழுகவேநாற்பத்திவென்பர்பேரில் விஷமானமண்ணதுவும்மே
லேபட்டு, பழுதுபடாமேனியதில் விஷமுங்கண்டு பாங்குடனேநித்தி
ரைகள்வந்தாற்போலே, நழுகியேசிங்கமதுசென்றபின்பு நடுக்கமுட
ன்திரேகமது வொடுக்கமாகி, முழுதுமேநாற்பத்தி யென்பர் பேருமூ
துலகமண்மீதில்விழுந்திட்டாரே. ௩௮

மண்ணானபூமிதனில்விழுந்தபோது மயக்கமுடன் கண்ணுறங்கி
யிருந்தாற்போலுர், இன்னமுடன்மடிந்தார்கள் சித்தரெல்லாம்தீர்க்
கமுடன்வையகத்தைக்கண்டதில்லை, என்னியேமரத்தின்மேலிருந்த
பேர்கள் வெழிலானயிருவருமேயிறங்கியேபின், குன்னியேமுகம்
வாடிமனமயர்ந்து துவலயத்தில் மடிந்தவரைக் கண்டார்தாமே. ௩௯

தானானமண்படாதிரண்டுபேருஞ்சட்டமுடன்மரம்விட்டுக்கீழி
ங்கிகோனனைசிங்கமதுசென்றபின்பு கொற்றவனேயிருவருமேயதிந்து

கொண்டு, தேனனமனோன்மணியை மனதிலுன்ன தெளிவுடனே புத்தியதுமிகவுமாகி, பானனசித்துமூனியிருவர்தாமும் பரிட்சிக்க எண்ணமதுகொண்டிட்டாரே. ௪௦

கொண்டுமேமரத்தடியைவிட்டிறங்கி கொற்றவர்கள் சிங்கத்தின் பள்ளங்கண்டு, விண்டிடவேசூத்திரமாம்பள்ளங்கண்டு விருப்பமுடன் சோதனைகள்செய்யவெண்ணி, கண்டிடவேகாமதனி லிருந்தசெம்பை கட்டமுகர்தானெடுத்து மண்ணிற்போட, கொண்டதொரு செம்பது வுதங்கமாச்சு கொற்றவனேயதின்விஷபத்தை யறிந்தார்பாரே. ௪௧

பாரேதான்விஷமேரிபழுக்கலாச்சு பாங்கான அரியினது மூத்திரந்தான், நேரேதான்மண்ணதனில் விஷமுமாகி நேர்மையுடன் சித்தரின்மேல்படுகலாச்சு, சீரேதான்தேகமதுபுண்ணுமாகி தீர்க்கமுடன் தானிறந்தார் சித்தரெல்லாம், ஆரேதான்கண்டவர்களுலகி லில்லை யப்பனேசித்தர்முனிகண்டார்தானே. ௪௨

கண்டாரேசித்துமுனிரிஷியார்தாமும் கானகத்தில் நடந்ததொருவதிசயத்தை, தண்டகம்போல்தான்கண்டுபிரமித்தேங்கி தாரணியில்குளிகைகொண்டு சீனந்தன்னில், வண்ணமுடன்சீனபதி மாண்பருக்குவளமானமதிசயத்தை யெடுத்துக்கூற, திண்ணமுடன்மனது வந்துமனங்களித்து, தீர்க்கமுடன்சீனபதிக்கேகினாரே. ௪௩

போகர்சீனபதிக்குவந்தது.

ஏகவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு யெழிலான புலிப்பாணிமணியேபாரு, சாசமுடன்நெடுங்காலம் வடமேருதன்னில் சட்டமுடன்நானிருந்தேன்சிலதுகாலம், பாகமுடன் சிங்கத்தினதிசயத்தைபாரினிலேநாதாக்கள்கண்டதில்லை, வேகமுடன்யான்கண்டுசீனத்தார்க்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. ௪௪

செய்தேனேவடமேருதன்னிலப்பா சிறப்பான சிங்கத்தின் மகிமைதன்னை, வெய்யபுகழ்சீனபதிமாண்பருக்கு விருப்பமுடனுபதேசஞ்செய்தேன்பாரும், பையவேயான்கொண்டகாயகற்பம் திட்சமுடனவர்களுக்குக்கொடுத்தேன்பாரு, துய்யவேசீனபதிமாண்பரெல்லாந் துப்புறவாய்காயாதிகொண்டார்பாரே. ௪௫

பாரேதான்காயாதிகொண்டபின்பு பாங்கானசீனபதி மாண்பர் தம்மில், நேரேதான்சிலதுபேர்ஞானவானாய் நேர்மையுடன்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு, தீரேதான்வடமேருகானகத்தில் தீர்க்கமுடன் தான்சென்றுகானுநற்று, வீரேதான்குளிகையதுபூண்டுகொண்டு விருப்பமுடன்வடமேருக்கேகினாரே. ௪௬

ஏகினார்சிங்கமென்றாட்டகத்தில் எழிலானதாங்கள் தன்னைப்போலே, பாகமுடன்காயாதிகொண்டுமல்லோ பக்குவமாய்க் குளிகைவிட்டுக் கானகத்தில், சாகமுடன்சிங்கமதைக் கண்டாரங்கேசட்டமுடன் சிங்கமதுகெர்ச்சித்தேதான், வேகமுடன்சினபதி மாண்பர்தம்மை விரட்டவேகொல்லுதற்குவருகலாச்சே. சஎ

வருகவே சித்தமுனிதன்மைப்போலே வாகானசினபதிமாண்பரெல்லாம், பெருகவேகல்லாலின்மரத்தின்மேலே போன முன்னிருந்தசித்துபோலே,சொரூபமதைக்கண்டவுடன் மரத்தின்பேரில் சுத்ததானே பார்த்துமல்லோ திகைக்குகின்ற, அருவமென்ன சிங்கமதைக்கண்டுமல்லோ வப்பனேபிரம்மித்துநின்றிட்டாரே. சஅ

நின்றுநேசித்தமுனிசீஷர்தாமும் சொரூபசிங்கமது கண்டுமேதான், குன்றிடவேதன்மனதிலுறுதி கொண்டுகூரான சிங்கமதுவேதுசெய்யும், வென்றிடவேமுன்போலே மண்ணைவாரி விட்டெறிய சினபதிமாண்பரெல்லார், தன்றிடவேகல்லாலின் மரத்தின் பேரில் சட்டமுடன்மேலிருந்துவிழுந்தார்தாமே. சகூ

தாமானசினபதிமாண்பரெல்லாம் தகமையுடன்மண்ணதனில்விழுந்துமேதான், பூமான்கள்விஷமதுவுஞ் சகிபாமாற்றான் புகழானதேகமதுசிலிர்த்துமல்லோ, நாமானபஞ்சேந்திரிய முள்ளடங்கிகமனுக்கு ஆளாகிப்பொறிகலங்கி, வேமானமாகவல்லோ மண்ணின்பேரில் விழுந்துமேபிரண்டிருக்கக் கண்டிட்டேனே. ருo

போகர்சினபதிமாண்பருக்கு சிங்கத்தின்விஷத்தை முறித்துவுயிர்குடுத்தல்.

கண்டேனேசினபதிமாண்பர்தம்மை கடுகெனவேவிஷமேறியிருந்தபேர்க்கு, தண்டகம்போல்காயாதி முறிப்புயானும்தனைமையுடன் தான்கொடுத்து எழுப்பியல்லோ, மண்டலங்களுள்ளளவும்சிங்கக்கப்பம்மடியாமலிருப்பதற்கு மனதுவந்து, விண்டவேபான் கொடுத்துவுயிர்கொடுத்தேன்விட்டகுறையிருந்ததினா லெழுந்தார்பாரே ருக

பாரேதான் சினபதிமாண்பருக்கு பாங்கான கற்பமுறைபானுஞ்சொல்லி, நேரேதான்பிழைப்பதற்குவழியுஞ்சொன்னேன்னேர்மையுடன்கருவாளிகண்டுகொள்வார், சீரேதான்சித்தர்முனி மார்க்கத்தன்னைசிறப்புடனே யானுரைத்தேன்மாண்பருக்கு, வேரேதான்மற்றோரால் சொல்லப்போமோ வேதாந்தகாலாங்கி கடாட்சத்தானே.

தானைனெனபதி மான்பரெல்லாந் தகமையுடன் தானொருத்து
மூடிவணங்கி, கோனனைகாலாங்கி கடாட்சத்தாலேசொற்றவனார் சின
பதிமான்பரெல்லாம், பானனைவிட்டகுறை யிருக்கமல்லோபாங்குட
னேயென்றுமேலெழுப்பப்பட்டார், மானனைமகதேவர்கடாட்சத்தா
லேமறைபொருளை யானுமல்லோவுணர்த்திட்டேனே. ௫௩

போகர்உச்சிலிங்கத்தேளைக்கண்டது.

உணர்த்தேனே யின்னமொருமார்க்கம்பாரு வுத்தமனே புலிப்
பாணிமைந்தாகேளு, மணக்கமழும்வடகோடி கானகத்தில் மார்க்க
முடன் மகமேருபக்கந்தன்னை, கணமுடனேயநேகவித தெய்வந்தா
னும்காட்டகத்தேசவாசமதுசெய்துகொண்டு, பிணமதனையாபூதிகா
ளுங்காளிமேபோன காட்டகத்தைகண்டேன்தானே. ௫௪

தானேகேளண்டமனியுறியாக்காடு தகமையுள்ளவனந்தனிலே
திரிந்தயானும், மானேகேள்மகமேரு சாரல்பக்கம் மகத்தானகுண்
ணுசனுமலையுமுண்டு, தேனனைமலைதனிலே வாசஞ்செய்யும் தேளது
வுந்திரள்கூட்டஞ்சொல்லொண்ணாது, கோனனைதேளதுவின்கூட்டந்
தன்னைதேற்றமுடன்கோடிவரையான்பார்த்தேனே. ௫௫

பார்த்தேனேசெந்தேளாங்கோடிவர்க்கம் சாங்கமுடன்புகப்பிரி
த்துநடக்கும்போது, தீர்த்தலிங்கந்தனிலுதித்த செந்தேளப்பா நேர
முடன்கோடிகளும் வாருகும்போது, ஆர்த்திபுடன்மேலேறி வருகுந்
தேள்தாம்வப்பனே வுச்சிலிங்கத்தேளேயாகும், மூர்த்தியுடன்முப்மூர்
த்தியானபேரும் மூதுலகில்நவிக்குவது திண்ணமாமே. ௫௬

திண்ணமாமுச்சிலிங்கத் தேள்தானப்பா நேர்க்கமுடன் காட்ட
கத்தேயிருக்கக் கண்டேன், வண்ணமுடன்மலைசாரல் காளிகோயில்
வளமானதேவதாஸ்தலமுங்கண்டேன், எண்ணரியகோயிலதுமூலஸ்
தானம் வெறிலாகவாள்றுக்குடிய யிடமுமுண்டு, கண்ணமுடன்காளி
தனைக்காணவென்றால் சாங்கமுடன்சுரங்கம்வழி சொல்வார்பாரே.

பாரேதான் தேவதாஸ்தலத்துக்குள்ளே பாங்கான வழியதுவு
மூலஸ்தானம், நேரேதான்காளிதனைக்காணவென்றால்சேர்வையுடன்
பார்பாலே தகர்த்துமல்லோ, தீரேதானெண்சாணு விடமுந்தாண்டி
தீர்க்கமுடன் காளிதனைக்காணலாகும், கூரேதானதற்கப்பால் காளி
வாசம் கொற்றவனே தானிருக்கக்காணலாமே. ௫௮

சுரங்கத்தில் உச்சிலிங்கத்தேளிருப்பது.

காணலாம்வுச்சிலிங்கத்தேள்தானப்பா கடியதொருசுரங்கமதில்
வாசஞ்செய்து, பூணவேநெடுங்காலம் வாசஞ்செய்துபொங்கமுடனி

ருக்குமந்தகாலந்தன்னில், நீயேயவ்விடத்தில் கரிக்கூட்டங்கள்நீதி
யுடன் சொல்லுவதற்குலக்கோயில்லே, ஆனைவங்கள்மிஞ்சியல்லோபா
னைக்கூட்டம் வப்பனேகணக்குண்டோ சொல்லொண்ணாதே. ௮௯

யானைகோனைத் துறந்தது.

ஒண்ணுதுகாட்டகத்தே கோனொன்றனும்வுத்தமனேமாடாடுமே
ய்க்கும் ஸ்தானம், அண்ணார்ந்துபார்ப்பதற்கு முடிகொள்ளாதுவப்
பனேபசுக்கூட்டம் மெத்தவுண்டு, கண்ணாலேபானைப்து கோனுன்ற
ன்னைகடைநோக்கிப் பார்த்தல்லோசீறலாகி, மண்ணோடே தும்பிக்
கையாற்புரண்டிமகத்தான கோனைத்தூரத்தலாச்சே. ௯௰

ஆச்சப்பாகாரியல்லோ கோனைத்தான்வப்பனே தூரத்துகின்ற
வேளைதன்னில், பாச்சனுடன்கோனுனும்ஒட்டங்கொண்டுபதுங்கியே
செல்வதற்குகாளிகோயில, மூச்சடிக்கயோடியல்லோ தேவஸ்தானம்
முன்னையாளிகாளுயதுமூலஸ்தானம், மாச்சலதுவருவதற்கு முன்னதா
கமகத்தான சுரங்கவழிச்சென்றனதாமே. ௯௧

சென்றாரேகோனுனும் காளிபக்கல்செம்மலுடன் பதுங்கியல்
லோமுற்புரதில், கின்றாரேகோனுனும்வுடல்நடுக்கி நீதியுடன்காளி
புரமதன்னிலிருக்க, குன்றெறியாமுகன்ற யானையப்பா கொற்றவனே
சுரங்கம்வழிவருகலாச்சு, வென்றிடவேயானையது தும்பிக்கையால்
விரமுடன்சுரங்கமது நுழையலாச்சே. ௯௨

நுழையவே சுரங்கத்தின்வழியிலப்பா நுண்மையுடன்தும்பிக்
கைவிட்டுமல்லோ, குழையம்வேதேகமது செல்லாமற்றன கொற்றவ
னே யானையதுகன்றுகொண்டு, தழைமேய்க்குங்கோனை தும்பிக்
கையால்தட்டாமல்தாற்புறமுகந்தடவுமப்பா துநுழையம்வகிதனக்கு
யிடமுமில்லைநுட்பமுடனையடையூறுமேலாச்சே. ௯௩

ஆச்சதே தும்பிக்கையாலேதானும் வப்பனே கோனைத்தேடு
ம்போது, மூச்சடங்கிதாளிருந்து கோனொன்றனும் முன்னையானகா
ளிபின்மேலங்கதையாக, மாசசலதுவாரமே விருதுகொண்டான்மக
த்தானயானையுந்தன் தும்பிதனை, வீசவுடவுச்சங்கிக்க தேள்
தானப்பா விரமுடனங்கொட்டிடவேசத்தமாமே. ௯௪

சத்தமதுகொண்டிடவே யானைதானும் சதுரானமலைதனிலே
கேட்கும்போது, முதற்பயஞ்சிதாகனை கூட்டத்தாரகள முனை
யான சத்தமதைகேட்டுமேதான, புத்தியுடனயானையது தன்னைய
ல்லோ புகழானவுச்சிவிங்கதம்தளதானப்பா, மெய்த்தயுடனகொட்டி
புதோ தேனதமன்னவைவிரமுடனிதாகரு மதத்தடாமே. ௯௫

அறிந்தரேவுச்சிலிங்கத் தேள்தானப்பா வப்பனே கரிதனையே கொட்டிற்றென்று, செறிந்துமேயலேதனையே விட்டிறங்கிசெம்மனுட ன்யானையது பக்கல்வந்தார், குளியான யானையது விஷமுமீறி கொப் பெனவே நெருப்பதுபோலெறியுதங்கே, மூறியுடனே தந்தமெல்லாம் பற்றியல்லோ முனையானகொழுந்துவிட்டு பெரியலாச்சே. சுசு

எரிந்துமேபிரிதிவென்ற சாம்பலாச்சு யெழிலானயானையதுமடி ந்துபோச்சு, சொரிந்ததொருசாம்பல்தன்னை சித்தர்கண்டுசேரமல வரவர்கள்பங்குவீதம், புரிந்துமேபங்கதுவும்பகரும்போது புகழான கோனனுஞ் சுரங்கந்தண்டே, வரிந்துமேகோனனை சித்தர்கண்டு வகையுடனேவளப்பமதைக்கேட்டிட்டாரே. சுஎ

கோனன்மீதில் இரக்கம்வைத்துசித்தர்கள் பங்குகொடுத்தது.

கேட்டவுடன் கோனனும் மனநடுங்கிகெவனமுடன் சித்தர்கட் கு கூறலுற்றான், வாட்டமுடன் மாடுமேய்க்கும்போது வளமான யானையதும்வருவதைக்கண்டு, நாட்டிகமாய்சீரலதுமிகவுண்டாகி சட் டமுடனேகதனை புகுந்தேதலாச்சு, கேட்டமுடனேயானையதுவருகு ம்போது [illegible] சுஅ

ஓடினேன்தங்குதற்குயிடமுமில்லாமல் ஓகோகோகோ தாக்கள்மு னிவர்களே, தேடியே [illegible] தேற்றமுடன்யான கண்டுமனதுவந்து, வாடிப்பேசுரங்கமது வழிபற்றிசென்று மகத்தான காரியென்றன புகைலேன்றன, நீடியேயானையது பெருந்தனைத்தான நிஷ்களங்கமாகவல்லவோ முடலாச்சே. சுகூ

ஆச்சையா சித்துமுனிரிஷிபாரேகேள் ஆங்காரமுள்ள தொரு யானைதானும், மூச்சடங்கி [illegible] முனையானசுரங் கத்தைவழியிலுள்ளே, பாச்சலுடனே தும்பிகையைவிட்டபோது பாழா னசுரங்கமதில மங்கையிலே, கூச்சலுடனேவிட்டு பெருந்துமே தானும் [illegible] சாம்பலாச்சே. எ0

சாம்பலாய்ப்போனதொரு சேதிகண்டு சட்டமுடன்சுரங்கமதுவு ள்ளிருந்து, [illegible] தாக்கமுடனவெளி யாரகம [illegible], விமபுடையகோனனின்வார்த்தைதன்னை விருப்பமுடனே சித்தர்முனிகேட்டுவந்து, சாமியனுக்கோருதன்செய்ய வென்று நலமுடனேசித்தரெல்லாம் நினைத்திட்டாரே. எக

நினைத்துமேவுச்சிலிங்கத்தேளினாலே நிஷ்களங்கமானதொருதிர வியங்கள், சுனைபோலேயேமென்றதவங்கதானும்துப்புரவாய் நாதம்

க்குவாய்த்ததென்று, கனையானகோனால் வந்தபாக்கியம் காசினி
யில்சதகோடி சொல்லொண்ணாது, பனையளவுபாக்கியமு மிவனாலா
ச்சு பட்சமுடன் சித்தர்முனிவெண்ணினாரே. எ௨

எண்ணியேசித்தர்முனி மனதுவந்து யெழிலான கோனனைத் தா
னழைத்து, பண்ணவே யேமமென்றவித்தைதன்னை பட்சமுடனிவ
னுக்கோர்பாகமீய்ந்து, வண்ணமுடனே செய்பாகங்கைபாகங்கள் வன
மையுடன் காண்பித்து விதியுஞ்சொல்லி, சுண்ணமென்ற சாம்பல்
தன்னை யோர்பாகந்தான் சுத்தமுடன் கைகொடுத்துப் போவென்றாரே

போமென்று சொல்லியல்லோ முனிவர்தானும் பொங்கமுடன்
கோனனுக்குறுதிகூறி, நாமமென்ற காலாங்கிவாசகுபோலே நலமுட
னே ஞானோபதேசஞ்செய்து, தாமென்ற பிரியமாஞ் சாம்பல்தன்னை
சட்டமுடனே தானங்கொடுத்து மதியுஞ்சொல்லி, வெம்மையான காட்டகத்
தேசித்தர் தாமும் வேகமுடன் குகைதனிலே சென்றிட்டாரே. எ௪

சென்றவுடன் கோனனுஞ் சாம்பல்தன்னை செம்மலுடனவர்பதி
க்குக் கொண்டுசென்று, மன்னனெனமாற்றுவுஞ் செய்திலேபுக
ழ் மனெசம்பதுவுந் தங்கமாச்சு, மன்னவனைப் பாலிக்கக் கோனனுந்தா
மும் மகத்தேயா சித்தர்முனி தம்மைப்போலும், முந்தைனதனி மருட
செல்வம் பெற்றும் திரளானைக் காவியரை பார்த்திட்டானே. எ௫

பார்த்தாலே சித்தருடயதன்மைதன்னால் பாங்கான யேமமென்ற
வேதைதன்னை, கீர்த்தியுடனே முறைசெய்ததோபலத்தால் சிறப்பெற்
றானே கோனனுஞ் சித்துதமையால், போமப்பறான கோனனுங் காட்டக
த்தில்பெருங்கல விட்டகுறையிருந்ததனால், தாமேநற் மெச்சி
யே தரணிதனில் தாமுமொரு சிவயோகப் பாலனானே. எ௬

போகர்சதுரகிரிவதிசயத்தை புலிப்பாணிக்குகூறல்.

ஆனேனின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் லப்பனே புலிப்பா
ணிபுத்திவானே, கோனனானக் கதையுரைத்தேன் மகிமையல்ல கொற்
றவனே யினியொருமகிமைசொல்வேன், தேனான தேவிமனோன்ம
ணியாள்பாதம் தேற்றமுடன் பாங்குவணங்கிகதைசொல்வேன், பானு
னகாலாங்கிநாதர்பாதம் பட்சமுடனே யான்வணங்கிப் பகருவேனே.

பகருமேன் புலிப்பாணி மன்னா கேளீர் பாருலகில் குளிகைகொ
ண்டுசித்தர்யதாவ, நிகரமுடனே யகத்து வதியதனை நீதியுடன்
யானவனையடைந்தோம், சுகாமதுசதுரகிரி மலையலப்பா சிறப்புட
னேயான்றங்க யருகாயக்காலம், மிகமுடனே விரிதன்னை கந்தியல்
லோ நீடூழிகாலமாய் தானிருந்திட்டேனே. எ௮

பனையளவுசித்தரைபோகர்கண்டது.

திரிந்துமே மலையோரந்தனிற்சென்று தீர்க்கமுடன் யான்கா ணும்வேளை தன்னில், புரிந்துமே சிகரமது கிரியில்நின்று புகழான பனையளவுசித்துதாமும், தெரிந்துமே மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கி சிற ப்புடனே மாண்பர்களைக்காணும்வண்ணம், செரிந்துமே மங்கையது கோடியுண்டு தேசமதில்விதியுள்ளான் காண்பார்பாரே. எகூ

சதுரகிரிசித்தர்பொதிமாட்டுக்காரரைபுகையிலைகேட்டது.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன்பாலகனே புலிப் பாணிமன்னுகேளு, ஆரோதான் பொதிமாட்டுக் காரப்பா ஆயிரம் பேர் ஒருகூட்டமாககூடி, தேரோடும் பாவனைபோல் மாண்பரெல் லாம் சீற்றமுடன் மலையோரஞ்செல்லும்போது, சீரோடும்புகையி லையின்பொதிகை தன்னை சிறப்பானசித்துமுனி கண்டிட்டாரே. அ0

கண்டாரே புகையிலையின் வாசந்தன்னை பாங்கான பனையளவு சித்துதானும், கொண்டதொரு புகையிலையினெண்ணமப்பா கொற்ற வனே மயக்கமதுமிகவுண்டாகி, எண்ணமுடன் புகையிலையினகற்றந் தன்னை ஏற்றமுடன் கைபிடிக்க மனதுபார்த்து, வண்ணமுடன் மலை யைவிட்டுக்கீழிறங்கி வளமுடனேவருவதற்கு எண்ணினாரே. அக

எண்ணியேசித்துமுனி ரிஷியார்தாமும் வெழிலான கிரியைவிட் டுயிறங்கும்போது, கிண்ணமொருபனமரம்போலத்தோற்றமாச்சு நிஷ் களங்கமாகவலவேலா யிறங்கும்போது, தண்ணமுடன் மேற்பதியை விட்டுமெல்லே தாழ்வேபடிபடியாய் இறங்கும்போது, புண்ணியனார் சித்துமுனிரிஷியார்தாமும் புகழுடனேயிறங்கிவரக் குறைவாறோ.()

குறைவான ரோமமென்ற காடிபோலும் கொற்றவனே சித்து முனிரூபங்கண்டார், நிறையானபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் தீர்க்க முடனசித்துமுனியிறங்குமநேர்மை, மறைவாகவாள்ரூபங் குறைந்து காணும்மகத்தானரோமமது தெரியவில்லை, முறையான மருத்துவத் தையணுமற்றான மூர்க்கமுடன்சித்துதமை வசனிப்பாரே. அங

வசனிக்கபொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம் வளமையுடன் ஒருவருக் கொருவமைகூறி, விசமுடைய பனையளவுசித்துபோலும நந்தயுடன சித்துதமைமதியாமற்றான், புசமுடைய மேதயாதிசித்துதமமை புக ழான மருந்துவங்கமளணுமறான, கசமபோலற ஆயிரம்பேர் மாணபமாகலாஙகட்டாக ஒருவருககொருபேசுவாரே. அச

பேசுவார்மலையைவிட்டுயிறங்குஞ்சித்தை பேரானமருத்துவங்க ளறியாமற்றான், காசுபணமில்லாதவெத்துவெனதும கருவான சதுரகிரி

யிருக்குமாண்பன், விசுபுகழ்மருத்துவங்க ளில்லாரென்றும் வீரமுட
னொருவருக்கோருத்தர்பேசி, ஆசைகவிபோலாகவார்த்தைகூறி வப்ப
னேசம்வாதம்செய்வார்தானே. ௮௫

தானைபொதிமாட்டுக் காரரெல்லாம் தகைமையுடன் ஒருவருக்
கோர்வாதுகூறி, கோனைகுருவென்று மறியாமற்றான் கொற்றவனே
கும்பலதுமிகவுங்கூடி, கோனைபுகையிலையின் பொதிகைதன்னை தே
ற்றமுடன் தானிறக்கியமுதுசொல்ல, மானைசாவடியாங் கிரியோரங்
தான்மகத்தான அழுதுகொள்ள நண்ணுவாரே. ௮௬

நண்ணியேயேகாந்த கூட்டந்தன்னில் நலமுடனே தானிருக்கும்
வேளையப்பா, திண்ணமுடனகிரிதனிலே யிருக்கனிந்த சீர்க்கமுடன்
மாண்பருட கூட்டந்தன்னில், தன்மையாய்பொதிமாட்டுக் காரர் தம்
மைதகமையுடன்சித்துமுனி யருகிற்சென்று, உன்னைவே புகையிலை
யின்கற்பமப்பா வுத்தயனேயெனக்கருளுமென்றிட்டாரே. ௮௭

என்றுமேயேதுரைத்தார் முனிவர்தாமும் யெழிலானமாண்பர்
களின்முகத்தைநோக்கி, குன்றுமேல்சித்துமுனி பொருவருண்டு குவ
லயத்திலொருநாளும் வருவதில்லை, இன்றுமுதல்காற்றினது வாடை
யாலேயெழிலாது புகையிலையின்வாசமப்பா, வென்றிடவேயவர்தமக்
குகாணலாச்சு விட்டகுறையிருந்ததனால் கிடைக்கலாச்சே. ௮௮

ஆச்சப்பாபொதிமாட்டுக்காரர்பாலா வப்பனேயெங்களுக்குமன
துவக்க, மூச்சடங்கித்தானிருக்குஞ் சித்தர்களாம் முனையானவனத்
துரிஷிமுனிவருக்கு, பாச்சலென்றபுகையிலையின் கற்பமப்பா பட்ச
முடன்நீயவர்க்கு தந்தருவீரானால், மாச்சலென்றவினையகலுமுந்தமக்கு
மகயோகபுண்ணியமதுகிட்டும்பாரே. ௮௯

பொதிமாட்டுக்காரர்கள்சித்தர் பெருமையறியாமல் பகடிசெய்யல்.

பாரேதானென்றதுமே பேசதானும்பாங்குடனே சித்தமுனி
நாதருக்கு, சீரேதான்புகையிலையின்கற்பந்தானும் சிறப்புடனேயா
ங்களதுகொடுப்போமானால், நேரேதானும்மாலே மகிமைபொன்னநே
ர்மையுடனெந்தமக்குக் கூறுமென்றார், நீரேதான்சித்துமுனிரிஷியார்
தாமும்சிறப்புடனே மனதுவந்துகூறுவாரே. ௯0

கூறுவார்வாய்திறந்துமுனியார் தாமும்கோபமபனவேபொதிமா
ட்டுக்காரருக்கு, தேறுதலாய்வார்த்தைபதுகூறும்போது தேற்றமு
டனதிலொருவன்தானெழுந்து, மாறுதலாய்சித்துமுனிதம்மைப்பா

ர்ந்தபக்தான சீஷர்பாரேபண்பாய்க்கேளும் ஆரபுனைகுழுக் இருக்கும் நதிபோரத்தில் அசோகமென்றவிருட்சமது விழுகலாச்சே. ()

சித்தமுனிசாய்த்த அசோகமரத்தை நேராய்நிறுத்தல்

விழுக்கவொருஅசோகமென்ற விருட்சந்தன்னைவிறுடனேதிமிரலதுசெய்வீராகில், பழுதுபடாத் திருமேனிதன்றனக்குபட்சமுடன்கெற்பமதாகருவோர்கரதா, வழுதுணைபரகற்பமதுகொண்டபோது மகத்தானசித்தமுனிபெல்லாருக்கு, வழுவமேபுனைகயிலேபின் கற்பந்தன்னைமுனைபரகபரங் கொடுப்போங்காணீர்தானே. கஉ

காணவேயதற்பின்சொல்லக் கூறும்போது கூறுவானசித்தமுனிசீஷபார்காரும், தோணவேயவர்களுக்குபிசப்பைதோன்ற அப்புரவாய் சித்தமுனிநாதர்கேளீர், வேணகொருகாயாதிகொண்டசித்தவேகமுடன்சோகமென்ற விருட்சந்தன்னை, பூணவே தானுமேபார்த்துமல்லோபுகழானவிருட்சமதை நிமிர்த்தினாரே. கங

நிமிர்த்தவேவிருட்சமதாவெழுந்துநிப்புடனிலையுண்டிற்றதும்போது, சமர்த்தன்னசித்தமுனி தார்மைக்கண்டு காரணிபிற்மகிமைபெரிதுமல்ல, சார்போன்றதானகத்தி விருக்குதல்லாம் கடிநானமலைக்கல்லைத் தன்னைக்காணும், சமர்க்குமேபெற்றனிடங்கொண்டுவந்து கந்தரேகொடுத்தாலே நம்புவோமே. கச

நம்புவோமென்றல்லோமாண்பரெல்லாம் நயமுடனேவார்த்தையதுனைநவக்க, வம்புடனேசித்தமுனி தம்மைக்கண்டுவனமுடனேவார்த்தையதைகூறும்போது, தெம்புடனேகுன்றுமலை கல்லைத்தான் கிரமுடன் பொதிமாட்டிக்காரர்முன்னே நம் பல்கனில்முன்னதனையெடுத்தால்லோ சொப்பெனவேகொண்டல்லோபோட்டிட்டாரே.

போட்டாரேசித்தமுனிசீஷபார்காரும்பெர்க்கமுடன்கொண்டு வந்தானவர்முன்னே, நீட்டமுடன்முன்னதனைக் கொண்டுவந்தசிலைபானசித்தையது மகிமையல்லோ, வாட்டமுடன்பின்னமொருமார்க்கஞ்செய்தால் மகத்தானமகிமைபென்று நாமேபல்லோ, கூட்டமுடனாக்மக்குப் பணிகள்செய்து கொப்பெனவேசீஷர்களாயிருப்போம் தானே. கசு

தானவார்த்தையது கேட்டபோது தன்மையுடன் சிவஞானசித்தாரும், சோனைபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மை சொப்பெனவேமகிமையது வென்னவேண்டும், தேனைமகிமையது வேண்டுமானால் தேற்றமுடன் சித்தொளிவுஞ்செப்பக்கூடும், மானைமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மார்க்கமுடன்மகிமையது வந்திடுமுண்டே. கஎ

பொதிமாட்டுக்காரர்சித்துவைமழைவருஷிக்கச்சொன்னது.

தருவேனென்று சித்தமுனி கூறும்போது தகமையுள்ள பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும், குருவானசித்தமுனி சீஷர்காள் போற்றவரே யெங்களுக்குமின்றுதானும், பருமழையு மின்னலிடிகாத்தல் தாமும் பட்சமுடன் வரவழைப்பீரானலல்லோ, திருவான குருவென்று வும்மைத்தானும் நேமுடனென்னாளும் வந்திப்போமே. ௯௯

வந்திப்போமும்மைபொரு குருவாயெண்ணி மகத்தான நாதாக்கள்நீர்தானென்றும், சிந்திப்போம் சதாகாலமர்ச்சித்தே தான் திருடனே சின்மயத்தைமனதிலுன்னி, எக்காலுங்கிரிவாழும் பதாம்புயத்தை யெழிலானசற்குருவை மெய்க்குருவென்றெண்ணி, பக்கிமேகிரி தனிலே மாண்பரெல்லாம் பாங்குடனே சதாசித்தமர்ச்சிப்போமே.

போமேதான்வார்த்தைபதுகூறும்போது பொங்கமுடன்வனத்துமகாசீஷர்தாமும், தாமேதான்சொன்னபடி வனத்தில் தானும் தகமையுடன்மன்காற்றுமழையுமாக, ஆமேதான் மின்னலிடிஜோதி போலும் அவனியெலாம் தந்தளிக்க மிகவேசெய்தார், வேமேதான் பொதிமாட்டுகாரரெல்லாம் விருப்பமுடன்கண்டல்லோ பிரமித்தாரே.

பிரமிக்க சிறுபாலர் மாண்பரெல்லாம் போனசித்தமுனிசீஷியார்தம்மை, வர்மமுடன் பதாம்புயத்தை சுற்றிவந்து மனதுவந்து முடிசாய்ந்து வஞ்சலித்து, தர்மமுள்ள நாதாந்தசித்தேதாங்கள் தாரணியிலென்னாளுமூர்த்தமைத்தாம், மர்மமதுவையாமல் வையகத்தில் மார்க்கமுடனென்னாளும் வசனிப்போமே. ௧௦௨

வசனிப்போஞ்சற்குருவே யெந்தநாதா வளமையுடனென்னாளுக்கிரியில்வாழும், விசமுடையவேதாந்தசித்தேகேளும் நிஷ்களங்கமானதொரு சொரூபநாதா, அசங்கொண்ட வீராதி சித்தேகேளும் அவசபாமா மூன்றுயுகந் தன்னில்தானும், குசமுடையசின்மயபதியிருந்தசித்தை கோடானகோடிவரை கண்டிட்டோமே. ௧௦௩

கண்டோமே யஷ்டகிரி தன்னில்நாதா காணோமே யும்மைப்போலொருவரேனும், தொண்டுசெய்துவெகுகோடிமாண்பரெல்லாந் தொல்லுலகில் கெட்டார்களனந்தங்கோடி, விண்டுமைசொல்கேளாத வீணர்கோடி வெகுகோடி வையகத்தில்கண்டதுண்டு, தண்டரிகமானதொரு சித்துபோலே துப்புரவாம்வையகத்தில் காணோம்தானே.

பொதிமாட்டுக்காரர் புகையிலைகற்பங்கேட்டது.

தானானகற்பமது கொடுக்கவேதான் தகமையுள்ள பொதிமாட்டுக்காரரெல்லாம், கோணனகிரிதனிலேயிருக்குஞ்சித்து கொற்றவனு

ர்மாபாவின்சித்துவுக்கு, மானானபுகையிலைபின்கற்பந்தன்னை மார்க்க
முடன் சித்தரவர்கொள்வதற்கு பானைமாண்பரெல்லா மொன்றாய்
க்கூடி பட்சமுடன் சித்தரவர்கொள்வதற்கு, பானை மாண்பரெல்
லாமொன்றாய்க்கூடி பட்சமுடனுள்பாரங்கட்டினாரே. ௧௦௫

கட்டினார்மாண்பரெல்லா மொன்றாய்க்கூடி கனமானசமையது
வும்பன்னசொல்வேன், இட்டமுடன்சமையதுவையெடுக்கும்போது
வெழிலான சித்தமுனிகடுக்கக்கொள்ள, வட்டமுடன் பாலரெல்லா
மொன்றாய்க்கூடி வளமானசித்தருக்கே கொண்டுசென்று, பட்ட
மாம்போலேயல்லோ மாண்பரெல்லாம்பாதவித்து நின்றல்லோ பார்
த்திட்டாரே. ௧௦௬

பார்த்தவுடன்மலைபில்வந்தசித்துதாமும் பாலரெல்லாந் தானடு
க்ககரத்திலேந்தி, தீர்த்தகிரிசிவலிங்கப் பொதிகைப்போலும் திற
முடனேகிரிதனிலேகொண்டுசென்று, பூர்த்தியுடன் குருபாதந்தனை
வணங்கி புகழுடனேயஞ்சலிகள் மிகச்செய்தாரே. ௧௦௭

செப்பவேசித்தமுனி சீஷர்தாமும் சிறப்புடனேகுருநாதர் மன
துவந்து; துப்பபுகழ்புகையிலைபின்கற்பந்தன்னை துப்புறவாய்மனது
வந்துநாதர்தாமும், வெய்யவே காயாதிகற்பந்தன்னை வேண்டியே
விருப்பமுடன்கொடுத்தமாண்பர், வையவேயெவ்விடத்திலிருப்பீர
ப்பா பான்மையுடனவர்களுக்கு விதிசொல்வீரே. ௧௦௮

குருவுத்திரவின்படி சீஷராகியசித்துபொதிமாட்டுக்
காரருக்குவுபதேசித்தல்.

விதியான குருமதியினுபதேசத்தை சித்தகனார் சீஷவர்க்கந்தா
னுங்கேட்டு, மதியானவுபதேசம்மாண்பருக்கு மார்க்கமுடன்செய்வ
தற்குமனதிலெண்ணி, துதியுடனேபொதிமாட்டுக்காரர்தம்மை துப்
புரவா யவர்மனதிலெண்ணங்கொண்டு, நிதியதுவுந் தான்கொடுத்து
மாண்பருக்கு நீதியுடனுபதேச மெண்ணினாரே. ௧௦௯

எண்ணியேபொதிமாட்டு மாண்பர்தம்மையெழிலான வரவழை
க்கமனதுபூண்டு, வண்ணமுடன் சாமாரிபொழிபவல்லோ மார்க்க
முடன்மகதேவர்தன்னைநினைத்து, திண்ணமுடன் சிடியாருக்கினைக்கும்
போது தீர்க்கமுடன்பிரணவங்களைநிகமாகி, எண்ணமுடன்பொதிமா
ட்டுக்காரரெல்லாம் மெழிலானமலைதனிலே வந்திட்டாரே. ௧௧௦

சிந்தசெந்தருமாண்பரெல்லாஞ்சித்துதம்மைமகதேவர்முன்னிரு
ந்தசித்தென்றெண்ணி, சொந்தமுடனவர்பாதம்முடிவணங்கி சுந்தர
ரேசிலடிக்குராஞ்சென்றோமையா, அந்தமுடன்சாமாரிபொழிக்குமஞ்

லோவையனேபிரளயங்களதிகமாகி, விர்தையுடன்வந்தொருபிடை
யூர்தன்னால் விசனமுடன்மலையேறி வந்தோந்தாமே. ௧௱௰௧

வந்தோமேயென்றுசொல்லி மாண்பரெல்லாம் வளமுடனேசித்
துவுக்குகூறும்போது, பந்தமுடன்மாண்பருக்கு சித்துதாமும் பட்ச
முடன்கூறலுற்றார்நாதர்தன்னை, வித்தையதுவுபதேசஞ்செய்வதற்கு
வித்தகனார் குருமொழியின்வாக்கதாச்சு, சிந்தனையா யெல்லோரும்
வந்திருந்து சிறப்புடனேசித்துமுனிகூறினாரே. ௧௱௰௨

கூறினார்சித்துமுனி மாண்பருக்கு குவலயத்தில் நீக்கள்செய்த
அறத்தினாலே, மீறியபேதோர்வுங்களுக்கு வுபதேசங்கள் மிக்கமனுநீதி
யுடன்குருவின்வாக்கு, தேறியே பலநூலும் ஞானநேர்ந்து தேற்ற
முடனுங்களுக்குவுபதேசங்கள் சிறியேகோபமது வாருமற்றுன் சிற
ப்புடனே வுபதேசஞ்செய்தார்பாரே. ௧௱௰௩

பாரேதானுபதேசஞ்செய்தவண்ணம் பாருலகில்யாருக்குங்கிட்
டாதன்று, நேரேதான்கிரியிலுள்ளவனப்பும்வாய்ந்து நேர்மையுடன்
மநுநீதி கலைக்கியானம், கூறேதான் வேதமுதலாறுசாத்திரம் குறிப்
பானகலைக்கியானமறுபத்துநான்கு, நீரேதான்மாண்பருக்கு வுபதே
சித்தார் தீர்க்கமுடன் சித்துமுனிரிடியார்தாமே. ௧௱௰௪

பொதிமாட்டுக்காரருக்கு ஏமவித்தைகாண்பித்தது.

தானானரிஷிபாருமன்புகூர்ந்து தகமையுடன்பொதிமாட்டுக்கா
ரருக்கு, கோனானகுருசொன்னவாக்குபாதம் குவலயத்தில் யாதொ
ன்றுங்குறைவில்லாமல், மானானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும்
மகத்தானகாலாங்கி கிருபையாலும், தேனானதேவர்முனி ரிஷியார்
பாதம் தெளிவுடனே வாதமதுபோதிப்பாரே. ௧௱௰௫

போதிக்கவாதமது யேதென்றுக்கால் போக்கானமலைதோறுங்
குவடுதோறும், ஆதித்தன் சந்திரனார்காணுவண்ணம் அகஸ்தியனார்
மலைமூலியனைத்துங்காட்டி, வாதிகளுமறியாத மூலிவர்க்கம வளமை
யுடன்கிரிமூலிபசிமூலியாவும், வேதிகை மூலிகளு மனைத்துங்காட்டி
வேகமுடனுபதேசஞ் செய்திட்டாரே. ௧௱௰௬

செய்துமேயேமமென்றவித்தைதன்னை செப்பினார்பொதிமாட்டு
க்காரருக்கு, கைதவமாம்மூலிகைக்குச்சாபஞ்சொல்லி கட்டகற்றிவுள
வுமுதல்யாவுங்காட்டி, வையகங்கள்தான்புகழ மாண்பருக்கு வன்
மையுடன் யேமமென்ற வித்தைதன்னை, துய்யபுகழ் மாணபருக்கு
வுளவுமூலிசெப்பினார் நாதரிஷிசெப்பினாரே. ௧௱௰௭

பொதிமாட்டுக்காரருக்குக் காண்பித்தமூலியெல்லாம் போகர்புலிப்பாணிக்குகூறல்.

செப்பவே யின்னமொரு மார்க்கங்கேளு செயலானபுலிப்பாணி மைந்தாபாரு, ஒப்பமுடன் பொதிமாட்டுக்காரர்தாமும் ஓகோகோ நாதாக்கள்முனிவருக்கு, தப்பிதங்கள்நேராமல் புகைலைகற்பஞ் சட்டமுடன் தான்கொடுத்த வுபசாரத்தால், செப்பவே பேமமென்ற மூலிதன்னை செயலாகக்காண்பித்தார் கண்டிட்டேனே. ௧௧௮

கண்டேனே வனத்தினுட மூலியெல்லாம் கருவாகக்குளிகை கொண்டுகிரியைசுற்றி, விண்டதொரு மூலிகையின் வகுப்பையெல்லாம் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், பண்டதுபோல் யான் பகுந்தச் சொல்வேனப்பா, பட்சமுடன் மூலியது போக்குசொல்வேன் சண்டமாருதம்போலசெய்வாய்நீயும், சாங்கமுடன் கருமிகட்குச் சொல்லொண்ணாதே. ௧௧௯

வசளைமூலி ௬௮-மாற்று.

சொல்லவென்றாலின்னமொரு மார்க்கங்கேளு தூயதாவைகளையென்றமூலிமார்க்கம், புல்லவே கறுவாளைகொண்டுவந்து புகழான மூப்பூவுங்கூடச்சேர்த்து, சொல்லவே தாம்பரமாந் தகட்டின்மேலே கொப்பெனவேமூப்பூவைமத்தித்தேதான், மெல்லவேதகட்டின்மேல் பூசிபேதான் மேன்மையுடன் கோழியென்றபுடந்தான்போடே. ()

போடேதான் புடமனுவுமாறிப்பாரு பொங்கமுடன் மாற்றது வுமென்னசொல்வேன், கூடேதானவலோகஞ்செந்தூரங்கள் கூறான மூலிகைக்குயிர்முண்டோ, நாடேதான் மூலிவகை யறியாமாண்பர் நாட்டினிலே சட்டலைந்து கெட்டார்கோடி, மாடேதான் குருமுடிக்கும் வகையுங்காணார் மட்டிகளாங்கூர்மையில்லாமாண்பர்தானே. ()

பொன்முசுட்டை ௫00-மாற்று.

மாண்பானயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் மகத்தான்புலிப்பாணியன்றுகேளு, காண்பான பொன்முசுட்டை மூலிதானும் காடெல்லாந்திரிந்தாலுங்கிடையாதப்பா, யாண்பான காணுறுகுகைகள் கண்டு மடிந்தவர்களுக்கில்லை கோடாகோடி, சாண்பாம்பு நீளமப்பா மூலிதானும் சட்டமுடனுணிவேராருமற்றேனே. ௧௨௨

ஆணியாம்மூலிகைக்கு மூலமப்பா லப்பனேசாணீளஞ்சொல்லலாகும், காணிமுதல் காடெல்லாந்திரிந்திட்டாலும் கசடருக்குங்கிட்டாதுகருமிகட்கும், வாணியாஞ்சரஸ்வதியாள்வீற்றிருக்கும் வளமா

னமூலியதுபொனமுசட்டை, பாணியதுபூமிவளர்தன்னிலப்பாபாங்
கான மூலமதுகாணுதன்றே. கஉங

அன்றானமூலிகைதான்கொண்டுவந்து வப்பனேமுப்பூவுங் கூட
ச்சேர்த்து, குன்றானசமூலமுடன்கூட்டியல்லோ கொற்றவைமன குரு
த்தயிலமாகக்கொண்டு, வென்றிடவேநவலோகதகடடினமேலே லீர
முடன்றைதலமதைப்பூசியல்லோ, சென்றிடவே பாண்டமென்றவோ
ட்டிலப்பாசெம்மலுடன்சிலையதுவலுவாய்ச்செய்யே கஉச

வலுவானசிலையதுசெய்தபின்பு மகத்தானபுலிப்பாணி மன்னு
சேளு, சுலுவானபுடமதுவுங்கோழியாக துப்புரவாய்ப்போட்டெடுக்
கயேமந்தானும், மலுவானதடமதுவும் பழுப்புமேரி மகத்தானமாற்
றதவுமைறாறுதும், நிறமையாம்பிரதிவெனறதங்கமப்பா நீதிசொல்
லயிதற்கேடுசொல்லொண்ணுதே. கஉரு

பொன்னுவாரை-உகoஅ-மாற்று.

சொல்லவேயின்னமொருமார்க்கங்கேளு சுந்தரனேபுலிப்பாணி
மன்னுபாரு, வெல்லவேநாதாக்கள்சொல்லவில்லை வேதாந்தத்தையாரு
ஞ்சொல்லவில்லை, புல்லவேகாலாங்கிநாதர்தாமும்புகழானவகஸ்தியரு
ங்கூறவில்லை, நல்லதொருகுளிகைபதுபூண்டதாலே நாட்டிலேநானும
ல்லோ வதிந்திட்டேனே. கஉசு

அறிந்தேனேபொன்னிறுவாரையப்பா வழகானமலைதோறுஞ்சு
னைகள்தோறும், செறிந்துமேமூலிகையினுளவுபார்த்துசெம்மலுடன்
முப்பூவுங்களஞ்செடுத்து, முறிந்துமேபோகாமல்தைலமாக்கி மூர்க்க
மதுவாராமல் மனதிலுன்னி குறித்ததொருதயிலமதை யெடுத்துக்
கொண்டு கொற்றவனேகுடவனிலே பூசிடாயே. கஉஎ

பூசிடவேகுடவனிலே யென்னசொல்வேன் புகழானநாதாக்கள்
கூறவில்லை, காசியென்றசெம்பதுவுங்காணும்போது கனமானமாற்ற
துவு மிருநூற்றெட்டு, மாசிபளாதங்கமது யென்னசொல்வேன் மகத்
தானபிரதிவெனறதங்கமாச்சு, ஊசியென்னுமிரும்பினிலேதாக்கினுக்
கால்வுத்தமனேசுபத்தங்க மயத்தங்கமாமே. கஉஅ

பொன்னூமத்தை-எoஅ-மாற்று.

தங்கமாம்பின்னமொருவதிரஞ்சொல்வேன் தக்கையுள்ளபுலிப்
பாணிமகனேபாரு, அங்கமாம்பொன்னூமத்தையப்பா அழகானமூ
லியதுகொண்டுவந்து, துங்கமாப்லமழ்லபது வராகனொன்று துப்புர
வாய்மூலியதுசாற்றினாலே, பொங்கமுடன்மதியெனறதகட்டிலப்பாபு
கழாகப்பூசிடவேயமமாமே. கஉகூ

ஏமமாங்காயாதிகொண்டமூலி யெழிலானகாயகற்பமூலியாகும்
சாமமென்றமூலியது வானமூலிதாக்கான சித்தருண்ணும்மூலியாச்சு

வாமமுடன்மாற்றதுவுமெழு நூற்றெட்டு ;வனமானகயத்தங்கம்பிறவி த்தங்ாம், சேமமென்றபூசைக்குக் கருவிந்தங்கம்கெடிதான சித்தமு னிமூலியாச்சே. கஅ0

கறுப்புக்காக்கைபாந்தகளை க0அ-மாற்று.

ஆச்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப் பாணியன்னுகேளு, மூச்சடங்கிநெடுங்காலங் கொண்டசித்து மூதல கில்யாரேனுங் கண்டதில்லை, பாச்சலென்மூறலிபது ;கறுக்கைபாகு குங்கதிரோளைக்கண்மறைக்கும்·மூலிதானும, மாச்சலென்றமூலியது வதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானமாற்றதுவும் நூற்றெட்டுமாமே. ()

எட்டானமூலியது தலமேயாகும் பெழிலானபூனீறுகளஞ்சியா கும், சட்டமுடன்மத்தித்துவெண்ணையாக்கி ௪திரானசெம்பென்றத கட்டிற்பூசி, திடமுடன்சில்லிட்டுச்சிலைசெய்துசிறப்பான புடமதுவு ங்கோழிபாக, வட்டமுடனுறியபின்னெடுத்துபாரு மகத்தானதங்க மென்றசெம்புமாமே. கஅஉ

செம்பான செம்பதுவுமென்ன சொல்வேன் செழிப்பானதங்க மென்றசெம்புமாச்சு, அம்பொன்னுந்தங்மென்ற செம்புதன்னைவப்ப னேபதிதனிலைநூற்றுக்கொன்று, கும்பிடவேதானுருக்கி குருவொ ன்றிய குற்றமற்றமதியனுவுந்தங்கமாச்சு, வெம்பியதோர்விஷமதுவுந் தீண்டினுற்போல் வேதாந்தசித்தனுடதங்கங்காணே. கஅங

காணவேதங்கமதை யென்னசொல்வேன் கைலாசநாதருந்தான் காணமாட்டார், பூணவேசுயத்தங்கம் பிறவித்நங்கம்புகழான நாதாக் கள்செய்யுந்தங்கம, ஆணவங்கள்காமியங்களொடுக்குந்தங்கம் அரக ராயித்தஙகமெனசொல்வேன், வேணதொரு நாதாக்கள்பாடுபட்டு வேதைமுகங்காணமல் மறைத்திட்டாரே. கஅச

மறைத்தாரேயுத்தங்கமாருக்கென்றால் மகத்தானசிவயோகிஞா னிகட்கும், குறைந்தங்கமானுமேலவையகத்தில் கொற்றவர்கள்மாண்ப ருக்குவிடுதிபாகும், நிறைந்ததொரு பரிபூரணதஙகமப்பா. நீதியுள்ள ஞானிகட்குஞ்சிவயோகிக்கும்,மறைகொண்டுகான்கத்தில்வாழுஞ்ம்த் துசிரானதேவரிஷிவாய்க்குந்தானே. கஅரு

வாய்க்குமேமற்றவர்க்குசித்தியில்லை மகத்தான கொற்றவருகக ண்டதில்லை, காய்கருமேயிப்மூலிவேதைதன்னை காசினியிலாருக்குங் கிட்டாதப்பா, தோக்கமலம்வீற்றிருக்கும்அம்பாள் பாதம்தொழுது மேபணிந்துசித்தஞ்சதாகாலந்தான், சேய்போலேயம்பாட்குப் பணி கள்செய்து சித்தமவாமனதுவந்து டேக்குகொள்ளே. கஅசு

சிறியாநங்கை கூச - மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு வதிதஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப் பாணிமகனேகேளு, எள்ளளவுங்கோளாறுநேராமற்றான் வெழிலா னகானகத்தின் மூலிகண்டேன், வெள்ளமேசிறியாளின்நங்கை தன் னைமேன்மையுடன் கொண்டுவந்துகூறக்கேளும், விள்ளவேமூலியது சாற்றிலப்பா வீரமுடன் சூதமதைத்தாக்கிடாயே. கஙஎ

நாகவேதை.

தாக்கவேசூதமென்றசரத்தைத்தானும் தன்மையுள்ளநாகமதி ல்தன்னிலூட்ட, நோக்கமுடன்நாகமதுகண்ணடைந்து நொருங்கியே சவளியதுபோலேயாகும், ஊக்கமுடன்சவளிதனையெடுத்துமைந்தா ஓகோகோநாதாக்கள்சொன்னநீதி, தூக்கமதுகொள்ளாமல் செம்பி லப்பா துப்புரவாய்நூற்றுக்கு ஒன்றுதாக்கே. கஙஅ

ஒன்றானசவளியதுகொடுக்கபோது வுத்தமனேமாற்றதுவுமெ ன்னசொல்வேன், வென்றிடவேமாற்றதுவுமறுபத்துநான்கு வேதா ந்தத்தாயாருமுரைத்தநீதி, குன்றினில்வாழ்சித்தர்முனி கூறாரப்பா குவலயத்தில் லார்தனுக்கா புரைப்பேன்பாலும், சென்றிடவே நெடு ங்காலம்மலையில்காத்து செம்மலுடன் வாங்கியதோர்வேதைபாரே.

பாரேதான்சிறியாளின்நங்கைவேதை பாருலகில்யார்செய்வார் மாண்பரப்பா, நேரேதான் நாதாக்கள் செய்யும்வேதை நேர்மையுட ன் கண்டறிந்துமனதுவந்து, நீரேதானுங் கமக்குமனங்களித்து சீர் க்கமுடன்யான்கொடுத்த வேதைதன்னை, சீரேதான்மற்றவருங்காணா ரூன் சீருலகில் புத்திவாணுய்வாழ்வீர்தாமே. கசO

பெரியாநங்கை-ஈஉஅ-மாற்று.

வாழவேயின்னமொருவதிதஞ்சொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பா ணிபதிதவானே, தாழவேபெரியாளின்மூலியப்பா தாரணியில்சித்தர் களுங்காணமாட்டார், மூழவேகண்டாலுங்கூறமாட்டார் மூனையான மூலிதனைமறைத்துப்போவார், சூழவேகானகத்திலிருக்குமூலி சுடர் மூலிவிடமூலிசுருதியாமே. கசக

சுருதியாம்மூலியுடவேகந்தன்னை சுந்தரனேயென்னசொல்வேன் மச்சகேந்திரா, கிருதியாங்காடெல்லாந்திரிந்தாலுந்தான் நிஷ்களங்க மானதொருமூலிதன்னை, குருதியாமம்மூலிசிறமேயாகும் குவலயத்தி ல்கண்டவர்கள் விள்ளாரப்பா, பருதிமதிகாணாதவிருட்சத்தின் கீழ்ப டர்ந்துமேதானிருக்கு மூலியாமே. கசஉ

மூலியாங்கனைமுபதனைக்கொண்டுவந்து மூனையானரசமதுவுந்தல
மேயொருங், காலிநேர்பூங்கநவுங் குருந்தனை கலமுடனேதான்
கூட்டிமத்திரத்தேதான், வேலியெனும் வீரமதைதக்கால் தான்கூட்டி
வேகமுடன்றான்குழைத்துமன்னைநேரு, பாலியெனும்பரித்தகடிற்
பூசியேதான் பாங்கான ஓட்டிலிட்டுச்சிலைசெப்பே. கசங

சிலையதுசெய்தபின்புரவியில்வைத்து ஒப்பானே கோழியென்ற
புடத்தைப்போடு. வேலையெனும்புடமதுவுமாறிப்பின்பு வேதாந்தத்
தாயதனைமனதிலுன்னி, நூலையதுவான்முறைபாய்த் தொகுப்புங்க
ண்டு நுட்பமுடன் கைபாகஞ்செய்பாகந்தான், மாலையுடன்புடமாறி
யெடுத்துப்பாருமகத்தானயேமது களங்கமாச்சே. கசச

ஏமமென்றகளங்கதனை யெடுத்துமைந்தா யெழிலான வெள்ளி
தனில் நூற்றுக்கொன்று, வாமமுடன் தாவுநுக்கி குருவொன்றீய
மகத்தான வெள்ளியது யோமமாச்சு, நாமமென்றவெள்ளியது பிறவி
ந்தங்கம் நாதாக்கள் கண்டதொரு நாகத்தங்கம், ஆமமென்றதங்கம
து வர்ணத்தங்கம் வப்பனே மூலிகையின் பெருமைபாரே. கசரு

பெருமையா யனேகவித போக்குமுண்டு பேரான வழலைக்கு
மூலிவேண்டும், கருமமதுதானகற்றி புண்ணியவானே காசினியில்
சித்துபோல்பெயருங்கொண்டு, அருமையுள்ள சித்தருக்கு வடிபணி
ந்துவன்புடனேயேவலதுமிகப்புரிந்து, ஒருமைபடவையகத்திலெந்த
நாளும் வுலகமதில் பெயருண்டாய் வாழ்வீர்தானே. கசசு

தானைமாற்றதுவும் நூற்றிருபத்தெட்டு தன்மையுள்ள நாதா
ச்கள் செய்யுந்தங்கம், கோனுளசித்துமுனியனேகமாக கூறினார்வெகு
கோடிநூலிலப்பா, தேனைமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே தே
ற்றமுடன் கண்டறிந்த வேதைதன்னை, மானுனமகதேவர் புண்ணிய
த்தால் மகிழ்ச்சியுடனென்னாளும் மணங்கொள்வீரே கசஎ

மணமுடனே சிதாபாசம்மனதிலுன்னி மார்க்கமுடன் மதியமுர்
தங்கொண்டுமல்லோ. கனலதுவும் சோமல் யோகக்கன்னில் சமுற்
சியுடன்சிவயோகநிலையில்நின்று, குணமுடனே திரிகாணசொரூப
ராகருவலபத்திலஷ்டாங்கயோகங்கண்டு, வணங்கியே பஷ்டகிலைபதி
யைக் கண்டுவாமமுடனர்ச்சித்த வலுகொள்வீரே. கசஅ

உண்டானவித்தையதுவனேகமுண்டு வுத்தமனேபார்க்கவென்றால்கண்கொள்ளாது, இண்டானவித்தையதுசொல்வீரானால் நீமுடன்செய்வதற்குவகையில்லை, பண்டானகுலைகளவுயில்லாவித்தை பட்சமுடனெந்தமக்குச்சொல்வீரானால்,வண்மையுடன்செய்துமல்லோவுந்தமக்கு வன்மையுடன்காட்டியதுதருவேன்பாரே. ௧௪௮

கறுப்புக்கோடாசுழி ௫௦-மாற்று.

கொள்ளவேயின்னமொரு குணமுஞ்சொல்வேன் கூரானபுலிப்பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேகாடெள்ளாக்கிரிந்தாலுந்தான் விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக்கும்பாரு, வெள்ளமதுகண்டாலேயழியுமூலிவேதாந்தத்தாயிருக்குமூலியப்பா,எள்ளளவுங்குற்றமதுநேராமூலியெழிலானகறுப்புகோடாஸியாமே. ௧௪௯

கோடானசுழியென்றமூலியப்பா கொற்றவனேகொண்டுவந்துசொல்லக்கேளும்,தாடானமூலிரசந்திலமேயாகும் தாக்கானவீரமதுவிராகனென்று, கூடானசூதமதுவிராகனென்று கொற்றவனேமூன்றையுந்தானொன்றாய்க்கூட்டி, வாடாமல்வெண்ணெயதுபோலரைத்துவளமானசெம்பதினில்பூசிடாயே. ௧௫௦

பூசவேமயினமதைசெம்புதன்னில் புகழாகவேபித்துக்காய்ந்தபின்பு, வாசமுடன்கரியோட்டிவிட்டுமைந்தா வளமையுடன்சில்விட்டுச்சீலைசெய்து, பாசமதுதானகலாவியில்வைத்து பட்சமுடன்கோழியென்றபுடத்தைப்போடு, கோசமென்றபீஜமதுசேர்ந்ததாலே கொற்றவனேசெம்பதுவும்வாணமாச்சே. ௧௫௧

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்வாணமீறி வப்பனேமாற்றதுவுமைம்பதாகும், மாச்சலென்றகளிம்பதுவும்விட்டகன்று மகத்தானசெம்பதுவும்பழுப்புமீறி, காச்சலுடன்திரைசுவடுகளிம்போரேல் கசடகற்றிசவளையுடனழுகள்மாறி, ஆச்சரியமானதொருலூட்டக்காய்ப்பு வப்பனேகாகாப்புடனப்புதானே. ௧௫௨

தானானபிறவியென்றதங்கம்போலே தண்மையுள்ளகுற்றமதுநீங்கியேதான், கோனானகுருத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் குவலயத்தில்நாதாக்கள்செய்யுந்தங்கம்,மானானமகமேருவானதங்கம் மகத்தானமூலியுடகாரசாரம்,தேனானபரிசமதுபட்டபோது தெளிவானவுறுதியென்றதங்கந்தானே. ௧௫௩

தங்கமாபதிதனிலேநூற்றுக்கொன்று தாக்கடாசோடசமுங்காணுங்காணும், வங்கமாம்படுபாவியானவங்கம் வளமானவாணமதைக்

கொள்ளாதப்பா, புங்கமாமஷ்டசித்திபிகற்குள்ளாகும் புகழானதங்க
கமதுபிறவித்தக்கம், பக்கமநுவாராதுளாததங்சம் பாருலகில்மாண்ப
ருக்குக்கிட்டாதன்றே. கஙச

அன்றானவிதிபாளிவருவானாகல் அவனுக்கேகிட்டுமதமற்றோ
ர்க்கில்லை, குன்றானமலைநாடுதேசந்தன்னில் கொற்றவருஞ்சிவயோகி
மாண்பருண்டு, தென்றிசையிலகஸ்தியனார்மலையிலப்பா நீரமுடன்செ
ன்றுவந்தோர்கோடியுண்டு, வென்றிடவேமவர்களிலுங்கருமியுண்டு
வேதாந்தசிவயோகிதானுமுண்டே. கஙரு

உண்டானமனிலையத்தையறிந்துகொண்டு வுத்தமனேநல்பார்
த்தவாறிகண்டு, கண்டாலும்விள்ளாதகாணியாளர் கடசகற்றிமனம்
பொருந்திகருத்திலுன்னி, அண்டர்முனிதேவாதிரிஷிகட்கொப்பாய்
வப்பனேமுற்பவத்தையகற்றிவாழும், சண்டமெனும்மாருதம்போல்
பாசம்விட்டு சட்டமுடன்வாழுகின்றயோகிபாமே. கஙசு

யோகியாந்தத்தலத்திலிருந்தவாறாய் போகமெனும்பதிதனக்
குகந்தசீஷன், போகமதுதானகற்றிபொதிந்துவாழும் பெருக்கமுடன்
ஞானமென்றமாண்பர்கண்டு, ரோகமதுயில்லாதபுண்ணியவானாய் நொ
க்குள்ளேபகுத்தறிவு கொண்டதீரன், காகமதுநோாதசீஷன்கண்டு
சட்டமுடனுபதேசஞ்செய்குவீரே கஙஎ

சிகப்புசித்திரமூலம்-உடு-மாற்று.

செய்யவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபுலிப்
பாணிவதிதவானே, துய்யதமிழ்ப்பாண்டியனுக்கொப்பதான துரை
ராஜசுந்தரனேபுகலக்கேளீர், வையகங்கள்தான்புகழும்வனத்திரத்தில்
வண்மையுள்ளசிவந்தகொடிவேலியப்பா, மெய்யானமலைதனிலேமெத்
தவுண்டு மேதினியிலோர்காண்பதுவுமரிதுபாரே. கஙஅ

பாரேதான்மலைதனிலேசுற்றும்போது பாங்கானபாறையின்றன்
வெப்புதன்னில், நேரேதான்கிளைத்திருக்குஞ்சிவந்தமூலி நெடிதான
கொடிவேலியென்னலாகும், சீரேதான்கொடிவேலிதனையெடுத்து சிற
ப்புடனேசூதமதை யெடுத்தமைந்தா, வீரேதான்வீரமதுகளஞ்சிகூ
ட்டி நீதியுடன்மத்திரத்தாலியிற்போடே. கஙகூ

போடவேசிலையதனுவாய்ச்செய்து பொங்கமுடன்கனபெரு
விற்படத்தைப்போடு, நீடவேபுடமாறியெடுத்துப்பாரு நிலையானசெ
ம்பதுவுமென்னசொல்வேன், கூடவேசெம்புதனைபதனம்பண்ணு கொ
ற்றவனேகவசகுண்டலத்துக்காகும், ஆடவேமாற்றதுவு மிருபத்தை
ந்து வப்பனேகுங்குமப்பூக்கிறமுமாச்சே. கசO

ஆச்சதென் றுவிடுகாதேயின்னங்கேளு ஆகாகாநாதாக்கள்மறை
த்தஜோதி, வாச்சுதேசிவயோகிக்குகந்தநங்கம் வர்ணதங்க மிதற்கல்
லோமீடாமோதான், போச்சுதென் றுவிடுகாதே புண்ணியவானேபுக
ழானநாதாக்களாடுங்கூத்து, காச்சுதேசிவந்தசித்திரமாமூலிகனகமெ
ன்றவேதைபதுகைக்குள்ளாச்சே. கசுக

உள்ளானபொருளெல்லா மிதிலேதோயும் வுத்தமனேநாதாக்க
ள்கூறுரப்பா, கள்ளமின்றிநேராகயேமவித்தைகாசினியில்சித்துமுனி
செய்யுமார்க்கம், எள்ளளவும்பிசகதும் வாராதப்பா யெழிலானவித்
தையதுயென்னசொல்வேன், கொள்ளைகொண்டகுருவினது வாக்கு
தானும்குவலயத்தில் பொய்யாதுமெய்யதாமே. கசுஉ

மெய்யானசிவந்தசித்திரமாமூலி மேதினியில் வெகுமாண்பர்கா
ணமற்றான், பொய்யானமூலிதனை மெய்யென்றெண்ணி பொங்கமுட
ன்கெட்டலைந்தார் கோடிகோடி, துய்யதமிழ்சாத்திரங்கள் கூறும்வ
ண்ணம் துப்புறவாய்தலைமாடுகோல்மாடாக, செய்யதொருகாப்பேடு
பாராமற்றான் சேனைதிரள்மாண்பர்களுங்கெட்டார்தாமே. கசுந

மேற்படி மூலிகற்பம்.

கெட்டாரேசிவந்தசித்திரமாமூலி கெடியானவையகத்தில்காணு
மற்றான், பட்டலைந்து மலைவளங்கள்குண்ணுநாடு பாருலகில்தேடியல்
லோகாணமற்றான், அட்டகிரிதான்புகழும்மேடுதன்னில் வன்பான
மூலிதனைக்கண்டறிந்து, விட்டகுறையிருந்தமொருதன்மைபாலேமே
தினியில்சிலபேர்கள்கண்டார்தாமே. கசுச

கண்டாரேகாலாங்கிகிருபையாலே காசினியில்நாதாக்களிருக்கு
ம்ஸ்தானம், தொண்டுமிகசெய்தல்லோமூலிதன்னை தோறுமல்மனது
வந்துகற்பங்கொள்ள, சண்டமாருதம்போலேமூலிகற்பம் சாங்கமுட
னிருவேளையுண்டுமல்லோ, வன்டுமூதுகோடாது போலவரணங்கொ
ண்டுவையகத்தில்வெகுமாண்பரிருந்தார்தானே. கசுரு

தானானமூலியதுகொண்டபோது தாக்சானவாசியதுகீழ்நோக்
காகும், கோனானகுருநாதர்சொன்னவாக்கு குவலயத்தில் பொய்யா
மல்மெய்யென்றெண்ணி, தேனானசிவப்புசித்திரமாங்கற்பம் தேசம
தில்கோடானகோடிபேர்கள், மானானமலை வளத்திலிருந்துகொண்டு
மார்க்கமுடன்கற்பமதுகொண்டிட்டாரே. கசுசு

கற்பமாஞ்சித்திரமாமூலிகர்பம் கனமுடனே யுண்டவர்க்கு வய
தேசொல்வேன், சொற்பமென்று யெண்ணாதேதுய்யபாலா சொர்ண

ம்போல்தேகமதுமின்னும்பாரு,விற்பனமூமிகவண்டாமறிவுமுண்டா
விருத்தமதுவாராதுபாலன்போலாம், அற்பமென்றெண்ணியாதேயறிய
பால வாயிரமாம்வருடமதுயிருக்கலாமே. ௧௬௭

இருக்கவென்றுனுலகுபதிசித்துதாமும் யெழிலுடனேநெடுங்கா
லமிருந்தசித்து, பொருக்கவேகாயாதிகற்பங்கொண்டு பொன்னுலகு
பதிதனிலேசேர்ந்தாரப்பா, வருத்தமுடன்வெகுகோடிசித்துதாமும்
வளமானமூலிகற்பங்கொண்டுமேதான், இருக்கவலவிற்றிருக்கு மம்
பாள்பாதம் தீர்க்கமுடனெடுங்காலமிருந்தார்பாரே. ௧௬௮

போகர்புலிப்பாணிக்குபொய் இன்னதென்றுகூறல்.

பாரேதானின்னமொருபண்புசொல்வேன் பாங்கான புலிப்பா
ணிபாக்கியவானே, நேரேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் நெடிதான
மெய்சதனைநகரும்நேர்மை, தீரேதான்பான்தெய்வமென்பார்தானு
ம்திறளானசார்வாகம்பொய்யேயாகும், கூரேதான்கடவுளெனுமதம்
பொய்குவலயத்தில்தேவனில்லையென்பார்தாமே. ௧௬௯

தாமானமார்க்கமதுபொய்யேயாகும் சகலகலையறிவதுவும்பொ
ய்யேயாகும், நாமானமோகனங்கள்பொய்யேயாகும்நலமானவசியமு
தல்மாற்றம்பொய்யே, வேமானமுள்ளதொரு வுச்சாடனங்கள்வெகு
பிறட்டுகலைதிரட்டுமேதினிக்குள், சாமானியமானதொருதேவசங்கம்
சட்டமுடன்வரவழைத்தல்பொய்யதாமே. ௧௭௦

பொய்யானசெப்பிடுவித்தைபொய்யே பொக்கமுடன் நூல
ங்கள்சொல்லப்பொய்யே, துய்யகெஜதாரணமதுசுத்தம்பொய்யேது
ப்புறவாய்க்குளிசங்களெல்லாம்பொய்யே, வெய்யபுகழ்தேகமதுதானு
ம்பொய்யேமேதினியிலிருப்பவரும்பொய்யே, பாரும்நைபவருமூகம
திலெல்லாம்பொய்யே காதாக்கள்சொல்லுமுறைசிலபொய்தானே.

போகர்புலிப்பாணிக்குமெய்கூறல்.

தானனபுலிப்பாணிதார்வேந்தாகேள் தன்மையுடன்சொல்லுகி
றேன்தருமவானே, கோனேதானுலகுபதிமாண்பரெல்லாம் கோா
வையுடன்பலநூலுங்கற்றுமென்ன, வீணேதான்பொய்மெய்யுமறியா
மாண்பர் விருதாவாய்சிவயோகஞ்செய்துகொண்டு, காணுமல்வைய
கத்திலுண்மைதன்னைகசடகற்றிமெய்யறியமறந்தார்பாரே. ௧௭௨

பாரேதான்வையகத்தில் தெய்வமுண்டுபாங்கானமோட்சமென்
றவீடுமுண்டு, நேரேதான்பாவிகட்குநரகமுண்டுநீடாழியுலகமதுவழி
வதுண்டு, சீரேதான்வாதமதுமெய்யேயாகும்சிறப்பான குளிகைபது

மெய்யேயாகும், வீரேதான்சற்பமதுமெய்யோகும் விருப்பமுடன் யிறப்பதுவும்மெய்யதாச்சே. ௧௭௩

நன்னாரிகற்பம்.

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிபுனிதவனே அவனிதனிலின்னமுண்டுகேற் பங்கேளீர், மாச்சலென்றநன்னாரிகற்பமப்பா மகத்தானகற்பமதை யுண்டுகொண்டால்,பாச்சலென்றவுதிரமதுவிஷங்காணாது பாங்கான தேகமதுகனலோது, வீச்சுடனேநேத்திரங்கள் குளிர்ந்துகாணும் வீரானசுவாசமதுகீழ்நோக்குமாமே. ௧௭௪

நோக்கானமூலிகையாங்கத்பந்தன்னில் னுனுக்கமுள்ளமாண்பர் களுங்கொண்டுவந்து,தாக்கான மதிமயக்கம்பூண்டுகொண்டு வண்மை யுடன்தவநிலைக்கு வுருதிகொண்டு, வாக்குமனம்சித்தமார்க்கம்பொ ங்கி வளமையுடன்வாசியதுகீழேநோக்கி, தேக்கமுடன்சிலயோகபதி யிற்சென்று தேற்றமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாமே ௧௭௫

கற்பமுண்பவர்க்குயேம சித்திலிங்கப்போக்கு

இருக்கவேயின்னமொருமருந்துவந்தான் யெழிலானபுலிப்பா ணிதிலர்தவானே, பொருக்கவேகாயாதிகொண்டபேர்க்கு பொங்க முடன்சிவனத்துக்கிடமேதென்றால்,திருககையிலேதானிருக்குஞ்சிவ ஞானே தீர்க்கமுடன்வாதமதுபுகலக்கேளும், பெருக்கமுடன்கா லாங்கிநாதர்பாதம் பெருமையுடன்யான்வணங்கிகூறுவேனே ௧௭௬

கூறுவேன்ஜாதிலிங்கம்பலந்தானென்று கொற்றவனேமுலைப் பாலிலூரப்போடு, தேறுதலாய்முப்பொழுதுமானபின்பு தெளுவிரு த்துலிங்கமதையெடுத்துமைந்தா, மாறுபடாமெறிகாலன்மாலையப்பா மார்க்கமுடனெண்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வீறுடையகுமரியின்றஙபா லால்தானும் விருப்பமுடநற்சாமஞ்சுருக்குதாக்கே. ௧௭௭

தாக்கானலிங்கமதையெடுத்துபாலா தண்மையுடனாதாரச்சர க்காம்,போக்கானசரக்கதுவுமேதென்றக்கால் பொங்கமுடன் துருசு வெடியுப்புக்காரம் நோக்கானசாரமுடன்சினந்தானும்,நுண்மையுள்ள கரியுப்புகூடச்சேர்த்து, வாக்கதுவுமிசகாதுமண்ணமப்பாவளமையுட ன்தீநீராஞ்செயுநீர்தானே. ௧௭௮

தானனவாராதாரச்சாக்கால் தாரணியிலண்டபிண்டந்தானுமா ச்சு, கோனானகுருவருளுங்காணலாகும் கொப்பெனவேசத்திசிவமா ற்றிகாண்பீர், பானனசெந்தூரகட்டுப்போக்கும் பாங்கானகளங்கு முதனலாகும்,தேனனதேவிமனோன்மனியாள்பாதந் தேர்ந்தெடுத்த வாராதாரந்தான்பாரே. ௧௭௯

பாரேதான்ஜெயநீரி லவந்தம்போக்கு பாடினார்ஜெகதலத்தில் மூனிவர்கோடி, நேரேதான்குருக்கிடையுங்கருக்கிடையுமப்பா நெடிதானசாஸ்திரங்களனந்தஞ்சொன்னார், வேரேதான்சாஸ்திரத்திலிந்தப்போக்கு வேதைமுகங்காணுதற்குகுறிகள்காணார்,நீரேதான்சாஸ்திரத்திலுளவுகண்டு நீயுடனாராதாரத்தைக்காணே. ௧௮௦

காணவேஆராதாரத்தைகண்டால் கனகமெனும்வாதமதுகைக்குள்ளாச்சு,தோணவேலிங்கமதுதன்னிலப்பா தோருமலெண்சாமஞ்சுருக்குதாக்கு, வேணவேஜெயநீரில்நின்றபாகம் வேகமுடன்தூராதனில்நின்றசத்து,நீணவேசத்தனையெடுத்துமைந்தா நிகட்சியுடன்லிங்கமதிற்கவசம்பூசே. ௧௮௧

பூசியேலிங்கமதிற்கவசம்போடு புகழானலிங்கமது புடந்தான்பத்து, மாசில்லாலிங்கமதுமலல்தானப்பா மகத்தானபுடமதுவும்பத்தேயாகும், தேசியெனும்ஊசிநீராராதாரம் தெளிவுடனேசுருக்கதனுல்கட்டும்பாரு,ஊசியெனுங்காந்தமதிலிங்கமப்பா வுத்தமனேவுருக்கதுபோலிருக்கும்பாரே. ௧௮௨

உருக்கவேலிங்கமதுயெடுத்துமைந்தா வுத்தமனேமேற்போக்குகூறக்கேளும், பொருக்கமுடன்சாரமென்றசெயநீர்தன்னால் போனதங்கமதைபத்திக்கொன்று, குருக்கியேதங்கமதைஜெயநீராக்கி கூசாமலிங்கமதில்சுருக்குதாக்கு, நெருப்பினிலேவைத்தல்லோரூடுதாக்கி நேரானஜெயநீரைசுருக்குதாக்கே. ௧௮௩

தாக்கிடவேலிங்கமதுபிறுகிமைந்தா தண்மையுடன்வெட்டுருக்குபோலேகாணும், நோக்கிடவேமேற்போக்குபுகலக்கேளும் நுட்பமுடன்தேனதனைகருக்குதாக்கு, வாக்குடனேகாலாங்கி நாதர்பாதம் வண்மையுடனவர்பாதவணங்கியல்லோ, தீக்குழியிலபமதனுல்கட்டி தன்னை தீர்க்கமுடன்தானத்துசெப்பக்கேளே ௧௮௪

கேளேதான்லிங்கமதையிரும்பில்வைத்து கெடியானதேனதனைமனதுவந்து, பாளேதான்போகாமல்சுருக்குதாக்கு பட்சமுடன்லிங்கமதுயிருகிக்காணும், சூளேதான்சுருக்கதுவுமறுபத்துநான்கு சுயமானதேனதனுல்வருக்குதாக்கு, மீளேதான்லிங்கமதிஜெயக்கட்டாகும் மிக்கானகட்டதுவுமரிதாம்பாரே. ௧௮௫

அரிதானகட்டதனை யெடுத்துமைந்தா வப்பனேசிற்றண்டதயிலவ்வாங்கி, பொரியானவெங்காரப்பத்துக்கொன்று பொங்மமுடன்

தைலமதில் சேர்த்துமல்லோ, வரிபானலிங்கமதை கருக்குதாக்கு வண்மையுள்ளலிங்கம நயிளகிக்காட்டும், பரியானதங்கமது ஜெயநீர் சேர்ந்து பாங்கானலிங்கமது மொழுகுமாச்சே. கஅசு

ஆச்சப்பாலிங்கமதுகல்மெழுகேயாகும் வப்பனேமெழுகதனைப் பதனம்பண்ணு, காச்சலென்ற லிங்கமது யிளகிக்காட்டும் கருவான லிங்கமதுபோக்குசொல்வேன், மாச்சலது வாராமலிங்கந்தன்னைமய ங்காமல் கருவங்கஞ்சித்திசெய்து, பாச்சலுடன் வங்கமதை லிங்கந் தன்னை பட்சமுடன்தானுருக்கி யிடைதானீயே. கஅஎ

இடையான யிடையதுவு மென்னவென்றால் யெழிலானசரியிடை யேசெப்பலாகும், மடைபோன்ற வங்கமதை யுருக்கிமைந்தா மயங் காமல் வுருக்குமுகந்தன்னிலீய்ந்து, கடையானதங்கமதில் வங்கலிங் கம் கருவுடனேவுருகிநின்றகளங்குதன்னை; தடையறவே தங்கமதிற் கொடுத்துமைந்தா சட்டமுடன்தானுருக்கி யெடுத்துப்பாரே. கஅஅ

எடுத்துமிகப் பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் யெழிலான களங்கமது யேமவித்தை, தொடுத்ததொரு களங்குதனை யெடுத்து பாலா தோருமல்வெள்ளிசெம்பில் பத்துக்கொன்று, கொடுத்திடவே வுருக்குமுகந்தன்னிலீய்ந்து கொற்றவனே செம்பதனை யூதிப்போடு, விடுத்ததொரு மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் விட்டகுறை யிருந்த வர்க்கு லபிக்குந்தானே.. கஅகூ

தானானவெள்ளியதுயென்னசொல்வேன் தண்மையுள்ள மாற்ற துவுமாறதாகும், மானனமட்டகிசர்நாலுக்கொன்று மகத்தான தங்க மதுவொன்றுசேரு, தேனன்தேவியுட கடாட்சத்தாலே தேற்றமுட ன்மாற்றதுவுமெட்டதாகும், கோனனபுடத்துக்குவுறுதிதங்கம் குவ லயத்திலாரறிவார் சித்தர்தானே. கசுய

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானரிடிதேவர் சொன் னமார்க்கம், முத்தானவேதைவிது யின்னஞ்சொல்வேன் முனையான மார்க்கமதுபோலொண்ணுது, பத்தியுடன் சிவராஜ யோகிமாண்பர் பாலகனேசெய்யும்வகை யனேகமுண்டு, சுத்தியுள்ள செம்பதுவுந் துலக்தாமென்று துறையானலிங்கமது துலந்தான்ரெண்டே. ககூக

துலமானசெம்பதனில் லிங்கம்கொண்டு தூக்கானலிங்கமதைக் கிராசமீவாய், நலமானயிருண்டசெம்பு கட்டிப்போகும் நாற்றமுள்ள ஊறலதுயேகிப்போகும், சலமானவூறலதுயேகியல்லோசாங்கமுடன் நிறைசவடுமேற்றுப்போகும், குலமானதங்கமதை சரியாய்ச்சேர்த்து குகைதனிலே தானுருக்கியெடுத்திடாயே. சகூஉ

எடுத்து மேமதிதனிலே பத்துக்கொன்று மெழிலானதங்கமதை தாக்குதாக்கு, கொடுத்திடவேமாற்ற துவுமாறதாகும்கொப்பெனவே தங்கமதுயெட்டுலொன்று, அடுத்தபேதான்கொடுத்த வுருக்கிக்கொண்டுவப்பனேவாடித்துப்புடந்தான்போடு, கொடுத்ததொரு மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் தோருமல்வபதது வுமேழதாமே. கசுரு

ஏழானபொன்னதுவும் பசுமைமெத்த வெளிதானயேற்றமொன்றுயின்னஞ்சொல்வேன், தாழானமட்டமது மாற்றுகாணும் தண்மையுள்ளபசுமையதுயென்னசொல்வேன், காழானதுருசினுட செந்தூரத்தால்கருவானமாற்றதுவுமதிதங்காணும், சூழானசூதவித்தை யேமவித்தை சுந்தரனேசொல்லவுந்தான் நாவொண்ணாதே. கசுச

ஒண்ணாதுயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோபுலிப்பாணியுகந்தபாலா, கண்ணனலிங்கமது களஞ்சியொன்று கருவானநாகமது களஞ்சியொன்று, மண்ணனவாயுவென்ற புரிதுவுதானும் மகத்தானவங்கமதிகளஞ்சியொன்று, திண்ணமாம் லோகமதை பொன்றுய்க்கூட்டி தீரமுடன்மூசைதனி லுருக்கிடாயே. கசுடு

உருக்கியே கண்விட்டு ஆடும்போது வுத்தமனே லிங்கமென்ற களஞ்சிதன்னை, பெருக்கியேபுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா பேரான லிங்கம்குருவொன்றீய, வருக்கமுடன்மூசைதனையாற்றிப்பாரு வளமான களங்கமதுயென்னசொல்வேன், சுருக்கமுள்ள சிமிட்டுவித்தை வேதைகாணும் துப்புரவாய்மூசைதனை யுடைத்துப்பாரே. கசுசு

உடைத்துமிகப்பார்க்கையிலே யென்னசொல்வேன் வுத்தமனே லோகமென்ற களங்குலிங்கம், தடையறவே மதியதுவுமேழதாகும் தாக்கான ரவியதுவுமூன்றதாகும், கடையானகளங்கமதுவொன்றதாகும் களங்கமறதானுக்கு குருவொன்றீய, மடைபோன்ற களங்கமதைத்தானெடுத்து மகத்தானவோட்டில்வைத்து வூதிப்போடே. ()

போடேதான்கரியோட்டிலூதும்போது பொங்கமுடன்வெள்ளியதுசவளைபோலாம், நாடேநீ செம்பகரவூதிப்போடு நலமான பசும்பொன்னு யென்னசொல்வேன், தேடேநீபுடமதனில் தாக்கிப்பாரு தெளிவானதங்கமதுஜோதிமெத்த, ஆடேநீஜீவனத்தை செய்துகொண்டு வப்பனேதவநிலையை சாதிப்பாயே. கசுஅ

நத்தைகற்பம்.

சாதிப்பாயின்னமொரு கற்பஞ்சொல்வேன் சற்பாத்திரமுள்ள தோருமைந்தர்களே, வேதினிமேலிதனில்வளருகின்ற மேன்மையுள் ளநத்தைபது ஒன்றுவிதம், ஆதியென்றமுப்பதவுக்கூட்டச்சேர்த்து வப்பனேமண்டலந்தான் கொண்டாயானால், நீதியுடன்காயமதுகற்ப மீறி நீணிலத்தில்வெகுகாலமிருக்கலாமே. ௧௯௯

இருக்கவென்றால் கோடிவரையிருக்கலாமே யெழிலானகாலாங் கியுண்டகற்பம் திருக்கமலம்வீற்றிருக்கும் தாயசர்பாதம் நிர்க்கமுட னென்றனுமனதிலுன்னி, வருக்கமுடன்நத்தையின்றன் கற்பந்தன் னைலாகுட்னே கொண்டவற்குகாயசித்தி பெருக்கமுடன்முப்பூவின் வலுமையாலே பேரானநத்தைபதுகற்பமாச்சே. ௨௦௦

கற்பமென்றநத்தைபது யேதென்றக்கால்கருவான பிரிதிவினில் வளர்ந்தபிண்டம் சொற்பமென்றுநினையாதே தப்பபாலா தப்புரவா ய்ப்பிரதிதனில் வளர்ந்தசொர்ணம் விற்பனர்கள் ராஜாதிமோகமென் பர்விருப்பமுடன் கொண்டருளும் காயகற்பம் தப்புராவாய்யிருக் தோர்க்குவொன்றுமில்லை துறைகோடி வரைகோடிகற்பமாமே. ()

கற்பமுண்பதற்கும் ஔஷதம்பலிப்பதற்கும் வாதஞ்
செய்வதற்கும் சூட்சமப்பூ.

வரையானபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபு லிப்பாணிசித்திரகோபா நிரைமறைவிநோமல் முப்புமார்க்கம்செப் புகிறேனுந்தமக்குப் புனிதவானே முறையானவழிபாடு முன்னர்தம் முனிவானசருக்கமதுமிதிலடக்கம் குறையாதுசிடிகையென்றவேதை யப்பா குவலயத்தில்சித்தமுனி சொல்லார்தானே. ௨௦௨

தானனமனோன்மணியாள் கிருபையாலும் நாக்கானகாலாங்கிக டாட்சத்தாலும் தேனனமுப்பூவின் வளமைதன்னை தேற்றமுடன் வெளியாக்கமாகச்சொல்வேன், பாலனே!முப்பூவையெடுக்குமார்க்கம் பாலகனேமுறைபாடுவழிபாடாதும், மானனபங்குனியாம் பருவந்த னிலில் மார்க்கமுடனமாவாசைபருவந்தானே. ௨௦௩

பருவமாம்வடக்குவெகுதூரமப்பா பாங்கானவளர்பூமிதன்னிற் சென்று உருவுடனேநடுச்சாமவேளைதன்னில் வந்தமனோன்மணியாம ணியைமனதிலெண்ணி குருவானபூசையெடுப்பதற்கு கொற்றவனே வெடிகாலந்தன்னிலப்பா, பருவமுடன்பூர்க்குமந்தமுப்புதன்னைபட் சமுடன்தானெடுத்துவரையக்கேளே. ௨௦௪

கேளேதான்முப்பூவென்ற பூநீர்தன்னை கவனமுடன்பிக்காவிற்
பதனம்பண்ணு நாளேதான்போகாமல் குருமுடிக்கும் கலமாகக்கை
பாகஞ்சொல்வேனப்பா, பாளேதான்போகாமல்பூநீர்தன்னைபால்கா
ணநிலமதனிற்சொல்லக்கேளீர், ஆளேதான் பூநீர்களெடுத்தபூமிவதி
லிருக்குமர்மமதைமறைவேன்பாரே. ௨௦௫

பாரேதான்வோராளுமட்டமாக பான்மையுடன் குழிபதுதான்
தோண்டும்போது நேரேதான்பிரமமென்ற கலதானம்பாநேர்மையுட
ன்தானிருக்கும்கலக்கேளு நீரேதான்பிரமமென்றசுக்கான்கல்லுநீர
முடன்தானெடுத்துசொல்லக்கேளு, சேரேதான்கல்லதனைப்பதனம்
பண்ணு செபலானபாக்கியமுமனேகமுண்டே. ௨௦௬

உண்டானவின்னமொருமர்மஞ்சொல்வேன்வுந்தமனேமுப்பூவி
ன்மார்க்கமப்பா திண்டான கல்லுப்புவேணமட்டும் திரமுடனேதா
னெடுத்துபுகலக்கேளும் வண்மையுடன் கல்லுப்பைபதனம்பண்ண
வாகுடனேபோகும்வகை வண்மைபாரீர் வன்பாகமுன்றையுந்தான்
முடிப்பதற்கு கலமானமும்மூர்த்திசொரூபந்தானே. ௨௦௭

காடிமுடிக்கவிபரம்.

தானானமுச்சாறுயென்றமார்க்கம்தன்மையுடன்முடிப்பதற்கு
ப்பகுவஞ்சொல்வேன் கோனானகுருவைபென்ற நெல்தானப்பாநொ
ற்றவனே அவிக்காமல்தானெடுத்து பானைவரிசைபது படிதானுங்கு
பாலகனேதானளந்து வரிசைபாரீர், மானானபுதப்பாண்டம்தன்னில்
தானும் மார்க்கமுடன்முன் சமைக்கும்வகைதான்கேளே. ௨௦௮

வகையானவரிசைபது பொங்கியேதான் வண்மையுடன்தானிர
க்கிபாரப்போடு, தொகையுடனேமருபாண்டந்தன்னிலிட்டு தோரும
ல் ஜலமதவுஞ்சோடசந்தான், முகையுடனேபாணியென்றதண்ணீர்
தன்னை முசியாமல்தான்காய்ச்சி யிறக்கிக்கொண்டு, பகையானவாசி
யென்றசாதந்தன்னில் பக்குவமாய்கிலம்விட்டுமூடக்கேளே. ௨௦௯

மூடவேரளியென்றவெய்யில்தன்னில் முன்பானகாடியென்றபா
ண்டந்தன்னை, நீடியேநாள்தோறுமருணன்முன்னில் நிலைபானபாண்
டமதைவெயிலில்வைத்து காடியென்றபாண்டமதில் ஜலமூர்தானும்
நாக்கானவழிபினிலேக்கண்டமட்டும், கூடியதோர் ஜலமதனைக்காய்ச்சி
மைக்காசொற்றவனே குறைவுக்குவிட்டிடாமே. ௨௧௦

விட்டிடவேநாள்தோறுங் குறைவுமட்டும் வீரானகாடியென்ற
பாண்டந்தன்னில் கொட்டளவுவெங்கீரைபாரவைத்து குறைபாமல்

நாள்தோறுமிப்படியேயாறு சட்டமுடன் பாண்டமதைபாறுதிங்கள்
சாக்கமுடன் தினந்தோறும் ரவியில்வைத்து, திட்டமுடன்ராக்காலம்
பனியில்வைக்க தீர்க்கமுடன்செய்குவதும் பாகமாமே. ௨௧௧

பாகமாங்காடியென்றபாண்டந்தன்னை பரிதிமுன்னே தினந்தோ
றும்வைக்கும்போது, நாகமதுசீறியதோர்விஷத்தைப்போலநாதாந்த
க்காடிக்கிரமேறி வேகமுள்ளசரக்குக்குகாலனுச்சுவேகாதசரக்கெல்
லாம்வெந்துநீறும் யூகமுடன்காலாங்கிப்பாதம்போற்றி வுத்தமனே
காடியதுவழிசொன்னேனே. ௨௧௨

சொன்னதொருகாடிதன்னைபாறு திங்கள் துப்புரவாய் ரவிதனி
லேவைக்கும்போது, நன்னயமாய் நாதாக்கள்செய்பாகந்தான் நலமா
னபழச்சாறுயென்னலாச்ச, வின்னமதுகோராது முப்பு மார்க்கம்வின்
னார்கள்சித்தமுனிரிடிகள்தேவர் பன்னயேசாத்திரத்தில்சூட்சமுப்
புபாடவில்லை சித்தர்களும்பாடார்தானே. ௨௧௩

தானான ஆதியென்றமுப்புதன்னை தன்மையுள்ள நிகென்பே
ர்சித்துதாமும் மானானசாஸ்திரத்தில் சூட்சபாகமார்க்கமுடன்முடிக்
கும்வகைசொல்லார்தாமும்கோனானகுருநாலாஞ்சத்தகாண்டங்கூறி
னேன்போகரேழாயிரத்தில், பானானசூட்சமெனறமுப்புதன்னைபாரு
லகில்மாண்பருககுப் பாடினேனே. ௨௧௪

பாடினேன்காடியென்றபழச்சார்சொன்னேன்பாண்மையுள்ள
நாதாக்கள்மறைத்துவிட்டார் நீடியதோர்சிவமுப்புயிர்முப்பு நீடா
ழியுலகமெலாமிதிலடக்கம் கூறியதோர்கருவிகாரணதிபர்தம் குருவா
னஜெபதீர்கனிதிலடக்கம் ஆடியதோர்சரகக அறுபத்துநான்குமப்ப
னே சிவமுப்பால்மடிவுகாண. ௨௧௫

மடியவேசரக்குவறுபத்துநான்கும்மார்க்கமுடன்கைபாகஞ்செ
ய்பாகந்தான் முடியுமேமைபாகம்தவறிட்டாலும் முனையானவயித்தி
யத்துக்காதியாகும் அடியானகாயகற்பமிதுவேயாகும்வப்பனேகாடி
யென்றபழச்சார்தானும் நெடியானகாரமதுயேற்றதற்கு நேரமையு
டன்கைபாகஞ்சொல்லக்கேளே. ௨௧௬

காடிதிராவகம்.

சொல்லவேகாடியென்ற மார்க்கந்தன்னை தோறுமல்திராவகமா
ய்முடிப்பதற்கு வெல்லவேவாலையென்றசக்ரவாலை வேகமுடன்தீநீரா
ய்வாங்குதற்கு புல்லவேகாடியென்றமண்பாண்டத்தில் புகழானவா
லையதைமேற்பொருத்தி சில்லுடனேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்துதிர்க்க
முடன்வாலுகையாமப்பிலேற்றே. ௨௧௭

ஏற்றவேதிபதுபர்தான்கொடுத்து|பெழிலானவாலேயென்றபா
ண்டத்திற்கு, நாற்றிரையுங்குழலமைத்துசீராவைத்து நலமுடனே தி
ராவகத்தையிறக்கிக்கொண்டு, மேற்புராமாட்ஜலமதனைத் தள்ளிநீக்கி
மேன்மையுடன் மறுபடியுப்ஜலத்தைவாரு, ஆற்றமுடன்மறுபடியுங்கு
ழலமைத்து வப்பனே திராவகத்தைவாங்கிடாயே. ௨௪௮

வாங்கியேதிராவகத்தைபதனம்பண்ணு வளமானகாடியென்ற
பழச்சார்தன்னை தூக்கியேதிரியாதேவருண்மைந்தாகேள் துப்புரவா
ய்குருமுடிக்குந்திராவகந்தான், எங்கியேதிராவகத்தை முடியாமற்
றான்பெழிலானவையகந்துமண்டபமெல்லாம், சாங்கமுடன்சாத்திரத்
தையுணராமற்றான் சட்டமுடன்பலதுரையாப்போனார்தாமே. ()

பூவழலையெடுக்க.

தாமானவழலையதுவெடுக்கும்பூமி தாக்கானசெங்கோசிதன்னில
ப்பா, பூமான்கள்செல்வதற்குவளப்பஞ்சொல்வேன்புகழானதிண்டிக்
கல்லிமபாறைபாகும், நாமேதான்சொன்னபடிதிருப்புவனமாகும் நல
மானயாவடியார்கோயில்தானும், வேமேதான்விலாடபுரம்தன்னில்தா
னும் மிக்கானவயநாடுபூமிபாச்சே. ௨௨௦

ஆச்சப்பாதென்காசிப்பதியில்தானும் வப்பனேகன்னியாகுமரி
யாகும் நீச்சானவளேயலெனறகுப்பிதன்னை நேர்மையுடன்தான்முடி
க்குமகாளாஸ்திரிதானும், மூர்சுடனேநெடுக்தூரஞ் சென்றாலப்பா
முனையானபாளமென்றகோயம்புத்தூர், விச்சுடையபூமியதுபள்ள
நாம் வீரானகள்ளழகர்நாடுதாமே. ௨௨௧

காடானநற்மதாதேசமப்பா நலமானசித்தூரஞ்சிங்கிநாடு, பாடா
ண்மைகொண்டதொருசீனதேசம்பாங்கானமுப்பூவுக்கிடமேயாகும்,
கோடானகோடிமனுமாண்பர்க்கெல்லாம் கொற்றவர்க்குபின்னாடே
வஞ்சிநாடு, நாடாண்மைகொண்டதொருதேசமப்பாதாரணியில்பூமி
ழலையெடுக்குந்நாடே. ௨௨௨

எடுப்பதற்குசிங்நாடுசிந்துதேசம் யெழிலானதேசமெல்லாம்பி
ன்னாடாகும், கொடுப்பதற்குசிவயோகிமாண்பருக்கு கோடானகோடி
முறைபிதில்லாப்பாகும், தடுப்பதற்குயிப்பூமிவிட்டாலப்பா தாக்கான
பூமியளதமக்குமில்லை, உடுக்கையென்றபிரகக்கல்தானுமப்பா வுத்த
மனேயெடுக்கும்வகைசெப்பினேனே ௨௨௩

செப்பினேன்வழலையதுவெடுப்பதற்கும் செயலானகாடியதுமுடி
ப்பதற்கும், ஒப்பானமுப்பூவின்மார்க்கந்தன்னை ஒழுங்குடனேமுடிப்

பதற்குவழிதான்சொன்னேன் தப்பிதங்களில்லாமல்ருமுடித்தால் தண்மையுள்ளமுப்பூவும்முடியும்பாரே. உ௨ச

பூநீறுகாய்ச்சல்.

பாரேதான்பூநீறுசுத்திசெய்து பாகமுடனெடுப்பதற்கு வகை யைக்கேளும், நேரேதான்பூநீறுபடிதானப்டாகிலயானமுன்சொன்ன காடிதானும், சீரேதான்பூநீரில்விட்டுமைந்தா சிறப்புடனேகலக்கிய தைத்தெளிவிறுத்து, கூரேதான்ரவிதனிலேகாயவைத்தகொப்பென வேயுப்பதனையெடுத்திடாயே. உ௨ரு

யெடுத்துமேயிப்படியேபத்துமுறைகலக்கி யெளிதானரவிதனி லேகாயவைத்து, தொடுத்ததொரு வுப்பதனைப்பதனம்பண்ணு தோ ருமல்பத்துமுறைசெய்தவுப்பை. யெடுத்திடாவண்ணமது பீங்கான் றன்னில், கவனமுடன்பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு கடுத்தெருவாங் கருமியென்றமாண்பருக்கு கவிலாதேகவினமிட்டால்சாபமாமே. ()

பிரம்மக்கல்கண்ணம்.

சாபமாமின்னமொருமார்க்கங்கேளு தப்பாதுகாலாங்கிவாக்கு தானும், பாபமதுநேராதுபுண்பவானே பாருலகில்சித்துமுனிசொல் லார்தாமும், கோபமதுகொண்டல்லோமுனிவர்தாமும் கூராமேசிவ மூப்புகுட்சந்தன்னை, தாபமுடன்மனோன்மணிபாள்கடாட்சத்தாலே சாங்கமுடனடியேனுரைகின்றிட்டேனே. உ௨எ

இட்டதொருபிரம்மக்கல்தனையெடுத்து யெழிலானகருப்பதனை நீக்கிமைந்தா, தொட்டளவுகுருசொன்னவாக்குபோலே துறைமுக முக்கண்டறிந்துபளிங்குக்கலலாய், சட்டமுடன்கல்லதனை யிடித்து மைந்தா சாங்கமுடன்பச்சையென்றபூநீர்தனனை, திட்டமுடன்கல் லுக்குரெண்டேயாகும் நீரமுடன்றுகலந்துபாண்டம்வையே. ()

பாண்டமதுதனிலமைத்துப்பாகங்கேளீர் பாங்காகமுன்னுரை த்தகாடிநீரை, வேண்டியேபூநீறுக்கதானப்பா விருப்பமுடன் பாண்டமதிலுட்டமைந்தா, தூண்டியபதோர்கருமானமிரண்டுமவேக தப்புரவாய்க்காடியென்றநீரினாலே, மாண்டிடவேதானெறிப்பாய்க் காடிநீர்த்தான் மார்க்கமுடன்கண்டமட்டும்மெரித்திடாயே. உ௩க

எரித்துமேபச்சையென்றகாடிநீரால்ஏற்றமுடன்தானலைப்பிரவி யிற்போடு, மரித்துமேபிரமமென்றகல்தானப்பா மகத்தானஎண்ணை பதக்கப்போச்சு, குளித்தபொருள்பிரமமென்றகண்ணல்கல்தான்

டானதேகமதுலதிகச்சொன்டு, தெரிந்துமேபொடிப் பொடியாம்
தகடுபோலாம் வெளிவானசுன்னத்துக்கிடந்தானுச்சே. உகூ௦

ஆச்சென்றவிர்கொதேபின்னங்கேளு வப்பனேகாலாங்கிசொன்
னநீதி, காச்சலென்றசுன்னமதைத்தானெடுத்து கருவானகல்வமதி
லிட்டுமைந்தா, மாச்சலென்றசிற்றண்டம்கருதானப்பாமகத்தானபிர
மக்கல்கன்னைத்தன்னை, வீச்சுடனேதானரைப்பாய் மடியும்மட்டும்
வீரானசுன்னமதைப்பில்லைசெய்யே. உகூக

செப்பவேசிறுபில்லைகாசதாக செம்மலுடன்ரவிபுலர்த்திசொல்
வேன்பாரீர், தப்பரொருபில்லைமூக்தானுலர்ந்து தப்புபவாய்மூசை
யிட்டு, சீலைசெய்துவையகத்தேதானிருக்கும்கருமமான வளமானபாக
மதையறியாமற்றான், வைபாகத்தவறுமல்மைந்தாநீயும் கருத்துடனே
உலைபில்வைத்தூதுவாயே. உகூஉ

ஊதவேசுன்னமதுவாருமாகும்உத்தமனேமூசையதுவழுருமட்
டும், நீதமுடன்ஆதிடவேசுன்னமாகும் விலையானசுன்னமதுபிரமக்
கல்லாம், மீதாதமுடன்மூசைதலையுடைத்துப்பாரு சுத்தரனேசுன்ன
மதுபிரமக்கல்லாம், சாதமதுதான்கொடுக்கும்சுக்காக்கல்லாம் சட்ட
முடன்காதாக்கள்பெருமைபாரே. உகூங

பாரேதான்சன்னமென்றபிரமக்கல்லை பாக்குடனேபீக்காளிற்
பதனம்பண்ணு, நேரேதால்சாக்குருக்கோலனுக்கெடிதானபிரமக்கல்
லென்றசன்னம, ஆரோதான்முடிப்பார்களப்பாகேளு ஆதியென்ற
சுன்னமதைமுடியாரப்பா, சீரேதான்சாத்திரத்தி லுளவாராய்ந்த
சிறப்புடனேபார்த்துவைத்தசுன்னமாமே. உகூச

கல்லுப்புசாய்க்கமுறை.

சுன்னமாமுன்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் சுத்தரனேசு
பாலாபுண்யவானே, வன்னமுடன்கல்லுப்புபெரிதாய்க்கொண்டுவள
முடனேபடியதுவும்தானெடுத்து, திண்ணமுடன்பாண்டமதி லிட்டு
மைந்தா நீரக்கமுடனமுன்சொன்னகாடிநீரை கன்னமுடன்மருபா
ண்டம்தன்னிலப்பா நலமுடனேஜலமதனைபடிதான்வாரே. உகூரு

வாக்கையிலேமுன்சொன்ன காடிநீர்தான் வளமானபாண்டமதிலி
ட்டுமைந்தா, நீரக்கமுடன்தானகலக்கிதெளிவிளித்து நீரமுடன்பா
ண்டமதையடுப்பிலேற்றி, எரிக்கவேயுப்பதுவும்பூர்க்குமட்டும் யெறி
லானவுப்பதனைகாய்ச்சியல்லோ, சோக்கவேமறுபடியுங் காடிவிட்டு
சிறப்புடனேகலங்கியதைபெடுத்திடாயே. உகூசு

எடுத்திடவே யிப்படியே பத்துமுறைநாக்க பெறிலனகல்லுப் புங் குருவைப்பாகும் கெடுத்திடாவண்ணமது பீக்கான்றன்னில் கிருபையுடன் பதனமது மிகவாய்ச்செய்து கொடுப்பதற்குமுன்போலே வும்மை நன்றாய் சுத்தமுடன் சேர்க்கும்வகை விபரங்கேளு அடுத்துமே முன் சொன்னகைபாகந்தான் பப்பனே முறைபாடு கூறுவேனே. ௨௩௭

முப்பென்றதற்கு நாமம்.

கூறவேமுப்பென்ற மார்க்கந்தன்னை குவலயத்தில் மாண்பர்களுங் கெளியதாக அறைவேமுன்சொன்னவழிமார்க்கம் வப்பனே பலமதுவு மெடுத்துக்கொண்டு, மாறவேபிரமமென்றமுப்புதன்னை மார்க்கமுடன் பலமதுவுமெடுத்துக்கொண்டு தேறவேகல்லுப்பு சுண்ணந் தன்னை தேற்றமுடன் பலமதுவு மொன்றாய்க்கூட்டே. ௨௩௮

கூட்டியேமூன்றையுந்தா னொன்றாய்க்கூட்டி குறிப்புடனேவீரமுடன் புழுகுதானும் தேட்டமுடன்வார்கனதாண்டேயாகும் தெளிவுடனே முன்சொன்னநாடிதன்னை, வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் நாலுசாமம், வளமானபில்லைபது லருவாய்ச்செய்து நீட்டமுடன்ரவிதனிலே காயவைத்து நிஷ்களங்கமான தொருவகையில்லையே.

அகலானபாண்டமது தன்னில்வைத்து வப்பனேசிலையது வலுவாய்ச்செய்து, பகலானரவிதனிலே காயப்போடு பாங்குடனே காய்ந்த பின்புசெப்பக்கேளு திகலவேகோழியென்றபுடந்தான்போடு நிஷ்களங்கமாகவல்லோ நீறிப்போகும், புகலவேபற்பமதைப்பதனம் பண்ணுபுகழானமனோன்மணிக்குப்பூசைசெய்யே. ௨௪௰

பூசையாமனோன்மணியாளாராதாரம் பொங்கமுடன் தான்செய்துமெடுத்துமைந்தா, ஆசையது கொள்ளாமலருண் மைந்தாகேள் வப்பனே சிசாவிற்புதனம்பண்ணு, காசபணம் தேடுதற்குவுரிமை கேளு கனமான பாஷாணம் பலந்தானொன்று மாசுபடாமுப்பூவும் பலந்தான் காலாய் மார்க்கமுடன்கல்வமதில் போட்டிடாயே.

போட்டவுடன் சாக்கதுவு மொன்றாய்க்கூட்டி பொங்கமுடன் முன்னுரைத்தகாடிநீரால், வாட்டமுடன்தானரைப்பாய் சாமமப்பா வளமான பில்லையது லருவாய்ச்செய்து, நீட்டமுடன் ரவிதனிலே காய்ந்தபின்பு நீதியுடன் முன்சொன்ன மார்க்கம்போலே தேட்டமுடன் புடமதுவுங்கோருபார் தெளிவுடனேபோடுவதும் முறை [illegible]ன்கேளே. ௨௪௨

முறைபான புடமதுவாறிப்பின்பு முனைபான பற்பமதை யெ
டுத்துமைந்தா, நிறைபோடவெறுவளவுங் குறையுமில்லை நீட்டமுட
ன்பற்பமதையாரமெத்த, நறைபாதுபாஷாண மென்னசொல்வேன்
குவலயத்தில் சித்தமுனி கூறவண்ணம். அறைந்தேனே யுலகுபதி
மாண்பருக்கு வப்பனேசிவயோகதலத்தில்நில்லே. ௨௪௩

நிற்கையிலேமனோன்மணியாள்மனதுவந்து நிஷ்களங்கமாகவல்
லோவுனக்குமைந்தா, சொற்பமென்ற வாதமதுபலிக்கும்பாரு சுந்
தரனே வுன்னைப்போல்சித்தமுண்டோ, அற்பமென்றுநினையாதே தூ
ய்ய பாலாவருந்தன்மைந்தா, முப்பாலேயெல்லாஞ் சித்திசிற்பனர்கள்
கொண்டாடுமிந்தவேதை மேதினியில் சமுசாரிக்கானவாறே. ௨௪௪

வாரானபற்பமதுபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள வெள்ளீ
யந்தன்னைத்தானும், கூரான சேரகதாரென்றேயாகும் குறிப்புட
னேதானுருக்கிசெப்பக்கேளும், வீரானபாஷாணபற்பந்தன்னை வீ
மகனே வராகனிடைகாலதாக சேரோடும்வெள்ளீயமுருக்குபல்லே
செம்மலுடன்பற்பமதைதாக்குவாயே. ௨௪௫

தாக்குவாய்வெள்ளீயம் பற்பத்தாலே தன்மையுள்ள வீரதுவு
முரிந்துகொள்ளும், வாக்குடனேகாலாங்கி மொழிபொய்யாது வள
மையுடன் போகரோமாயிரந்தான். நோக்கமுடன் நீர்வடிந்தவெள்ளி
தன்னை நுணுக்கமுடன் வருமை வருங்காலந்தன்னில் ஏக்கமது கொ
ள்ளாமல் வெள்ளிதன்னை யெளிதாகசமுசாரியுண்ணலாமே. ௨௪௬

உண்மையென்றால் சாபமதுபாதுமில்லை வுத்தமனே சாக்குவறு
பத்துநான்கும், திண்ணமுடனிம்முறைபோல் செய்வாயப்பா திர
முடன் சாக்குவறுபத்துநான்கும், வண்ணமுடன் நிற்றுதற்குப்பிச
கோயில்லை வளமானமுப்பூநின் சுண்ணமப்பா, சுண்ணமுடன் முப்
பூவின் காரத்தாலே நலமானசாக்கெல்லாம்நீறிப்போமே. ௨௪௭

நீறுபேருதமென்றசாக்குவறும் நீறியுடன்பலமதுவுமெடுத்து
க்கொண்டு விறுடனே முப்பூவை சரிடாய்க்கூட்டி விரமுடன் முன்
சொன்னகாடிதன்னில் மாறசலும் தேராயல் பற்பந்தன்னை பார்க்க
முடன் தானரைப்பாய் சூதங்கட்டி, நாலுடனேகலசமென்ற பாண்
டந்தன்னில் தப்புராவாய்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்யே. ௨௪௮

சிலைபதுவெழுசிலைவதுவாய்ச்செய்து சிறப்புடனேரவிதனிலே காயவைத்து, வாலையென்றபத்திரமம்புவினாலே வளமானவாலுகை யாமடிப்புதன்னில், காலையதுஜாமமது நாலதாக கருவாளூதமதை வெரிப்பாய்ரீயும்; மாலையதுஊதமதையெடுத்துப்பார்க்கமகத்தானகடு ங்கார சுன்னமாச்சே. உ௪௯

அறுபத்துநான்கு சாக்காலும் வேதைமுகம்.

சுன்னமென்றால்சுன்னமதுவென்னசொல்வேன் சுந்தரனேநாதா க்கள்செய்யும்வித்தை, வின்னமதுவாராது யிந்தப்போக்குவிருப்பமு டன்செய்வதற்கு மனதுவந்து, அன்னமெனுங் காடியின்றன்பழச்சா றப்பா, ஆகாசிக்துமுனி மரத்தாரங்கே சொன்னமதுமுப்பூவால் கைக்குள்ளாச்சு சேருமல்செப்பவர்க்குசித்திபாமே. உ௫0

சித்திபாய்பஞ்சபூதசாக்கைத்தானும் சிறப்புடனேதானெடுத்து செய்யக்கேவீர். வெக்தியுடன் முப்பூவைசரக்குபாதி வேகமுடன்நா டியின்றன்பழச்சாறாலே, சுத்தியுடன்தானரைத்து பில்லைசெய்து அப் புரவாய்ரவிதனிலேகாயப்போடு, சுத்தியுடன்வோட்டி விட்டுச்சிலை செய்து சாங்கமுடன்புடமதுவுங்கோழிதானே. உ௫௧

தானேகோழியதுபுடமதாக நன்மையுடனுரியனபின்னெடுத்து ப்பாரு, கோனேகுருசொன்னவாக்குபோலேகொற்றவனேபற்பமது தவளம்போலாம், மானேபற்பமதையெடுத்து மைந்தாமகத்தானசெ விற்பதனம்பண்ணு, பானுரவிமதியில் தாக்கவல்லோபாண்மையுட ன்சொல்லுகிறேன் பண்பாய்த்தானே. உ௫உ

பண்பானவெள்ளிசெப்பில் பத்துக்கொன்று பாங்குடனேபற்ப மதையொன்றுதாக்க, நன்பானமாற்றதுவுமெழுதாகும் நலமானபுட மதுவுக்கேகாவர்ணம், இன்பானபட்டசெப்பு ஆறுவெள்ளிதீர்க்கமு டன்தான்கொடுக்க மாற்றெட்டாகும், உண்மையுடன்தங்கமதுநாலு க்கொன்று வுத்தமனேசேர்க்கநலமாகும்பாரே. உ௫௩

பாரேதானவரதுவுமொன்பதாகும்பாங்கானபுடக்தங்கம் பிறவி த்தங்கம், சீரேதான்பஞ்சமுகக் கருத்ததாலும் சிறப்புடனேமறைத் துவைத்தாரித்ததாமும், நேரேதான்சாக்குவறுபத்துநான்கும்நேர் மையுடன்முன்சொன்ன முப்பூவாலே, வீரேதான்சுன்னமென்றமுப் பூவாலே விண்ணுலகும்மண்ணுலகுங் காணலாமே. உ௫௪

காணலாமுப்பூவா லனந்தப்போக்கு காசினியில்நாதாக்களாடுங் கூத்து, பூணவேசிவயோகிசித்தருக்கு புகட்டவில்லையிந்தவழிமுப்பூ

மார்க்கம், தோணவேகைமுறைபாரெடுத்துபாகம் அப்புறவாய்வைய
கத்தானான்பாருக்கு, வேணதொருகருவிகாணுதிபக்தம் விருப்பமுட
ன்பாடிவைத்த தன்மைதானே. ௨௫௫

பாடினேன் முப்பூவின்வழலைமார்க்கம் பாருலகிற்சகலசித்துமா
டும்பாரு, நீடியதோர் முப்பூவைக்குன்றிவிதம்கிரியுடன்மண்டலந்தான்
கொண்டாயானால், வாடியதோர்திருமேனி சடலந்தானும்வன்மை
யுடன்காயாதிசற்பந்தானே, கூடியதோர்தேகமது சட்டைதள்ளும
குணமானமுப்பூவின் காட்சிகேளே. ௨௫௬

காட்சியாம்முப்பூவைக்கொண்டபேர்க்கு காசினியில்நரை திரை
யுமில்லையப்பா, மாட்சியுடனெடுங்காலமிருக்கலாகும்மகத்தானவாசி
யதுமேல்நோக்காது, நீட்சியுடன்பதாம்புயத்தை கண்ணலாகும்நிஷ்
களங்கமானதொருசித்தனுவான், பூட்சிபெறவையகத்தில்மாண்பரெ
ல்லாம் மேன்மையுடனென்னுளர் துதிப்பார்பாரே. ௨௫௭

துதிக்கையிலேசித்தமுனிரிஷியார்தாமும் துரைராஜசிவயோகி
யிவரேயென்பார், மதிக்கவேவெல்லவர்க்குப்போகவானும் மகத்தான
காயாதிசற்பந்தானே, விதித்ததொருவயதுவுமேலதாகிமேதினியில்
வெகுகாலமிருப்பாயப்பா, துதிபானமுப்பூவின் கைபாகந்தான்சாற்ற
வில்லைவெகுகோடி ரிஷிகள்பாரே. ௨௫௮

கோடியாங்காலாங்கிகிருபையாலே கூறினேன்போகரேழாயிரக்
தான், தேடியேபார்த்தாலுங்கிட்டாதப்பா தேசத்திலகிட்டகுறைவி
ருந்தால்கிட்டும், வாடிவேயகல்பாகமென்றுகேளு மகத்தான்போகரே
ழாயிரந்தான், பாடியதோர் போகரேழாயிரத்தில் பாங்கானகடைக்கா
ண்டம்முப்பூபாரே. ௨௫௯

பாரேதான்போகரேழாயிரத்தில் பட்சமுடன்காண்டமதுவேழு
தன்னில், நேரேதான்கடைக்காண்டமேழிலப்பாநெடிதானமுப்பூவா
ன்சூட்சமப்பு, சீரேதான்வையகத்து மாண்பருக்குசிறப்புடனேபாடி
வைத்தேன்சூட்சமாக, ஆரேதான்கருவாளிசெய்வானப்பாவப்பனே
யண்டபிண்ட மறிவான்கேளே. ௨௬௦

போகர் புலிப்பாணிக்கு பூநீறெடுக்க புத்திகூறுதல்.

கேளேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கெடியானபுலிப்
பாணியென்றுகேளு, மீளேதான் பூநீறுயெடுப்பதற்கு மீறாமல்வெகு
மாண்பர்மாண்டாரப்பா, ஆளேதான்வகையறிய மாண்பரப்பாவப்ப
னேசாத்திரங்கள்படித்துக்கெட்டு, சூளேதான்கடுவரதிமாண்பர்கூடி
துரைநூகத்தைத்தாணுமல் கெட்டார்தாமே. ௨௬௧

கெட்டதோர்மான்பர்களின்சாத்திரவன்னம் கேடறியார்பாட
றியாரபனுங்காணர், கட்டதொருப்பிரதனைகளைகள்போக்க நாதாந்த
சித்துமுனிசொல்லைப்போல, விட்டதுறைபிருந்ததொரு மான்பர்
போலே விணாகவாசைகொண்டுமதிபுங்கெட்டு, தொட்டலைக்குபூசா
யெடுக்காமற்றான் சேர்ந்துருண்டுவெகுபேர்கள்மடிந்தார்தானே. ()

மடிந்தாரேவையகத்துமான்பரெல்லாம்மகதேவர்கடவுளதுயே
மவித்தை, கடிந்ததொருபொருளறியமாட்டாமற்றான் காசினியில்
வெகுமான்பர்மாண்டாரப்பா, முடிந்ததொருசிவாகந்தப்பொருளைக்
காண மூதாவில்யாராலுங்கிட்டுமோசொல், படிந்தபொருள்முப்பூ
வின்ஞானமார்க்கம் பாருலகில்வித்தியாளிபறிவான்பாரே. ௨௬௩

விதிபானவிதியிருந்தாலவர்க்குக்கிட்டும் வீணாககருமிகட்குகிட்
டுமோசொல், துதிபானபராபரமான்வஸ்துதன்னை துறைமுறையாய்க்
கண்டறிந்தோன்காண் ரன்பாரு, மதிபானமூடனுக்குவாய்க்குமோ
சொல் மகத்தானவேமவித்தைபிறம்மவித்தை, கதிகாணவெண்ணமது
கொண்டபேர்க்கு கைவசமாம்வேமவித்தைகிட்டும்பாரே. ௨௬௪

கிட்டுதற்குபூவழலையெடுக்கவல்லான் கீர்த்தியுடனடாராஜனரு
ளேவேண்டும், தொட்டகுறிபோலதுபோல்காண்பதற்கு துரைராஜர்
குருமுறைகள்வேண்டுமப்பா, பட்டமரம்போல்துளுக்கும்வழலைகாண
பராபரியாள்கிருபையதுவேண்டுமப்பா, விட்டகுறையிருந்தாலேலபிக்
கும்பாரு விருதாவாய்மாண்டவர்கள்கோடியாமே. ௨௬௫

கோடியாமனுகோடிராஜமன்னர் குவலயத்தில்வழலையுடமார்க்
கந்தன்னால், நாடியேவழலைபதுபூர்க்குங்காலம் நலமுடனேகண்டறிய
மாளாமற்றான், ஓடியேபிருமாப்புவனப்புவாய்ந்து ஓகோகோமான்ப
ரெல்லாமடிந்தாரப்பா, நீடியதோர்பொருளதுவும் விஷகாலந்தான்
நிகட்சியுடன்யெடுப்பதற்குயில்லைதானே. ௨௬௬

இல்லையேவெகுபேர்கள்மாண்பரப்பா யெழிலானசாத்திரத்தை
ப்பாராமற்றான், அல்லல்படுந்துயாமதுவருமையாலே வன்புடனே
பூசைபெடுப்பதற்கு, தொல்லையெனுஞ்சாத்திரத்தை முன்பின்னாக
சேராமல்பாடிவைத்தார்சித்தர்பாவும், கல்லுதெய்வம்பேசுமென்று
கைபெடுத்து காசினியில்கதையுரைத்தகாட்சிபாமே. ௨௬௭

காட்சியாம்கனகமென்றபொருளையப்பா காசினியில்வெகுபேர் கள்காண்பதற்கு, தாட்சியில்லாசாத்திரங்கள்கண்டாராய் தந்தமொழி தலைமாறிக்கையுமாறி, மாட்சியுடன்கோர்வையென்ற சாத்திரத்தை மார்க்கமுடன்காணமல்மயங்கினார்கள் ஆட்சிபந்தம்வெகுநூல்கள்சொன்னாரண்டு வப்பனே குருநூல்தான்பாரார்தானே. உகூஅ

பாராமல்மான்பரெல்லாம்பதியுங்கெட்டுபாங்கானசாத்திரத்தின் முறையுங்கெட்டு, நேரேதான்சாத்திரத்தைவிட்டகற்றி நேர்மையுடன்மதியூன்றியாராமற்றான், பூராபமானதொருரிஷிகள் நூலில் புகன்றிட்டமர்மமதையறியாமற்றான், சாராயமானதொருவஸ்துதன்னை சாங்கமுடன்கற்பமென்றுகொண்டிட்டாரே உகூகூ

கொண்டாரேலாகிரிகளருந்தியல்லோ கோடானகோடி நூல்கள் மறைந்திட்டார்கள், விண்டதொருசாத்திரத்தை வினயங்கொண்டு வீண்காலம்போக்கியல்லோ மடிந்திட்டார்கள், தண்டனைபாஞ்சாபமதுவுள்ளுமாகி தாரணியில்வெகுபேர்கள்சமைந்திட்டார்கள், சண்டமாருதம்போலேசத்தகாண்டம் சாற்றினேன்போக ரேழாயிரமுங்காணே. உஎ0

புலிப்பாணிக்குபோகர் மறுபடியும்புத்திகூறல்

காணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு, தோணவேபூசைபெடுக்கும்போது சுந்தானேயுந்தனுக்குபயமுண்டாகும், வேணமொருசித்துமுனிரிஷிகள்தாமும் வேதாந்தத்தாயினதுகடாட்சத்தாலே, பூணவேவேஷமது மாறமல்கொண்டு புகழானமுன்னிற்பார்பிரம்மையாரே. உஎக

பாரேதான்வேஷமதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானகபாலமதையேந்திகொண்டு, நேரேதான்முன்னாகவந்துநின்று நேர்மையுடனுங்காரசெர்ச்சிப்போடும், ஆரோதான்பூசைரயெடுக்கவல்லான் வாண்பிள்ளைநீதானேயென்றுகூறி, தேரோடும்சத்தமனகிரிச்சிபோலும் வேற்றமுடன்சத்தமதுகேட்குப்பாரே. உஎஉ

கேட்டுமேசித்தமுனியசரீர்வாக்கு கெவனமுடன்கேட்டதுவுமுந்தமக்கு, ஆட்களில்லாவனந்தனிலேயிந்தவோசை வப்பனேவதிசயங்கள்காணுமென்று, நிட்கமுடன்தலையெடுத்தப்பார்க்கும்போது நிலையானகருப்பண்ணர்சாமிபோலே, வீட்கமுடன்முன்னிற்ககண்டபோது வித்தகனேபயந்தொடுங்கிசாய்வார்தானே. உஎங

சாவாரேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் சட்டமுடன்கோ னென்றவேஷத்தோடும், ஆவதுபோல்மகமேருதன்னைப்போலேவப்

பனேஉடல்மதுகொண்டுமல்லோ, வேவனுடன்சவுக்காரவழலையாலே வேதாந்தத்தாயினதவருஷினுலேமேவலுடன்நடுக்கமதுபலமூண்டா யபேதினியில்வெருமாண்பர்மடிந்தார்தாமே. ௨௭௪

வைபகத்துமாண்பர் பூநீறெடுக்கும்போது கருஞ்சாரையி னபாயத்தை போகர் புலிப்பாணிக்குபதேசித்தல்.

தானனபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலி ப்பாணிமைந்தாகேளு, கோனனபெனதைபர்காலாங்கிநாதர் கொற்ற வனுரெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி,பானனவைபகத்துமாண்பரெல்லாம் பாராமல்பூநீறினபாயந்தன்னை, மோனனமௌனமென்ற மதியினத் தால்மூதிலகில்சாபத்தால்மடிந்தார்தாமே. ௨௭௫

மடிந்தாரேவன்போடுங்கூடியல்லோ மகத்தானமேன்மக்களிரு வர்கூடி,அடிந்தமொருபூநீறைபெடுப்பதற்கு துப்புறவாய்மனதுவந்து மாண்பர்தாமும், விடிந்தமொருநாழிகைபிலஜாமந்தன்னில் விடுபட்டு வனுந்திரத்திலிருவர்தாமும், முடிந்தமொருமுப்பூவைக்காண்பதற்கு முயற்சியுடன்பூமிவளஞ்சென்றிட்டாரே. ௨௭௬

சென்றாரேவனந்தனிலேயிருவர்தாமும்சிறப்புடனேபூநீறையெ டுக்கும்போது, அன்றறிந்தகரிஞ்சாரைசற்பந்தானும் வப்பனேபூநீற் றைபெடுக்கவந்து, நின்றிருந்தசிவயோகிமாண்பர்தம்மை நெடுந்தூரந் தான்துரத்திவருகும்போது,குன்றனமலைபோலேவிருட்சமப்பா கூறு னவிருட்சமதிலேறிட்டாரே. ௨௭௭

ஏறினதோர்மாண்பர்தம்மைகண்டபோது பெழிலானசற்பமது விருட்சந்தன்னில், சீறியேதான்கண்டுசினந்துமேதான் தீர்க்கமுடன் சிவயோகியிருவர்தம்மை, மீறியேதீண்டுதற்குவிடமுங்கொண்டு மிக் கானமானிடரைக்காணும்போது, தூறியசிவயோகியிருவர்தாமும் துப்புறவாயப்பதனலேயிட்டாரே. ௨௭௮

எய்பவேசற்பமதுசிரசிற்பட்டு பெழிலானசற்பமதுமடிந்துதங் கே, பையவேசிவயோகிமாண்பர்தாமும் பார்த்துமேசர்ப்பமதுமடிந்த தென்று, தய்யநல்லவிருட்சமதைவிட்டிறங்கி தூயதானவடிமட்டும் வருகும்போது,வெய்யதொருவதிசயங்களென்னசொல்வேன்வேதாந் தத்தாயினுடயகிருமைகேளே. ௨௭௯

இறந்துபோனகருஞ்சாரையை மற்றொருகருஞ்சாரை மூலிகையாலெழுப்புதல்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமகனேவாமைந்தா கீர்த்தியுள்ளமகிமையது மென்னசொல்வேன், ஆளப்பாசிவயோகியிருவர்தாமும் வப்பனேபூ

வெடுத்தவண்மைதன்னை, மாளப்பாபூவெடுக்குங்காலத்தன்னில் மகத்தானகுருஞ்சானைகண்டுமல்லோ, மீளப்பாபோகாமலிருப்பதற்கு மீட்சியுடன்தந்திரங்கள்செய்யலாச்சே. ௨௮௦

தந்திரமாமூலியுடமகிமைதன்னை சதகோடிசூரியருங் கண்டதில்லை, விந்தையுள்ளசித்தராதிருக்கூத்தப்பா விண்ணுலகுமண்ணுலகுங்கண்கொள்ளாட, சிந்தையுடனிருமனதுமொன்றதாகி சிறப்புடனேபூவழலையெடுக்கும்போது, வந்ததல்லோகுருஞ்சானை காலந்தானும் வளமையுள்ளமகிமையதுபுதுமைதானே. ௨௮௧

புதுமையாம்சர்ப்பமதுவென்றசொல்வேன் புகழாகமூலிதன்னைமனதுவந்து, கதமையுடன்கானகத்தில்சென்றுமல்லோ கடிதானமலைகுகைகள்தான்கடந்து, மெதுவானசஞ்சீவிமூலிதானும் மேன்மையுடன்வாய்தனிலேகௌவிக்கொண்டு, பதுமமென்றசர்ப்பமதுவிருக்கும்ஸ்தானம் பான்மையுடன்வந்தல்லோநிற்கலாச்சே. ௨௮௨

நிற்கின்றமறுசர்ப்பந்தன்னைக்கண்டு நீதியுடன்சிவமாண்பரிருவர்தாமும், அற்பமென்றுநினையாமல் வாலோசித்து அறிவுள்ளசர்ப்பமதைகண்ணிற்கண்டு, துப்புரவாபெற்றதொருசர்ப்பந்தன்னை துணிவுகொண்டுமூலிதன்னைமணங்கள்வீச, சொற்பெரியசர்ப்பமதுவுயிருண்டாக்கிசோருமலெழுந்திருக்கக்கண்டிட்டாரே. ௨௮௩

கண்டாரேசர்ப்பமதுமூலிதன்னால் கைலாசஞ்சென்றதொருசர்ப்பந்தன்னை, பண்டுளவமாலையணிகிருஷ்ணன்கொண்ட பாங்கானமூலியதுவிஷமூலிதானும், தொண்டல்லோதான்கொடுத்துவுயிருண்டாக்கி கூட்டுறலாயழைத்துகொண்டு சென்றநேர்மை, சண்டமாருதம்போலேயிருவர்மாணவர் சட்டமுடன்பிரமித்துதிகைத்திட்டாரே. ()

திகைத்துமேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் தீர்க்கமுடன்மனஞ்சோர்ந்துநிற்கும்போது, புகையடர்ந்தவனந்தனிலேசர்ப்பந்தானும் புகட்சியுடன் முன்னிறந்தசர்ப்பங்கூட்டி, பகைபோன்ற சிவமாண்பரிருவர்காணபாங்குடனேகானகத்தைச்சென்றவண்ணம், தகைமையுடன்சர்ப்பமதுகொண்டுசெல்ல நாட்சியுடன்சிவமாண்பர்பார்த்திட்டாரே.

பார்த்துமேசர்ப்பமதுசென்றதென்று பாங்குடனேசிவமாண்பரிருவர்தாமும், கீர்த்தியுள்ளமூலிகைதானென்றறிந்து நேர்மையுடன்சிவமாண்பர்மனதிலெண்ணி, பூர்த்தியுடனிருக்கப்பயந்தானுந்தேடா புகழானவடிவாசமாத்திற்றானும், கார்த்திருந்துமூலிதன்னைக்கையிற்றுனும்கவனமுடன்னெடுத்தவதாரண்ணினாரே. ௨௮௬

சிவமாண்பரிருவருஞ்சர்ப்பத்தின்மூலியெடுத்து துன்பப்படுத்தல்,

கன்னியேசர்ப்பமது சென்றபின்பு காதாந்தத்தாயாரைமனதி
லெண்ணி, குன்னிமேமனதுவந்துருக்கவாடி கூராளமூலிதனையெ
டுக்கவல்லோ, வண்ணமுடன்சிவமாண்பரிருவருந்தான் வளமையுடன்
வுறவுகொண்டாடிக்கூடி, திண்மையுடன்மூலிதனையொருதோமூன்றான்
துப்புரவாய்த்தானெடுக்கக்கண்டிட்டேனே. ௨௮௭

கண்டேனேசிவமாண்பர் மூலிதன்னை கரந்தனிலேமூலிதனைத்
தொட்டபோது, அண்டர்பிரான்மகிமையது யென்னசொல்வேன்
ஆகாகாவைய்யகத்தில்யார்தான்கண்டார், சண்டமாருதம்போலேசர்ப்
பந்தானும் சட்டமுடன்மூலிதனைவைத்தநேர்மை, தண்டகம்போலடி
யேனுங்கண்டுபேங்கி சட்டமுடன்மகிமைதனைப்பார்த்திட்டேனே. ()

பார்த்தேனேசிவமாண்பரொருவன்தானும் பண்பானமூலிதனைக்
கரத்திற்றானும், நேர்த்தியுள்ளமூலிதனையென்றபம்பி நேர்மையுடன்
கரந்தனிலேயெடுக்கும்போது, பூர்த்தியுள்ளமூலியது யென்னசொல்
வேன் புகழானவஞ்சனமாம்மூலிதானும், ஆர்த்தியுடன்சிவமாண்பர்
தோழன்றன்னை வப்பனேயிருக்கவது பார்த்திட்டேனே. ௨௮௯

பார்த்தேனேமூலியதுமகிமைதன்னை பான்மையுடன்பிரம்மித்து
பேங்கும்போது, தீர்க்கமுடன்மூலியது வளத்திற்றானும் தீர்க்கமுட
ன்சிவமாண்பர்கரத்தைப்பற்றி நேர்த்தியுடன்மூலியது தன்னைத்தா
னும்நேரானவனந்தனிலே யிழுக்கும்நேர்மை, பூர்த்தியுடன்யான்கண்
டுதிடுக்கிட்டேங்கி புகழாகக்குளிகைகொண்டு வந்திட்டேனே.

வந்தேனேகல்லாலின் மரத்தின்மேலில் வளமையுடன்குளிகை
கொண்டுநிற்கும்போது அந்தமுள்ளசிவமாண்பர்தன்னைத்தானும்வதி
தம்மை சிறப்புடனேதானிழுக்கும் வண்மைமார்க்கம் தந்திரமாமூலி
யதுதசியமுனி தன்மையுடன்மகிமையதுகூறுவேனே. ௨௯௧

கூறுவேன்புலிப்பாணி புனிதவானே குவலயத்தில் சித்தமுனி
யாரோனுந்தான், சிறுகின்றசர்ப்பத்தின் சற்பமூலிசிருவலகில்கண்டவர்
களெவர்தானுண்டு தேறுபுகழ்பதினெண்பேர் நவகோடிதாமும்தேச
மதில்வெகுமகிமை, பூண்டாரல்லோ மாறுடையாகூறுஞ்சாரைசர்ப்ப
மூலிமாநிலத்தில்கண்டவர்களில்லைதாமே. ௨௯௨

இல்லையேசித்தர்களுன்வணக்கங்கூறார் எழிலானசாத்திரத்தை
தானுங்காணார், தொல்லையெனும்வனமூலிவிஷத்தைக்காணார் தொட்ட
தொருகிட்டமாக்கமலிகண்டார், அல்லல்வினை தானதுக்கும்வசியமூலி
யவனிதனில்வெகுசித்தர்கண்டாருண்டு, சொல்லியமைநிரிந்தாலுமிந்த
மூலிருவலபத்தில்கிட்டாதுகிட்டாதன்றே. உகூங

கிட்டாதுவென்றதொருமூலிதானும் கீர்த்தியுள்ளசிவமாண்பர்
தன்னையல்லோ, எட்டாதபொருள்தேடிப்போனதாலே எழிலானசிவ
மாண்பர்தானுமங்கே, சட்டமுடன்பணிவுயநம்பியுழுதவர்போல் சாங்
கமுடன்மூலிபதனினையமாச்சு, விட்டகுறையிருந்ததனால்வாய்க்கும்
பாரு விண்ணுடர்மன்னுடர்தானார்தாமே. உகூச

தானபதாப்புயத்தைக்கண்டாலல்லவோ தாக்கானவசிமூலிவாய்
க்கும்பாரு, மானசிவமாண்பர்மூலிகொண்டு மகத்தானகானகத்தை
ச்செல்லும்போது, பானைபாம்பதுதான்சென்றபாதை பாங்கானபடு
ம்பாதையென்றே யெண்ணி, கோனை குருதனையேமனதிலுன்னி
சொற்பவனர்மோசமென்றுநினைத்திட்டாரே. உகூரு

மோசமதுவந்ததென்றுமனதிலெண்ணி முனையானசிவமாண்ப
ரேதுசெய்தார், பாசமுடன்கைதனிலேயிருந்தமூலி பட்சமுடன்பூமி
தனிலுதறிட்டாரே, நாகமதுகொண்டதொருமூலிதானும் நற்கமலகர
ந்தனிலேவிழாமற்றானும், விசலுடன்மூலிபதுகாத்தைப்பற்றி விருப்
பமுடன்கானகத்திலிழுக்கலாச்சே. உகூசு

ஆச்சப்பாமூலிபதுயிழுக்கும்போது வப்பனேகூடிருந்தோமு
ன்றனும், மூச்சுடனேயவர்காத்ததையிவருங்கூடி முனையாகத்தானிழு
க்கப்பார்த்தேன்யானும், கூச்சலுடனுருவருமேகுய்யோவென்று கூர்
மையுடன்மனதுவந்துயெண்ணங்கொண்டு, பாச்சலுடன்கரமிரத்த
வாளால்தாமும் பான்மையுடன்கரமதனைத்துணித்தார்பாரே. உகூஎ

பாரேதான்கரமதுவுந்துணிக்கபோது பாங்குடனேமூலியுடன்கா
னகத்தில், நேரேதான்கரத்தையேமூலிதானும் நேர்மையுடன்தானி
ழுத்துப்போகக்கண்டேன், சீரானசிவமாண்பரிருவர்தாமும் சிறப்புட
னேமறுபடியும்பதிதிரும்பி, கூரானபூவழுங்காய்க்குமார்க்கம் குறிப்
புடனேவந்துமல்லோயமர்ந்திட்டாரே. உகூஅ

கருஞ்சாரைமூலிபால் மூப்பூளடுக்கப்போனசிவமாண்பர்
கரமிழந்துமறுபடியும்குரு வருளால்வழலையெடுத்தல்.

அமர்ந்தாரேசிவமாண்பரிருவர்தாமும் வப்பனேபுலிப்பாணிமை
ந்தாகேளு, சுமர்ந்தொருவிருட்சமதில்யின்னுமாண்பர் சுந்தரனே
மறுபடியும்பேய்கிவந்து, சமர்த்துடனேபூவழலையெடுப்பதற்கு சட்ட
முடன்குருசொன்னநீதிபோல, தமர்த்திடாவண்ணமுடன்புனிதவான்
கள் சட்டமுடன்தரனெடுத்தார்புண்பாமே. உ௯௯

மூலியாலிழந்தகரத்தைசர்ப்பம் தன்னுயிர்மத்திலிருக்கும்
குருவாகியசித்துவுக்குகாண்பித்தல்.

புண்ணியராம் புலிப்பாணிமைந்தாகேளு புராமானசிவமாண்பர்
கரத்தைபல்லோ,வண்ணமுடன்சர்ப்பமதுமனதுவந்து வளமையுடன்
தன்தேவன் குருநாதர்க்கு, திண்ணமுடன்காந்தலையேகாட்டவென்று
தீர்க்கமுடன்வாயுதனிலேகௌவியல்லோ, எண்ணரியநற்பொருளே
யெந்தன்நாதா வெழிலானகானகத்தின்வளமைகேளே. ௩00

சர்ப்பம்குருவுக்குசரம்வந்த விசேடமுறைத்தல்.

கேட்கவென்றாலடியேனுங்கானகத்தில் கீர்த்தியுடனன்பெண்
ணாய்தானிருந்தோம், மீட்கமுடன்பிரைதேடிபோகும்போது மிக்சா
னகானகத்தில்யாம்திரிந்தோம், நாட்சமுடன்பாலையென்றவனத்தில்
நாங்கள் சுக்கமேசித்தெளிவேபோகும்போது, ஆட்கள்விட்டுவொ
ருவரையும்பிரிந்துமல்லோ வையகனேகல்லாலமரங்கண்டோமே. ௩0௧

கண்டோமேசிவசித்தமாண்பர்தம்மை கைலாசநாதரைப்போல்
வேஷங்கொண்டு, உண்டானபொருள்தேடிகற்பமுன்ன வுத்தமரோ
யிருவர்தமைக்கண்டேன்பாலும், விட்டதொருவழலையென்ற மூப்பூ
தன்னை விருப்பமுடனெடுக்கவந்தமாண்பர்தம்மை, சண்டமாருதம்
போலேதூரத்தியாலும் சாங்கமுடன்சிறலதசிரினேனே. ௩0௨

சிறியேயோடுகையில்மாண்பர்தாமும் சிறப்பானகல்லாலின்மரத்
தின்மேலில், பீறியேபெண்ணைக்கண்டுபயங்கொடுங்கி பீனாகமரத்தின்
மேலேநின்றார், வீரியமாயப்பாலையெந்தனைத்தான் விட்டல்லோ
கொண்டுமேனிதைத்துபோட்டார், இரியென்றுகஞ்சமூலி தன்னைத்
தானும் கிருபையுடன்யெந்தனுக்குக்கொடுக்கலாச்சே. ௩0௩

கொடுக்கவேயென்சேனைபிணையிசொல்லாண்டு கொப்பெனவேவநானி
றந்தபாவனத்தை, அடுத்தமேகண்டல்லோவாலோசித்து ஐயனே
குருமூலிதேடிவந்து, படுத்திருந்தயெந்தன்முன்வந்துநின்று பாங்கா

னமூலிதனைமுகத்தில்வைக்க, எடுத்தலையில்வில்லறுந்தாணிபோலே நாதலைவுயிர்கொண்டுவந்திட்டேனே. ௬௦௪

வந்தேனென்பிணையுங்கூடியல்லோகளமானமாம்விட்டுவந்த போது, சிங்கணையாய்மூலிதனைவிட்டகற்றி சிறியோராமிருவர்வந்தபின்பு, பந்தமுள்ளசிவமான்பரிருவர்தாமும் பட்சமுடன்கல்லாவின்மாத்தைவிட்டு, சந்தோஷமாகியல்லோயிறங்கியாண்பர் சட்டமுடன்மூலிதனைத்தொட்டிட்டாரே. ௬௦௫

தொட்டிட்டமூலியறியெந்தனுதாதுடர்ந்துமேகைதனையேபற்றியல்லோ, விட்டுவிடாதவர்காத்தைப்பிடித்துமல்லோவிருனாமிருக்குங்கானகத்தில், சட்டமுடன்காந்தனையேபற்றியல்லோ சாங்கமுடன்றுனிழுக்குங்காலந்தன்னில், விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால் வீரமுடன்விரல்தனைதுண்டிட்டாரே. ௬௦௬

துண்டிடவேசாமதுவுமெந்தன்பக்கல் தப்புரவாய்விஷமூலியேகத்தாலே, கண்டிதமாம்பவர்செய்தபாவத்தாலே சர்த்தாவேகாமதுவும்வந்துமென்று, திண்டிரைசூழ்வையகத்தில்சமாதிபூண்ட திராளானமெந்தன்குருநீர்க்கநாதா, கொண்டுவந்தேனுந்தமக்குசாட்சியாக கொற்றவனேகதியென்னவென்னலாச்சே. ௬௦௭

வனத்துரிஷியார் பாம்புக்குயிர்தவகூறல்.

பார்ச்சென்றுசொல்லுகையில்ரிஷியார்தாமும் அங்ஙனவேசர்ப்பமதுக்கோர்துவார்பார், மூச்சடங்கியிருந்ததொருசர்ப்பந்தன்னை முசியாமனுயிர்மூலிதான்கொடுத்து, பாச்சலுடன்கானகத்தில்பின்னுமல்லோ பட்சமுடனிருபேருந்வந்திட்டார்கள், ஆச்சரியமானதொரு விஷமூலிதன்னால் வப்பனைபிழைத்ததுவுமருமைதானே. ௬௦௮

தானானசர்க்குருவின்கடாட்சத்தாலும் தாக்கானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும், கோனனமகதேவர்கிருபையாலும் கூர்மையுடன் பிழைத்ததுவும்புண்ணியந்தான், தேனனசிவமான்பன்காமறிந்து நீர்க்கமுடன்வந்ததுவும்பாவமாச்சே, மானனபாவத்துக்கிடங்கொடாமல் மகத்தானசாபமதைநீக்குவீரே. ௬௦௯

நீக்கினால்வெகுகோடிபுண்ணியந்தான் நிட்களங்கமானதொரு மான்பருக்கு, ஆக்கமுடன்கரந்தனையேயொட்டிக்கொள்ளவப்பனே மூலிபதுகொண்டுவந்து, நோக்கமுடன்றானகொடுத்து வனுப்பினுக் கால்நொடித்தானவிரலதுவும்கிருட்சந்தன்னில்பாக்களவுபிறந்ததொரு கதையைப்போலே பாங்கானவிரலதுவும்வோட்டும்பாரே. ௬௰

ஓட்டுமேபின்னுமந்த மான்பர்தாமும் ஒகோகோவழலைதனைத்
தானெனிக்க, கிட்டியேபமறுபடியுங்வருவாரங்கேகிழ்ராவிரலறவுமவ
ரைக்கண்டு,எட்டியேதான்தாத்திசையிலெட்டிபெழிலானவங்கமது
பங்கம்நீக்கி, சட்டியேசிவமாங்பர்தானுமப்பா சொஸ்தமுடன்காங்
கொண்டுவாழ்குவாரே. ௯௧௧

வாழ்ந்தாலேதங்தமக்குமோட்சமுண்டு வளமானகீர்த்திபதவி
கமுண்டு, ஆழ்ந்ததொருவார்த்தைக்குக்குறைவில்லாமல் அங்ஙனவே
மூலியதுஆராய்ந்தல்லோ, தாழ்ந்துமேகுருபாதம்வாக்குசப்பி தான
டைந்தால்குருவுக்குபாவமென்று, சூழ்ந்துமேகுருவுரைத்தவாக்கு
போலே சூட்சமுடன்செப்பவல்லேலோமென்னலாச்சே. ௯௧௨

தாம்பிரகற்பச்சிவலிங்கமானது.

எண்ணவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் யெளிதானபுலி
ப்பாணிமகனேபாரு, வண்ணமுடன்காலாங்கிநுபையாலே வளமை
யுடன்லோகபதியெல்லாங்காண, திண்ணமுடன்குளிகைபது பூண்டு
கொண்டு தீர்க்கமுடன்சினபதிசென்றேன்யானும், அண்ணலெனும்
பதாம்புயத்தையானுங்கண்டு வப்பனேகாலாங்கிவரம்பெற்றேனே. ()

பெற்றதொருவரத்தினாலனேகம்பெற்று போனபேரின்பவீட
திங்கு, கற்றதொருசிவயோகிதவக்கியானி கைலாசசட்டமுனிநாதர்
கூட்டம், சற்றுமுள்ளதிருமூலவர்க்கத்தோரும் சுந்தரானந்தரோடு
ரோமர்தானும், மற்றுமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் மகிட்சியுடன்
மலைதனிலேபார்த்திட்டேனே. ௯௧௪

பார்த்தேனேயவரவர்கள்செய்தநூலைபாங்கானசமாதிமுகம்தின்று
கொண்டு, சேர்த்தியுள்ளபெருநூலாங்கிரந்தங்கோடி கெடிதானவிரி
நூலுஞ்சுருக்கங்கோடி, பூர்த்தியுடனவரவர்க்குபிதவுகூறி புகழான
சாத்திரத்தைக்கையிற்பற்றி, தீர்த்தமுடன்சிவலிங்கபதிபிற்சென்று
சிற்பரனேநால்களையாம்பூசித்தேனே. ௯௧௫

பூசித்தேனதிதமென்றநாள்கள்தம்மை புகழானசினபதிமாண்
பருக்கு, வாசித்தேன்சங்தேகந்தெளிவுநீங்கி வாகுடனேகருவிதா
ணுதிபந்தம், நேசித்தேன்சினபதிபெண்களைத்தாள் கெடிதானசாத்
திரத்தின்மார்க்கங்கண்டு, ஆசித்தேனெடுங்காலமங்கிருந்தேன் வப்ப
னேகுளிகைகொண்டுபறந்திட்டேனே. ௯௧௬

போகர்புவனகிரியில் உச்சிலிங்கத்தேனென்னும் சிறகுடையசெந்தேனைக்கண்டது.

பறந்தேனே குளிகையதுபூண்டுகொண்டு பாங்கானஇமயகிரிமேற் கேயப்பா, சிறந்ததொருபுவனமென்றகிரியில்யானும் சிற்பரனே குளிகைவிட்டிறங்கிபேதான், நிறைந்ததொருகுகைதனிலேசென்றேன் யானும் நெடிதானதேவரிஷிகோடாகோடி, குறைந்ததொருகணக் கதுவும்லக்கோயில்லை கோடானகோடிசித்துமுனிகண்டேனே ()

கண்டதொருசித்துமுனிசிஷியர்தாமும் கைலாசபுவனகிரிதன் னிற்றானும், அண்டமுடிபோகாமல்யாகஞ்செய்து வப்பனே தானிருக் குங்காலந்தன்னில்,தண்டறிகமானதொருகானகத்தில்தாட்டிகமுள்ள தொருசெந்தேனப்பா,சண்டமாருதம்போலேரெக்கைகொண்டு சட்ட முடனிறங்கிநிற்கப்பார்த்திட்டேனே. ௯௧௮

பார்த்தேனேபுவனகிரி சிகரந்தன்னில் பாங்கானசெந்தேனின் கொரேந்தன்னை, தீர்த்தமுடன்சிகரம்விட்டுமேலேகோக்கி திகழான கொடிமுனையைப்பற்றினின்று, வேர்த்துடலம்விஷமதுவுந்தலைகொ ண்டேறி மிக்கானசிகரமென்றசெம்புதன்னை, ஆர்த்துமேதானேக்கி கொட்டும்போது வழகானசெம்பதுவும்வுருகிப்போச்சே. ௯௧௯

உருக்கியேசெம்பதுவும்மலையோரத்தில் வுத்தமனேபாய்ந்துமல் லேலிங்கமாச்சு, மெருகானலிங்கமதுசெம்புமாகி மேன்மையுள்ள சமாதியென்றபீடமாச்சு, திருவானபீடமதுசித்தர்கண்டு தீரமுடன் சிவலிங்கமென்றுசொல்லி,பருவமுடனமாவாசைகாலந்தன்னில்பட்ச மதுகுருபூசைசெய்வார்தானே. ௯௨௦

தானானபூசையதுசெய்யும்போது தாக்கானசிவலிங்கந்தன்னில் நின்று,தேனானஜலமதுவுமுத்துபோலே தேற்றமுடன்சிவலிங்கந்தன் னிற்பொங்கி, கோனானவிஷமதுவும்பொங்கியல்லோ கொப்பெனவே ஜலமதுவாய்சுத்திநிற்கும்,பானானஜலமதனையெடுத்துசித்தர் பாங்குட னேசீசாவிலடைப்பார்பாரே. ௯௨௧

பாரேதான்ஜலமதனையெடுத்துமல்லோ பாங்கானசெம்பதனையு ருக்கிக்கொண்டு, நேரேதானாயிரமாங்களஞ்சிதானும் நேர்மையுடன் தானுருவங்காலந்தன்னில்,சேரேதானுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா சேர் வைகண்டுவிஷநீரைவார்க்குவார்பார்,கூரேதானாயிரத்துக்கோர்களஞ்ச கொடுத்துமிவ்வுருக்கியல்லோவெயிப்பார்காணே. ௯௨௨

காணவேபாயிரத்துவெட்டுமோற்று கனமானதேவேந்திரன்தங்க
கமாச்சு, பூணவேதங்கமதுபிறவித்தங்கம் புகழானசித்துமுனிவழங்
குந்தங்கம், வேணவேபூசைக்குவுதவுந்தங்கம் வேறுபடாத்தங்கமது
சுயம்புத்தங்கம், நீணவேகைலாசநாதர்தாமும் நீதியுடன்வீற்றிருக்
கும் பீடந்தானே. ௯௨௩

பீடமாமாயிரங்கண்ணிந்திரர்க்கு பேரானவாசனத்தின்தங்கமா
கும், கூடகோபுரந்தனக்குரிசாத்தங்கம் குவலயத்தில்மாண்பர்களுங்
காணுத்தங்கம், மாடமாளிகைநெருங்கும் மன்னர்தாமும்மார்க்கமுட
னுதீனத்தங்கமாகும், தேடரியநாதாக்கள்ரிஷிகள்தேவர் தோற்றமு
டன்கண்டதொருதங்கமாமே. ௯௨௪

தங்கமாம்புவனகிரிதன்னில்நின்று தாக்கானவிருபீறிவந்ததங்கம்
லிங்கமாம்சமாதியென்றபீடந்தன்னில், நீட்களங்கமானவந்ததங்கமா
ச்சு, புங்கசித்திவெட்டுடனேபிறந்ததங்கம் புகழானநாதாக்கள்வசிக்
குந்தங்கம், பங்கமிலாத்தங்கமது பாரில்மாண்பர்பார்க்காதபிறவியெ
ன்றதங்கமாச்சே. ௯௨௫

பாஷாணகற்பம்.

ஆச்சப்பாபின்ன மொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனேபுலிப்
பாணிசுகுணமாரா, பாச்சலென்றபாஷாணகற்பஞ்சொல்வேன் பாரு
லகில்நாதாக்கள்சொன்னதில்லை, நீச்சுடையசர்ப்பமதுதான்பிடித்து நீ
மகனேபாஷாணங்களஞ்சிகொண்டு, மூச்சுடனேசர்ப்பமதுதானிருக்க
முனியானபாஷாணந்தன்னைவாங்கே ௯௨௬

வாங்கியேஅரவத்தின் வாயில்தன்னில் வளமானபாஷாணங்கள
ஞ்சிதன்னை, தூக்கியேதிரியாமல்மைந்தாபாரு தப்புரவாய்வாயில்வை
த்துதைத்துப்போடு, ஏங்கியேபோகாமல்பாண்டந்தன்னில் பெழிலா
கந்தானடைத்துவாரமிட்டு, தூங்கியேபோகாமல் மேலுமூடி வுத்தம
னேபதனமதுநாள்தானெட்டே. ௯௨௭

எட்டானநாளதுவுஞ்சென்றபின்பு வெளிதானபாண்டமதைதிற
ந்துமைந்தா, கட்டான அரவத்தின்வாயைத்தானும் கடுகெனவேதான
விழ்த்துபார்க்கும்போது, இட்டமுடனரவமதுசிவன்செத்து தீர்க்க
முடனுயிரதுவும்சற்றேநிற்கும், சட்டமுடன்பாஷாணந்தன்னையெடுத்து
சாங்கமுடன்பாம்புக்குப்பாலைவாரே. ௯௨௮

வார்க்கையிலே பரவமதுவுயிருண்டாகி வளமான அரவமதுவள
யேசெல்லும், பார்க்கையிலேபாஷாணம் விஷந்தானேறிபாங்கானதா

யகற்புமாச்சதப்பா, தீர்க்கமுடன்பாஷாணந்தனையெடுத்து தினையள வுவாகவல்லோ மண்டலந்தான், எற்கையிலேமண்டலமூன்றுகொ ண்டால் பெழிலானகாயமதுயிருகும்பாரே. ௯௨௯

அருகுமேபாஷாணகற்பத்தாலே பெழிலானகற்பமதுகொண்ட பேர்க்கு, குறுகியேதேகமதுவயிரம்போலாம் குவலயத்தில்சித்தமு னிதம்மைப்போலே, அறுவதுவும்மிகவாகி புத்தியுண்டாய் அவனி யிலேயீயுமொருசித்தனுவாய், நறுவலென்றதிரைநரையுமற்றுப்போ கும் நாதாந்தசித்தொளிவு நீதியுமாச்சே. ௯௩௦

சித்தானசித்தமுனிரிஷிகளெல்லாம் தேசமதில்பலபலவாய்நூல் நன்கூறி, முத்தானபாஷாணகற்பஞ்சொல்ல மூதுலகில்மறைத்துவை த்தார்சித்தரெல்லாம், சத்தசாகரங்கடந்துகுளிகைபூண்டுசாயுச்சியப தவிதனைக்காணவென்று, புத்தியுடன்காலாங்கிநான்பணிந்து புகழா னகற்பமதைக்கூறிட்டேனே. ௯௩௧

கூறினேன்கற்பமதைக் கொண்டபேர்க்கு குவலயத்தில்நெடுங் காலமிருக்கலாகும், மாறிட்டமேனியதுதங்கம்போலாம் மகத்தான வாசியதுமேல்நோக்காது, நின்றிட்டமேனியதுதவளம்போலாம் நிட் களங்கவாசியதுமேலோடாது, வீறிட்டுவார்த்தையது மொழிசொன் னாலும்வீணாகிதேகமதுகுன்றாதன்றே. ௯௩௨

ஆமைகற்பம்.

அன்றானபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு வப்பனேசொல்லுகிறேனு ந்தமக்கு, குன்றானமலையேறிகுகைகடந்துகூரானசுவர்ணகிரிபதியைபார் ந்து, வென்றிடவேகுளிகையதுபூண்டுகொண்டு வீறானசிகரமென்ற பதியைக்கண்டேன், தென்றிசையில்தட்சணாமூர்த்திநாயன் தோற்ற முடன்கண்டதொருகூர்மந்தானே. ௯௩௩

திரேதாயுகப்பிரளயத்தில்தட்சணாமூர்த்திநாயன்மைந்தனைவிழுங்கிய கூர்மத்தை சுவர்ணகிரியில் போகர்கண்டது.

தானானகூர்மமதுதன்னைக்கண்டேன் தாக்கானதிரேதாயினுகத் திலப்பா, மானானபிரளயங்கள்வந்தபோது மகத்தானகூர்மமதுமலையி ற்சென்று, தேனானமனோன்மணியாளிருக்குப்பீடம் தெரிசனமேசெ ய்வதற்குமனதிலுன்னி, பானானபார்லோகப் பிரளயத்தில் பட்சமு டன்கூர்மமதுவந்ததாச்சே. ௯௩௪

வந்ததொருகூர்மமதைக்கண்டேன்பாலும் வளம்பெரியசுவர்ண கிரிமலையிலப்பா, அந்தமுடன்மலையைவிட்டுக் கீழிறங்கிவப்பனேகனே வருகேசென்றேன்பாலும், சிந்தனையாய்மனதுவந்துபடியிறங்கி சித்

சனைத்தெரிசிக்கதியானங்கொண்டு, சந்தோஷமாகியல்லோகனைபோ
ரத்தில் சட்டமுடனிறங்கையிலேகண்டிட்டேனே ௧௧௫

சனையில்கூர்மம் போகரைக்கண்டது.

கண்டவுடன்கூர்மமதுபெலனைப்பணிந்து கைலாசநாதசென்றதா
ள்பணிந்து, தெண்டமுடன்பதாம்புயத்தைப்பணிந்துபோற்றி தெளி
வாகசுனைவெளிமேலேநின்று, அண்டர்பிரானெந்தனையுங் காணவந்த
வன்பானபோகரிஷிநாதரேகேளும், அண்டரிகமாகவல்லோ தட்சனுப
ன்துட்புராவாட்சாபமதுதந்திட்டாரே. ௧௧௬

தந்ததொருசாபத்தால் திரேதாயுகத்தில் சட்டமுடன்பிரளயத்
தில்வந்தேனிங்கே, அந்தமுடன்நெடுங்காலஞ்சுனையில்பானும் வன்பு
டனேவாசமதுசெய்திருந்தேன், சித்ததொருசுவர்ணகிரிசுனையில்தா
னும் சிறப்பானசித்துமுனிவந்ததில்லை, விந்தையுடனெந்தனுக்குசா
பந்தீர்க்க விட்டகுறையிருந்ததினால் வந்தீர்பாரே. ௧௧௭

பாரேதான்காலாங்கிநாதபாதா பட்சமுடனெந்தன்மேல்கிருபை
வைத்து, சேரேதான்சாபமதைநிவர்த்திசெய்து நிர்ச்சமுடனெந்தனை
யும்மீட்பீரானால், நேரேதானுந்தமக்குக்காயகற்பம் நெடுங்காலந்தா
னிருக்கபான்கொடுப்பேன், கூரேதான்வார்த்தையது மொழியுங்கூறி
குறிப்புடனேவரலாறுகூறலாச்சே. ௧௧௮

போகர் சாபம்நிவர்த்திசெய்தது.

கூறவேகூர்மமதுசொல்லும்போது சொற்றவனேசாபமதுநிவர்
த்திசெய்தேன், மீறவேகூர்மமதைசாபம்நீக்கி மிக்கானகற்பமதைக்
கேட்கும்போது, மாறவேபெந்தனுக்குத்தெரியவேயாதி மகத்தானகற்
பமதைக்கேட்கும்போது, கூறனுடல்கூர்மமது வயிற்றிருக்கும்கலமா
னகுளிகைதனைத்தருதலாச்சே. ௧௧௯

தருகவேவயிற்றிலுள்ளகாயகற்பம் தன்மையுடன்மனதுவந்து
அடியேன்றானும்; பெருகவேயான்வாங்கிமண்டலந்தான்போனகுளி
கைதனில்குன்றிமுன்னா, மெருசனுடன்தேகமதுயிறுகியல்லோமேதி
னியில்நெடுங்காலமிருப்பதற்கு, பொருகவேகாயாதி கற்பங்கொண்டு
போனவுலகுதனில்வசித்திட்டேனே. ௧௨௦

வசித்ததொருகுளிகையினுலெந்தனுக்கு வாகானபசியையகற்றும
னேகமுண்டு, பசியதுவுமில்லைப்பாபண்புள்ளோனே பாலகனேசித்
தர்களுக்கிடைக்குமோசொல்,கிசித முள்ளகாயாதிகற்பந்தன்னைநீக்கும்
ச்சியுடன்முன்னிருந்தநாதர்தாமும், உசிதமுடன்கண்டவருமியாருமி
ல்லை வுத்தமனேநாதாக்கள்சொல்லார்பாரே. ௧௨௧

கலைமான்கற்பம்.

சொல்லாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்லுவேன் சுவர்ணமென்ற மலைதனிலப்பா மேற்பாகத்தில், வெல்லவே தனித்துக்கொண்டுவடியேன் றானும்வேதாந்தத்தாயி னருகடாட்சத்தாலே, புல்லவே வனந்தனிலே கலைமான்றன்னை புகழ்ச்சியுடனடியேனுங் கண்டபோது, நல்லதொரு கலைமானுமென்னைக்கண்டு நலமுடனே வோடிவந்துபணிபலாச்சே.

பணிந்துமேயெந்தனிடபாதம்போற்றி பட்சமுடனெந்தனையும் வினவிக்கேட்க, தணிந்துமேகாலாங்கிநாதர்பாதம் தப்புவாய்மனது வந்தஅடியேன்றானும், அணிகடவள்பதாம்புயத்தின்சீஷனென்றேன் ஆத்தாளின்கடைபாக தூசியென்றேன், மணிபோன்றவார்த்தைதனை கூறும்போது மகத்தானவென்குருவேயென்னலாச்சே. ௯௪௩

என்னவேகாலாங்கிநாதசீஷா பெயரிலாகவெந்தனுக்குவந்தசாபம், பன்னவேபுஜண்டமகாரிஷியார்தாமும் பாங்கானகானகத்தில்யாகஞ்செய்ய, துன்னவேபடிபனைவந்தநேர்மை தப்புராவாபாதென்றுவினவிக்கேட்பீர், முன்னமேபெரியோர்கள்செய்த யாகமுதலிலடியேனுமறியேன்றானே. ௯௪௪

தானானபுஜண்டமகாரிஷியார்தாமும் தண்மையுடன் தவஞ்செய்யுங்காலந்தன்னில், கோனனைவுமகாயர்காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தாமுரைத்தநீதிபோலே, தேனானமனோன்மணிபாள்கிருபையாலும் தேற்றமுடன்சாபமதைநீக்கவென்னி, பானான குருபரனாரிஷியாசிர்மம் பாங்குடனேயான்வணங்கிநின்றிட்டேனே. ௨௪௫

நின்றேனேபுஜண்டமகாரிஷியார்பக்கல் நீட்டாங்கமானதொரு சமாதிதன்னை, சென்றேனே நெடுங்காலம்நானிருந்தேன்தேஜொளிவின்கிருபையதுவன்மைபாலே, வென்றதொருயான்செய்தபாவந்தன்னை வேட்கையுடனணிதவாசீவன்னமபானும், குன்றுடனேமலைதேடி சமாதிபக்கல் கொற்றவனைசாபமதால்சென்றிட்டேனே. ௯௪௬

இட்டதொருசாபமதைநீக்கிவல்லோ பெயரிலாக வெந்தனுக்குதாட்சிதந்து, சட்டமுடன் ஞானோபதேசங்கொண்டு சாயுச்சியபதவிதனைக்காணவென்று, திட்டமுடன் மனோலைபக்காலந்தனைத்துதீர்க்கமுடனாசீர்மஞ்சாபநீக்கி, கிட்டகுளைமாரி நந்தமதொருநேர்மையாலேவிந்திக்கிப்போகவென வருள்கொள்வீரே. ௯௪௭

கொள்ளவென்றுகலைமானிங் கூறும்போது கொப்பனவேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தெள்ளமூர்த்தமானபராபரியின்பாதம் தேற்றமு

டனடியேனை நாடிவணங்கி, என்னாளவுக்கிந்துமிக நேரமன்றான் பொ
ருளான மறைசைய்யணிகளாய் போற்றிசெய்து, உன்னாடி கலைஞானப்
பாதுகாக்க உவமையுடனென்மனதில் சொன்னிகளேனே. ௯௪௮

எவ்வளவோ கலைஞானிகள் சாபத்திற்கேகன் பொருளான காயாக்கி
சன்கொடுக்க, உன்னைப்போல் நெடுங்காலமதாயிருக்கேகன் வக்தமாயின்
சித்தமுனிசிடியார் கூட்டம், என்னுடன் கலைஞானிகற்பக்கன்னை
வாருபெறவுண்டவர்களாருமில்லை, கன்னாபோன் கொண்டதொரு
கற்பந்தானும் கலைமானின்கற்பத்துக் கொடாதே. ௯௪௯

நடாணகற்பமதை யுண்டேன்யானும் பெரிதான வைபகத்து
மாண்புசொல்லைம், தேடாமல் கற்பமதையுண்டேனென்று தேசம
தில்சங்கியோ கிலேஷங்கொண்டு, கோடானகோடி பொருள்சம்பாதிக்க
கூறினர்கற்பமதைகொண்டேனென்று, நாடாண்மை கொண்டதோ
ருபொய்ஞ்ஞானிக்கு தரணியில் தனக்கொடுத்து கெட்டார்பாரே.

பாரேதான் கற்பமதைக் கொண்டபோது பாங்குடனே சி
பதிசென்றேன்யானும், நேரேதான் குளிகைபது பூண்டுகொண்டு
நெடிதானகடலோரஞ்சென்றுயானும், சீரேதான்சுவர்ணகிரி யிடபா
கத்தில் சிறப்புடனேமலையேறிசென்றேன்யானும், ஆரோதான்கண்
டவர்களாருமில்லை யப்பனேசுவர்ணகிரி கண்டிட்டேனே. ௯௫௧

கேசரிகற்பம்.

கண்டேனேயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் காவலாபுலி
ப்பாணிமைந்தாகேளு, சண்டமாருதம்போல குளிகைகொண்டு சா
ங்கமுடன்சுவர்ணகிரி யிடபாகத்தில், கண்டகாரணியமதில் அடியேன்
றானும்சாங்கமுடன்சமாதிமுகந்தன்னில்நின்றேன், அண்டர்பிரானரு
ளினது கடாட்சத்தாலே யப்பனேகடலோரமமர்ந்தேன்தானே. ()

தானைவைபகத்து மகிமையெல்லாந் தாக்கானசுவர்ணகிரிகட
லோரத்தில், மானான மருந்துவாங்களதிகமென்று மார்க்கமுடன் சந்
தானக்கரேசர், தேனானசாத்திரங்கள் பாடியல்லோ தேற்றமுடன்
குகைதனிலேவைத்தாரப்பா, கோனானயென்குருவாங் காலாங்கிநா
தர் கொற்றவனுரைத்தனுக்குக் கூறினாரே. ௯௫௩

கூறியதோர் நூலதுவும் பொப்பரசெதன்று கோத்ரவகேசமதி
யென்றவிடமின்று, மீறியே யஷ்டாங்கயோகஞ்சென்று மிக்கான
தனிகுகையில் சித்தும்போது, சீறுடைசுந்தாரநற்தேரர் சித்தர்களாந்த
சொரூபமென்றகடலேகொண்டு, மாறுடைய சித்தனைப்போல் வே
ஷங்கொண்டு மார்க்கமுடன்தரிசனங்கள் தந்திட்டாரே. ௯௫௪

தந்தாரேபெத்தனுக்குத் தரிசனங்கள் தாக்கானபெத்தனையுமா ரேன்றேசான், சிக்கனையாய்மனதுவந்துகேட்பாவம் சிறப்புடைய காலாங்கிநேதனென்றேன், அந்தமுடன் சீனபதிக்கிட்டுபோஒம் வைய கனே குளிகைய து பூண்டுகொண்டு, விக்கைகளைபறியவென்று சிட பாகத்தில் விருப்பமுடன்பான்பணிந்து துதித்திட்டேனே. ௯௫௫

கந்தானந்தர்சரிமார்க்கக்குளிகையை போகருக்கு கொடுத்தது.

துதிக்கையிலே கந்தானந்தரேசர் தப்புரவா பெத்தனுக்குத் துசளகற்றி, மகிப்புடனே பெத்தனையுமனதுவந்து மார்க்கமுடன் கண்டதொரு வினயத்தாலும், விதிப்புடைய விட்டகுறை யிருந்த தாலும் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசங்கள், சதிபெறவே ஞா னோபதேசஞ்செய்து கருவானகேசரியுந்தருவேனென்பாரே. ௯௫௬

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாங்குடனேசந்தானந் தரேசர், சேரேதான் பெத்தனுக்குக் குளிகைதந்து தேற்றமுடனுல குபதிமகிமையெல்லாம், நேரேதான்சதாகாலஞ்சிஷனுக நேர்மையுட னென்மீதில்மனதுவந்து, கூரேதான் கேசரியின்மார்க்கந்தன்னை குறி ப்புடனேபெத்தனுக்கு கூறினாரே. ௯௫௭

போகர்புலிப்பாணிக்கு சன்மார்க்கநீதி கூறல்.

கூறவேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு குவலயத்திலெத்தனுக்குசிஷ மார்க்கம், தேறவேகண்டல்லோ வாசாங்கேதான் தேற்றமுடனிரு ப்பதற்குமுறையுஞ்சொல்வேன், மாறவே தொண்டுசெய்யும் சிஷனு க்கு மகத்தான சன்மார்க்கமேதென்றுக்கால், ஆறவே விசுவாச மரு ளும்வேண்டும் வப்பனே அறிவுஜெபம் வேண்டுமென்பாரே. ௯௫௮

வேண்டுமே யாசையுட னிஷ்டம்வேண்டும் விருப்பமுடன் தவ முடனே பொறுமைவேண்டும், தாண்டவம்போல் குருமொழியின் வணக்கம்வேண்டும்தாரணியில்சீவகாருண்ணியம்வேண்டும், ஆண்ட வையின்பதாப்புபத்தை நன்னல்வேண்டும் வப்பனே யிறக்கமுட னீகைவேண்டும், ஞான்டியரோர் கருமான மின்னஞ்சொல்வேன் துப்புரவாய்த் துசளகற்றி யிருக்கநன்றே. ௯௫௯

நன்றாகயிறவாமல் மூயர்சிரேடல் நலமான கற்புடமை நன் னல்வேண்டும், குன்றனைசொடியதொருபாவம்நீக்கி குவலயத்திலிரு ப்பவனே சன்மார்க்கஞ்ஞன், தென்திசையி லகத்தியர்க்கு நேர்மை யாக தேற்றமுட னுபதேசஞ்செய்யவல்லோன், கன்றிபுரி வேணு வாழுமாரான் நலமான சித்தமுனிக்குவமையாக்கே. ௯௬0

ஆச்சப்பா பொய்சூது கபடதந்திரம் வப்பனே சிந்தையுடன் நிலைமைமாறல், பேச்சடனே செய்தவறல் பொறுமைகூறல் பேரான பேரின்பநிலைமறத்தல், சூச்சடங்கி மெய்போலே யாகஞ்செய்தல் முனையரனைக்குநவை தூஷணித்தல், ஆச்சரியமானதொரு களவு மார்க்கம் வப்பனைநீக்குவது முன்மைபாரே. ௯௬௪

உண்மையாம் முன்புகபம் புராணிகூறல் வுத்தமரை யுதாசினங் கள்மிகவும்பேசல், நண்மையாம் பெரியோரைப்பகடிகூறல் நலமுட னே பரிசுத்தோன்போலேகூறல், கண்மையாம்மெய்மேலும் போர் விளைத்தல் கருவானபோருக்குமுயன்றமிர்க்கல், தண்மையாம் சித்து முனிநூல்களெல்லாந் தானறிந்த பித்தனைப்போல் பிணற்றுவானே,

பித்தனென்றால் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு பிணிதீர்க்கும் பண்டிதன்போல்பெயர்வகுத்து, சுத்தமுடன் காவிநாஷாயப்பூண்டு சுந்தரனே யுபதேசங்கூறவல்லோன், சுத்திநெறிதவறாத தருமவான் போல் தாரணியில் வேடமதுபூண்டுகொண்டு, புத்தியுடன் கோபம தையற்றவன்போல் புலம்பிபேதிரிவானே கழுதைமாண்பே. ௯௬௫

மாண்பானவையகத்தி லனேகரப்பா மார்க்கமுடன் பலபல வாய்வேஷங்கொண்டு, ஆண்பிள்ளைபோலாக வீரங்கொண்டு அதட் டியே வார்த்தைபதுமிகவுங்கூறி, காண்பவர்களெல்லவர்க்குங் கருத் துளான்போல்கைதனிலேருத்திராட்சமாலைபூண்டு, வீண்பிள்ளையாக வல்லோர் திரிந்துகொண்டு விருதானவேஷமது கொள்வார்தானே.

தானானபுலிப்பாணி யின்னங்கேளு - தன்மையுள்ள பூபால சொல்லேவனப்பா, கோனான குருவருளும்பற்றோனாக குவலயத்தில் கீர்த்திகொண்டிருப்போனாக, சீதனான மனோன்மணியாள் பதாம்பு யத்தை தேற்றமுடனென்னாளுந்துதிப்போனாக, பானுவபரமசிவன் புத்தியானும் பாருலகில்வசித்திருக்குஞ் சீடனபாரே ௯௬௬

கற்பமுண்ணகெந்தகத்தயிலம்.

பாரேதானின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கான புலிப் பாணிமகனேகேளு, நேரேதானுந்தமக்குக் காயகற்பம் நெகிழ்ச்சியு டன்சொல்லுகிறேன் நேர்மையாக, வீரேதான் நெல்லிக்காய் கெந்தி தானும் விருப்பமுடன் பலமதுவுமைந்துசேரு, சீரேதான் தாளக மும்மொண்டுசேரு சிறப்பானசிங்கிபது வொன்றுகூட்டே. ௯௬௭

கூட்டவேமனோசிலையு மொன்றுசேரு குணமான கௌவுரியது வொன்றுசேரு, காட்டமுடன் பூரமதுவொன்றுசேரு நலமானவீர

மதஅரைபேசேரு, வாட்டமுடன்பினிபது வொன்றேசேரு வகுப்
பாலிங்கமது வொன்றகூட்டு, தேட்டமுடன் துருசதுவு மொன்
றேசேரு தெளிவான துத்தமது வொன்றுதூக்கே. ௫௬௭

தூக்கியேசிற்றண்டங் கருவிலப்பா துடியாகத் தானரைப்பாய்
நான்குஜாமம், தாக்குவாய்வாலுழுவைத் தயிலந்தாலே தானரைப்
பாய் ஜாமமதுவெட்டதாக, நோக்கமுடன் கருஞ்சீரத்தயிலமப்பா
றானுக்கமுடன் தானரைப்பாயாறுஜாமம், வாக்கதுவும்பிசகாதவண்
ணமப்பா வளமான தாழம்பூ சாத்தான்கூட்டே. ௫௬௮

சாறான தாழம்பூ நாலுஜாமம் தன்மையுடன்மந்தாரை நாலுஜா
மம், நாறானசரக்கொன்றை நாலுஜாமம் நலமானகொடிவேலியாறுஜா
மம், தேறானகௌதும்பையாறுஜாமம் தேற்றமுடன் துவரையது நா
லுஜாமம், சேறானவெண்குன்றி யாறுஜாமம் செம்மையுடன் தான
ரைப்பாய மைந்தாகேளே. ௫௬௯

கேளேதான்சரக்கெல்லா மரைத்தபின்பு கெவனமுடன் பில்லை
யதுவேசதாக, நாளேதான்போகாமல் ரவியில்வைத்து நயமானபுது
க்கலசந்தன்னிலப்பா, கோளேதான்கோராமல் மைந்தாநீயும் குமுற
வேதானடைத்துச் சீலைசெய்து, கீளதான் கலசமது தவாமிட்டு
இருமையுடன தயிலமதையிறக்கடாவே. ௫௭௦

இறக்கியேகுழித்தயில மாகவல்லோ வெழிலானகலசமதில்வடி
தான்கொண்டு, சுறுக்கவே முப்பூவுங் களஞ்சிசேர்த்து சிறப்புடனே
கலசமதிற் பதனமபண்ணி, திரயாவ தயிலமதை யாரோனுநாதான் நீர்
க்கமுடன்சொலலவில்லை நூல்கள்தனனில், உறமான தயிலமது சித்து
தாமும ஒக்காங்காநாதாக்கள் சொல்வாரன்றே. ௫௭௧

அன்றான தயிலமதை யாராய்ந்தேதான் அவனிதனில் மாண்பர்
களும்பிழைக்கவென்று, குன்றானவழிபாடு முறைபாடெல்லாங்கூறி
னேன்போகரேழாயிரத்தில, தென்றிசையில் பொதிகைமலைதன்னில்
வாழும் தெளிவானஅகத்துமுனிநாதாதாமும், வென்றிடவே தயிலம
தைமறைத்துவைத்தார் வெகுதந்திரமுட்பொருளைக் காட்டார்தானே.

தானானசாத்திரத்தி னுளவுகண்டு தன்மையுள்ள கருவிகரணாதி
யெல்லாம், கோனானப்பனைதயா காலாங்கிநாதா கொற்றவனு மாக
தனுக்குசொனைகீர்த்தி, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே
தேறுமுடன தயிலமதையவளைமைந்தா, பானானபரிதிவெனறாகுதங்
தன்னில் பாங்குபெற தயிலமதைக்களஞ்சிசேட்டே. ௫௭௩

நீட்டவே பத்துக்குவொன்றுமேதான் நீதியுள்ள மதவாலேயட
க்கிநிற்க, வாட்டமுடன் தயிலமதைதயிலண்டுஜோபம் வாருமெறந்தகா
னரைக்குகமாகும், நாட்டிகமாய்ச் சூதமைதை செந்தூரிக்க தன்
மையுடனசொல்லுகிறேன்மைந்தபாரு, காட்டமுடன் தாமமெலை
நாகந்தானும் நலமானகளஞ்சியது வொன்றுசேரே. ௲௭௪

சேர்த்துமே முன்சொன்ன தயிலத்தாலே செவ்வைவாய்த்தா
னரைப்பாய்காலுஜாமம், சேர்த்திபாய்மெழுகுபதமாகுமட்டும் நே
மையுடன்தானரைத்து செப்பக்கேளீர், வாதவுமாய குப்பிக்குச்
சீலைசெய்து வுத்தமனேசரக்கதனைக்குப்பியிட்டு, தீர்த்தமென்ற குப்
பிக்குமாக்கல்லாக திறமாகமேல்மூடி சீலைசெய்யே. ௲௭௫

செய்யவே தளவாயாஞ்சட்டிதன்னில் சிறப்புடனே மணல்தனை
க்கொண்டுவந்து, பையவேதளவாயாகு சட்டிதனனில் பாங்குடனே
ரவில்காலுவுயரமபோடு, துய்யகல்லகுப்பிதனை மண்மேமிட்டு துப்
புரவாய்க்குப்பிவாய்த்தெரியமூடி, எய்யவே மேற்பாண்டந்தன்னில்
மூடி வுந்தமனேசீலைபது வலுவாய்ச்செய்யே. ௲௭௬

வலுவான சீலைபதுசெய்துபின்பு மைந்தனே மயங்காமல் செய்
வாயப்பா, மெலுவானவாலுகையாமேந்திரத்தில மேன்மையுடன்
தானெரிப்பாய்காலுசாமம், சுலுவான தீபமதுகமலம்போலாம் சுந்த
ரனேதானெரிப்பாயசெப்பக்கேளு, உலுவானதீபமது ஆறிப்பின்பு
வுத்தமனே தானெடுக்க வகைகைககேளே. ௲௭௭

கேளப்பா கணபதிக்குப் பூசைசெய்து செட்டியாய் மனோன்
மணியைமனதிலுன்னி, காளப்பாபோகாமல்செந்தூரத்தை நலமாக
சேரவிற்பதனைப்பண்ணு, பாளப்பாபோகாமல் தேகந்தனனை பட்ச
முடனெடுக்கால மிருப்பதற்கு, வேளப்பா காயாதிகற்பங்கொள்ள
விருப்பமுடன்சொலலுகிறேன பண்பாய்க்கேளே. ௲௭௮

பண்பானசெந்தூரந்தன்றிவிதம் பாலகனேமண்டலந்தா னிர
ண்டுவேளை, நண்பானதேனதனில் கொண்டாயானால் நலமான தேக
மதுகற்றாணுகும், திண்பானவாசியது மேலநோக்காது நீர்க்கமுடன
கொண்டவறகுநரையுமில்லை, உண்டானகாயாதி கற்பமெல்லாம வுத
தமனேயிதறகு செலலொண்ணாதே. ௲௭௯

ஒன்றாத செந்தூரந்தானுமப்பா வுத்தமனே கோடிவரையிரு
க்கலாகும், கன்றானசெந்தூரந்தனனையப்பா கருத்துடலே பாச்சு
இன்றனிதத்தைக்கேளு, மனறானசெம்பதுவும் களஞ்சிறாறு மகந்

தானசெந்தூரங்களஞ்சிறொன்று, ஒன்றுதானுருக்கி மூசைதன்
னில் வுத்தமனைதானெடுத்து சாய்த்திடாயே. ௩௮௦

சாய்க்கவேசெப்பதுவும்மாற்றேரூபத்து தனிபானமாற்றதுவுமெ
ன்னசொல்வேன், வாய்ந்தவொரு பிறவியென்ற தங்கந்தானும் மகத்
தானதங்கமதுபிறந்திருண்டோ, தேய்ந்தவொருதெய்வுமென்றதங்க
மப்பா தேற்றமுள்ளபிறவியென்ற தங்கமாச்சு, பேய்ந்தவொரு மலை
போலேவிளைந்ததங்கம் பெருமையுள்ளசிருஷ்டிப்புத் தங்கந்தானே.

தானான தங்கமது யோகிதங்கம் தன்மையுடன்சிவயோகம்பூண்
டோர்க்காகும், கோனான குருத்தங்கம்ஞானத்தங்கம் கொற்றவர்கள்
ராசாக்களணியுந்தங்கம், பானான மனோன்மணியாட் குகந்ததங்கம்
பாரினிலே சித்தமெச்சுந்தங்கமப்பா, தேனான குருக்கள்மாரணியுந்
தங்கம் தேஜோனிவின்சொரூபமென்ற தங்கந்தானே. ௩௮௨

தங்கமாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிமகனேகேளு, பங்கமிலாத்தங்கமது வென்னசொல்வேன்
பாலகனேவன்பதுசகு வொன்றதாக்கு, தங்கமுள்ள ரசிதமதுமாற்
றேபத்து திடியானபசுமையென்ற யேமமாச்சு, புங்கசித்தி பெட்டு
டையசிவயோகிக்குப் புனிதனேதங்கமது வாய்க்கும்பாரே. ௩௮௩

பாரேதான் கருமிகட்குஞ் சண்டாளர்க்கும் பலியாது யிவ்வே
லைதப்பலியாதப்பா, ஆரோதான்சாத்திரங்க ளனேகஞ்சித்தர் அபசி
தமாய்ப்பாடிவைத்தார் கோடாகோடி, நேரோதானிவ்வேலைதைக் குவ
மைகூற கெடிடபுகழ்வையகத்திலாராலாகும், சீரோதான்விட்டகுறை
யிருந்தபேர்க்கு திக்கமுடன்வாய்ப்பதும் மெய்யதாமே. ௩௮௪

மெய்யானவித்தையது வென்னசொல்வேன் மேதினியில்நாதா
க்கள்கூறும்வித்தை, பொய்யானவித்தையது வனேகங்கோடி பூட்டி
னார்வெகுகோடிமாண்பர்க்காக, வையகத்தில்வாழுகின்ற மாண்பரு
க்கு மகத்தானசெந்தூரம்வுண்டபேர்க்கு, ஐயமறரோகாதிரோகமெ
ல்லாம் வப்பனேவுடலைவிட்டே யேகும்பாரே. ௩௮௫

விலாங்கு கற்பம்.

ஏகுமேயின்னமொரு கற்பம்பாரு யேற்றமுடன்சொல்லுகிறே
ன்மைந்தாபாரு, பாருடையநெப்போன்ற விலாங்குதன்னை பட்சமு
டன்தான்பிடித்துபண்பாய்க்கேளு, சாருதற்குமுன்பாசலுலந்தன்னை
சட்டமுடன்வாயிலிட்டு விலாங்குதன்னை, வேகுதற்குபாண்டமது
தானமைத்து வேகமுடன் பூசிரைப்பாண்டம்போடே. ௩௮௬

பொட்டுமேனிலாங்குதனை மேலேவைத்து பொங்கமுடன்மேலு
மந்தபூரீர்விட்டு, கட்டமுடன்ஜலமதனை மேலேயிட்டு விஷ்ணுக்ராந்தமா
கவல்லோ பாண்டமூடி, வாட்டமுடன் தானெரித்து ஈவிரித்தேபடு
வளமானவிலாங்கதவுமூவர்ந்தபின்பு, நாட்டிகமாய்க்கல்லுரலிலிட்டு
மைந்தா சட்டமுடன் இரும்புலக்கை தன்னாற்சாடே. ௱௮௭

சாடவே சூரணமாய்ச்செய்துகொண்டு சட்டமுடன் சக்குட
னேவோமஞ்சேர்த்து, கூடவேமிளகுடனேவாய்விளங்கம் சூணமான
பரங்கியென்றபட்டைதானும், போடவே யேலமுடன் ஜாதிபத்திரி
பொங்கமுடன் வெந்தயமுமிருசீரந்தான், கூடவே பச்சையென்ற
பூரந்தானும் சுத்தமுள்ளரோசனையும் கூடச்சேரே. ௱௮௮

சேர்த்துமேவகைக்குவொருபலமதாக சிறப்புடனேநெய்தேனு
ம்விட்டுக்கிண்டி, பேர்த்துமேபுதுக்கலசந்தன்னிலப்பா பெருமையுட
ன்சீனிசர்க்கரையுங்கூட்டி, ஆர்க்கவே பாகுபதந்தன்னிலப்பா வப்ப
னேமுன்னுரைத்தலேகியத்தை, நேர்க்கமுடன் தான்சேர்த்து கிளறி
வாங்கி திட்டமுடன்பீங்கானிற் பதனம்பண்ணே. ௱௮௯

பண்ணவேகணபதிக்குப் பூசைசெய்து பாலகனே சோடசத்தி
ல்வைத்துப்போற்றி, உண்ணவே மண்டலந்தான் கொண்டாயானல்
வுத்தமனேகழற்சிக்காய் விதிதங்கொள்ள, தண்ணமுடன் தேகமது
யிறுகிக்காட்டும்தாக்கானவாசிபது மேல்நோக்காது, கன்னபிரான்
செய்தவொருகுளிகையப்பாகண்மணிபேவுந்தனுக்குபோதித்தேனே

போதித்தேன்விலாங்கினுடமாயாகற்பம் பொங்கமுடன்சமுசா
ரிக்கானகற்பம், வாதிகளுங்கண்டறிந்துசெய்வாரப்பா வையகத்தில்
கியுள்ளான்செய்புயார்க்கம், சோதித்து சாத்திரங்கள் கண்டாராய்
ந்து சுந்தரனேவுந்தனுக்கு வோதிவைத்தேன், சாதித்தால் குளிகை
யென்றவிலாங்குகற்பம் சாங்கமுடன்போகிகட்கு வுறுதியாமே. ()

உறுதியாஞ் சித்தின்பங்கொண்டபேர்க்கும் வுத்தமனேயாக்
கைநரம்புடையபேர்க்கும், கிறுதியெனுந் தாதுசிர்த்தியில்லாதார்க்
கும் நீரேழிபோகமது கொண்டோருக்கும், குறுதியதுயல்லாத தேகந்
தோர்க்கும் குணமில்லாமணமில்லா மேனுமோர்க்கும், அறிவுகுன்றி
யிருப்பதொருமாண்பருக்கும் வழுகானகுளிகையது பாருபாரே. ()

பாரப்பாகுளிகையது கொண்டபேர்க்கு பாங்குடனே யேழா
னைபலமுண்டாகும், ஆரப்பாகுளிகையதுசெய்யப்போவார் வப்பினை
யறிவுடையோர்செய்யும்வேதை, சீரப்பா தனிலிருக்கும் விலாங்குகற்
பம் நீதியுள்ளகற்பமது வென்னசொல்வேன், பேரப்பா சிவயோகி
செய்யாரப்பா பேரின்பநிலைகடந்தோர் செய்யார்தாமே. ௬௯௩

செய்வர்கள் சிற்றின்பமுடையபேர்கள் ஜெகதலத்தில் கோடி
யுண்டலக்கோயில்லை, துப்பதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் மெத்தவுண்டு துப்
புரவாய்செய்துமல்லோவதிசஞ்செய்வார், மெய்யானகற்பமதை செ
ய்தபேர்கள்மேதினியில்தலசிக்குமுதன்மையாவர், பொய்யானகற்ப
மதுகூறயில்லை புண்ணியனே யுந்தனுக்குப் புகட்டினேனே. ௬௯௪

புகட்டினேனுந்தனுக்குவன்புகூர்ந்துபுகழானவிலாங்கினது கற்
பந்தன்னை, சகமுழுதுஞ் சித்தாமுனிசாத்திரத்தில் சாங்கமுடன்
மறைத்துவைத்தாரென்னசொல்வேன், அகங்கொண்ட மாண்பர்க
ளுக்காகவென்று வப்பினைசிடிகைபெல்லா மறைத்துப்போட்டார்,
சகம்பெறவே யடியேனுமனதுவந்து சூட்டினேன் மாண்பர்களுக்
குகந்தவாறே. ௬௯௫

வாறானதூக்கிரத்தில் மறைத்ததெல்லாம் வாகுடனே சாத்திர
த்தில்பெருக்கிவிட்டேன், கூறான சிடிக்கைபென்ற மார்க்கந்தன்னை
குணம்பெறவே செய்தவர்க்கு பெல்லாஞ்சித்தி, மாறுமல் கைபாகஞ்
செய்பாகர்தான் மன்னவனேசெய்தவர்க்குபெல்லாஞ்சித்தி, தூறான
மார்கமதுசென்றபேர்க்கு துப்புரவாபாதொன்றும் பலியாதன்றே.()

பலியாது குடிகெடுக்கும் பாவிபேர்க்கும் பாங்கானசண்டாள
துரோகிபேர்க்கும், வஞ்சனைபவமுடையகருமிபேர்க்கும்பாகுடை
யசிடிகைபென்றவேதைதானும், நலிபாளர்தங்களுக்கு மவமதிபே
ர்க்கும் நற்பெண்டிர்களைகெடுத்த துரோகிபேர்க்கும், சவியுடைய
சப்பாணிகுருடருக்கும் சட்டமுடனொருக்காலும் பலியாதன்றே. ()

அன்றான போகரேழாயிரத்தில் வப்பினைகடைக்காண்டந் தன்
னிலப்பா, குன்றானமலைபோலேகோடிகற்பம் கொட்டினேனுதாக்க
ளறிந்ததில்லை, தென்றிசையி லந்தியதுர்காவியத்தில் தேற்றமுடன்
வெகுகோடிபாடிவைத்தார், வென்றிடவே சத்தகாண்டந்தன்னிலப்
பா விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன் கோடியாமே. ௬௯௮

நாரை கற்பம்.

கோடியாமின்னமொருகற்பஞ்சொல்வேன் கோபாலமெய்ங்குரு
வேகுமரவேலா, வாடிபேமயங்காதேமன்றோர்களு வளமையுடன்நா
ரையென்றகற்பஞ்சொல்வேன், தேடியேகருநாரைகொண்டாராய்ந்து
தேற்றமுடன்குடல்போக்கிசிறகுபோக்கி, ஆடியதோர்குகமென்ற
யானைதன்னை வப்பனேதன்வாயிற்புகட்டிடாயே ௩௯௯

புகட்டவேயிருவாயுங்கைத்துமல்லோ பொங்கமுடன்தாளிமெ
ன்றபாண்டந்தன்னில், அகலமதுசாணதுவும்விரள்தானுலு வப்பனே
பூரீரைப்பறப்பிமைந்தா, நிகலவேநாரைதனைபன்றபட்சிதன்னை நிஷ்களா
ங்கமாகவல்லோ பாண்டம்வைத்து, புகலவேமேலுமங்குநீர்விட்டு
புண்ணியனேமேற்பாண்டந்தன்னைமூடே ௪௦௦

மூடவேசீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து முசிபாமல்தாணெரிப்பாயி
ரண்டுசாமம், நீடவேபட்சிபதுவெந்துமல்லோ நீருடன்றிபாறிவேபிக்
குப்பாரு, கூடவேமேலிருந்தபாண்டம்நீக்கி குற்றமறமாமிஷத்தை
யெடுத்துமைந்தா, சாடவேகுழிக்கல்லில்தன்னிலிட்டு சட்டமுடன்
யிருப்புலக்கைதன்னாற்சாடே. ௪௦௧

சாட்டியபின்சூரணமாய்ச்செய்துகொண்டுசாங்கமுடன்சூரணத்
தில்நாலுக்கொன்று, தாட்டிகமாய்பஞ்சமுஷ்டிதானுஞ்சேர்த்து சட்
டமுடன்பஞ்சதிரவியங்களுந்தாம், வாட்டமுடன்திரிகடுகுதிரிபலாதி
வகைவகைக்குநாலுக்குவொன்றுசேரு, பூண்டவேயிக்காதிசரக்கை
யெல்லாய் புகழ்பெறவேநெய்தேனும்விட்டுக்கிண்டே. ௪௦௨

கிண்டியேபரணிதனில்பதனம்பண்ணு கீர்த்திபெறவுண்பதற்கு
விபரங்கேளு, தண்டகம்போலிருவேளையுண்பாயானால் தாட்டிகமாறு
வாசியதுமேல்நோக்காது, மண்டலந்தான்கொண்டவர்க்குவாசிபோ
கும் மகத்தானமார்க்கமெல்லாம்வழிபேகாட்டும், சண்டமாருதம்போ
லேயிந்தகற்பம் சாங்கமுடனுண்பவர்க்குப்பலனைக்கேளே. ௪௦௩

கேளப்பாகுளிகையதுகொண்டபேர்க்கு கெடியானசின்மயத்தி
லொடுக்கவாசி, நாளப்பாதன்மயமுங்காணுமற்றான் நலமானவாசிவ
ழிக்கிடங்கொடுக்கும், ஆளப்பாவாராதாரத்தைக்காட்டும்வப்பனேயதி
லொடுக்கும்கலைகள்ரெண்டுமே, தேளப்பாகொட்டியதோர்விஷத்தைப்
போலும் தேஜொளியின்பூரணத்தைக்காணலாமே. ௪௦௪

காணலாஞ்சுழுத்தியிலேயிருந்துகொண்டு கருவிகரணாதிபந்தம்
மேலேதொட்டு, பூணலாம்விளிந்தியிலேவாசிநாட்டி புகழ்பெறவேவனு

கதத்தைமேலேபூட்டி, தோணவேசுடரொளியைத் தாக்கும்போது
சூட்சமென்றதலைதனையேபிரித்துக்காட்டும், மானேவேமாயாதிசித்த
ரெல்லாம் மார்க்கமுடன்மறைத்துவைத்தார்நன்மைபாரே. ௪0௫

உண்மையாய்வாசிதனை நடத்தும்போது அத்தமனேசிகாரமது
முன்னிக்காட்டும், கன்மையாய்நடுமையம்மவுனம்பார்த்து தாக்குவாய்
அங்கிதன்றுரும்பித்தாக்கால், வன்மையாஞ்சுழுந்திலேசுலைதானே
க்கும் வளம்பெறவேபூரணத்தைப்பதிக்காட்டும், கன்மையாஞ்சு
வாசமதுகபாலம்பற்றி கைலாயவங்குலத்தைக்காட்டும்பாரே ௪0௬

காட்டுமேசூட்சமென்றதுதிரைபாலே கதிரொடுங்கிசடாபோ
லேகண்பிதுங்கி,நீட்டமுடன்பஞ்சபூதங்களொக்கும் நிலையானவொடுக்க
வழிபடங்கதின்று, கூட்டமுடன்பிரிதிவினில்தேய்வுதங்கி குறிப்புட
னேதேய்வினிலேவாய்வுதங்கி, காட்டிடவேயாகாஷம் வப்பில்தங்கி
கனமானயோகநிலைதிருத்தும்பாரே. ௪0௭

பாரேதான்கண்ணாலேமண்கண்ணாலே பாங்குபெறயோகநிலை
நடத்துதற்கு,சீரேதான்சித்தமுனிரிஷிகள்தாமும் சிறப்புடனேகுண்
டலியாய்யோகந்தன்னை, தேகமேதான்நெடுங்காலங்கற்பமுண்டு தேற்ற
முடன்யோகநிலையொடுக்கந்தன்னை, வேரேதான்கருவான நூல்கள்
பார்த்து விட்டகுறையிருந்ததென்றுவிட்டிட்டாரே. ௪0௮

விட்டாரேதேவதாரிஷிகளெல்லாம் விண்ணோர்மண்ணோர்மா
ண்பதாமும், கெட்டாரேயோகநிலைசூட்சங்காணார் கேடழிந்துபாட
ழிந்துவிழலாய்ப்போனார், தொட்டகுறிபோலாகவுந்தமக்குதோறும
லோதிவைத்தேன்புண்ணியவானே, விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்
ணியத்தால் வித்தகனேயுந்தமக்குதவமைக்கலாச்சே. ௪0௯

ஆச்சப்பாகாலாங்கி கிருபையாலும் வப்பனேமனோன்மணியா
ளாசிர்மத்தால், மூச்சடங்கிவாசியோகஞ்செய்வதற்கு மூலமானகா
யாதிகற்பமெல்லாம்,வாச்சுதேபுலிப்பாணிமன்னாகேளுவளம்பெறவே
யுந்தமக்குயோகங்காண, மாச்சலென்றயோகநிலையுந்தமக்கு மகத்
தானமகிமைகளும்போதித்தேனே ௪௧0

மயில்முட்டைகற்பம்.

போதித்தேனின்னமொரு மார்க்கம்பாரு புகழானபுலிப்பாணி
மகனேயப்பா, ஆதித்தன்சந்திரன்போலுந்தமக்கு வப்பனேயானுரை
ப்பேன்பக்கிமைபாரு, சோதிமயமானதொருமயிலின்முட்டை சந்த

னேமனதுவந்துமுட்டைதன்னில், பாதிமதியிந்தடனேயாயினுநம்
பாங்குபெறதானெடுப்பாய்களஞ்சியென்றே. ௪௧௧

ஒன்றானகளஞ்சியதுவகையலைக்குருந்தம்பினதானெடுத்துநிசெ
ப்பக்கேளீர், குன்றாமல்முட்டைதனில்துவாரமிட்டு குறையாமல்சாக்
கெல்லாமடைத்துமைந்தா, வென்றிடவேசீலைய துவளுவாய்ச்செய்து
விவரமுடன் துவாரமதைமறைத்துமைந்தா, சென்றிடவேபாண்டமதி
ல்மணல்தான்கொட்டி, செழித்துமேமேலுமந்தமணலைக்கொட்டே

கொட்டியேமேற்பாண்டந் தன்னைமூடி குழறவேசீலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, சட்டமுடனவாலுகையாமேந்திரத்தில் சாங்கமுடன்
தானெரிப்பாய்நாலுசாமம், பட்டயம்போல்மணலதுவுஞ்சிவந்தபின்பு
பாலகனேயெடுத்துப்பாண்டந்தன்னை, நட்டமென்னகாயாதிக்குற
தியாச்சு நலம்பெறவேகவசமதைபிரித்துவாங்கே. ௪௧௩

வாங்கியேகவசமதையெறிந்துபோடு வளம்பெறவேயண்டமதை
வுறலிவிட்டு, தூங்கியேதிரியாதேயிருப்புலக்கை துப்புரவாய்த்தான்
கொண்டுஜாடும்போது, பாங்குபெறமெழுகதுவுமென்னசொல்வேன்
பாரினிலேகாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார் ஏங்கியேயிருந்தாக்கால்யெ
ன்னசித்தி யெழிலானகற்பமதைத்தேடிக்கொள்ளே. ௪௧௪

கொள்ளவேநயம்பெறவேதேகற்பந்தன்னை குணபாகங்கைபாகஞ்
செய்பாகத்தால், மெள்ளவேகுளிகைதன்முடித்துக்கொண்டு மேதி
னியில்நீயுமொருசித்தனைப்போல், உள்ளதொருவேஷமதைவிடுத்தும
ல்லோ வுத்தமனேசிவராஜயோகன்போலே, விள்ளவேநெடுங்காலமி
ருப்பதற்கு விருப்பமுடன்காயாதிகற்பமுண்ணே. ௪௧௫

உண்ணவேமண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தமனேமயில்கற்பங்கொ
ண்டாயானால், திண்ணமுடன்நரைதிரையுமற்றுப்போகும் தீர்க்கமு
டன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும், வண்ணமுடன்காயாதி கற்பத்தாலே
வளமானவாசிதனைநடத்தலாகும், திண்ணமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும்
சட்டமுடனெந்தனுக்குவோதினாரே ௪௧௬

ஓதவேகாயாதிகற்பந்தன்னை வுத்தமனேயுந்தமக்குவுரைத்தேன
ப்பா, நீதமுடன்காயாதிகற்பமுண்டு நீணிலத்தில்நீயுமொருசித்தனைப்
போல், சோதகமாயென்காலாஞ்சென்றபின்பு துப்புரவாய்லோகாதி
லோகமெல்லாம், சாதகமாய்த்தானே திரிந்துமைந்தாநீயும் சட்டமுட
ன்சீவபதிக்கேகுவீரே. ௪௧௭

ஏகவேயுந்தமக்குவராமுந்தந்தேன் பெழிலானமகிமையெல்லாந் தானுரைத்தேன், போகவேகுளிகைய தபூண்டுகொண்டு போங்காலுட ன்காபாதிகற்ப மூண்டு, சாகாயவிருப்பதற்குவினையங்கொண்டு சட்ட முடன்காபாதிகற்பந்தன்னை, ஆகாயந்தனிற்செல்லகுளிகைதானுமப் பனையுந்தமக்குந்தந்திட்டேனே. சகஎ

தந்தேனேயென்றுசொல்லிபோகர்தாமும் சட்டமுடன்சீனபதி க்கேகியல்லோ, அந்தமுடன்சீனபதிபெண்களுக்கு யவனிதனில்நட ந்ததொருவதிசயங்கள், சொந்தமுடன்தாமுரைத்துசித்துதாமும் சந் ததனாகாலாங்கிசமாதிபக்கல், விந்தையதுயின்னமிக்காணவென்று விருப்பமுடன்குளிகையிட்டுச்சென்றிட்டாரே. சகஅ

போகர் சீனபதிபுறவி அதிசயத்தை புலிப்பாணிக்குக்கூறல்.

சென்றாரேசீனபதிக்கடலோரத்தில் சிறப்புடனேபோகமுனிநாத ர்தாமும், வென்றிடவேசிலநாளங்கிருந்துமல்லோ வேகமுடன்மகமே ருவடபாகத்தில், குன்றானமலைபோரஞ்செல்லும்போது கூறானசார்ப லென்றருகையோரத்தில், அன்றுமல்லோசெம்புரவிதன்னைத்தானும் அங்கெனவேபோகர்முனிகண்டார்தாமே. சஎ௦

தானானகுளிகையது பூண்டுகொண்டு தாரணியில்வடபாகங்கு கையோரத்தில், மானானமகமேருதன்னைப்போலே மகத்தானவகுவ தாபுறவிதன்னை,பானானசூரியன்போல்புறவிதானும் பாங்குடனேகண் ருவரும்பிரமிததேங்கி, தேனானமனோன்மணியைமனதிலுன்னி தேற் றமுடன்பிறவியிடமிறங்கினாரே. சஎக

இறங்கியேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் பெழிலானசெம்புறவியரு கில்வந்து,திறமுடனேகுளிகையதுவிட்டுமல்லோ நீர்க்கமுடனஞ்சலி த்துகரங்குவித்து, நிறமுடையசெம்புறவிதன்னைக்கண்டு நிட்களங்க மானபாவசமுங்கொண்டு, குறவனைப்போல்சித்துமுனிரிஷியர்தாமும் தடம்பிட்டுமுடிவணங்கிப்பணிந்திட்டாரே. சஎஉ

பணிந்துமேபோகரிஷிமுனிவர்தாமும் பட்சமுடன்முடிவணங்கி நிற்கும்போது, மணியானசெம்புறவிதானுங்கண்டு மகாத்தானபோக ரிஷியாரென்றென்னை, அனியானகாலாங்கிநாதர்பாதம் அவர்பாதசிஷ னென்றுயானுரைத்தேன், துணிவுகொண்டுவடியேனுங்கூறும்போது துப்புரவாயென்மீதில்கருணைபாச்சே. சஎங

கருணையெனும்வாய்மொழியையறிந்துயானும் கர்த்தாவேபெந் தையாதரிக்கவென்று, அருணனைப்போல்மின்னுகின்ற புறவிதன்னை

அடிவணங்கிமுடிவணங்கி தொழுதேன்யானும், வருணரிஷிவளர்த்த தொருபுறவிபோன்று வாருடனே யாசீர்மம்மிகவுங்கூறி, தருணமது வந்ததொருகாரியத்தை சாங்கமுடனுரைக்கவென்று கேட்கலாச்சே.

வருணரிஷியார் அசுவம் போகரைக்கேட்பது.

கேட்கவேபோரிஷிமுனிவர்தானும் கெடியான லோகாதிதேச மெல்லாம், மீட்கமுடன்குளிகைகொண்டுசுத்திவந்தேன்மிக்கானபதி தனையேகாணவென்று, வாட்டமுடன்தரிசனைக்குவந்தேன்யானுமவ ளமானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலே, தேட்டமுடன்பெற்தனுக்குதெரிச னைத்தான் தேவனேகிடைத்ததென்றுபணிந்திட்டாரே. சஉரு

பணிந்தாரேபோகரிஷிநாதர்தாமும்பாங்கானசெம்புறவியோது கூறும், துணிவுடனேகுளிகைபூண்டு யிங்கேவந்து துய்யதொருசிறு பாலாவுந்தனுக்கு, மணியானவுபதேசஞ் செய்வேனென்றுமார்க்கமு டன்செப்புறவிகூறியல்லோ,பணிபோன்றசெபபுறவி மாலையொன்று பட்சமுடன்தான்கொடுத்து மதிக்கலாச்சே. சஉகா

மதிக்கவேநவரத்தினமாலையொன்றும் மன்னவனுர்போகரிஷிநா தருக்கு, துதிக்கவேநெடுங்காலமிருப்பதற்கும்துடியானகற்பமென்ற மார்க்கந்தானும், கதிராகத்தான்கொடுத்து அசுவந்தானும் நயம்பெற வேகருவுளவானதெல்லாம், கதிர்போன்றபோகரிஷிநாதருக்குகன மாகத்தான்கொடுத்திக்கருதலாச்சே. சஉஎ

செப்புறவிபோகருக்கு குபதேசித்தல்.

கருதவேகாலாங்கிநாதர்தம்மை கனமுடனேகேட்டதொருபுண் ணியத்தால், பொருந்தவேபோகமுனிநாதருக்குபொங்கமுடனுபதே சஞ்செய்யவெண்ணி, அருமையுடன்மூலிகற்பமானதெல்லாம் வன்பு டனேகொண்டுபோய்மனதுவந்து, பெருமைபெறசதாகாலம் வையக த்தில் போானமகிமைதன்னைக்கூறும்பாரே. சஉஅ

பாரேதான்போகரிஷிநாதாகேளும் பாருலகில்வந்ததொருகுளி கைபாலா, சிருடைபசித்தாதிமுனிவர்தாமும்சிரானகானகத்திலனே கருண்டு, விழுபுகழ்நாதாக்கள்சபிப்பாரப்பா வித்தகனேயுந்தமக்கு த்திங்குநேரும், மாறுபாடானதொருவார்த்தைகூறி மன்னவனேமதி மோசஞ்செய்வார்தானே சஉகூ

தானானகாலாங்கிசித்துபாலா தண்மையுடனுந்தமக்கு மூலிகற்ப ம், கோனனமலைதனிலேசென்றுயானும்கொற்றவனேயுந்தனுக்குமூ லிகற்பம்தேனனசெம்புறவியுண்டகற்பம்தேசமதில்மாண்பசெல்லாங்

காணைகற்பம், பாணைசூரிபணர்காணைகற்பம் பட்சமுடன்மனதுவந்து
கொடுக்கலாச்சே ௪௯0

கொடுக்கவேவருணரிடிறன்றனக்கு கொற்றவனுபதேசஞ்செ
ய்தமூலி, நடுக்கடலிக்கிருஷ்ணவதாரங்கொண்ட நலமானகண்ணபி
ரான்மூலிதன்னை, அடுத்துமேஆகாஷந் தான்பறந்து அலைகடலில்மை
யமதிலிறங்கியல்லோ, எடுத்துமேவாய்தனிலேகௌவிக்கொண்டுபசி
ரியேமேற்பறந்துதருகலாச்சே. ௪௯௧

தருகவேமூலிதன்னைசாபந்தீர்த்து சட்டமுடன் போகரிடிகாதருக்
கு, குருவுரைத்தகற்பமென்றமூலிதன்னை குவலயத்திலொருவருக்கு
மில்லாதப்பா, ஏருகுடையமூலியின்தன்கற்பத்தாலே சட்சாதிகோ
டிவரையிருக்கலாகும், திருவருளாலுந்தனுக்குமெல்லாம் சித்திதீர்க்
கமுடன்மூலிதன்னைப்பெற்றுக்கொள்ளே. ௪௯௨

கொள்ளவேயென்றுமல்லோமனதுவந்து கொற்றவர்க்குமூலித
னைக்கொடுக்குமேதான், எள்ளளவுங்காதாந்தசித்தர் தம்மால்யெனிதா
யேற்றமதுநேராமற்றான், உள்ளபடிஞானோபதேசமார்க்கம் வுத்தம
னேதான்கொடுத்தவதிதங்கூறி, தெள்ளமுர்தமானதொரு மாயாகற்
பம் தெளிவுடனேசெம்புறவியியலாச்சே. ௪௯௩

ஆச்சப்பாபுலிப்பாணிமகனேகேளு வட்டதிசைதான்கடந்துபுற
விரண்டேன், பாச்சனுடன்குளிகைபதுமனதுவந்துபட்சமுடன்கண்
ணபிரானுண்ணகற்பம், மூச்சடங்கிவருணரிடிகொண்டகற்பம் முனை
யானவசுவமதுவுபதேசத்தால், ஆச்சரியமானதொருகற்பந் தன்னை
வன்புடனேபெற்றுவந்தேனென்றிட்டாரே. ௪௯௪

என்னவேகாலாங்கிநாதர்தல்வாலெழிலானவட்டுதிசைகுளிகை
கொண்டேன், பன்னவேசுவதாகடாட்சத்தாலே பாலகனேபெருங்
கற்பம்யானுங்கண்டேன், துன்னவேதேவதாரிடிவாதத்தால்துப்புறவா
ய்மகமேருகற்பங்கொண்டேன், உன்னவேபுஜண்டமகாரிடிசர்பத்தால்
வுத்தமனேகற்பமதுபெற்றிட்டேனே. ௪௯௫

பெற்றேனேசிங்கிந்தாரிடிவனத்தில் பேரானகுளிகைகற்பம்யா
னுங்கொண்டேன், நற்றதொருமுதலைகற்பம்யானுங்கொண்டேன்கரு
வானபச்சைவண்ணப்புறவிகற்பம், வெற்றியுடன்யிமயகிரிபர்வதத்தில்
வேகமுடன்யேழுவரைசென்றேன்யானும், பற்றிவேபக்குவனமேயிரு
ந்தோர் பாங்கானரிடிகாதர்முனிகண்டேனே. ௪௯௬

கண்டேனேயவரிடமுங்ருளிகைகொண்டேன் காணவேமற்றொ ருவரையுங்கண்டேன், விண்டபொருளிருபத்தோர் வரையுஞ்சென் றேன் விட்டகுறையிருந்ததுவும்வளைத்துங்கண்டேன், கொண்டல்மு டிபச்சுதனுர்முகிகற்பம் கொடிநாலசஞ்சீவிபனைத்துங் கண்டேன், தண்டமாருதம்போலேபுறமிகற்பம சாங்கமுடனேகண்டேனென்றிட் டார்தானே. ௪௩௭

தானனபுறவிபதுபெந்தனுக்கு தன்மையுள்ளகற்பமதுகொடுத் ததாலே, கோனனபெந்தேவர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர்பாதமது கடாட்சத்தாலும, தேனனமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேற்ற முடன்கற்பமதுகொண்டுமல்லோ, பானனவையகத்திற்பசைனர்தம் மை யட்சமுடன்வென்றுமல்லோஜெயித்திட்டேனே. ௪௩௮

இட்டேனேபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு யெழிலானகற்பமதையா ருக்குந்தான, தொட்டகுறிபோலகசொல்லிவைத்தேன் துலாராஜ சந்திரனேயுந்தமக்கு, விட்டகுறையிருந்தகொரு புண்ணியத்தால் விருப்பமுடனுந்தமக்கு வுபதேசித்தேன், சட்டமுடனென்றனுங் காலாங்கிபாதம் சதாகாலந்தான்வணங்கிவாழ்துவீரே. ௪௩௯

லவணபற்பம்,

வாழ்கவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமையுள்ளபுலி ப்பாணிமகனேகேளு,தாழ்கவேலவணமதுயிருபத்தைந்து சப்பாமல் வகையொன்றுங்களஞ்சிவித், மூழ்கவேகுழிக்கல்லில்தன்னைவிட்டு மூனையானகாடியென்றநீராலப்பா கீழ்கவேமுனசொன்னகாடிதானும் முசியாமல்தானெடுத்துவரைத்திடாயே. ௪௪௦

அரைத்துமேநாற்சாமமானபின்புவன் பாகவில்லையதுலகுவாய்ச் செய்து, குறைபாதுவிசனிலேகாயவைத்து குணமாகசில்லிட்டுசீலை செய்து, முறைதானும்பிசகாமல் பின்னுமப்பா முசியாமல்கோழியெ றபுடந்தான்போடு, நிறைபோலேதியாறியெடுத்துப்பாரு நிட்களங்க ாமணதொருபற்பமாச்சே. ௪௪௧

ஆச்சப்பாலவணமதையெடுத்துமைந்தா வப்பனேமுன்போலக் காடியலே மூச்சடங்கத்தானரைப்பாய்நாலுசாமம் முசியாமல்முன் போலவீல்லசெய்து, பாச்சலுடன்சநிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெற

புடந்தனையேபோடுபோடு,மாச்சலதுவாரா துலவணபற்பம் மகத்தான
நாதாக்கள்விற்றைபாச்சே. ௪௪௨

வித்தைநபாம்லவணமென்றபற்பந்தன்னை வீறுடனேயிரண்டிபத்
துப்புடயேபோடு, சுத்தமுள்ளபற்பமதுவென்னசொல்வேன் சுந்தர
னேநாதாக்கள் செய்யும்வேதை, சத்தியமாயானதிந்தமட்டுமல்லோ
தன்மைபெறவுந்தனுக்குவோதினேன்யான்,புத்திபுள்ளபூபாலாபுண்
ணியவானே புகழுடனேசெய்துகொண்டால்சித்திதானே ௪௪௩

லவணவகையிருபத்தைந்தும் என்னுடையபதிகண்டிற்காண்க.

தானேகேள்புலிப்பாணிமகனேயப்பா தன்மையுள்ளலவணவகை
யிருபத்தைந்து,மானேகேள்ளெந்தனதுபதிகண்டிலப்பா மகத்தானவா
யிரத்துமொழுநூற்றுக்குள் கோனனெபன்குருவின்கடாட்சத்தாலே
கொற்றவனேலவணவகையிருபத்தைந்தும், மாணபேர்கண்டுபிடை
யுங்கண்டு மகத்தானபிணங்கண்டுசேர்வைகாணே. ௪௪௪

காணவேலவணவகைபற்பந்தன்னை கருவாகமுடித்தவர்க்குயெல்
லாஞ்சித்தி, பூணவேபாஷாணமுப்பத்திரண்டும் புகழாகலவணவகை
பற்பத்தாலே, ஆணவங்கள்தானொடுங்கிமடங்கிக்கொல்லும் ஆகாகா
னாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், வேணதொருசரக்கெல்லாம்லவணத்
தாலே விஷங்கொண்டுமடிந்தல்லோமுடியுமபாரே. ௪௪௫

லவணவேதைமுகம.

பாரேதானலவணமதைக்கொண்டபோது பாலகனேதேகமதுசு
சிகேயில்லை, நேரேதான்கந்தமதுயிருக்கிக்காட்டும்நேர்மையுள்ளதே
கமதுவுனப்பேயில்லை, சீரேதான்காயாதிகற்பமாகும் சிறப்பானலவ
ணதின்பற்பமல்லோ, வீரேதான்கவணமென்றகாரத்தாலேவெகுவித்
தையாடுநற்குயினமுங்கேளே. ௪௪௬

கேளேதானபற்பமதுநாமெடுத்து கெடியானவெள்ளிதனில்நூ
ற்றுக்கொன்று, நீளவேகளஞ்சியது வெளாறுதாக்கநீட்களங்கமான
தொருருநனிறுலே, பாளமெனறவெள்ளியதுபழுக்கும்பாருபாருல
கில்நாதாக்கள்செய்யும்வேதை ஆளவேமாற்றதுவுமெனனசொல்வே
னப்பனேபதினாறுமாற்றுதானே. ௪௪௭

காணவேசிலபோகிமாண்பருக்கு கருவானலவணமென்ற தங்
கத்தானும், பூணவேபூசைமுகஞ்சொன்னதல்லால் புகழானவையக
த்துமாண்பருக்கு, வேணபணிசெய்வதற்கு சொன்னதல்ல வேதை
முகத் தங்கமென்றலவணத்தல்லே, மாணமருங்கல்வியுள்ள வேடத்
தோர்க்கு மகத்தான சிவயோகிக்காருமாமே. சசஅ

போகர்புலிப்பாணிக்கு தந்திரபுத்திகூறல்.

பாரேதான் புலிப்பாணியன்றுநேரு பாருலகில் கருமியுள்ள
மாண்பருண்டு, நேரேதானவர் வாசல்காத்துநின்று சேர்மையுள்ள
பழக்கமது செய்யவேண்டாம் சேரேதான் கிட்டிருந்த பழக்கத்
தாலே சேர்வையுடன் மனதுவக்கநூல்கள்கூர்வார், வீரேதான்வாத
மென்றபோக்கைக் கேட்பார்வேறுபடதூயபடமயங்குவாரே.

மயங்குவார்பலநூலு மறிந்தாற்போலே மார்க்கமெல்லாந்தெரி
ந்ததொரு மவுனிபோலும் தியக்கமுடன் நூல்பார்த்துத்தெரிந்தோர்
போலும், தீர்க்கமுடன் பவமகத்தி யிருந்தோர்போலும் தயக்கமது
கொண்டல்லோ வாதுகூறி தப்பாமல்வேதைமுகங்கேட்பாபாரு, நய
ம்படவேயவர்களுக்குபிதவு கூறி நன்மையுடனிருப்பது நன்றாய்ப்
பாரே. சகூ0

நன்றான வார்த்தைபதுமிகவுங்கூறி நலம்பெறவே யவர்களுக்கு
மதிகள்கூறி, குன்றானசாத்திரங்கள் கற்றபேர்கள் குவலயத்தில் வே
தைமுகம்வேணதுண்டு, வென்றிடவேயுந்தமக்குவேறுண்டோசொல்
வேதாந்தசித்தமுனியார்தானுண்டோ, சென்றவர்கள் படித்தவர்கள்
கோடாகோடி செகதலத்திலும்மைப்போல்சித்தராமோ. சகூக

சித்தானநாதரையாம் கண்டதில்லே சிறப்புடைய நாதரவர் நீர்
தானென்று, புத்தியுள்ளபூபாலருமைப்போலே பூவுலகில் பெரி
யோரை கண்டதில்லே, சத்தியத்திலமிருந்ததொரு தருமவானபோல்
சட்டமுடன் முகதாவில்வந்திரென்று புத்தியுடன்தந்திரமாய் வார்த்
தைகூறி புனிதனேவிட்டகற்றல்மெத்தநன்றே. சகூஉ

நன்றானவார்த்தைபதுமிகவுங்கூறி நலமுடனேபொய்ப் பகட்டு
பாவுங்கூறி, சென்றிடவே பின்றொடர்ந்துவழிதான்விட்டு சென்மமு
ள்ள சீசிந்தானுள்ளமட்டும், வென்றிடவேபெய்பேதம் மறக்கே
னென்றும் வேதாந்தசித்கொளிவைப் பணிவேனென்றும், குன்றி
யேமுகம்வாடி மனதுவக்க குருபரனை தந்திரமாய்ப்பணிகுவாயே.

பணியவே கருமிபென்றசீடருக்கு பாலமுர்த ருண்டதொரு
சந்தோஷம்போல், கனிதமுடன் தமக்குகந்த சீடனென்று கருத்து

டனே புன்மீதிற்பட்சம்வைத்து, அளிபெறவேவசியமில்லாவென்று
வந்து வப்பனேசுடாட்சமதுமிகப்புரிந்து, தளிவுடனே புன்மீதிற்செ
ருமைபவைத்து துப்புரவாய் பற்பமதாகொள்ளார்தானே. ௪௫௪

தானேபுளி பானிலைடத்தாகேளு தன்மையுள்ள நல்லோருந்
தீங்கோருண்டு, கோனனகுருக்கள்மார் போமொன்பர் கொற்றவ
னே ஜாதலத்தில்மெத்தவுண்டு, தேனனவார்த்தைய துமிசவுஞ்சொல்
வார் தெள்ளாறர்தமானதொருநேசஞ்செய்வார், பானனிடன்மேல்
பட்சம்வைத்து பாட்டுவார் மெய்பகட்டு வதிகம்பாரே. ௪௫௫

மாரணவேதை,

பாரப்பா லோகமென்றமரணத்தைப் பக்குவமாய்ப் பகருகிறே
ன்மன்னுகேளு, ஆரப்பாலோகமாரணத்தைச்சொன்னார் வப்பனே
சொன்னவர்கள் மறைத்துச்சொன்னார், கோப்பாயுந்தனுக்கு சிடி
கைவேதை நேர்மையுடனுரைப்பேன்நீதியாக, கூரப்பாசெம்பது
வும் பத்தேயாகும் குரிப்பானவெள்ளிபதுவெண்டுதானே ௪௫௬

தானனயாகம்து வொன்றேயாகும் நாக்குடனேபதின்மூன்று
மொன்றுப்கூட்டி, தேனனசெப்புகளையூதிப்போடு தேற்றமுடன்
சுத்திதசெப்புதன்னை, மானனசெம்புதனைப்பதனம்பண்ணு மகத்
தான போகும்வகைவரிசைகேளு கோனனதங்கமது வொன்றேயா
கும் குறிப்பான வெள்ளிபது வொன்றுதானே. ௪௫௭

கானவேயாகமது வொன்றேயாகு கனமானகுதமதுவொன்றே
யாகும்தானவே முன்னுரைத்த செம்புதன்னில் தேருமல்லோசி
டைதானெடுத்துக்கொண்டு பூணவே மூவகைஜெயநீரலேபுகமாகத்
தானரைப்பாய்சாமமப்பா, நீமாணவேசரக்கெல்லாமறைத்த பின்பு
மார்க்கமுடன் மாத்திரைகளைக்குபாரே. ௪௫௮

செப்பவேவெள்ளிதனில் பத்துக்கொன்று செம்மனுடன் ஞனு
ருக்கிதருகானென்று, பையவேகண்விட்டுஆடும்போது பாகமுடன்
ஞனுருக்கி குருவொன்பெதுப்பதொரு வெள்ளியது மாற்றுருகும்
துப்புரவாயப்பக்குவமது சொல்லப்போமோ, மெய்பான வித்தை
யிதுவேமவித்தை மேதினியில் செய்பவர்களில்லைதானே. ௪௫௯

இல்லையே பத்துக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து யெழிலானவாரடித்து
ப்புடத்தைப்போடு, தொல்லையெனும்பிறகியது மாறுத்தங்கம் வைத்
தங்கம் புடத்தங்கம் பசுமைத்தங்கம், அல்லதுபோக்கடிக்கு மரு
மைத்தங்கம் ஆகாசகாநதாக்கள் மறைத்ததங்கம், கல்லிலது விளைக்
தநேருதங்கந்தானும் ஜெருவானதங்கமிதற்கொவ்வாதன்றே. ௪௬௦

அன்றான தங்கமது வென்னசொல்வேன் அரகராகாதகள் ளெரளி
த்ததங்கங்குற்றானசாத்திரத்தில் மறைத்ததங்கம் கோபேவந்தர்கட்டலே
க்குக்கெட்டதங்கம்பூவென்றிடவேயுந்தமக்கு கோதிலைதத்தென்வேதா
ந்தக்கண்மணியேயுத்திவானே, வன்றில்லாப பால்சுறந்தகதையைப்
போலே காசினியில்சித்தரெல்லாமொளித்தார்தானே. சகூக

சூதவெள்ளி.

தாமானயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலி
ப்பாணிதம்பிரானே, கோமானுக்கொப்பான கோவேகேண்மோகுவ
லயத்திலெக்தனிடசத்தியவானே, ஆமானமானதொருசாத்திரங்கள்
வப்பனேவெகுகோடி நூல்கள்பார்த்து, சாமானியமானதொருசூத
வெள்ளிசாற்றுகிறேன்சன்மார்க்கபுனிதவானே. சகூஉ

புநிதமாஞ்சூதமதுதுலாமேவைந்து புகழானகாடியென்றகாரந்
தானும், கனிவுடனேகாரமதுவொன்றேயாகும் கனமானமூசைதனி
லிட்டுமைந்தா பணிபோன்றவாறுவகைஜெயநீர்தன்னால், பாங்குட
மூசைதனில்கிறையவிட்டு, இனிதாககலசமென்றமண்பாண்டத்தில்
பெழிலாகமணலிட்டுமூசையையே. சகூங

வைத்துமேல்மூடிசீலைசெய்து வளமாகமேனுமந்தமணலைக்கொ
ட்டி, சத்தமதுபோகாமல்பாண்டமிட்டு சதுராகசீலையதுவலுவாய்
ச்செய்து, சுத்தமுடன்கணபதியைப்போற்றி செய்துசுந்தரமேநாற்
சாமமெரிப்பாயப்பா, துத்தமெனுங்காடியென்றசாரந்தாலேதடியா
னசூதமது மடியலாச்சே. சகூச

ஆச்சப்பாபாண்டமதைதிறந்துமைந்தா வப்பனேமூசைதனிலி
ருக்குஞ்சத்தை, பாச்சலென்றசூதமதுவெண்ணெதன்னை பக்குவமாய்
வருத்தெடுத்துபிங்கானிட்டு, மூச்சடங்கிப்போனதொருசூதந்தன்
னில்முசியாமல்கல்லுப்புதூலமேபோடு, மாச்சனுடஞ்சூதமென்றவெ
ண்ணைதானு மார்க்கமுடனுருகியல்லோ நிற்கும்பாரே. சகூரு

நிற்குமேசூதமென்றவெண்ணைதன்னை நீதியுடன்மூசையிட்டுவுரு
க்கிப்பாரு, அற்பமென்றுநினையாதேயறிவுள்ளானே ஆகாகாவானத்
துமீன்தானுச்சு, சொற்பமென்றுநினையாமல் ரவிவான்சேர்த்துதுப்பு
ரவாய்ப்பூசையதுசெப்பக்கேளு, துற்கையென்ற காளிக்குப்பூசை
போடுதுறையானவெள்ளிமுகங்காணலாமே. சகூசா

காணலாய்சூதமென்றவெள்ளிதன்னை காசினியில்நாதாந்தசித்த
ர்தாமும், பூணலாஞ்சித்துமுனிக்கானவேதை பூவுலகில்சமுசாரிக்கா

காவேளை, வேணபடி சூதமதைக்கொன்றபேர்க்கு வெகுபாடுவெகு கேடுகுஷ்டரோகம், அனைவங்கள்தானொடுங்கி யழிந்துதேகம் வப்ப னேசகரோக யாவர்பாரே. ௪௬௭

பாரப்பா சூதமதைக்கொன்றபேர்கள் பாருலகில்வெகுபேர்கள் மடிந்தாரப்பா, நேரப்பா தவயோகிவேடம்பூண்ட நிஷ்களங்கமான தொருசிவயோகிக்கும், கூறப்பாவித்தைபதுடலிக்கும்பாருகுவலயத் தில்பற்றோர்க்கும்டலிபாதப்பா, ஆரப்பாபுலிப்பாணி புனிதவானே அன்புடனேயானுரைத்தேன் பண்டாய்க்கேளே. ௪௬௮

சூதசெந்தூரம்.

பண்பானபுலிப்பாணிபாலாகேளீர் பகருகிறேன்சூதமென்றசெந் தூரத்தை, நன்பானநூல்களுள்வராய்ந்தேதான் காதாந்தசித்துமு னிபதிந்துமல்லோ. திண்பானசெந்தூரப்போக்குதன்னை திசைமாறி யடையாதிரட்டல்செய்து, உண்மையாய்ச்சொன்னதொரு மொழி யைப்போலேவுவமைகொண்டுபொடிவைத்தார் லேதந்தானே. ௪௬௯

பேதபாஞ்சூதமென்றவெண்ணெய்தானும் பேரானகெந்தியென்ற திராவகத்தால், நீதமுடன் தானரைப்பாய்பிரண்டுசாமம்சிர்மலமாப்பூ மதைமடிந்துசொல்லும், போதமுடன்காசியென்ற குப்பிதன்னில் போங்கமுடன்மாக்கல்லால்கொண்டுமூடி வாதமதுபலிப்பதற்குமோ ய்யேயானுல வளமானசீலைபதுவலுவாய்போடே. ௪௭௦

போடேநீகுப்பிக்குச்சீலையேழு பொங்கமுடன் வாயைவிட்டுச் சீலைசெய்து, கூடேதான்தளவயாம்பாண்டந்தன்னில் கொற்றவனே மணலிட்டுக்குப்பிவைத்து, நாமேதான்கும்பிதனில்மணலுமிட்டு நப மாகமேல்மூடிசீலைசெய்து, ஆடேநோற்சாமமெரித்தபோது வப்ப னேசெந்தூரமாகும்பாரே. ௪௭௧

பாரேதான்செந்தூரந் தனையெடுத்து புராங்குடனேநாதாக்கள் சொன்னமார்க்கம், சேரேதான்வெள்ளிபதுகளஞ்சிறுறுதேற்றமுட ன்தானெடுத்துருகையிலிட்டு, கூரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளுகு றிப்புடனேகுருவொன்றுதனையீயவீரேதான்வர்ணமதுஎன்னசொ லேவன் வீறுனபோக்கதுவும் கூறப்போமோ. ௪௭௨

போமேதான்வெள்ளிதனையுருக்கிப்பார்க்க போக்கானவெள்ளி யது தங்கமாச்சு, நாமேதான்சொன்னபடி தங்கமாற்றுநாதாக்கள்தம் மாலேகூறப்போமோ, வேமேதான்பிறவியென்றதங்கந்தானும் வே தாந்தத்தங்கமதுயிதற்கீடுண்டோ, ஆமேதான்சிவயோகத்தங்கமாகு ம்வப்பனே காலாங்கி தங்கமாமே. ௪௭௩

தங்கமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தண்மையுள்ளபுலிப்
பாணிசுப்பவர்க்கேளு, வங்கமதைத்தான்கொடுத்துவூதிச் செம்பா
வளமாகத்தானுருக்கி யெடுத்துமைந்தா துயகமுள்ளசெம்புதனில்
நூற்றுக்கொன்று துப்புரவாய்த்தானுருக்கிக்குருவொன்றீய, பங்கமி
லாத்தங்கமதுவென்னசொல்வேன்பாருலகில்சிவயோகிகாணலாச்சே

ஆச்சப்பாசெம்பதுவும்தங்கமாச்சு வப்பனேநாதாக்கள்மறைத்
துவைத்தார்,மாச்சலதுவாராதுதங்கச்செம்பாம் மகத்தானதங்கமது
விதற்கீடுண்டோ, பூச்சடைப்பிறவியென்றதங்கரேக்கு புகலவொண்
ணாசயத்தங்கமிதற்கீடுண்டோ, ஆச்சர்யமானதொருதங்கமாச்சு வப்
பனேநாதாக்கள்மறைத்தார்தானே. ௪௭௫

தானானதங்கமதைத்தானெடுத்து தண்மைபெறவெள்ளிதனில்
பத்துக்கொன்று கோணாகுகைதனிலேவிட்டுருக்கி கொற்றவனே
செம்பதுவுமொன்றேயீய்ந்தால்,தேனானவெள்ளியதுபழுத்தும்பாரு
தேற்றமுடன்மாற்றதுவுக்கூறப்போமோ, பானானதேவேந்திரன்விற்
றிருக்கும் மகத்தானவாணியென்றதங்கமாச்சே. ௪௭௬

ஆணியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுலிப்பா
ணிமைந்தாகேளு, காணியாஞ்செந்தூரமெடுத்துமைந்தா காத்துட
னேகுடவனிலேநூற்றுக்கொன்று, வாணிபதந்தான்வணங்கிகொடுத்
துப்பாரு வளமானகுடவனதுவூறலேகி, ஆணியாந்தங்கமதுகொப்
பேசொலவார் வப்பனேயிந்திரபீடதங்கமாச்சே. ௪௭௭

இந்திரனார்விற்றிருக்குமாணித்தங்கம் வெழிலானதங்கமதுவெ
வர்தான்செய்வார், சுந்தரமபோல்சிவவேடம்பூண்டமல்லோ துப்புர
வாய்த்தானிருக்கும்பேகவான்கள்,விந்தையுடன்வினோதமெனற வே
தைதன்னை விருப்பமுடன்செய்துமல்லோமனதுவுகந்து, அந்தரமெ
லாம்புகழவாழுமபெற்றுவப்பனேவசித்திருப்பார்போகமாண்பே ()

வெடியுப்புகட்டு.

மாண்பானபின்னமொருபோக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப்
பாணிமன்னுகேளு, ஆண்மையுள்ளகாலாங்கிநாதர்பாதம் வப்பனே
நான்வணங்கினதேசம்,வீண்காலம்போகாமல்குளிகைகொண்டுவிட்
டகுறைபிருந்தொருபுண்ணியததால், தாண்டவம்போல்தேசாதி
தேசமெல்லாம் சற்குருவைத்தானடுத்துவரம்பெற்றேனே. ௪௭௯

பெற்றேனேகாலாங்கிகடாட்சத்தாலும்பெருமையுள்ளமனோன்
மணியாள்கிருபையாலும், கற்றறிந்தநாதாக்களருளினாலும் கைலாச

காதருடபுண்ணியத்தால் கற்றெக்குந்தேடியல்லோ கண்டாராய்ந்து
சுத்தமுடன்வேதைமுசமுளாவுகண்டு, பெற்றதொருமைந்தனைப்போ
லென்னைவெண்ணி பெருமையுள்ளமார்க்கமெல்லாமோதினேனே. ()

ஓதினேன்சிடினையென்றவேதையப்பா வுத்தமனேவெடியுப்பு
ஐந்தாங்காப்ச்சல், நீதில்லாவுப்பதுவுங்கப்பியுப்பு நீர்க்கமுடன்பல
மைந்தாபிறந்துமைந்தா, ஆதியென்றமுப்பூவைப்பழச்சாற்றாலே வப்
பனேநானைரைத்துக்கவசஞ்செய்து,சோதிமயந்தான்பெறவேரவியில்
வைத்து சோராமல்சீலையதுவலுவாய்ச்செய்யே. ௪௮௧

செப்பவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு செயலானவுப்பதுவு
ங்கட்டிப்போச்சு,பையவேவுப்பதுவுங்கட்டிற்றானால் பாலகனேபேம
மென்றசெடியுமாச்சு,அப்பதொருவுப்பாலேயெல்லாஞ்சித்தி தப்புரா
வாய்ஜநத்தெரனிவையற்றபேர்க்கு,உப்பதொருபொருளெல்லாந்தோ
யுந்தோயும் வுத்தமனேவெடியுப்பைக்கண்டோர்க்காமே. ௪௮௨

கண்டவர்களுப்பினிடமார்க்கந்தன்னைகாட்டார்கள் கருவாளி
மாண்பரெல்லாம், விண்டதொருவுப்பினலப்புக்கட்டும் விண்ணுலகு
மண்ணுலகுமிதிலடக்கம்,சண்டமாருதங்கொண்டவுப்பினாலேசகமெ
லாம்படல்கட்டிபாடலாகும், தொண்டுசெய்துவுப்பதனையறியவேண்
டும் துரைராஜசுந்தரனேசெப்பக்கேளே. ௪௮௩

செப்பவென்றால்வெடியுப்பைவிட்டாலல்லோசெம்மலுட்ன்பூவு
மில்லைக்காயுமில்லை, அப்பினாலுப்பதனைக்கட்டலாகும் ஆகாகாநாதாக்
கள்சிடினைவேதை, ஒப்பமுடன்சிடினையென்றவுப்புதன்னை ஓகோ
கோகாநாதாக்கள்மறைத்தாரவைத்தார,கப்பிதங்கள்கோரதுவுப்பின்மார்
க்கம் தன்மையுள்ளமன்னவலேசாற்றக்கேளே. ௪௮௪

சாற்றவென்றாலுப்பினிடகட்டினத்தை சாங்கமுடன்குகையிலி
ட்டுவுருக்கிமைந்தா, திட்டமுடன்குழலொன்றுசெய்துமல்லோ நீர்
க்கமுடன்காலுபட்டையாகச்செய்து, வட்டமுடனுப்பதனைவுருக்கி
மைந்தா வளமையுள்ளகருக்குழலில்பார்சியேதான்,நாட்டமதுநேரா
மல்கருவைநீக்கி கயம்பெறவேவுப்பதனையெடுத்திடாயே. ௪௮௫

எடுத்துமேயுப்பதனைச்சொல்லக்கேளு வெழிலானபஞ்சவர்ண
மேற்றப்பாரு,தொடுத்ததொருலிங்கமதைபரைத்துமைந்தா தேரு
மலொருபக்கம்பூசிப்போடு, விடுத்ததொருதாளகத்தையெடுத்துபா
லை விருப்பமுடனொருபக்கம்பூசிப்போடு,படுத்ததொருகெந்தகதை
யரைத்துமைந்தா பாங்குடனேயொருபக்கம்பூசிப்போடே. ௪௮௬

போடேதான்கெவுரியது பெடுத்துமைந்தா பொங்கமுடனொரு
பக்கம்பூசிப்போடு, ஆடேதானூற்சரக்குமாரணபின்பு வப்பனே சிலைய
துலனுவாய்ச்செய்து, காடேதான் ரவிதனிலே காயப்போடு கலமா
னபுடமதுவுங்கோழியாகும், தேடவேபுடம்போடு எடுத்துப்பாரு
தெளிவானவாணமது தோற்றும்பாரே. சஅஎ

போற்றவே பக்கமொருவர்ணபேதம்தோருத கம்பிபுப்புசார
ணையேபாக்க. மாற்றதுவும்சொல்லவென்றால்நாவேயில்லை மகத்தான
சாஸ்திரந்தானேமெம்பாரு, ஆற்றலேலிங்கமது மாற்றுபிரந்தான் வப்
பனே சொல்வதற்குநாவுமில்லை, தேற்றமுடன் தாளகமும் ரெண்டா
பிரமாற்று தெளிவானவுப்பினிடவேகம்பாரே. சஅஅ

வேகமாங்கெந்தியது மூவாபிரமாற்று வெழிலானவேதைமுக
ஞ்சொல்லொண்ணது, பாகமுடன் கெவுரியது வைரமுமாற்று
பாங்குடனே வேதைமுகஞ் செல்லும்பாரு, சாகமுடன்வுப்பினுட
மேற்பட்டையப்பா சதாகந்தர்வைகுந்தமிவாரோ தான், போகமது
கொண்டதொருகாலங்கிநாதர் பொன்னவனே யெந்தனுக்குவுரை
த்தார்தானே. சஅகூ

தானென மாற்றினுட வேகமப்பா தாரணியில்சித்தர் தம்மால்
சொல்லப்போமே, கோனெகாலங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவ
னேயானுரைத்தேனுந்தமக்கு, தேனெனமுறைப்பதுவை யாருஞ்சொல்
லார் தேவாதியென்குருவே யெந்தன்மைந்தா. பானென பரஞ்சுடரே
யுந்தமக்குப்பாரினிலே பாவித்தேன் பண்பாய்த்தானே. சகூ0

பண்பானவேதையிது தாம்பிரவேதைபாலகனே பாருந்தான்
வின்னாரப்பா, கண்பானசாத்திரத்திற்சொல்லிருந்தும் கலமானம
னேன்மணித்தாய் மறைத்தபாவம், உண்மையாய் உளவறிந்து கண்
மலரோ பொன்மலரோ நீயெனக்குகருதாதே வொருவருக்குங்காட்
டொண்ணாதே. சகூக

காட்டினால்லோகமெல்லாஞ்சித்தாய்ப்போகும் கனமோசங் கன
மோசம் கருவாய்ப்போகும், நீட்டமுடன் சிவயோகிமரண்பாரப்பா
நீணிலத்தில்செய்துமல்லோகண்டாராய்வார், வாட்டமுடன் முறை
பாடுகைபாடாக வளமையுடன்செய்தவர்க்குபெல்லாஞ்சித்தி, தாட்
டிகமாய்ப்புத்திவானறிவானப்பா சண்டாளகருமிகளு மறியார்பாரே

கல்லுப்புவேதை.

பாரேதானின்னமொரு போக்குசொல்வேன் பண்பானபரிகார
மானபேர்க்கு, நேரேதான் புலிப்பாணிமன்னுகேளு நேர்மையுடனுந்
தமக்குவுபதேசிப்பேன், சீரேதான்பெரும்பாடியாம்லவணந்தன்னை
சிறப்புடனேதானெடுத்து மனதுவந்து, நீரேதான்சொன்னமுறை
வழிபாடாக நிமலனேகைபாகஞ் செய்திடாயே. ௪௯௩

செய்யவென்றாலுப்பதனை சேரைவாங்கிசெப்பவென்றால் வன்
னியதுபட்டையப்பா, கொய்யவேதானிடித்துமாவதாக்கி சுகம்பெற
வேயுப்புக்குக்கீழ்மேலிட்டு, துய்யநல்லவுப்பதனைநடுவேவைத்து து
ரைராஜசுந்தரனே செப்பக்கேளு, வெய்யதமிழ்ப்பண்டிதங்கள் பலி
ப்பதற்கு வேதாந்தத்தாயாரை வேண்டிக்கொள்ளே. ௪௯௪

கொள்ளவே யுப்பதனை சீலைசெய்துகொப்பெனவேயாவிதனிலே
காயவைத்து, மெள்ளவேகோழியென்றபுடத்தைப்போடு மேன்மை
யுள்ளவுப்பதுவுங் கட்டிப்போகும், கள்ளமதுவாராது வுப்புக்கப்பா
காசினியில் கருவாளியறிவான்பாரு, உள்ளபடியானுரைத்தே னுந்
மக்கு வுத்தமனே கைபாகஞ்செய்வாய்காணே. ௪௯௫

காணவென்றாலுப்பதனையெடுத்துமைந்தா கலங்காமல் பூநீரை
சுத்திசெய்து, தோணவேநாலுக்கொரிடைதான்சேர்த்து தேறாமல்
தானரைப்பாய்கல்வமிட்டு, வேணபடி வன்னியின்றன் பட்டைச்சாற்
றால் வேகமுடன் றானரைப்பாய் நாலுஜாமம், பூணவேவில்லைபதுலகு
வாய்ச்செய்துபுண்ணியனே கோழியென்ற புடத்தைப்போடே.

புடமான புடமதுவுமாறிப்பாரு புகழானவுப்பினிடகட்டியல்
லோ நீடேதான் நிஷ்களங்கமானவுப்பு, நீடாழியுலகு பதியார்தான்
கண்டார் கோடானகோடிமனுசித்தருண்டு, கொற்றவர்கள் கண்டுமல்
லோ மறைத்தேவைத்தார் பாடாணபாடதுவும்யார்தான செய்வார்
பாலகனே விதியாளிசெய்வான்றானே. ௪௯௭

உப்புக்கட்டு செந்தூரவேதை.

விதிபான கட்டென்றவுப்பைத்தானும் விமலனே செந்தூரஞ்
செப்பக்கேளு, மதிபோன்றவுப்பதுவுங் கல்வுதனிலேயிட்டுத்தான தவள
ம்போலுருகிப்பிலோ ஆதியானவுருக்கினம்போல் குடோரியாக தப்
புராவாயிருக்குமந்தவுப்புதன்னை, பதியானவன் மென்றபேதிதன்னை
பாலகனே நாலுக்கோராளவுசேரே. ௪௯௮

சேர்த்துமேகல்வத்தில்பழச்சார் விட்டு செம்மையுடன்தானரைப்பாய்சாமம், பார்த்துமேயில்லையதாகுவாய்ச்செய்துபாலாதனை ரவிதனிலேகாயவைத்து, ஆர்த்துமேயில்விட்டுச்சீலைசெய்து வப்பனே பெழசீலைவலுவாய்ச்செய்து, புர்க்கவேசெந்தூரம்லயிப்பதற்கு புகழானவுடுப்பிலவைத்துயெரித்திடாயே. சகசக

எரிப்பதற்குவாயணமதுசொல்வேனப்பா பெழிலானதளவரம்பாண்டந்தன்னில், திரியானமணலதனைக்கொட்டிமைந்தா தீர்க்கமுடன் கல்தனைமேலேவைத்து, சொரியானகருமணலையின்னுமல்லோ சோராமல்பாண்டமதில்மணலைக்கொட்டி, சரியாகமேற்பாண்டந்தன்னை மூடி சட்டமுடன்தானெரிப்பாய்சாமம்நாலே. ௫00

நாலானசாமமதுயெரித்தபோது நலமானசெந்தூரமென்னசொல்வேன், காலானசெந்தூரந்தனையெடுத்து கருமானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று, மாலானவெள்ளியதுவுருகும்போது மகத்தானசெந்தூரங்களஞ்சியீய்ந்து, கோலானகரியினால்கிண்டும்போது கொற்றவனேவுட்கொண்டுபெழக்கும்பாரே. ௫0௧

பாரேதான்மாற்றதுவுமென்னசொல்வேன் பாங்கானவயததுவு மெட்டுமாகும், கூரேதான்நாலுக்கோர்தங்கஞ்சேர்த்து குறிப்புடனே வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு, நேரேதான்மறுபடியு மூறுக்கிப்பாரு நேர்மையுள்ளதங்கமது கூறப்போமோ, ஆரேதான்செய்வார்களிக்கப் போக்கு வப்பனேயுந்தமக்குவுரைத்தேன்றானே. ௫0௨

தானெனபுடத்தங்கம்பிறவித்தங்கம் தன்மையுள்ளகுடோரியது உறங்காதப்பா, கோனெனசிவராசதங்கமப்பா கொற்றவனேலவணமதிற்பிறந்ததங்கம், தேனெனசிவயோகிக்குகந்ததங்கம் தெளிவானகாணபத்துக்குகந்தங்கம், மானெனவையகத்தில்மாண்பர்தாமும் மார்க்கமுடன்செய்யுகின்றதங்கமாமே. ௫0௩

தங்கமாம்லவணமென்றசாசாரம் தாரணியில்வெகுமாண்பர்காணமாட்டார், புங்கசித்தியெட்டுரியோன்காண்பான்பாரு புகலானசித்துமுனிசெய்யுந்தங்கம், வங்கமதற்கேங்காதவரணக்தங்கம் வளமானபுரிசடையோனணியுந்தங்கம், இங்கிதமாய்சமுசாரிவழங்குந்தங்கம் பெழிலானவுப்பினுடதங்கங்காணே. ௫0௪

தேர்மகிமை பஞ்சபூதவொடுக்க வேதைமுகம்.

காணேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கருவானபுலிப்பாணிதன்னியவானே, தோணவேபூதமென்றல்பஞ்சபூதம் சொல்லு

கிறேன்காதாக்கள்மகிமைதன்னை, வேணபடிவாதமெனுந்தேர்தானப் பாவிருப்பமுடன்பூட்டுகிறேன்பஞ்சபூதம், ஆணரசாமுன்னுக்குளஞ் சபூதம் வப்பனைசரக்குவகைபூதமஞ்சே. ௫௦௫

அஞ்சானைதகெந்தகேட்பாயானால் வப்பனைதங்கமதுபிரிதி வாகும், தஞ்சமெலன்றயிரும்பதுவும்வாயுவாகும் தப்புரவாய்ச்செம் பதுவுந்தேய்வாகும்,மிஞ்சவேகாரீயமப்புவாகும மிக்கானநாகமதுஆ காசந்தான்.தஞ்சமெலன்றலோகமதுவஞ்சுங்கூடி துறையானபஞ்சபூத மொடுக்கந்தானே. ௫௦௬

ஒடுக்கமாந்தேநக்குபிரிசியாச்சு வுத்தமனேபிடமதுவுமைப்பே ன்பாரு,தொடுக்கவேபாஷாணபஞ்சபூகம்தோரமல்பிடவகையரைப் பேன்பாரு, இடுக்கமுள்ளகெந்திபதுபிரிதிவாகும் பெழிலானகெவுரி யதுதேய்வுமாகும், விடுக்கவேலிங்கமதுவாகாஷமாகும் விரிவானவீர மதுவப்புமாமே. ௫௦௭

அப்பானதாரிசிபதுவாய்வுமாகும் வழகானபாஷாணபஞ்சபூகம், உப்பானகாரசாரபஞ்சபூக, வுத்தமனேபானுரைப்பேன்விபரங்கேளு கப்பலென்றதேநக்குவுருளையப்பா கனமானலவணமென்றபூதமெல் லாம். ஒப்பமுடன்வெடியுப்புபிரிதியாகும் ஓகோகோகாதாக்களாடுங் கூத்தே. ௫௦௮

கூத்தானவெடியுப்புபிரிதிவாச்சு குணமானவளையலுப்புதேய்வு மாச்சு, நாத்தமென்றகல்லுப்புவப்புவாச்சு நலமானசீனமதுவாய்வு மாச்சு, சாத்திரத்திலுரைக்கபடிபூரேப்பா தன்மையுள்ளவாகாஷந் தானேயாகும்,சூத்திரமாம்பிரிதிகினிலுற்பவித்த சுடரானவுப்பதுவு மாகாஷமாச்சே ௫௦௯

ஆச்சப்பாசரக்குவருபத்தரான்கும்வப்பனைவைந்தைந்தாயுகம் பிரித்து,மூச்சடங்கிக்கிடந்ததொருதேநக்கப்பா மனையானசட்டமதி ல்தான்கள்பார்த்து,ஆச்சரியமாகவல்லோசிகரமட்டும் வப்பனேதூணி நுத்திகால்கள்நட்டி, மாச்சலென்றவுபசாரங்கள்தொண்ணூற்றுகும் மார்க்கமுடனலங்கரித்துவரிசைகேளே. ௫௧௦

வரிசைபெறநவரத்னமொன்பதுந்தான் வளமைபெறகள்ளாணி யாக்கிக்கொண்டு, அறிவுடையசிம்பநதில்அந்திரந்தான் வப்பனேமூ விகைக்காய்க்கார்போலாக்கி, புரிசடையோன்தம்பிரான்றன்னைதானும் புகழானதேர்மீதிலுச்சாடித்து, சரியுடனேமூலமதிற்ருன்கொண்டுபூ ட்டி தற்பரனைகள்ளாணிமுடிக்கிடாயோ. ௫௧௧

முடுக்கவேகருவிகரணாதிபந்தம் முனையானவுடல்பொருள்களா
கியெல்லாம், தொடுக்கவேயண்டசராசரங்கள்மட்டும்தோறாமல்தாம்
கண்டவேதைகோடி, நடுக்கடலில்நாணிபறந்திட்டாற்போலே நகமா
னபூதமெல்லாமொன்றேயாகும், படுகளையில்மாறன்விட்ட வம்பு
போலே பாரினிலேவாதமதுபலிக்கும்பாரே ௫௧௨

பலிக்குமேயறிவுடையோன்செய்துகொள்ளும் பாங்கானவேதை
முகங்கோடாகோடி, ஜொலிக்குமேபிரணவத்தால் மூலிகட்டும், சோ
ராமல்சரக்கெல்லாஞ்சுருண்டுமாளும், ஒலிக்குமேலோகமெலாமொ
ன்றுப்க்கூடிவுத்தமனேவாதத்துக்குறுதியாச்சு, சலியாதசரக்கெல்லா
மைந்தைந்தாக சட்டமுடன்செய்வார்க்கு வாதமாமே ௫௧௩

வாதமென்றால்சரக்குகளில்பஞ்சபூதம் வளமானபூதமதிலொன்
றுதப்பில், கீதமென்றகின்னரிக்குநாணற்றாற்போல்கீர்த்தியுள்ளசரக்
கெல்லாமிழலாய்ப்போகும், நேதமுடன்வாதமது காணவென்றால்
தோறாமல்பஞ்சபூதத்தைப்பாரு, பேதமதுவாராதுபூதங்கண்டால்பே
ரான வுலகினிலேசித்தாவாயே. ௫௧௪

சித்தானசித்துமுனியிந்தமார்க்கம் சிறப்புடன்சாத்திரத்திற்சொ
ல்லவில்லை, முத்தானநூலெல்லாமனேகங்கண்டேன் முனையான பஞ்
சபூதபேதந்தன்னை, சந்தேகமாயன்பர்களும்பிழைப்பதற்குதயவுவை
த்துயாரேனுங்கூறவில்லை, முத்திபெறசாத்திரங்கள்கோடாகோடிமு
தலிகில்சொன்னவர்கள்கோடியுண்டே. ௫௧௫

கோடியேநாதாந்தசித்துதாமும் குறிப்புடனேசாத்திரங்களதி
தஞ்சொன்னார், தேடியேசாத்திரங்கள்தலைவகுத்துசெப்பினார்யாதொ
ன்றுங்கண்டதில்லை, பாடியதோர்வெகுநூல்கள்கைமறப்பு பாருலகில்
பாடிவைத்தார்சித்தர்தாமும், நீடியயுகதனுக்குவாதங்காணநீதியுட
ன்போதித்தேனுண்மைதானே. ௫௧௬

சூதவெள்ளிமணி.

உண்மையாமின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேநாதாக்
கள்சொன்னாரில்லை, வண்மையுள்ளகாலாங்கிகிருபையாலேவளம்பெ
ரியசித்தரெல்லாமறைத்துவைத்த, தண்மையுள்ளபாகஞ்செய்பா
கத்தைசட்டமுடன்நாதாக்கள்கூறவில்லை, நன்மைபெறயன்பர்களு
ம்பிழைக்கவென்று நன்மையுடன்யானுரைப்பேன்பண்புதானே. ()

தானானசூதமதுபலந்தானைந்து தாக்குடனேசுத்திசெய்தெடுத்
துமைந்தா பாங்குடனேமிருதாருசிங்கிதன்னை பட்சமுடன்தானெடு

த்துசெப்பக்கேளு, மானபலமதுவும்பத்தேயாகும்மகத்தானகல்வமதிலிட்டுமைந்தா, தேனுடசெவ்வாழின்பழரசத்தால் சேற்றமுடன்தானரைப்பாய்சாமம்நாலே. ௫௧௮

நாலானசாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானமூசையது குறைதான்செய்து, பாலானவிதனிலேகாயவைத்துபாங்குபெறமூசைதனையெடுத்துமைந்தா, நாலான தளவாயாம்பாண்டந்தன்னில்தன்மையுடன்பூமணலைகொட்டியல்லோ, காலானமூசைதனைமையம்வைத்து கண்மணியே மூசைதனில்சூதந்தாக்கே. ௫௧௯

தாக்கவேமேலுமந்தப்பில்லைமூடி தளமுடனேமணலதனைமேலேசெய்து, ஊக்கமுடன்தாமெரிப்பாய்நாலுசாமம் நட்பமுடன்தீராறியெடுத்துப்பாரு, பாக்கதுபோல்வுருளையதுதிரண்டுமெல்லைபாங்குடனேதானிருக்கும் வருண்மைந்தாகேள், வாக்கதுவும்பொய்யாதபுண்ணியவானே வளம்பெறவேசூதமதையெடுத்திடாயே. ௫௨௦

எடுத்துமேசூதமென்றமணியையப்பா பெழிலானசாரணைதான்செப்பக்கேளு, கொடுத்துமேயாறுவகைசெயநீர்தன்னால்துப்புரவாய்த்தானரைப்பாய்நாலுசாமம், வித்தகொருவெண்ணைதனைத் தானெடுத்து விருப்பமுடன்நாகுயென்றகாசந்தன்னை, அடுத்துமேபலமதுவும்நிறுத்துமைந்தா வப்பமேனகவசமதுசெய்திடாயே ௫௨௧

செய்யவென்றால் காடிபென்றகாரந்தன்னில் செம்மலுடன்சூதமென்றவெண்ணைதன்னை, பையவேகவசமதுசெய்துபாலா பாங்குபெறசுக்கானின்சீலைசெய்து, துய்யதொருவிதனிலேகாயவைத்துதுப்புறவாயெழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து, வெய்யவேயுமிபுடத்தில் போட்டுமைந்தா விருப்பமுடன்றானெடுப்பாய்பதமாய்த்தானே. ௫௨௨

பதமானசீலையதுபிரித்துமைந்தா பாங்குபெறத்தானெடுப்பாய்சூதந்தன்னை. கதமானசூதமதுயிறுகியல்லோ கண்மணியேநல்லதுபோலிருக்கும்பாரு, பதனமுடனேமணியெடுத்து செப்பக்கேளுபாங்குபெறவெள்ளாட்டுப்பாலினாலே. மிதமுடனேநாற்சாமஞ்சுருக்குதாக்குமிக்கானசூதமென்றமணியுமாமே. ௫௨௩

மணியானசூதமதையெடுத்துமைந்தா மார்க்கமுடன்குளிகைக்குவழிதான்சொல்வேன், அணியானபூநாகம்பலம்பத்தப்பாவப்பமேடணிபோக்கியெடுத்துப்பாரு கணிதமுடன்தேனதனிலரைத்துமைந்தாகருத்துடனேமணிதனக்குக்கவசஞ்செய்து, பணிதமுடன்சீலையதுகாலிக்கல்லால் பான்மையுடன்தான்பொதிந்துரவியிற்போடே. ௫௨௪

போடவேசிதனிலேகாய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறை
விற்புடத்தைப்போடு, நேடவேநீயாறியெடுத்துப்பாரு தெளிவுட
னேகவசமதுபிரிகியல்லோ, மூடவேகவசமதை யுடைத்துமைந்தா
வுத்தமனேபார்க்குமந்தவேளைதனில், கூடவேமண்ணாகஞ்செம்பு
தானும் குணமானசூதமதைப்பிரிக்கலாச்சே. ௫௨௫

ஆச்சப்பாசூதமது மணியுமாச்சு வப்பனேசாரணைகளின்னஞ்
சொல்வேன், மூச்சடங்கிநெடுங்காலமிருப்பதற்கு முனையானசூதமதை
மணியேசெய்தால், பாச்சலுடன்நெடுந்தூரநடக்கலாகும் பாங்கான
குளிகையதுகீழ்நோக்காது, வீச்சுடனேகிருஷ்ணவதாரனப்பா விண்
ணுலகிலாடியந்தார்குளிகைபாச்சே. ௫௨௬

குளிகைக்குசாரணைகளென்னவென்றால் கொற்றவனேமூமத்தங்
காய்களதன்னை, நளினமுடன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து நலமுட
னேசிலைபதுவலுவாய்ச்செய்து, பளிதமதுவாசாதுபாலோக்களுபாகு
பெறமணல்மறைவிற்புடத்தைபபோடு, யனிதமுடன்கவசமதுநீக்கி
மைந்தா வளமையுடன்தானெடுத்துசெப்பக்கேளே. ௫௨௭

செப்பவென்றால்குளிகையதுயென்னசொல்வேன் செம்மலுடன்
போகும்வகைமுறையைக்கேளு, ஒப்பமுடன்குளிகைதனை யெடுத்து
மைந்தா ஓகோகோகோதாக்களசெப்புவணமை, தப்பிதங்கள்வாராமல்
தவளைசங்கு சாங்கமுடன்தானிடித்துமாவதாக்கி, இப்புவியிலசித்து
விளையாடுதற்கு யெழிலானசாரணைகளசொலவேன்பாரே. ௫௨௮

சொல்லவென்றால்சாரணைகள் நிம்பழத்தால் சுத்தமுடன்தான
ரைத்துமைபோலாக்கி, வெல்லவேசூதமென்றகட்டியப்பா வேகமுட
ன்தானரைத்துக்கவசஞ்செய்து, புலலவேரசிதனிலே காயவைத்து
புகழானமண்மறைவிற்புட த்தைப்போடு, வெல்லவேபுடமாறியெடுத்
துப்பாரு வேதாந்ததாயினதுகடாட்சந்தானே. ௫௨௯

தானானபுடமதுவுங்கவசம்நீக்கி தண்மையுள்ளமணிதனையே யெ
டுத்துமைந்தா, பானனசங்கினிடகண்ணைந்தன்னை பார்த்திபனேதா
னெடுத்துமைபோலாட்டி, கோனான குருசொன்னநீதிபோலே கொற்
றவனேவகைமுறைகள்பிசகாமற்றான், ஊனானசங்குதனைகவசஞ்செய்து
வுத்தமனேபுடம்நாழுபோட்டிடாயே. ௫௩௦

புடமதுவுஞ்சதமென்றால் நூறுபோடு புகழானரசமணியுங்கட்டும் பாரு, திடமதுவுங்கடப்பதற்குப் பிரவேசித்தி தன்மையுள்ள சூதமது குளிகையாச்சு, மடக்கனிமேலதானிருக்குஞ்சிவயோகிக்கு மகத்தான குளிகையதுகிட்டிற்றானால், நடராஜசுந்தரனார்கிருபையாலே நாதாந்த சித்தவெனச்செப்பலாமே. ௫௩௧

சித்தானசித்துகளுமிவர்க்கிடுண்டோசிறப்பானநாதாக்கள்கண்ட தில்லை, வெத்தியுடனஷ்டசித்திகளுலாகும் வேதாந்தத்தாயாரும் பிரசங்கிப்பாள், முத்திபெறமோட்சவழிக்காணலாகும் முனைபானசிவ யோகியிவர்தானென்பார், சத்தியங்கள்தவராமல் குளிகைகொண்டு சட்டமுடன்நடப்பவனேசித்தன்பாரே. ௫௩௨

பாரேதான்குளிகையதுவென்னசொல்வேன், பாங்கானபுவிப்பா ணிப்பாவலேலாமே, நேரேதான்சாத்திரங்களுளவாராய்ந்து நேர்மை யுடன்மாண்பர்களுக்காகாவென்று, சீரேதான்குளிகைதனைமுடித்து மல்லோ சிறப்புடனேயஷ்டசித்துயாடலாகும், ஆரோதானுந்தமக்கு போதிப்பாரே வப்பனேயுந்தமக்குவருள்செய்வேனே. ௫௩௩

அருளானவருளிதுவுமென்னவென்றால் வப்பனேமுன்செய்த புண்ணியத்தால், பொருளானசூதமென்றமணிதானப்பாபுண்ணியனே யுந்தமக்குக்கிட்டலாச்சு, இருளானபவக்கடலைவிட்டகற்றி யெழிலான தவக்கடலையெய்யல்லோ, மருளானஞானமென்றக்கடலைக்கண்டமன் னவனேசிவயோகநிலைபில்நில்லே. ௫௩௪

நிற்கவென்றுனுந்தமக்குயெல்லாங்கிட்டும்நீதியுடன்சூதமென்ற குளிகைதன்னால், அற்பமென்றுநினையாதேயநண்மைந்தாகேள் ஆகா காவிதியிருந்துகிட்டலாச்சு, சொற்பமெனுங்கருமியென்றமாண்பர் தம்மை சட்டமுதனுவிட்டகற்றிதுகளகற்றி சுத்புடையமாயவலைசிக் கறுத்து களங்கமில்லாசிவயோகநவத்தைப்போற்றே. ௫௩௫

போற்றியேசூதமென்றகுளிகைதன்னை பொங்கமுடன்றுவார மிட்டுக்கபர்தான்மாட்டி, நாற்றிசையுமெச்சுதற்குகண்டம்போல் நாய கனைகழுத்திலிட்டுவேடம்பூண்டு, ஆற்றலேநெடுந்தூரம் நெடுந்தே சம் வப்பனேவயிரமாக காதலோசை, ஏற்றமுடன்றுனடக்கவாசி யோடும்எழிலானகுளிகையதுமகிமையபாரே. ௫௩௬

பார்க்கவென்றாலறுபத் துநான்குசித்தும்பாருலகில்வெகுகூத்து
ஆடலாகும், தீர்க்கமுடனுமிளநூ மூதநெல்லைவைத்தால்சிறமான பசுவது
வும்பால்கொடா துயர்க்கவே குளிகைபதுமேலகத்தாலேபெணிதானபா
லதுவும்மேலேநோக்கும், ஆர்க்கமுடன்மணியதனை யெடுத்தாலல்
லோவப்பனேபாலதுவுங்கறக்கும்பாரே. ௫௩௭

கறக்குகின்றஆவதுவும்பால்கொடாது காசினியிலிதுவுமொருசி
த்துவாகும், திறமுடையகுளிகைதனையெடுத்துமைந்தா தீர்க்கமுடன்
பதனமாய்ச்செய்துகொண்டு, உறமுடனே நெடுங்காலமிருந்துகொ
ண்டுவுத்தமனேசிலபே ரகஞ்சாதித்தேதான்நிறமதுவும்மாறாமல்சதா
காலந்தான் நீட்சியுடன்சமாதிமுகம்நின்றிடாயே. ௫௩௮

நிற்கவேவிதியிருந்தபுண்ணியத்தால் நிலைமையுள்ளகுளிகையது
கிடைக்கலாச்சு அற்பமென்றபொருளெல்லாமண்பாகேளு வப்பனே
யுந்தனக்குகிடைக்கலாச்சு, நிற்பிடித்தமன்னவரும்நன்றமைத்துவிட்
டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தாதல், உற்பனமாங்குளிகையதுவாய்
க்கலாச்சு ஓங்காரகோநாதாக்கள்கடாட்சந்தானே. ௫௩௯

செம்புசுத்தி

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கருவானபுலிப்பா
ணிமகனேகேளு தோணவேசெம்பதுவுஞ்சேர்தானொன்று செப்புகி
றேன்செம்புதனையுறசையிட்டு, வேணபடிசரக்குவகைசொல்வேனப்பா
வேதாந்ததாயினதுகடாட்சத்தாலே, பாணமெனும்வெடியுப்புபலந்
தானொன்று பாங்குபெறதுருசதுவும்பலந்தானொன்றே ௫௪0

ஒன்றானவளையுப்புபலந்தானொன்றுவுத்தமனேசாரமதுபலந்தா
னொக்கு, குன்றானவீரமதுபலந்தான்ரெண்டு குறையாமல்கல்லுப்புபல
ந்தான்ரெண்டு, வென்றிடவேயன்னமென்றபேதியப்பா வேகமுடன்
யண்டோடுதானுஞ்சேர்த்து, நன்றமேபொடியாக்கிந்திரன்வேந்தா
கேள் செப்புகிறேன்கைவரிசைமுறைமைபாரே. ௫௪௧

முறையானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வுத்தமனேகல்வம
தில்பொடியதாக்கி, குறையாமல்செம்புதனையுருக்கிமைந்தா குணம்
பெறவேசுயம்பெறவேவிராசமீவாய், இறைபகற்றுசெம்பதுவுமிருளு
மேதீர்க்கமுடன்சிவந்துமல்நிலாயின்னம்பாரு, துறையானசெம்பத
னையெடுத்துமைந்தா தூகளகற்றிவூதிரெடுசுத்திபாச்சே. ௫௪௨

சுத்தியாஞ்செம்புதனையெடுத்துப்பால கர்காரியைபாறுவகைநெ
யபீர்தன்னால்வெற்றிபெறதாணாக்கி, காய்ப்பாயப்பா வேதாக்தந்தா
மினதடைடாட்சத்தாலே, சத்திரமாய்தூறலதுபேசியல்லோ சன்முக
னூர்பூசைக்குயேற்றமாச்சு, அக்கிபுரந்தரவெரிந்த வாலங்காடார்வப்
பனேதானணியுஞ்செம்புமாச்சே. ௫௪௩

செம்பானசெம்புதனைப்பதனம்பண்ணு செபலானமுத்திபமும்
பேறவாயப்பா,கும்பமுனிசாத்திரத்திலேகஞ்செம்புகூறினார்பன்னி
ராயிரத்திலப்பா, கம்பியல்லோசெய்தவர்க்குயெல்லாஞ்சித்திகாதாந்த
சித்துமுனிசாத்திரத்தில், அம்பொன்னுஞ்செம்பொன்னின் விரேைத
வித்தைவப்பனேகோடிமுறைகூட்டினாரே. ௫௪௪

கூட்டினேனிச்சொர்புவிடிகைவேதை சிறப்பானசெம்புகளுமின்
னமுண்டு,வாட்டமுடன்பிச்செம்பைமதியில்தாளும் வளம்பெறவேப
த்துக்குவொன்றுதாக்க, வாட்டமுடன்வபததுவுமென்னசொல்வேன்
நலமானமாற்றதுவுமாணிக்காது, ஆட்டிடையன்களைதபோலே பிருக்
கவேண்டாம்வப்பனே செம்பிருக்கவில்லவாருண்டே. ௫௪௫

உண்டானவெள்ளிதனையுருக்கிமைமந்தா வுத்தமனேபத்துக்கோர்
தங்கஞ்சேர்த்து,கண்டிதமாய்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடுகண்மணி
யேயென்னசொல்வேன் மாற்றோஎட்டு,பண்டிதங்கள்பொய்யாதுஆயு
ர்வேதம் பாரினிலேகலைவருக்குமிலைவதக்கு, விண்டிடவேபோகரே
மூரபித்தை விருப்பமுடன்பாடிவைத்தேன்காண்டத்திலேமே. ௫௪௬

ஏழானகாண்டமதுகடைக்காண்டத்தில் பெழிலானசிவபோகர்
தவயோகஸ்தன், ஆழுவேவைப்புமுதல்சிடிகைவேதை வப்பனேயாறு
ரைத்தேனுர்தமக்கு, வாழுவென்றவின்னூல்தான்சத்தகாண்டம்வை
யகத்துமாண்பருக்குப்போதாதுண்டோ, மீழுவேகருவதிக்குமெபாரு
ளதிக்கு மிக்கானகுருவதிக்குநினைவாய்க்கொள்ளே. ௫௪௭

கொள்ளவென்றால்சாத்திரத்தையுன்னிப்பாரு கோடானகோடி
முறைகூறிப்புசொன்னேன், விள்ளவேமனோன்மணிபான்பதாம்புயத்
தைவிருப்பமுடன்பணிந்தாக்கால்யெல்லாஞ்சித்தி,உள்ளதொருபொ
[illegible]ல்லாபிதிலேதேயும் வுத்தமனேகாண்டமது யேழுங்காண்டால்,
கள்ளமதுவாராது புண்ணியவானே கருத்துடனே பாடிவைத்தேன்
[illegible]டமேமே. ௫௪௮

செம்புசுத்தி

கண்டமாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேயின்
னியேகருவாய்க்கேளு, வேண்டியதோர்கருமானவிறேருசரூண்டிலித்
தகமே நாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், தூண்டியேபொருளறிந்து
தொடர்பறிந்துதூய்தானசாத்திரத்தின்நிலைபறிந்து, ஆண்டியெனுஞ்
சித்தர்முனிபதமறிந்துவப்பனைகருமுறைகள் சொல்வேன்பானே.

சொல்லவென்றால்புலிப்பாணிசொருகுகள்ளனே சுந்தரனேயிந்
திரனேகருணமாரா, புல்லறிவாளுந்தனக்குபுகட்டுவோம்பாம்புகழா
னசெம்பினுடசுத்திதன்னை, வெல்லவேசெப்பதுவும்பலமொன்றாகும்
வேகமுள்ளவீரமதுபலமொன்றாகும், சொல்லவேகாரமதுபலமொன்
றாகும்செபலானகிளிஞ்சிலதுபலமொன்றாமே. ௫௫௦

ஒன்றானசாரமதுபலமொன்றாகும் வுத்தமனேநவச்சாரமது பல
மொன்றாகும், வென்றிடவேனுருசதுவும்பலமொன்றாகும் வேகமுள்
ளசீனமதுபலமொன்றாகும், நன்றானலிங்கமதுபலமொன்றாகும் நல
மானவெடியுப்புபலமொன்றாகும், பன்றானசரியுப்புபலமொன்றாகும்
பாலகனேயிதுகளெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டே. ௫௫௧

கூட்டவேசாரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு குழறவேபொடியாக்கிமைந்
தாகேளு, நாட்டமுடன்செம்புதனைக்குகையிலிட்டு நலமாகத்தானுரு
க்கிசாரசமீவாய், வாட்டமுடன்கிராசமதுகொடுக்கும்போதுவளமான
செம்பதுவுமூறலேகி, நீட்டமுடன்தங்கமென்றசெம்புபோலாம் நிதி
யானசெம்புதனைபதனம்பண்ணே. ௫௫௨

பண்ணவேசெம்பெடுத்துமைந்தாகேளு பாங்குபெறவெள்ளித
னில்பத்துங்கொன்றுதன்னாமுடன்கொடுத்துதுக்கிமாற்றைப்பாருதா
க்கானவயதுவுஞ்சத்தமாகும், இன்னமுடன்சுபத்சங்கம்பிறவித்த
ங்கம்நீர்க்கமுடன்தங்கமதின்பசுமையாகும், உண்ணவேசிவனத்துக்
கிடம்வேறுண்டோ வுத்தமனேநாதாக்கள்செம்புதானே. ௫௫௩

தானானவெள்ளிதனில்பத்துக்கொன்று தன்மையுடன்தங்கமது
ஒன்றுசேர்த்து, கோனானகாலாங்கிகடாட்சத்தாலேகொற்றவனேதா
னுருக்கிவாரடித்துப், பானானபுடமதுவுந்தீர்ந்ததானால் பாலகனே
மாற்றதுவுமெட்டதாகும், மானானமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலே
மன்னவனேசெம்பினுடவேதைதானே. ௫௫௪

சவாரவைப்பு.

வேதையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி
னுடமனோன்மணியாலே நிதொன்றும்கோரமல்ராவியின்மார்க்கம் தீர்க்கமு

டன்சொல்லுகிறேன் திறமாய்க்கேளு. போதமுடன்சினமென்றபடிக
க்கல்லாய் பொங்கமுடன்சேரவும்பிழுத்திமைந்தா, வாதமதில்மே
லானவைடூரியந்தான் வளமானவச்சிரமாங்கல்லின்போக்கே. ௫௫௫

போக்கானபடிகமென்றகல்தானப்பா பொங்கமுடன்வச்சிரமாங்
குகையிலிட்டு; வாக்கதுவும்பொய்யாமல் வசனிப்பேன்யான்வளமான
பாந்தளிரமுருக்குப்பச்சை, நோக்கமுடன்சேரவுங்கால்தானென்
றுநுட்பமுடன்பூநீறுக்கிடமொன்றாக, ஆக்கமுடன்காக்கையென்றகி
மிளையப்பா அடவானசேரவுங்கால்தானென்றே. ௫௫௬

காலானகுடோரியென்றநாரஞ்சேர்த்து கருவாகமூசையிட்டுவு
ருக்கும்போது, பாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூடிபாகுபதம்போ
லுருக்கிதன்விட்டாடும், மாலானவயிரமதுபோலேதோன்றும் மகத்
தானகிமிளையென்றவேதைதன்னால்குலானகெற்பமதுவுள்ளேதான்
றிசுக்கிரன்போல் சாணைவெளிகாணலாமே. ௫௫௭

காணலாம்ரவையென்றகல்லுமாச்சு சருவானதவளம்போலேயி
ருக்கும்பாரு. பூணலாம்சாணையிட்டுவொளியேகொண்டால் புகழான
சுக்கிரன்போல்பூக்கும்பாரு, தோணவேவேணமட்டும்குகைதானிட்
டுதோருமல்முன்சொன்னகணக்குபோலே, வேணபடிகணக்கெடுத்து
வுருக்கிப்பாரு வெகுகோடிநிதிபனைத்துங்காண்பாய்பாரே. ௫௫௮

பாகப்பாமூசையிட்டுவுருவும்போது பாலகனேசிறுமணியாங்கரு
வமைத்து, நேரப்பாவுருக்கியதைசாய்ப்பாயானால் நெடிதானஜெக
ஜோதியென்னசொல்வேன், சீரப்பாயிதற்கீடுரத்னமுண்டோ சீருல
கில்வெகுமாண்பர்தெரியாமற்றான், ஆரப்பாமுறையோடும் ;வழிபா
டோடும் வப்பனைதாமுறைத்தாரதிதவானே. ௫௫௯

அதிசயமாம்வயிரமென்றபோக்குதன்னை வப்பனையாலுரைத்தே
னுணுக்கமெத்த, பதிதமுள்ளவைப்பதனைசித்துதாமும்பாருலகில்மா
ன்பருக்குத்தெரியாமற்றான், துதிபோடும்பதியோடும் நூல்கள்சொ
ல்லிதுப்புரவாய்மதிதனக்குயோராமற்றான், விதிபானசிடிகையென்ற
கைபாகத்தைவிட்டகற்றி நூல்மறைத்துவிலக்கினாரே. ௫௬0

விலக்கவேவைப்புமுதலுளவுதன்னைவெகுபேர்களறியாமல்வின
யங்கொண்டு, துலக்கமுடன்நூல்தனைக்காணாமற்றான் துப்புரவாய்க்க
ருவிகாரணநிபந்தம், பலக்கவேசிடிகையென்றவேதைதன்னைபாராமல்
பாருலகில்கெட்டார்கோடி, ஜலக்கம்பமென்றதொரு கெந்திபோலே
சாங்கமுடன்செய்வதற்குமதிபோனாரே. ௫௬௧

மதியானவயிரமதுபிரவிபோலாம் மகத்தானநாதர்க்கள்செய்த வேதை, துதியானபிறவியென்றகல்லிறைலே துப்புரவாய்ராசதிராஜர் தாமும், நதிகளிலும்மலைகளிலுங்கண்டெடுத்த நாதாந்தசித்தொளி யேகல்போலாகும், பதியானசுனைதனிலும்குடைதன்னில் பாங்குட னேவயிரமதுவிளையுந்தானே. ருகூஉ

கெம்புவைப்பு.

தானானபின்னமொருபோக்குசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப் பாணிதம்பிரானே. கோனானயிந்தமுறைவேதையப்பா குவலயத்தில் நாதாக்கள்கூறவில்லை, பானானபடிகமதுசேர்தானென்று பாலகனே பூநீறும்பலந்தானென்று, தேனானதேன்வளையல் சேர்தான்காலாம் தேற்றமுடன்பவளமென்றபுத்துகாலே. ருகூங

காலானபண்பவளசேர்தான்காலாம் கண்மணியே வளையலுப்பு சேர்தான்காலாம்,மாலானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி மகதரான வங்கமென்றசெந்தூரந்தான்,நூலான நூற்படியேகால்சேர்கூட்டி நுட் பமுடன்தானுருக்கிகருவமைத்து, சூலானகெற்பமது வுள்ளிருக்க துப்புரவாய்மணிபோலேவார்த்திடாயே. ருகூச

வார்க்கவென்றால்மணியதுவுமுருகியல்லோ வளமானகெம்பினு டதளம்போலாகும், தீர்க்கமுடன்தளமெடுத்தசாணைதன்னில் திறமு டனேதான்கொடுத்துமதியபூண்டு, ஏற்கவேயிவ்வேதைசிடிகைவே தையெழிலானகெம்பினுட தளந்தானுக்கு, பூர்க்கவேசாணைதனில்ம ணிகொடுத்தால் புகழானகெம்பினுடசோதிதானே. ருகூரு

சோதியாங்கெம்பினுடமகிமைதன்னை சுந்திரனார்சித்துமுனிம றைத்துவைத்தார்,வாதிகளுங்காணுமல்மதிபம்பூண்டு வண்மையுடன் கைமறைப்பைத்தெரியாமற்றான், நீதிபுடன்சாத்திரங்கள் படித்தயர் ந்து நிஷ்களங்கமாயிருந்தார் கோடிபேர்கள்,வீதியெனும்கொல்லனது மாளிதன்னில் விரும்பூசிவிற்றதொருகதையுமாச்சே. ருகூகூ

கதையானகதைகாட்டிமையும்பூண்டு காசினியில்தான்மறைத் தார்வினைதவித்தை,கெதையானவுப்பினுடகெதையைச்சொன்னேன் கெணிதமுடனெண்ணிகண்டு காணமற்றான், விதைபோட்டால்சுரை யொன்றுகாய்க்குமோசொல் வித்தகனே நூல்களெல்லாம்வீணய்கூறி, உதயம்போல்கெம்புவைப்புபிருக்க வுத்தமனேயெகுதேசஞ் சென் றூர்பாரே. ருகூஎ

பாரேதான்மணிதனைவேசானைதன்னால்பக்குவமாய்த்தான்பொடித்துவெளியுங்கொண்டு, சேரேதான்வணிசரிடஞ்சென்றுபானால் செடிதானெசெம்பதுவும்பிறவியென்று, சீரேதான்செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செகதலத்திற்பிறவியுளகல்லேலவென்று, நேரேதான் செகத்திலுள்ளமாண்பரெல்லாம் செப்புவார்பின்னொன்றும் செப்பார்தானே. ௬௬௮

தானனகெம்பதனைபார்தான் செய்வார் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிமன்னாகேளு, கோனனகாதாக்கள்சித்தரமும் குலைபத்தில்மறைத்துவைத்தார்நூல்களெல்லாம், தேனனநூல்களெல்லாமுனைவராய்ந்து தேற்றமுடனேதிலைவத்தேனுந்தமக்கு, பானனபாஞ்சடரே போற்றிசெய்து பாலகனைசதானித்தம்துதிப்பாய்தானே. ௬௬௯

நற்பச்சைவைப்பு.

துதிப்பானபின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் தப்புரவாய்ப்புலிப்பாணிமன்னாகேளு, மதிப்புடையபடிகம்மென்றகல்தானப்பா மன்னவனேசோதுவும்நிறுத்திக்கொண்டு, பதிவுடையகாச்சிக்கல் பச்சைதன்னை பாங்குபெறவிருசேராய்நிறுத்துக்கொண்டு, மதிபோன்றபூநீறுங்கூடச்சேர்த்து மகத்தானவலையல்ரங்குதானுஞ்சேரே. ௬௭௦

சேரேதான்குகையிலிட்டுசெப்பக்கேளும்செயலானவாறுவகைசெயநீர்தன்னை, வீரேதான்மூசையிட்டுகுடோரிசேர்த்து விருப்பமுடன்றுருத்தியதூாலுகொண்டு, நேரேதான்தானுருக்கிமைந்தாகேளு நேர்மையுடன்கருக்கட்டிவார்ப்பாயப்பா, ஆரேதான்மற்றொருவர்காணாமற்றான் வப்பனைஆறியபின்னுடைத்துப்பாரே. ௬௭௧

உடைத்துமேபார்க்கையிலேயென்னசொல்வேன் ஓகோகோகோதாக்கள்மறைத்தவண்ணம், படிகருப்கவதீதம்பானறிந்து பட்சமுடன்யானுரைத்த பச்சைதன்னில், மடைபோன்றசிலது யிருக்கும்பாரு மகத்தானவணிகரிடஞ்சென்றுபானால், சடைநீக்கிசாணைதனில் கொண்டுமெல்லோ சட்டமுடன்சோதித்தனபறிந்துபாரே. ௬௭௨

அறிவானபச்சையென்றவைப்புதன்னை வப்பனையுந்தமக்குவுரைத்தவர்போல், குறிபானமுறையறிந்துவழியறிந்து குணமானபாகமதுதானறிந்து, முறியாமல்வுருக்குமுகப்பாலறிந்து முனையானகருவதனில்பாச்சும்போது, நெறியானபநலியென்றகல்லைப்போலும்வெடி தானபச்சையென்றதனைமுயாச்சே. ௬௭௩

ஜண்டாரசபஸ்பம்.

ஆச்சப்பாவின்னமொருபாகஞ்சொல்வேன் அறிவுள்ளசிறுபாலா வன்புள்ளானே, ஆச்சரியமானதொருசெப்புதலை வப்பனேபுலிப் பாணியறைவேன்பாரு, மூச்சடங்கிதானிருந்தேன்நெடுங்காலமித்து மூதுலகில்சமாதிகொண்டகாலாங்கிநாதர், பாச்சலுடன்சீனபதிசமா திருந்து பட்சமுடனெந்தனுக்குவுரைத்தவாறே. ௲௭௪

வாறானவெடியுப்புபலமோபத்து வளமையுள்ளசீனமதுபலமோ பத்து, கூறானகண்டாரதுபலமோபத்து குறிப்பானகல்லுப்புபலமோ பத்து, சேறானமிருதாருசிங்கிபலமோபத்து செம்பவளபுத்துமதுபல மோபத்து மாறானகெந்திபலுதலாமோவைந்து மகத்தானபூரமதுப லமுமைந்தே. ௲௭௫

அஞ்சானசரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டி வப்பனேசாரமென்ற செயநீர்தன்னால், மிஞ்சவேதானரைப்பாய்நாலுசாமம் மிக்கானபில்லை யதுலகுவாய்ச்செய்து, அஞ்சாமல்சக்ரயாம்வாலைதன்னில் துப்புறவா ய்த்தானமைத்துபாண்டந்தன்னில், பஞ்சமென்றகலசமதுவைந்தும் வைத்து பட்சமுடனென்றின்மேலொன்றுவையே. ௲௭௬

வைத்துமேகரகமென்றபாண்டந்தன்னில் வளமுடனேசீலையது வலுவாய்ச்செய்து, பொய்த்துமேபோகாமல்தீயைமூட்டிபொங்கமுட ன்தானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே, சுத்துமேசலமதனைவிட்டுமைந்தா சுந்தரனேவாலையதுவெரிக்கும்போது, பத்துமேதீயதுவு மோசமற் றான் பாங்குபெறவாலைதனையெரித்திடாயே. ௲௭௭

எரிக்கையிலேபதங்கமதுவென்னசொல்வேன் வெழிலாகசமதில லைந்திலே, சரியானசூதமென்றபதங்கந்தானும் சதுரானமேற்கல்சந்த ன்னைப்பற்றிசுரிகுழலில்மேலாகப்பதங்கமேறி சுத்தமுடன்தவளமது நிறத்தைப்போலும், உரியதொருசூதமென்றஆசுதானும் வுத்தமனே பளபளத்துநிற்கும்பாரே. ௲௭௮

பாரப்பாசாமமதுநாலேயாகும் பாங்குபெறதானெரிப்பாய்க்கமல ம்போலே, நேரப்பாயெரித்தவுடன்சாரமேறி நேர்மையுடன்சாக்குமி கசேர்த்துமல்லோ, வேரப்பாவடிப்பாண்டஞ்சிட்டப்நிலைறு விளக்கொ ளிபோல்சிறுபொடியாகதகடுபோலே, ஆரப்பாதவளம்போலிருக்கும் பாரு வப்பனேசண்டாரசப்பெருமைதானே. ௲௭௯

பெருமையாம்சண்டரசமென்றபற்பம் பேருலகில்காதாக்கள்ம
றைத்துமல்லோ, அருமையாமுள்ளதொருபற்பந்தன்னை வப்பனேதா
ன்மறைத்துப்பாடிவைத்தார், ஒருமையாயெல்லவருமறிவதற்கு வுத்த
மனேயுந்தமக்குவுகமைகூறி, பெருமையாயானுரைத்தேனுந்தமக்கு
போனகைமுறையைத்தெரிந்துகொள்ளே ௫௮௰

கொள்ளவேஜண்டரசபோக்குசொல்வேன் குறிப்பானரோகம
தைக்கொல்லும்வேகம், விள்ளவேரோகமதுயென்னவென்றால் வீரா
ணசூலையதுபதி னெட்டும்போம், உள்ளதொருகுன்மமது யெட்டும்
போகும் ஓகோகோபாண்டுவகையாறுந்தீரும், கள்ளமிலாபித்தமது
நாற்பதும்போகும் கருவானவாதமென்பதுவும்போமே. ௫௮௧

போமேதான்வாயுவென்றரோகம்போகும் பொல்லாதபீலிகையு
ம்மகோதரம்போம், ஆமேதான்கவுசியென்றகெண்டைபோகும் வப்
பனைவிக்கலென்றவுளமாந்தைபோகும், நாமேதான்சொன்னபடிவயி
ற்றுவலிபோகும் நலமானசோகைபோடுபிரமேகம்போம், வேமேதா
ன்மேகமதுயிருபதுவும்போகும் வேகமுடன்விஷபாகந்தீருந்தானே.

தானானகயரோகஞ்செயரோகம்போம் தக்கானயிருமலொடுவீ
ளைகச்சும், கோணனமண்டையில்சூலைபோகும் கெடிதானகருப்பனெ
ன்றவியாதிபோகும், பானனபடர்தாமரைகறுப்புபோகும் படையோ
டுசில்விஷங்களெல்லாந்தீரும், தேனானகாலாங்கிநாதியாக்கு தேசமதில்
பொய்யாதுமெய்பதாமே. ௫௮௩

மெய்பானசில்விஷமாங்குஷ்டம்போகும் மேலானசிப்புருதிகண்
டமாலை, வெய்பவேங்காணியதுகழிச்சல்போகும் வெளுப்பானசிழ்மூ
லம்நவமூலம்போம், துய்யதொருபவுத்திரமுமறைபாப்பும்போம் துலை
யாதபுத்துவுடன்யோனிச்சூலை, எய்யவேயமந்தாரசுரசம்போகும் வெழி
லானநேத்திரநோய்போகும்பாரே. ௫௮௪

பாரேதான்கண்ணேய்தான்தொண்ணூற்றாறும் பாங்கானபீடரி
நோய்ஜன்னிபதின்மூன்றும், நேரேதான்அண்டமென்றவாதம்போகும்
கெடிதான்பாதத்தின்வீக்கம்போகும், கூரேதான்துறிப்புற்றுக்கன்ன
ப்புற்று குடிகெடுக்குங்காசமென்றபிளவையோடும், சேரேதான்மூது
வாளைவிலாவின்வாளை செயலானதமர்காய்ச்சிலந்திகாணே. ௫௮௫

காணவேயிடிவிழுந்துபுரைமேற்புண்ணும் கண்டுணைசைசளதவ
ளர்த்திரோகந்தானும், தோணவேகபவாதம்ரத்தவாதம் தோற்றந
ளைமூடக்குக்கால்முடக்கு, வேணதொருவாவரட்சிசந்திப்புவீரண
லிவி தவாய்வுபோகும், தோணவேநரம்புவலிமுடிச்சிபோகும் கோ
ளானமலக்குற்றம்போகும்பாரே. ருஅசு

போகுமேஅனுபானம்கண்டறிந்து போக்கவேவியாதிகளுக்கு
கந்தவண்ணம், ஏகுமேகைபாகஞ்செய்பாகந்தான் பெழிலானபுடபா
கம்ருசிபாகந்தான், ஆகுமேயிக்கணையுங்கண்டறிந்து வப்பனேநூல்
வழியேசென்றுபானால், பாகுபதங்கால்வழிதான்காணலாகும்பாங்கா
னநாதாக்கள் கற்பந்தானே. ருஅஎ

கற்பமாஞ்சண்டரசகுதமப்பா காசினியில்சித்தரெல்லாமறைத்
துவைத்தார், பற்பமதுவுலகோர்களறியாமற்றான் பான்மைபெறநூல்
களிலேமறைத்துச்சொன்னார், அற்பமென்றுநினையாதே வருண்மைத்
தாகேள்வன்புடனேயாமுனக்குவுரைத்தேதி,கற்பேந்திரகாலமதுநெ
டுகாலந்தான்காசினியிலிருப்பதுவும்வுண்மைதானே. ருஅஅ

உண்மையாஞ்சண்டரசபற்பந்தன்னை வுலகுபதிமாண்பர்களுமுள
வறிந்து, தன்மையுடன்கைபாகஞ்செய்பாகத்தால் சட்டமுடன்செய்
குவதுமெய்யேயானால்வண்மையாஞ்சித்துமுனிநாதர்போலே வளமு
டனேவையகத்தில்நெடுங்காலந்தான், இன்மையுடன்வெகுகோடிகா
லமப்பா தீர்க்கமுடனிருப்பதுவு முண்மைதானே. ருஅகூ

உண்மையாம்வையகத்தில்நெடுங்காலந்தான் வுத்தமனேநாதாக்
கள்சித்தரோடும், பண்மையுள்ளசாத்திரங்கள்பலவாராய்ந்து பாருல
கில்மாண்பர்களும்பிழைப்பதற்கு, கண்மையாய்காலாங்கிநாள்பணிந்
துகர்த்தாவையஞ்சலித்துமுடிகள்சாய்த்து, நன்மைபெறவுந்தனுக்கு
மனதுவந்துகாட்டினேனுண்மைசத்தியமும்பாரே. ருகூ0

சத்தியமாமென்னூலேமுழுதும்பார்த்து சாங்கமுடன்செய்பவற்
குயெல்லாஞ்சித்தி, முத்தியதுபெறுவதற்குக்காயகற்பம் முனையான
பற்பமிதுசூதபற்பம், வெத்திபெறவஷ்டாங்கசித்திபெட்டும் வேதாந்
தத்தாயினதுநடனமார்க்கம்,முத்திபதுபெறுவதற்குதேககற்பம்மூது
லகில்சத்தியர்க்குப்பலிக்கும்பாரே. ருகூக

பலிக்குமேசூதமுண்டமாண்பரெல்லாம்பாருலகில் மகானுபாவ
னென்பார்பாரு, சொலிக்குமே தேகமது கற்றூணுதும் சோராது
வாசியது மேல்நோக்காது சுலிக்காது யிருகண்ணும் வருந்தியுர்

தோன்றும்காசினியில்வெகுயோகமாண்பரென்பார், சலிக்காதுசண்ட
ரசபற்பமப்பாசட்டமுடன்செப்பலேனே போகிபாரே. ௫௯௨

பஞ்சபூதசிவாசயோகசெந்தூரம்.

பாரப்பாபுலிப்பாணிமைந்தாகேளு பாலகனேகாலாங்கிநாதர்சீஷி
ஆரப்பாயெக்களுக்குவுரைத்தமார்க்கம், வப்பனேயஞ்சலித்துமுடிவ
ணங்கிகேசப்பாசமாதிமுகஞ்சென்றபோது செம்மனுடனெந்தமக்கு
கொடுத்தபாகம், கோப்பாசொல்லுகின்றபஞ்சபூதம் கெடிதானவே
தைமுகம்நன்றாய்த்தானே. ௫௯௩

வேதைதானம்வேதைமுகம்பஞ்சபூதம்மேன்மையுள்ளசெந்தூரங்
காயகற்பம், கோதைபெறும் மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும்
கொற்றவனார்நாதாக்கள்பாதத்தாலும், பாதைபெறும்பஞ்சபூத செந்
தூரந்தைபரலகிம்மாணுக்கர்கேழைப்பதற்கும்,ஆதையதுகுறமல்கு
மாயேலாகுந்தானேனைபோகந்தெசெப்புவேனே. ௫௯௪

செப்புவேன்கெந்தியதுசேர்த்தான்பாதி செபலான வீரமதுசே
ர்த்தான்பாதி, ஒப்பமுடன்லிங்கமதுசேர்தானென்று வுத்தமனேசாரம
துசேர்தானென்று, மெய்ப்புடனேபூரமதுசேர்தானென்றுமேன்மை
யுடன்கல்வமீதிலிட்டுமைந்தா, எப்படியுரைந்தாம்பட்சபூதப்பெ
ழிலானசரக்கெல்லாம் பொடியாய்ப்போச்சே ௫௯௫

பொடியானசரக்கெல்லாம்மையதாகி பொங்கமுடன்தாகமதுகரு
விட்டாட்டி, சன்னமாஞ்சரக்கெல்லாம் நன்றாயாட்டி கண்மணியேஜா
மமெட்டுந்தீர்ந்தபின்பு, வடிவானபஞ்சசசாக்கையெல்லாம்வளம்பெ
றவேயில்லைபதலருவாய்த்தட்டி, மிடியோகவாட்டி விட்டுச்சிலைசெய்
துமீட்சிபெறாவிதனிலேகாயப்போடே. ௫௯௬

போடவேசவியாறிக்காய்ந்தபின்பு பொங்கமுடன்மணல்மறைவி
ற்புடத்தைப்போட, நாடவேயிப்படியேபத்துமுறைபோடு நலமான
தாகமென்றகருவிதனிலே, சாடவேபுடமதுவும்பத்தாந்தீர்ந்தால் சட்ட
முடன்மறுபடியும்செப்பக்கேளு கூடவேசரக்கதனைக்கல்வமிட்டுகொ
ற்றவனேகைபானின்ரசத்தைதாக்கே. ௫௯௭

தாக்கவேகாற்சாமமரைத்தபின்பு சட்டமுடன்பில்லைபதலருவா
ய்ச்செய்து, ஆக்கமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து வப்பனேசில்லிட்டுச்
சீலைசெய்து, போக்கானசரக்கெல்லாங்கட்டிதற்கு பொங்கமுடன்மண்
மறைவிற்புடத்தைப்போடு, வாக்கதுவும்பொய்யாமல்கோழிபாகவ
ளமுடனேபுடம்போடக்கட்டும்பாரே. ௫௯௮

கட்டுமேபஞ்சாச்சாக்குதானும் கருவாக பத்துமுறையிப்படி
யேபோட்டால், சட்டமுடன்சாக்கைத் தான்கட்டிப்போகும்சார்பான
செந்தூரம்நீலவர்ணம் மட்டுமேமிகைப்பதுவமோகப்பா மார்க்கமு
டன் பின்னும்னைச்செப்பக்கேளு, பட்டுப்போல்செந்தூரஞ்சிவப்ப
தற்குபாலகனே வரிசையது செப்புகிலனே, ௫௯௯

செப்பவென்றால் நாவில்லைப்பாவுமில்லைநேசத்தின் கருவாலிசெ
ய்வாரப்பா, ஒப்பமுடன் கருமிகட்குவாய்க்காதப்பா ஒரேகோலாய்
த்தானும்விழலாய்ப்போகும், இப்புவியிலுக்கமக்குக்கருமிகட்கும்மெ
ழிலானவேதமுகம் கூறினேன்பான், தப்பிதங்கள்நேராதுசன்மார்
க்கவானே சட்டமுடன்செய்பவனே புத்திவானே. ௬௦௦

புத்தியுடன்சாக்ககனைத்தானெடுத்து பூபாலாபின்னுமத்தக்கல்வ
மிட்டு பத்தியுடன்கருந்துளசிசாறுவிட்டு பாலகனேநாற்சாமமரைத்
தபின்பு, சத்தியமாய்பில்லைபது லருவாய்ச்செய்து சாங்கமுடன்ரவி
தனிலேகாயவைத்து, முத்திபெறசில்லிட்டுச்சீலைசெய்து முனையான
சோழியென்றபுடத்தான்போடே. ௬௦௧

போடேதான்புடமதுவுங்கோழிபாக பொங்கமுடனிப்படியே
பத்துமுறைபோடு, நாடேதான்செந்தூரம் கனிலப்போமோ நாதாங்
தசித்துமுனிசொல்லாவண்ணம், கூடசிசெந்தூரக்கனைபெடுத்துகொ
ற்றவனே கல்வமதிலிட்டுமைந்தா, ஆடேதான்குமரியின்றன்சாற்றினா
லே வப்பனேதானரைப்பாய்ஜாமம்நாலே, ௬௦௨

நாலானஜாமமதுவரைத்தபின்பு நலமானபில்லைபதுலருவாய்ச்
செய்துபாலகனாரவிதனிலே காயப்போடுபாலகனேகாய்ந்தபின்புசில்
லிசெய்து, மாலானசீலையதுசெய்தபின்பு மகத்தானமணல்மறைவிற்
புடத்தைப்போடு, சூலானபுடமாறியெடுத்துப்பாரு துப்புரவாய்ச்
செந்தூரஞ்சொல்லொண்ணாதே. ௬௦௩

ஒண்ணாதுசெந்தூர மென்னசொல்வேன்ஓரேகோகோடிதாக்கள்
கூறவில்லை, மண்ணானசாக்கதுவும்பிரிதிவிதன்னால்மகத்தானகாரசா
ரமதுவேயாகி, தன்னமுடன்வேதமுகங்கோடாகோடி தாக்கிட
வே பிபிட்டுவித்தைபென்னலாகும், விண்ணானதாக்கள்காணவித்
தைவிருப்பமுடனுந்தனுக்கு வோதினேனே. ௬௦௪

ஓதினேன்செந்தூரந்தனையெடுத்துவுத்தமனேவெள்ளிதனில்நூ
ற்றுக்கொன்று, நீதியுடன்தானுநக்கிகுருவொன்றீப கிஷ்களங்கமா
னதொருவெள்ளிதானும், ஆதியென்றபஞ்சபூதசாக்கிலே வப்பனே

வரணமதுமிகவேயாகி, பாதிமதிசடையணிந்ததம்பிரானால் ; பலிக்கு
மடர்வாதலித்தை சொலிக்கும்பாரே. ௧௦௫

சொலிக்குமேமாற்றதுவுமென்னசெல்வேன்சோரசமல்லவுதுப
ன்னிரெண்டதாரும்றாயிர்குமேதங்கமனதையென்னசொல்வேன்ழுகோ
கோபிந்துமூலியறியாத்தங்கம், பலிக்குமேயேவயோகமாண்பருக்கு
பாலிலென்றமாண்பருக்குப்பலியாதப்பா, எலிக்கல்லியில்கொட்டிநா
ன்விழுந்தாற்போலே பெலிதானைகம்முறைகள் விளைந்தானே,

தானானசுபத்தங்கம் பிறலித்தங்கம் நாக்கானசிவயோகிசெய்
யுத்தங்கம், கோனானகாலாங்கிநாதர்சொன்ன குருவானவாக்கதுவும்
பொய்யாதப்பா, தேனானமனோன்மணியாள் கடாட்சந்தாலேதேற்
றமுடன் பலிதமாய்நூலைப்பாடி, மானான மாண்பர்களுமறியாமற்
றூன் மயக்கமுடன்மருட்கடலிலமுக்கிட்டாரே. ௧௦௭

மருட்டானசிடிகையென்றதேவதன்னை மார்க்கமுடனறியாமல்
மாண்பர்தானும், இருட்டுவழிபேகியல்லோ பாலரெல்லாம்பெழிலா
னைகம்முறையைப்பாரமற்றான், பொருளிருக்கும்லிடமதுவுந்தோ
ன்றூவண்ணம், பொங்கமுடன்மதியீனமயக்கத்தாலே குருட்கெழிப்
பூனைபதுலிட்டம்பாய்ந்த குலிப்பானகதைபோலமேவலாச்சே. ()

கவலோக செக்துரம்

மேவலாயின்னமொரு மேன்மைகேளு மேதினியில்கீர்த்திபெற்
றபுண்ணியவானே, ஆவலுடனுந்தமக்கு மனதுவக்குவப்பனேகாலா
ங்கிப்பதப்பணிந்துசாவதுவுமென்றைக்குலிட்சயந்தான்சங்கமுடன்
பலதொழிலுக்கற்றமென்ன, போவதுமெட்பல்லாலிருப்பதில்லைபொ
ங்கமுடன் வையகத்துவாழ்க்கைடாமே. ௧௦௯

வாழ்க்கையாம்வெகுகாலமிருப்போமென்னும் வண்மையுடன்ப
லநூலும் வுளவாராய்க்து, தாட்கமலபதாம்புயத்தை மனதிலுன்னித்
தகமையுள்ளகாபாதிகற்பங்கொண்டு, லிட்கமுடன்கெடுங்காலஞ்சமா
திசென்று விருதாவாய்மறுபடியும்வந்துமென்ன, பாழ்க்கமுடன் பவ
க்கடலில் விட்டகற்றிபாருலகில்சுந்தாம்போலிருப்பீர்தானே. ௧௧௦

சுந்தரமேசாவிகாஷாயம்பூண்டு சுத்தமுடனிருப்பதுவும்போமி
யல்லோ, தந்திரமாயஷ்டசித்தியாடியென்ன தாரணியில்யோகமது
கொண்டுமென்ன அந்தரமெல்லாம்புகழுஞானங்கொண்டு, அவனித
னில்பொய்வேஷங்கொண்டுமென்ன, மந்திரத்தில்மாங்காய் விழுங்க
லதைப்போல மானிலத்தில்வெகுபேர்கள்மயங்குவாரே. ௧௧௧

மபக்கவேயெந்தன துமணியேகேளும் மாசற்றநவலோகஞ்செயந்தாரந்தான் றிபக்கமதுவாராமல்லோகந்தன்னை திர்க்கமுடன்முறைடரடுசொல்வேன்யானும், நம்முடையதங்கமதுவொன்றேயாகும் நலமானகாரீயமொன்றேகாலாம், அயமதுவுங்கிரகனதுவொன்றேயாகும் வப்பனோகமது ஆறதாமே. ௬௧௨

ஆறானசெம்பதுவுமொன்றேயாகும்வப்பனேகுடவனதுமொன்றேயாகும், காரானவெள்ளியதாரண்டேயாகும் கருவானவெள்வங்கமொன்றேயாகும், கூறானவெட்டுருக்குவொன்றேயாகும் குறிப்பான நவலோகமொன்றாய்க்கூட்டி, சேறான லோகமெலாமொன்றாய்ச்சேர்த்துசெப்புகிறேன் வரிசைபெறவண்மைகேளே. ௬௧௩

வண்மையாய்இடைகண்டு பினமுங்கண்டுவகுப்பானசேர்வையதுயாலுங்கண்டு, தண்மைபெறநாதாக்கள்தாள்வணங்கி தாமுரைத்தமுறைப்படிவழிபாடெல்லாம், உண்மையுடன்தாமறிந்துபுத்திவானேவுகமையுள்ளலோகமதைக்கண்டாராய்ந்து திண்ணமுடன்முசையிட்டு சிலைசெய்து திர்க்கமுடன்சரவுலையில்லூதிடாயே. ௬௧௪

ஊதவேநவலோக மொன்றாய்ச் சேர்த்து வுந்தமனேயுருகியல்லோகளங்கமாகும், நீதமுடன்களங்கெம்பது வுடைதமைந்தாநிஷ்களங்கமாகவல்லோகல்வமிட்டு, சூதமது யிரிடைக்குவொன்றேசேர்த்து சுத்தமுடன்கெந்தியதுமெட்டிப்பாக, வாதமதுபலிப்பதற்குவருண்மைந்தாகேள் வளம்பெறவேதாளகமும் பலந்தான்கூட்டே.

கூட்டியேகண்டாதுகால்தான்சேருகுணமானகெவுரியதுகளஞ்சிரெண்டு, நீட்டமுடன்மனோசிலையுங்காலதாக நெடிதானவீரமதுகளஞ்சிரானு, நாட்டிகமாய்த்துத்தமதுகளஞ்சிரெண்டு தாக்கானபூரமதுகளஞ்சியாறு,வட்டமுடனிடைகண்டுமல்வமிட்டு வளம்பெறவேதானறைக்கவகையைக்கேளே. ௬௧௬

வகையான ஆறுவகை செயநீர்தன்னால்வளம்பெறவே தானறைப்பாயெட்டுசாமம், தகையான சரக்கெல்லாமொன்றாய்க்கூட்டிதோஞமல்தானறைத்துபில்லைதட்டி, புகையாமலிருப்பதற்குவகியில்வைத்துபுகழான சீலைபதுவலுவாய்ச்செய்து, பகையானபுடமதுவும் மணலைப்பா பாங்குபெறகோழியென்றபுடந்தான்போடே. ௬௧௭

புடமதுவுந்தீயாறிசென்றபின்பு பத்தியுள்ளபூபாலாயுரைப்பேனப்பா நடங்கண்டுவழிகண்டுதண்மையோடு சட்டமுடனமணலதளோரீக்கிமைந்தா, அடலானவாசல்தன்னையெடுத்துப்பாரு வப்பனே

செந்தூரம்நீலவர்ணம்,மடலானசெந்தூரந்தனையெடுத்துமன்னவனே பின்னுமந்தகல்வம்பூட்டே. ௬௧௮

பூட்டியேசாரக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு புத்திபுள்ளகண்மணியேசெயநீரப்பா; நாட்டிகமாயாறுவகை செயநீர்தன்னால் சட்டமுடன்தானரைப்பாய்ப்பினனுமல்லோ,வாட்டமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்டிவளமுடனே ரவிதனிலேகாயவைத்து, நீட்டமுடன்சில்லிட்டுச்சீலைசெய்துநீதியுடன் மண்மறைவிற்புடந்தான்தாக்கே. ௬௧௯

தாக்கவேகோழிபது புடமதாக்கிதன்மையுள்ளபூபாலாபோட்டாயானால், நோக்கமுடன்வோடதனையுடைத்துப்பாரு வுத்தமனே செந்தூரமென்னசொல்வேன், ஆக்கமுடன்செந்தூரமருணன்போலாம் வப்பனேநாதாக்கள் கூறவில்லை, வாக்கதுவும்பொய்யாது வருண்மைந்தாகேள் வண்மைபெறசெந்தூரவேதைதானே. ௬௨௦

செந்தூரம்வேதைமுகம் ரோகநிவர்த்தி.

தானனவேதைமுகஞ்சாற்றக்கேளீர் தன்மையுள்ளபூபாலாதருமவானே, கோனனவெனதையர் காலாங்கிநாதர்கொற்றவனார்தாமுரைத்தநீதிவண்ணம், பானனபராபரியாள்பாதம்போற்றி பாருலகில்மாண்பர்களுக்பிழைக்கவென்று தேனனசிவயோகநிலையில்நின்று தேற்றமுடன்வேதைமுகங்கூறுவேனே. ௬௨௧

கூறுவேன்செந்தூரந்தனையெடுத்து குணமான வெள்ளிதனில் நூற்றுக்கொன்று, மாறுதவாய்க்குகைபிலிட்டு வுருக்கிமைந்தாமார்க்கமுடன் தகடடித்துப்புடத்தைப்போடு, தேறுதலாய்மாற்றதவுமென்னசொல்வேன், தேற்றமுடனெயெட்டரைக்கு,ஆணிக்கொக்கும் கூறுதலாய்ப் பிறவியெனறதங்கமாகும் குணமானசெந்தூர வேதைகாணே. ௬௨௨

காணவேபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கைலாசபுவிப்பாணிகருவுள்ளானே, தோணவேசெம்பதனையுருக்கிமைந்தாதுப்புறவாயிடைக்கிடைதான்செந்தூரத்தை,வேணமட்டுஞ்செம்புருக்கிக்கிராசமீவாய்வித்தகனே செம்பதுவுக்களங்கமாகும், மாணமருங்கல்வியுள்ளபூபாலாகேள்மகத்தானசெயபுதனையூதிப்போடே. ௬௨௩

ஊதவேசெம்பதுவுந் தங்கச்செம்பாம் வுத்தமனேநாதாக்கள்மறைத்தசெம்பு, நீதமுடனசெம்பெடுத்துசெப்பக்கேளும் நிஷ்களங்கமாவதொருவெள்ளிதன்னை, தோதமுடன் நூற்றுக்குவொன்றுசேர்க்கதுப்புறவாய்மாற்றதுவும்பதினாறாகும், வாதமதுகாணவென்றுவிதுவேவாதம் வளம்பெரியநாதாக்கள்வாதம்பாரே. ௬௨௪

பாரேதான் வாடித்துப்புடத்தான்போடு பாங்கான வெள்ளி
யது செம்பினாலே சேர்தானமாற்றதுவு மதிசங்காறும் சேர்மை
யுள்ள பிசுவென்றதங்கமாச்சு, சித்தோளித்தங்கம் சிவயோகத்தங்
கம் சிறப்பான மாண்பர்களுக்குத்தங்கம், ஆரோதான்சொல்வார்
களுந்தமக்கு வப்பனையானுரைத்தேனுண்மைபாரே. ௬௨௫

உண்மையாம்நவலோக செந்தூரத்தை யுத்தமனே புத்ரனுக்கு
ஓதினேனென்பான், திண்ணமுடன்சீவனத்துக்கிடமதாகவேப்பெரிய
செந்தூரம்பதனம்பண்ணு எண்ணரியநற்பொருளே குருவாமெண்ணி
வெளிதானவறுமை வருங்காலந்தன்னில், கன்மறையுங்காலமது தா
னறிந்து கண்மணியே சீவனத்துக்கிடந்தான் கொள்ளே. ௬௨௬

கொள்ளவே வறுமைவருங்காலந்தன்னில் கொற்றவனே நவலோ
கசெந்தூரத்தை கள்ளமதுவாராமல் மைந்தர்களு கணக்குடனே
தானொன்றுக்கிருநூறாந்தான், வள்ளலார்வணிகரிடஞ்சென்றுமல்
லோர் வகையுடனே பணிவிடைதான் பொன்றானீப்பர், உள்ளவரை
சீவிப்பாருள்ளமட்டும்வுத்தமனேகாலமதுகழிக்கக்கன்றே. ௬௨௭

நன்றான செந்தூரம்பதனம்பண்ணுகாதாக்கள்மறைத்துவைத்த
செந்தூரந்தான், குன்றானமலைபழுக்கும் நவலோகந்தான் கொற்ற
வனேகருமிசட்டுமனம்விடாதே நின்றானுமொருவனுப் மனதுவந்து
தீர்க்கமுடன் மருமமதாயுண்பாயப்பா, அன்றெறிந்த ஆதிசிவனுந்
தமக்குவப்பனேதான்கொடுத்தவேதையாமே. ௬௨௮

வேதையாமின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன் வேதாந்தக் கண்
மணியேபுனிதவானே, கோதையர்கள் மாயவலைசிக்கிடாதே கொற்
றவனேசிக்கினால்மனம்மின்னாதே, மாதாவின் சீர்பதத்தை தானணி
யிலெப்போதுந் தலைமேற்கொண்டு, சீதையுடன் ராமருந்தானிருந்த
நேர்மைசெப்பினதோர் கதைதன்னையே கண்மர்தானே. ௬௨௯

கண்டதொரு மாண்பர்களுக்கிந்தலோகம் கருவான ரோகமது
போவதற்கும், பண்டுனேவமாலையணி கிருஷ்ணவதாரனபார் மாலை
யாகவல்லோ பூண்டுகொண்டு, தண்டுளவதுளசியென்றமூலிச்சாற்றால
சட்டமுடன் நவலோகசெந்தூரத்தை, கொண்டிடவே யனுபானம்
பணிவிடைதானப்பா கொற்றவனேரோகமது தீருங்காணே. ௬௩௦

காணவே நவலோகசெந்தூரத்தால் கசரோகஞ் க்ஷயரோகங்
கழன்றுபோகும், பூணவே திருகடுகைசூரணத்தில் புகழான செந்
தூரம் பணிவிடைதான்கொள்ள, தூணவத்தால்மிகுசிவந்த மேகரோ

கம் வப்பனேகடல்புக்கியோடும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ள மன்னு கேளும் மகத்தானவியாதிமுகமின்னங்கேளே. சுகூக

கேளப்பாவனுபானம் செப்ந்தருதும் கெடியான நவலோகசெந்தூரத்தை, ஆளப்பாவியாதிமுகந்தானறிந்து வப்பனேயனுபான மறிந்துகொண்டால், கேளப்பாவொருநாளும் வாராதப்பா குனமுள்ள நவலோகசெந்தூரந்தான், பாரப்பாபோகாமல் மண்டலந்தான் பரிவுடனே கொண்டவர்க்குரோகம்போமே. சுகூஉ

போமேதான் பதினெட்டுகுஷ்டம்போகும் பொல்லாதமேகமென்றயிருபதும்போம், ஆமேதான்சூலைபதினெட்டும்போகும் வப்பனே காமாலைபாறுந்திரும், வேமேதான்வாதமதுவெண்பதும் போகும் வேகமுடன்பித்தமதுநாற்பதும்போம் நாமேதான் சொன்னபடி கிராணிபோகும் நலமாகப்பாண்வெவைதிருந்தானே. சுகூங

திருமே தேகமதவூதல்திரும் தீர்க்கமுடன் ரோகமெல்லாம் போகும் மிரதனில்தான சுரக்கும்விஷமேப்பா வெழிலானதந்தமோவெல்லாந்திரும், நாடுடலம்கிரந்திவென்றபுண்கள்போகும் நலமான தாதுடனே வலியுண்டாகும், கூறுமுனிகாலாங்கிநாதர்வாக்கு குவலயத்திலொருநாளும்பொய்யாதாமே. சுகூச

பொய்யாதுநவலோகசெந்தூரந்தான் பூட்டுகிறேன்காலாமிரத்துச்சொச்சம், மெய்யிலுள்ளரோகமது வெல்லாந்திரும் மேலான நவலோகசெந்தூரந்தான், வையகங்கள் தான்புகழுஞ் செந்தூரத்தைவளம்பெரியநாதாக்கள்மறைத்துவைத்தார், துய்யகல்லபண்டிதங்கள்மிகவாராய்ந்து துப்புரவாய் மோதிவைத்தேனுனுக்கம்பாரே. சுகூரு

பாரேதான் நவலோகசெந்தூரத்தை பாருலகில் நாதாக்கள் மறைத்துவைத்தார், ஆரோதான்சாத்திரங்களுளவாராய்ந்து வப்பனே போதிப்பாராருமில்லை, நேரேதான வுந்தன்முகம் மனதுவந்து நெடிதானமுறைபாடெழிபாடெல்லாம், நேரேதானிடைபாகம் கைபாகங்கள் தீர்க்கமுடனுந்தமக்குபோதித்தேனே. சுகூசு

ரசவெள்ளி.

போதித்தேனின்னமொருமார்க்கங்கேளீர் பொங்கமுடன்புலிப்பாணிபுனிதவானே, ஆதித்தன் சந்திரன்போல் வெள்ளி போக்கு வப்பனேயானுரைப்பேனன்புள்ளானே, நீதியுடன்சூதமது பலந்தானென்று நிஷ்களங்கமாய தொருகாடிவீரம், நீதில்லாபாஷாணச்சுண்ணமொன்று தீர்க்கமுடன்களஞ்சிபிடைதானுங்கூக்கே. சுகூஎ

தூக்கியேகல்வமதிவிட்டுமைந்தா துப்புறவாய்யாறுவகை செய நீர்தன்னால், நோக்கமுடன் தானறைப்பாயிரண்டுசாமம் துணுக்கமுடன்மெழுகதனையுருட்டிமைந்தா வாக்குடனேபாகமது பிசகிடாமல் வளமான ருசமென்றவெண்ணை தன்னை பாக்களவாயுருட்டியதை மூசையிட்டுபண்புபெறசில்லிட்டுசீலைசெய்யே. ௯௨௮

சீலையென்றால் ஏழுசீலைவலுவாய்ச்செய்து நிட்டமுடன்சாவிலையில்வைத்துவூது வாலையுடன் நீபாறிஎடுத்துபாருவளமான ருதமது வெள்ளியாகும், காலையிலேதானுதிக்குஞ்சூரியன்போல்கருவான வெள்ளியதுசோதிமெத்த அலையெனும் தாடதனைபிறத்தி வமைந்தா வப்பனே புடம்போட துலக்கமாமே. ௯௨௯

துலக்கமாம்வெள்ளியதுபென்னசொல்வேன் துப்புறவாய்ச்சூதமென்றவெள்ளியாச்சு, பலத்தநெருசிவராசவெள்ளி தன்னை பாருலகில்லாதாக்கள்மறைத்து வைத்தார், சுலபமென்றவேதை முகக்காணுமாண்பர் சுந்தரனேவெகுகோடி மாண்பரப்பா, கலக்கமதுவாராது சூதவெள்ளி கருவானவகைத்துக்கசைந்திடாதே. ௯௩௦

அசையாது சோதனைக்குவுறுதிவெள்ளி வப்பனேநாதாக்கள் நூலறிந்து, வகைபொன்றும்நோமல்தாள்பலித்து வஷ்டாங்கயோகநிலைதன்னிற்சென்று, திசையெட்டுங்குளிகைபது யானுங்கொண்டு திருவிளையாள்மனோன்மணியாள்போற்றிசெய்து, இசையுடனே யுத்தமக்கு யிந்தபாகம் யின்பமுடன் தான்கொடுத்தவேதையாச்சே.

ஆச்சப்பாவைபாகஞ்செய்யபாகந்தான் வப்பனே வினயமென்றபதமறிந்து, முச்சடங்கி நெடுங்காலமிருந்தசித்து முனையானபாகமதைக்கைமறைந்தார், பாச்சலுடனடியேனுங்குளிகைகொண்டு பாருலகை சுத்தியல்லோ மனதுவந்து, வீச்சுடனே யுத்தமக்குவேரதிவைத்தேன் விட்டகுறையிருந்ததினால் வாய்க்கலாச்சே. ௯௩௨

வாய்க்கவேமுன்செய்தபுண்ணியத்தால் வளமானவினயமென்ற வெள்ளிபோக்கு, தாய்க்கமலத்தாள்பணிந்த புண்ணியத்தால் சட்டமுடனுந்தமக்கு காணலாச்சு, பேய்பிடித்த மாண்பரெல்லாம் வாதந்தேடி போனநிலைகடந்து பதிகடந்து, மாய்கையெனுஞ் சமுசாரமிட்டிழந்து மாடிழந்து வீடிழந்துமாண்டார்தாமே. ௯௩௩

மாண்டாரேவையகத்தில்கோடிமாண்பர் மானிலத்தில் கணக்குண்டோவக்கோயிலை வேண்டியதோர்கருமானமனேகங்கொண்டு விட்டகுறையில்லாமல்விழலாய்ப்போனார், காண்டவம்போல்பூர்வீகபு

ண்ணியத்தால் கற்பனையுந்தமக்கு யித்தபாகம் ஆண்டகையாள் மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலே யப்பனையுந்தமக்குவந்தவாறே.

வெள்வங்கநீர்வாங்கல்

வாறானபின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வளமையுள்ள புலிப் பாணிமன்னகேளும், கூறானவெள்வங்கம்பலந்தானென்று கொற்றவ னே ரசமதுபலந்தான்பாதி, நீறானபாஷாணந்தன்னமப்பா நெடிதா னமூசையிட்டுவுருக்கியல்லோ, பேறுடையபற்பமது குன்றியப்பா பெருமையுடன்வுருக்குமுகந்தன்னில்தாக்கே. ௬௪௫

தாக்கவே வெள்வங்கமுருகியல்லோ தகைமையுள்ள நீர்தனையுமி ந்துகொள்ளும், தேக்கவென்றவெள்ளீயவூட்டங் காய்ப்பு தெளிவா ன நீராதுவுமேதுமில்லை, நோக்கமுடன் பிசிவென்ற வெள்ளியாச் சு நெடிசானவங்கமதற்கசைசாதப்பா ஏக்கமதுகொள்ளாமலித்தபா கம்வெளிதாகச்செய்தவர்க்குசித்தியாமே. ௬௪௬

சித்தியாம் வெள்ளீயம்பிரயோகத்தால் சீரான சமுசாரிக்கான வித்தை, முத்திபெறவழியுண்டு ஞானமுண்டு மூதுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய், நித்தியமுஞ் சிவானந்தநிலையில்நின்று நீதியுடன் சிவ யோகந்தன்னைப்பாரு சத்தியவான் வார்த்தையது பொய்யாதப்பா சட்டமுடன் காலாங்கிசொன்னவாக்கே. ௬௪௭

நாகக்கட்டுவேதை.

சொன்னதொருபுலிப்பாணி மைந்தாகேளு சொகுசுள்ள கண் மணியேதீரமாரா, நன்னயமாய் பலநூலுங்கற்றுணர்ந்த நாதாந்த சித்தொளிவானவில்லேனப்பா, உன்னிதமாய் நாகமென்ற லோகந்த ன்னை வற்பனமாய்த்தானெடுத்துவுண்மைபாரு, பன்னவேநாகமது தானெடுத்துபாலகனேவுருக்கியல்லோ சாய்த்திடாயே. ௬௪௮

சாய்க்கவே இலுப்பைநெய்தன்னிலப்பா சட்டமுடன் சாரம தைக்கிராசமீந்து, வாய்க்கவேபதினொருமுறைதானப்பா வளமுட னேயுருக்கிமிகச்சாய்த்தாயானால், மாய்த்துமேசட்டையதுசவளையாகி மகத்தான நாகமது வொருகணாகி, பேய்ந்தவொரு மழையினால் மண்கட்டான பேரானபிரிதிவிபோலிருக்கும்பாரே. ௬௪௯

பாரப்பா புலிப்பாணிபின்னுங்கேளு பாகமுடன் முன்செய்த நாகந்தன்னை, நேரப்பா சரிவங்கந்தானுங்கூட்டி நேர்மையுடன் தானு ருக்கி நெப்பக்கேளீர் ஆரப்பா தேன்வளையலென்றபூநீர் வப்பனே தானுருக்கி கருவிட்டாட்டி, தீரப்பாநாகமதற் கக்கியூட்டி திறமுட னேயேழுவகைசிலைசெய்யே. ௬௫௦

ஏழானசிலைபதுவலுவாய்ச்செய்து வெழிலானரவிதனிலேகாய
வைத்து, ஆழானபுடமதுவுங்கோழிப்புடமப்பா வப்பனேதான்போட்டு
எடுத்துப்பாரு, மீளானவாகமதுகட்டும்பாரு மிக்கானதவளையென்
றேசெப்பலாகும், கோளாறுவாராதுயிக்கபாகம் கொற்றவனேநாக
மதுகட்டிப்போச்சே. ௯௫௧

கட்டியதோர்நாகமதுபின்னுஞ்சொல்வேன் கருவானசையானி
ன்சாற்றினாலே, திட்டமுடன்தானுருக்கிசாய்ப்பாயப்பா திறமான
நாகமதுசிறலேசி, சட்டமுடன்தவளையதுபோலேபாகி சகமையுள்ள
நாகமதுபகைபடங்கி, நட்டமிலாக்களங்கமதி போல்ஜோதியோடும்
நலமானநாகத்தின்கட்டுதானே. ௯௫௨

தானானநாகமதுகட்டுதன்னை தன்மையுள்ள பூபாலசாற்றக்
கேளு, மானானமருதோன்றிசாற்றினாலே மார்க்கமுடன்தானுருக்கி
சாய்ப்பாயப்பா, பானுபரஞ்சுடர்போல்சோதிமின்னும் பாலகனே
பத்துமுறைவுருக்கிச்சாய்க்க, தேனானநாகமதுகண்ணாடைந்து தேற்
றமுடன்புத்துமென்றபுட்டுதானே. ௯௫௩

புட்டானநாகமதைத்தானெடுத்து புகழானபழச்சாற்றிலுருக்
கிச்சாய்க்க திட்டமுடன்பத்துமுறைவுருக்கிப்பாரு தீர்க்கமுள்ளசவ
ளையதுபோலேயாகும், கட்டமுடன்பாராமல்கிராசிதன்னைக் கருவா
கத்தானுருக்கிசாய்த்துப்பாரு, நட்டமென்னசிவந்தகொடிவேலிதன்
னைநன்றாகபத்துமுறை சாய்த்திடாயே. ௯௫௪

பத்தானமுறையதுவுஞ்சாய்த்தாயானால்பாலகனேநாகமதுகொ
டியகட்டாம், சத்தானநாகமதுகட்டேயானால் சதகோடிசூரியர்போல்
பிரகாசிக்கும், முத்தமரும்ஞானமுள்ளோர்செய்யமாட்டார் மூதல
இல்சமுசாரிசெய்யும்வித்தை, குத்தமதுவாராதுநாகந்தன்னை குண
முடனேசெய்பவனேவாதியாமே. ௯௫௫

வாதிராம்நாகமென்றகளங்கெடுத்து வரிசைபெறசூதமதுநேரே
சேர்த்து, நீதிபரமாறுவகைசெயநீர்தன்னால் நீடியவரைவெண்சாமந்
தானுமப்பா, ஆதியெனும்பரஞ்சுடரைமனதிலெண்ணி சோராமல்
தானரைப்பாய்மெழுகுபோலாம், பாதிமதிசடையணியுந்தப்பிரானால்
பாலகனேமெழுகதுபோலிருக்குந்தானே. ௯௫௬

தானானமெழுகுதனைபில்லைதட்டி தகைமையுடன்ரவிதனிலேகா
யவைத்து, கோனானகுருசொன்னவாக்குபோலே கொற்றவனேசில்லி

ட்டுச்சீலைசெய்து, மாறனைமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு மகத்தான
செந்தூரம்நீலவர்ணம், பாறனைபுடமதுவும்பத்தேயாகும் பாலகனே
தானதைத்தாய்ப்போடுபோடே. ௯௫௭

போடவேசெந்தூரமதனைப்போலாம் பொங்கமுடன்தானெடு
த்துச்செப்பக்கேளு, ஆடவேஜீவனைத்தாக்கிடவேதென்றால் வப்பனே
வழிபாடுசொல்வேனப்பா, நீடவேசெம்பதுதான்களஞ்சிபத்த நெடி
தானசெந்தூரங்களஞ்சியொன்று, கூடவேகானுருக்கிகொடுக்கப்
பாழி சொற்றவனேமாற்றதுவுமொன்பதாமே. ௯௫௮

தாமேதான்செம்புதனைவராடிக்குகன்னமேபெறபுடம்போடபிற
வித்தங்கள், வேமேதான்காவிக்கு முப்புக்கோர வேதாந்தக்கண்
மணியேவிளக்கம்பாரு, ஆமேதான்பசுமையென்றதங்கமப்பா வப்ப
னேசமூசாரிக்கானதங்கம், தாமேதான்சொன்னபடிகாகத்தங்கம்நல
ம்பெறவேசெய்பவனேபுத்திவானே. ௯௫௯

புத்தியாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் புகழானவெள்ளிய
துபத்துத்தொன்று, வெற்றிபெறதானுருக்கிகுருவொன்றுப வித்தக
னேமாற்றதுவுமென்னசொல்வேன், சத்தியமாய்பட்டறைதானணிக்
கொக்குசன்மார்க்கபுத்தியுள்ளபூபாலர்களே, நித்தியமூன்றுருபதாம்
புடத்தைப்போற்றி நீமகனேஜீவித்துயிருப்பீர்காணே. ௯௬0

காணவேவராடிக்குபுடந்தான்போடு கருவானவெள்ளியதுபசு
மையாகி, பேணவேதானிருக்குமாற்றோமெத்த நிஷ்களங்கமானதொரு
தங்கமப்பா, ஆணவங்கள்தானொடுக்கிப்புதாம்புபத்தை வப்பனேயெ
ன்னுடைய நிலைஎண்ணி காணவேதாங்குவித்து அஞ்சலித்துகாசினி
யில்மர்மமதாய்வாழ்குவீரே. ௯௬௧

வாழ்கவென்றால்செந்தூரம்பதனம்பண்ணு மகத்தானபுவிப்பா
ணிமன்னர்களே, வாழ்கவென்றால்செந்தூரந்தனையெடுத்து வளம்பெ
றவேசெயரோகந்தன்னிலீவாய், வாழ்கவென்றால்மேகமென்றபிரும
தக்கும் மகத்தானகசரோகந்தனக்கும், வாழ்கவென்றால்காயாதி
கற்பம்போலே வண்மையுடன்தானருந்திவளமைகொள்ளே. ௯௬௨

கொள்ளவேஅனுபானந் தன்னிலீய சொற்றவனேகாசமதுவா
யுப்போகும், உள்ளதொருபண்டுவகையாறுந்தீரும் வுத்தமனேவாயு
வென்றதெண்பதும்போம், கள்ளமிலாப்பித்தமதுநாற்பதும்போம்
கபரோகஞ்சில்விஷங்களற்றுப்போகும், வள்ளலுயர்மேகமென்றகுஷ்
டரோகம் வண்மைபெறுந்தாமரையுந்தானும்போமே. ௯௬௩

பேரமேதான்பொல்லாதரோகம்போகும் போக்கானவாய்நாற்றம்வெள்ளைதீரும், காமேதான்சொன்னபடிகளிர்சுரங்கள் கலமிலாக்கிராணியதுசூறாக்தீரும், வேமேதான்நேத்ரவலி தொண்ஞூற்றாறும்விட்டகலுமேனியதுகாந்திமெத்த, ஆமேதான்நாதாக்கள்கொண்டகற்பம்வப்பனேகாகசெந்தூரம்பாரே. ௬௬௪

பாரேதான்செந்தூரமுண்டபேர்க்கு பாலகனேயேழாயிரம்பலனுண்டாகும், நேரேதான்கிருஷ்ணவதாரனைப்போல் நெடிதானஸ்ரீலீலைமன்மதந்தான், சீரேதானசெந்தூரந்தானுமல்லோ ஸ்ரீராமர்கொண்டதொருகற்பமாகும், வேறேதானகற்பமதுயிதற்கில்லைடோ வேதாந்தந்தாய்கொடுத்தகற்பமாச்சே. ௬௬௫

கற்பமாம்நாகமென்றுசெந்தூரந்தான் காலாங்கிநாதருடகடாட்சத்தாலே, சொற்பமென்றுநினையாதேதய்யபாலா சுந்தரனேசமுசாரிக்கானவித்தை, விற்பனர்கொண்டாடும்வேதைதன்னை விள்ளாதேயொருவருக்கும்விள்ளவேண்டாம், அற்பமென்றுநினையாதேவருள்மைந்தாகேள் ஆச்சரியமானதொருமகிமைதானே. ௬௬௬

பூரக்கட்டுவேதை.

மகிமையாமின்னமொருபோக்குசொல்வேன் மகத்தானபுலிப்பாணிமன்னுகேளு, அகிலமெலாந்தான்புகழுங்காலாங்கிநாதர்வன்புடனேயெந்தமக்குச்சொன்னநீதி, சகிதமுடனுந்தமக்குளுறுபித்து சகலகலைக்யானமெல்லாமுபதேசிப்பேன், விவிதாய்க்கருமிகளுமும்மைப்பற்றி வீரமுடன்கேசமதுகொள்வார்பாரே. ௬௬௭

பாரானகருமிகளுமும்மைவேண்டி பாருலகில்சிநேகவதஞ்செய்யவென்று, காரானநல்லவர்போல்வார்த்தைகூறி கடுஞ்சினத்தைமனதிலுன்னிமெய்பேசுவார், நேரானசிடிகையென்றவேதைமார்க்கம் நேர்மையுடன்தாமுரைக்கவதியஞ்சொல்வார், கூறானவார்த்தைபதுமிகவிடாமல் குணமுடனேயமதுவாய்நேசங்கொள்ளே. ௬௬௮

கொள்ளவென்றால்பூரணத்தைக்கேட்பாரப்பாகோற்றவனேமர்ம்மமதைவெளிவிடாதே, தெள்ளுதமிழ்வாகடத்தைப்பேசுபேசு தேஜோளியின்சின்மயத்தைவெளிவிடாதே, உள்ளதொருபொருளெல்லாமுவமைபோடும் வுத்தமனேதடம்பிரித்துக்கேட்பாரப்பா, கள்ளமனமில்லாமல்கபடகற்றி கண்மணியேவுண்மையதுபகன்றிடாயே. ()

புகலவேபுலிப்பாணிமன்னாகேளு புகழானபூரமென்றவேதைத ன்னை,சகலமுனிசித்தகளுஞ்சொன்னாரப்பா தாரணியில்மர்மமதாய்ச் சொல்லிவிட்டார், நிகலம்வசாதநிரங்கள்கோடாகோடி நீதியுடன் கட்டுமுறையனேகங்கண்டார், அகமுள்ளபிரும்மபண்ட பாண்டந் தன்னை வப்பனேவெண்மையதாய்த்துலக்கிப்போடே. ௬௭௦

போடவேதான்பூரமென்றசரக்குதன்னைபொங்கமுடனபச்சட் டிதன்னிலிட்டு, நீடவேபலமொன்றுயநிறுத்துக்கொண்டு நிஷ்களங் கமானவெள்ளாட்டுப்பாலால், சாடவேசுறுக்கதுவுமெட்டுசாமம தன் மையுடன்தானகொடுத்துப்பின்னுங்கேளு, கூடவேபசுவின்பால்கா லுசாமம் கொற்றவனேதானகொடுத்துமெடுத்திடாயே. ௬௭௧

எடுக்கவேபூரமதுயென்னசொல்வேன்பெழிலானதந்தமதுபோ லேகாணும், ஒடுக்கமதாயுருகியபல்லோபிறகிக்காட்டும் வுத்தமனே தவளோங்றம்போலேகாணும,தொடுக்கவேவெடியுப்புபலமொன்றும் தோரும்ஃசீனமது பலமொன்றும், விடுத்ததொருதுருசதுவுமபல மொன்றும் வித்தகனேசிங்கியதுபலமொன்றுமே. ௬௭௨

ஒன்றானசாக்கெல்லாங்கல்வமிட்டு வுத்தமனேகாதாக்கன்சொன் னவண்ணம, தெனறிடவேகல்வமதிலிட்டுமைந்தா வேகமுள்ளவருக் கன்பால்தன்னுலாட்டி, குன்றானபூரமதுக்கவிபூட்டி கூரமையுடன ரவிதனிலேகாயப்போம், நன்றுசீலைதுபேழுச்செய்து நலமுடனே யெரிக்கும்வகைவரிசைகேளே. ௬௭௩

வரிசையாய்த்தளவாயம்பாண்டந்தன்னில் வகையுடனேபூம ணல்கொட்டியேதான, பரியானபூரமதையெடுத்துமைந்தா பாகரு பெறமணலதனில பொதிந்துமலமலா, விரிவானமணலதனுல்மேலு மூடி மேலுமந்தப்பாண்டமிட்டுசில்லுசெய்து, தரிதமுடனரவிதனி லேகாயவைத்து திப்புரவாய்வாலுகையாலேற்றிடாயே. ௬௭௪

ஏற்றிபேதிபமதுயென்னசொல்வேன் எழிலானபுலிப்பாணிபுத் திவானே, போற்றவேவம்பாளின்பதாப்புயதனை பொங்கமுடன தானெரிப்பாய்க்கமலம்போலே,தேற்றவேபூரமதுகட்டுவாள் நீதியுடன் தவளம்போல்நிற்கும்பாரு, ஆற்றியஜாமமதுநாலுமாகும் வப்பனே தானெரித்துமெடுத்திடாயே. ௬௭௫

எடுக்கவேகணபதியைப்போற்றிசெய்துபெழிலானபாண்டமது திறந்துபாரு,விடுத்ததொருபூரமதுயென்னசொல்வேன் விண்ணுலகு

சந்திரன்போல்துளக்கமெத்ததொடுத்ததொரு பூரமதைத்தானெடு
த்துசோராமல் கவசமதைநீக்கியேதான், தடுத்திடாமருந்துவகையையா
னுரைப்பேன் தற்பரனேசிற்பரனேசார்ந்துகேளே. ௬௭௬

சார்ந்துமே பூரமதையெடுத்துபாலர் தன்மையுடன்பற்பமது
செய்வதற்கு, ஓர்ந்துமேயியமென்றசெந்தூரத்தை ஓகோகோநாதா
க்கள் மறைத்துவைத்தார், தீர்ந்ததொருசெந்தூரந்தனையெடுத்துதீர்
க்கமுடன்பூரமது கிடையேனாக்கி, ஆர்ந்துமேசிற்றண்டக்கருவிளை
லேவப்பனைதானரைப்பாய்சாமம்நாலே, ௬௭௭

காலானசாமமது வரைத்தபின்பு நலமாகப்பூரமதுக்கங்கிபூட்டி
பாலானரவிதனிலேகாயப்போடு பட்சமுடன்தானெடுத்துசீலைசெய்
து, மாலானமண்மறைவிற்புடத்தைப்பாருமகத்தானகோழியென்ற
புடமேயாகும், சூலானபூரமதுக்குள்ளிருந்து சுந்தரனேசூதமதுமடி
யும்பாரே. ௬௭௮

மடியுமேயிப்படிதான்பத்துமுறைபோடு மார்க்கமுடனீயமெ
ன்ற செந்தூரத்தால், படிபடியாய்கருவிட்டு ஆட்டிஆட்டிபாலகனே
பூரமதுக்கங்கிபூட்டி, விடிந்தபின்புரவிதனிலே காயவைத்துவித்தக
னேசீலையதுவலுவாய்ச்செய்து, முகந்தபின்புமுன்போலேபுடமும்
போடு முனையானபதமாறியெடுக்கக்கேளே. ௬௭௯

கேளேதான்பூரமதுஇறுகியல்லோ கெடியானசூதமதுமடங்கிநி
ற்கும், வீளேதான்பூரமதையெடுத்துமைந்தா விருபமுடன்பின்னு
மல்லோ வதிதங்கேளு, நாளேதான்போகாமல் நாதவாணைவிள்ளுவே
றேன்பஞ்பூதவாரதாரம், சூளேதான் துருசவெடிபுப்புக்காரம்சுந்த
ரனேவருஞ்சாரஞ்சீனந்தானே. ௬௮௦

சீனமாங்கரியுப்புத்தானுஞ்சேர்த்து சிறப்புடனேசெவ்வாலம்
பாலாலாட்டி, சோனமதாம்புரத்துக்கங்கிமூடிசோராமல் ரவிதனி
லேகாயப்போடு கானமருஞ்சண்ணாம்புச்சீலைசெய்து கடோரியால்பின்
னுமங்கேகாயவைத்து ஊனமதுவாராமல் மணல்தானப்பா வுத்தம
னேகோழியென்றபுடத்தைப்போடே. ௬௮௧

புடமாறித்தீர்ந்தபின்பு வெடுத்துப்பார்புகழானவாறுவகைசா
த்ருதன்னுல்தடமானபஞ்ச பூதவாரதாரம்தன்மையுடன்காக்கதவு

ஞ்சேர்த்துமல்லோ, திடமாகப் புகழுடங்கிளிடங்கி நீர்க்கமுள்ளபூரமதுவென்னசொல்வேன், மடலானபூரமதுவுருகிபல்லோமார்க்கமுடன் நந்தம்போலிருக்கும்பாரே. ௬௮௨

நந்தமாம்பூரமதாகட்டுமானால் தன்மையுள்ளவேதைபதுவென்னசொல்வேன், அந்தமுடன்பூரமதையெடுத்துபாலா ஆகாகாவராகமென்றகெப்பினாலே, பந்தமுடன்சுருக்கதுவும்நாலுசாமம் பாகமுடன்தானகொடுக்கமுழுக்கட்டாகும், விந்தையுடன்பூரமதுசிடிகைவேதையின்னுலகில மண்ணுலகில்காணார்தாமே. ௬௮௩

காணால்சித்துமுனிநாதர்தாமும் கருவானசாத்திரங்கள் வதிகஞ்சொன்னார், தோணாதகருக்குருவும் முறைபாடெல்லாம்தோராமல் பாடிவைத்தார்நூல்களதோறும் வீணான்நாண்போகாமல்சாத்திரத்தில்விட்டகுறைப்புருந்தாலேலபிக்குமென்று மாணாக்களறியவென்றுபலநூலெல்லாம் மானிலத்தில்பலிதமாய்க்கூறினாரே. ௬௮௪

கூறினார்வாதநூலனேகஞ்சொல்லிகுணமானபாகமதைவிட்டறுத்து, தேற்னா நூல்களெல்லாமுன்பின்னாக தேற்றமுடனகைமறைப்பாய்க்கட்டறுத்து, மீறிபேசிலனலிலுண்மைகூறி மிக்கானசெய்பாகம்வேறறுத்து, சிற்பமாணாக்காதமைசினைதுசிரறுத்துவாரறுத்து திகைத்திட்டாரே. ௬௮௫

திகைத்ததொருநூல்களெல்லாமுளவாராய்ந்து தீர்க்கமுடன்காலாங்கிப்பதம்பணிந்து, பகைத்ததொருசித்தர்களனேக்காக்குவித்துபட்சமுடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்து வகையுடனேகுளிகையது பூண்டுமல்லோவளமானசீனபதியடியேனசென்று, தகைமையுடன்குருபாணர்பதாம் புயத்தைதாள்பணிந்து சதாகாலந்தெரிசித்தேனே. ௬௮௬

தெரிசித்தேன்சமாதிமுகம் மதிவாய்நின்றுதேற்றமுடன்குருவணங்கமதிதங்கூறி, புரிசடையோனபதாம்புயத்தைமனதிலெண்ணிபூபாலாகாலாங்கிநாதபாதா தெரியாதபெந்தனுக்கு வுகமைகூறிதெளிவானவுபதேசம்மிகவேநன்னி, சரியானசமாதியதும்பறவேவேண்டிசட்டமுடன்வரமெனக்கு வருளென்றேனே. ௬௮௭

என்றதொருவாக்கதுவும்கூறும்போதுளமீலானகாலாங்கிநாதர்தாமும், தென்றிசையில்கும்பமுனிநாதருக்கு தேற்றமுடன்தரிசனைகள்தந்தாற்போலே, சென்றதொரு பெந்தனுக்குவாசிர்மங்கள்தெளிவாகமனதுவந்து வதிகங்கொண்டு, கன்றழுதுங்காலமதில் தாயுவந்துகடும்பசிக்குப்பால்கொடுத்தகதைபோலாச்சே. ௬௮௮

ஆச்சப்பாபெத்தனுக்குவுபதேசங்கள் அவனிதனிலாரதுதான்
சொன்னாரில்லை, மூச்சடங்கிசென்றதொருகாலாங்கிநாதர் முனைபாக
பெத்தனுக்குவுண்மைகூறி, மாச்சவுடன்சமாதிமுகங்காணிருந்துமன்
னவனேகருகிகாணாதியந்தம், ஏச்சலதுவாராமல்பெற்றதல்லோ வெ
ழிலானசினபதிகடந்திட்டேனே. ௬௮௯

கடந்தேனேசினபதிநீங்கிபல்லோ காலாங்கிநாதர் கிருபையா
லும், சுடர்போன்றமனோன்மணியாள்கடாட்சத்தாலும் சுந்தரனே
வஷ்டதிசைதாடந்துவந்தேன், திடமானமுறைபாவெழிபாடெல்லாம்
தீர்க்கமுடன்குணபாடுதெரிந்துமேதான், சட்டமுடன்காயாதிகற்பங்
கொண்டு தாரணியில்நெடுங்காலமிருந்திட்டேனே. ௬௯௦

இருந்தேனேநெடுங்காலங்குளிகைகொண்டு 'எழிலானசமாதிமு
கமெல்லாங்கண்டு, பொருந்தவேயுந்தமக்குவுபதேசங்கள் பொங்க
முடன்கொட்டிவைத்தேனிடங்கொள்ளாது, திருந்தவேபூரமென்ற
காயகற்பம் திட்டமுடன்குன்றிவிதங்கொண்டாயானால், அருந்திய
தோர்தேகமதுஜோதியின்னும் வப்பனேபூரமதின்வேகந்தானே. ()

தானானகுருசொன்னவாக்குபோலே சட்டமுடன்மண்டலந்தா
னுண்பாயானால், பானானதேகமதுயென்னசொல்வேன் பரிதிகண்ட
பனிபோலேநோய்கள்தீர்ந்து, தேனானமேனியதுகாந்திவீசும் தேச
மதில்விதியாளியறிபான் யாரு,மானானமகதேவர்கடாட்சத்தாலே மா
ர்க்கமுடனுந்தமக்குவமைக்கலாச்சே. ௬௯௨

வேதைமுகம்.

அமைப்பானபூரமதைபெடுத்துமைந்தா வப்பனேமதிதனிலே
நூற்றுக்கொன்று, இமைப்பொழுதுங்காலமதுவீண்போகாமல் நீதி
யுள்ளபுலிப்பாணிபுனிதவானே, சுமைதாங்குங்கவிபாளர்க்குறைதீர்த்
தாப்போல் சுந்தரனேசிடிலைகயென்றவேதைதன்னை, அமைப்புடனே
மதிதானுமுருகும்போது வப்பனேபூரமதுவொன்றுதாக்கே. ௬௯௩

தாக்கியேவுருக்குமுகந்தன்னிலப்பா தகைமையுடன்வெள்ளிதனே
யெடுத்துப்பாரு, ஆக்கிபோன்வாக்கதுவும்பொய்யாதப்பா வப்பனே
வெள்ளியதுவென்னசொல்வேன், 'பாக்கியமுண்டாகுதற்குப்பசுமை

யாகி பாங்குடனேபக்கரையாம்மாற்றுமாகும், வாக்கதுவும்பொய்யாதுமைந்தாகேளு வன்மையுள்ளபிறவியென்றதங்கமாச்சே. ௬௯௪

தங்கமாம்சுயத்தங்கம் பிறவித்தங்கம் தாரணியில் நாதாக்கள் மெச்சுந்தங்கம், புங்கசித்திக்குகந்தவொரு யோகத்தங்கம் புகழான சமுசாரிக்கானதங்கம், வங்கமதற்கலசாத வலுத்ததங்கம் வளம்பெரியசித்தமுனிபோற்றுந்தங்கம்இங்கிதமாமாண்பர்களுக்குகந்ததங்கம் பெழிலானநடராஜ தங்கம்பாரே. ௬௯௫

பாரேதான்புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாலகனேபின்னமொரு போக்குசொல்வேன், நேரேதன்செம்பதுவும் களஞ்சிறுது நேர்மையுடன்குகைதனிலே யிட்டுமைந்தா, நீரேதான்பாகமது பிசகிடாமல் நீர்சமுடன்தானுருக்கி மருந்தையீவாய் கூரேதரன் காரமது விட்டுருக்கி கொற்றவனேகுருவொன்று கொடுத்திடாயே. ௬௯௬

கொடுத்தவுடன்செம்பதுவு முருகியல்லோ கோவேந்தர்புலிப்பாணிமன்னகேளு, அடுத்தவிஷஞ்செம்பினது வூரலேகி யப்பனே மாற்றதுவுஞ்சொல்லப்போமோ, தடுத்திடாவர்ணமது வென்னசொல்வேன் தாரணியில்நாதாக்கள்மறைத்தகூத்து, நடுப்படையில்வில்லுக்குநாணுமற்று நானிலத்தில்விழுந்தவொரு கதைபோலாச்சே.

கதையானசெம்பதுவுமாற்றேமெத்த காசினியிலாரறிவார்மகிமைதன்னை, சதையாமல்வாரடித்துப்புடத்தைப்போடு சட்டமுடன்தங்கமதுவென்னசொல்வேன், உடையாதுபுடத்துக்குவசைந்திடாதுவுந்தமனேவங்கமதுக்குறங்கிடாது, பதையாமல்வாரடித்துப்புடந்தான்போட பாங்குபெறசெம்பொன்னின்மகிமைபாரே. ௬௯௮

பாரேதான்கவசகுண்டலத்துக்காதிபாங்குபெறசிவயோகிக்குகந்ததங்கம், நேரேதர்ன்வருநாமவெருங்காலந்தன்னில் நேர்மையுடனன்பதற்குச்சொன்னநீதி, ஆரோதான்சொல்வார்களிந்தப்போக்கு வப்பனேயாமுனக்குவுரைத்தேனப்பா,சீரோதான்நெடுங்காலந்தவமிருந்து சிற்பரனேவேதைமுகஞ்செப்புபாரே. ௬௯௯

செய்துமேருநவணக்கமிகவுங்கூறி செயலானபாக்கியமுமதிகங்கொண்டு, வைபகங்கள்தான்புகழபுத்திவானைப் வளம்பெரியநாதாக்கள்பதம்பணிந்து, தப்யநல்லசிவவேடம்பூண்டுமல்லோ துப்புரவாய்போகனிஷ்டைதனிலிருந்து,பையவேயுனக்குகந்தசேஷன்தேடி பாலகனேவுபதேசஞ்செய்வார்தானே. ௭௦௦

கொச்சிவீரக்கட்டு.

தானுமின்னமொருபோக்குச்சொல்வேன் கருணையுள்ளகற்பா
லாகன்புள்ளானே, கோனெனவெனதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவ
னுரைத்தனுக்குச்சொன்னநீதி, சேனைமனோன்மணியாள் கடாட்சத்
தாலே தெவுனிடனேபெந்தனுக்கு வுபதேசித்தார் பானுவபாஞ்ச
டனைப் போற்றியேதான் பாடுகிறேன்கொச்சி[illegible]ற வேசைகா
ணேன். ௭௦௧

காணவேகொச்சியென்ற வீரமப்பா சுவணமுடன்பலமதுதான்
கொண்டுவந்து, தோணவேலட்சுமியாள் வீற்றிருக்கும் துளசியானவி
ல்வமதுபழந்தான்பத்து, நீணவேபழமதனைக்கீறியல்லோ நீதியுடன்
வீரமதையுள்ளமைத்து, மாணவேசிலையதுவலுவாய்ச்செய்துமுயங்கா
மல்மணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. ௭௦௨

போடவேசீர்படியேபத்துமுறைபோடு போக்கானவீரமதுகட்
டிப்போகும், நீடவேவீரமதுகட்டினைக்கால் நீடாழியுலகமெல்லாங்
கட்டலாம்பார், சாடவேவீரமதைத்தானெடுத்து சட்டமுடனீசமெ
ன்றசெந்தூரத்தை ஆடவேபழச்சாற்றால் தானரைத்து வப்பனேவீர
மதுக்கங்கிபூட்டே. ௭௦௩

பூட்டியேரவிதனிலே காயவைத்து பொங்கமுடன்சிலையதுவலு
வாய்ச்செய்து, நீட்டியேமணல்மறைவிற்புடத்தைப்போடு நீதியுடன்
வீரமதுபுகையடங்கி, காட்டிகமாய்வருகிறதுகட்டிநிற்கும் காடான
மையானதொருவப்புசுணம், கூட்டியேபின்னுமந்தவீரந்தன்னைகுண
மாகமறுபடியுஞ்செப்பக்கேளே. ௭௦௪

செப்பவென்றுவின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலான
வீரமதுதானெடுத்து, ஒப்பமுடன்பிறகாருசிங்கிதன்னை ஒகேகோ
ாதாக்கள்மறைப்புநீக்கி, தப்பிதங்கள்வாராமல்சிங்கிதன்னை சட்ட
முடன்வென்னறுவால்தானரைத்து, மெய்ப்பட்டேனவீரமதற் கங்கிபூ
ட்டி மேன்மையுடன்ரவிதனிலேகாயப்போடே. ௭௦௫

காய்ந்தபின்புசிலையது வலுவாய்ச்செய்து கவனமுடன் மறை
விற்புடத்தைப்போடு, தேய்ந்ததொருவீரமதுகட்டுமாகி தேற்றமுட
ன்படிகமென்றகல்லுபோலாம், பாய்ந்ததொருவீரமதைத்தானெடுத்
துமறுபடியும்முன்போலப்பாகஞ்செய்து பாய்ந்ததொருமண்மறைவி
ற்புடந்தான்பத்துபாலகனேபோட்டுவாக்கட்டிப்போமே. ௭௦௬

கட்டியதோர்வீரமதைத்தானெடுத்து கலங்காமல் சிலையதுவில
க்கியல்லோ, இட்டமுடன்பின்னுமொருபாகஞ்சொல்வேன் நீர்க்கமு

ள்ளபுலிப்பாணிபுகலக்கேளீர், சாடியொன்றதிற்கனுப்பவக்காலின்
னளழிலாமிப்புறக்கின்சாற்றினாலே,தொட்டியதேநாசிலுக்கினாக்கா
னாறத்தா கூரவேவீரமதற்கங்கிப்புட்டே. ௭௦௭

அக்கியென்றவீரமகைகாசிபிலனைத்து வப்பினையோழியிலையது
வாய்ச்செப்பு, இக்கிதமாய்மண்மறைவில்புடக்கைட்போடு வெழிலா
னபுடமாதிவெ[illegible]ப்பாரு, சங்கையில்லாவிரமது வென்னசொல்வே
ன்சட்டாடன்மணிபோலேயிருகிறதும், வங்கவொன்றமணிபோலே
தோற்றும்பாரு வளமையுள்ளவீரமணியாகுந்தானே. ௭௦௮

தானைவீரமணியென்னசொல்வேன் காக்கானபுடமதுவுமுன்
போலாக, கோனைபுடமதுவும் நாறிபோடு கொற்றவனேவீரமணி
யென்னசொல்வேன், மானைவீரமணிகட்டினைக்கால் மதகரியிலேறு
தற்கிணியாமண்டோ, தேனையேனைமுனியாள் கடாட்சத்தாலேதே
ஜாலியின் வீரமணிகாணலாமே. ௭௦௯

காணலாம் வீரமணிதன்னையெடுத்து கனமானமதகரியின் மேலே
சென்று, பூணவேவீரமணிகட்டினோன்பால் பகழாக வெதிரியென்ற
மாண்பர்தம்மை,வேறாவேமண்டைதன்னைப்பிளப்பேனென்று விருதுப
றையறைந்திடலாமணியினாலே, நாணவேவிக்ராதிமுனிவர்தாமுங்கடு
ங்குவார்மணிதன்னையே கண்டபோதே. ௭௧௦

கண்டதொருநாகரந்தவித்துதாமும் கனமுடனேயுந்தனைக்கான்
போற்றுவார்கள், மண்டலத்து ராஜாதிராஜர்தாமும் மகாவீரனென்ற
ல்லோமதிப்பார்காணும்,கொண்டல்வண்ணனைச்சுதனோ கிருஷ்ணவதா
ரன், குவலயத்தில்கொண்டதொரு குளிகையென்பார், தெண்டிரை
சூழ்பாண்பரெல்லாமும்மையல்லோ தேர்ந்ததொருசித்துமுனியெ
ன்பார்பாரே. ௭௧௧

பாரேதான்வீரமென்ற குளிகைதன்னை பாங்குடனேதானெடுத்
துப்பகரக்கேளு, நேரேதானுனதுவாழ்நாளின்பேரில் நேர்மையுடன்
தான்வைக்கப்பால்கொடாது, சீரேதான்வீரமணியாட்டந்தன்னால்சி
றப்பானபாலதுவுஞ்சுவறிப்போகும், நீரேதான்மணியதனை யெடுத்
தாயானால் நிஷ்களங்கமானபால் சுரக்கும்பாரே. ௭௧௨

சுரக்குமேமணிதனையேயெடுத்துபாலா சுக்கானேசொல்லுகிறே
ன்சூட்சம்பாரு,இரக்கமுடனுன்மீதில்மனதுவந்துவெழிலானமணியி
னதுபூட்டத்தை, திறக்கவேமணியென்றவண்மைதன்னைதீர்க்கமுட
ன்புகலுகிறேன் திண்ணம்பாரு, பறக்கவேவாயுவேகந்தன்னைப்போ
லேபாரினிலேவாயிவிட்டுநடக்கலாமே. ௭௧௩

நடக்கவேநெடுந்தூரம்நெடுங்காலந்தான் நடராஜசுந்தரனேநவி
ல்லீவனப்பா, அடக்கமுடன்குளிகைதன்னைவாயிலிட்டு அவனியெலாம்
நடந்தாலுமசைத்திடாது, படம்வரையும்மாதர்தன்னைப் புணர்ந்திட்டா
லும்பகாவேகூடாதுலீலாவண்ணம், சடமதுவுந்தோன்றாது யுந்தம
க்குசட்டமுடன்குளிகைதன்னைக்கொள்வீர்தாமே. ௭௧௪

குளிகைவேதமுகம்.

கொள்ளவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் குணமானபுலி
ப்பாணிமைந்தராகேள், எள்ளளவும்பிசகாதுயிந்தபாகமெழிலான
வீரமணிவேதையப்பா, விள்ளாமேதம்பாருவருக்கும் விந்தபாகம்விட்
டுகுறையிருந்ததினாலுந்தமக்கு, கள்ளமதுவாரபடல்மனதுவந்துகண்
மணியேகடாட்சித்தேன்பண்புதானே. ௭௧௫

பண்பானவீரமணிதன்னையெடுத்துப்பார்வேந்தாவெள்வங்கஞ்சேர்
தானப்பா, திண்ணமுடன்தானுருக்கி குகையிலிட்டதிமுடனேவீரம
ணிதன்னையெடுத்து, அண்ணலார்பதம்போற்றி யடிபணிந்துவப்பனே
குளிகையதுயெடுத்துமைந்தா, வண்ணமுடன்வங்கமது வுருகும்போ
துவளம்பெறவேகுளிகைதன்னைப்பொதிந்திடாயே. ௭௧௬

பொதியவேநீருண்டுமேலெழும்பி பொங்கமுடன்மணியதுவும்
தெறிக்கும்பாரு, மதிபோன்றவெள்ளியதுவென்னசொல்வேன் மகத்
தானவெள்ளீயம்மீர்தானேகி, துதிபெறவேவெள்ளியது யாற்றுமே
த்ததுப்புரவாய்சொல்வதற்குநாவுமில்லை, பதிபானவீரமணிதன்னுதி
த்தயரிதிவென்றவெள்ளியது காணலாமே. ௭௧௭

காணவேயின்னமொருபோக்குசொல்வேன் கண்மணியேபுலிப்
பாணிகவிராசேந்திரா, ஆணவத்தாலவந்ததொருகசரோகங்கள் வப்ப
னேதேனதனிலனுபானித்தால் நாணமதுவாராமல் ரோகங்கள்நாடா
துமேனிவிட்டொழுகும்பாரு, மாணமருங்கல்வியுள்ளபுத்திவானேமா
ர்க்கமுடனின்னமொருமருமங்கேளே. ௭௧௮

கேளப்பாமணியத்தையெடுத்துமைந்தா கெவனமுடன்பாணித
னிற்பதனம்பண்ணு, வாளப்பாதேகமதுசெல்லும்போதுவளமுடனே
ஐந்தருவுந்துண்ணுமல்லோ, நாளப்பாவுடலைவிட்டாத்து யந்தானுநீங்
கையேபோவதற்குமுன்னதாக, பாளப்பாதன்னைத்தானமறந்துமல்லோ
பாழுடலம்போவதற்குநாளுமுண்டே. ௭௧௯

உண்டானகாலமதுஒடுக்கந்தன்னில் வுத்தமனேதாகமென்றக
ருவுதன்னில், கொண்டிடவேவீரமென்ற குளிகைதன்னை கொற்றவ
னேதாளிபைத்தூநாவில்தீட்ட, தண்டமுடன்செத்தசவம் போலானு
லும், தரணியில்தன்னையெடுத்துவார்த்தைகூறும் சண்டமாருதம்போ
லேயிந்தவீரம் சட்டமுடனுந்தனுக்குவோதினேனே. ௨௨௰

சகலரோகங்களுக்குஞ்சூரணபாகம்.

காயகற்பம்.

ஓதவேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் ஓகோகோநாதாக்க
ளோளித்தயார்க்கம், நீதமுடன்காயகற்பச்சூரணந்தான்நிலையானபோ
கிகட்குமாண்பருக்கும், தோதமுடன்சாக்குவகை செப்பக்கேளும்
தோஷருமல் சுகக்குட்டினைபிளக்குமாகும், ஆதமுடன்திப்புலியுங்கடுக்
காய்ந்தான்றி யப்பமினமாசிக்காய்தானுங்கூட்டே. ௭௨௧

கூட்டவேதேசாவரம்வாய்விளங்கம் குணமானகார்போகங்கடுக்
காய்ப்பூவும், நாட்டமுடனசிற்றரத்தைபேரரத்தை நலமானவாலுளு
வைமியாமந்தானும், வாட்டமுடன்சிறுமல்லிபேராமல்லி வளமான
குரர்சாணியோமந்தானும், கோஷ்டமுடன் கண்டதிப்பிலியுங்கூட்டி
குணமான அதிமதுரமேலந்தானே. ௭௨௨

தானனகிராம்புடனே லவங்கப்பட்டை தன்மையுள்ள ஜாதிக்
காய்ஜாதிபத்திரி, கோனைதக்கோலம் பிரப்பின்மூலம் கோடிதான
பூமிசர்க்கரையுமாகும், தேனைபாங்கியுடபட்டைதானும்தெளிவான
வால்மிளகுசெங்கமுக்காய், பானைதுளசியென்றவித்துதானும் பாங்
கானஆலினதுவித்துங்கூட்டே. ௭௨௩

வித்தானஅரசினதுவித்துமாகும் வீரனயிச்சினுடவித்துமாகு
ம்சத்தமுள்ளபூனையெனறகாலிதானும், சுந்தரமேஊமத்தைவித்தை
கூட்டு, மெத்தவரிதான்தொருவராலிவித்துமேன்மையுள்ளபூஅரசன்
வித்துகூட்டு, சந்தநிக்கப்பாலைவினையும்வித்து சந்தனமாமவித்தது
வுங்கூடச்சேசர. ௭௨௪

சேரப்பாஅத்தியுடவித்துதானும் செயலான அழிஞ்சியுடவித்
துதானும், கூரப்பாசாரத்தினவித்துதானும்குறிப்பானஆசத்தின்வித்
துதானும், நேரப்பாமுருக்கிலையின்வித்துதானும் நெடிதான எருக்
கினுடவித்துதானும், ஆரப்பாசூரியுட வித்துதானும் வப்பனேயென்
னுடவித்துகாணே. ௭௨௫

காணவேவகைவகைக்குப்பலந்தானென்று கருத்தாகத்தான்வ
றுத்துரூணித்து, தோணவேசூரணத்தைபொன்றாய்க்கூட்டி சேர
ாமல்பசும்பாலில்சுத்தித்தேதான், வேணதொருசரிபாகஞ்சீனிசேர்
த்து விருப்பமுடன்சீசாவிற்பதனம்பண்ணு, ஆணவங்கள்வுண்டாக
யிந்தபாகம் வப்பனைசரிகூட்டிப்பதனம்பண்ணே. எ௨௬

பண்ணவேமூப்பூவுகளஞ்சிசேர்த்து பண்மையுடன்மண்டலந்தா
ன்கொண்டபேர்க்கு, நண்ணவேநடுச்சாமவபதுதன்னில் நாட்டமு
டன்சிவயோகஞ்செய்யும்பேர்க்கு, திண்ணவேமண்டலந்தான்காயகற்
பம் தீர்க்கமுடன்சமுசாரிக்கானவித்தை, வண்ணமுடனிப்பாகஞ்சித்
தருக்கு வளமையுடன்மறைத்துவைத்தாருண்மைபாரே எ௨எ

பாரேதான்மண்டலங்காயாதியப்பா பாங்குபெறவுண்டவர்க்கு
பெல்லாஞ்சித்தி, நேரேதான்சமுசாரிக்கானகற்பம் கெடிதான்துறை
விகட்குமுகந்தகற்பம், சீரேதான்காயாதிகொண்டபின்பு தீர்க்கமுட
ன்வழலைப்துகொள்ளவேண்டும், நேரேதான்வழலையதுகைபாகந்தான்
நீதியுடனறிவதற்குயின்னங்கேளே. எ௨அ

போகஞ்சாதிப்போர்க்குவழலைத்திராவகம்.

கேளப்பாபுலிப்பாணிமன்னுபாரு கெடியானயோகங்கள்சாதிப்
போர்க்கு,வாளோதான்சமுசாரிகுடியுளோர்க்கு வகுப்பானசிவயோ
கிவேடத்தார்க்கும், பாளைதானயோகமதுபோகாமறலுன் பகருகி
றேன்திராவகவழலையப்பா, சூளைதான்கைபாகஞ் செய்பாகந்தான்
சூட்டுகிறேன்வரிசைமுறையின்னங்கேளே. எ௨௯

முறையானமுறைபாடுயேதென்றக்கால் மூலையானலவணமது
வெடியுப்பாகும், அறையானகல்லுப்புவளையலுப்பு திடியானசவுட்டு
ப்புயிந்துப்பாகும, குறைபகற்பமகரியுப்புபூநீறுப்பு குணமான்காரமு
டனசீனகற்பம, பிறைப்பான்றபாஷாணங்களெரிதாளும் பேரானவிங்
கமதுபூரங்கூட்டே. எ௩0

கூட்டவேவீரமுடன்சிங்கிதாளும் குணமானதாளகமும்கெவுரி
தாளும்,நீட்டவேயனேசிலையும்வளிதாரந்தான கிலையானகெந்தியுடன்
கற்பாஷாணம், நாட்டமுடனசங்குபென்றபாஷாணந்தான நலமான
துத்தமுடன்துருசுங்கூட்டு, வாட்டமுடன்சாக்கெல்லாஞ்சமனதாக
வளமுடனேதானிறுத்துயெடுத்துக்கொள்ளே. எ௩௧

கொள்ளவேசாக்குநிகர்சாரஞ்சேர்த்து கெடிதானசீனமதுரெட்
டிப்பாகவி, விள்ளவேகுழிக்கல்லில்பொடியதாக்கி வீரானவாலையிட
திராவகந்தான், மெள்ளவேபாண்டமதில்சரக்கையிட்டு மேன்மையுட

ன்சக்கரமாம்வாலைதன்னை, எவ்வளவுகோளாறுநோமற்றுன் பெனி
தானதிராவகத்தைதவாங்குவாங்கே, ௭௲௨

வாங்கையிலேதிராவகந்தான்வெளுத்தவண்ணம் வளமையுடன்
மறுபடியுமடித்துவாங்கு, தூங்கியேதிரியாதேதுய்யபாலா துப்புரவா
ய்திராவகைத்தையேழுமுறைவாங்கு, ஏங்கியேயிருக்காமல்திராவக
த்தை பெழிலனசீசாவிற்பதனம்பண்ணு, சாங்கமுடன்யோகமதுசா
திக்குங்கால் சட்டமுடன்திராவகத்தின்தன்மைகேளே. ௭௲௩

தன்மையாம்திராவகத்தைதாக்குவண்ணம் 'நகமையுள்ளபுலிப்
பாணிதபவுள்ளானே, உண்மையுடனண்டலந்தானந்திசந்தி வுத்தம
னேகளஞ்சியதுகொண்டாயானால், நண்ணமுடன்வாசியதுமேல்நோக்
காது நளினமதுயாரானநடுங்காமேனி, சன்னமதுகொண்டாலுமொ
ன்றுமில்லை சுந்தரனேதிராவகத்தைபதனஞ்செய்யே. ௭௲௪

புலிப்பாணிக்கு போகர் ஞானப்பால்லூட்டல்.

செய்யவேயின்னமொருபுலப்பஞ்சொல்வேன் நீசெயலானபுலிப்
பாணிகணிதவானே, வையகத்திலெங்காலமிருந்துமல்லோ வளமு
டனேவுபதேசமனேகங்கொண்டீர்,வெய்யவேமருத்துவங்கள்கோடா
கோடி மேன்மையுடன்தான்டைந்தீர்புண்ணியத்தால், பையவேயுந்த
மக்குஞானப்பாலை பகருகிறேன்புலிப்பாணிபண்புள்ளானே. ௭௲௫

பண்பானபுலிப்பாணிபாருள்ளானே பகருகிறேன்ஞானமென்ற
பாலையப்பா, நண்பானவேங்கைதனைவிட்டிறங்கி நலமுடனேதிருப்பா
லின்கடலின்மார்க்கம், விண்ணதனில்குளிகையிட்டு யென்பின்னுக
விட்டகுறையிருந்ததொருபுண்ணியத்தால், வண்ணமுடன்பின்றொட
ர்ந்துவருகவென்று வணக்கமுடன்போகரவர்கூறுவாரே. ௭௲௬

கூறுவார்வாய்திறந்துபோகர்தாமும் குணமானபுலிப்பாணிதன்
னைத்தானும், காறமுடலந்தமக்குவுபதேசங்கள் நற்கதிகள்பெறுவத
ற்குநயமதாக, ஆறுபுடைசூழ்நகரந்தன்னைநீங்கி வப்பனேதிருப்பாலி
ன்கடல்வாவென்று, பேறுடையசப்தமுடனுச்சாடித்து பெருமையுட
ன்சீஷனுக்குபோதிப்பாரே. ௭௲௭

போதிப்பார்லோகமதுமார்க்கந்தன்னை பொங்கமுடன்சாத்திரத்
தின்வழிபாடெல்லாம், சாதிப்பாயுலகமெல்லாமாடலாகும் தற்பரன்
போலிருப்பதற்குஞாயமுண்டு,நீதியுடன்வையகத்துமகிமையெல்லாம்
நிஷ்களங்கமாகவல்லோநடத்தலாகும், ஆதியந்தமானதொருசாதிபே
தம் வப்பனேனடத்துவதாமுண்மைபாரே. ௭௲௮

பூரேதான்திக்கெட்டுமாளலாகும் பாராளுமன்னவரைவெல்லலாகும், நீரேதான்சிக்குமெய்பங்கொண்டதீரன் தீர்க்கமுள்ளபற்றனைவெல்லலாகும், சிரேதானெழுகடலுங்காணலாகும் சிறப்புடனேநீரின்மேல்நடக்கலாகும், கூரேதான்மிருகமென்றஜாதிதன்னை குறிப்புடனேயழைப்பதற்குவசியமுண்டே. ௭௩௯

வசியமாம்பட்சிதனை பிடித்துவந்து வழக்கமுடன்பாஷைகளைச் சொல்லலாகும், நிசிதமுடனரவமதையாட்டலாகும் நிஷ்டூரமானதேராருகொடியபேனை, நசிதமுடன்நன்மையாற்சொல்லலாகும் நலமானபரிபாகஞ்செய்யலாகும், பசிவந்தபாலனுக்குபால்கொடுத்த பாருலகில்கதைபோலமுடியுந்தானே. ௭௪௰

தானானவுலகமதையாண்டுமென்ன தாரணியில்கீர்த்தியதைப்பெற்றுமென்ன, கோனானகோவேந்தர்தன்னைப்போலே கொற்றவனேகிரீடமதைக்கொண்டுமென்ன, தேனானமாளிகையுங்கட்டியென்ன திகழானசமுசாரங்கொண்டுமென்ன, பானானபாலகரைபெற்றுமென்ன பாலகனேஞானமென்றபால்தான்வேண்டே. ௭௪௧

பாலானஞானமென்றபாலையப்பா பருகுகிறேன்புலிப்பாணிபணிக்குள்ளானே, மேலானபதந்தனையேநண்ணவேண்டும் மேதினியில்பவக்கடலையகற்றவேண்டும், நாலானபதந்தனக்குமேலேயப்பா நற்பதமாம்பொற்பதத்தைநண்ணல்வேண்டும், காலானசிதாபாசப்பொருளையப்பா கருதுவேனுந்தமக்குக்கருதுவேனே. ௭௪௨

கருதமென்றால்நாவில்லையப்பாவுமில்லை கண்மணியேபுலிப்பாணி கவிராஜேந்திரா, இருதமுள்ளசிறப்பாயின்கடலின்பக்கச் சிற்பரனேயென்பாலாசிரியவானே, குருவினதுகாலாங்கிவாக்குபோலே குணமானவுபதேசம்நீயும்பெற்று, பரிதிமதியுள்ளளவுமட்டும் பாலகனேயுபதேசம்போற்றுவாயே. ௭௪௩

போற்றவேபுலிப்பாணிபுகழுள்ளானே பொங்கமுடன்இருப்பாயின்நடுமையத்தில், ஆற்றவேகிருஷ்ணவதாரனப்பா அலைகடலில்பள்ளிகொண்டவம்பலத்தில், நாற்றிசையும்நாதாந்தசித்தர்தாமும் நடுக்கமுடன்ரிஷிகளெல்லாம்பார்த்திருக்க, மேற்புறத்தில்போகரிஷிநாதர்தாமும் மெல்லெனவேவடபாகஞ்சாதிப்பாரே. ௭௪௪

சாதிக்கவடபாகந்தானிருந்து சட்டமுடன்புலிப்பாணிக்குபதே
சிக்க, மேதினியில்தேவாதிதேவரெல்லாம் மேன்மையுடன்கண்டல்
லோபிரமித்தேதங்க, ஆதியென்றபராபரிபாள்முன்னேநிற்க அங்ஙனே
வேயுபதேசமனதுவங்க, சோதிமணிமந்திரத்தையுச்சாடித்து கந்த
சற்குருவுபதேசங்கூறுவாரே. ௭௪௫

கூறுவாருபதேசமென்னவென்றால் குணமானதிருப்பாளின்கட
லின்மேலே, மாறுபாடானதொருமபத்தைநீக்கி மகத்தானபிரகாச
நிலையில்நின்று, தேறுகலாய்சமாதிமுகம்நிற்கவேண்டும் தேஜொளி
யின்சின்மயத்தையறியவேண்டும், ஆறுகலமென்றதொரு பிரளயத்
தை யப்பனேவுச்சரித்துநிலையில்நில்லே. ௭௪௬

நிலையானநிலையதுவுமென்னசொல்வேன் நிஷ்களங்கமானதொரு
கபாலபீடம், கலையானகலையதுவும்பிடகலைபிங்கலையில் கருவானநாசி
யதுவையம்பற்றி, மலையானகபாலமென்றபீடம்பற்றி மகத்தானமூல
வரைமேலேசென்று, நிலையானபஞ்சேந்திரமுள்ளடக்கம் சாற்றுகி
றேன்சிவயோகஞ்சாற்றுறேனே. ௭௪௭

சாற்றுகிறேன்துவாரமது வொன்பதுந்தான் சட்டமுடன்தாள
டைத்துமேலேபூட்டி, போற்றியதோர்கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
போதனைசத்தியெல்லாம்மனதிலுன்னி, தூற்றியேதான்புடைத்துபொ
ருளாராய்ந்து துப்புரவாய்பிரகாசக்களையறுத்து, மாற்றியேவட்சர
த்தைவுள்ளாராய்ந்து மகத்தானவுளவுதனையறிந்துகொள்ளே

கொள்ளவேயறுபத்துக்கலைநான்காகக் கோடானகலைவருத்துக்க
யிர்கள்மாட்டி, விள்ளவேசச்சிதாநிலையில்நின்று விட்டகுறைவருமள
வும்மேலேநோக்கி, உள்ளதொருபூரணத்தைவெளிகாட்டாமல் வுத்த
மனேவிசித்திரியிலேநின்றுகொண்டு, தெள்ளமூர்தமானதொருஞானப்
பாலை தேற்றமுடனூசாத்திவிருந்துதாக்கே. ௭௪௯

தாக்கவேயூசாத்தைக் கொள்ளும்போது தகமையுள்ளவனுகத்
தைபெட்டிவாக்கு, நோக்கமுடன்கேசாத்தைக் கொண்டாயானல்
நுணுக்கமுடன்கலைவருத்துப்பிரிக்கலாகும், ஆக்கமுடன்விசித்திரி
லேயிருந்துகொண்டு, ஆண்மையுடன்சுழுத்தியிலேமேலேபாய்ந்துசா
க்காதைசொற்பனமுமவஸ்தையற்று சட்டமுடனிருப்பதுவேசமாதி
தானே. ௭௫௦

ஞானப்பாலறிதல்.

தானான சமாதியிலே நின்றுகொண்டு சட்டமுடன் யோகமது கொள்ளும்போது, கோனான குருநிலைபக்கநிலையாயூன்றி குவலயத்தில்நடப்பவனேபோகவானும், தேனானதேஜோளியின் மயத்தைக்கண்டுதேற்றமுடன் சொக்கியல்லோ போகமற்றான், பானான பரஞ்சுடரைப்பற்றியல்லோ பரவெளியில் சமாதிவழி சாதிப்பாயே. ()

சாதிக்க மூச்சுடரை யறிபலாகும் சட்டமுடன் நிஷ்டானுபூதிகொண்டு, ஆதிபர்தக்கருவிகாமூலவாசாய்க்கு லஷ்டாங்கயோகநிலைதன்னிற்சென்று, நீதியுடன் மாயவலையிக்கறுத்து நிஷ்களங்கமான சுபாநிலையிற்சென்று, சோதியெனு மூட்டொருமைமனதிலுன்னி சுந்தரனே கமலமென்ற பீடந்தாக்கே. ௭௱௨

தாக்கையிலே கேசரத்தில்நின்றுகொண்டு தகமையுள்ள பூரணத்தைப்போற்றிசெய்து, கோக்குமுடன் கும்பத்தின்மேலிருந்து கொடிக்குள்ளே சுவாதிஷ்டானத்தெரிந்து, வாக்குடனே பஞ்சலயத்தையுச்சரித்து வளமுடனேயஷ்டநிலைபதியிற்சென்று, தூக்கமெனுமிருட்கடலை விட்டகற்றி தய்யாகருணானந்தக் கருவிபூணே. ௭௱௩

பூணவேகருவியென்றால் ஞானப்பாலை புகழானபவக்கடலை விட்டகற்றி, கோணவேசின்மயத்தை மனதிலுன்னி கோரதகடுஞ்சினத்தை சிக்கறுத்து, வேணபடிமூச்சுடரைப் பற்றியல்லோ வேதாந்தமனோன்மணியைத்துதித்துநின்று, நீணவேவைராக்கியமானமூட்டி நிஷ்களங்கமானதொரு நிலையில்நில்லே. ௭௱௪

நில்லப்பாபசுபதியாம் பாசந்தன்னைநினைவானமவுனமென்ற நிலையிற்பூட்டி, வல்லதொரு பிரகாசநிலையில்நின்று வளம்பெறவே சூக்குமத்தின்வேரறுத்து, புல்லவேபாஷாந்திர பேதாபேதம் புகழானகருவிகரணாதிபந்தம், நல்லதொருசிவானந்த நிலையைப்பற்றி நாட்டமுடன்மனதுவந்து நவிலக்கேளே. ௭௱௫

நவிலவே சித்ரபாசவலைபகற்றி நலமுடனே பௌஷிகத்தின்வேரறுத்து, நவிலவேகற்பாந்திர காலமட்டும் கருத்துடனே சச்சிதாநிலையைப்பற்றி, புவிலேவபநட்கடலைக்காண்பதற்கு புகழான யிருட்கடலைவிட்டகற்றி, விவிலவேவித்திபா சன்னியத்தை விருப்பமுடன் கூறுகிறே னுண்மையாரே. ௭௱௬

பாரேதான்சன்னியாசி வர்த்தங்கொண்டு பாங்கான கலைபகற்றி நிலையைப்பற்றி, சேரேதான்சிவானந்த லகிரியாலே செம்மையுடன்

குருசம்பிரதாயவர்க்கம், நேரேதான்சுற்றறிந்துநிலையில்நின்று நிட்சித மாய்ப்பொருளைத்தீர விட்டகற்றி, கூரேதான்சிவர்ண சுயரூபத்தைக் குணமுடனே போதுவிக்கிறேனின்னதானே. ௭௫௭

தானான மாய்ந்ருறக்கை விட்டகற்றி தன்மையுள்ள பிரகாசப் பொருளறிந்து, தேனான வமுர்தமென்னு மருட்சீரபாத்திரம் தெவிட்டாத தெள்ளமுர்தஞானப்பாலை, மானான மதிபமுர்தங் கொண்டாற்போல மதுரகிரியமாறுபத்தை பொடுக்கிகின்று, பானான பத்மமெனும் யுகாந்தப்போரை பற்றறுத்துவிட்டறுத்து பதிவாய்நில்லே. ௭௫௮

நிர்மைபிலேலசோதிமயக்தன்னிற்சேற்றும் நீதியுள்ளபாடுதனை வழிதான்காட்டும், அற்பமென்று நினையாதே யடிவணங்கி அம்பரத்தின்மேலிருந்து அறிவாலுன்னி, சொற்பமதாய்வாசியைத்தடுநோக்காமல்சேறுமல்மனக்தளர்ந்து சூட்சமேகி, உற்பனமாய் உயிரைச் வழிலேபாக்கி வுத்தமனேகாள்தோறு மமுர்தமுண்ணே. ௭௫௯

உன்னவே தேகமெனுங் கோட்டைதன்னில் வுத்தமனே வுட்கோட்டையேழுகோட்டை, கன்னவே துவாரமது வொன்பதாகும் கலமானபஞ்சேந்திரியங்மைந்துமாகும், இன்னவே யுடல்பொருளாவி பந்தம்நீர்க்கமுள்ளேயேழுசுற்று கோட்டைக்குள்ளே, வண்ணமுடன் கலைபதுதான் முப்பத்திரண்டு வளமானபிடைகலையின் கலைதான் செண்டே. ௭௬௦

இரண்டானகலைக்குள்ளே முப்பத்திரெண்டு பெழிலான கலைப்துவுமிதிலடக்கம், இரண்டுமேமேசக பூரகத்தைப்பற்றி தெளிவான கும்பகமுமதிலடக்கம், கரண்டகம்போ லாகாசகபாடமாகும் கருவி காரணமிபந்தமதிலடக்கம், வரண்டதொரு மேல்வீடு மோட்சவீடு வளப்பெரிய வாகாயகோட்டையாமே. ௭௬௧

கோட்டையாங்கபாலமென்ற கோட்டையப்பா கொடிதானசின்மயத்தின் கோட்டையாகும், பாட்டையுடன்வாசலது வதிலேயுண்டு பாலகனேசின்மயத்தின்வாசலப்பா, தேட்டையெனும் வமுர்தமப்பா வுமிழ்நீர்தேட்டை தேஜொளிமின்பம்பரம்போல் சாக்குத்தேட்டை, காட்டையதுகண்டாலுங் காணலாம்பார் காயபுரிக் கோட்டையின்றன்கருகாணே. ௭௬௨

காணவேபஞ்சேந்திரிய கோட்டைதன்னை கருவானதடங்களது காணமாட்டார், கோணவேரவாசலது தடங்கண்டாலும் தோறுமல்சின்மயத்தின்வழிபரிக்து, வீணேப்போக்காமல் விட்டில்போலே வியாபித்துக்கருவயர்ந்து விழலாய்ப்போனார், வோணமல் பாஞ்சடலைமனதுண்டெண்ணி புத்தியுடனேபாதைவழி தெரியார்காணே. ௭௬௩

தானுனவட்சாத்தை யோதமாட்டார் தன்மையுள்ள குருட்டு வழிதன்னிற்சென்று, தேனுனமடாலயத்தை யிடென்றெண்ணிநே ற்றமுடன் கிருஷ்ணாவதாரனப்பா, பானுன கீதையிலே யுபதேசித்த பற்குணனுபதேசம்போலேயப்பா, மானுனபத்மபீடம்பெற்றேனெ ன்று மார்க்கமுடன்தாமுரைத்து கெட்டார்பாரே. ௭௬௪

கெட்டாரே ஞானத்தின்பீடங்கண்டால் கெடியானமோட்சவழி காணலாகும், தொட்டாலேசின்மயத்தின்பொருளேதொட்டால்தோ ருமல்கேசரிதான்பத்தலாகும், விட்டகுறையிருந்தாலும் ஞானப்பால் தான் விருப்பமுடனுந்தமக்கு லபிக்கும்பாரு, தொட்டகுறிபோலது வேதுய்ப்பபாலா திப்புரவாயுபதேசஞ்செய்திட்டேனே. ௭௬௫

துருசு சென்னாரக்களங்கு.

இட்டேனே யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் எழிலானபுலிப் பாணி ராஜபாலா, நட்டதொரு பயிரெல்லாம் பயிர்தானுமோ, நாட தனில்பெற்றதெல்லாம் பாலராமோ, துட்டரென்றால துட்டாதுசொ ல்லப்போமோ துரைராஜசுந்தரனே துய்யவேலா, கெட்டவர்கள் நல் லவர்களாவரோதான் கெடியானவையகத்தில் மாண்பர்தாமே ௭௬௬

மாண்பான வையகத்தின் மார்க்கஞ்சொல்வேன் பார்க்கமுடன் முறைபாடு வெவ்வேறாகும், தாண்பானகொக்கதுதா னன்னமாமோ தாடாண்மைகொண்டதொருகோழிதானும், ஆண்பானகலாபமென்ற மயில்தானுமோ வப்பனேகுன்றின்மணிகெம்பாமோசொல், காண்பா னசெக்கதுவும்லிங்கமாமோ தாரணியில் முறைபாடு யின்னங்கேளே.

கேளேதான் பனியதுவு மழைதானுமோ கெடியான மின்மினி தான்விளக்காமோசொல், தாளானபிரிதிவென்ற பவளந்தானும் தாக் கான நற்பவளமாகுமோசொல், பாளானசிப்பியது வெள்ளியாமோ பாலானவெள்ளிமண லுப்பாமோசொல், கோளான மாண்பர்களில் நிகர்தான்கூற கொற்றவனே வேணவித்தியாசம்பாரே. ௭௬௮

பாரேதான் சவுரியங்களதிகமுள்ளோர் பாருலகிலொருவருக் கோரீடுமுண்டோ, நேரேதானவரொக்க ரிஷிகளாவார் நேர்மையுட னிவரொக்கரவரேனுவார், சீரேதான் சீர்வளங்கள் மிகவும்பாடி சிறப் புடனே பேர்வளங்கள் மிகக்கொண்டாடி, கூரேதான் சித்தமுனி சா த்திரங்கள் கூறினர்வெகுகோடி வேதைதானே. ௭௬௯

வேதையா யின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வேதாந்தத்தாயி
னதுகிருபையாலே, பாதையாம் சமுசாரிக் கானவித்தை பாலகனே
யுந்தமக்குப் பகருவேன்யான், சீதைபெனும் பென்னரசி மாதுபூண்
டச்செகசோதிதங்கமதை பென்னசொல்வேன் ,ஆதகற்றி மபக்கறு
த்து சுட்டிடாமல் சுந்தரனே சிடிகையென்ற வேதைகேளே. ௭௭0

கேளேதான் துருசதுவுஞ் சேர்தானெட்டு கெடியான தாரமது
சேர்தானொன்று, பாளேதான் போகாமல்கல்வமிட்டு பாலகனேதான
ரைப்பாய்நாலுசாமம், நீளேதான் செருப்படையில் நாலுசாமம் நிலை
யானநுண்மூலிநாலுசாமம், கீளேதான்வேரோடிப் படர்ந்திருக்கும்
கெடியானகும்மட்டி மூலிவாங்கே. ௭௭௧

வாங்கியேதானரைப்பாய் நாலுசாமம் வளமுடனே மாத்திரை
யாய்ச்செய்துகொண்டு, தூங்கியேதிரியாதேதப்பபாலா துப்புரவாய்
மாத்திரையைப்பிங்கானிட்டு, ஓங்கியேவெள்ளாட்டுக் கோமியந்தான்
உத்தமனே மண்டலந்தானூறப்போடு, சாங்கமுடன் மண்டலந்தான்
சென்றபின்பு சட்டமுடன் மாத்திரைதானெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளவே மாத்திரைதான்பதனம்பண்ணு கோவேந்தர்புலிப்
பாணிபுனிதவானே, விள்ளவேவெள்ளியதுபலந்தான்ரெண்டுவிருப்ப
முடன் மாத்திரைதான்துலந்தான்பத்து, எள்ளளவும்பிசகதுவும் நே
ரமற்றான் எழிலானவெள்ளிதனை மூசையிட்டு, உள்ளபடி வெள்ளி
யதுவுருகும்போது வுத்தமனேமாத்திரைதான் அலறும்போடே. ()

போடேதான்மாத்திரைதானுருகியல்லோ பொங்கமுடன்தானி
றக்கிவைத்துமல்லோ, நாடேதான் மற்றுநாள் பின்னுமப்பா நலமுட
னேமூசைதனையுருக்கிக்கொண்டு, நீடேதான் பின்னுமந்த மூசைதன்
னில் நிலையானமாத்திரையைதுலந்தானீவாய், கூடேதான்மூசைதனை
யிறக்கிவைத்து குணமாகமற்றுநாளுருக்கிக்கொள்ளே. ௭௭௪

உருக்கியேபத்துமுறை பத்துநாளப்பா முனையானமாத்திரையை
இராசமீவாய், செருக்குடனே பத்துநாளானபின்பு செவ்வையுடன்
மூசைதனை யெடுத்துமைந்தா, பெருக்கவேடாறுவகை ஜெயநீர்தன்
னில் போனவெள்ளிதனை யுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சுருக்கமதுவாராது
வெள்ளிக்கப்பா சுந்தரனேபத்துமுறை யுருக்கியூத்தே. ௭௭௫

ஊத்தையிலே யிருண்டசெம்பு வெள்ளிதானும் வுத்தமனேமஞ்
சளென்ற வரணங்காணும், நாத்தமுள்ளசெம்பதுவுமுறலேகி நலமா

னவெள்ளியது பழுக்கும்பாரு, பார்த்தவர்கள் வாதமென்ற ருதவித்
தை பாருலகில்மகிமைதனை யறிவரோதான், நேர்த்தியுள்ள கண்டர
துமகிமையாலே நேர்மையுள்ளவெள்ளியது பழுக்கலாச்சே. எஎசு

ஆச்சப்பாமலைநாட்டுக் குள்ளிருக்கும் வப்பனே குரும்பரென்ற
சித்துதானும், பாச்சலுடன்காடுமலை வனுந்திரங்கள் பாங்கானகுகை
தனிலேயிருந்துகொண்டு, ஏச்சலதுவாராமலென்னுளைக்கும் யெழி
லான கண்டருடவேதைதன்னை, ஆச்சரியமாகவல்லோ செய்துகொ
ண்டு வப்பனேகடைமாறி யுண்ணுவாரே. எஎஎ

உண்ணுவார்சமுசாரி தம்மிடத்தில் உத்தமனேநிதிவாங்கி பொ
ன்கொடுத்து, இன்னமுடன் மாற்றதுவு மென்னசொல்வேன் துய்ய
வெள்ளிபத்தரையுங் காணுங்காணும், எண்ணரிய நற்பொருளைக்கா
ணுமற்றுன் எழிலானசமுசாரி யெல்லாமய்ந்தார், பண்ணவெனக்கு
மமையதுவறியாமற்றுன் பாருலகில்யானுமல்லோ மயங்கினேனே.

மயங்கியபோதெரெந்தனுக்கு மன்னுகேளுமகத்தானகாலாங்கிகிரு
பையாலே, நயப்படவேவித்தையது மீனுங்கண்டு நாதாந்தசித்தொ
ளிவினையுங்கண்டு, செயப்பெறவே வாதமென்ற வேதைதன்னை
சேர்வையுடனுந்தனுக்கு யானுந்தந்தேன், பயப்படவேயென்னாளும்
பதாம்புயத்தைப் பணிந்துமல்லோ வஞ்சலித்து துதிப்பாய்தானே.()

தானனஸ்ரீராமர் கொண்டசீதை தகமையுள்ள ஜானகியாற்றன்
றனக்கு, கோனானகோவேந்தர்பதிபிலப்பா கொற்றவனேசித்தர்களு
முடித்தவேதை, தோனனசெம்பொன்னே தங்கவர்ணம் தேற்றமு
டன்பிறவியென்றதங்கமாகும், பானனசுயத்தங்கமயத்ததங்கம் பா
ருலகில்நாதாக்கள் மறைத்தார்காணே. எஅ௦

காணவேநாதாக்கள் மறைத்ததாலே காலாங்கிநாதருட கிருபை
யாலும், தோணவே மனோன்மணியாள் கடாட்சத்தாலும் தோருமை
லுந்தனுக்குபனதுவந்து, வேணதொரு நீதிமுறைபாடுகூறி வேதா
ந்தவுபதேசவுண்மைகூறி, நீணவேயுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன் நீடா
ழிபுதவிதனை யாளுவீரே. எஅக

தாளகசுட்டுவேதை.

ஆளவென்று யின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே
புலிப்பாணியறிவுள்ளானே, நீளவேதாரமது சேர்தானெட்டு நிலையா

னகாரமதுசேர்தான்றெண்டு, சூளவேதுருசகுவுஞ் சேர்தான்றெண்டு சுந்தரனேசூதமது சேர்தான்றெண்டு, மீளவேயிவையெல்லாங் கல்வமிட்டு மிக்கானசிவசுரந்தை சாற்றலாட்டே. ௭௮௨

ஆட்டவே நாற்சாமமானபின்பு வப்பனே மாற்றிரைதான் செய்துகொண்டு, நாட்டிகமாய்வெள்ளிதனையுருக்கிமைந்தா சட்டமுடன் சேருக்குபத்துதாக்கு, கிட்டமுடன் வெள்ளியதுவுருகும்போது நிஷ்களங்கமானதொரு மருந்துதன்னை, வட்டமில்லா சோதுதானென்றுதாக்கு வளமுடனேவெள்ளியது வுரியும்பாரே. ௭௮௩

உரியுமேமாந்திரையை வாங்கிக்கொள்ளும் வுத்தமனே மூசைதனைபாறவைத்து, சரியாகவைந்துநாள் தணியவிட்டு சாங்கமுடன் மறுபடியும் பின்னுமல்லோ, பரிபானவெள்ளிதனைமூசையிட்டு பட்சமுடன்தானுருக்கிமருந்தையப்பா, வரியானகணக்குடனே முன்போலப்பா வளமுடனேசேருக்கு ஒன்றுதாக்கே. ௭௮௪

தாக்கவேமூசையிட்டு வுருக்கிமைந்தா தண்மையுடன் னுளதுவுமைந்ததாக, நோக்கமுடனிப்படியே பத்துமுறையப்பா நுணுக்கமுடனுருக்கியல்லோ ஆரவைப்பாய், வாக்கதுவும்பொய்யாது காலாங்கிநீதி வளம்பெரியசித்தர்களு மறைத்ததோஷம், ஏக்கமதுகொள்ளாமலெழில்வேந்தாகேள் எழிலுடனேசெய்துவதும்பாகமாமே. ௭௮௫

பாகமாமிப்படியே பத்துமுறைநிர்ந்த பாலானவெள்ளிதனை யெடுத்துமைந்தா, ஆகமத்தில் முறைபாடு செப்பாடெல்லாம் வப்பனே கண்டுமிகவுளவாராய்ந்து, வேகமுடனூறவகை ஜெபநீர்தன்னில் வேட்கமுடன்தானுருக்கி சாய்ப்பாயப்பா, பாகமதுபொய்யாது மெய்யேயாகும் பாருலகில்செய்தவர்க்கு சித்திதானே. ௭௮௬

சித்திபாமிப்படியேபத்துமுறைபாடு சேர்வைகண்டு பதங்கண்டுவுருக்கிச்சாய்ப்பாய், சத்தியமான காலாங்கி நாதர்வாக்கு சங்கரனே பொய்யாது வேதவாக்கியம், பத்தியுடன் மனோன்மணியைத் தொழுதுபோற்றி பாலகனேமுறைபோலே செய்வாயப்பா, சுத்தியுள்ளவெள்ளிதனை பூசிப்பாரு சுந்தரனே மாற்றதுவுஞ் சொல்லொண்ணாதே.

சொல்லவென்றால் நாவில்லையப்பாவுமில்லை துரைராஜ சுந்தரனே பெவர்தான்காண்பார், வல்லதொரு சித்தாதி முனிவர்தாமும் வளம்பெரியசாத்திரத்தில் மறைத்துவைத்த, கல்லான முறைகளெல்லாம்

கருக்கள்காட்டி கருவிகரணுயியந்தம் முடிவுண்டாக்கி, நல்லதொரு முறைபாடுசெய்பாடெல்லாம் நாட்டினிலே மாண்பர்களுக் குரைத் திட்டேனே. ௭௮௮

உரைத்தேனேதாரமென்ற சனக்குமார்க்கும் ஓகோகோ நாதாக் கள்கூறவில்லை, வரையானபொருளெல்லாம் பிறிலேதோயும் வளமா னமாற்றதுவும்பத்தேயாகும், திரைகடலில் நாதாக்கள் மறைத்ததா லே தீர்க்கமுள்ளவேதைமுகம்பானுக்கண்டு, விரைபோட்டால்சுரை பொன்று முளைக்குமோதான் வித்தகனே தாரமென்ற தங்கமாமே.

நாற்பத்தெண்பேர் முனிவர்கள் பதினெண்சித்தர்கள்
நவகோடிரிஷிகள் போகரை வருந்தல்.

தங்கமாமின்னமொருவயணஞ்சொல்வோம் தன்மையுள்ள புலி ப்பாணி தயவுள்ளானே, இங்கிதமா யெந்தனையுஞ் சித்தர் கூடி யெழி லான விண்ணப்ப வருந்தல்தன்னை, சங்கமென்றசபைபாறு மனது வந்து சட்டமுடனெந்தனையும் கேள்விகேட்க, வந்தனமாய்ச் சொன் னதொருவளப்பமெல்லாம்வன்மையுடனுக்கனுக்குவோதுவேனே

ஓதவேயெந்தனையுஞ் சித்தர்கூடி ஓகோகோ நாதாக்கள் கூட்ட த்தோடும்,நீதமுடனெந்தனையும் வரவழைத்து நீதியுடன்முறைபாடு வழிபாடெல்லாம், தோதகமாய்கட்டுரைத்தார் கோடாகோடி தேரு மல்யானுமல்லோ விடைகள்சொன்னேன், போதனைகள் மிகவுரைத் தாரிறங்கியல்லோ பொங்கமுடன்யானுமல்லோ விடைதந்தேனே. ()

தந்தேனே விடையதுவு மென்னவென்றால் தகமையுள்ளரிஷி கூட்டமுனிவரெல்லாம், சொந்தமுடன் வாதாடிவுறவுகொண்டு சோ ருமலெந்தனுக்குயிதவுகூறி, வந்தனங்கள் மிகச்செய்து வஞ்சலித்து வளம்பெரியகாலாங்கிநாதசிஷா, இந்தவரைநெடுங்காலங்கோடிகாலம் இகபாமுங்கண்டறிந்த சித்துபாரே. ௭௯௨

பாரேதான் வையகத்தின் மகிமையெல்லாம் பட்சமுடன் காலா ங்கிநாதர்தாமும், சிரேதானுந்தமக்கு வுபதேசங்கள் செப்புவைத்த படியாலே தோஷமில்லை, நீரேதான் குளிகையது பூண்டுகொண்டு நீ டாழியுலகமெலாஞ் சுற்றிவந்து, கூரேதான் மகிமையெல்லாமறிந்து கொண்டீர் கொற்றவனுர்காலாங்கி கடாட்சந்தானே. ௭௯௩

தானுனமகிமையெல்லாமறிந்தானுந்தான் தாரணியிலொருபோ துந்தோஷமில்லை, கோனுனவுமதையர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுர்

குருபாத கடாட்சத்தாலே, தேறானசாத்திரத்தின் முறைபாடெல்லாம் தெளிவுடனேசிக்கருத்து சத்தகாண்டம், பானானைசூரியன்போலேழாயிரந்தான் பாடிவைத்தீர் சினபதிமாண்பருக்கே. ௭௯௪

மாண்பானசாஸ்திரத்தை யுந்தன்சீஷன் மகத்தானபுலிப்பாணிக்குபதேசித்தீர். ஆண்மையுள்ளசித்தாதி சித்தரெல்லாம் அவர்பேரில்மெத்த மனஸ்தாபமுண்டு, வீண்போன்றசாத்திரமா யிருந்தாலல்லோ விருப்பமுடனவர்தமக்கு வுபதேசிக்க, தாண்மையுள்ள சாத்திரந்தான் சத்தகாண்டம் தாரணியில்மருத்துவங்கள் மெத்தவுண்டே.

உண்டானசாத்திரத்தை யவர்க்குமல்லோ வுத்தமனே மனதுவந்துவுபதேசித்தீர், கண்டாலும்விடுவாரோ ரிஷிகள்தாமும் கருவான மகிமையென்ற வேதைமார்க்கம், சண்டமாருதம்போலயுலகவாழ்கை சட்டமுடன்வெகுகோடியூதிவிட்டு, மண்டலத்தில்மகிமையெல்லாம் வெளியிட்டாக்கால் மாண்பர்களு மொருவருந்தான் மதியார்தானே.

தானானசத்தகாண்ட மேழாயிரந்தான் தகமையுடன்கூறிவிட்டீர் தோஷமில்லை, பானானை யெண்ணாயிரஞ் சாத்திரத்தைப் பகரவேண்டாம் புலிப்பாணிநாதருக்கு, தேறன சாத்திரத்தைமனதுவந்து தேற்றமுடன் மேருகிரிதன்னிலப்பா, கோனான் குகைதனிலே வைத்தாலல்லோ கொற்றவனே லோகமெலா மதிப்பார்தானே. ௭௯௭

மதிப்பான சாத்திரத்தை வெளியிவிட்டால் மகதேவரானவருமொருவருண்டோ, துதிப்புடனே பொருவருந்தான் தன்னைதானும் துப்புரவாய் மதிப்பாரு மாருமில்லை, விதிப்படியே விட்டகுறை யிருந்துதானால் விருப்பமுடன் வினயம்வந்து கிட்டும்பாரு கதிபெறுவ ரெண்ணாயிரங்காசியத்தால்காசினியிலதிதமென்ற மார்க்கம்பாரே. ()

பாரேதான்காண்ட மேழாயிரத்தில் பாருலகில்வெகுகோடிவதிசயங்கள், நேரேதான்சித்தாதி கூட்டத்தோடு நேர்மையுடன் பாடிவைத்த நுணுக்கமெல்லாம், சேரேதான்கிட்டிருந்து வுளவுகொண்டு சேனரகசியங்களெல்லாம் வெளிபாய்விட்டீர், ஊரோதா னுலகமெலாமிதிலடக்கம் உத்தமனேயேழாயிரம் பாடல்தானே. ௭௯௯

பாடலாய்மறைத்துவைத்த சங்கையெல்லாம் பாரிலுள்ள மாண்பர்களுங்கண்டுகொள்வார், தேடவே சாத்திரத்தைப் புனிதவானே தேற்றமுடன்புலிப்பாணிக்குறுதிகூறி, ஆடவேயம்பலத்தில் நல்லோர்தம்மை அறிவுடையோர்சிவயோகமாண்பருக்கு, கூடவேசாத்திரத்தைதேர்ந்துமல்லோ குணமான்வெகுபுத்தி கூறுவீரே. ௮௦௦

கூறுவீர்பிதாசபுத்திசொல்லி குவலயத்திலாள்கண்டோதமுங் கண்டு, சேரியதோர்சிறுபாலரானாலுந்தான் தேற்றமுடன்புத்திமதி மிகவுரைத்து, மீறியேகட்டளைக்குமிஞ்சிடாமல் மிக்கனமதுவந்து வல்லோமதிகங்கூறி, அறியேசினமதுவுமிகவகற்றி வப்பனேநூல்கொடுத்துப்பதனஞ்சொல்லே. அ௦க

சொல்லவேபுலிப்பாணிக் குண்மைகூறித் தோருமல்மனத்திடமும்நன்றாய்ச்சொல்லி, வெல்லவேயவரவர்க்குக்கக்காக வேதாந்தசின்மயத்தையோகச்சொல்லி, புல்லவேசாத்திரத்தைக்கூறிச்சொல்லி புகழானசத்தியங்கள்வாங்கியேதான், நல்லசொருசாத்திரத்தைத்தந்திரானால் நலமாகயிருக்குமென்றுநவின்றிட்டாரே. அ௦உ

நவின்றசொருவாக்கதுவும்பிசகாமற்றான் நாதாக்கள்சொல்லுதற்குயிடையூறின்றி, நவின்றிடவேபுலிப்பாணிபுனிதவானே குவலயத்திற்புத்தியுண்டாய்மாண்பர்கண்டு, தவின்றிட்டவேவிதியாளிகுணமுங்கண்டு தக்கபடிநூலீய்ந்தால்தருமமாகும், புவின்றிடவேயுந்தனதுமனதுபோலே பூதலத்தில்நடப்பதுவுங்கடாட்சந்தானே. அ௦ங

தானானகாலாங்கிநீதிபோலேசீட்டமுடன்போகரேமாயிரத்தை, கோனானவையகத்தில்யானும்பாடி கொற்றவனேயுந்தனுக்குவுபதேசித்தேன், தேஞனசாத்திரத்தைபாதுகாத்து தேசத்தில்கொடுப்பதுவுமுந்தன்பாரம், பானானகருமிகட்கு கொடுப்பாயானால் பாலகனேபாவங்வந்துயெய்தும்பாரே. அ௦ச

பாரேதானின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பாணிபளிங்குள்ளானே, நேரேதானவரவர்கள்மகிமைதன்னை நேர்மையுடன்சொல்லுகிறேனுண்மையாக, சீரேதான்சித்தரெல்லாமொன்றாய்க்கூடி சிறப்புடனேகாலாங்கிநாதர்தம்மை, வீரேதான்சீனபதிதன்னிலேதி விருப்பமுடன்மனதுவந்துவந்திட்டாரே. அ௦ரு

வந்தாரேகாபாதிகொண்டசித்து வளம்பெரியசீனபதிமார்க்கந்தன்னை, அந்தமுடன்காலாங்கிசமாதிபக்கல் வற்புதமாய்வெகுகோடிநாதர்தாமும், சொந்தமுடனெனதையர்காலாங்கிநாதர் சுடரொளியைக்காணவென்றுமனங்களித்து, விந்தையாய்வுபதேசம்பெறவேநண்ணி விருப்பமுடன்சமாதியிடம்வந்தார்தானே. அ௦சு

தானானநெடுங்காலஞ்சமாதிருந்த தன்மையுள்ளநாதாக்கள்ரிஷிகன்தாமும், கோனானவெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனார்முன்

பாகவினயந்திரி, கேளுமகத்துவங்களிதிநாசங்கள் தேற்றமுடன் செய்தகல்லோமேலல்செப்தார், பாலனைபரஞ்சுடராமெந்தன்காதார் பட்சமுடனதிசயத்தைக்கண்டிட்டாரே. ௮௦௭

பூதானந்தசித்தர்மகிமை.

கண்டாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் கனகரதிபூஷண மேகல்விவானே, அண்டமதிலாகாயந்தன்னிலல்லோ வப்பனேமகா பூதாகந்நாதர்உண்டிவில்லுகவுண்டேருமாகாயத்திலுத்தமனேயந்த மட்டுஞ்சொல்வேனென்று. கண்டிதமாய்க்காலாங்கி வாக்குத்தந்து கனமுடனேவாசியோகம்நடத்தினாரே. ௮௦௮

வாசியைக்கானடத்திபூதநாதர்வளமானகேசரத்தினம்பரத்தில், மாசிலெனுமண்டலத்திலேலெல்லோமன்னவனூர்மண்டலந்தானங்கிருந்து, காசிபதிகடலோரந்தன்னிற்சென்று கனமானசீனபதியருகில் வந்து, நேசமெனும்வாசியைத்தானடத்திபல்லோ தேற்றமுடன்சீன பதியிறங்கினாரே. ௮௦௯

இறங்கினார்காற்பதுநாள்மண்டலந்தான் பெழிலானவாகாஷந்த னிலிருந்து, சிறந்தவொருவாசியைத்தானடத்திபல்லோ சிறப்புடனே வையகத்தேநார்காணவென்று, பறந்துநீமவையகத்திலிறங்கியேதான் பார்க்கனகாலாங்கிசமாதிமுன்னே, இறந்தசெருசவம்போலேவிழுந் தாரல்லோ பெழிலாகபூதநாதசித்துதானே. ௮௧௦

சித்தானசித்துமுனி நாதர்தாமும் சிறப்பானகாலாங்கிதம்மிடத் தில், பத்திபுடனஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்து பாண்மையுடன்சிரங்குனி ந்துகரங்குவித்து, முக்திபெறவெந்தனுக்குவுபதேசங்கள் முனிவரே செப்பவென்றுவடபணிந்து, சத்தியமாயெந்தனைத்தானுதரிக்க சட்ட முடன்கடாட்சமதுவருள்செய்வீரே. ௮௧௧

அருளானவருளதுவும்பெற்றுமல்லோ வன்புடனேபூதநாதனந்த சித்து, இருளானயிருளகற்றிமையம்பூண்டு பெழிலானசீனபதிவிட்டு மல்லோ, குருவானடமரகனைத்தனைரை குறிப்புடனேகாண்பதற்கு மனதிலெண்ணி, திருவானஜோதிமயந்தன்னைக்காண தீர்க்கமுடன் தென்பொதிகைவந்திட்டாரே. ௮௧௨

கருவூரார்மகிமை.

வந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் வளமானபுலிப்பா ணிவறிவுள்ளானே, இந்தமானிலத்திலெருகுவதிசயங்கள் பெழிலா னசித்துமுனிகோடாகோடி, சுந்தரனார்காலாங்கிநாதர்பக்கல் துப்புர

வாய்வந்தவர்கள்லக்கோயில்லை, விந்தைகளுமிகச்செய்தார்ரிஷியார்தா
மும் விண்ணுலகுகருவூரார் சித்தபாரே. ௮௧௩

பாரப்பாபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே பாலகனேபெந்தனிரு ம
ணியேகேண்மோ, ஆரப்பாவாகாயமண்டலத்தில வப்பனேநட்சத்தி
ரவளவுமட்டும், நேரப்பாவாசியைத்தானடத்திபல்லோ நேர்மையுட
னாகாயஞ்சென்றாரில்லை, கூரப்பாகருவூராரென்றசித்து கொற்றவனே
வாகாயஞ் சென்றார்காணே. ௮௧௪

காணவேகருவூராரென்றசித்து காசினியில்மகிமைமெத்தகொண்ட
சித்து, தோணவேநடேசனைத்தானுண்டுசெய்த தோருதகருவூரா
ரென்றசித்து, மானமருங்கல்வியுள்ளசித்தரெல்லாம் மாநிலத்தில்
மதிப்பதற்குக்கீர்த்திகொண்ட, ஆணவமாங்காமியத்தை விட்டொழி
த்த வப்பனேகருவூரா ரென்றசித்தே. ௮௧௫

சித்தானசித்துமுனிகருவூரார்தான் சிறப்பானகாலாங்கி நாதர்
முன்னே, சுத்தமுடன்காலாங்கி நாதர்தம்மை சுந்தரனார்சீனபதிசமா
திதன்னில், வித்தகனார்பார்த்திருக்கமன்மைபூண்டு விண்ணுலகமாகா
யஞ்செல்வேனென்று, புத்திபுடனட்சேத்திர வளவுமட்டும பரஞ்சுட
ரேசெல்வேனென்று யேகினாரே. ௮௧௬

ஏகவேவாசிபோகஞ் செய்துகொண்டு யெழிலானநட்சத்திரம
ண்டலத்தில், போகவேமனவுறுதிகொண்டுமல்லோ பொங்கமுடன்
மூன்றுமண்டலந்தானப்பா, சாகாமல் ஆகாயமண்டலத்தில சட்டமு
டன்மூன்றுமண்டலமிருந்து, வேகமுடனவாசியோகஞ் செய்துகொ
ண்டு வேட்கையுடன் பூமிதனிலிறங்கினாரே. ௮௧௭

இட்டாரேகருவூராரென்றசித்து யெழிலானவையகத்தின் மகி
மைகோடி, சட்டமுடன்செய்தல்லோ யாகம்பூண்டு சதுராகநெடுங்
காலந்தாமிருந்தார், திட்டமுடன்காலாங்கி நாதர்தாமும் தீர்க்கமுட
ன்கருவூர்தன்றனக்கு, வட்டமுடன் முதலியம்தோர் மங்கையெல்லா
ம்வளமுடனேயுபதேசஞ் செய்தார்பாரே. ௮௧௮

சுந்தரானந்தர்மகிமை.

பாரப்பாபுலிப்பாணி பளிங்குள்ளானே புகருகின்றேன்சித்தருட
மகிமைதன்னை, வரப்பாசீனபதிதேசந்தன்னில வுத்தமனாம்காலாங்கி
நாதர்தம்மை, சேரப்பாசமாதியிடஞ்சென்றுமல்லோ செம்பமுடன்
காலாங்கிதம்மைக்காண, ஆரப்பாவென்றல்லோ காலாங்கிநாதர் வப்
பனேமனதுவந்து கூறென்றாரே. ௮௧௯

கூறென்றுசொல்லுகையில் சித்தானகுணமானசுந்தரா னந்த மூர்த்தி, தேறலுடன்யாரென்றுவினவிக்கேட்ட தெளிவானகாலாங் கிநாதர்தாமும், மாறலதுவாறுமல்சித்துதாமும் மகத்தானகாலாங்கி நாதருக்கு, ஆறலுடனஞ்சலித்து மனதுவந்து வப்பனேசுந்தரனுமெ ன்றிட்டாரே. அ௨௦

என்றாரேசுந்தராநந்திமூர்த்தி யெழிலானகாலாங்கி நாதருக்கு வென்றிடவேயென்தேவா, லோகநாதா விருப்பமுடன்தங்களிடம்ம னங்களித்து, சென்றுநான்வந்தேனே சினதேசம்செம்மலுடனடியே னைப்பாதுகாத்து, குன்றுனவுபதேசமெந்தனுக்கு கொப்பெனவேகூ றுமென்று பணிந்திட்டாரே. அ௨௧

பணிந்துமேசுந்தரானந்தர்தாமும்பட்சமுடன் காலாங்கிநாதருக் குதுணிந்துமேயெந்தனதுமகிமைதன்னை, துப்புறவாய்க்காட்டுகிறே ன்குருவேந்தாகேள், கணிதமுடன்மேகமண்டலத்தில்யானு கர்த்தா வேவாசியோகஞ்செய்துகொண்டு, பணிவுடனேவாகாஷஞ் சென்று மல்லோ, பாங்குடனேமேகத்தோடேகுவேனே அ௨௨

ஏகுவேன்மேகத்தோடிணக்கமாகி யெழிலானதிருப்பாலிங்க டலின்மேலே, போகுவேன்மேகங்கள் ஜலந்திரட்டி பொங்கமுடன் தானிறங்குங்காலந்தன்னில், தாகுடனேமேகமது வாகாஷத்தில் தக மையுடன்செல்லுமதுபக்கமெல்லாம், வாகுடனே ஆகாஷந் திரிந்து யானும் வளமுடனேநெடுங்கால மிருப்பேன்தானே. அ௨௩

தானானபூமிசஞ்சாரமில்லை தண்மையுடன்மேகத்தில்மேகமாக, கோனானமண்டலத்தில்நெடுங்காலந்தான் கொற்றவரேவாசியோகஞ் செய்துகொண்டு, தேனானமனோன்மணியைத் துதித்துமல்லோதேற் றமுடன்நெடுங்காலந்தானிருந்தேன், பானான பரஞ்சுடரே சொருபா நந்தா பரம்பொருளேவுபதேசம் பகருவீரே. அ௨௪

பகரவென்றுசுந்தரானந்தர்கேட்ட பாருலகிவிதிகாச மகிமைக ண்டு, நிகரமுடனிவர்தமக்கு வுபதேசங்கள் நீதியுடன்கூர்வதற்கும னங்களித்து, உகரமென்றவட்சரத்தை யுபதேசித்து வுத்தமனார்சுந் தரானந்தருக்கு, ககரமுடன்யகரமுதல் வுயிர்களெல்லாம் கருவானவ ட்சரத்தை ஓதினாரே. அ௨௫

ஓதவேபஞ்சலிகள்மிகவும்பெற்று வுத்தயனுர்சினபதிகண்டுமெல்லோ, நீதமுடன்கிடையதுவும்பெற்றுமல்லோ நிலையானதம்பதிக்குபேகினர்காண், சேதமதுவாராமல்சித்துதானும் ஜெகதலத்தில்நெடுங்காலமிருந்தாரல்லோ, தோதமுள்ளசித்தாதிசித்தரெல்லாம் தோருமல்பென்குருவைக்கண்டிட்டாரே. அஉகூ

போகர் புலிப்பாணிக்கு பாஷாணவிளைவுகள் கூறல்.

கண்டாரேயின்னமொருகருமானங்கேள் கைலாசபுலிப்பாணிகருவுள்ளாவே, அண்டரண்டதேசமெல்லாஞ்சுற்றிவந்தேன் வப்பனேபாஷாணவிளைவுகண்டேன், துண்டரிகமானதொருவிளைவுமார்க்கம்துப்புரவாயான்கண்டுவிடமுங்கண்டேன், சண்டமாருதம்போலவிளைவுகண்டேன் தன்மையுள்ளபாஷானவிளைவுகேளே. அஉஎ

சருமாக்கல்விளைவு

கேளப்பா சருமாவின்விளைவுமார்க்கம் கெடியானடில்லிக்குமேற்கேயப்பா, ஆளப்பா பூமியெல்லாஞ்சருமாவாகும் வப்பனேநீலாஞ்சக்கல்லுதானும், கோளப்பாவாராது அஞ்சனகல் கொற்றவனேசருமாவின்கீழ்மட்டந்தான், ஊளப்பாவஞ்சனமாம்பாறையல்லோ கெடியாகல்லினுடபூமியாமே. அஉஅ

கெந்தகவிளைவு.

பூமியாம்டில்லிக்குகிழக்கேயப்பா புகழானகெந்தகத்தின்பூமியாகும், சாமியதுகிருபையினல்விளையுங்கெந்தம் சதுரானசித்தர்களுக்குகந்தகெந்தி, வாமிசிவகாமியம்மாள்வீற்றிருக்கும் வளமானசிவப்புகெந்தியங்கேயுண்டு, நாமிகவே குளிகைகொண்டுசென்றேனப்பா நலமானடில்லிக்குகிழக்கேதானே. அஉகூ

கிழக்கானபூமியப்பாநெடுந்தூரந்தான் கிளையானவாறுண்டுசுனைதானுண்டு, பழக்கமதாய்மாண்பர்களும்போனதில்லை பாங்கானகுறும்பருடநாடேயாகும் அழகானபூமியதுசொல்லொணுது வப்பனேகெந்தகந்தான்விளையும்நாடு, தழலானசெடிமரங்கள்பூண்டுமில்லை தாரணியைக்குளிகைகொண்டுகண்டிட்டேனே. அக௦

தாளகவிளைவு.

இட்டதொருகிழக்குக்குத்தெற்கேயப்பா யெழிலானதிருச்சங்குமைந்தனல்லோ, சட்டமுடனுன்டிருந்தாச்சியத்தின் சதுரானமேற்புறத்திலேயுடையப்பா, வட்டமுள்ளபூமியதுநெடுந்தூரந்தான் வளமானதாளகத்தின்பூமியாகும், இட்டமுடன்பூமியெல்லாந்தாளகந்தான் திரமானநடுமையேறிதாராமே. அகக

அரிதானவரிதார மென்னசொல்வேன் வப்பனேவதின்கீழேம ஞேசில்யுயாகும், சரிதானவிளைவக்லோபூமியெல்லாம் சாங்கமுடன் தாளகத்தின் பூமியாகும், பரிபானதங்கமதுவிளையும்நாடு பாருலகில் நாதாக்கள்கண்டதுண்டு, திரிலோகந்தான்மதிக்கும்தங்கமப்பா நேர்க்கமுடன்விளைகின்றநாடுதானே. அ௲உ

சற்பரிபாஷாணவிளைவு.

நாடானநாடதுதான்சொல்வேனப்பா நலமானபுலிப்பாணிநன் புள்ளானே, காடானகாடெல்லாம்யான்திரிந்து கனமானகுளிகையது கொண்டுமல்லோ, மேடானபூமியதுதிரிந்துமேதான் மேன்மையுள்ள கற்பரிபாஷாணங்கண்டேன், தாட்டாண்மையுள்ளதொரு பாஷாணத்தால் தாரணியில்தங்கமிகச்செய்பலாமே. அ௲௩

செய்யவேசுற்பரிபாஷாணந்தன்னால் செயலானநவலோகம்வெல்லலாகும், துய்யதொருநவலோகம்நீறிப்போகும் துப்புரவாய்லோகங்கள்சத்துருவேயாகும், வெய்யவேகடுமையந்தன்னிலப்பா வேட்கமெனுமவுல்பாஷாணந்தானாகும்,பையவேயதின்கீழேதானிருக்கும் பாங்கானஜலபாஷாணந்தான்பாரே. அ௲௪

காபகற்ப அயச்செந்தூரம்.

பாரப்பாயின்னமொருபரிகாரந்தான் பாலகனேஸ்தூலமதவுறுதிசெய்ப, ஆரப்பாமணலிரும்புகொண்டுவந்து வப்பனேவுருக்கியல்லோதகடடித்து, சிரப்பாமுன்சொன்னபாஷாணத்தை சிறப்புடனே நிம்பழத்தின்சாற்றிலே, ஊரப்பாமூன்றுவகைபாஷாணந்தான் வுத்தமனேதானரைப்பாய்சாமம்நாலே. அ௲௫

நாலானசாமமதுதானரைத்து நலமானயிரும்பதனைத் தகடதாக்கி, பாலானசகலமெல்லாம்மேலேபூசி பட்சமுடன்ரவிதனிலேகாயவைத்து, மாலான சிலவிட்டுச்சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்கோழியென்றபுடந்தான்போடு, சூலானவபமதுவும்களங்கமாகி துப்புரவாய்த்தானிருக்கும்வயத்தான்காணே. அ௲௬

காணவேயவரெல்லாந்தானெடுத்து கருவாகபுடமதுவாய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு, தாணவேகடைசரக்குசெப்பக்கேளீர் தோருமல்லெவுரியென்றவீரந்தானும், மாணவேகெந்தகமும்லிங்கந்தானும் மகத்தானசிங்கியுடன்பூரமாகும், நீணவேவவகைவகைக்குப்பலந்தான்காலாய் நிஷ்களங்கமாகவல்லோபழச்சார்தானே. அ௲௭

தானானசாறதுவும்பிழிந்துகொண்டு தன்மையுள்ளவப்பொடி யாங்களங்குதனில்,தேறானசெம்பழத்தின்சாற்றிலே தெளிவுற வேதானரைப்பாய்நாலுசாமம், பேரானபில்லைதலகுவாய்ச்செய்து பாலகனேரவிதனிலேகாயவைத்து, மாறானவோட்டிவிட்டுச்சீலைசெய்து மகத்தானமண்மறைவிற்புடத்தைப்போடே. ௮௩௮

போடேதானிப்படியேபுடந்தான்போடு பொங்கமுடன்தானரைத்துபில்லைதட்டி, நீடேதான் முன்னுரைத்தபாகம்போலே நீதியுடன் பில்லைதட்டிக்காயவைத்து, கூடேதான்சில்விட்டுச்சீலைசெய்து கொற்றவனேகோழியென்றபுடந்தான்போடு, போடேதான்மண்மறைவிற் பத்துருமைபோடு பொலிவானவபமதுவுஞ்சிவக்கும்பாரே. ௮௩௯

சிவக்குமேஅபமதுவும்பாஷாணத்தால் சிறப்புடையகுற்றமது பதினொன்றும்போம், தவப்பலனைக்கொண்டவர்க்குச் சித்தியாகும் தகமையுள்ளமணவிநம்புசெந்தூரந்தான், தவப்பலனைக்கொண்டோர்கள்காணமாட்டார் வப்பனைபுத்தியுள்ளபுனிதவானே, பவக்கடலை விட்டகற்றிப்பாலாநீயும் பாருலகில்யிருப்பதுவேபுண்ணியமாமே. ( )

செந்தூரமனுபானம்.

புண்ணியனாயிருக்கவென்றால் பூபாலனேகேள் புகழானசெந்தூர முண்பதற்கு, திண்ணமுடன்தேனதனில்மண்டலந்தான் தீரமுடன் தானருந்தத்தேகங்கற்றாண், வுண்ணமுடன்வாசியது மேல்நோக்காது வளமானசெந்தூரந்தானுமல்லோ, நண்ணமுடன்சட்டையதுதள்ளும் பாரு நாதாந்தசித்தர்கள்தானாடுங்கூத்தே. ௮௪௧

கூத்தானசெந்தூரம்மண்டலந்தான் குறிப்புடனேகொண்டவர்க்குப்பலனைக்கேளு, நீத்தமுடன்நெடுங்காலமிருக்கலாகும் நெடியானரோகமதுகடலேபோகும், சாத்தகியாழ்வார்தானுங்கொண்டகற்பம் தாரணியில்வெகுகாலமிருந்தாரல்லோ, பூத்தமலர்முகசுந்தமாதர் தம்மை புகழாகவாயிரம்பேர்கூடலாமே. ௮௪௨

கூடலாங்கிருஷ்ணவதாரனல்லோ கொற்றவனார்சிலகாலமுண்டகற்பம், ஆடலாம்தேசவிளையாட்டையெல்லாம் வப்பனேவபமென்ற செந்தூரத்தால், ஓடலாம்வெகுதூரம்கடக்கலாகும் வுத்தமனேநடந்தாலும்யிளைப்பேயில்லை, தேடலாம்வெகுகோடிதிரவியங்கள் தேடினல்பலனென்றுமில்லைதானே. ௮௪௩

இல்லையேசெந்தூரம்வேதைகாண வெழிலானவெள்ளியதுகளஞ்சிறுமு, தொல்லையெனும்பிறவியதுமாற்றம்போலே தோருமல்வர்

ணமதுசொல்லப்போமோ, சொல்லனைதவிலையில்லைத்துவருக்கெல்லேசொற்றவனேசெந்தூரங்களஞ்சிதாக்கு, வல்லதொருவெள்ளியது பழுப்புமாகி மகத்தானயேமமதுசொல்லொணாதே. ௮௪௪

ஒன்னாகதங்கமது மாற்றுசொல்வேன் ஓகோகோசாதாக்கள் மறைத்துவைத்தா, தன்னையுடன்மாற்றதுவேவாலக்கோயிலே நாடாண்மைகொண்டதொருவுறத்தசங்கம், பண்ணுதற்கு விட்டகுறையில்லாவிட்டால்பலிக்குமோபாராணும்மாண்பருக்கு, என்னையுடன்மனதுவக்காயிந்தபாகம் வெழிலாகசெய்பவர்க்குப்பலிக்குந்தானே. ()

பலிக்குமேயிந்தங்காப்பிரவிக்கங்கம் பாரிலுள்ளசிவயோகிக்கானதங்கம், ஒலிக்குமேஜெகஜோதியான தங்கம் வுத்தமனேகருமிகட்கு வாய்க்காதப்பா, கவிபாளர்தங்களுக்குயிந்ததங்கம் சாதியற்றபேர்களுக்குகவிலேவேண்டும், பவிமோதுககருமிகளாயிருப்பாராகில் பாருலகில் கருமிகட்குவாய்க்காதன்றே. ௮௪௬

மகாஷிடிகைஅரச்செந்தூரம் சமுசாரிக்கானவேதை.

அன்றானபின்னமொருபோக்குசொல்வேன் வப்பனேபுளிப்பாளியன்புள்ளானே, குன்றானசெந்தூரமென்னசொல்வேன் குறிப்பானவயமதாவும்பலக் தான்பக்கா, வென்றிடவேசம்பழத்தின்சாற்றினாலே விருப்பமுடன்சுத்தியதுசெய் தமல்லோ, நன்றாகசல்வமதிலிட்டு மைந்தா நலமுடனேதானறக்கமாருங்கைக்கேளே. ௮௪௭

கேளப்பாமூங்கைவேர்பட்டைதன்னை கிருபையுடன்தானிடித்துசாற்பிழிந்து, பாளப்பாபோகாமல்பத்துசாமம் பால்ருடனேதானறைப்பாய்தன்னீரும், ஆளப்பாபலமதுவுமொன்றேயாகும் வப்பனே தான்போட்டுவறைத்துமல்லோ, சூளப்பாயில்லையதிலகுவாய்ச்செய்து சுந்தரனேசலிதனிலேகாயப்போடே. ௮௪௮

காய்ந்தபின்புயில்லையதையெடுத்துமைந்தாகருவாகவேரட்டிவிட்டுச்சிலேசெய்து, வாய்க்கதொருபுடமதும்கொடுமேயாகும் வளமுடனே போட்டபின்புயெடுத்துப் பாரு, தீய்ந்துமேபோகாமல்செந்தூரந்தான் தீர்க்கமுடனாகுனைதுதிரம்போலாகும், மாய்ந்துமேஅயமதுவும்மடிதுமல்லோ மகத்தான்செந்தூரஞ்சொல்லொணாதே. ௮௪௯

சொல்லவென்றால்நாவில்லைப்பாவுமில்லை துப்புரவாய்சாதாக்கள் மறைத்தசித்தா, வெல்லவேயிவ்வேலைதயார்தான்செய்வார் விதிபாளி செய்வாரேமற்றோர்காணார், புல்லவேசெந்தூரமகிமைதன்னை பூதலத்தில்மாண்பர்களுக்கண்டதில்லை. அல்லவென்றால்செந்தூரங்கோடிபாகம் வப்பனேகண்டதுண்டுமெத்தகானே. ௮௫௦

சாணவேசெந்தூரம் மண்டலந்தான் கருவாகக்கொண்டவர்க்குப் பலிக்குமே, தோணவே தனதனில் கொண்டாலல்லோ தேகமும் தேசமது மிருக்கும்பாரு, வேறுமொருரோகமெல்லாம் நீங்குமல்லோ விரைக்குமேநரம்பதுவுந் துடிப்புமெத்த, பாணமெனும் மன்னனுர் வேகந்தன்னை பாலிக்கும்வயத்தினுடவிரக்காணே. ௮௯௧

விரமாம் வாசிபதுமேலோடாது விருணகரப்புரளு முறுக்குமேறி, சாரமுடன்தேகமதுவலுவுமெத்த சட்டைபதமூன்றுவிசை தள்ளும்பாரு, கோரமென்றதேகமது வழுகுமீறி கொற்றவனே னெடுங்காலமிருக்கலாகும், பாரமென்றவயமதுவுஞ் சொல்லப்போமோ பாராளுஞ்சித்தர்முனி வேதையாச்சே. ௮௯௨

வேதையாமின்னமொரு போக்குசொல்வேன் வோசந்தபுலிப் பாணிபுண்ணியவானே, பாதையாம்மதிதனிலே பத்துக்கொண்டு பட்சமுடன்தாலுருக்கி குருவொன்றிப, சோதனைக்குமிடையாது வுறத்ததங்கம் சோராமல்லிங்கமிட்டு வூதிப்போடு, வேனகமுறை சொன்னவழிதப்பாதப்பா வேதாந்தசித்தினுடவுண்மைபாரே.

இடிகை அயச்செந்தூரம்.

உண்மையாமின்னமொரு பாகஞ்சொல்வேன் வுத்தமனேபுலிப்பாணிபுனிதவானே, நின்னுமுட வயமதுவும் பலந்தான்பத்து நிறமானதிம்பழத்தின்சாற்றினாலே, வண்ணமுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம் வாகுடனேகழுவிபல்லோ வயமெடுத்து, தன்னமுடன் கல்வமதிலிட்டுமைந்தா தகைமையுடன் பழமதுதான்செப்பக்கேளே.

செப்பவென்றால்கருநாகப் பழரசத்தால்செம்மையுடன் தானரைப்பாய் நாலுசாமம். ஒப்பமுடன்முப்பூவுங் களஞ்சிசேர்த்துவுக் கமனே தானரைத்துவில்லைதட்டி, தப்பிதங்கள்வாராமல் ரவியில் வைத்து சட்டமுடன் இல்லிட்டுச்சீலைசெய்து, மெய்ப்புடனேசோழியென்றபுடந்தான்போடு மேலானசெந்தூர மாகுந்தானே. ௮௯௩

தானைசெந்தூரந்தனையெடுத்து தன்மையுடன் முன்போல கல்வமிட்டு, தேனுனகருநாகப் பழரசத்தால் தேற்றமுடன்முன் போலகல்வமிட்டு, தேனுனகருநாகப் பழரசத்தால்தேற்றமுடன் தானரைப்பாய்நாலுசாமமி, பானையிக்கிலைபது லருவாட்டிச்செய்து பாலகனே ரவிமுகத்திலகாயப்போடு, மானனிக்கிலிட்டுச் சீலைசெய்து மார்க்கமுடன்முன்போலப்புடத்தைப்போடே. ௮௯௪

போடேதான்பத்துமுறை யிப்படியேபோடு போக்கமுடனயமதுவுஞ்செந்தூரந்தான், நாடேதான்முறைபோலே செய்வாயானால்

நலமானசெந்தூரம் வேகையாகும், கூடேகாணுமின்பால் வெண்மை
தன்னில் குணமுடனே கொல்லிடைதான் கொண்டேயானால் தேடே
தான் காலாங்கி டோட்சத்தாலே தெளிவாகதேகமது மின்னும்
பாரே. ௮௫௭

பாரேதான்மண்டலந்தான் கொண்டபோது பாங்கானதேகமது
சட்டைதள்ளும், நேரேதான்தேகமது வண்டுபோலாம் கெடிதான
வாசிபதுமேல்நோக்காது, கூரேதான்தேகமது கற்றானதும் கொற்
றவனே யமனுக்குகாணுமில்லை, வேரேதான்கற்பமது வேண்டுமோ
தான் வித்தகனேவயத்தினுட மகிமைதானே. ௮௫௮

காணவேயின்னமொரு மகிமைசொல்வேன் கருவானபுலிப்பா
ணி கனிதவானே, தோணவேவெள்ளிபது களஞ்சிபத்து தோருமல்
தானுருக்கி மருந்தொன்றீய மாணவேவெள்ளிபது பழுக்கும்பாரு
மகத்தானமாற்றதுவு மென்னசொல்வேன், வேணபடிவங்கமதைக்
கொடுத்தேயூது வேட்கையுடன்வர்ணமது வேகாதன்றோ. ௮௫௯

ஏகாதவுப்புக்குங் காவிக்குந்தான் பெருநானசெந்தூரமென்ன
சொல்வேன், போகாதபுடத்துக்கு வுருகிதங்கம் பொங்கமுடன்
நாதாக்களுரைத்ததில்லை, சாகாம லிருந்திடலாஞ் செந்தூரத்தால்
சதாகாலங்கற்பமது வுண்டுபாரு, வேகாததேகமது தீயிற்பட்டால்
வெந்தாலும்மேனியது விளைகொள்ளாதே. ௮௬௦

போகர் காலாங்கிநாதர் சிஷ்யசரித்திரத்தை
புலிப்பாணிக்குவுபதேசித்தல்.

கொள்ளவேபின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கொற்றவனே
புலிப்பாணி குணமுள்ளானே, வெள்ளமுர்கமானதொரு வெந்தன்
சாமி தெளிவானகாலாங்கிநாதர்தாமும், உள்ளபடிதிரேதாயி னுகத்
லப்பா வுத்தமனேகாமிருந்த வண்மையெல்லாம், கள்ளமின்றி யிர
மாமல்யானுரைப்பேன் கைலாசபுலிப்பாணி கருவாய்க்கேளே.

கருவானதிரேதாயி னுகத்திலப்பா காலாங்கிநாதருடவண்மை
யெல்லாம், திருவானகுருமுனி சொன்னநீதி நீர்க்கமுடனிருவாது
சரித்திரங்கள், குருவானபென்தேவ ரெக்கணுக்கு கூறியதோர்லோ
கவிசயங்களெல்லாம் கருவறிந்துவழிபதிந்து புத்தமக்கு கழறு
வேன் புலிப்பாணி கவியல்லோனே. ௮௬௨

வல்லவொரு திரேதாயி னுகத்திலப்பா வளமானலட்சத்திரெற்
பத்தாண்டில், புல்லானவுலகமது மகிமைசொல்வேன் புகழானபிரள
யங்கள்நேர்ந்தபோது, நல்லானமலைகளுமேமுழுகியல்லோகடலெழுச்

தான்கடந்துமலைமட்டந்தான், வல்லமையாய்சத்தசமுத்திரங்களெல்
லாம் வளமுடனேபொங்கியதாகிற்கலாச்சே. அ௬௩

சிற்கையிலேகாலாங்கிநாதர் தாமும் நீடோழியுலகமதைக்கணடே
யேங்கி, சொற்பமுடன் தன்மனதிலெண்ணியல்லோ தேறுமல்காலா
ங்கிகமலர்தாமும், சிற்பனர்களிருவருமாய்க்காலாங்கிரியில் வீற்றி
ருந்தார்மண்டலந்தான்கெடுநாளாப்பா, அற்பமுடன் வையகத்துமான்
பர்தம்மில் வனேகம்பேரம்மலையிலிருந்திட்டாரே. அ௬௪

இருந்தாரேநெடுங்காலங்காலாங்கிநாதர் வெழிலானமலைமீதிலெ
ன்னசொல்வேன், பொருந்தவேசாபாதிசற்பங்கொண்டு பொங்கமு
டன்வுலகமதின்மகிமையெல்லாம், திருந்தவேகண்ணினாற் கண்டுமெல்
லோ தீர்க்கமுடன் தன்மனதிலுள்ளடக்கி, அருந்தவத்திலுதித்ததொ
ருரிஷிகள்தேவர் வனேகரிடமகிமையெல்லாமபார்த்திட்டாரே. ()

பார்த்தாரேகாலாங்கிமலையிலப்பா பாங்கானரிஷியினுடயகிமை
சொல்வேன், தீர்த்தமென்றகறையிலப்பாரிஷியாருண்டு திறமானரி
ஷியாரும்புலிரூபந்தான், ஆர்க்கவேதிருமுகந்தைக்கண்டாலல்லோ
வப்பனேமானிடத்தின்சித்துபோலாம், மூர்க்கமதுவாராதமுனிகா
தர்க்கு மூனையானவேங்கைபுடசித்துதானே. அ௬௬

சித்தான வேங்கையென்றமனிதசித்து ஜெகதலத்தில்யாரேனு
ங்கண்டதில்லை, பத்தியுள்ளயென்தேவர் காலாங்கிநாதர் பாங்கான
திரேதாயியுகத்திலப்பா, வெத்தியுடன்கண்டதொரு மகிமைதன்னை
வேதாந்தசித்தெனக்கு வெளியிட்டார்காண், எத்திசையும் சித்தர்
முனிகண்டதில்லை யெழிலானவதிசயத்தின கூறுதானே. அ௬௭

மச்சரிஷி.

கூறுனகோடிவகை வதிசயங்கள் கொற்றவனே காலாங்கி மலை
யிலப்பா, கீறுனமலைமுனியாந்தவசியப்பா நெடுங்காலந்தானிருக்குங்
கோடியசித்து, வாறுனமச்சமென்றதேகமப்பாவளமான திருமுகந்
தான்மனிதரூபம், சேறும்சுனையோரம் மலையோரத்திலசமமனுட
ன் தவமிருப்பார் ரிஷியார்தானே. அ௬௮

தானனவர்பெருமைமெத்தவுண்டு தகமையுள்ள சித்ராதிகண்
டதில்லை, கோனனயென்தேவர் காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுரைத்தனு
க்குச்சொன்னநீதி, தேனனமகிமைகளுங் கோடாகோடி திரேதாயி
யுகத்திலப்பா கண்டதுண்டு, மானனநெடுங்கால சித்துவென்றமக
தேவர்சொல்லெனக்குத் தெரியலாச்சே. அ௬௯

கூர்மரிஷி.

ஆர்சப்பாயின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் வப்பனே புலிப்பாணிவரியவானே, மூச்சடங்கிநெடுங்கால மிருந்தசித்து முனிபான காலாங்கிநாதரப்பா, பாச்சனுடன் பிரளயங்கள் வந்தபோதுபாங்கான மலைமீதிலிருக்குங்காலம், மாச்சறுடன் தவயோகி ரிஷியார்தம்மை மன்னவனே கண்டவதிசயத்தைக்கேளே. ௮ள௦

கேளப்பா தேகமது கூர்மவர்ணம் கெடியானதிருமுகந்தான் மனுஷரூபம், வாளப்பாநெடுங்காலந் தவசிருந்து வளமையுடன் காலாங்கி மலைமேற்றானும், ஆளப்பாபிரளயங்கள்வந்தபோது வப்பனே தவசிருந்தசித்துமாகும், காளப்பா திரேதாயுகத்தில் தானும் கருவானமலைபதனி லிருந்தசித்தே. ௮ள௧

வராகரிஷி.

சித்தான புலிப்பாணிசிறியபாலா சிறப்புள்ள வதிசயங்களின்னுஞ்சொல்வேன, பத்திபுடன் காலாங்கி நாதர்தாமும் பாருலகில் திரேதாயினுகத்திலப்பா, சத்தியங்கள் தவறாமல் தவஞ்செய்து சாங்கமுடன் பிரளயங்கள்வந்தபோது, சுத்தியேசிற்பதற்கு யிடங்கொள்ளாமல் சுந்தரனார்மலைமீதிலேறினாரே. சுள௨

ஏறினார்காலாங்கிமலையின் மேலேபெரிலான பிரளயங்கள் வந்தபோது, மீறியேயாகங்கள் செய்துகொண்டு மிக்கான மலைகளிலேயிருக்கும்போது, கூறியதோர்வராகமென்ற ரிஷியார்தாமும் கொற்றவனார் மலைதனில் தவசிருந்தார், கோறியே காலாங்கிநாதர் தாமும் கொப்பெனவே தவசியிடஞ்சென்றார் பாரே ௮ள௩

பாரேதானென்னதைபர்.காலாங்கிநாதர் பாங்கான மலைதனிலே தவசிருந்த, சீரானவாராகரிஷி தன்னைத்தானும் சிறப்புடனே காலாங்கி காணும்போது, தீரானவுருவமது வாரகம்போலும் தீர்க்கமுள்ள திருமுகந்தான் மனிதரூபம், நேரேதான்தவயாகஞ் செய்துகொண்டு நேர்மையுடன் தானிருந்த ரிஷிகண்டாரே ௮ள௪

கண்டாரே நெடுங்காலந் தவசிருக்கும் கருவானரிடியாரை மனதுவந்து, தெண்டமுடன் காலாங்கிநாதர்தாமும் தேற்றமுடன் ரிடியாரைக்கேட்கும்போது, சண்டமாருதம்போலே ரிடியார்தாமும் சட்டமுடன் மனதுவந்து சாற்றலுற்றார், திண்ணமுடன் திரேதாயினுகத்திலப்பா திருவாணைமுதலவருஷஞ்சமாதிதானே. ௮ள௫

தானானகாலாங்கிநாதரேகேள் நன்மையுடன் திரேதாயினுகந்தி
லப்பா, தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலே திரளானபிரளயங்
கள்வந்தபோது, மானானமகாதேவர்கடாட்சத்தாலே மன்னவனேநெ
டுங்காலந்தவமிருந்தேன், பானானவயகத்தில யாருந்தான் பக்கல்வ
ந்துகேட்டதில்லை யென்றிட்டாரே. அஎசு

இட்டாரேவராகரிஷிமுனிவர்தாமும் எழிலானகாலாங்கி தன்
னைக்கண்டு, விட்டகுறையிருந்ததொரு புண்ணியத்தால்விருப்பமுட
னெந்தனையுங் காணலாச்சு, சட்டமுடனுந்தனுக்கு வுபதேசங்கள்
சாங்கமுடன்பேதிப்பே னென்றுசொல்லி, திட்டமுடன்வுலகத்தில்
மகிமையெல்லாம் தீர்க்கமுடன்காலாங்கிக்கோதினாரே. அஎஎ

ஓதினார்சமாதிமுகமிருந்தகாலம்வுத்தமனார்காலாங்கிநாதருக்கு
ஆதியெனும்பராபரத்தின்ரகசியத்தை வப்பனேகாலாங்கிக்கோதினா
ர்காண், நீதியுடனுபதேசம்பெற்றுமல்லோ நிகட்சியுடன்தெற்குமுக
ம்திரும்பிவந்தார், பாதிமதிசடையணிந்த தம்பிரான்போல்பரமகுரு
ரிஷியொருவ ரிருந்திட்டாரே. அஎஅ

நரசிங்கரிஷி.

இருந்தாரேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் எழிலானபுலி
ப்பாணியின்புள்ளாசனே, பொருந்தவேதிரேதாயினுகத்திலப்பாபொ
ங்கமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், இருந்திருந்துகண்டதொருவதிசயங்
கள் தீர்க்கமுடனெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, வருந்தவேநரசிங்கரிஷி
யார்தன்னை வளப்பமுடன்கண்டதொருவுண்மைபாரே. அஎகூ

உண்மையாங்காலாங்கிநாதர்தாமும் வுத்தமனார்திரேதாயினுகந்
திலப்பா, வண்மையுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் வாகுடனேமலைமீதி
ற்கண்டசேதி, திண்மைபெறமார்க்கமதுயேதென்றுங்கால்நீர்க்கமு
டன்கிரிசுத்திவருகும்போது, வண்மையுள்ள சுனையொன்று தடாக
மூண்டு வளம்பெரியதவசிதனைப் பார்த்திட்டாரே. அஅ0

பார்த்தாரேநரசிங்கரிஷியார்தம்மைப் பட்சமுடன்காலாங்கிநா
தனும்போது, தீர்த்தமுடன்ரிஷியாரின்தவசின்வேடம் திரேகமெல்
லாஞ்சிம்பத்தின்ரூபமாகும், நேர்த்தியுள்ளவர்ணமதுதங்கவர்ணம்நே
ர்மையுடன்வையகத்திலிருந்தமித்து, ஆர்த்ததொருதிருமுகம் மனித
ரூபம் வப்பனேதவசிதனை யறிந்திட்டாரே. அஅக

அநீந்தாரேதவசிபதுமகிமைதன்னை வன்புடனேமனதுவந்துய ருகில்வந்து, சிறந்ததொருரிஷிபாரைக் காலாங்கிநாதர்தேற்றமுடன் விளவியங்கேட்கும்போது, குறித்ததொரு காலாங்கிநாதருக்கு குணமானநரசிங்கரிஷிபார்தாமும், மகிழ்ந்துமேகாலாங்கிநாதர்தாமும் மன்னவனேமார்க்கமது கூறுவேனே. ௮௮௨

கூறுவேனென்றலுமேரிஷிபார்தாமும் குணமானகாலாங்கிநாத ருக்கு, தேறுதலாயுபதேசம்மிகவுஞ்சொல்லிதேற்றமுடன்நெடுங்கால ம்மலையிலப்பா, மாறுலகவையகத்தில்தவசிருந்து மன்னவனேபான மிந்தமகிமைகோடி, ஆறுதலாயுபதேசவதிதங்கூறி வப்பனேபோக வென்று விடைதந்தாரே. ௮௮௩

தந்தாரேகாலாங்கிநாதருக்கு தாரணிபிலதிசயங்களதிதஞ்சொ ன்னார், பொருந்தியேகாலாங்கிநாதர்தாமும்போனதொருகிரிகைதனி ல்மேற்குபாகம், சொந்தமுடன்காணுதற்கு மனதுவந்துதோருமல்கி ரியோரம்வருகும்போது, விந்தையுடனதிசயங்க ளென்னவென்றால் வீரானவாமரிஷி தனைக்கண்டாரே. ௮௮௪

வாமரிஷி.

கண்டாரேபுலிப்பாணிகனிதவானே காசினியிலின்னும்வெகு வதிசயங்கள், அண்டர்பிரானுதாக்கள் ரிடியார்தாமும்பாரேனுங்கண் டறிந்துசொன்னதுண்டோ, சண்டமாருதப்போலே வெந்தன்தேவ ர்சட்டமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், கண்டறிந்தவதிசயத்தை பாமு றைப்பேன் கண்மணியேவிண்மணியே கழறக்கேளே. ௮௮௫

கேளப்பாவெந்தனதுகாலாங்கிநாதர் கெடிதானதிரேதாயினுகத் திலப்பா, ஆளப்பாகிரிசுத்திவருகும்போது அப்பனேமல்லயோரம்வட பக்கந்தான், மீளவேதவநிலையைப்பார்க்கவென்று மிக்கானகுகைபரு கேவந்தபோது, சூளப்பாரிடியார்கள் கூட்டத்தோரம் சுந்தரனே வாமமகா ரிடிகண்டாரே. ௮௮௬

கண்டாரேவாமமகா ரிடியார்தம்மை கருவானதேகமதுவாமரு பம், கொண்டதொருதிருமுகமும் மனிதரூபம கோடானகோடியது நெடுங்காலந்தான், அண்டமகாரிடிபோலே வாமர்தாமும் வருணான பெருந்தவசுதானிருந்தார், கொண்டல்வண்ணனைச்சுதன்போல்கிவ ரூபம் கொடியதவஞ்செய்திருக்கக் கண்டிட்டாரே. ௮௮௭

கண்டாரேயிரேதாயினுகத்திலப்பா கடுந்தவசுசெய்திருந்தரிஷியார்தம்மை,சண்டமாருதம்போலேதவசிருந்து சாங்கமுடன்காலாங்கத்துமகிமையெல்லாம், வண்டணியாள்வேணுகைபாள்மகிமைதன்னை வளமுடனேதானுரைத்தார்காலாங்கிக்கு, குன்றதின்மேலிருந்துதவசியாகும் கூறினார்வெகுகோடிமகிமைதானே. ௮௮௮

பராசராமரிஷி.

தானானபின்னமொருதன்மைசொல்வேன் தன்மையுள்ளபுலிப்பாணிகணவரனேகேள், கோனானபெனைதயர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனுமென்தனுக்குச்சொன்னநீதி,நேதனைதிரேதாயினுகத்திலப்பர தேற்றமுடனிருபதாமாண்டுதன்னில், பானானபிரம்மகுலபராசராமன் பருந்தவசுதானிருந்தவண்மைபாரே. ௮௮௯

பாரோதான்பிரளயங்கள்வந்தபோது பாங்கானகாலாங்கிமலைபின்பேரில், நேரோதான்நெடுங்காலந்தவசிருந்த நேர்மையுள்ளபிரம்மகுலசித்துதானும்,சீரோதான்கிரிதனக்குகீழ்பாகந்தான் சிறப்புடனே தவமிருந்தரிஷியார்தம்மை, ஆரோதான்காண்பதற்கு வையகத்தில் வப்பனேயாராலும்முடியாதன்றே. ௮௯௦

அன்றானகாலாங்கிநாதர்தாமும் அறிவுடையசித்துமகாரிஷியாரல்லோ, குன்றானபருவதத்தைத்தேடியேதான் குணமானகாலாங்கிநாதர்தாமும், சென்றாரேபராசுமகாரிஷியார்பக்கல் செம்பவளரிஷியாருமருகிற்சென்று, நின்றாரேநெடுங்கோமுடிகள்சாய்த்து நீதியுடன்காலாங்கிபணிந்திட்டாரே. ௮௯௧

பணிந்திட்டகாலாங்கிநாதருக்கு பட்சமுடன்பராசுமகாரிஷியார்தாமும்,துணிந்திட்டகாலாங்கிநாதருக்கு துப்புரவாயுபதேசங்கோடிவண்ணம், அணிபெறவேவையகத்துமகிமையெல்லாம் வப்பனேவுபதேசஞ்செய்தாரல்லோ, கணிதமுடன்காலாங்கிநாதர்தாமும் கருத்துடனேமலையைவிட்டுயேகினாரே. ௮௯௨

ஏகவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் பெழிலானசினபதி தன்னிற்சென்று,பாகமுடன்லோகவதிசயங்களெல்லாம் பாலித்தார்சினபதிப்பெண்களுக்கு, ஆகமசாஸ்திரபுராணங்களெல்லாம்அங்ஙனவேபோதித்துவினயங்கூறி, போகமென்றயெந்தனையுஞ்சிஷனுக்கி பொங்கமுடன்நெடுங்காலமிருந்திட்டாரே. ௮௯௩

ராமரிஷி.

இருந்தாரேபின்னமொருவபணஞ்சொல்வேன் பெழிலானபுலிப்பாணிமெந்தன்மாரா, பொருந்தவேசினபதிவிட்டுநீங்கி பொங்கமு

டன்காலாங்கிநாதர்தாமும், திருந்தவேதிரேதாயினுகத்திலப்பா நீர்க்
கரூடன்பிரளயங்கள்வந்தபோது, அருந்தவசியாயிருந்தாரவர்தன்னை
அங்ஙனேவெகுகல்பமல்லோமகித்திட்டாரே. ௮௯௪

மகித்தாரேசாமரிஷிமுனிபார்தம்மை மார்க்கமுடன்காலாங்கிநா
தர்தேவர், வலிப்புடனேசாமரிஷியென்றுமேதான் துப்புரவாயஞ்சலி
கள்மிகவுஞ்செய்து, விதிப்படியேபட்டாபிஷேகசொன்ற விருப்பமு
டன்தன்மணிதிருவர்தாகொண்டு, நதிக்கரைபைதான்தேடிதீர்த்தங்
கொண்டு நமஸ்காரதுதிகள்மிகசெய்திட்டாரே. ௮௯௫

செய்தபெருகாலாங்கிநாதர்தம்மை செங்கண்மால்ரிஷியாரும்
மனக்களித்து, அப்பெருதுளபமாலைதன்னை துப்புரவாய்கை
யேந்திமுடிகள்சாய்த்து, செப்பமுடனுபதேசமொத்தனுக்கு விருப்ப
முடன்செப்பவென்றுவினவிக்கேட்க, வாகவமாய்யுபதேசவுண்மை
தன்னை கர்த்தாவும்பெத்தனுக்கூறிட்டாரே. ௮௯௬

கூறியேயுபதேசவுண்மைதன்னை குணமானகாலாங்கிநாதரு
க்கு, தேறியேதாச்செரேதாயினுகத்தில்தானும் தேற்றமுடன்தன்னுட
ந்தமகிமையெல்லாம், கூறிடவேகாலாங்கிநாதருக்கு அவ்வண்ணமேயுப
தேசஞ்செப்பலாகல்லோ, பிரியோகாலாங்கிநாதர்தாமும் மிக்கவேதன
பதிசெல்லுமிட்டாரே. ௮௯௭

சென்றதோர்சிலகாலமங்கிருந்து செம்மையுடன்திரேதாயினுகத்தி
ல்தானும், குன்றுமலைவனந்தோர்ங்கள் குகைகள்தேடி கூறுவாசிந்தமு
னிபன்னத்துக்கள்தேடி, தென்திசையில்கும்பமுனிமலையுங்கண்டு தேற்ற
முடன்காலாங்கி மலைபக்கானை, வென்றிடவேவிளையங்கள்வந்தபோ
து மேன்மையுடன் மலைதனிலேயிருந்திட்டாரே. ௮௯௮

பலராமரிஷி.

இருந்தாரேயின்னமொரு விவரஞ்சொல்வேன் வெழிலானபு
லிப்பாணிபுனிதவானே, திருந்தவேதிரேதாயி னுகத்திலப்பா தீர்க்க
முடன்காலாங்கிநாதர்தாமும், அருந்தவசி பலராம ரென்னுஞ்சித்து
வம்பலேயில்செடுங்காலந்தவசிருக்க, குருந்தமெனும்மரக்கலப்பைத்
தோளிலேந்தி குணமானரிஷியாரின் தவங்கண்டாரே. ௮௯௯

தவமானரிஷியாரும் இரவைதன்னில் சட்டமுடன்நெடுங்காலந்
தவங்கொண்டு, சவம்போலேமூர்ச்சடங்கி ரூபத்தோடும் சட்டமுடன்
தவமிருக்கும்வண்மைதன்னை, பவமகற்றுகாலாங்கி நாதர்தாமும்பண்
புடனேமுடிசாய்த்து தலைகுனிந்து, கவிகோடியஞ்சலிகள் மிகவுஞ்
செய்து காதார்த்த சித்தருவே தெளிவென்றாரே. ௯௦௦

செதியென்றுகாலாங்கி சேட்குக்காலம் செடியான பலராமரிடி யார்தாமும், பதிதன்னைத்தேடிவந்த ரிடியாருக்கு பட்சமுடன் ஞானோபதேசங்கூறி மதிபோன்ற மகாதேவர்காலாங்கிக்கு மார்க்கமு டனுலகவதிசயங்களெல்லாம், இதிகாசபுராணமென்னும் மறைப்பை யெல்லாம் யிஷ்டமுடன்மனதுவந்து போதித்தாரே. ௲௦௧

பௌத்மரிடி.

போதிக்கவின்னமொரு வயணஞ்சொல்வேன் பொங்கமுடன் புலிப்பாணிபுகழுள்ளானே, ஆதித்தன்சந்திரன்போல் பௌத்மசித்து அகாரயென்ன சொல்வேன்கிரியிலப்பா, சோதிபிரகாச மென்ற காலாங்கிநாதர் சொர்ணமென்றகிரிதனிற் செல்லும்போது, சாதியிலாதவனர் பௌத்மசித்து சட்டமுடன் நெடுந்தவசி பார்த்திட்டாரே. ௲௦௨

பார்த்தாரேயென்தேவர் காலாங்கிநாதர் பாராளமலைதனிலே தவசியாரை, சார்த்தகையாள்வார்போல தவங்கள்பூண்டு சட்டமுடன் நெடுங்காலசித்துதம்மை, கோர்த்துமேகரமெய்த்து அஞ்சலித்து கொப்பெனவே காலாங்கி வணக்கஞ்செய்தார், தீர்த்தமுடன பத்திரமாங் துளபமாலை தீர்க்கமுடன் தான்கொடுத்து வரணித்தாரே.

வசனிக்கஞானோபதேசந்தன்னை வளமுடனே பௌத்மமகாரிடியார்தாமும், விசமுடனேமனக்களித்து மனதுவந்து நிட்சயமாம் ஞானமென்றயிதிகாசத்தை, வசனமதாயுபதேசவுண்மையாக வாக்களித்தார்காலாங்கிநாதருக்கு, தசமுடனேபஞ்சதசா காயமாக்கி சட்டமுடன்மனதுவந்து கொடுத்திட்டாரே. ௲௦௪

கலிகரிடி.

கொடுக்கவே பின்னமொரு மார்க்கஞ்சொல்வேன் கோளாறு தான்சற்றிமைந்தாகேளு, விடுக்கவேகாலாங்கிநாதர்தாமும் விட்ட குறை யிருந்ததொருதன்மையாலே, படிகளம்போல் பத்தாவதாரந் தன்னை பாற்கடல்கள்சுற்றிவந்து பான்மைகொண்டார், நெடுங்குறி போல் கலிக்கமகாரிடியார்தம்மை நேருமல்ச்சிதனையே கண்டார் தாமே. ௲௦௫

தானான கலிக்கமகாரிடியார்தன்னை தகமையுள்ளகாலாங்கிநாதர் தாமும், பானான கிரேதாயினுகத்திலப்பா டாகான மலைதனிலே கண்டாரங்கே, தேனான பிரளயங்கள்வந்தபோது தேற்றமுடன் மலைதனிலே நின்றசித்து, கோனான கொடுந்தவசியானசித்து கொப்பனவேவெசித்து மகாபத்துமாமே. ௲௦௬

கலியுகத்தாருக்கு விபாசமகாரிஷியார் இந்த நசரிடிகளை பத்தலதாரமென்று புராணக்கட்டுகூறினார் இவர்கள் கிரேதாயுகத்து மனிதரென்று சொல்லப்படுவர்.

பத்தானமுனிவைப்பதுமென்னசொல்வேன் பாங்கானபுலிப்பாணி பாலகனே கேளீர், செத்தவர்க்கோர்மல்காயங்கொண்டு மேன்மைபெற்ற காலமதுவரையிலப்பா, மூத்தான மோட்சவழிபெறுவதற்கு முனையானபத்துமகாரிஷியார்தாமும், சுத்தமுடன்கிரேதாயுகத்திலப்பா சுத்தானே தவசிருந்து சித்துபாரே. ௯௦௭

பாரேதான் காலாங்கிநாதர்தாமும் பட்சமுடனெந்தனுக்குச் சொன்னநீதி, சேரேதானவர்களுந்தான் மனிதரன்றி கெடிதான தேவதாசமல்ல, சீரேதான்கலியுகத்து மாண்பரெல்லாம்சிறப்புடனே தசாதாரக்கடவுளென்று, வேரேதானின்னமொருதெய்வமுண்டோ வித்தகனே வெகுநல்லோர் விதிக்கின்றாரே. ௯௦௮

வித்தகனேயிவர்களெல்லாந் தெய்வமல்ல விண்ணுலகம்மதிப்பதற்குகூறிமோதானே, செத்தவர்கள்கோடிமனுமாண்பருண்டு தேவாதி தேவரிஷியானபேரும், சைத்தவங்கள்தான்மறந்து மண்ணுப்போனார் காசினியிலிபாவருந்தானிப்படியேபோனார், மெய்த்தவங்கள் செய்துபல்லோர்கரம்பூண்டு வெகுகோடிமாண்பர்களுமிருக்கின்றாரே. ௯௦௯

போகர் ஆயிரத்தெட்டு சிவாலயப் பெருமைகூறல்.

இருக்கவே பின்னமொரு மருந்துவங்கள் யெழிலானபுலிப்பாணி மன்னியவானே, பொருக்கவே வையகத்தின் மகிமையெல்லாம் புகட்டினேன் கணக்குண்டோ லக்கோயில்லை, பெருக்கவே ஆலகங்கண்டு விதிகள்கண்டு போரானஸ்தலமகிமையாவுங்கண்டு, குருக்கவே திசையெட்டு மதிற்குநான்கும் கூறானதேவகோட்டை கூறுவேனே. ௯௧௦

கூறுவேன் புலிப்பாணிமன்னனே கேளு கொற்றவனார் காலாங்கி சொன்னநீதி, பேறுடையவையகத்தின் ஸ்தலங்களெல்லாம் பேர்வகுத்துச் சீர்வகுத்துப்பிரித்துச்சொன்னார், ஆறுதலம்பஞ்சபூதஸ்தலந்தனை தாகண்டெப்பமினை யெந்தனுக்குவோதினார்காண், மாறுபடாஸ்தலமகிமை புகந்தனுக்கு மார்க்கமுடன் வகைபிரித்துச்சொல்வேன் தானே. ௯௧௧

தானானபஞ்சபூதஸ்தலமேதென்றால் தாக்கானகாளஸ்திரி காஞ்சியாகும், தேனான அருணாசிதம்பரந்தான் தெளிவான திருவாரூர்ஸ்தலமுமாகும், பாணனஸ்தலத்தினது சேர்வைசொன்னேன் பாக்

கான ஆறுதாரங்கள் சொல்வேன், மானமாந் தேவர்மதுரையைத் தா
மகத்தான ஸ்தலமென்றுமதிப்பிட்டாரே. ௯௰௨

மதிப்பான ஸ்தலத்தினது கோர்வைசொல்வேன் மகத்தான மது
ரைக்குமெண்பத்தாறு, துதிப்புடைய சிதம்பரக்கோர்வைசொல்
வேன் துப்புரவாய்ப்பதினறுரெண்டேயட்டி, விதிகளானவருணைக்குக்
கோர்வைசொல்வேன் விற்பனனே சோடசமாமென்றானது, மதி
போன்றகாளஸ்திரிக்கோர்வைசொல்வேன் மார்க்கமுடன்கலைரெண்டு
தசங்களொன்றே. ௯௰௩

ஒன்றானகாசியின்றன்கோர்வைசொல்வேன் ஓகோகோதாக்
கன்மறைந்ததுக்கு, சென்றதொருகோர்வையதேதென்றுக்கால்
செம்மலுடன் ஒன்றுபத்துநான்கும்பட்டு, கன்றுமதிருக்காஞ்சிகோர்
வைசொல்வேன் கலமானபஞ்சமான்சேத்கம்தாறு, நன்றானவைத்து
வகையின்னஞ்சொல்வேன் குணமுன்னபுவிப்பாணிமன்றுகேளே ()

மன்றுகேள்திருவாரூர்க் காவலப்பா மகத்தான ஸ்தலத்தினது
கோர்வைசொல்வேன், கன்னயமாயனதச்சார்ந்த தேவஸ்தானம் கட
மானயிருநூறுகலையாகும், சென்றுடன்குப்பமுனிபாஸ்வேன்றான்
தேவதாசிரிபுடனே ஸ்தலமுஞ்சொல்வேன், முன்னே தான்பெரியோர்
களுரைத்தவண்ணம் முனிபானகோயில்வகைகூறுவேனே. ௯௰௫

வகையானஅகஸ்தியனார்ஸ்தலமென்றும் வகையானகோர்வை
யதுயின்னஞ்சொல்வேன், திறைபானசத்மமதுமூன்றேயாகும் திக
ழானவட்டமதுநான்கேயாகும், குறையாதக்கியதுகோட்டைப்பா
கொற்றவனார்மலைபருகேகற்பியுண்டு, முறையானஅகஸ்தியனார்தேவஸ்
தானம் முனியானலக்கியதுசொல்லொணாதே. ௯௰௬

ஒன்றதுதிருக்கடையூர்தேவதானம் வுத்தமனேகோர்வையது
வென்னசொல்வேன், திண்ணமுடன்கலைநான்குநூற்றுமூன்று திகழு
மண்டபங்கள் பதினெட்டாகும், வண்ணமுடன்சீகாழிதேவதா
னம்மகத்தானகோர்வையதுவென்னசொல்வேன், கன்னமுடன்கலை
நான்குபதினெட்டு தாக்கானமண்டபமும்பதினொரே. ௯௰௭

காலானசேதுபதிதலமுஞ்சொல்வேன் கலமானகோர்வையது
வென்னசொல்வேன், காலானவைதத்தாறுமாகும் கருவானமண்ட
பந்தான்முப்பத்திரண்டு, மாலானமகதேவசெக்கநாதர்பார்க்கமுடன்
அன்டதீர்த்தலமுமாகும், பாலானமனோன்மணியாள்கடாட்சந்தானே
ரங்கானபுதுமையின்னங்கூறுவேனே. ௯௰௮

கூறுவேன் சுளிகையது தலமுமாகும் கூரானசோர்வையதுவெ
ன்னசொல்வேன், குறுகலக்கோட்டையது மலைமேலப்பா வப்பனே
சாமிசென்னிகிரத்தாறு, வேறான்கோடைவயகத்தில்சொன்னேரில்லை
வெட்டவெளியானவெகுநதலமுமில்லைநாலுங்கோடாபூவதுபோல்மன
மூமாகி நானிலைத்தில்கோடிதலங்கண்டேன்பாரே. ௬௧௯

பாரேதான்கோலமதுநவகோணந்தான்பாஞ்சாலகும்பமென்ற
கோணமப்பா, நேரேதான்தேவதாதலமுமாகும்செடிதானசோர்வை
யதுவென்னசொல்வேன், கூரேதான்கபாறுகுபிகைவெட்டு குண
மானதேவதாதலமுமாகும், சீரேதான்வகுத்ததுவு மின்னஞ்சொல்
லேன் சிஷ்களங்கமாயவர்தலமுமாமே. ௬௨௦

தலமானதேவதாதலமுமாகும் தாக்கானசோர்வையதுவென்ன
சொல்வேன், பிலமானகோயிலதுமுப்பத்திரெண்டு பேரானமண்டபந்
தான் அறுபத்துநான்கு, வளமானபாஞ்சாலதேசமப்பா வளமானதே
வதாதலமுமாகும், நலமானசோர்வையதுவென்னசொல்வேன் நாட்
டிலேநவில்வதற்குநாவில்லைதானே. ௬௨௧

நாவில்லைப்பாவில்லைவென்னசொல்வேன் நன்மையுள்ளவறுபத்
துநாலுசத்தம், நாவிலாநேபாளதேசமப்பா கருவானதேவதாதலமு
மாகும், பூசினுபர்சோர்வையதுவென்னசொல்வேன் புகழானசத்த
மதுபரிசமெட்டு, தாவுபுகழாவடையார்தலமுமாகும் தகைமையுள்ள
சோர்வையதுசொல்லக்கேளே. ௬௨௨

சொல்லவென்றால்நாற்பத்தியாறேயாகும் சுத்தமுள்ளசத்தமது
நாலேபாதும், வெல்லவேபழனிமகாதலமுமாகும் வேதாந்ததலத்தி
னதுசோர்வைசொல்வேன், புல்லவேசதுரெட்டுதிசைகள்நான்கு புக
ழானகோணமதுவறுபத்துநான்கு, வெல்லவேகழுக்குன்றபதிதானப்
பா மேன்மையுள்ளதலமென்றுசெப்பலாமே. ௬௨௩

செப்பவென்றால்சோர்வையது வென்னசொல்வேன் ஜெகதலத்
திலாராலுஞ்சொல்லப்போமோ, ஒப்பமுடன்சிருபத்துநாலுமாகும்
ஓங்காரகாரக்கள்மறைத்தகூத்து, எப்படியும்மீரைந்தாய்ப்பதி
னாறு வெழிலானமண்டபமுங்கூறலாகும், தப்பிதங்களில்லாமல்நய
வுள்ளானே சாற்றுகிறேன்திருவொற்றியூரைத்தானே. ௬௨௪

தானான துவாபரமாம்யுகத்திலப்பா தகமையுடன்பிரளயங்கள்
வந்தபோது, கோனான திருவொற்றியூர்தானப்பா கொற்றவனேகேட்
டிலிக்கொண்டூராந்தான், தேனானமாபுரமுங்கோபுரந்தான் தெரியா

பங்கள்வந்துமல்லேல், ... தலமறவ ... மூ
னசமுத்திரமும்மேவலாச்சே. ௩௨௫

...லவென்றால்கோர்வைபது வென்னசொல்லேன் மேன்மையு
...ம்பத்திவெட்டேயாகும், காவுகடலைபூதவு மிந்திரே...
முடன்பூமியில்லோ முழுகலாச்சே, ஆவலுடன்குளிகைகொண்
...ன்தேவப்பா வப்பனேதிருப்புவனக்கண்டேன்யானும், நாவ
...தற்குளினையில்லை கலமான தலமதுவும்மகிமையாச்சே. ( )

ஆச்சப்பாகோர்வையது வென்னசொல்வேன்வப்பனேபதினெ
...ண்டுபத்து, பாச்சலென்றதிருப்பழனிதலமுமாகும் பாங்கான
மகிமையதுவென்னசொல்லேன், மாச்சலென்றகோர்வையதுமுப்ப
...ரண்டு, மாத்தானமண்டபமுமெட்டுதானு வீச்சுடனே குளிகை
...கொண்டுபார்த்துவந்தேன் விருக்கவேபுலிப்பாணி யின்னந்தேளே.

கேளப்பாபிணிதீர்த்தவபித்தியநாதர்கெடியானதலமென்றசொ
லவுண்டு, ஆளப்பாகோர்வையது வென்னசொல்லேன் வப்பனே
...றுபதிக்குநாலு, யாளப்பா திருப்பாமாங்குன்றத்தானும் வளமை
யுள்ளகெடிஸ்தலமாமதற்குப்பேரு, ஆளப்பாகோர்வையது வென்ன
சொல்வேன் துப்புறவாயிருமூன்றுசதுரமெட்டே. ௩௨௮

எட்டானதிருவாரூரென்னலாகும் வெழிலானகோர்வையதுவெ
ன்னசொல்வேன், சட்டமுடன்திருவாசலறுபத்துநான்கு தகமையு
ள்ளகலைபாறுசத்தமெட்டு, திட்டமுடன்திருவிடையா மருதாப்பா
தேவர்தலமென்றுசெப்பலாகும், வட்டமுடன்கோர்வையது வப்ப
த்தாறு வப்பனேபரிசமதுநாலுதானே. ௩௨௯

காலானதிருவிரிஞ்சிதலமுமப்பா சலமானமலைநாடு கள்ளர்தே
சம், பாலானகோர்வையதுவென்னசொல்வேன் பாங்கானவிளையாட்
டுசத்தமெட்டு, காலானதிருச்சோழதலமுமாகும் கருவானமகிமைய
துவென்னசொல்லேன், நூலானகோர்வையது நாலுபத்துநட்டமு
டன்கலையாறுபாசமெட்டே.

௩௩௦

எட்டானசோணாதுதலமுமப்பா வெழிலானமகிமையது ... மகி
சொல்வேன், மட்டானதலபதியின்மகிமைசொல்வேன் ... சாரூ
கோர்வையது சொன்னூற்றிருறு, திட்டமுடன் ... ண்டிபஞ்சதல
மப்பா திகழானவைவைபவளநாடேயாகும், வட்டமுடனகோர் ...
துவென்னசொல்வேன் வண்மையுள்ளகலைரெண்டுசேடசமூசே

ஏழானகாசியதுவெட்டேயாகும் வெழிலானமகிமையது ...
னசொல்வேன், சாழானகோர்வையது நூற்றிரண்டுபத்து

புண்ணியமாம்பத்தமேதந்தவுண்டு, காமானகோரக்கனைகலந்துமா
லானவேசர்வமாமெய்யாக்கிலென்டு. காமனாடில்லியருமகி
த்த நாக்காவேசர்வையருமெய்பக்கிலென்டே.

கொண்டாளவிளையாகிகள்ளிசென்று வெழிலானகுளிகைதி
னைப்பூண்டு, நன்டலியாம்லாவிதிலைப்பூட்டியல்லோ கோர்ற
னைபதிபோளிருந்த, சண்டமாருதம்போலே விலாட்சென்று ச
முடன்குளிகைபறப்புண்டுகொண்டு, வன்னமுடன்தீர்த்தவள
ஞநர்குவனமுடனேசென்றதோரு மகிமைபாரே. ௬௧

தீர்த்தமகிமை.

பாரேதான்படிகாமாக் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானஜம்பு
ன்றதீர்த்தங்கண்டேன், சேரேதான்செக்காமணிதீர்த்தங்கண்டேன்
கெடிதானமனோன்மணியாள்தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதான்மரே
வரனேர்தீர்த்தங்கண்டேன், குளிப்பானமச்சமென்ற தீர்த்தங்கண்டே
ன்நேரேதான்பாளிடவதீர்த்தங்கண்டேன், சிறப்பானதோபருவதீர்
த்தந்தானே. ௬௨

கானவேட்டியென்ற தீர்த்தங்கண்டேன் சாருவானசக்கிர
தீர்த்தங்கண்டேன், பூணவேசத்தனமாக்தீர்த்தங்கண்டேன்புகழா
னயாகமுனிதீர்த்தங்கண்டேன், நானவேமகதேவர்தீர்த்தங்கண்டே
ன்டேகந்தான பச்சையென்ற தீர்த்தங்கண்டேன், தேனவேதிருப்பா
லின்தீர்த்தங்கண்டேன் சோருகவண்டேன் தீர்த்தமாமே. ௬௩

தீர்த்தபாக்கியமாம் தீர்த்தங்கண்டேன் சிறப்பானசரேஸ்வரதீ
ர்த்தங்கண்டேன், பக்தியாய்ப்பரமசிவதீர்த்தங்கண்டேன்புகழான
பாசவநதீர்த்தங்கண்டேன், சிக்தியுள்ளசெங்கன்னால தீர்த்தங்க
ண்டேன் செயமானபுண்ணியத்தீர்த்தங்கண்டேன், பார்த்தேனேச
டாயுவென்றதீர்த்தங்கண்டேன்பாங்கானவச்சிரவல்லிதீர்த்தந்தானே

ஞானகுசலமென்றதீர்த்தங்கண்டேன் தாக்கானயமுனையென்
றதீர்த்தங்கண்டேன், கோளுமவாசஸ்தியனர் தீர்த்தங்கண்டேன்கு
கைதானயன்னியனர் தீர்த்தங்கண்டேன், தேனுமக்கியென்றதீர்த்
தமானதங்கண்டேன், தெளிவானவஞ்சாமரின் தீர்த்தங்கண்டேன் பானுவ
ந்தியென்றதீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகைலங்கிரிதீர்த்தம்பாரே.

பாரேதான்சென்பகத்தின் தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானகை
[illegible]தீர்த்தங்கண்டேன், சேரேதான்கருப்பண்ணர் தீர்த்தங்கண்டே
ன்[illegible]கைச்சேர்தா தீர்த்தங்கண்டேன், கூரேதானஷ்டமென்ற
தீர்த்தங்கண்டேன், ஞானமானரோகமோகினி தீர்த்தங்கண்டேன்தி
[illegible]ன் திருவல்லிதீர்த்தங்கண்டேன் சிறமானகற்பகத்தின் தீர்த்
தந்தானே.

௬௫

காணவேபின்னம்வெகு தீர்த்தமுண்டு கன்மணியேவிலாடமெ
ன்றதீர்த்தங்கண்டேன், பூரணவெளிபனர்தீர்த்தங்கண்டேன் புக
ழானபுஜண்டரிடதீர்த்தங்கண்டேன், வேணபடிதிருமாலின்தீர்த்தங்
கண்டேன் விருளாணகும்பமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், ரீணவேசாளி
ங்கதீர்த்தங்கண்டேன் கிஷ்களங்கசொர்ணமென்றதீர்த்தந்தானே. ()

தானானதீர்த்தமதுவென்னசெல்வேன் தகமையுள்ளபுலிப்பா
ணிதம்பிரானே, மானானதாமரையின்தீர்த்தங்கண்டேன் மகத்தான
ஞானமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், வேனானபாதமாந் தீர்த்தங்கண்
டேன் வெளியானவமுர்தமென்றதீர்த்தங்கண்டேன், பானானவசுவ
னியாந்தீர்த்தங்கண்டேன் பாங்கானவற்புதமாந்தீர்த்தமாமே. ()

ஆமேதான்புலிப்பாணியன்புள்ளானே வப்பனேவனாந்தத்தின்
தீர்த்தங்கண்டேன், நாமேதானகாலாங்கிநாதர்தம்மால் நலமானகுளி
கையதுபூண்டுகொண்டு, தாமேதான்காலாங்கிசொன்னநீதி தன்னம
புடன்வாக்கனவும் செயயாமற்றான், போமேதானஷ்டதிசையான்
கடந்து போங்கமுடன்தீர்த்தமதைக்கண்டிட்டேனே. ௬௪௧

கண்டேனேவெகுகோடிதீர்த்தந்தன்னை காசினிபலர்கண்டா
ரென்னைப்போல, உண்டானசித்துமுனிரிஷிகள்தேவாவுலகமெலாங்
குளிகைகொண்டுசென்றதுண்டோ, ஒண்டொடியாய்மரம்போந்து
சமாதிபீடம் ஓங்காரகோநாதாக்கள்கண்டதில்லை, சண்டமாருதம்போ
லேகுளிகைபூண்டு சட்டமுடனஷ்டதிசைகண்டிட்டேனே. ௬௪௨

இட்டேனேபின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பெளிதானநா
தாந்தசித்தர்தாமும், பட்டமாம்விட்டலவோபாரின்மீது பாருலகில
திசயத்தைக்கண்டதில்லை, விட்டகுறையிருந்தவொருபுண்ணியத்தால்
வேதாந்தத்தாயினதுமருளதுவதனால், சட்டமுடன்வையகத்துமகி
மையெல்லாம் தாரணியிற்கண்டறிந்தபுதுமைபாரே. ௬௪௩

புதுமையாம்வெகுகோடி சித்தர்தாமும் புகழானவுலகுதனில்
கோடாகோடி, கதுமையுள்ளதேவரிஷியிருந்தாரல்லோ காசினியில
திசயங்கள்கண்டேனென்றும், பதுமமுகமஷ்டதிக்குப்பரிசமயாவும்
பார்த்துவந்தவுறுதியதுக்கூறவில்லை, வதுவைபுரிசுரககாயுங்கரிககா
யென்ற வார்த்தைபதுபோலல்லவாய்நவின்றிட்டாரே. ௬௪௪

நவின்றாரேசித்துமுனிகோடாகோடிநாற்பத்தெட்டுலட்சகிரா
ந்தந்தன்னை, குவினற்றொருசாத்திரங்கள்பல்லோட்டாக குணமுடனே
பாடிவைத்தார்லக்கோயிலலை, வளந்தமொருதுறக்குலமுஞ்சவுங்குமார்

க்கம் கண்டுமெனதுவந்தல்லோவுளவாராய்ந்து, அவிந்ததிருவிளக்கது
வையேற்றினாற்போல் வப்பனேசத்தகாண்டம்பாடினேனே. ௬௪௫

போகர்தன்வரலாற்றை புலிப்பாணிக்குகூறல்.

பாடினேனின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் பாலகனேபுலிப்
பாணிபகரக்கேளாய், நீடியதோர்காலாங்கிகிருபையாலே நீதியுடன்
நெடுங்காலமிருந்தேனங்கே, தேடியேகாலாங்கிநாதர்தாமும் தேற்ற
முடன்றன்றனக்குவுகந்தசிஷன், நாடியேவேண்டுமென்றாகன்மையா
லே நானவற்குநற்சிஷனுகினேனே. ௬௪௬

ஆகினேனெனெடுங்காலம்பணிதிசெய்து வப்பனேசமாதிக்குப்
பூசைசெய்தேன், பாலில்விழுமீயைப்போல்பாதவித்தேன் பட்சமுட
னென்மீதில்மனதுவந்து, சாங்கன்றசடலமதுக்காயந்தந்து சட்டமுட
னெந்தனுக்குபிதவுகூறி, மேதிடவேஞானோபதேசஞ்சொல்லி மேன்
மையுடனெந்தனையாசீர்மித்தாரே. ௬௪௭

எந்தனையுமாசீர்மம் மிகவுஞ்செய்து வெழிலானவுபதேசவுண்
மைகூறி, அந்தமுடனாதியந்தமுடிவுஞ்சொல்லி வப்பனேயோகமென்
றவழியுங்காட்டி, விந்தையுடனவையகத்துமகிமைகூறி விட்டகுறை
யாவுந்தனதுமொழிந்துமல்லோ, சொந்தமுடனென்னுளுஞ்சிஷனுகி
சுந்தரனேமருத்துவங்கள்கூறினாரே. ௬௪௮

கூறினார்வெகுகோடிசித்திகாசங்கள் கொற்றவனேசமாதிமுறைப்
பாடுஞ்சொல்லி, தேறியேசிலகாலமங்கிருந்து தேற்றமுடனவையக
த்துவதிசயங்கள், மீறியதானுணர்ந்துகுளிகைபூண்டு மிக்கானநாடு
பதிதேசமெல்லாம், கோறியேபதசமெல்லாமமதிதம்பூண்டு கொற்ற
வனேயெந்தனுக்குவருள்தந்தாரே. ௬௪௯

தந்தாரேபரநதனுக்குகோடியாகச் சட்டமுடன்காலாங்கிநாதர்
தாமும், அந்தமுடனெந்தனுக்குவந்தமார்க்கம் வப்பனேதாமுறைத்
துப்போகவகறு, இந்தமாஞாலத்திலுள்ளமகிமையெல்லாம வேற்ற
முள்ளகுளிகையினாலறிந்துகொண்டு, விந்தையுடன்பாடிவைப்பேன
சத்தகாண்டம் வினையுலகம்மனவனுலகமெய்ங்கொள்ளாதே. ௬௫௦

கொள்ளாதுபோகரேழுபிரந்தான் கொற்றவனேநாதாக்கள்கூற
வில்லை எள்ளளவும்பிசகாதுயினைஞாலப்பா யினையானதுக்குமெது
வேதெனுலு, கள்ளமிலாக்கும்பமுனிசொன்னநூலாம் காசினியில்
பெருநூலாமப்பதமுன்னமேடா, தள்ளவுந்தான்போகர்சத்தகாண்டமப்பா
தருவானபனிராயிரந்தானுமே. ௬௫௧

பன்னீராயிரமென்னும் நூல்தானப்பாபயிலான காண்டமது பனி
ரண்டுமாகும், சொன்னமொழி ரானது தப்பபால் அதனைகற்றிப்
னீராயிரந்தானசொன்னர், சன்னியமாய்ப் பனிரெண்டு காண்டஞ்
சானுர் கண்மணியே வாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தான், உன்னித
ாயினனூலுக்குவமைகூறி வுத்தமனுர்பாடிவைத்தாருண்மைதானே

உண்மையாமென்னூலைக் கண்டறிந்து வுத்தமனே கும்பமுனி
ப்பாரு, திண்ணமுடன்பனிரெண்டுகாண்டம்பாரு தீர்க்கமுடன்
கைளெல்லாம் விள்ளுப், நன்மைபெறமோட்சவழிகதியே கொ
காதாந்தக்கும்பமுனி முன்னேநிற்பார், தன்மையுள்ள சாத்தி
ய பெருநூலப்பா தன்மையுள்ள பனிரெண்டு காண்டப்பாரே.

பாரேதானகஸ்தியனுர்கோடி நூல்கள் பாருலகில்பாடிவைத்தார்
முப்புமெத்த, நேரேதான்பெருநூலின மார்க்கமெல்லாம் நேர்மை
ளவென்னூல்போல் விள்ளலாகும், சீரேதான்பனிரெண்டுகாண்ட
க சிறப்புடனேபாடிவைத்தார்புலஸ்தியற்கு, வேரேதான சாத்திர
ன்பார்ப்புதுண்டோ பார்த்தாலும் பெருநூலுக் கொவ்வாதன்றே.

அன்றானசாத்திரங்க ளனந்தங்கோடி வளவில்லா சூத்திரங்கள்
க்கோயில்லை, குன்றானமலைபோலே குவித்துவைததார் கோடி
சாத்திரத்தின்மகிமையெல்லாம், தெனறிசையில்கும்பமுனிசெ
தேசத்தில்பாதியுண்டு வாயுர்வேதம், வெனறிடவேபதி
ர்செய்தநூல்கள் வேட்கமுடனமறுபாதியென்னலாமே. :)

வேகும்பமுனியென்றநாமம் பெழிலான வகஸ்தியரின்நா
பன்னவேயகஸ்தியனுர்யென்றநாமமபலபல ாஞ்சாத்திரத்
ாடாக, துன்னவே கும்பமுனி யென்றுமேதான் தூப்புர
ாதும் வழக்கம்பாரு, சொன்னதொரு நூல்களிலே பகி
தோரூமல்பாடிவைத்தார் முனிவர்தாமே. கூசு

யானசாத்திரங்கள் பலநூல்கோர்வை மூதுலகில்பாடிவை
ல்லாம், கனியானநவகனியாம் நூல்தானப்பா கருத்து
ண்டுகாண்டஞ்சொன்னர், பனியதுதான் சூரியனைக்
லே பறக்குமடாபனிரெண்டுகாண்டமுன்னே, தொனி
ரங்கள்களவுமார்க்கம் துப்புரவாய்க்காவியத்துக் கொ
மே.
கூள

னசாத்திரமாங்கோர்வையப்பா வப்பனேபனிரெண்டுகா
ஞர், குன்றானமலைபோலே கோடித்தங்கம்கொட்டினுர்
ண்டத்துள்ளே,சென்றிடவேவயித்தியமும்வாதமார்க்க

ம்செபலானயோகமுதல் ஞானமார்க்கம், வென்றிடவே மாந்திரீக
ரணேவதம் வேகாடியதோர் கருமானமிகவுண்டாமே. கூ

உண்டான சாத்திரத்திலில்லாமார்க்கம் வுத்தமனே பெருநூல்
காணலாகும், கண்டாலும்விடுவாரோபெருநூலப்பா காசினியில்
ரெண்டுகாண்டந்தனே, விண்டதொரு பொருளெல்லா மதிலே
யும் வித்தகனேமற்றோர்நூல் காண்பதில்லை, சண்டமாருதம்போ
பனிரெண்டுகாண்டம் சங்கையற வாயிரத்துக்கொருகாண்டந்தா

சங்கையில்லா பெருநூலைப்பார்த்தபேர்கள் சாயுச்சியபதவித
ப்பெறவேயாகும், இங்கிதமாய்ப்பெருநூல்கள் பார்க்காமாண்பர்
ழிலான சாலோகசாமீபந்தான், அங்கமுடன் சாரூபபதவிமூன்
வப்பனேகிட்டுவதுமரிதேயாகும், புங்கசித்திபெட்டுவித
ணேபுகழுடனே பெருநூலோர்காண்பார்தானே.

போகர்புலிப்பாணியை யாசீர்வதித்துபுத்திகூறல்.

தானென்ன பின்னமொரு தன்மைசொல்வேன் தாக்கான புலிப்பா
ணிதபவுள்ளானே, கோனென வெனதையர் காலாங்கிநாதர் கோ
னேவெந்தனுக்குச்சொன்னநீதி, பானனபார்லோகமிடங்கொள்ளா
பாலகனேசொல்லவதற்குநாளுமில்லை, தனனமனோன்மணியாள்க
ட்சத்தாலே தேற்றமுடன்கோடிமுறை சொல்வேன்பாலே.

பாரேதான்கலியுகம் பிறக்கலாச்சு பாலகனேசத்தி
லாய்ப்போச்சு, ஆரேதானுனக்குமதி சொல்வார் வப்பனே
சம்பெற்றமட்டும், பேரிருக்கவூரிருக்கபிதாவிருக்க போ
வத்தை வெளிவிடாதே, சீரழிந்தமாண்பரெல்லாஞ் செவி
ஜெகதலத்தில் கருமியென்ற கோடிபேரே.

கோடியாம்நல்லவர்போலிருப்பாரப்பாகொற்றவனேயு
யுபதேசித்த, தேடியதோர் பொருளப்பா சத்தகாண்டம்
யேழாயிரக்காவியத்தை, பாடியேயுந்தனுக்கு தத்தமாக பட
யானகொடுத்த பெருநூலப்பா, வாடியேமயங்காதே மன
மதிகெட்டுநில்லாமத நூல்கொடாதே.

கொடுத்தாலும்விதிபோனி பார்த்தறிந்து கொற்ற
காலும்புண்ணியம்மய்தும், கெடுத்ததொரு குடிகெடுக்கும் பா
கும் செடியான சண்டாளமாண்பருக்கும், அடுத்துறவுகய
ணிகூறும வஞ்சியக்காருக்கும் வழியில்லார்க்கும், தொ
பெருநூலாஞ்சத்தகாண்டம் துப்புரவாய்க்கொடுத்தாலேபா

வமாம் நூலதனைப் பதனம்பண்ணு பாலகனே சமாதிமுகம் பேபோற்று, ஆவலுடன் விதிபாளிவந்துகேட்டால் வப்பனே த்துமதிகள்கூறு, சாவகாவுந்தலைமேலேவரினுந்தானப்பா சாங்க நூல்கொடுக்கால் பொத்தகன்று, போவதமெய் யிருப்பது யென்றவாக்கியம் பொங்கமுடன்வேதமது நனுக்காமே. ()

வேதங்கள் நனுக்கறிந்து மீயாவிட்டால் வெகுபாவம் வெகுசா கமெய்தும், நீதமுடன்பரிசுத்தவாளருக்கு நீதியுடன்கொடுப் வசர்மமாகும், தோசமுடன் விதியாளிவந்துகேட்டால் மோரு மாதிமுகமிருந்த நூலே, ஆதவமாமருளினதுவிசுவாசத்தால் வப் நூல்கொடுத்து மதிகள்கூறே. ௯௬௬

கூறவென்றால் புலிப்பாணி குணமுள்ளானே கொற்றவனேகலி ம்பிறந்துபோச்சு, மாறலுடன்வையகத்தில் வெகுபாடப்பா மா க்குஞ்வெகுகேடுபடுவாரப்பா, சீறலுடன்பொய்சூது கபடுதந்தி றப்பானகுறைபாடுவதிதமார்க்கம், மீறவேதானடக்கும் கலியுக மிக்கானவுண்மையது வறிந்துகொள்ளே. ௯௬௭

கொள்ளப்பா யொருவரையும் நம்பவேண்டாம் கொற்றவனே இலனியாயங்கள், கள்ளவேபோகாது தாணிமீதில் சட்டமு அனேகவிததெய்வமென்பார், விள்ளவேவிசுவாசம்பாவமுண்டு னேகவிததசாத்திரங்கள் உள்ளபடி கூறுவார் மாண்பாப் க்தமனேமயங்காதே புத்திவானே. ௯௬௮

த்தியாய்கலியுகத்தில்சிலனுகாலம் புகழுடனேதாமிருந்துசமா ள்வாய், சத்தியத்தைத்தவராதே சர்பிரானே சதகோடி சூரி ால்ஞானங்கொள்ளு, வித்தகனே விற்பனனே விண்ணுள்ளா ட்டகுறைநேருமட்டும் வையகத்தில், புத்திபாய்கெடுங்காலந் ந்து புண்ணியனேசமாதிமுகம் புறிவீர்தானே. ௯௬௯

போகர் சமாதிக்குப்போகல்.

தனனபுலிப்பாணிதகமையோனே தாக்கானபேபக்தேவர் செட ோனனகாலாங்கி வீர்க்குபோலே கொற்றவனே சமாதி செல்வேனப்பா, மானனமனோன்மணிபாள் கடாட்சத்தாலும் காலாங்கி இருபையாலும், பானனபாரிவள்ளோர் புண்ணி ால் பாலகனேசமாதிமுகஞ் செல்வேன்தானே. ௯௭0

செல்லவென்றால்யெந்தன்முறைபாடுபோலே ஜெகதலத்தில்சில ரிருந்து, புல்லவே வையகத்தைத்தான்மறந்து புகழான சமா

திமுகமேவநன்று, வில்கலேவகலியுகத்திலிருந்துமென்ன விட்டகு
யிருந்தாலுமென்னலாபம், அல்லவது நெடுநாளுமிருந்தாலுந்
லைப்பினேதேகமது மண்ணாய்ப்போமே. ௬

மண்ணானதேகமதாயிருந்துமென்ன மகிதலத்தில் நெடுங்கா
வாழ்ந்துமென்ன, வன்னரூடன் கலியுகத்தி லனியாயங்கள் வா
னேசதாகாலம்நடக்கும்பாரு, எண்ணமதுகலியுகத்து மாண்பரு
பெழிலானகோடிமுறை தத்துவங்கள், கண்ணவிந்த மாண்பா
கலியுகத்தார் காசினியைமறப்பதுவும் மெத்தநன்றே.

நன்றானகாசினியை மறந்துமல்லோ நான்போகுஞ் சமாதி
தன்னைப் பாலே, குன்றான கலியுகத்தில் நீயுமப்பா கொற்றவ
சமாதிமுகஞ்செல்காண்டு, என்னறைக்கும் வையகத்தின் வாழ்
வெல்லாம் பெழிலுடனேமறப்பதுவு மெத்தநன்று, தென்றி
கும்பமுனிசமாதிபக்கல் தேற்றமுடன்சமாதிமுகங்கொள்வீர்

போகர் சித்தர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் வணக்கங்கூறுகின்

தானானவகஸ்தியர்க்குச் சரணஞ்சொன்னேன் தாசகானவ
னம்போற்றிபோற்றி, கோனானவரரிஷியார் தாள்பணிந்தேன்
றவனேயவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, தேனானகாலாங்கி சர
ஞ்சொன்னேன்தேற்றமுடனவர்பாதம்போற்றிபோற்றி,மானானச
சரணஞ்சொன்னேன் மார்க்கமுட னவர்பாதந்தொழுதிட்டே

தொழுதேனேரோமரிஷி சரணஞ்சொன்னேன் தே
பாதம்பணிந்துபோற்றி, பிழுதுபடாமச்ச முனிசரணஞ்சொ
பாலகனே யவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, தொழுதுமே சிவவா
சரணஞ் சொன்னேன் தேற்றமுடனவர்பாதம் போற்றிபோ
விழுந்துமே நந்திசர்சரணஞ்சொன்னேன் விருப்பமுட ன
பணிந்திட்டேனே.

பணிந்தேனே தன்வந்திரி சரணஞ்சொன்னேன் பாலகனே
பாதந்தொழுதுபோற்றி, அணிபானராமருக்குச் சரணஞ் சொன
ன்வப்பனே யவர்பாதம்போற்றிபோற்றி, துணிந்துமே கௌப
தாள்பணிந்தேன் துப்புரவாய்ச் சரணங்கள் மிகவுஞ் சொன்னே
மணிபானசுந்தரானந்தருக்கு மகத்தானசரணங்கள் போற்றிதா

போற்றிபேதேரையர் சரணஞ்சொன்னேன் புகழுடனே
பாதந்தொழுதுபோற்றி, ஆற்றலுடன்பூதனந்தருக்குவப்பனே
பாதந்தொழுதுபோற்றி,மாற்றலுடன் புண்ணாக்குசருக்கு மக

ரணங்கள்மிகவுஞ்சொன்னேன், தேற்றமுடன் யிடைக்காடர் சர ஞ்சொன்னேன் தெளிவுடனே யவர்பாதந்தொழுதேன்தானே. ()

தானடமரகானந்தருக்கு தன்மையுடன்மிகவேக்கிச்சரணஞ் சொன்னேன், கோனை தட்சணைபருக்கு கோடிமுறை சரணங்கள் மிகவுஞ் சொன்னேன், பாணை வகப்பேயசித்தருக்கு பட்சமுடன் பலகோடி சரணஞ்சொன்னேன், மானையாக்கோபுபாதம்போற்றி சீர்க்கமுடன் சரணங்கள்கூறினேனே. கூஎஅ

கூறினேன்குறும்பரென்ற சித்தருக்கு கோடானகோடியது சர ணஞ்சொன்னேன், தேறியே யவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி தேற்ற முடனஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செய்தேன், மாறுபடாசோதியென்ற முனி வருக்கு மகத்தான சரணங்களதிகஞ்சொன்னேன், ஆறுநதி தீர்த்த மது கொண்டுமல்லோ வவர்பாதமர்ச்சனைகள் செய்திட்டேனே. ()

செய்தேனேயின்னம்வெகு மார்க்கஞ்சொல்வேன் செயலானபு லிப்பாணிசெல்வவானே, துய்பகல்லவூர்வசியாள்சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயென்மீதிற்கடாட்சம்வைத்து, வெய்யபுகழ் காலாங்கிகடா ட்சத்தாலே விருப்பமுடனென்மீதில் மனதுவந்து, தையலெனும்வூர் வசியாள்கடாட்சத்தாலே சட்டமுடன் சந்தகாண்டம் பாடினேனே.

பாடினேன் புலிப்பாணி மைந்தாகேளு பாலகனே வியாசமுனி நாதருக்கு, தேடியேயவர்பாதந்தொழுதேனப்பா தேற்றமுடன் சர ணங்கள்மிகவுஞ்சொன்னேன், கூடியேகௌதமரிடியாரின்றன் கொற் றவனேயவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, நீடியேவஞ்சலிகள் மிகவுஞ்செ ய்து நீதியுடனவர்பதத்தைப் பணிந்திட்டேனே. கூஅக

இட்டேனே திருமூலர்சரணஞ்சொன்னேன் யெழிலுடனேயவர் பாதந்தொழுதுபோற்றி, சட்டமுடன் பாம்பாட்டிசித்தருக்கு சத கோடிநமஸ்காரஞ்செய்தேன்பாரும், திட்டமுடனவர்பாதந்தொழுது போற்றி திர்க்கமுடன்மேலுமஞ்சலிகள்செய்தேன், பட்டமுடன் கடு வெளியார்சித்தருக்கு பாலகனேநமஸ்காரஞ் செய்தேன்பாரே. கூஅஉ

பாரேதான்கமலமென்ற முனியாருக்கு பட்சமுடன் தசகோடி சரணஞ்சொன்னேன், சீரேதானவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி சிறப்பு டனே வஞ்சலிகள்மிகவுஞ்செய்தேன், நேரேதான் கைலாசரிடியாரு க்கு நேர்மையுடனவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, கூரேதான்நமஸ்காரம் மிகவுஞ்சொன்னேன் கொற்றவனேபுலிப்பாணி பண்புள்ளானே. ()

னவஞ்சனமாமரிருக்கு பாலகனேசரணங்களதிகஞ் சான ள் திமுடிகள்சாய்த்து நன்மையுட

னவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி, வண்பான நவகண்டர் பாதம்போற்
வளாடனையவர்தனக்குச் சரணஞ்சொன்னேன், இன்பானவஞ்ச
கள்மிகவுஞ்செய்து நீர்க்கமுடன்கரங்குவித்து வணங்கினேனே. ()

வணங்கவேயின்னம்வெகுசித்தருண்டு வளமானசாரதாங்கரிடியா
சப்பா, இணங்கினேன்ஜமதக்கினி முனியாருக் குயெழிலானசரணங்க
ள்மிகவுஞ் சொன்னேன், சுணக்கமதுவாரமல் ரிடியாருக்கு சுத்த
முடனவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி, மணக்கமழுந் திரணக்கியமுன
ருக்கு மார்க்கமுடனவர்பாதந் தொழுதிட்டேனே. ௯௮

தொழுதேனேயின்னமொருமார்க்கஞ்சொல்வேன் தொல்லுலகை
யுஞ்சிறிய து மயக்கறுத்த, பழுதுபடாபுலிப்பாணி பகர்வேனப்பா
பாலகனேயின்னம்வெகுசித்தருண்டு, முழுதுமே முதலில் கீர்த்தி
பெற்ற முனியானவசுவனியார்தேவருக்கு, தொழுதுமே யவர்பாதம்
போற்றிபோற்றி தோற்றமுடனஞ்சலிகள் பகருவேனே. ௯௮௪

பகர்வேபுஜண்ட மகாரிஷியாருக்கு பண்புடனே வெகுகோடி
சரணஞ்சொன்னேன், நிகரவே யவர்பாதந்தொழுது போற்றி நீதியு
டன்தலைகுனிந்து முடிகள்சாய்த்தேன், சகராஜபரிச் சு மன்னனு
க்கு சட்டமுடன்சோதிடங்கள் தாமுரைத்த, சுகசென்றரிடியார்க்குச்
சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவர்பாதம் பணிந்திட்டேனே. ()

பணிந்தேனேபுலிப்பாணி மன்னவரேகேள் பாருலகில் கும்பமெ
ன்றயிசருக்கு, துணிந்துமே யவர்பாதந்தொழுதுபோற்றி துப்புர
வாய் சரணங்களநேகஞ்சொன்னேன், கணிதமென்றமூலத்தி னீசரு
க்கு கனகாபிஷேகமுடன் சரணஞ்சொன்னேன், மணிபோன்ற பாத
மதைத்தொழுதுபோற்றி மன்னவனேசதாகாலம்நினைப்பேன்காணே

காணவே கருவூரார்சித்தருக்கு கனகாபிஷேகமது மிகவுஞ்செ
ய்து, தோணவேயவர்தனக்குச் சரணஞ்சொன்னேன் துப்புரவாயவ
பாதம்போற்றிபோற்றி, மாணமருங்கல்வியுள்ளகொங்கணர்க்கு மக
தான சரணங்கள்மிகவுஞ்சொன்னேன், பேணவே வாலையானந்தருக்
கீர்த்தியுடன்பாதமது பணிந்தேன்தானே. ௯௮

தானைபுலஸ்தியர்க்குச்சரணஞ்சொன்னேன் தாக்கான வ
ர்பாதம்போற்றி, கோனை சுப்பிரமணியர் சரணஞ்சொன்
கூரானவவர்பாதந் தொழுதுபோற்றி, கேணைஜெபகண்டி பா
போற்றி செங்கமலவள்ளுவனார் சரணஞ்சொன்னேன் [illegible] னம
தேவர் காலாங்கர் மகத்தானபாதம் [illegible] பணிந்திட [illegible] ௯

...ட்டேனேகவகோடிரிடியாருக்கும் யெழிலானபதினெண்பேர் ...ருக்கும், சட்டமுடன்நாற்பத்தியெட்டுபேர்கள் சதுரானமுனிவ ...சரணஞ்சொன்னேன், திட்டமுடன்மனோன்மணியாள்பாதம் ...திகழானவுடனொளிபாஞ்சோதிபோற்றி, அட்டதிசை தான் ...காலாங்கிநாதர் வையனேயுன்பாதம் போற்றிதானே. கூகூக

போகர் சித்தர்களுக்கு அவையடக்கங்கூறல்.

...தானன சித்தமகாரிடியாருக்கு தண்மையுள்ள மனுவொன்று சொல்வேனப்பா, கோனனயெனதையர்காலாங்கிநாதர் கொற்றவனர் சி... ...சந்தன்னில், மானனவையகத்துமகிமையெல்லாம்மார்க்க ...தனுக்கு வுபதேசித்தார், பானன சதகோடிசூரியன்போல் பாடினே ...சத்தகாண்டம் பண்பாய்த்தானே கூகூஉ

பண்... ...னலோகவதிசயங்களெல்லாம்பாருலகில்நாதாக்கள்மறை த்ததாலே, நண்பானமாண்பர்களும்பிழைக்கவேதான் நலமானபுலிப் பாணிபாலனுக்கு, திண்ணமுடனிதிகாசவித்தையெல்லாம் தீர்க்கமுட ன்சத்தசாகரத்தைப்போலே, உண்மையாம் போகரேழாயிரந்தான் வுகமையுடன்பாடிவைத்தேன் காண்டம்பாரே. கூகூங

பாரேதான் மருத்துவங்கள்வெளியாச்சென்று பண்புள்ளநாதா க்கள்கீங்களெல்லாம், வேரேதான் கோபமது கொள்ளாமற்றான் வே ழ்க்கமுடனெந்தன்மேல்கிருபைவைத்து, சீரேதான் சிறுபாலனென் னையுந்தான் சிறப்புடனேமனதுவந்துவஞ்சலித்து, நேரேதானென்மீ திற்சினங்கொள்ளாமல் நேர்மையுடன்கொண்டணைத்தல் பாரமாமே.

பாரமாமென்னூலிற்றுகளுண்டானாற்பாலகனேசிக்கறுத்துமன ங்களித்து, தூரானவார்த்தையது மிகக்கொள்ளாமல் துப்புரவாய்ச் செந்தமிழைச்சீர்திருத்தி, கூரானவிதிபாடு முறைபாடோடுகுணபாடு வழிபாடுதானமர்த்தி சீரானபோகரேழாயிரத்தை சிறப்புடனே யுகந் துமனங்கொள்வீர்தாமே. கூகூரு

தாமானசித்துமுனிரிடியார்முன்னே தகமையுடன் பாடிவைத்த சத்தகாண்டம், ஆமேதான் பசுபசுங்கிளிமுன்னே வப்பனேயருங் காக்கைசத்தம்போலும், வேமேதான் செந்தமிழாற் சித்தர்முன்னே வேட்கையுடன் யான்செய்த சத்தகாண்டம், தாமேதான்புலவறிவா ளுரைத்ததாலே தண்மையுடன் ...யோர் புன்னகையுமாமே. கூகூசு

நகையான போகரேழாயிரந்தான் நிலமானசித்தர்முனி ரு, தகையுள்ளகாண்டமதுபெருமையோசொல் தாரணியிலே போர்சித்தர்கூடி, குகைதனிலேயிவருநூல்கள் பாடியல்லோ செ வனே சமாதிமுகம்வைத்தாரப்பா, வகையானசாத்திரத்தைக் கொ சொல்ல வல்லவனேயென்னாலும் முடியாதன்றே.

அன்றான வாதிசேடன்றன்னாலும் வப்பனேயினவி காதப்பா, குன்றானமலைபோலே சாத்திரங்கள்கொட்டினார்சித்த லாம்லக்கோயிலல்லே, வென்றிடவே கும்பமுனிகர்க்கத்தோரும் வேதா ந்தத் மூலர்கத்தோரும், நன்றாகப்பாடிவைத்தார் கோடிநூல் கள் ாகப்பாடிவைத்தேன் சின்னூலாமே. கூ

சின்னூலாமென்றபெதாரு யிந்தநூலை சினமதுவுங் கொள்ளாமல் மன வந்து, பன்னூலும் பெருநூலாயிருந்திட்டாலும் பட்சமுடன் மனங்களித்துவாசீர்த்து, என்னூலைக்குற்றமதுகூறாமற்றான் பெரி லான சிறியேன்மேலன்புகூர்ந்து, நன்னூலாயிதப்பூண்டு யின்னூல் தன்னை நன்மையுடனனுசரித்து கொள்ளநன்றே. கூகூகூ

கொள்ளவே போகரேழாயிரந்தான் கொற்றவனேநெடுங்காலந் தவமிருந்து. உள்ளபடி யுடல்பொருள்களாவியெல்லாம் வுத்தமனே யிந்நூலுக் கொப்பிவைத்தேன், கள்ளமில்லாசாத்திரமாஞ் சத்தகா ண்டம் கலியுகத்தார்தான்பிழைக்கப்பாடிவைத்தேன, உள்ளபடிசாப மது யிந்நூற்கில்லை வுத்தமனே காண்டமது வேழுதானே. ௭000

தானான காண்டமது வேழுக்குள்ளே சதகோடி சூரியன்போல் மகுத்துவங்கள், கோனானகாலாங்கி கடாட்சத்தாலே கொற்றவனே பெருநூலாக்குருநூலாக, தேனானமனோன்மணியாள்கிருபையாலும் தேஜோளியின் சி மயத்தினருளினாலும், மானான் போகரேழாயிரந் தான் மார்க்கமுடன் பெருநூலும் முற்றதாமே. ௭00௧

போகர் சத்தகாண்டம்-எது

எ வது காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.